

මජ්ඣිමනිකායෙ
මජ්ඣිමපණ්ණාස-අට්ඨකථා

පටුන

1. ගහපතිවග්ගො	1
1. කන්දරකසුත්තවග්ගො	1
2. අට්ඨකනාගරසුත්තවග්ගො	7
3. සෙබසුත්තවග්ගො	10
4. පොතලියසුත්තවග්ගො	22
5. ජීවකසුත්තවග්ගො	28
6. උපාලිසුත්තවග්ගො	32
7. කුක්කුරවතිකසුත්තවග්ගො	62
8. අභයරාජකුමාරසුත්තවග්ගො	67
9. බහුවෙදනීයසුත්තවග්ගො	71
10. අපණ්ණකසුත්තවග්ගො	72
2. භික්ඛුවග්ගො	78
1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවග්ගො	78
2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවග්ගො	81
3. චූළමාලකාසුත්තවග්ගො	88
4. මහාමාලකාසුත්තවග්ගො	89
5. හද්දාලිසුත්තවග්ගො	92
6. ලටුකිකොපමසුත්තවග්ගො	101
7. වාතුමසුත්තවග්ගො	106
8. නළකපානසුත්තවග්ගො	109
9. ගොලියානිසුත්තවග්ගො	112
10. කීටාගිරිසුත්තවග්ගො	114
3. පරිබ්බාජකවග්ගො	120
1. තෙව්ජ්ජවච්ඡසුත්තවග්ගො	120
2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවග්ගො	121
3. මහාවච්ඡසුත්තවග්ගො	122
4. දීඝනබසුත්තවග්ගො	124

5. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා.....	129
6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා	135
7. මහාසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා.....	143
8. සමණමුණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා	160
9. චූළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා.....	163
10. වෙඛනසසුත්තවණ්ණනා	167
4. රාජවග්ගො.....	169
1. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා.....	169
2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා.....	174
3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා.....	186
4. මධුරසුත්තවණ්ණනා	193
5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා	194
6. අඬගුලිමාලසුත්තවණ්ණනා	198
7. පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා.....	207
8. බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා	208
9. ධම්මවෙනියසුත්තවණ්ණනා	209
10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා	214
5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො	218
1. බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනා.....	218
2. සෙලසුත්තවණ්ණනා.....	238
3. අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා	243
4. සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා	246
5. වඩ්ඪිසුත්තවණ්ණනා	247
6. එසුකාරීසුත්තවණ්ණනා.....	255
7. ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා.....	256
8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	257
9. සුභසුත්තවණ්ණනා	264
10. සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා.....	268

“ධම්මා සුඤ්ඤා ධානා වච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්මු ධම්මවිහාරී

(ජර්ඛ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාස-අට්ඨකථා

1. ගහපතිවග්ගො

1. කන්දරකසුත්තවණ්ණනා

1. එවං මෙ සුතන්ති කන්දරකසුත්තං. තත්ථ වම්පායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස හි නගරස්ස ආරාමපොක්කරණීආදීසු තෙසු තෙසු යානෙසු වම්පකරුක්ඛාව උස්සන්නා අහෙසුං, තස්මා වම්පාති සඬ්ඛමගමාසි. ගග්ගරාය පොක්කරණියා තීරෙති තස්ස වම්පානගරස්ස අවිදුරෙ ගග්ගරාය නාම රාජමහෙසියා ඛණිකත්තා ගග්ගරාති ලද්ධවොහාරා පොක්කරණී අත්ථී. තස්සා තීරෙ සමන්තතො නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිතං මහන්තං වම්පකවනං. තස්මිං භගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති. තං සන්ධාය “ගග්ගරාය පොක්කරණියා තීරෙ”ති චුත්තං. මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙත සද්ධිත්ති අදස්සිතපරිච්ඡෙදෙන මහන්තෙන භික්ඛුසඬ්ඛෙත සද්ධිං. පෙස්සොති තස්ස නාමං. හත්ථාරොහපුත්තොති හත්ථාවරියස්ස පුත්තො. කන්දරකො ව පරිබ්බාජකොති කන්දරකොති එවංනාමො ඡන්තපරිබ්බාජකො. අභිවාදෙත්වාති ඡබ්බණ්ණානං සනබුද්ධරස්මීනං අන්තරං පවිසිත්වා පසන්නලාබාරසෙ නිමුජ්ජමානො විය, සිඬ්ඛිසුවණ්ණවණ්ණං දුස්සවරං පසාරෙත්වා සසිසං පාරුපමානො විය, වණ්ණගන්ධසම්පන්නවම්පකපුජ්ථාති සිරසා සම්පට්ච්ඡන්තො විය, සිතෙරුපාදං උපගච්ඡන්තො පුණ්ණවන්දො විය භගවතො චක්කලක්ඛණපටිමණ්ඩිතෙ අලත්තකවණ්ණචුල්ලපදුමසස්සිරිකෙ පාදෙ වන්දිත්වාති අත්ථො. එකමන්තං නිසීදීති ඡනිසජ්ජදොසවිරහිතෙ එකස්මිං ඔකාසෙ නිසීදි.

තුණ්හිභු තං තුණ්හිභුතන්ති යතො යතො අනුච්චොකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතමෙවාති අත්ථො. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සාපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා නත්ථී, සබ්බෙ භගවතො චෙව ගාරවෙන අත්තතො ව සික්ඛිතසික්ඛතාය අඤ්ඤමඤ්ඤං විගතසල්ලාපා අන්තමසො උක්කාසිතසද්දම්පි අකරොන්තා සුනිබ්බාදන්දබ්බො විය නිවාතට්ඨානෙ සන්නිසින්නං මහාසමුද්දලදකං විය කායෙනපි නිව්වලා මනසාපි අවික්ඛිත්තා රත්තවලාහකා විය සිතෙරුකුටං භගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. පරිබ්බාජකස්ස එවං සන්නිසින්නං පරිසං දිස්වා මහන්තං පිනිසොමනස්සං

උප්පජ්ජි. උප්පන්නං පන අන්තොභද්‍යස්මිංයෙව සන්නිද්දිත්‍වං අසක්කොන්තො පියසමුදාහාරං සමුට්ඨාපෙසි. තස්මා අච්ඡරියං භොතිආදිමාහ.

තත්ථ අන්ධස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිව්චං න භොතීති අච්ඡරියං. අයං තාව සද්දනායො. අයං පන අට්ඨකථානායො, අච්ඡරායොග්ගන්ති අච්ඡරියං. අච්ඡරං පහරිත්‍වං යුත්තන්ති අත්ථො. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අබ්භුතං. උභයමිපෙතං විමහයස්සෙවාධිවචනං. තං පනෙතං ගරහඅච්ඡරියං, පසංසාඅච්ඡරියන්ති දුට්ඨං භොති. තත්ථ අච්ඡරියං මොග්ගල්ලාන අබ්භුතං මොග්ගල්ලාන, යාව බාහාගහණාපි නාම සො මොසපුරිසො ආගමෙස්සතීති (චූළව. 383; අ. නි. 8.20), ඉදං ගරහඅච්ඡරියං නාම. “අච්ඡරියං නන්දමාතෙ අබ්භුතං නන්දමාතෙ, යත්‍ර හි නාම විත්තුප්පාදමපි පරිසොධෙස්සසීති (අ. නි. 7.53) ඉදං පසංසාඅච්ඡරියං නාම. ඉධාපි ඉදමෙව අධිප්පෙතං” අයඤ්චි තං පසංසන්තො එවමාහ.

යාවඤ්චිදන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. යාවාති පමාණපරිච්ඡෙදො, යාව සම්මා පටිපාදිතො, යත්තකෙන පමාණෙන සම්මා පටිපාදිතො, න සක්කා තස්ස වණ්ණෙ වත්තුං, අථ බො අච්ඡරියමෙවෙන අබ්භුතමෙවෙනන්ති චූත්තං භොති. එතපරමංයෙවාති එවං සම්මා පටිපාදිතො එසො භික්ඛුසඤ්ඤා තස්සාපි භික්ඛුසඤ්ඤා පරමොති එතපරමො, තං එතපරමං යථා අයං පටිපාදිතො, එවං පටිපාදිතං කත්වා පටිපාදෙසුං, න ඉතො භියෙයාති අත්ථො. දුතියනායෙ එවං පටිපාදෙස්සන්ති, න ඉතො භියෙයාති යොජෙතබ්බං. තත්ථ පටිපාදිතොති ආභිසමාවාරිකවත්තං ආදිං කත්වා සම්මා අපච්චනීකපටිපත්තියං යොජිතො. අථ කස්මා අයං පරිබ්බාජකො අතීතානාගතෙ බුද්ධෙ දස්සෙති, කිමස්ස තියද්ධජානනඤ්ඤාණං අත්ථීති. නත්ථී, නයග්ගාහෙ පන යත්වා “යෙනාකාරෙන අයං භික්ඛුසඤ්ඤා සන්නිසින්නො දන්තො විනීතො උපසන්නො, අතීතබුද්ධාපි එතපරමංයෙව කත්වා පටිපජ්ජාපෙසුං, අනාගතබුද්ධාපි පටිපජ්ජාපෙස්සන්ති, නත්ථී ඉතො උත්තරි පටිපාදනා”ති මඤ්ඤමානො අනුබුද්ධියා එවමාහ.

2. එවමෙතං කන්දරකාති පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි. භගවා කිර තං සුත්වා “කන්දරක ත්වං භික්ඛුසඤ්ඤා උපසන්නොති වදසි, ඉමස්ස පන භික්ඛුසඤ්ඤා උපසන්නකාරණං තුය්හං අපාකටං, න හි ත්වං සමතිංස පාරමියා පුරෙත්වා කුසලමූලං පරිපාවෙත්වා බොධිපල්ලඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඤ්ඤා, මයා පන පාරමියො පුරෙත්වා ඤාතත්ථවරියං ලොකත්ථවරියං බුද්ධත්ථවරියඤ්ඤා කොටිං පාපෙත්වා බොධිපල්ලඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඤ්ඤා, මය්හං එතෙසං උපසන්නකාරණං පාකට්”න්ති දස්සෙත්‍වං ඉමං දෙසනං ආරභී.

සන්ති හි කන්දරකාති අයම්පි පාටිච්ඡක්කො අනුසන්ධි. භගවතො කිර එතදභොසි – “අයං පරිබ්බාජකො ඉමං භික්ඛුසඤ්ඤාං උපසන්තොති වදති, අයඤ්ඤාං භික්ඛුසඤ්ඤාං කප්පෙත්වා පකප්පෙත්වා කුහකභාවෙන ඉරියාපථං සංශ්ඨපෙත්තො චිත්තෙන අනුපසන්තො න උපසන්තාකාරං දස්සෙති. එත්ථ පන භික්ඛුසඤ්ඤාං පටිපදං පුරයමානාපි පටිපදං පුරෙත්වා මත්ථකං පත්වා ධීතභික්ඛුපි අත්ථී, තත්ථ පටිපදං පුරෙත්වා මත්ථකං පත්තා අත්තනා පටිච්ඡේදගුණෙනෙව උපසන්තා, පටිපදං පුරයමානා උපරිමග්ගස්ස විපස්සනාය උපසන්තා, ඉතො මුත්තා පන අවසෙසා චතුභි සතිපට්ඨානෙන උපසන්තා. තං නෙසං උපසන්තකාරණං දස්සෙස්සාමි”ති “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙන අයං භික්ඛුසඤ්ඤාං උපසන්තො”ති දස්සෙතුං “සන්ති හි කන්දරකා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ අරහත්තො බිණ්ණාසවාතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං මූලපරියායසුත්තවණ්ණනායමෙව වුත්තං. සෙබ්බපටිපදම්පි තත්ථෙව විත්ථාරිතං. සන්තතසීලාති සතතසීලා නිරන්තරසීලා. සන්තතවුත්තිනොති තස්සෙව වෙවචනං, සන්තතජීවිකා වාතිපි අත්ථො. තස්මිං සන්තතසීලෙ යත්වා ජීවිකං කප්පෙත්ති, න දුස්සීලාං මරණං පාපුණන්තිති අත්ථො.

නිපකාති නෙපක්කෙන සමන්තාගතා පඤ්ඤවන්තො. නිපකවුත්තිනොති පඤ්ඤාය වුත්තිනො, පඤ්ඤාය යත්වා ජීවිකං කප්පෙත්ති. යථා එකච්චො සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි ජීවිතකාරණා ඡසු අගොචරෙසු චරති, වෙසියාගොචරො භොති, විධවජුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකපානාගාරභික්ඛුනිගොචරො භොති. සංසට්ඨො විහරති රාජුභි රාජමහාමත්තෙනි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙනි අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන (විහ. 514), වෙජ්ජකම්මං කරොති, දුතකම්මං කරොති, පහිණකම්මං කරොති, ගණ්ඩං ථාලෙති, අරුමක්ඛනං දෙති, උද්ධංචිරෙවනං දෙති, අධොචිරෙවනං දෙති, නත්ථුතෙලං පවති, පිවනතෙලං පවති, වෙළදානං, පත්තදානං, පුජ්චදානං, ඵලදානං, සිනානදානං, දන්තකට්ඨදානං, මුඛොදකදානං, වුණ්ණමත්තිකදානං දෙති, වාටුකමාං කරොති, මුග්ගසුපියං, පාරිභට්ටං, ජඩ්ඝපෙසනියං කරොතිති එකච්චසතිවිධාය අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙත්තො අනිපකවුත්ති නාම භොති, න පඤ්ඤාය යත්වා ජීවිකං කප්පෙති, තතො කාලකිරියං කත්වා සමණසක්ඛො නාම හුත්වා “තස්ස සඤ්ඤාපි ආදිත්තා භොති සම්පජ්ජලිතා”ති වුත්තනායෙන මහාදුක්ඛං අනුභොති. එවංවිධා අහුත්වා ජීවිතභෙතුපි සික්ඛාපදං අනතික්කමත්තො චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ පතිට්ඨාය යථාබලං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා රථවිනිතපටිපදං, මහාගොසිඨගපටිපදං, මහාසුඤ්ඤතපටිපදං, අනභිගණපටිපදං, ධම්මදායාදපටිපදං, නාලකපටිපදං, තුවට්ටකපටිපදං, වන්දොපමපටිපදන්ති ඉමානි අරියපටිපදානි පුරෙත්තො චතුපච්චය-සන්තොස-භාවනාරාම-

අරියවංසපටිපත්තියං කායසක්ඛිනො හුත්වා අනිකා නික්ඛන්තහත්ථි විය යුථා විස්සට්ඨසීහො විය නිපච්ඡාඛන්ධමහානාථා විය ව ගමනාදීසු එකවිහාරිනො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අප්පඤ්ඤාං අරහත්තත්ති පවත්තඋස්සාහා විහරන්තිති අත්ථො.

සුප්පතිට්ඨිතවිත්තාති චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුට්ඨපිතවිත්තා හුත්වා. සෙසා සතිපට්ඨානකථා හෙට්ඨා විත්ථාරිතාව. ඉධ පන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා සතිපට්ඨානා කථිතා, එත්තකෙන භික්ඛුසඤ්ඤා උපසන්තකාරණං කථිතං හොති.

3. යාව සුපඤ්ඤත්තාති යාව සුට්ඨපිතා සුදෙසිතා. මයමපි හි, හන්තෙති ඉමිනා එස අත්තනො කාරකභාවං දස්සෙති, භික්ඛුසඤ්ඤා උක්ඛිපති. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො, මයමපි හි, හන්තෙ, ගිහි...පෙ.... සුප්පතිට්ඨිතවිත්තා විහරාම, භික්ඛුසඤ්ඤා පන අයමෙව කසි ව ඛිප්ඤ්ඤා යුගනභිග්ගඤ්ඤා ඵාලපාවනඤ්ඤා, තස්මා භික්ඛුසඤ්ඤා සබ්බකාලං සතිපට්ඨානපරායණො, මයං පන කාලෙන කාලං ඔකාසං ලභිත්වා එතං මනසිකාරං කරොම, මයමපි කාරකා, න සබ්බසො විස්සට්ඨකම්මට්ඨානායෙවාති.

මනුස්සගහනෙති

මනුස්සානං

අප්ඤ්ඤාසයගහනෙන ගහනතා, අප්ඤ්ඤාසයස්සාපි නෙසං කිලෙසගහනෙන ගහනතා වෙදිතබ්බා. කසට්ඨායෙයොසුපි එසෙව නයො. තත්ථ අපරිසුද්ධට්ඨෙයන කසට්ඨා, කෙරාට්ඨෙයන සායෙයානා වෙදිතබ්බා. සත්තානං භිතාභිතං ජානාතීති එවං ගහනකසට්ඨකෙරාට්ඨානං මනුස්සානං භිතාභිතපටිපදං යාව සුට්ඨු භගවා ජානාති. යදිදං පසවොති එත්ථ සබ්බාපි චතුප්පදජාති පසවොති අධිප්පෙනා. පහොමීති සක්කොමි. යාවතකෙන අත්තරෙනාති යත්තකෙන බණෙන. වම්පං ගතාගතං කරිස්සතීති අස්සමණ්ඩලතො යාව වම්පානගරද්වාරා ගමනඤ්ඤා ආගමනඤ්ඤා කරිස්සති. සායෙයානීති සයත්තාති. කුට්ඨෙයානීති කුට්ඨත්තාති. වච්ඡෙයානීති වච්ඡත්තාති. ජිම්හෙයානීති ජිම්හත්තාති. පාතුකරිස්සතීති පකාසෙස්සති දස්සෙස්සති. න හි සක්කා තෙන තාති එත්තකෙන අත්තරෙන දස්සෙතුං.

තත්ථ යස්ස කිස්මිඤ්ඤිදෙව යානෙ යාතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා වඤ්ඤෙත්වා යස්සාමීති න හොති, තස්මිං යාතුකාමට්ඨානෙයෙව නිබ්බතත්ථමිහො විය වත්තාරො පාදෙ නිව්වලෙ කත්වා තිට්ඨති, අයං සයො නාම. යස්ස පන කිස්මිඤ්ඤිදෙව යානෙ අවච්ඡින්නදිත්වා ඛන්ධගතං පාතෙතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා වඤ්ඤෙත්වා පාතෙස්සාමීති න හොති, තත්ථෙව අවච්ඡින්නදිත්වා පාතෙති, අයං කුට්ඨො නාම. යස්ස කිස්මිඤ්ඤිදෙව යානෙ මග්ගා උක්කම්ම

නිවත්තිත්වා පටිමග්ගං ආරොහිතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා වඤ්චෙත්වා එවං කර්ස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව මග්ගා උක්කම්ම නිවත්තිත්වා පටිමග්ගං ආරොහති, අයං වඩ්ඤානාම. යස්ස පන කාලෙන වාමතො කාලෙන දක්ඛිණතො කාලෙන උජුමග්ගෙනෙව ගන්තුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා වඤ්චෙත්වා එවං කර්ස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව කාලෙන වාමතො කාලෙන දක්ඛිණතො කාලෙන උජුමග්ගං ගච්ඡති, තථා ලණ්ඛං වා පස්සාවං වා විස්සජ්ජෙතුකාමස්ස සතො ඉදං යානං සුසම්මට්ඨං ආකිණ්ණමනුස්සං රමණීයං, ඉමස්මිං යානෙ එවරූපං කාතුං න යුත්තං, පුරතො ගන්ත්වා පටිවිජන්තයානෙ කර්ස්සාමිති න හොති, තත්ථෙව කරොති, අයං ජිම්හො නාම. ඉති ඉමං චතුබ්බිධම්පි කිරියං සන්ධායෙනං වුත්තං. සබ්බානි තානි සාධෙය්‍යානි කුට්ඨෙය්‍යානි වඩ්ඤෙය්‍යානි ජිම්හෙය්‍යානි පාතුකර්ස්සතීති එවං කරොන්තාපි තෙ සධාදයො තානි සාධෙය්‍යාදීනි පාතුකරොන්ති නාම.

එවං පසුනං උත්තානභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි මනුස්සානං ගහනභාවං දස්සෙත්තො අම්භාකං පන, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ දාසානි අන්තොජාතකා වා ධනක්කීතා වා කරමරානීතා වා සයං වා දාසඛ්‍යං උපගතා. පෙස්සාති පෙසනකාරකා. කම්මකරාති හත්තවෙතනහතා. අඤ්ඤථාව කායෙනාති අඤ්ඤෙනෙවාකාරෙන කායෙන සමුදාවරන්ති, අඤ්ඤෙනෙවාකාරෙන වාචාය, අඤ්ඤෙන ව නෙසං ආකාරෙන චිත්තං ධීතං හොතීති දස්සෙති. තත්ථ යෙ සම්මුඛා සාමිකෙ දිස්වා පටිචුග්ගමනං කරොන්ති, හත්ථතො හණ්ඨකං ගණ්හන්ති, ඉමං විස්සජ්ජෙත්වා ඉමං ගණ්හන්තා සෙසානිපි ආසන-පඤ්ඤාපන-තාලවණ්ටබ්ඡන-පාදධොවනාදීනි සබ්බානි කිච්චානි කරොන්ති, පරම්මුඛකාලෙ පන තෙලම්පි උත්තරන්තං න ඔලොකෙත්ති, සතග්ගනකෙපි සහස්සග්ගනකෙපි කම්මෙ පරිභායන්තෙ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුම්පි න ඉච්ඡන්ති, ඉමෙ අඤ්ඤථා කායෙන සමුදාවරන්ති නාම. යෙ පන සම්මුඛා “අම්භාකං සාමි අම්භාකං අයොයා”තිආදීනි වත්වා පසංසන්ති, පරම්මුඛා අවත්තබ්බං නාම නත්ථී, යං ඉච්ඡන්ති, තං වදන්ති, ඉමෙ අඤ්ඤථා වාචාය සමුදාවරන්ති නාම.

4. වත්තාරොමෙ පෙස්සපුග්ගලාති අයම්පි පාටිච්ඤාකො අනුසන්ධි. අයඤ්ඨි පෙස්සො “යාවඤ්චිදං, හන්තෙ, හගවා එවං මනුස්සගහණෙ එවං මනුස්සකසට්ඨෙ එවං මනුස්සසාධෙය්‍යො වත්තමානෙ සත්තානං භිතාහිතං ජානාතී”ති ආහ. පුරිමෙ ව තයො පුග්ගලා අහිතපට්ඨදං පටිපන්නා, උපරි චතුත්ථො භිතපට්ඨදං, එවමහං සත්තානං භිතාහිතං ජානාමිති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. හෙට්ඨා කන්දරකස්ස කථාය සද්ධිං යොජෙතුම්පි වට්ටති. තෙන

වුත්තං “යාවඤ්චිදං භොතා ගොතමෙන සම්මා භික්ඛුසඤ්ඤා පටිපාදිතො”ති. අට්ඨස්ස භගවා “පුරිමෙ තයො පුග්ගලෙ පභාය උපරි චතුත්ථපුග්ගලස්ස භිතපටිපත්තියංයෙව පටිපාදෙමි”ති දස්සෙන්නොපි ඉමං දෙසනං ආරභි. සන්නොති ඉදං සංවිජ්ජමානාති පදස්සෙව වෙවචනං. “සන්නා භොත්ති සම්මා වුපසන්නා”ති (විභ. 542) එත්ථ භි නිරුද්ධා සන්නාති වුත්තා. “සන්නා එතෙ විහාරා අරියස්ස චිත්තයෙ වුච්චන්ති”ති එත්ථ (ම. නි. 1.82) නිබ්බුතා. “සන්නො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”ති එත්ථ (ජා. 2.21.413) පණ්ඩිතා. ඉධ පන විජ්ජමානා උපලබ්භමානාති අත්ථො.

අත්තන්තපාදිසු අත්තානං තපති දුක්ඛාපෙතීති අත්තන්තපො. අත්තනො පරිතාපනානුයොගං අත්තපරිතාපනානුයොගං. පරං තපති දුක්ඛාපෙතීති පරත්තපො. පරෙසං පරිතාපනානුයොගං පරපරිතාපනානුයොගං. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. නිව්ඡාතොති ඡාතං වුච්චති තණ්හා, සා අස්ස නත්ථීති නිව්ඡාතො. සබ්බකිලෙසානං නිබ්බුතත්තා නිබ්බුතො. අත්තො තාපනකිලෙසානං අභාවා සීතලො ඡාතොති සීතිභූතො. කුමානමග්ගඵලනිබ්බානසුඛාති පටිසංවෙදෙතීති සුඛපටිසංවෙදී. බ්‍රාහ්මභූතෙන අත්තනාති සෙට්ඨභූතෙන අත්තනා. විත්තං ආරාධෙතීති විත්තං සම්පාදෙති, පරිපුරෙති ගණ්හාති පසාදෙතීති අත්ථො.

5. දුක්ඛපටික්කුලන්ති දුක්ඛස්ස පටිකුලං, පච්චනීකසණ්ඨිතං දුක්ඛං අපත්ථයමානන්ති අත්ථො.

6. පණ්ඩිතොති ඉධ චතුභි කාරණෙහි පණ්ඩිතොති න චත්තබ්බො, සතිපට්ඨානෙසු පන කම්මං කරොතීති පණ්ඩිතොති චත්තුං වට්ටති. මහාපඤ්ඤාති ඉදමපි මහත්තෙ අත්ථෙ පරිග්ගණ්හාතීතිආදිනා මහාපඤ්ඤාකල්පණෙන න චත්තබ්බං, සතිපට්ඨානපරිග්ගාහිකාය පන පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මහාපඤ්ඤාති චත්තුං වට්ටති. මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො අගමිස්සාති මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො හුත්වා ගතො භවෙය්‍ය, සොතාපත්තිඵලං පාපුණෙය්‍යාති අත්ථො. කිං පන යෙසං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො අත්ථී, බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ යීතෙපි තෙසං අත්තරායො භොතීති. ආම භොති, න පන බුද්ධෙ පටිච්ච, අථ බො කිරියපරිභානියා වා පාපමිත්තතාය වා භොති. තත්ථ කිරියපරිභානියා භොති නාම – සවෙ භි ධම්මසෙනාපති ධනඤ්ජානිස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආසයං ඤත්වා ධම්මං අදෙසයිස්සා, සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපන්නො අභවිස්සා, එවං තාව කිරියපරිභානියා භොති. පාපමිත්තතාය භොති නාම – සවෙ භි අජාතසත්තු දෙවදත්තස්ස වචනං ගහෙත්වා පිතුසාතකම්මං නාකරිස්සා,

සාමඤ්ඤඵලසුත්තකථිතදිවසෙව සොනාපන්නො අභවිස්සා, තස්ස චචනං ගහෙත්වා පිතුසාතකම්මස්ස කතත්තා පන න හොති, එවං පාපමිත්තතාය හොති. ඉමස්සාපි උපාසකස්ස කිරියපරිහානි ජාතා, අපරිනිට්ඨිතාය දෙසනාය උට්ඨන්තිවා පක්කන්තො. අපිච, හික්ඛවෙ, එත්තාවතාපි පෙස්සො හත්ථාරොහපුත්තො මහතා අත්ථෙත සංයුත්තොති කතරෙන මහත්තෙන අත්ථෙත? ද්විති ආනිසංසෙහි. සො කිර උපාසකො සඬ්ඝෙ ව පසාදං පටිලභි, සතිපට්ඨානපරිග්ගහණත්ථාය වස්ස අභිනවො නයො උදපාදි. තෙන වුත්තං “මහතා අත්ථෙත සංයුත්තො”ති. කන්දරකො පන සඬ්ඝෙ පසාදමෙව පටිලභි. එතස්ස භගවා කාලොති එතස්ස ධම්මක්ඛානස්ස, චතුත්තං වා පුග්ගලානං විහජනස්ස කාලො.

8. ඔරඬ්භිකාදීසු උරඬ්භා වුවචන්ති එළකා, උරඬ්භෙ හනතීති ඔරඬ්භිකො. සුකරිකාදීසුපි එසෙව නයො. ලුද්දොති දාරුණො කක්ඛලො. මච්ඡසාතකොති මච්ඡබන්ධකෙවට්ටො. බන්ධනාගාරිකොති බන්ධනාගාරගොපකො. කුරුරකම්මන්තාති දාරුණකම්මන්තා.

9. මුද්ධාවසිත්තොති බත්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අභිසිත්තො. පුරත්ථිමෙන නගරස්සාති නගරතො පුරත්ථිමදිසාය. සන්ථාගාරන්ති යඤ්ඤසාලං. බරාජිතං නිවාසෙත්වාති සමුරං අජිනවම්මං නිවාසෙත්වා. සජ්ජිතෙලෙනාති සජ්ජිනා ච තෙලෙන ච. යිපෙත්වා හි සජ්ජිං අවසෙසො යො කොචි ස්තෙනො තෙලන්ති වුවචති. කණ්ඩුවමානොති නබානං ඡින්නත්තා කණ්ඩුවිතබ්බකාලෙ තෙන කණ්ඩුවමානො. අනන්තරභිතායාති අසන්ථතාය. සරුපවච්ඡායාති සදිසවච්ඡාය. සවෙ ගාවී සෙතා හොති, වච්ඡොපි සෙතකොච. සවෙ ගාවී කබරා වා රත්තා වා, වච්ඡොපි තාදිසො වාති එවං සරුපවච්ඡාය. සො එවමාහාති සො රාජා එවං වදෙති. වච්ඡතරාති තරුණවච්ඡකභාවං අතික්කන්තා බලවච්ඡා. වච්ඡතරීසුපි එසෙව නයො. බරිහිසත්ථායාති පරික්ඛෙපකරණත්ථාය වෙව යඤ්ඤභූමියං අත්ථරණත්ථාය ච. සෙසං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ විත්ථාරිතත්තා උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කන්දරකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා

17. එවං මෙ සුතන්ති අට්ඨකනාගරසුත්තං. තත්ථ බෙලුවගාමකෙති වෙසාලියා දක්ඛිණපස්සෙ අවිදුරෙ බෙලුවගාමකො නාම අත්ථි, තං ගොවරගාමං කත්වාති අත්ථො. දසමොති සො හි ජාතිගොත්තවසෙන වෙව සාරජ්ජත්තකුලගණනාය

ව දසමෙ යානෙ ගණියති, තෙනස්ස දසමොත්ථෙව නාමං ජාතං. අට්ඨකනාගරොති අට්ඨකනගරවාසී. කුක්කුටාරාමොති කුක්කුටසෙට්ඨිනා කාරිතො ආරාමො.

18. තෙන භගවතා...පෙ.... අක්ඛාතොති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, යො සො භගවා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා, තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා. අපිච පුබ්බෙනිවාසාදිහි ජානතා, දිබ්බෙන චක්ඛුනා පස්සතා, තීහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතෙන සමන්තචක්ඛුනා පස්සතා, සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං චක්ඛුච්ඡයාතීතාති තිරොකුට්ඨාදිගතාතිපි රූපාති අතිවිසුද්ධෙන මංසචක්ඛුනා පස්සතා, අත්තහිතසාධිකාය සමාධිපදට්ඨානාය පටිච්චෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරහිතසාධිකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා, අරීනං හතත්තා පච්චයාදිනඤ්ච අරහත්තා අරහතා, සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන. අත්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යානිකධම්මෙ පස්සතා, කිලෙසාරීනං හතත්තා අරහතා, සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං චතුච්ඡාරජ්ජවසෙන චතුහි කාරණෙහි ථොමිතෙන. අත්ථි නු ඛො එකො ධම්මො අක්ඛාතොති.

19. අභිසඬ්ඛතන්ති කතං උප්පාදිතං. අභිසඤ්චෙනයිතන්ති චෙනයිතං පකප්පිතං. සො තත්ථ ධීතොති සො තස්මිං සමථවිපස්සනාධම්මෙ ධීතො. ධම්මරාගෙන ධම්මනන්දියාති පද්ද්වයෙහි සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො චුත්තො. සමථවිපස්සනාසු හි සබ්බෙන සබ්බං ඡන්දරාගං පරියාදිසිතුං සක්කොන්තො අරහා භොති, අසක්කොන්තො අනාගාමී භොති. සො සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගස්ස අප්පහීනත්තා චතුත්ථජ්ඣානචෙනාය සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති, අයං ආචරියානං සමානකථා.

විතණ්ඩවාදී පනාහ “තෙනෙව ධම්මරාගෙනාති වචනතො අකුසලෙන සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති”ති සො “සුත්තං ආහරා”ති වත්තබ්බො, අද්ධා අඤ්ඤං අපස්සන්තො ඉදමෙව ආහරිස්සති, තතො වත්තබ්බො “කිං පනිදං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථ”න්ති, අද්ධා නීතත්ථන්ති චක්ඛති. තතො වත්තබ්බො — එවං සන්තෙ අනාගාමීඵලත්ථිකෙන සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො කත්තබ්බො භවිස්සති, ඡන්දරාගෙ උප්පාදිතෙ අනාගාමීඵලං පටිච්චිදං භවිස්සති “මා සුත්තං මෙ ලද්ධ”න්ති යං වා තං වා දීපෙහි. පඤ්භං කථෙන්නෙන හි ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහෙත්වා අත්ථරසං පටිච්චිකිත්වා

කටෙතුං වට්ටති, අකුසලෙන හි සග්ගෙ, කුසලෙන වා අපායෙ පටිසන්ධි නාම නත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“න, භික්ඛවෙ, ලොභජෙන කම්මෙන දොසජෙන කම්මෙන මොහජෙන කම්මෙන දෙවා පඤ්ඤායන්ති, මනුස්සා පඤ්ඤායන්ති, යා වා පනඤ්ඤාපි කාවි සුගතියො, අථ ඛො, භික්ඛවෙ, ලොභජෙන කම්මෙන දොසජෙන කම්මෙන මොහජෙන කම්මෙන නිරයො පඤ්ඤායති, තිරච්ඡානායොති පඤ්ඤායති, පෙත්තිවිසයො පඤ්ඤායති, යා වා පනඤ්ඤාපි කාවි දුග්ගතියො”ති –

එවං පඤ්ඤාපෙනඛිඛො. සචෙ සඤ්ජානාති සඤ්ජානාතු, නො චෙ සඤ්ජානාති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිචාහී”ති උයොයාජෙනඛිඛො.

යථා ව පන ඉමස්මිං සුත්තෙ, එවං මහාමාලුකොවාදෙපි මහාසතිපට්ඨානෙපි කායගතාසතිසුත්තෙපි සමථවිපස්සනා කථිතා. තත්ථ ඉමස්මිං සුත්තෙ සමථවසෙන ගච්ඡතොපි විපස්සනාවසෙන ගච්ඡතොපි සමථධුරමෙව ධුරං, මහාමාලුකොවාදෙ විපස්සනාව ධුරං, මහාසතිපට්ඨානං පන විපස්සනුත්තරං නාම කථිතං, කායගතාසතිසුත්තං සමුද්දත්තරන්ති.

අයං ඛො ගහපති...පෙ.... එකධම්මො අක්ඛාතොති එකධම්මං පුච්ඡිතෙන අයම්පි එකධම්මොති එවං පුච්ඡාවසෙන කථිතත්තා එකාදසපි ධම්මා එකධම්මො නාම ජාතො. මහාසකුලුදායිසුත්තස්මිඤ්චි එකුනච්ඡති පඛිඛාති පටිපදාවසෙන එකධම්මො නාම ජාතාති, ඉධ එකාදසපුච්ඡාවසෙන එකධම්මොති ආගතාති. අමතූප්පත්තියත්ථෙත වා සඛිඛාතිපි එකධම්මොති වත්තුං වට්ටති.

21. නිධිමූලං ගවෙසන්තොති නිධිං පරියෙසන්තො. සකිදෙවාති එකපයොගෙන. කථං පන එකපයොගෙනෙව එකාදසන්තං නිධීනං අධිගමො හොතිති. ඉධෙකච්චො අරඤ්ඤෙ නිධිං ගවෙසමානො වරති, තමෙනං අඤ්ඤතරො අත්ථවරකො දිස්වා “කිං හො වරසී”ති පුච්ඡති. සො “ජීවිතචුත්තිං පරියෙසාමි”ති ආහ. ඉතරො “තෙන හි සම්ම ආගච්ඡ, එතං පාසාණං පවත්තෙහී”ති ආහ. සො තං පවත්තෙත්වා උපරුපරි යපිතා වා කුච්ඡියා කුච්ඡං ආහච්ච ධීතා වා එකාදස කුම්භියො පස්සෙය්‍ය, එවං එකපයොගෙන එකාදසන්තං නිධීනං අධිගමො හොති.

ආචරියධනං පරියෙසිස්සන්තිති අඤ්ඤතිත්ථියා හි යස්ස සන්තිකෙ සිජ්පං උග්ගණ්හන්ති, තස්ස සිජ්පුග්ගහණතො පුරෙ වා පච්ඡා වා අන්තරන්තරෙ වා ගෙහතො නීහරිත්වා ධනං දෙන්ති. යෙසං ගෙහෙ නත්ථි, තෙ ඤාතිසභාගතො

පරියෙසන්ති, තථා අලභමානා භික්ඛම්පි වරින්වා දෙන්තියෙව. තං සන්ධායෙන චුත්තං.

කිමචිගං පනාහන්ති බාහිරකා තාව අනියානිකෙපි සාසනෙ සිප්පමත්තදායකස්ස ධනං පරියෙසන්ති; අහං පන එවංවිධෙ නියානිකසාසනෙ එකාදසවිධං අමතූප්පත්තිපට්පදං දෙසෙන්තස්ස ආවරියස්ස පූජං කිං න කර්ස්සාමි, කර්ස්සාමියෙවාති වදති. පච්චෙකදුස්සයුගෙන අවිජාදෙසීති එකමෙකස්ස භික්ඛුනො එකෙකං දුස්සයුගමදාසීති අත්ථො. සමුදාචාරවචනං පනෙත්ථ එවරූපං හොති, තස්මා අවිජාදෙසීති චුත්තං. පඤ්චසතවිහාරන්ති පඤ්චසතග්ගනිකං පණ්ණසාලං කාරෙසීති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සෙබ්බසුත්තවණ්ණනා

22. එවං මෙ සුතන්ති සෙබ්බසුත්තං. තත්ථ නවං සන්ථාගාරන්ති අධුනා කාරිතං සන්ථාගාරං, එකා මහාසාලාති අත්ථො. උය්‍යාගකාලාදීසු හි රාජානො තත්ථ යත්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡා, එත්තකා උභොහි පස්සෙහි, එත්තකා හත්ථීසු අභිරුහන්තු, එත්තකා අස්සෙසු, එත්තකා රථෙසු තිට්ඨන්තු”ති එවං සන්ථං කරොන්ති, මරියාදං බන්ධන්ති, තස්මා තං යානං සන්ථාගාරන්ති චුච්චති. උය්‍යාගට්ඨානතො ව ආගන්ත්වා යාව ගෙහෙසු අල්ලගොමයපරිහණ්ඩාදීති කරොන්ති, තාව ද්වෙ තීණි දිවසාති තෙ රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්තීතිපි සන්ථාගාරං. තෙසං රාජුතං සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ථාගාරං ගණරාජානො හි තෙ, තස්මා උප්පන්නකිච්චං එකස්ස වසෙන න ඡිජ්ජති, සබ්බෙසං ඡන්දො ලද්ධං වට්ටති, තස්මා සබ්බෙ තත්ථ සන්නිපතිත්වා අනුසාසන්ති. තෙන චුත්තං “සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ථාගාර”න්ති. යස්මා පනෙනෙ තත්ථ සන්නිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ටති, ඉමස්මිං කාලෙ වසිතු”න්ති එවමාදිනා නයෙන සරාචාසකිච්චාති සම්මන්ත්‍රයන්ති, තස්මා ඡිද්දාවඡිද්දං සරාචාසං තත්ථ සන්ථරන්තීතිපි සන්ථාගාරං. අවිරකාරිතං හොතීති කට්ඨකම්ම-සිලාකම්ම-චිත්තකම්මාදිවසෙන සුසජ්ජිතං දෙවවිමානං විය අධුනා නිට්ඨාපිතං. සමණෙන වාති එත්ථ යස්මා සරවත්ථුපරිග්ගහකාලෙයෙව දෙවතා අත්තනො වසනට්ඨානං ගණ්හන්ති, තස්මා “දෙවෙන වා”ති අවත්වා “සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා කෙනවි වා මනුස්සභූතෙනා”ති චුත්තං.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිංසුති සන්ථාගාරං නිට්ඨිතන්ති සුත්වා “ගච්ඡාම, නං පස්සිස්සාමා”ති ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකතො පටියාය සබ්බං ඔලොකෙන්වා “ඉදං සන්ථාගාරං දෙවවිමානසදිසං අතිවිය මනොරමං සස්සිරිකං කෙන පයමං පරිභුත්තං අමිහාකං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය අස්සා”ති වින්තෙන්වා “අමිහාකං ඤාතිසෙට්ඨස්ස පයමං දියාමානෙපි සත්ථුනොව අනුච්ඡවිකං, දක්ඛිණෙය්‍යාවසෙන දියාමානෙපි සත්ථුනොව අනුච්ඡවිකං, තස්මා පයමං සත්ථාරං පරිභුඤ්ජාපෙස්සාම, භික්ඛුසඬසස්ස ආගමනං කර්ස්සාම, භික්ඛුසඬසෙ ආගතෙ තෙපිටකං බුද්ධවචනං ආගතමෙව භවිස්සති, සත්ථාරං තියාමරත්තිං අමිහාකං ධම්මකථං කථාපෙස්සාම, ඉති තීභි රතනෙහි පරිභුත්තං මයං පච්ඡා පරිභුඤ්ජිස්සාම, එවං නො දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා උපසඬකමිංසු.

යෙන සන්ථාගාරං තෙනුපසඬකමිංසුති තං දිවසං කිර සන්ථාගාරං කිඤ්චාපි රාජකුලානං දස්සනත්ථාය දෙවවිමානං විය සුසජ්ජිතං හොති සුපට්ඨගිතං, බුද්ධාරහං පන කත්වා අප්පඤ්ඤත්තං. බුද්ධා හි නාම අරඤ්ඤජ්ඣාසයා අරඤ්ඤාරාමා අන්තොගාමෙ වසෙය්‍යුං වා නො වා, තස්මා භගවතො මනං ඡානිත්වා පඤ්ඤාපෙස්සාමාති වින්තෙන්වා තෙ භගවත්තං උපසඬකමිංසු. ඉදානි පන මනං ලභිත්වා පඤ්ඤාපෙතුකාමා යෙන සන්ථාගාරං තෙනුපසඬකමිංසු.

සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං සන්ථරිත්වාති යථා සබ්බමෙව සන්ථතං හොති, එවං තං සන්ථරාපෙත්වා. සබ්බපයමං තාව “ගොමයං නාම සබ්බමඬගලෙසු වට්ටති”ති සුධාපරිකම්මකතමපි භූමිං අල්ලගොමයෙන ඔපුඤ්ජාපෙත්වා පරිසුක්ඛභාවං ඤත්වා යථා අක්කන්තට්ඨානෙ පදං න පඤ්ඤායති, එවං චතුජ්ජාතියගන්ධෙහි ලිම්පාපෙත්වා උපරි නානාවණ්ණෙ කටසාරකෙ සන්ථරිත්වා තෙසං උපරි මහාපිට්ඨිකකොජවකෙ ආදිං කත්වා භත්ථත්ථරක-අස්සත්ථරක-සීහත්ථරක-බ්‍යග්ගත්ථරක-චන්දත්ථරක-සූරියත්ථරක-විත්තත්ථරකාදීහි නානාවණ්ණෙහි අත්ථරණෙහි සන්ථරිතබ්බකයුත්තං සබ්බොකාසං සන්ථරාපෙසුං. තෙන වුත්තං “සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං සන්ථරිත්වා”ති.

ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වාති මජ්ඣට්ඨානෙ තාව මඬගලත්ථමිහං නිස්සාය මහාරහං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ යං යං මුදුකඤ්ච මනොරමඤ්ච පච්චත්ථරණං, තං තං පච්චත්ථරිත්වා භගවතො ලොභිතකං මනුඤ්ඤදස්සනං උපධානං උපදහිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතතාරකවිචිත්තං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධදාමපුප්ඵදාමපත්තදාමාදීහි පච්චත්ථරණෙහි අලඬකරිත්වා සමන්තා

ද්වාදසහත්ථට්ඨානෙ පුප්ඵජාලං කරිත්වා තිංසහත්ථමත්තං යානං පටසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා පච්ඡිමභිත්තිං නිස්සාය භික්ඛුසඤ්ඤාසං පල්ලඤ්ඤාසං-අපස්සයපීඨ-මුණ්ඩපීඨානි පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි සෙනපච්චත්ථරණෙහි පච්චත්ථරාපෙත්වා පාචිනභිත්තිං නිස්සාය අත්තනො අත්තනො මහාපිට්ඨිකකොපවකෙ පඤ්ඤාපෙත්වා හංසලොමාදිපූරිතානි උපධානානි යපාපෙසුං “එවං අකිලමමානා සබ්බරත්තිං ධම්මං සුණ්ඤ්ඤාමා”ති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා”ති.

උදකමණ්ණිකන්ති මහාකුච්ඡිකං උදකවාට්ඨං. උපට්ඨපෙත්වාති එවං හගවා ච භික්ඛුසඤ්ඤා ච යථාරුචියා හත්ථෙ වා ධොවිස්සන්ති පාදෙ වා, මුඛං වා වික්ඛාලෙස්සන්තිති තෙසු තෙසු යානෙසු මණ්ඩණ්ණස්ස උදකස්ස පුරාපෙත්වා වාසත්ථාය නානාපුප්ඵානි චෙව උදකවාසවුණ්ණානි ච පක්ඛිපිත්වා කදලිපණ්ණෙහි පිදහිත්වා පතිට්ඨාපෙසුං. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “උපට්ඨපෙත්වා”ති.

තෙලප්පදීපං ආරොපෙත්වාති රජතසුවණ්ණාදිමයදණ්ඩාසු දීපිකාසු යොනකරුපකිරාතරුපකාදීනං හත්ථෙ යපිතසුවණ්ණරජතාදිමයකපල්ලකාදීසු ච තෙලප්පදීපං ජලයිත්වාති අත්ථො. යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසුති එත්ථ පන තෙ සක්ඛාරාජානො න කෙවලං සන්ථාගාරමෙව, අථ බො යොජනාවට්ඨෙ කපිලවත්ථුස්මිං නගරවීථියොපි සම්මජ්ජාපෙත්වා ධජෙ උස්සාපෙත්වා ගෙහද්වාරෙසු පුණ්ණසංථෙ ච කදලියො ච යපාපෙත්වා සකලනගරං දීපමාලාදීහි විජ්ජකිණ්ණතාරකං විය කත්වා “බීරපායකෙ දාරකෙ බීරං පායෙථ, දහරෙ කුමාරෙ ලහුං ලහුං භොජෙත්වා සයාපෙථ, උච්චාසද්දං මා කරිත්ථ, අජ්ජ එකරත්තිං සන්ථා අන්තොගාමෙ වසිස්සති, බුද්ධා නාම අප්පසද්දකාමා භොන්ති”ති හෙරිං වරාපෙත්වා සයං දණ්ඩදීපිකා ආදාය යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසු.

අථ බො හගවා නිවාසෙත්වා පත්තවීවරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤා යෙන නවං සන්ථාගාරං තෙනුපසඤ්ඤාමිති. “යස්ස දානි, හත්තෙ, හගවා කාලං මඤ්ඤති”ති එවං කිර කාලෙ ආරොචිතෙ හගවා ලාබාරසෙන තිත්තරත්තකොවිලාරපුප්ඵණ්ණං රත්තදූපට්ඨං කත්තරියා පදුමං කත්තන්තො විය සංවිධාය තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙන්තො නිවාසෙත්වා සුවණ්ණපාමඤ්ඤා පදුමකලාපං පරික්ඛිපන්තො විය විජ්ජල්ලනාසස්සිරිකං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලෙන ගජකුම්භං පරියොනද්ධන්තො විය රත්තසතුබ්බෙධෙ සුවණ්ණග්ගිකෙ පවාලජාලං බිපමානො විය සුවණ්ණචෙතියෙ රත්තකම්බලකඤ්ඤං පටිමුඤ්ඤන්තො විය ගච්ඡන්තං.

පුණ්ණුවන්දො රත්තවණ්ණවලාභකෙන පටිච්ඡාදයමානො විය
 කඤ්චනපබ්බතමත්ථකෙ සුපක්කලාබාරසං පරිසිඤ්චන්තො විය
 චිත්තකුට්ඨපබ්බතමත්ථකං විජ්ජුල්ලතාය පරික්ඛිපන්තො විය ව
 සවක්කවාළසීනෙරුයුගන්ධරං මහාපථවිං වාලෙන්වා ගහිතං
 නිග්‍රොධපල්ලවසමානවණ්ණං රත්තවරපංසුකුලං පාරුපිත්වා
 ගන්ධකුට්ඨිවාරතො නික්ඛම්ති කඤ්චනගුහතො සීහො විය උදයපබ්බතකුට්ඨො
 පුණ්ණුවන්දො විය ව. නික්ඛම්තිත්වා පන ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ අට්ඨාසි.

අථස්ස කායතො මෙසමුඛෙහි විජ්ජුකලාපා විය රස්මියො නික්ඛම්තිත්වා
 සුවණ්ණරසධාරාපරිසෙකමඤ්ජරිපත්තපුජ්චචලවිටපෙ විය ආරාමරුක්ඛෙ
 කරිංසු. තාවදෙව ව අත්තතො අත්තතො පත්තචීවරමාදාය මහාහික්ඛුසඬිසො
 භගවන්තං පරිවාරෙසි. තෙ පන පරිවාරෙන්වා යීතා හික්ඛු ඵවරුපා අහෙසුං
 අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පටිච්ඡිත්තා අසංසට්ඨා ආරද්ධවීරියා වත්තාරො වචනක්ඛමා
 වොදකා පාපගරහී සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා
 පඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නාති. තෙහි පරිවාරිතො භගවා
 රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණක්ඛන්ධො රත්තපදුමසණ්ඩමජ්ඣගතා
 විය සුවණ්ණනාවා පවාළවෙදිකාපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණපාසාදො
 විරොචිත්ථ. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදයො මහාපෙරාපි නං මෙසවණ්ණං
 පංසුකුලං පාරුපිත්වා මණිවම්මවම්මිකා විය මහානාගා පරිවාරයිංසු වත්තරාගා
 හින්තකිලෙසා විජට්ඨජටා ඡින්තඛන්ධනා කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා.

ඉති භගවා සයං චිත්තරාගො චිත්තරාගෙහි, චිත්තදොසො චිත්තදොසෙහි, චිත්තමොහො
 චිත්තමොහෙහි, නිත්තණ්ණො නිත්තණ්ණෙහි, නික්කිලෙසො නික්කිලෙසෙහි,
 සයං බුද්ධො බහුස්සුතබුද්ධෙහි පරිවාරිතො, පත්තපරිවාරිතං විය කෙසරං,
 කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො
 නාගරාජා, නවුත්තිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො හංසරාජා,
 සෙනඬිගපරිවාරිතො විය වක්කවත්ති, මරුගණපරිවාරිතො විය සක්කො
 දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය භාරිතමහාබ්‍රහ්මා, තාරාගණපරිවාරිතො
 විය පුණ්ණුවන්දො, අසමෙන බුද්ධවෙසෙන අපරිමාණෙන බුද්ධවිලාසෙන
 කපිලවත්ථුගමනමග්ගං පටිපජ්ජී.

අථස්ස පුරත්ථිමකායතො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මී උට්ඨහිත්වා
 අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. පච්ඡිමකායතො දක්ඛිණහත්ථතො,
 වාමහත්ථතො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මී උට්ඨහිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං
 අග්ගහෙසි. උපරි කෙසන්තතො පට්ඨාය සබ්බකෙසාවත්තෙහි
 මොරගිවවණ්ණා රස්මී උට්ඨහිත්වා ගගනතලෙ අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි.

හෙට්ඨා පාදතලෙහි පවාළුවණ්ණා රස්මී උට්ඨන්තවා සනපථවියං අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි. එවං සමන්තා අසීතිහත්ථමත්තං යානං ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා කඤ්චනදණ්ඩදීපිකාහි නිව්ජරිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දජාලා විය වාතුද්දීපිකමහාමෙසතො නික්ඛන්තවිජ්ජුල්ලතා විය විධාවංසු. සබ්බදීසාහාගා සුවණ්ණවම්පකපුජ්ජෙහි විකිරියමානා විය, සුවණ්ණසංඨා නික්ඛන්තසුවණ්ණරසධාරාහි සිඤ්චමානා විය, පසාරිතසුවණ්ණපට්ඨපරික්ඛිත්තා විය, වෙරම්භවාතසමුට්ඨිතකිංසුකකණ්ණිකාරපුජ්ජවුණ්ණසමොකිණ්ණා විය විජ්ජකිරිංසු.

හගවතොපි අසීතිඅනුබ්බාසඤ්ජනබ්බාසමජ්ජපහාද්වත්තිංසවරලක්ඛණසමුජ්ජලං සරිරං සමුග්ගතතාරකං විය ගගනතලං, විකසිතමිව පද්මවනං, සබ්බපාලිපුල්ලො විය යොජනසතිකො පාරිච්ඡත්තකො, පටිපාටියා යපිතානං ද්වත්තිංසුවන්දානං ද්වත්තිංසසුරියානං ද්වත්තිංසවක්කවත්තීනං ද්වත්තිංසදෙවරාජානං ද්වත්තිංසමහාබ්බුග්ගමානං සිරියා සිරිං අභිභවමානං විය විරොචිත්ථ, යථා තං දසහි පාරමිහි දසහි උපපාරමිහි දසහි පරමත්ථපාරමිහි සුපුරිතාහි සමතිංසපාරමිතාහි අලඬකතං. කජ්ජසතසහසාධිකානි චත්තාරි අසඬබ්බොය්‍යානි දින්නදානං රක්ඛිතසීලං කතකල්‍යාණකම්මං එකස්මිං අත්තභාවෙ ඔසරිත්වා විපාකං දාතුං යානං අලභමානං සම්බාධපත්තං විය අහොසි. නාවාසහස්සහණ්ඩං එකනාවං ආරොපනකාලො විය, සකටසහස්සහණ්ඩං එකසකටං ආරොපනකාලො විය, පඤ්චවීසතියා නදීනං ඔසස්ස සම්භිජ්ජ මුඛද්වාරෙ එකතො රාසිභූතකාලො විය ච අහොසි.

ඉමාය බුද්ධසිරියා ඔහාසමානස්සාපි ච හගවතො පුරතො අනෙකානි දණ්ඩදීපිකසහස්සානි උක්ඛිපිංසු. තථා පච්ඡතො. වාමපස්සෙ දක්ඛිණපස්සෙ. ජාතිකුසුමවම්පකවනමල්ලිකරත්තුජ්ජලනීලුජ්ජලමකුලසින්දුවාරපුජ්ජානි වෙච නිලපිතාදිවණ්ණසුගන්ධගන්ධවුණ්ණානි ච වාතුද්දීපිකමෙසවිස්සට්ඨොදකවුට්ඨියො විය විජ්ජකිරිංසු. පඤ්චඬගිකතුරියනිග්ගෙසාසා වෙච බුද්ධධම්මසඬසගුණජ්ජපටිසංයුත්තා ථුතිසොසා ච සබ්බදීසා පුරගිංසු. දෙවමනුස්සනාගසුපණ්ණගන්ධබ්බයක්ඛාදීනං අක්ඛිති අමතපානං විය ලභිංසු. ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා පදසහස්සෙන ගමනවණ්ණං චත්තුං වට්ටති. තත්ත්වං මුඛමත්තං –

“එවං සබ්බඬගසම්පන්නො, කම්පයන්නො වසුන්ධරං;

අහෙය්‍යන්තො පාණානි, යාති ලොකවිනායකො.

දක්ඛිණං පයමං පාදං, උද්ධරන්නො නරාසහො;

ගච්ඡන්තො සිරිසම්පන්නො, සොහනෙ ද්විපදුත්තමො.

ගච්ඡතො බුද්ධසෙට්ඨස්ස, හෙට්ඨා පාදතලං මුදු;

සමං සම්ඵුසනෙ භූමිං, රජසා නුපලිජ්ජති.

නින්තට්ඨානං උන්නමති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ;

උන්නතඤ්ච සමං හොති, පථවී ච අවෙනනා.

පාසාණා සක්ඛරා වෙච, කථලා බාණුකණ්ටකා;

සබ්බෙ මග්ගා විවජ්ජන්ති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ.

නාතිදුරෙ උද්ධරති, නච්චාසන්නෙ ච නික්ඛිපං;

අසට්ඨන්තො නියයාති, උභො ඡාණු ච ගොජ්ඣකෙ.

නාතිසීසං පක්කමති, සම්පන්නවරණො මුනි;

න චාතිසණ්ඨකං යාති, ගච්ඡමානො සමාහිතො.

උද්ධං අධො ච තිරියං, දිසඤ්ච විදිසං තථා;

න පෙක්ඛමානො සො යාති, යුගමත්තමහි පෙක්ඛති.

නාගචික්කන්තවාරො සො, ගමනෙ සොහනෙ ජිනො;

චාරුං ගච්ඡති ලොකග්ගො, භාසයන්තො සදෙවකෙ.

උථරාජාව සොහන්තො, චතුචාරීච කෙසරී;

තොසයන්තො බහු සත්තෙ, පුරං සෙට්ඨං උපාගමී''ති.

චණ්ණකාලො නාම කිරෙස, එවංවිධෙසු කාලෙසු බුද්ධස්ස සරීරචණ්ණෙ චා
ගුණචණ්ණෙ චා ධම්මකථිකස්ස ථාමොයෙව පමාණං චුණ්ණියපදෙහි චා
ගාථාබන්ධෙන චා යත්තකං සක්කොති, තත්තකං චත්තබ්බං. දුක්කථිතන්ති න
චත්තබ්බං. අජ්ජමාණචණ්ණා හි බුද්ධා, තෙසං බුද්ධාපි අනවසෙසතො චණ්ණං
චත්තුං අසමත්ථා, පගෙව ඉතරා පජාති. ඉමිනා සිරිවිලාසෙන
අලඬිකතජ්ජටියත්තං සකාරාජපුරං පවිසිත්වා භගවා පසන්නචිත්තෙන ජනෙන
ගන්ධධුමවාසචුණ්ණාදීහි පූජයමානො සන්ථාගාරං පාවිසි. තෙන චුත්තං – “අථ
බො භගවා නිවාසෙත්වා පත්තචිවරමාදාය සද්ධිං හික්ඛුසඬ්ඨසෙන යෙන එවං
සන්ථාගාරං තෙනුපසඬ්ඨකමී''ති.

භගවත්තංයෙව පුරක්ඛත්වාති භගවත්තං පුරතො කත්වා. තත්ථ භගවා
 හික්ඛුනාඤ්චෙව උපාසකානාඤ්ච මජ්ඣෙ නිසින්තො ගන්ධොදකෙන
 න්හාපෙත්වා දුකුලචුම්භටකෙන වොදකං කත්වා ජාතිහිඬ්ගුලකෙන මජ්ජිත්වා
 රත්තකම්බලපලිවෙය්ගෙන පීයෙ යපිතරත්තසුවණ්ණසනපටිමා විය
 අතිවිරොචිත්ථ. අයං පනෙත්ථ පොරාණානං වණ්ණහණනමග්ගො –

“ගන්ත්වාන මණ්ඩලමාළං, නාගවික්කන්තවරණො;

ඔහාසයන්තො ලොකග්ගො, නිසිදි වරමාසනෙ.

තස්මිං නිසින්තො නරදම්මසාරථි,

දෙවාතිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො;

බුද්ධාසනෙ මජ්ඣගතො විරොචති,

සුවණ්ණනෙක්ඛං විය පණ්ඩුකම්බලෙ.

නෙක්ඛං ජම්බොනදස්සෙව, නික්ඛිත්තං පණ්ඩුකම්බලෙ;

විරොචති විතමලො, මණිවෙරොචනො යථා.

මහාසාලොච සම්ඵුල්ලො, නෙරුරාජාවලඬ්ඝකතො;

සුවණ්ණයුපසඬ්ඝකාසො, පදුමො කොකනදො යථා.

ජලන්තො දීපරුක්ඛොච, පබ්බතග්ගෙ යථා සිඛි;

දෙවානං පාරිච්ඡන්තොච, සබ්බඵුල්ලො විරොචථා’ති.

කාපිලවත්ථවෙ සකොස බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථායාති එත්ථ ධම්මී කථා
 නාම සන්ථාගාරඅනුමොදනප්පටිසංයුත්තා පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා. තදා හි
 භගවා ආකාසගඬ්ඟං ඔතාරෙන්තො විය පථවොජං ආකඩ්ඪන්තො විය
 මහාජම්බුං බන්ධෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො විය යොජනිකං මධුහණ්ඩං
 චක්කයන්තෙන පිළෙත්වා මධුපානං පායමානො විය කාපිලවත්ථවානං
 සකායානං හිතසුඛාවහං පකිණ්ණකකථං කථෙසි. “ආවාසදානං නාමෙතං
 මහාරාජ මහන්තං, තුම්හාකං ආවාසො මයා පරිභුත්තො හික්ඛුසඬ්ඝෙන
 පරිභුත්තො මයා ච හික්ඛුසඬ්ඝෙන ච පරිභුත්තො පන ධම්මරතනෙන
 පරිභුත්තො යෙවාති තීහි රතනෙහි පරිභුත්තො නාම හොති. ආවාසදානස්මිඤ්ඤි
 දින්තෙ සබ්බදානං දින්තමෙව හොති. භූමට්ඨකපණ්ණසාලාය වා
 සාබ්බමණ්ඩපස්ස වාපි ආනිසංසො නාම පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කා’ති
 නානානයවිචිත්තං බහුං ධම්මකථං කථෙත්වා –

“සීතං උණ්භං පටිහන්ති, තතො වාළමිගානි ව;

සරීසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;

ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ක්කායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;

තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො.

විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බ්බුස්සුතෙ;

තෙසං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව.

දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;

තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;

යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295) –

එවං අයම්පි ආවාසෙ ආනිසංසො, අයම්පි ආනිසංසොති බ්බුදෙවරත්තිං
අතිරෙකතරං දියඬිඬියාමං ආවාසානිසංසකථං කථෙසි. තත්ථ ඉමා ගාථාව
සඬ්ගහං ආරුළුහා, පකිණ්ණකධම්මදෙසනා පන සඬ්ගහං න ආරොහති.
සන්දස්සෙසීතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව.

ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසීති ධම්මකථං කථාපෙතුකාමො ජානාපෙසි.
අථ කස්මා සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීසු අසීතිමහාථෙරෙසු
විජ්ජමානෙසු හගවා ආනන්දත්ථෙරස්ස භාරමකාසීති. පරිසජ්ඣාසයවසෙන.
ආයස්මා හි ආනන්දො බ්බුස්සුතානං අග්ගො, පහොසි පරිමණ්ඩලෙහි
පදබ්‍යඤ්ජනෙහි මධුරධම්මකථං කථෙතුන්ති සාකියමණ්ඩලෙ පාකටො
පඤ්ඤාතො. තස්ස සක්‍යරාජුහි විහාරං ගන්ත්වාපි ධම්මකථා සුතපුබ්බා,
ඕරොධා පන තෙසං න යථාරුචියා විහාරං ගන්තුං ලහන්ති, තෙසං එතදහොසි –
“අහො වත හගවා අජ්ජංයෙව ධම්මකථං කථෙත්වා අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨස්ස
ආනන්දස්ස භාරං කරෙය්‍යා”ති. තෙසං අජ්ඣාසයවසෙන හගවා තස්සෙව
භාරමකාසි.

සෙබො පාටිපදොති පටිපන්නකො සෙබසමණො. සො තුය්‍යං පටිභාතු
උපට්ඨාතු, තස්ස පටිපදං දෙසෙහීති පටිපදාය පුග්ගලං නියමෙත්වා දස්සෙති.
කස්මා පන හගවා ඉමං පටිපදං නියමෙසි? බ්බුහි කාරණෙහි. ඉමෙ තාව සක්‍යා
මඬ්ගලසාලාය මඬ්ගලං පච්චාසිසන්ති වඩ්ඪිං ඉච්ඡන්ති, අයඤ්ච සෙබපටිපදා

මය්හං සාසනෙ මඩ්ගලපටිපදා වඩ්ඪමානකපටිපදානිපි ඉමං පටිපදං නියමෙසි. තස්සඤ්ච පරිසති සෙබාව බහු නිසින්නා, තෙ අත්තනා පටිවිද්ධට්ඨානෙ කථියමානෙ අකිලමන්නාව සල්ලක්ඛෙස්සන්තීතිපි ඉමං පටිපදං නියමෙසි. ආයස්මා ච ආනන්දො සෙබපටිසම්භිදාපත්තොව, සො අත්තනා පටිවිද්ධෙ පච්චක්ඛට්ඨානෙ කථෙන්නො අකිලමන්නො විඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සතීතිපි ඉමං පටිපදං නියමෙසි. සෙබපටිපදාය ච තිස්සොපි සික්ඛා ඔසටා, තත්ථ අධිසීලසික්ඛාය කථිතාය සකලං විනයපිටකං කථිතමෙව හොති, අධිවිත්තසික්ඛාය කථිතාය සකලං සුත්තන්තපිටකං කථිතං හොති, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාය කථිතාය සකලං අභිධම්මපිටකං කථිතං හොති, ආනන්දො ච බහුස්සුතො තිපිටකධරො, සො පහොති තීහි පිටකෙහි තිස්සො සික්ඛා කථෙතුං, එවං කථිතෙ සක්ඛානං මඩ්ගලමෙව වඩ්ඪියෙව භවිස්සතීතිපි ඉමං පටිපදං නියමෙසි.

පිට්ඨි මෙ ආගිලායතීති කස්මා ආගිලායති? භගවතො හි ඡබ්බස්සානි පධානං පදහන්තස්ස මහන්තං කායදුක්ඛං අහොසි, අථස්ස අපරභාගෙ මහල්ලකකාලෙ පිට්ඨිවාතො උප්පජ්ජි. අකාරණං චා එතං. පහොති හි භගවා උප්පන්නං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා එකමිපි ද්වෙපි සත්තාහෙ එකපල්ලඤ්ඤාන නිසිදිතුං. සන්ථාගාරසාලං පන චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුඤ්ජිතුකාමො අහොසි, තත්ථ පාදධොවනට්ඨානතො යාව ධම්මාසනා අගමාසි, එත්තකෙ යානෙ ගමනං නිප්පන්නං. ධම්මාසනං පත්තො ථොකං යත්වා නිසිදි, එත්තකෙ යානං. දියඩ්ඪයාමං ධම්මාසනෙ නිසිදි, එත්තකෙ යානෙ නිසජ්ජා නිප්පන්නා. ඉදානි දක්ඛිණෙන පස්සෙන ථොකං නිපන්නෙ සයනං නිප්පජ්ජිස්සතීති එවං චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුඤ්ජිතුකාමො අහොසි. උපාදින්නකසරිරඤ්ච නාම “නො ආගිලායතී”ති න වත්තබ්බං, තස්මා චිරං නිසජ්ජාය සඤ්ජානං අප්පකමිපි ආගිලායනං ගහෙත්වා එවමාහ.

සඩ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වාති සන්ථාගාරස්ස කිර එකපස්සෙ තෙ රාජානො පට්ටසාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා කජ්ජියමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා කජ්ජියපච්චත්ථරණෙන අත්ථරිත්වා උපරි සුවණ්ණ-තාරක-ගන්ධමාලා-දාමපටිමණ්ඩිතං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධතෙලප්පදීපං ආරොපයිංසු “අප්පෙව නාම සන්ථා ධම්මාසනතො වුට්ඨාය ථොකං විස්සමන්නො ඉධ නිපජ්ජෙය්‍ය, එවං නො ඉමං සන්ථාගාරං භගවතා චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුත්තං දීඝරත්තං හිතාය සුබාය භවිස්සතී”ති. සන්ථාපි තදෙව සන්ධාය තත්ථ සඩ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා නිපජ්ජි. උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වාති එත්තකං කාලං අතික්කමිත්වා වුට්ඨහිස්සාමීති වුට්ඨානසඤ්ඤං විත්තෙ යපෙත්වා.

23. මහානාමං සක්කං ආමන්තෙසීති සො කිර තස්මිං කාලෙ තස්සං පරිසති ජෙට්ඨකො පාමොක්ඛො, තස්මිං සඬගහිතෙ සෙසපරිසා සඬගහිතාව හොතීති ථෙරො තමෙව ආමන්තෙසි. සීලසම්පන්නොති සීලෙන සම්පන්නො, සම්පන්නසීලො පරිපුණ්ණසීලොති අත්ථො. සද්ධම්මෙහීති සුන්දරධම්මෙහි, සතං වා සප්පුරිසානං ධම්මෙහි.

24. කට්ඨද්ව මහානාමාති ඉමිනා එත්තකෙන යානෙන සෙබ්බපිපදාය මාතිකං යපෙත්වා පටිපාටියා විත්ථාරොතුකාමො එවමාහ. තත්ථ සීලසම්පන්නොතිආදීති “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරථා”ති ආකඨ්ඨෙය්‍යසුත්තාදීසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

25. කායදුච්චරිතෙනාතිආදීසු උපයොගත්ථෙ කරණවචනං, හිරිශිතබ්බාති කායදුච්චරිතාදීති හිරියති ජිගුච්ඡතීති අත්ථො. ඔත්තප්පනිද්දෙසෙ හෙත්ථත්ථෙ කරණවචනං, කායදුච්චරිතාදීති ඔත්තප්පස්ස හෙතුභූතෙහි ඔත්තප්පති භායතීති අත්ථො. ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො අනොසක්කිතමානසො. පහානායාති පහානත්ථාය. උපසම්පදායාති පටිලාහත්ථාය. ථාමවාති වීරියථාමෙන සමන්තාගතො. දළ්භපරක්කමොති ථීරපරක්කමො. අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසුති කුසලෙසු ධම්මෙසු අනොරොපිතධුරො අනොසක්කිතවීරියො. පරමෙනාති උත්තමෙන. සතිනෙපක්කෙනාති සතියා ච නිපකභාවෙන ව. කස්මා පන සතිභාජනියෙ පඤ්ඤා ආගතාති? සතියා බලවභාවදීපනත්ථං. පඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා හි සති දුබ්බලා හොති, සම්පයුත්තා බලවතීති.

විරකතමිපිති අත්තනා වා පරෙන වා කායෙන විරකතං චෙතියඬගණවත්තාදි අසීති මහාවත්තපටිපත්තිපුරණං. විරහාසිතමිපිති අත්තනා වා පරෙන වා වාචාය විරහාසිතං සක්කච්චං උද්දිසන-උද්දිසාපන-ධම්මොසාරණ-ධම්මදෙසනා-උපනිසිත්තකථා-අනුමොදනියාදිවසෙන පවත්තිතං වචිකම්මං. සරිතා අනුස්සරිතාති තස්මිං කායෙන විරකතෙ “කායො නාම කායවිඤ්ඤත්ති, විරහාසිතෙ වාචා නාම වචිවිඤ්ඤත්ති. තදුභයමිපි රූපං, තංසමුට්ඨාපිකා විත්තචෙතසිකා අරූපං. ඉති ඉමෙ රූපාරූපධම්මා එවං උප්පජ්ජිත්වා එවං නිරුද්ධා”ති සරති චෙව අනුස්සරති ව, සතිසම්බොජ්ඣකඬගං සමුට්ඨාපෙතීති අත්ථො. බොජ්ඣකඬගසමුට්ඨාපිකා හි සති ඉධ අධිජ්ජෙතා. තාය සතියා එස සකිම්පි සරණෙන සරිතා, පුනප්පුනං සරණෙන අනුස්සරිතාති වෙදිතබ්බා.

උදයත්ථගාමිනියාති පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයවයගාමිනියා උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිච්ඡික්ඛිතං සමත්ථාය. අරියායාති වික්ඛම්භනවසෙන ව සමුච්ඡෙදවසෙන ව

කිලෙසෙහි ආරකා ධීනය පරිසුද්ධාය. පඤ්ඤාය සමන්තාගතොති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙව මග්ගපඤ්ඤාය ව සමඛිගීභූතො. නිබ්බේධිකායාති සායෙව නිබ්බේජ්ඣනතො නිබ්බේධිකාති වුවවති, තාය සමන්තාගතොති අත්ථො. තත්ථ මග්ගපඤ්ඤාය සමුච්ඡේදවසෙන අනිබ්බේද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං දොසක්ඛන්ධං මොහක්ඛන්ධං නිබ්බේජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකා. විපස්සනාපඤ්ඤාය තදඛිගවසෙන නිබ්බේධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො වාති විපස්සනා “නිබ්බේධිකා”ති වත්තුං වට්ටති. සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති ඉධාපි මග්ගපඤ්ඤා “සම්මා හෙතුනා නයෙන වට්ටදුක්ඛං බෙපයමානා ගච්ඡතීති සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනී නාම. විපස්සනා තදඛිගවසෙන වට්ටදුක්ඛඤ්ච කිලෙසදුක්ඛඤ්ච බෙපයමානා ගච්ඡතීති දුක්ඛක්ඛයගාමිනී. දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා වා මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො එසා දුක්ඛක්ඛයගාමිනී”ති වෙදිතබ්බා.

26. අභිවෙතසිකානන්ති අභිචිත්තං සෙට්ඨචිත්තං සිතානං නිස්සිතානං. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති අප්පිතප්පිතක්ඛණේ සුඛපටිලාභහෙතුනං. නිකාමලාභීති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණේ සමාපජ්ජිතා. අකිච්ඡලාභීති නිදුක්ඛලාභී. අකසිරලාභීති විපුලලාභී. පගුණභාවෙන එකො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණේ සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙ පන අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙතුං න සක්කොති, සො අත්තනො අනිච්ඡාය ඛිප්පමෙව වුට්ඨාති, යථාපරිච්ඡේදවසෙන සමාපත්තිං යපෙතුං න සක්කොති අයං කිච්ඡලාභී කසිරලාභී නාම. එකො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණේ ව සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙ ව අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙති, සො යථාපරිච්ඡේදවසෙනෙව වුට්ඨාතුං සක්කොති, අයං අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී නාම.

27. අයං වුවවති මහානාම අරියසාවකො සෙබො පාටිපදොති මහානාම අරියසාවකො සෙබො පාටිපදො විපස්සනාගබ්භාය වඩ්ඪමානකපටිපදාය සමන්තාගතොති වුවවතීති දස්සෙති. අපුච්චණ්ඩකායාති අපුත්තිඅණ්ඩකාය. භබ්බො අභිනිබ්භිදායාති විපස්සනාදිඤ්ඤාණප්පහෙදාය භබ්බො. සම්බොධායාති අරියමග්ගාය. අනුත්තරස්ස යොගක්ඛේමස්සාති අරහත්තං අනුත්තරො යොගක්ඛේමො නාම, තදභිගමාය භබ්බොති දස්සෙති. යා පනායමෙත්ථ අත්ථදීපනත්ථං උපමා ආහරා, සා වෙතොබ්ලසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඨෙසු තිවිධකිරියකරණං විය හි ඉමස්ස හික්ඛුනො උස්සොළ්භිපන්තරසෙහි අඛිගෙහි සමන්තාගතභාවො”ති යං එවං ඔපම්මසංසන්දනං ආගතං, තං ඉධ එවං

සීලසම්පන්නො භොතීතිආදිවචනතො “තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඨෙසු තිවිධකිරියකරණං විය ඉමස්ස භික්ඛුනො සීලසම්පන්නතාදීහි පන්නරසෙහි ධම්මෙහි සමඬ්භිභාවො”ති. එවං යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ චුත්තසදිසමෙව.

28. ඉමංයෙව අනුත්තරං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිත්ති ඉමං පයමාදිජ්ඣානෙහි අසදිසං උත්තමං චතුත්ථජ්ඣානිකං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං. පයමාභිනිබ්භිදාති පයමො ඤාණහෙදො. දුතියාදීසුපි එසෙව නයො. කුක්කුටච්ඡාපකො පන එකචාරං මාතුකුච්ඡිතො එකචාරං අණ්ඩකොසතොති ද්වෙ වාරෙ ජායති. අරියසාවකො තීහි විජ්ජාහි තායො වාරෙ ජායති. පුබ්බෙතිවාසච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා පුබ්බෙතිවාසඤාණෙන පයමං ජායති, සත්තානං චුතිපටිසන්ධිච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා දිබ්බචක්ඛුඤාණෙන දුතියං ජායති, චතුසච්චපටිච්ඡාදකං තමං විනොදෙත්වා ආසවක්ඛයඤාණෙන තතියං ජායති.

29. ඉදම්පිස්ස භොති වරණස්මිත්ති ඉදම්පි සීලං අස්ස භික්ඛුනො වරණං නාම භොතීති අත්ථො. වරණං නාම බහු අනෙකවිධං, සීලාදයො පන්නරසධම්මා, තත්ථ ඉදම්පි එකං වරණන්ති අත්ථො. පදත්ථො පන වරති තෙන අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡතීති වරණං. එස නයො සබ්බත්ථ.

ඉදම්පිස්ස භොති විජ්ජායාති ඉදං පුබ්බෙතිවාසඤාණං තස්ස විජ්ජා නාම භොතීති අත්ථො. විජ්ජා නාම බහු අනෙකවිධා, විපස්සනඤාණාදීහි අට්ඨ ඤාණානි, තත්ථ ඉදම්පි ඤාණං එකා විජ්ජානිපි අත්ථො. පදත්ථො පන විනිවිජ්ඣිත්වා එතාය ජානාතීති විජ්ජා. එස නයො සබ්බත්ථ. විජ්ජාසම්පන්නො ඉතිපීති තීහි විජ්ජාහි විජ්ජාසම්පන්නො ඉතිපි. වරණසම්පන්නො ඉතිපීති පඤ්චදසහි ධම්මෙහි වරණසම්පන්නො ඉතිපි. තදුභයෙන පන විජ්ජාවරණසම්පන්නො ඉතිපීති.

30. සනඬ්කුමාරොනාති පොරාණකකුමාරෙන, විරකාලතො පට්ඨාය කුමාරොති පඤ්ඤාතෙන. සො කීර මනුස්සපථෙ පඤ්චවුළකකුමාරකකාලෙ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා අපරිභීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති, තස්ස සො අත්තභාවො පියො අහොසි මනාපො, තස්මා තාදිසෙනෙව අත්තභාවෙන වරති, තෙන නං සනඬ්කුමාරොති සඤ්ජානන්ති. ජනෙතස්මිත්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපටිසාරිනොති යෙ ජනෙතස්මිං ගොත්තං පටිසරන්ති “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති, තෙසු ලොකෙ ගොත්තපටිසාරීසු බත්තියො සෙට්ඨො. අනුමතා භගවතාති මම පඤ්ඤාබ්‍යාකරණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා දෙසිතාති අම්බට්ඨසුත්තෙ බුද්ධෙන භගවතා “අහම්පි, අම්බට්ඨ, එවං වදාමි —

‘බත්තියො සෙට්ඨො ජනෙනස්මිං, යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො;

විජ්ජාවරණසම්පන්නො, සො සෙට්ඨො දෙවමානුසෙ’ති’’. (දී. නි. 1.277) –

එවං භාසන්තෙන අනුඤ්ඤාතා අනුමොදිතා. සාධු සාධු ආනන්දාති, භගවා කිර ආදිතො පට්ඨාය නිද්දං අනොක්කමන්තොව ඉමං සුත්තං සුත්වා ආනන්දෙන සෙබ්බපට්ඨාය කුටං ගහිතන්ති ඤත්වා උට්ඨාය පල්ලඬ්ඨකං ආභූජිත්වා නිසින්නො සාධුකාරං අදාසි. එත්තාවතා ව පන ඉදං සුත්තං ජිනභාසිතං නාම ජාතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සෙබ්බසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පොතලියසුත්තවණ්ණනා

31. එවං මෙ සුතන්ති පොතලියසුත්තං. තත්ථ අඬ්ගුත්තරාපෙසුති අඬ්ගායෙව සො ජනපදො, මහියා පනස්ස උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා උත්තරාපොතිපි වුව්වති. කතරමහියා උත්තරෙන යා ආපොති, මහාමහියා. තත්ථායං ආවිභාවකථා – අයං කිර ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො. තත්ථ ව චතුසහස්සයොජනප්පමාණො පදෙසො උදකෙන අජ්ඣොත්ථට්ටො සමුද්දොති සඬ්ඛං ගතො. තිසහස්සයොජනප්පමාණො මනුස්සා වසන්ති. තිසහස්සයොජනප්පමාණො හිමවා පතිට්ඨිතො උබ්බෙධෙන පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසීතිකුටසහස්සපටිමණ්ඩිතො සමන්තතො සන්දමානපඤ්චසතනදිව්විත්තො, යත්ථ ආයාමවිත්ථාරෙන චෙව ගම්භීරතාය ව පණ්ණාසපණ්ණාසයොජනා දියඬ්ඨයොජනසතපරිමණ්ඩලා අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිනීදහො සීහපපාතදහොති සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා. තෙසු අනොතත්තදහො සුදස්සනකුටං චිත්‍රකුටං කාළකුටං ගන්ධමාදනකුටං කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තො.

තත්ථ සුදස්සනකුටං සොවණ්ණමයං ද්වියොජනසතුබ්බෙධං අන්තොවඬ්ඨකං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙත්වා යීතං. චිත්‍රකුටං සබ්බරතනමයං. කාළකුටං අඤ්ජනමයං. ගන්ධමාදනකුටං සානුමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං, මුලගන්ධො සාරගන්ධො ඵෙග්ගුගන්ධො තවගන්ධො පපටිකගන්ධො රසගන්ධො පත්තගන්ධො පුප්ඵගන්ධො ඵලගන්ධො ගන්ධගන්ධොති ඉමෙහි දසහි ගන්ධෙහි උස්සන්තං නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං, කාළපක්ඛලපොසථදිවසෙ ආදිත්තමිව අඬ්ගාරං ජලන්තං තිට්ඨති. කෙලාසකුටං රජතමයං. සබ්බානි සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානානි, තමෙව සරං

පටිච්ඡාදෙත්වා යිතානි. තානි සබ්බානි දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ච වස්සන්ති, නදියො ච තෙසු සන්දන්ති. තං සබ්බමිති උදකං අනොතත්තමෙව පවිසති. වන්දිමසුරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තත්ථ ඔභාසං කරොන්ති, උජුං ගච්ඡන්තා න කරොන්ති, තෙනෙවස්ස අනොතත්තන්ති සඬබ්බා උදපාදි.

තත්ථ මනොහරසිලාතලානි නිම්මච්ඡකච්ඡපානි ඵලිකසදිසනිම්මලුදකානි න්හානතිත්ථානි සුපටියත්තානි භොන්ති, යෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවා ච ඉද්ධිමන්තො ච ඉසයො න්හායන්ති, දෙවයක්ඛාදයො උය්‍යානකීළකං කීළන්ති.

තස්ස චතුසු පස්සෙසු සීහමුඛං හත්ථිමුඛං අස්සමුඛං උසහමුඛන්ති චත්තාරි මුඛානි භොන්ති, යෙහි චතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීතීරෙ සීහා බහුතරා භොන්ති. හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගමිම පාවිනහිමවන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො ච උත්තරදිසතො ච නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවන්තෙනෙව උත්තරහිමවන්තෙනෙව ච අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති. දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා වුට්ඨාය පරික්ඛෙපෙන තිගාවුතප්පමාණා උදකධාරා ච හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා තියග්ගලෙ නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්ථ පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණා තියග්ගලා නාම පොක්ඛරණී ජාතා, පොක්ඛරණියා කූලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගතා. තතො සනපථවිං හින්දිත්වා උමඬිගෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤුං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඬිගුලිසදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තන්ති. සා තික්ඛන්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ ආවට්ටගඬිගාති වුවිවති. උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ කණ්ඨගඬිගාති, ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ ආකාසගඬිගාති, තියග්ගලපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ යිතා තියග්ගලපොක්ඛරණීති, කූලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ බහලගඬිගාති, උමඬිගෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ උමඬිගගඬිගාති වුවිවති. විඤ්ඤුං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තට්ඨානෙ පන ගඬිගා යමුනා අවිරවතී සරභු මහීති පඤ්චධා සඬබ්බං ගතා. ඵවමෙතා පඤ්ච මහානදියො

හිමවන්තතො පභවන්ති. තාසු යා අයං පඤ්චමී මහී නාම, සා ඉධ මහාමහීති අධිජ්ජෙතා. තස්සා උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො අභිගුත්තරාපොති වෙදිතබ්බො. තස්මිං අභිගුත්තරාපෙසු ජනපදෙ.

ආපණං නාමාති තස්මිං කිර නිගමෙ වීසති ආපණමුඛසහස්සාති විහත්තාති අහෙසුං. ඉති සො ආපණානං උස්සන්තත්තා ආපණන්තවෙව සඬ්ඛං ගතො. තස්ස ච නිගමස්ස අවිදුරෙ නදීතීරෙ සනච්ඡායො රමණීයො භූමිභාගො මහාවනසණ්ඨො, තස්මිං භගවා විහරති. තෙනෙවෙත්ථ වසනට්ඨානං න නියාමිතන්ති වෙදිතබ්බං. යෙනඤ්ඤතරො වනසණ්ඨො තෙනුපසඬකමීති හික්ඛුසඬ්ඛං වසනට්ඨානං පෙසෙත්වා එකකොච උපසඬකමී පොතලියං ගහපතිං සන්ධාය. පොතලියොපි බො ගහපතීති පොතලියොති එවංනාමකො ගහපති. සම්පන්නතිවාසනපාචුරණොති පරිපුණ්ණතිවාසනපාචුරණො, එකං දීඝදසං සාටකං නිවත්තො එකං පාරුතොති අත්තො. ඡත්තුපාහනාහීති ඡත්තං ගහෙත්වා උපාහනා ආරුය්හාති අත්තො. ආසනාහීති පල්ලඬකපීඨපලාලපීඨකාදීති. අන්තමසො සාධාභඬගමිපි හි ආසනන්තෙව වුවවති. ගහපතිවාදෙනාති ගහපතීති ඉමිනා වචනෙන. සමුදාවරතීති වොහරති.

භගවන්තං එතදවොචාති තතියං ගහපතීති වචනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො භගවන්තමෙතං “තයිදං, හො, ගොතමා”තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ නච්ඡන්තන්ති න අනුච්ඡවිකං. නජ්ජතිරුපන්ති න සාරුජ්ජං. ආකාරාතිආදීති සබ්බානෙව කාරණවෙවචනාති. දීඝදසවත්ථධාරණ-කෙසමස්සුනඛය්පනාදීති හි සබ්බානෙව ගිහිඛ්‍යඤ්ජනාති තස්ස ගිහිභාවං පාකටං කරොන්තීති ආකාරා, ගිහිසණ්ඨානෙන සණ්ඨිතත්තා ලිඬගා, ගිහිභාවස්ස සඤ්ජානනානිමිත්තතාය නිමිත්තාති වුත්තා. යථා තං ගහපතිස්සාති යථා ගහපතිස්ස ආකාරලිඬගනිමිත්තා භවෙය්‍යුං, තට්ථ තුය්හං. තෙන තාහං එවං සමුදාවරාමීති දස්සෙති. අථ සො යෙන කාරණෙන ගහපතිවාදං නාධිවාසෙති, තං පකාසෙන්නො “තථා හි පන මෙ”තිආදිමාහ.

නිය්‍යාතන්ති නිය්‍යාතිතං. අනොවාදී අනුපවාදීති “තාතා, කසථ, වපථ, වණ්ජ්ජථං පයොජෙථා”තිආදිනා හි නයෙන ඔවදන්තො ඔවාදී නාම හොති. “තුමිහෙ න කසථ, න වපථ, න වණ්ජ්ජථං පයොජෙථ, කථං ජීවිස්සථ, පුත්තදාරං වා හරිස්සථා”තිආදිනා නයෙන පන උපවදන්තො උපවාදී නාම හොති. අහං පන උභයමිපි තං න කරොමි. තෙනාහං තත්ථ අනොවාදී අනුපවාදීති දස්සෙති. සාසච්ඡාදනපරමො විහරාමීති සාසමත්තඤ්චෙව අච්ඡාදනමත්තඤ්ච පරමං කත්වා විහරාමි, තතො පරං නත්ථී, න ච පත්තෙමිති දීපෙති.

32. ගිද්ධිලොභො පහාතඛිබ්බාති ගෙධභූතො ලොභො පහාතඛිබ්බො. අනිත්ථාරොසන්ති අනිත්ථාභූතං අසට්ඨනං. නිත්ථාරොසොති නිත්ථාසට්ඨනා. වොහාරසමුච්ඡේදායාති එත්ථ වොහාරොති ඛ්‍යවහාරවොහාරොපි පණ්ණත්තිපි වචනම්පි චෙතනාපි. තත්ථ –

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;

එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (ම. නි. 2.457) –

අයං ඛ්‍යවහාරවොහාරො නාම. “සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) අයං පණ්ණත්තිවොහාරො නාම. “තථා තථා වොහරති අපරාමස”න්ති (ම. නි. 3.332) අයං වචනවොහාරො නාම. “අට්ඨ අරියවොහාරා අට්ඨ අනරියවොහරා”ති (අ. නි. 8.67) අයං චෙතනාවොහාරො නාම, අයමිධාධිජ්ජෙතො. යස්මා වා පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය ගිහීති චෙතනා නත්ථි, සමණොති චෙතනා හොති. ගිහීති වචනං නත්ථි, සමණොති වචනං හොති. ගිහීති පණ්ණත්ති නත්ථි, සමණොති පණ්ණත්ති හොති. ගිහීති ඛ්‍යවහාරො නත්ථි, සමණොති වා පබ්බජිතොති වා ඛ්‍යවහාරො හොති. තස්මා සබ්බෙසෙතෙ ලබ්භන්ති.

33. යෙසං ඛො අහං සංයොජනානං හෙතු පාණාතිපාතීති එත්ථ පාණාතිපාතොව සංයොජනං. පාණාතිපාතස්සෙව හි හෙතු පාණාතිපාතපච්චයා පාණාතිපාතී නාම හොති. පාණාතිපාතානං පන ඛුන්තාය “යෙසං ඛො අහං”න්ති චූත්තං. තෙසාහං සංයොජනානන්ති තෙසං අහං පාණාතිපාතබන්ධනානං. පහානාය සමුච්ඡේදාය පටිපන්නොති ඉමිනා අපාණාතිපාතසඬ්ඛාතෙන කායිකසීලසංවරෙන පහානත්ථාය සමුච්ඡේදනත්ථාය පටිපන්නො. අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යාති කුන්ථකිපිල්ලිකම්පි නාම ජීවිතා අවොරොපනකසාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණාතිපාතමත්තතොපි ඔරමිතුං න සක්කොම්, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යා. අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤා ගරභෙය්‍යුන්ති එවරූපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණාතිපාතමත්තතොපි ඔරමිතුං න සක්කොති, කිං එතස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුච්චිව තුලයිත්වා පරියොගාහෙත්වා අඤ්ඤෙපි විඤ්ඤා පණ්ඩිතා ගරභෙය්‍යුං. එතදෙව ඛො පන සංයොජනමෙතං නීවරණන්ති දසසු සංයොජනෙසු පඤ්චසු ව නීවරණෙසු අපරියාපන්නම්පි “අට්ඨ නීවරණා”ති දෙසනාවසෙතෙනං චූත්තං. වට්ඨබන්ධනට්ඨෙත හි හිතපට්ඨිජාදනට්ඨෙත ව සංයොජනන්තිපි නීවරණන්තිපි චූත්තං. ආසවාති පාණාතිපාතකාරණා එකො අවිජ්ජාසවො උජ්ජජිජති. විසාතපරිලාභාති විසාතා ව පරිලාභා ව. තත්ථ විසාතග්ගහණෙන

කිලෙසදුක්ඛඤ්ච විපාකදුක්ඛඤ්ච ගහිතං, පරිලාභග්ගහණෙනපි කිලෙසපරිලාභො ච විපාකපරිලාභො ච ගහිතො. ඉමිනා උපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

34-40. අයං පන විසෙසො – තෙසාහං සංයොජනානං පහානායාති ඉමස්මිං පදෙ ඉමිනා දින්නාදානසඬ්ඛාතෙන කායිකසීලසංචරෙන, සච්චවාචාසඬ්ඛාතෙන වාචිකසීලසංචරෙන, අපිසුණාචාචාසඬ්ඛාතෙන වාචිකසීලසංචරෙන, අගිද්ධිලොභසඬ්ඛාතෙන මානසිකසීලසංචරෙන, අනින්දාරොසසඬ්ඛාතෙන කායිකවාචිකසීලසංචරෙන, අකොට්ඨපායාසසඬ්ඛාතෙන මානසිකසීලසංචරෙන, අනතිමානසඬ්ඛාතෙන මානසිකසීලසංචරෙන පහානත්ථාය සමුවිෂේදනත්ථාය පටිපත්තොති එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බා.

අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤ ගරහෙය්‍යන්ති ඉමෙසු පන පදෙසු තිණසලාකම්පි නාම උපාදාය අදින්නං අග්ගහණසාසනෙ පබ්බජිත්වා අදින්නාදානමත්තතොපි විරමිතුං න සක්කොමි, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය. එවරුපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා අදින්නාදානමත්තතොපි ධරමිතුං න සක්කොති, කිං ඉමස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤ ගරහෙය්‍යං? හසාපෙක්ඛතායපි නාම දවකම්‍යතාය වා මුසාවාදං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. සබ්බාකාරෙන පිසුණං අකරණසාසනෙ නාම පබ්බජිත්වා. අප්පමත්තකම්පි ගිද්ධිලොභං අකරණසාසනෙ නාම පබ්බජිත්වාපි. කකචෙන අඬ්ගෙසු ඔක්කන්තියමානෙසුපි නාම පරෙසං නින්දාරොසං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. ඡින්නබාණ්ණකණ්ටකාදීසුපි නාම කොට්ඨපායාසං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා. අධිමානමත්තම්පි නාම මානං අකරණසාසනෙ පබ්බජිත්වා අතිමානමත්තම්පි පජහිතුං න සක්කොමි, කිං මය්හං පබ්බජ්ජායාති එවං අත්තාපි මං උපවදෙය්‍ය. එවරුපෙ නාම සාසනෙ පබ්බජිත්වා අතිමානමත්තම්පි පජහිතුං න සක්කොති, කිං ඉමස්ස පබ්බජ්ජායාති එවං අනුච්චිවාපි මං විඤ්ඤ ගරහෙය්‍යන්ති එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බා.

ආසවාති ඉමස්මිං පන පදෙ අදින්නාදානකාරණා කාමාසවො දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවොති තයො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තථා මුසාවාදකාරණා පිසුණාචාචාකාරණා ච, ගිද්ධිලොභකාරණා දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො ච, නින්දාරොසකාරණා අවිජ්ජාසවොච, තථා කොට්ඨපායාසකාරණා, අතිමානකාරණා හවාසවො අවිජ්ජාසවො වාති ද්වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්තිති එවං ආසවුප්පත්ති වෙදිතබ්බා.

ඉමෙසු පන අට්ඨසුපි වාරෙසු අසම්මොහත්ථං පුන අයං සඤ්ඤාපටිනිච්ඡයො — පුරිමෙසු තාව චතුසු විරමිතුං න සක්කොමිති චත්තබ්බං, පච්ඡමෙසු පජහිතුං න සක්කොමිති. පාණාතිපාතනින්දාරොසකොධුපායාසෙසු ච එකො අවිජ්ජාසවොච හොති, අදින්තාදානමුසාවාදපිසුණාවාසාසු කාමාසවො දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො, ගිද්ධිලොභෙ දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො, අතිමානෙ භවාසවො අවිජ්ජාසවො, අපාණාතිපාතං දින්තාදානං කායිකං සීලං, අමුසා අපිසුණං වාවසිකසීලං, යපෙත්වා අනින්දාරොසං සෙසානි තිණි මානසිකසීලානි. යස්මා පන කායෙනපි සට්ඨෙති රොසෙති වාවායපි, තස්මා අනින්දාරොසො ද්වෙ යානානි යාති, කායිකසීලමපි හොති වාවසිකසීලමපි. එත්තාවතා කිං කථිතං? පාතිමොක්ඛසංවරසීලං. පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ධීතස්ස ච හික්ඛුනො පටිසඤ්ඤාපහානවසෙන ගිහිවොහාරසමුච්ඡේදො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

කාමාදීනවකථාවණ්ණනා

42. විත්ථාරදෙසනායං තමෙනං දක්ඛොති පදස්ස උපසුම්භෙය්‍යාති ඉමිනා සද්ධිං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති, තමෙනං කුක්කුරං උපසුම්භෙය්‍ය, තස්ස සම්පෙ බිපෙය්‍යාති අත්ථො. අට්ඨිකඤ්ඤානති උරට්ඨිං වා පිට්ඨිකණ්ටකං වා සීසට්ඨිං වා. තඤ්ඤි නිම්මංසත්තා කඤ්ඤානති චුච්චති. සුනික්කන්තං නික්කන්තන්ති යථා සුනික්කන්තං හොති, එවං නික්කන්තං නිල්ලිබ්බිතං, යදෙත්ථ අල්ලිනමංසං අත්ථි, තං සබ්බං නිල්ලිබ්බිත්වා අට්ඨිමත්තමෙව කතන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “නිම්මංස”න්ති. ලොභිතං පන මක්ඛිත්වා තිට්ඨති, තෙන චුත්තං “ලොභිතමක්ඛිත”න්ති.

බහුදුක්ඛා බහුපායාසාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි දුක්ඛෙහි බහුදුක්ඛා, උපායාසසංකිලෙසෙහි බහුපායාසා. යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතාති යා අයං පඤ්චකාමගුණාරම්මණවසෙන නානාසභාවා, තානෙව ච ආරම්මණාති නිස්සිතත්තා “නානත්තසිතා”ති චුච්චති පඤ්චකාමගුණුපෙක්ඛා, තං අහිනිවජ්ජෙත්වා. එකත්තා එකත්තසිතාති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛා, සා හි දිවසම්පි එකස්මිං ආරම්මණෙ උප්පජ්ජනතො එකසභාවා, තදෙව එකං ආරම්මණං නිස්සිතත්තා එකත්තසිතා නාම. යත්ථ සබ්බෙසා ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්තීති යත්ථ චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛායං යං උපෙක්ඛං ආගම්ම යං පටිච්ච සබ්බෙන සබ්බං අපරිසෙසා ලොකාමිසසඤ්ඤානා පඤ්චකාමගුණාමිසා නිරුජ්ඣන්ති. පඤ්චකාමගුණාමිසාති ච කාමගුණාරම්මණජන්දරාගා, ගහණට්ඨෙන තෙයෙව ච උපාදානාතිපි චුත්තා.

තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙතීති තං ලොකාමිසුපාදානානං පටිපක්ඛභූතං චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛමෙව චඩ්ඨෙති.

43. උඩ්ඨියෙය්‍යාති උජ්ජතිත්වා ගච්ඡෙය්‍ය. අනුපතිත්වාති අනුබන්ධිත්වා. විතච්ඡෙය්‍යන්ති මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසන්තා තච්ඡෙය්‍යං. විස්සජ්ජෙය්‍යන්ති මංසපෙසිං නබ්බෙති කඩ්ඨිත්වා පාතෙය්‍යං.

47. යානං වා පොරිසෙය්‍යන්ති පුරිසානුව්ඡවිකං යානං. පවරමණිකුණ්ඩලන්ති නානජ්ජකාරං උත්තමමණිඤ්ච කුණ්ඩලඤ්ච. සානි හරන්තීති අත්තනො භණ්ඩකානි ගණ්හන්ති.

48. සම්පන්නඵලන්ති මධුරඵලං. උපපන්නඵලන්ති ඵලූපපන්නං බහුඵලං.

49. අනුත්තරන්ති උත්තමං පහස්සරං නිරූපක්කිලෙසං.

50. ආරකා අහං, හන්තෙති පට්ඨිතො නහං විය සමුද්දස්ස ඔරිමතීරතො පරතීරං විය ච සුවිදුරවිදුරෙ අහං. අනාජානීයෙති ගිහිවොහාරසමුච්ඡෙදනස්ස කාරණං අජානනකෙ. ආජානීයභොජනන්ති කාරණං ජානන්තෙහි භුඤ්ජිතබ්බං භොජනං. අනාජානීයභොජනන්ති කාරණං අජානන්තෙහි භුඤ්ජිතබ්බං භොජනං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පොතලියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජීවකසුත්තවණ්ණනා

51. ඵං මෙ සුතන්ති ජීවකසුත්තං. තත්ථ ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙති ඵත්ථ ජීවතීති ජීවකො. කුමාරොන භතොති කොමාරභව්වො. යථාහ “කිං ඵතං භණෙ කාකෙහි සම්පරිකිණ්ණන්ති? දාරකො දෙවාති. ජීවති භණෙති? ජීවති දෙවාති. තෙන හි භණෙ තං දාරකං අම්භාකං අන්තෙපුරං නෙත්වා ධාතීනං දෙථ පොසෙතුන්ති. තස්ස ජීවතීති ජීවකොති නාමං අකංසු, කුමාරොන පොසාපිතොති කොමාරභව්වොති නාමං අකංසු”ති (මහාව. 328). අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරොන පන ජීවකචත්ථු බන්ධකෙ ආගතමෙව. විනිච්ඡයකථාපිස්ස සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය චුත්තා.

අයං පන ජීවකො ඵකස්මිං සමයෙ භගවතො දොසාහිසන්තං කායං විරෙවෙත්වා සීවෙය්‍යකං දුස්සයුගං දත්වා වත්ථානුමොදනපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය වින්තෙසි – “මයා දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛත්තුං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්තබ්බං, ඉදඤ්ච වෙළවනං අතිදුරෙ, මය්හං උය්‍යානං

අම්බවනං ආසන්නතරං, යංනුනාහමෙත්ථ භගවතො විහාරං කාරෙය්‍ය”න්ති. සො තස්මිං අම්බවනෙ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානලෙණකුට්මණ්ඩපාදීනි සම්පාදෙත්වා භගවතො අනුච්ඡවිකං ගන්ධකුට්ටිං කාරෙත්වා අම්බවනං අට්ඨාරසහත්ථුබ්බබ්බෙධෙන තම්බපට්ටවණ්ණෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා බුද්ධස්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං විවරහත්තෙන සන්තප්පෙත්වා දක්ඛිණොදකං පාතෙත්වා විහාරං නිය්‍යාතෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං - “ජීවකස්ස කොමාරහව්වස්ස අම්බවනෙ”ති.

ආරහන්තීති සාතෙන්නි. උද්දිස්සකතන්ති උද්දිසිත්වා කතං. පටිච්චකම්මන්ති අත්තානං පටිච්ච කතං. අථ වා පටිච්චකම්මන්ති නිමිත්තකම්මස්සෙතං අධිවචනං, තං පටිච්ච කම්මමෙත්ථ අත්ථිති මංසං “පටිච්චකම්ම”න්ති වුත්තං හොති යො ඵවරූපං මංසං පරිභුඤ්ජති, සොපි තස්ස කම්මස්ස දායාදො හොති, වධකස්ස විය තස්සාපි පාණසාතකම්මං හොතීති තෙසං ලද්ධි. ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරොන්තීති භගවතා වුත්තකාරණස්ස අනුකාරණං කථෙන්නි. ඵත්ථ ච කාරණං නාම තිකොට්ඨපරිසුද්ධමච්ඡමංසපරිභොගො, අනුකාරණං නාම මහාජනස්ස තථා බ්‍යාකරණං. යස්මා පන භගවා උද්දිස්සකතං න පරිභුඤ්ජති, තස්මා නෙව තං කාරණං හොති, න තිත්ථියානං තථා බ්‍යාකරණං අනුකාරණං. සහධම්මිකො වාදානුවාදොති පරෙහි වුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බකාරණං කොචි අප්පමත්තකොපි කිං න ආගච්ජති. ඉදං වුත්තං හොති - “කිං සබ්බාකාරොනපි තුම්භාකං වාදෙ ගාරය්හං කාරණං නත්ථි”ති. අබ්භාවික්ඛන්තීති අභිභවිත්වා ආචික්ඛන්ති.

52. යානෙහීති කාරණෙහි. දිට්ඨාදිසු දිට්ඨං නාම භික්ඛූනං අත්ථාය මිගමච්ඡෙ වධිත්වා ගය්හමානං දිට්ඨං. සුතං නාම භික්ඛූනං අත්ථාය මිගමච්ඡෙ වධිත්වා ගහිතන්ති සුතං. පරිසඬ්ඝිතං නාම දිට්ඨපරිසඬ්ඝිතං සුතපරිසඬ්ඝිතං තදුභයවිමුත්තපරිසඬ්ඝිතන්ති තිව්ධං හොති.

තත්‍රායං සබ්බසඬ්ඝාහකච්ඡිච්ඡයො - ඉධ භික්ඛූ පස්සන්ති මනුස්සෙ ජාලවාගුරාදිහත්ථෙ ගාමතො වා නික්ඛමන්තෙ අරඤ්ඤෙ වා විවරන්තෙ. දුතියදිවසෙ ච නෙසං තං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨානං සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිහරන්ති. තෙ තෙන දිට්ඨොන පරිසඬ්ඝිතන්ති “භික්ඛූනං නු බො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං දිට්ඨපරිසඬ්ඝිතං නාම, එතං ගහෙතො න වට්ටති. යං ඵවං අපරිසඬ්ඝිතං, තං වට්ටති. සථෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හථා”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “නයිදං, හන්තෙ, භික්ඛූනං අත්ථාය

කතං, අම්භෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදීනං අත්ථාය වා කත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

න භෙව ඛො භික්ඛු පස්සන්ති, අපිව සුඤ්ඤානි “මනුස්සා කිර ජාලවාගුරාදිහත්ථා ගාමතො වා නික්ඛමන්ති අරඤ්ඤෙ වා විවරන්ති”ති. දුතියදිවසෙ ව නෙසං තං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටිඨානං සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිහරන්ති. තෙ තෙන සුතෙන පරිසඬකන්ති “භික්ඛුනං නු ඛො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං සුතපරිසඬකිතං නාම, එතං ගහෙතුං න වට්ටති. යං එවං අපරිසඬකිතං, තං වට්ටති. සචෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හථා”ති පුච්ඡන්තා තමත්ථං සුත්වා “නයිදං, හන්තෙ, භික්ඛුනං අත්ථාය කතං, අම්භෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදීනං අත්ථාය වා කත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

න භෙව ඛො පන පස්සන්ති න සුඤ්ඤානි, අපිව තෙසං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටිඨානං පත්තං ගහෙත්වා සමච්ඡමංසං පිණ්ඩපාතං අභිසඬ්ඛරිත්වා අභිහරන්ති. තෙ පරිසඬකන්ති “භික්ඛුනං නු ඛො අත්ථාය කත”න්ති, ඉදං තදුභයවිමුත්තපරිසඬකිතං නාම. එතම්පි ගහෙතුං න වට්ටති. යං එවං අපරිසඬකිතං, තං වට්ටති. සචෙ පන තෙ මනුස්සා “කස්මා, හන්තෙ, න ගණ්හථා”ති පුච්ඡන්තා තමත්ථං සුත්වා “නයිදං, හන්තෙ, භික්ඛුනං අත්ථාය කතං, අම්භෙහි අත්තනො අත්ථාය වා රාජයුත්තාදීනං අත්ථාය වා කතං, පවත්තමංසං වා කතං, කප්පියමෙව ලභිත්වා භික්ඛුනං අත්ථාය සම්පාදිත”න්ති වදන්ති, කප්පති.

මතානං පෙතකිච්චත්ථාය මඬගලාදීනං වා අත්ථාය කතෙපි එසෙව නයො. යං යඤ්ඤි භික්ඛුනංයෙව අත්ථාය අකතං, යත්ථ ව නිබ්බේමතිකා භොන්ති, තං සබ්බං කප්පති. සචෙ පන එකස්මිං විහාරෙ භික්ඛු උද්දිස්ස කතං භොති, තෙ ව අත්තනො අත්ථාය කතභාවං න ජානන්ති, අඤ්ඤෙ ජානන්ති. යෙ ජානන්ති, තෙසං න වට්ටති, ඉතරෙසං වට්ටති. අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, තෙයෙව ජානන්ති, තෙසංයෙව න වට්ටති, අඤ්ඤෙසං වට්ටති. තෙපි “අම්භාකං අත්ථාය කතං”ති ජානන්ති අඤ්ඤෙපි “එතෙසං අත්ථාය කත”න්ති ජානන්ති, සබ්බෙසම්පි තං න වට්ටති. සබ්බෙ න ජානන්ති, සබ්බෙසං වට්ටති. පඤ්චස්ස භි සහධම්මිකෙස්ස යස්ස කස්සචි වා අත්ථාය උද්දිස්ස කතං සබ්බෙසං න කප්පති.

සචෙ පන කොචි එකං භික්ඛුං උද්දිස්ස පාණං වධිත්වා තස්ස පත්තං පුරෙත්වා දෙනි, සො චෙ අත්තනො අත්ථාය කතභාවං ජානංයෙව ගහෙත්වා අඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො දෙනි, සො තස්ස සද්ධාය පරිභුඤ්ජති. කස්සාපත්තිති? ද්විත්තම්පි අනාපත්ති. යඤ්ඤි උද්දිස්ස කතං, තස්ස අභුත්තතාය අනාපත්ති, ඉතරස්ස

අජානනතාය. කප්පියමංසස්ස හි පටිග්ගහණෙ ආපත්ති නත්ථි. උද්දිස්සකතඤ්ච අජානිත්වා භුත්තස්ස පච්ඡා ඤත්වා ආපත්තිදෙසනාකිච්චං නාම නත්ථි. අකප්පියමංසං පන අජානිත්වා භුත්තෙන පච්ඡා ඤත්වාපි ආපත්ති දෙසෙතඛ්ඛා. උද්දිස්සකතඤ්ච ඤත්වා භුඤ්ජනොව ආපත්ති, අකප්පියමංසං අජානිත්වා භුත්තස්සාපි ආපත්තියෙව. තස්මා ආපත්තිහිරුකෙන රූපං සල්ලක්ඛෙන්තෙනාපි පුච්ඡිත්වාච මංසං පටිග්ගහෙතඛ්ඛං, පරිභොගකාලෙ පුච්ඡිත්වා පරිභුඤ්ජිස්සාමිති වා ගහෙත්වා පුච්ඡිත්වාච පරිභුඤ්ජිතඛ්ඛං. කස්මා? දුට්ඨඤ්ඤායාත්තා. අවිජමංසඤ්චි සුකරමංසසදිසං හොති, දීපිමංසාදීනි ච මිගමංසසදිසානි, තස්මා පුච්ඡිත්වා ගහණමෙව වට්ටතීති වදන්ති.

අදිට්ඨන්ති භික්ඛූනං අත්ථාය වධිත්වා ගය්හමානං අදිට්ඨං. අසුතන්ති භික්ඛූනං අත්ථාය වධිත්වා ගහිතන්ති අසුතං. අපරිසඬ්ඛිකිතන්ති දිට්ඨපරිසඬ්ඛිකිතාදිවසෙන අපරිසඬ්ඛිතං. පරිභොගන්ති වදාමිති ඉමෙහි තිහි කාරණෙහි පරිසුද්ධං තිකොට්ඨපරිසුද්ධං නාම හොති, තස්ස පරිභොගො අරඤ්ඤ ජාතසුපෙය්‍යසාකපරිභොගසදිසො හොති, තථාරූපං පරිභුඤ්ජන්තස්ස මෙත්තාවිහාරිස්ස භික්ඛූනො දොසො වා වජ්ජං වා නත්ථි, තස්මා තං පරිභුඤ්ජිතඛ්ඛන්ති වදාමිති අත්ථො.

53. ඉදානි තාදිසස්ස පරිභොගෙ මෙත්තාවිහාරිනොපි අනවජ්ජනං දස්සෙතුං ඉධ, ජීවක, භික්ඛූතිආදිමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි අනියමෙත්වා භික්ඛූති චුත්තං, අථ ඛො අත්තානමෙව සන්ධාය එතං චුත්තන්ති වෙදිතඛ්ඛං. භගවතා හි මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ, වඬ්ඤිසුත්තෙ, ඉමස්මිං සුත්තෙති තීසු යානෙසු අත්තානංයෙව සන්ධාය දෙසනා කතා. පණිතෙන පිණ්ඩපාතෙනාති හෙට්ඨා අනඬ්ගණසුත්තෙ යො කොට් මහග්ගො පිණ්ඩපාතො පණිතපිණ්ඩපාතොති අධිප්පෙතො, ඉධ පන මංසුපසෙවනොව අධිප්පෙතො. අගථිතොති තණ්හාය අගථිතො. අමුච්ඡිතොති තණ්හාමුච්ඡනය අමුච්ඡිතො. අනජ්ඣොපන්තොති න අධිමපන්තො, සඛ්ඛං ආලුම්පිත්වා එකප්පහාරෙතොව ගිලිතුකාමො කාකො විය න හොතීති අත්ථො. ආදීනවදස්සාවීති එකරත්තිවාසෙන උදරපටලං පවිසිත්වා නවහි වණුමුඛෙහි නික්ඛමිස්සතිආදීනා නයෙන ආදීනවං පස්සන්තො. නිස්සරණපඤ්ඤා පරිභුඤ්ජනීති ඉදමත්ථමාහාරපරිභොගොති පඤ්ඤාය පරිච්ඡින්නදිත්වා පරිභුඤ්ජති. අත්තඛ්‍යාඛාධාය වා වෙනෙතීති අත්තදුක්ඛාය වා විතෙති. සුතමෙතන්ති සුතං මයා එතං පුබ්බෙ, එතං මය්හං සවනමත්තමෙවාති දස්සෙති. සචෙ ඛො තෙ, ජීවක, ඉදං සන්ධාය භාසිතන්ති, ජීවක, මහාබ්‍රහ්මනා වික්ඛම්භනප්පහානෙන ඛ්‍යාපාදාදයො පහීනා, තෙන සො මෙත්තාවිහාරී මය්හං

සමුච්ඡේදප්පභානෙන, සචෙ තෙ ඉදං සන්ධාය භාසිතං, එවං සන්නෙ තච ඉදං වචනං අනුජානාමිති අත්ථො. සො සම්පට්ඨි.

54. අථස්ස භගවා සෙසබ්බමච්ඡාරවසෙනාපි උත්තරි දෙසනං වඩ්ඪෙත්තො “ඉධ, ජීවක, භික්ඛු”ති ආදිමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව.

55. යො බො ජීවකාති අයං පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ භගවා ද්වාරං ථකෙති, සත්තානුද්දයං දස්සෙති. සචෙ හි කස්සචි එවමස්ස “එකං රසපිණ්ඩපාතං දත්වා කප්පසතසහස්සං සග්ගසම්පත්තිං පටිලභන්ති, යංකිඤ්චි කත්වා පරං මාරෙත්වාපි රසපිණ්ඩපාතොව දාතබ්බො”ති, තං පටිසෙධෙත්තො “යො බො, ජීවක, තථාගතං වා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ ඉමිනා පයමෙන යානෙනාති ඉමිනා ආණත්තිමත්තෙනෙව තාව පයමෙන කාරණෙන. ගලප්පවෙධකෙනාති යොත්තෙන ගලෙ බන්ධිත්වා කඩ්ඪිතො ගලෙන පවෙධෙත්තෙන. ආරභියමානොති මාරියමානො. අකප්පියෙන ආසාදෙතිති අච්ඡමංසං සුකරමංසන්ති, දීපිමංසං වා මිගමංසන්ති බාදාපෙත්වා — “ත්වං කිං සමණො නාම, අකප්පියමංසං තෙ බාදිත”න්ති සට්ඨෙති. යෙ පන දුබ්භික්ඛාදීසු වා බ්‍යාධිනිග්ගහණත්ථං වා “අච්ඡමංසං නාම සුකරමංසසදිසං, දීපිමංසං මිගමංසසදිසං”න්ති ජානන්තා “සුකරමංසං ඉදං, මිගමංසං ඉදං”න්ති වත්වා භිතජ්ඣාසයෙන බාදාපෙත්ති, න තෙ සන්ධායෙනං වුත්තං. තෙසඤ්ඤි බහුපුඤ්ඤමෙව හොති. එසාහං, හන්තෙ, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඤ්ඤාති අයං ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො දිට්ඨසච්චො අරියසාවකො. ඉමං පන ධම්මදෙසනං ඔගාහන්තො පසාදං උප්පාදෙත්වා ධම්මකථාය ථුතිං කරොත්තො එවමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ජීවකස්මත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. උපාලිසුත්තවණ්ණනා

56. එවං මෙ සුතන්ති උපාලිසුත්තං. තත්ථ නාළන්දායන්ති නාළන්දාති එවංනාමකෙ නගරෙ තං නගරං ගොවරගාමං කත්වා. පාචාරිකම්බවනෙති දුස්සපාචාරිකසෙට්ඨිතො අමිබවනෙ. තං කිර තස්ස උය්‍යානං අහොසි, සො භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා භගවති පසන්තො තස්මිං උය්‍යානෙ කුටිලෙණමණ්ඩපාදිපටිමණ්ඩිතං භගවතො විහාරං කත්වා නිය්‍යාදෙසි, සො විහාරො ජීවකම්බවනං විය පාචාරිකම්බවනන්තෙව සඬ්ඛං ගතො. තස්මිං පාචාරිකම්බවනෙ විහරතිති අත්ථො. දීඝතපස්සිති දීඝත්තා එවංලද්ධනාමො.

පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තො. සාසනෙ විය කිං පන බාහිරායතනෙ පිණ්ඩපාතොති වොහාරො අත්ථිති, නත්ථි.

පඤ්ඤපෙතීති දස්සෙති යපෙති. දණ්ඩානි පඤ්ඤපෙතීති ඉදං නිගණ්ඨසමයෙන පුච්ඡන්තො ආහ. කායදණ්ඩං වච්ඡණ්ඩං මනොදණ්ඩන්ති එත්ථ පුරිමදණ්ඩද්වයං තෙ අවිත්තකං පයාපෙන්නි. යථා කිර වාතෙ වායන්තෙ සාබ්බා වලති, උදකං වලති, න ච තත්ථ විත්තං අත්ථි, එවං කායදණ්ඩොපි අවිත්තකොව හොති. යථා ච වාතෙ වායන්තෙ තාලපණ්ණාදීනි සද්දං කරොන්ති, උදකානි සද්දං කරොන්ති, න ච තත්ථ විත්තං අත්ථි, එවං වච්ඡණ්ඩොපි අවිත්තකොව හොතීති ඉමං දණ්ඩද්වයං අවිත්තකං පඤ්ඤපෙන්නි. විත්තං පන මනොදණ්ඩන්ති පඤ්ඤපෙන්නි. අප්පස භගවා වචනං පතිට්ඨපෙතුකාමො “කිං පන තපස්සි”ති ආදිමාහ.

තත්ථ කථාවත්ථුස්මිත්ති එත්ථ කථායෙව කථාවත්ථු. කථායං පතිට්ඨපෙසීති අත්ථො. කස්මා පන භගවා එවමකාසි? පස්සති හි භගවා “අයං ඉමං කථං ආදාය ගන්ත්වා අත්තනො සත්ථු මහානිගණ්ඨස්ස ආරොචෙස්සති, තාසඤ්ච පරිසති, උපාලි ගහපති නිසින්තො, සො ඉමං කථං සුත්වා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගමිස්සති, තස්සාහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, සො තික්ඛන්තුං සරණං ගමිස්සති, අප්පස වත්තාරි සච්චානි පකාසෙස්සාමි, සො සච්චපකාසනාවසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති, පරෙසං සඬගහත්ථමෙව හි මයා පාරමියො පුරිතා”ති. ඉමමත්ථං පස්සන්තො එවමකාසි.

57. කම්මානි පඤ්ඤපෙසීති ඉදං නිගණ්ඨො බුද්ධසමයෙන පුච්ඡන්තො ආහ. කායකම්මං වච්ඡකම්මං මනොකම්මන්ති එත්ථ කායද්වාරෙ ආදානගහණමුඤ්ඤවනවොපනපත්තා අට්ඨකාමාවචරකුසලචෙතනා ද්වාදසාකුසලචෙතනාති විසතිචෙතනා කායකම්මං නාම. කායද්වාරෙ ආදානාදීනි අපත්වා වච්ඡද්වාරෙ වචනහෙදං පාපයමානා උප්පන්නා තායෙව විසතිචෙතනා වච්ඡකම්මං නාම. උභයද්වාරෙ වොපනං අප්පත්වා මනොද්වාරෙ උප්පන්නා එකුනතිංසකුසලාකුසලචෙතනා මනොකම්මං නාම. අපිච සඬබ්බෙපතො තිවිධං කායද්වාරිකං කායකම්මං නාම, චතුබ්බිධං වච්ඡවාරිකං වච්ඡකම්මං නාම, තිවිධං මනොද්වාරිකං මනොකම්මං නාම. ඉමස්මිඤ්ච සුත්තෙ කම්මං ධුරං, අනන්තරසුත්තෙ “වත්තාරිමානි පුණ්ණ කම්මානි මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදිතානි”ති (ම. නි. 2.81) එවමාගතෙපි චෙතනා ධුරං. යත්ථ කත්ථවි පවත්තා චෙතනා “කණ්භං කණ්භවිපාක”න්ති ආදිහෙදං ලහති. නිද්දෙසවාරෙ වස්ස “සබ්බාබ්ඡ්ඤං කායසඬබ්බාරං

අභිසංඛාරොති” තිආදිනා නයෙන සා වුත්තාව. කායද්වාරෙ පවත්නා පන ඉධ කායකම්මන්ති අධිජ්ජෙනං, වච්ඡ්වාරෙ පවත්නා වච්ඡකම්මං, මනොද්වාරෙ පවත්නා මනොකම්මං. තෙන වුත්තං – “ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මං ධුරං, අනන්තරසුත්තෙ චෙතනා” ති. කම්මම්මිහි හි භගවා කම්මන්ති පඤ්ඤාපෙති යථා ඉමස්මිංයෙව සුත්තෙ. චෙතනම්මිහි, යථාහ – “චෙතනාහං, භික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි, චෙතයිත්වා කම්මං කරොති” ති (අ. නි. 6.63). කස්මා පන චෙතනා කම්මන්ති වුත්තා? චෙතනාමූලකත්තා කම්මස්ස.

එත්ථ ව අකුසලං පත්වා කායකම්මං වච්ඡකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති, කුසලං පත්වා මනොකම්මං. තථා හි මාතුසානාදීනි වත්තාරි කම්මානි කායෙනෙව උපක්කම්ත්වා කායෙනෙව කරොති, නිරයෙ කප්පට්ඨිකසංඝසංහෙදකම්මං වච්ඡ්වාරෙන කරොති. එවං අකුසලං පත්වා කායකම්මං වච්ඡකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති නාම. එකා පන ඤානචෙතනා වතුරාසිතිකප්පසහස්සානි සග්ගසම්පත්තිං ආවහති, එකා මග්ගචෙතනා සබ්බාකුසලං සමුග්ගාතෙත්වා අරහත්තං ගණ්භාපෙති. එවං කුසලං පත්වා මනොකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති නාම. ඉමස්මිං පන යානෙ භගවා අකුසලං පත්වා මනොකම්මං මහාසාවජ්ජං වදමානො නියතම්ච්ඡාදිට්ඨිං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ – “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්මිහි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහාසාවජ්ජං, යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨිං. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, මහාසාවජ්ජානී” ති (අ. නි. 1.310).

ඉදානි නිගණ්ඨොපි තථාගතෙන ගතමග්ගං පටිපජ්ජන්තො කිඤ්චි අත්ථනිජ්ජත්තිං අපස්සන්තොපි “කිං පනාචුසො, ගොතමා” තිආදිමාහ.

58. බාලකිනියාති උපාලිස්ස කිර බාලකලොණකාරගාමො නාම අත්ථී, තතො ආයං ගහෙත්වා මනුස්සා ආගතා, සො “එථ භණ්, අම්භාකං සත්ථාරං මහානිගණ්ඨං. පස්සිස්සාමා” ති තාය පරිසාය පරිවුතො තත්ථ අගමාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “බාලකිනියා පරිසායා” ති, බාලකගාමවාසිනියාති අත්ථො. උපාලිපමුබ්බායාති උපාලිපෙට්ඨකාය. අපිච බාලකිනියාති බාලවතියා බාලස්සන්තායාතිපි අත්ථො. උපාලිපමුබ්බායාති උපාලිගහපතියෙව තත්ථ ථොකං සප්පඤ්ඤො, සො තස්සා පමුබ්බො පෙට්ඨකො. තෙනාපි වුත්තං “උපාලිපමුබ්බායා” ති. හන්දානි වචසායත්ථෙ නිපාතො. ඡවොති ලාමකො. ඔළාරිකස්සාති මහන්තස්ස. උපනිධායාති උපනික්ඛිපිත්වා. ඉදං වුත්තං හොති, කායදණ්ඩස්ස සන්තිකෙ නික්ඛිපිත්වා “අයං නු බො මහන්තො, අයං මහන්තො” ති එවං ඔලොකියමානො ඡවො මනොදණ්ඩො කිං සොහති, කුතො සොහිස්සති, න සොහති, උපනික්ඛෙපමත්තම්මිහි නප්පහොතීති දීපෙති. සාධු

සාධු, හන්තෙ, තපස්සීති දීඝතපස්සිස්ස සාධුකාරං දෙන්තො, හන්තෙති නාට්‍යත්තමාලපති.

60. න ඛො මෙතං, හන්තෙ, රුච්චතීති, හන්තෙ, එතං මය්හං න රුච්චති. මායාචීති මායාකාරො. ආවට්ටනිමායන්ති ආවට්ටෙන්වා ගහණමායං. ආවට්ටෙතීති ආවට්ටෙන්වා පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හාති. ගච්ඡ ත්වං ගහපතීති කස්මා මහානිගණ්ඨො ගහපතිං යාවතතියං පහිණතියෙව? දීඝතපස්සි පන පටිබාහතෙව? මහානිගණ්ඨෙන හි හගවතා සද්ධිං එකං නගරං උපනිස්සාය විහරන්තෙනපි න හගවා දිට්ඨපුබ්බො. යො හි සත්ථුවාදපටිඤ්ඤො හොති, සො තං පටිඤ්ඤං අප්පභාය ඛුද්ධදස්සනෙ අභබ්බො. තස්මා එස ඛුද්ධදස්සනස්ස අලද්ධපුබ්බත්තා දසබලස්ස දස්සනසම්පත්තිඤ්ච නිය්‍යානිකකථාභාවඤ්ච අජානන්තො යාවතතියං පහිණතෙව. දීඝතපස්සි පන කාලෙන කාලං හගවන්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි පඤ්ඤාමිපි පුච්ඡති, සො තථාගතස්ස දස්සනසම්පත්තිමිපි නිය්‍යානිකකථාභාවමිපි ජානාති. අථස්ස එතදහොසි - “අයං ගහපති පණ්ඩිතො, සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකෙ ගන්ත්වා දස්සනෙපි පසීදෙය්‍ය, නිය්‍යානිකකථං සුත්වාපි පසීදෙය්‍ය. තතො න පුන අමිහාකං සන්තිකං ආගච්ඡෙය්‍යා”ති. තස්මා යාවතතියං පටිබාහතෙව.

අභිවාදෙන්වාති වන්දිත්වා. තථාගතඤ්ඤි දිස්වා පසන්තාපි අප්පසන්තාපි යෙභුය්‍යෙන වන්දන්තියෙව, අප්පකා න වන්දන්ති. කස්මා? අතිඋච්චෙ හි කුල ජාතො අගාරං අප්ඤ්ඤාචසන්තොපි වන්දිතබ්බොයෙවාති. අයං පන ගහපති පසන්තත්තාව වන්දි, දස්සනෙයෙව කිර පසන්තො. ආගමා නු බ්විධාති ආගමා නු ඛො ඉධ.

61. සාධු සාධු, හන්තෙ, තපස්සීති දීඝතපස්සිස්ස සාධුකාරං දෙන්තො, හන්තෙති, හගවන්තං ආලපති. සච්චෙ පතිට්ඨායාති ථුසරාසිමිහි ආකොට්ඨබාණුකො විය අවලන්තො වට්ඨිච්චෙ පතිට්ඨහිත්වා. සියා නොති හවෙය්‍ය අමිහාකං.

62. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. අස්සාති හවෙය්‍ය. සීතොදකපටික්ඛිත්තොති නිගණ්ඨා සත්තසඤ්ඤාය සීතොදකං පටික්ඛිපන්ති. තං සන්ධායෙතං වුත්තං. මනොසත්තා නාම දෙවාති මනමිහි සත්තා ලග්ගා ලගිතා. මනොපට්ඨද්ධොති යස්මා මනමිහි පට්ඨද්ධො හුත්වා කාලඬ්ඤාමිත්වා, තස්මා මනොසත්තෙසු දෙවෙසු උපපජ්ජතිති දස්සෙති. තස්ස හි පිත්තජරරොගො භවිස්සති. තෙනස්ස උණ්හොදකං පිච්ඡං වා හත්ථපාදාදිධොවනත්ථාය වා ගත්තපරිසිඤ්චනත්ථාය වා උපනෙතුං න වට්ටති, රොගො බලවතරො හොති. සීතොදකං වට්ටති, රොගං වූපසමෙති. අයං පන උණ්හොදකමෙව පටිසෙවති, තං අලභමානො

ඔදනකඤ්ජිකං පටිසෙවති. චිත්තෙන පන සීතොදකං පාත්‍රකාමො ව පරිභුඤ්ජිතුකාමො ව භොති. තෙනස්ස මනොදණ්ඩො තත්ථෙව භිජ්ජති. සො කායදණ්ඩං වව්දණ්ඩං රක්ඛාමීති සීතොදකං පාත්‍රකාමො වා පරිභුඤ්ජිතුකාමො වා සීතොදකමෙව දෙථාති වත්තුං න විසහති. තස්ස එවං රක්ඛිතාපි කායදණ්ඩවව්දණ්ඩා චුතිං වා පටිසන්ධිං වා ආකඨසීතුං න සක්කොන්ති. මනොදණ්ඩො පන භිත්තොපි චුතිමපි පටිසන්ධිමපි ආකඨසීතියෙව. ඉති නං භගවා දුඛිකලකායදණ්ඩවව්දණ්ඩා ඡවා ලාමකා, මනොදණ්ඩොව බලවා මහන්තොති වදාපෙසි.

තස්සපි උපාසකස්ස එතදභොසි. “මුච්ඡාවසෙන අසඤ්ඤිභූතානඤ්ඤි සත්තාහමිපි අස්සාසපස්සාසා නප්පවත්තති, චිත්තසන්තතිපවත්තිමත්තෙනෙව පන තෙ මතාති න චුච්චන්ති. යදා තෙසං චිත්තං නප්පවත්තති, තදා ‘මතා එතෙ නිහරිත්වා තෙ කුමාපෙථා’ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජන්ති. කායදණ්ඩො නිරිහො අඛ්‍යාපාරො, තථා වව්දණ්ඩො. චිත්තෙනෙව පන තෙසං චුතිපි පටිසන්ධිපි භොති. ඉතිපි මනොදණ්ඩොව මහන්තො. භිජ්ජිත්වාපි චුතිපටිසන්ධිආකඨසීනතො එසෙව මහන්තො. අම්භාකං පන මහානිගණ්ඨස්ස කථා අනිය්‍යානිකා’ති සල්ලක්ඛෙසි. භගවතො පන විචිත්තාති පඤ්ඤපටිභානාති සොත්‍රකාමො න තාව අනුජානාති.

න ඛො තෙ සන්ධියතීති න ඛො තෙ සට්ඨති. පුරිමෙන වා පච්ඡිමන්ති “කායදණ්ඩො මහන්තො”ති ඉමිනා පුරිමෙන වචනෙන ඉදාති “මනොදණ්ඩො මහන්තො”ති ඉදං වචනං. පච්ඡිමෙන වා පුරිමන්ති තෙන වා පච්ඡිමෙන අදුං පුරිමවචනං න සට්ඨති.

63. ඉදානිස්ස භගවා අඤ්ඤානිපි කාරණානි ආහරන්තො “තං කිං මඤ්ඤසී”තිආදිමාහ. තත්ථ වාතුයාමසංවරසංවුත්තොති න පාණමතිපාතෙති, න පාණමතිපාතයති, න පාණමතිපාතයතො සමනුඤ්ඤො භොති. න අදින්නං ආදියති, න අදින්නං ආදියාපෙති, න අදින්නං ආදියතො සමනුඤ්ඤො භොති. න මුසා හණති, න මුසා හණාපෙති, න මුසා හණතො සමනුඤ්ඤො භොති. න භාවිතමාසීසති, න භාවිතමාසීසාපෙති, න භාවිතමාසීසතො සමනුඤ්ඤො භොතීති ඉමිනා චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුත්තො. එත්ථ ව භාවිතන්ති පඤ්චකාමගුණා.

සබ්බවාරිවාරිතොති වාරිතසබ්බඋදකො, පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො හි සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤී භොති, තස්මා න තං වලඤ්ජෙති. අථ වා සබ්බවාරිවාරිතොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන වාරිතපාපො. සබ්බවාරියුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තො. සබ්බවාරිධුතොති

සබ්බෙන පාපචාරණෙන ධුතපාපො. සබ්බචාරිච්ඡටොති සබ්බෙන පාපචාරණෙන ච්ඡටො. බුද්දකෙ පාණෙ සඬ්ඝාතං ආපාදෙතීති බුද්දකෙ පාණෙ වධං ආපාදෙති. සො කිර එකින්ද්‍රියං පාණං දුටින්ද්‍රියං පාණන්ති පඤ්ඤපෙති. සුක්ඛදණ්ඩක-පුරාණපණ්ණසක්ඛර-කථලානිපි පාණොතෙව පඤ්ඤපෙති. තත්ථ බුද්දකං උදකඛිත්ථු බුද්දකො පාණො, මහන්තං මහන්තොති සඤ්ඤී හොති. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. කිස්මිං පඤ්ඤපෙතීති කත්ථ කතරස්මිං කොට්ඨාසෙ පඤ්ඤපෙති. මනොදණ්ඩස්මිත්ති මනොදණ්ඩකොට්ඨාසෙ, හන්තෙති. අයං පන උපාසකො හණන්තොව සයම්පි සල්ලක්ඛෙසි – “අම්භාකං මහානිගණ්ඨො ‘අසඤ්චෙතනිකං කම්මං අප්පසාවජ්ජං, සඤ්චෙතනිකං මහාසාවජ්ජ’න්ති පඤ්ඤපෙත්වා චෙතනං මනොදණ්ඩොති පඤ්ඤපෙති, අනිය්‍යානිකා එතස්ස කථා, හගවතොව නිය්‍යානිකා”ති.

64. ඉද්ධාති සමිද්ධා. ඒතාති අතිසමිද්ධා සබ්බපාලිච්ඡල්ලා විය. ආකිණ්ණමනුස්සාති ජනසමාකුලා. පාණාති හත්ථිඅස්සාදයො තිරච්ඡානගතා චෙව ඉත්ථිපුරිසදාරකාදයො මනුස්සජාතිකා ව. එකං මංසබ්ලන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව චෙවචනං. ඉද්ධිමාති ආනුභාවසම්පත්තො. චෙතොවසිප්පත්තොති විත්තෙ වසිභාවප්පත්තො. හස්මං කරිස්සාමීති ඡාරිකං කරිස්සාමි. කිඤ්චි සොහති එකා ඡවා නාළන්දාති ඉදම්පි හණන්තො සො ගහපති – “කායපයොගෙන පඤ්ඤාසම්පි මනුස්සා එකං නාළන්දං එකං මංසබ්ලං කාතුං න සක්කොන්ති, ඉද්ධිමා පන එකො එකෙනෙව මනොපදොසෙන හස්මං කාතුං සමත්ථො. අම්භාකං මහානිගණ්ඨස්ස කථා අනිය්‍යානිකා, හගවතොව කථා නිය්‍යානිකා”ති සල්ලක්ඛෙසි.

65. අරඤ්ඤං අරඤ්ඤභූතන්ති අගාමකං අරඤ්ඤමෙව හුත්වා අරඤ්ඤං ඡාතං. ඉසීනං මනොපදොසෙනාති ඉසීනං අත්ථාය කතෙන මනොපදොසෙන තං මනොපදොසං අසහමානාහි දෙවතාහි තාති රට්ඨානි විනාසිතානි. ලොකිකා පන ඉසයො මනං පදොසෙත්වා විනාසයිංසුති මඤ්ඤන්ති. තස්මා ඉමස්මිං ලොකවාදෙ යත්වාව ඉදං වාදාරොපනං කතන්ති චෙදිතබ්බං.

තත්ථ දණ්ඩකීරඤ්ඤාදීනං එවං අරඤ්ඤභූතභාවො ඡානිතබ්බො – සරහඬිගබ්බොධිසත්තස්ස තාව පරිසාය අතිවෙපුල්ලතං ගතාය කිසවච්ඡො නාම තාපසො මහාසත්තස්ස අන්තෙවාසී විවෙකවාසං පත්ථයමානො ගණං පහාය ගොඨාවරීතීරතො කලිඬිගරට්ඨෙ දණ්ඩකීරඤ්ඤො කුම්භපුරං නාම නගරං උපනිස්සාය රාජ්‍රය්‍යානෙ විවෙකමනුබ්බහයමානො විහරති. තස්ස සෙනාපති උපට්ඨාකො හොති.

තදා ච එකා ගණිකා රථං අභිරුහිත්වා පඤ්චමාතුගාමසතපරිවාරා නගරං උපසොභයමානා විවරති. මහාජනො තමෙව ඔලොකයමානො පරිවාරෙත්වා විවරති, නගරවීථියො නප්පහොන්ති. රාජා වාතපානං විවරිත්වා ධීනො තං දිස්වා කා එසාති පුච්ඡී. තුම්භාකං නගරසොහිතී දෙවාති. සො උස්සුයමානො “කිං එතාය සොහති, නගරං සයං සොහිස්සති”ති තං යානන්තරං අච්ඡින්නදාපෙසි.

සා තතො පට්ඨාය කෙනචි සද්ධිං සන්ථවං කත්වා යානන්තරං පරියෙසමානා එකදිවසං රාජ්‍යායානං පවිසිත්වා වඩ්ඤ්ඤාමනකොටියං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය පාසාණඵලකෙ නිසින්තං තාපසං දිස්වා චින්තෙසි – “කිලිට්ඨො වතායං තාපසො අනඤ්ජිතමණ්ඩිනො, දායිකාහි පරුළුභාහි මුඛං පිහිතං, මස්සුනා උරං පිහිතං, උහො කච්ඡා පරුළුභා”ති. අථස්සා දොමනස්සං උප්පජ්ජී – “අහං එකෙන කිච්චෙන විවරාමි, අයඤ්ච මෙ කාළකණ්ණි දිට්ඨො, උදකං ආහරථ, අක්ඛිති ධොවිස්සාමි”ති උදකදන්තකට්ඨං ආහරාපෙත්වා දන්තකට්ඨං බාදිත්වා තාපසස්ස සරීරෙ පිණ්ඩං පිණ්ඩං බෙළං පාතෙත්වා දන්තකට්ඨං ජටාමත්ථකෙ බිපිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උදකං තාපසස්ස මත්ථකස්මිංයෙව සිඤ්චිත්වා – “යෙහි මෙ අක්ඛිති කාළකණ්ණි දිට්ඨො, තාහි ධොතාහි කලිපවාහිතො”ති නික්ඛන්තා.

තංදිවසඤ්ච රාජා සතිං පටිලභිත්වා – “හො කුහිං නගරසොහිතී”ති පුච්ඡී. ඉමස්මිංයෙව නගරෙ දෙවාති. පකතිට්ඨානන්තරං තස්සා දෙථාති යානන්තරං දාපෙසි. සා පුබ්බෙ සුකතකම්මං නිස්සාය ලද්ධං යානන්තරං තාපසස්ස සරීරෙ බෙළපාතනෙන ලද්ධන්ති සඤ්ඤමකාසි.

තතො කතිපාහස්සච්චයෙන රාජා පුරොහිතස්ස යානන්තරං ගණ්හි. සො නගරසොහිතියා සන්තිකං ගන්ත්වා “හගිති කින්ති කත්වා යානන්තරං පටිලභී”ති පුච්ඡී. “කිං බ්‍රාහ්මණ අඤ්ඤං කාතබ්බං අත්ථී, රාජ්‍යායානෙ අනඤ්ජිතකාළකණ්ණි කුට්ඨට්ඨො එකො අත්ථී, තස්ස සරීරෙ බෙළං පාතෙහි, එවං යානන්තරං ලභිස්සසී”ති ආහ. සො “එවං කරිස්සාමි හගිතී”ති තත්ථ ගන්ත්වා තාය කථිතසදිසමෙව සබ්බං කත්වා නික්ඛමි. රාජාපි තංදිවසමෙව සතිං පටිලභිත්වා – “කුහිං, හො, බ්‍රාහ්මණො”ති පුච්ඡී. ඉමස්මිංයෙව නගරෙ දෙවාති. “අම්හෙහි අනුපධාරෙත්වා කතං, තදෙවස්ස යානන්තරං දෙථා”ති දාපෙසි. සොපි පුඤ්ඤබලෙන ලභිත්වා “තාපසස්ස සරීරෙ බෙළපාතනෙන ලද්ධං මෙ”ති සඤ්ඤමකාසි.

තතො කතිපාහස්සච්චයෙන රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. රාජා පච්චන්තං වූපසමෙස්සාමිති චතුරඩ්ගිතියා සෙනාය නික්ඛමි. පුරොහිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො යත්වා “ජයතු මහාරාජා”ති වත්වා – “තුම්හෙ, මහාරාජ,

ජයත්ථාය ගච්ඡා”ති පුච්ඡි. ආම බ්‍රාහ්මණාති. එවං සන්තෙ රාජ්‍යායානෙ අනඤ්ඡිතකාළකණ්ණි එකො කුට්ඨෙලො වසති, තස්ස සරීරෙ බෙළං පාතෙථාති. රාජා තස්ස වචනං ගහෙත්වා යථා ගණිකාය ව තෙන ව කතං, තථෙව සබ්බං කත්වා ඔරොධෙපි ආණාපෙසි – “එතස්ස කුට්ඨෙලස්ස සරීරෙ බෙළං පාතෙථා”ති. තතො ඔරොධාපි ඔරොධපාලකාපි තථෙව අකංසු. අථ රාජා උය්‍යානද්වාරෙ රක්ඛං යපාපෙත්වා “රඤ්ඤො සද්ධිං නික්ඛමන්තා සබ්බෙ තාපසස්ස සරීරෙ බෙළං අපාතෙත්වා නික්ඛමිතුං න ලහන්ති”ති ආණාපෙසි. අථ සබ්බො බලකායො ව සෙනියො ව තෙනෙව නියාමෙන තාපසස්ස උපරි බෙළඤ්ච දන්තකට්ඨානි ව මුඛවික්ඛාලිත උදකඤ්ච පාපයිංසු, බෙළො ව දන්තකට්ඨානි ව සකලසරීරං අවත්ථරිංසු.

සෙනාපති සබ්බපච්ඡා සුඡිත්වා “මය්හං කිර සත්ථාරං භවන්තං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං සග්ගසොපානං එවං සට්ඨංසු”ති උසුමජාතහදයො මුඛෙන අස්සසන්තො වෙගෙන රාජ්‍යායානං ආගන්ත්වා තථා ඛ්‍යාසනපත්තං ඉසිං දිස්වා කච්ඡං බන්ධිත්වා ද්වීහි භත්ථෙහි දන්තකට්ඨානි අපවිජ්ජිත්වා උක්ඛිපිත්වා නිසිදාපෙත්වා උදකං ආහරාපෙත්වා න්හාපෙත්වා සබ්බඔසධෙහි වෙව චතුප්පාතිගන්ධෙහි ව සරීරං උබ්බට්ඨෙත්වා සුමුමසාටකෙන පුඤ්ඡිත්වා පුරතො අඤ්ජලිං කත්වා යීතො එවමාහ “අයුත්තං, භන්තෙ, මනුස්සෙහි කතං, එතෙසං කිං භවිස්සති”ති. දෙවතා සෙනාපති තිධා හින්තා, එකච්චා “රාජානමෙව නාසෙස්සාමා”ති වදන්ති, එකච්චා “සද්ධිං පරිසාය රාජාන”න්ති, එකච්චා “රඤ්ඤො විජිතං සබ්බං නාසෙස්සාමා”ති. ඉදං වත්වා පන තාපසො අප්පමත්තකම්පි කොපං අකත්වා ලොකස්ස සන්තිඋපායමෙව ආවික්ඛන්තො ආහ “අපරාධො නාම හොති, අච්චයං පන දෙසෙතුං ජානන්තස්ස පාකතිකමෙව හොති”ති.

සෙනාපති නයං ලභිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා ආහ – “තුම්හෙහි, මහාරාජ, නිරාපරාධෙ මහිද්ධිකෙ තාපසෙ අපරජ්ඣාන්තෙහි භාරියං කම්මං කතං, දෙවතා කිර තිධා හින්තා එවං වදන්ති”ති සබ්බං ආරොචෙත්වා – “බමාපිතෙ කිර, මහාරාජ, පාකතිකං හොති, රට්ඨං මා නාසෙථ, තාපසං බමාපෙථා”ති ආහ. රාජා අත්තනි දොසං කතං දිස්වාපි එවං වදති “න තං බමාපෙස්සාමි”ති. සෙනාපති යාවතනියං යාවිත්වා අනිච්ඡන්තමාහ – “අහං, මහාරාජ, තාපසස්ස බලං ජානාමි, න සො අභූතවාදී, නාපි කුපිතො, සත්තානුද්දයෙන පන එවමාහ බමාපෙථ නං මහාරාජා”ති. න බමාපෙමිති. තෙන හි සෙනාපතිට්ඨානං අඤ්ඤස්ස දෙථ, අහං තුම්හාකං ආණාපවත්තිට්ඨානෙ න වසිස්සාමිති. ත්වං යෙනකාමං ගච්ඡ, අහං මය්හං සෙනාපතිං ලභිස්සාමිති. තතො සෙනාපති තාපසස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා

වන්දිත්වා “කථං පටිපජ්ජාමි, හන්තෙ”ති ආහ. සෙනාපති යෙ තෙ වචනං සුණන්ති, සබ්බෙ සපරික්ඛාරෙ සධනෙ සද්විපදවතුප්පදෙ ගහෙත්වා සත්තදිවසබ්බන්තරෙ බහි රජ්ජසීමං ගච්ඡ, දෙවතා අතිවිය කුපිතා ධූවං රට්ඨමිති අරට්ඨං කර්ස්සන්තිති. සෙනාපති තථා අකාසි.

රාජා ගතමත්තොයෙව අමිත්තමථනං කත්වා ජනපදං වූපසමෙත්වා ආගම්ම ජයබන්ධාවාරට්ඨානෙ නිසීදිත්වා නගරං පටිජග්ගාපෙත්වා අත්තොනගරං පාවිසි. දෙවතා පඨමංයෙව උදකචුට්ඨිං පාතයිංසු. මහාජනො අත්තමනො අහොසි “කුට්ඨලං අපරද්ධකාලතො පට්ඨාය අම්භාකං රඤ්ඤො වඩ්ඪියෙව, අමිත්තෙ නිම්මපෙසි, ආගතදිවසෙයෙව දෙවො වුට්ඨො”ති. දෙවතා පුන සුමනපුප්ඵවුට්ඨිං පාතයිංසු, මහාජනො අත්තමනතරො අහොසි. දෙවතා පුන මාසකචුට්ඨිං පාතයිංසු. තතො කභාපණුචුට්ඨිං, තතො කභාපණුත්ථං න නික්ඛමෙය්‍යන්ති මඤ්ඤමානා හත්ථුපගපාදුපගාදිකතභණ්ඩවුට්ඨිං පාතෙසුං. මහාජනො සත්තභූමිකපාසාදෙ ධීතොපි ඔතරිත්වා ආහරණානි පිළන්ධන්තො අත්තමනො අහොසි. “අරහති වත කුට්ඨලකෙ බෙළපාතනං, තස්ස උපරි බෙළපාතිතකාලතො පට්ඨාය අම්භාකං රඤ්ඤො වඩ්ඪි ජාතා, අමිත්තමථනං කතං, ආගතදිවසෙයෙව දෙවො වස්සි, තතො සුමනචුට්ඨි මාසකචුට්ඨි කභාපණුචුට්ඨි කතභණ්ඩවුට්ඨිති වතස්සො වුට්ඨියො ජාතා”ති අත්තමනවාචං නිව්ඡාරෙත්වා රඤ්ඤො කතපාපෙ සමනුඤ්ඤො ජාතො.

තස්මිං සමයෙ දෙවතා එකතොධාරඋභතොධාරාදීනි නානප්පකාරානි ආවුධානි මහාජනස්ස උපරි ඵලකෙ මංසං කොට්ටයමානා විය පාතයිංසු. තදනන්තරං විතච්චිකෙ විතඬුමෙ කිංසුකපුප්ඵවණ්ණෙ අඬගාරෙ, තදනන්තරං කුටාගාරප්පමාණෙ පාසාණෙ, තදනන්තරං අත්තොමුට්ඨියං අසණ්ඨහනිකං සුබ්බමචාලිකං වස්සාපයමානා අසීතිහත්ථුබ්බෙධං ථලං අකංසු. රඤ්ඤො විජිතට්ඨානෙ කිසවච්ඡතාපසො සෙනාපති මාතුපොසකරාමොති තයොව මනුස්සභූතා අරොගා අහෙසුං. සෙසානං තස්මිං කම්මෙ අසමඬ්ඨිභූතානං තිරච්ඡානානං පානීයට්ඨානෙ පානීයං නාහොසි, තිණට්ඨානෙ තිණං. තෙ යෙන පානීයං යෙන තිණන්ති ගච්ඡන්තා අප්පත්තෙයෙව සත්තමෙ දිවසෙ බහිරජ්ජසීමං පාපුණ්සු. තෙනාහ සරභඬ්ගබ්බොධිසත්තො —

“කිසඤ්ඨි වච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකී,

උච්ඡින්නමුලො සජනො සරට්ඨො;

කුක්කුළනාමෙ නිරයමිහි පච්චති,

තස්ස ඵුලිඬ්ගානි පතන්ති කායෙ”ති. (ජා. 2.17.70);

එවං තාව දණ්ඩකිරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභූතභාවො වෙදිතබ්බො.

කලිඬගරට්ඨෙය් පන නාළිකිරරඤ්ඤෙය් රජ්ජං කාරයමානෙ නිමවති පඤ්චසතතාපසා අනිත්ථිගන්ධා අජිනජට්ඨාකචීරධරා වනමූලඵලභක්ඛා භුත්වා චිරං චිතිනාමෙත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථං. මනුස්සපථං ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන කලිඬගරට්ඨෙය් නාළිකිරරඤ්ඤො නගරං සම්පත්තා. තෙ ජට්ඨාජිනවාකචීරානි සණ්ඨපෙත්වා පබ්බජිතානුරූපං උපසමසිරිං දස්සයමානා නගරං භික්ඛාය පවිසිංසු. මනුස්සා අනුජපන්නෙ බුද්ධජපාදෙ තාපසපබ්බජිතෙ දිස්වා පසන්නා නිසජ්ජට්ඨානං සංවිධාය හත්ථතො භික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා නිසීදාපෙත්වා භික්ඛං සම්පාදෙත්වා අදංසු. තාපසා කතභත්තකිච්චා අනුමොදනං අකංසු. මනුස්සා සුත්වා පසන්නචිත්තා “කුහිං භදත්තා ගච්ඡන්ති”ති පුච්ඡිංසු. යථාචාසුකට්ඨානං, ආවුසොති. හත්තෙ, අලං අඤ්ඤත්ථ ගමනෙන, රාජ්‍යයානෙ වසථ, මයං භුත්තපාතරාසා ආගන්ත්වා ධම්මකථං සොස්සාමාති. තාපසා අධිවාසෙත්වා උය්‍යානං අගමංසු. නාගරා භුත්තපාතරාසා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා “ධම්මකථං සොස්සාමා”ති සඬ්ඝා ගණා ගණිභූතා උය්‍යානාහිමුඛා අගමංසු. රාජා උපරිපාසාදෙ යීතො තෙ තථා ගච්ඡමානෙ දිස්වා උපට්ඨාකං පුච්ඡී “කිං එතෙ භණෙ නාගරා සුද්ධවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬ්ඣා භුත්වා උය්‍යානාහිමුඛා ගච්ඡන්ති, කිමෙත්ථ සමජ්ජං වා නාටකං වා අත්ථි”ති? නත්ථි දෙව, එතෙ තාපසානං සන්නිකෙ ධම්මං සොතුකාමා ගච්ඡන්තිති. තෙන හි භණෙ අහම්පි ගච්ඡිස්සාමි, මයා සද්ධිං ගච්ඡන්තුති. සො ගන්ත්වා තෙසං ආරොවෙසි – “රාජාපි ගන්තුකාමො, රාජානං පරිවාරෙත්වාච ගච්ඡථා”ති. නාගරා පකතියාපි අත්තමනා තං සුත්වා – “අම්භාකං රාජා අස්සද්ධො අජපසන්නො දුස්සිලො, තාපසා ධම්මිකා, තෙ ආගම්ම රාජාපි ධම්මිකො භවිස්සති”ති අත්තමනතරා අහෙසු.

රාජා නික්ඛමිත්වා තෙහි පරිවාරිතො උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදි. තාපසා රාජානං දිස්වා පරිකථාය කුසලස්සෙකස්ස තාපසස්ස “රඤ්ඤො ධම්මං කථෙහි”ති සඤ්ඤමදංසු, සො තාපසො පරිසං ඔලොකෙත්වා පඤ්චසු වෙරෙසු ආදීනවං පඤ්චසු ච සීලෙසු ආනිසංසං කථෙන්නො –

“පාණො න භන්තබ්බො, අදින්තං නාදාතබ්බං, කාමෙසුමිච්ඡාවාරො න වරිතබ්බො, මුසා න භාසිතබ්බො, මජ්ජං න පාතබ්බං, පාණාතිපාතො නාම නිරයසංවත්තනිකො හොති තිරච්ඡානයොනිසංවත්තනිකො පෙත්තිවිසයසංවත්තනිකො, තථා අදින්තාදානාදීනි. පාණාතිපාතො නිරයෙ පවිච්ඡිත්වා මනුස්සලොකං ආගතස්ස විපාකාවසෙසෙන

අප්පායුකසංවත්තනිකො හොති, අදින්නාදානං අප්පහොගසංවත්තනිකං,
මිච්ඡාචාරො බහුසපත්තසංවත්තනිකො, මුසාවාදො
අභූතබ්බක්ඛානසංවත්තනිකො, මජ්ජපානං උම්මත්තකභාවසංවත්තනිකං”න්ති

—

පඤ්චසු වෙරෙසු ඉමං ආදීනවං කථෙසි.

රාජා පකතියාපි අස්සද්ධො අප්පසන්නො දුස්සිලො, දුස්සිලස්ස ච සීලකථා
නාම දුක්ඛථා, කණ්ණෙසු සුලප්පවෙසනං විය හොති. තස්මා සො චිත්තෙසි —
“අහං ‘එතෙ පග්ගණ්හිස්සාමී’ති ආගතො, ඉමෙ පන මය්හං ආගතකාලතො
පට්ඨාය මංයෙව සට්ඨෙන්නා විජ්ඣන්නා පරිසමජ්ඣෙ කථෙන්නි, කරිස්සාමි
නෙසං කාත්තබ්බං”න්ති. සො ධම්මකථාපරියොසානෙ “ආචරියා ස්වෙ මය්හං
ගෙහෙ හික්ඛං ගණ්හවා”ති නිමන්තෙත්වා අගමාසි. සො දුතියදිවසෙ මහන්තෙ
මහන්තෙ කොඵම්බෙ ආහරාපෙත්වා ගුප්ඵස්ස පුරාපෙත්වා කදලිපත්තෙහි
නෙසං මුඛානි බන්ධාපෙත්වා තත්ථ තත්ථ යපාපෙසි, පුන
බහලමධුකතෙලනාගබ්බපිච්ඡිල්ලාදීනං කුටෙ පුරෙත්වා නිස්සෙණිමත්ථකෙ
යපාපෙසි, තත්ථෙව ච මහාමල්ලෙ බද්ධකච්ඡෙ හත්ථෙහි මුග්ගරෙ
ගාහාපෙත්වා යපෙත්වා ආහ “කුටතාපසා අතිවිය මං විහෙය්යිංසු, තෙසං
පාසාදතො ඔතරණකාලෙ කුටෙහි පිච්ඡිල්ලං සොපානමත්ථකෙ විස්සජ්ජෙත්වා
සීසෙ මුග්ගරෙහි පොථෙත්වා ගලෙ ගහෙත්වා සොපානෙ බිපවා”ති.
සොපානපාදමුලෙ පන චණ්ඩෙ කුක්කුරෙ බන්ධාපෙසි.

තාපසාපි “ස්වෙ රාජගෙහෙ භුඤ්ජිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔවදිංසු —
“මාරිසා රාජගෙහං නාම සාසඬ්ඤං සප්පට්ඨයං, පබ්බජිතෙහි නාම
ජද්චාරාරම්මණෙ සඤ්ඤතෙහි භවිතබ්බං, දිට්ඨදිට්ඨෙ ආරම්මණෙ නිමිත්තං න
ගහෙතබ්බං, චක්ඛුද්චාරෙ සංවරො පච්චුපට්ඨපෙතබ්බො”ති.

පුනදිවසෙ හික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා වාකචීරං නිවාසෙත්වා අජිනවම්මං
ඵකංසගතං කත්වා ජට්ඨාකලාපං සණ්ඨපෙත්වා හික්ඛාහාජනං ගහෙත්වා
පටිපාටියා රාජනිවෙසනං අභිරුල්ලා. රාජා ආරුල්ලභවාං ඤත්වා
ගුප්ඵකොඵම්බමුඛතො කදලිපත්තං නිහරාපෙසි. දුග්ගන්ධො තාපසානං
නාසපුටං පහරිත්වා මත්ථලුඬිගපාතනාකාරපත්තො අහොසි. මහාතාපසො
රාජානං ඔලොකෙසි. රාජා — “එත්ථ හොන්තො යාවදත්ථං භුඤ්ජන්තු වෙව
හරන්තු ච, තුම්හාකමෙතං අනුච්ඡවිකං, හියොයා අහං තුම්හෙ පග්ගණ්හිස්සාමීති
ආගතො, තුම්හෙ පන මංයෙව සට්ඨෙන්නා විජ්ඣන්නා පරිසමජ්ඣෙ
කථෙන්නි, තුම්හාකමිදං අනුච්ඡවිකං, භුඤ්ජවා”ති මහාතාපසස්ස උලුඬිකෙන
ගුප්ඵං උපනාමෙසි. මහාතාපසො ධි ධිති වදන්තො පටිනිවත්ති. “එත්තකෙනෙව

ගච්ඡිස්සථ තුම්හෙ’’ති සොපානෙ කුට්ඨෙ පිච්ඡිල්ලං විස්සජ්ජාපෙත්වා මල්ලානං සඤ්ඤමදාසි. මල්ලා මුග්ගරෙහි සිසානි පොථෙත්වා ගීවාය ගහෙත්වා සොපානෙ බිහිංසු, එකොපි සොපානෙ පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛි, පවට්ටමානා සොපානපාදමූලංයෙව පාපුණිංසු. සම්පත්තෙ සම්පත්තෙ චණ්ඩකුක්කුරා පටපටාති ලුඤ්චමානා බාදිංසු. යොපි නෙසං උට්ඨහිත්වා පලායති, සොපි ආවාටෙ පතති, තත්‍රාපි නං කුක්කුරා අනුබන්ධිත්වා බාදන්ති යෙව. ඉති නෙසං කුක්කුරා අට්ඨිසඬ්ඛිකමෙව අවසෙසයිංසු. එවං සො රාජා තපසම්පන්නෙ පඤ්චසතෙ තාපසෙ එකදිවසෙනෙව ජීවිතා වොරොපෙසි.

අථස්ස රට්ඨෙ දෙවතා පුරිමනයෙනෙව පුන නවවුට්ඨියො පාතෙසුං. තස්ස රජ්ජං සට්ඨියොජනුබ්බෙධෙන වාලිකථලෙන අවච්ඡාදිගිත්ථ. තෙනාහ සරහඬ්ඛිගො බොධිසත්තො –

“යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අවඤ්චයි,

ධම්මං භණන්තෙ සමණෙ අදුසකෙ;

තං නාළිකෙරං සුනඛා පරත්ථ,

සඬ්ඛම්ම බාදන්ති විචන්දමාන’’න්ති. (ජා. 2.17.71);

එවං කාලිඬ්ඛාරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභූතභාවො වෙදිතබ්බො.

අතීතෙ පන බාරාණසීනගරෙ දිට්ඨමඬ්ඛලිකා නාම චත්තාලීසකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිනො එකා ධිතා අහොසි දස්සනීයා පාසාදිකා. සා රූපහොගකුලසම්පත්තිසම්පන්නතාය බහුතං පත්ථනීයා අහොසි. යො පනස්සා වාරෙය්‍යත්ථාය පහිණාති, තං තං දිස්වානස්ස ජාතියං වා හත්ථපාදාදීසු වා යත්ථ කත්ථවි දොසං ආරොපෙත්වා “කො එස දුජ්ජාතො දුස්සණ්ඨිතො’’ති ආදීනි වත්වා – “නීහරථ න’’න්ති නීහරාපෙත්වා “එවරූපමිති නාම අද්දසං, උදකං ආහරථ, අක්ඛිති ධොවිස්සාමි’’ති අක්ඛිති ධොවති. තස්සා දිට්ඨං දිට්ඨං විජ්ජකාරං පාපෙත්වා නීහරාපෙතිති දිට්ඨමඬ්ඛලිකා ත්වෙව සඬ්ඛා උදපාදි, මූලනාමං අන්තරධායි.

සා එකදිවසං ගඬ්ඛාය උදකකීළං කීළිස්සාමිති තිත්ථං සජ්ජාපෙත්වා පහුතං බාදනීයහොජනීයං සකට්ඨෙසු පුරාපෙත්වා බහුනි ගන්ධමාලාදීනි ආදාය පට්චිජන්තයානං ආරුශ්භ ඤාතිගණපරිවුතා ගෙහම්භා නික්ඛමි. තෙන ච සමයෙන මහාපුරිසො චණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තො බහිනගරෙ වම්මගෙහෙ වසති, මාතඬ්ඛොත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකො හුත්වා කෙනවිදෙව කරණීයෙන අන්තොනගරං පටිසිතුකාමො එකං

නීලපිලොතිකං නිවාසෙත්වා එකං හත්ථෙ ඛන්ධිත්වා එකෙන හත්ථෙන පච්ඡිං, එකෙන සණ්ඨං ගහෙත්වා “උස්සරථ අය්‍යා, චණ්ඩාලොහ”න්ති ජානාපනත්ථං තං වාදෙන්තො නිවචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙත්වා දිට්ඨදිට්ඨෙ මනුස්සෙ නමස්සමානො නගරං පටිසිත්වා මහාපථං පටිපජ්ජී.

දිට්ඨමඤ්චලිකා සණ්ඨසද්දං සුත්වා සාණිඅන්තරෙන ඔලොකෙන්ති දුරතොව තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කිමෙත”න්ති ප්‍රච්ඡී. මාතඤ්චගො අය්‍යාති. “කිං වත, හො, අකුසලං අකරමිහ, කස්සායං නිස්සන්දො, විනාසො නු ඛො මෙ පච්චුපට්ඨිතො, මඤ්චලකිච්චෙන නාම ගච්ඡමානා චණ්ඩාලං අද්දස”න්ති සරීරං කම්පෙත්වා ජිගුච්ඡමානා ඛෙළං පාතෙත්වා ධාතියො ආහ – “වෙගෙන උදකං ආහරථ, චණ්ඩාලො දිට්ඨො, අක්ඛිති වෙව නාම ගහිතමුඛඤ්ච ධොවිස්සාමී”ති ධොවිත්වා රථං නිවත්තාපෙත්වා සබ්බපටියාදානං ගෙහං පෙසෙත්වා පාසාදං අහිරුහි. සුරාසොණ්ඩාදයො වෙව තස්සා උපට්ඨාකමනුස්සා ව “කුහිං, හො දිට්ඨමඤ්චලිකා, ඉමායපි වෙලාය නාගච්ඡති”ති ප්‍රච්ඡන්තා තං පවත්ති. සුත්වා – “මහත්තං වත, හො, සුරාමංසගන්ධමාලාදිසක්කාරං චණ්ඩාලං නිස්සාය අනුභවිතුං න ලහිමිහ, ගණ්හථ චණ්ඩාල”න්ති ගතට්ඨානං ගවෙසිත්වා නිරාපරාධං මාතඤ්චගපණ්ඩිතං තජ්ජිත්වා – “අරෙ මාතඤ්ච තං නිස්සාය ඉදඤ්චිදඤ්ච සක්කාරං අනුභවිතුං න ලහිමිහ”ති කෙසෙසු ගහෙත්වා භූමියං පාතෙත්වා ජාණුකප්පරපාසාණාදිහි කොට්ටෙන්වා මතොති සඤ්ඤාය පාදෙ ගහෙත්වා කඨ්ඨන්තා සඨකාරකූටෙ ඡඩ්ඛෙසු.

මහාපුරිසො සඤ්ඤං පටිලහිත්වා හත්ථපාදෙ පරාමසිත්වා – “ඉදං දුක්ඛං කං නිස්සාය උප්පන්න”න්ති වින්තෙන්තො – “න අඤ්ඤං කඤ්චි, දිට්ඨමඤ්චලිකං නිස්සාය උප්පන්න”න්ති ඤාත්වා “සවාහං පුරිසො, පාදෙසු නං නිපාතෙස්සාමී”ති වින්තෙන්වා වෙධමානො දිට්ඨමඤ්චලිකාය කුලද්වාරං ගන්ත්වා – “දිට්ඨමඤ්චලිකං ලහන්තො වුට්ඨහිස්සාමි, අලහන්තස්ස එත්ථෙව මරණ”න්ති ගෙහඤ්චගණෙ නිපජ්ජී. තෙන ව සමයෙන ජම්බුදීපෙ අයං ධම්මතා හොති – යස්ස චණ්ඩාලො කුප්පිත්වා ගබ්හද්වාරෙ නිපන්නො මරති, යෙ ව තස්මිං ගබ්හෙ වසන්ති, සබ්බෙ චණ්ඩාලා හොන්ති. ගෙහමජ්ඣමිහි මතෙ සබ්බෙ ගෙහවාසිනො, ද්වාරමිහි මතෙ උභතො අනන්තරගෙහවාසිකා, අඤ්ඤාමිහි මතෙ ඉතො සත්ත ඉතො සත්තාති වුද්දසගෙහවාසිනො සබ්බෙ චණ්ඩාලා හොන්ති. ඛොධිසත්තො පන අඤ්ඤා නිපජ්ජී.

සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසු – “මාතඤ්චගො තෙ සාමි ගෙහඤ්චගණෙ පතිතො”ති ගච්ඡථ හණ, කිං කාරණාති වත්වා එකමාසකං දත්වා උට්ඨාපෙථාති. තෙ ගන්ත්වා “ඉමං කිර මාසකං ගහෙත්වා උට්ඨහා”ති වදිංසු. සො – “නාහං

මාසකත්ථාය නිපන්නො, දිට්ඨමඤ්චලිකාය ස්වාහං නිපන්නො”ති ආහ. දිට්ඨමඤ්චලිකාය කො දොසොති? කිං තස්සා දොසං න පස්සථ, නිරපරාධො අහං තස්සා මනුස්සෙහි ඛාසනං පාපිතො, තං ලහන්නොව වුට්ඨහිස්සාමි, අලහන්නො න වුට්ඨහිස්සාමිති.

තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසුං. සෙට්ඨී ධිතු දොසං ඤාත්වා “ගච්ඡථ, එකං කභාපණං දෙථා”ති පෙසෙති. සො “න ඉච්ඡාමි කභාපණං, තමෙව ඉච්ඡාමි”ති ආහ. තං සුත්වා සෙට්ඨී ච සෙට්ඨිහරියා ච – “එකායෙව නො පියධිතා, පවෙණියා සට්ඨකො අඤ්ඤො දාරකොපි නත්ථි”ති සංවෙගජ්ජත්තා – “ගච්ඡථ තාතා, කොචි අම්භාකං අසහනකො එතං ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍යා, එතස්මිඤ්ඤි මතෙ සබ්බෙ මයං නට්ඨා හොම, ආරක්ඛමස්ස ගණ්හථා”ති පරිවාරෙත්වා ආරක්ඛං සංවිධාය යාගුං පෙසයිංසු, හත්තං ධනං පෙසයිංසු, එවං සො සබ්බං පටික්ඛිපි. එවං එකො දිවසො ගතො; ද්වෙ, තයො, චත්තාරො, පඤ්ච දිවසා ගතා.

තතො සත්තසත්තගෙහවාසිකා උට්ඨාය – “න සක්කොම මයං තුම්භෙ නිස්සාය චණ්ඩාලා හවිතුං, අම්භෙ මා නාසෙථ, තුම්භාකං දාරිකං දත්වා එතං උට්ඨාපෙථා”ති ආහංසු. තෙ සතම්පි සහස්සම්පි සතසහස්සම්පි පහිණිංසු, සො පටික්ඛිපතෙව. එවං ඡ දිවසා ගතා. සත්තමෙ දිවසෙ උභතො වුද්දසගෙහවාසිකා සන්නිපතිත්වා – “න මයං චණ්ඩාලා හවිතුං සක්කොම, තුම්භාකං අකාමකානම්පි මයං එතස්ස දාරිකං දස්සාමා”ති ආහංසු.

මාතෘපිතරො සොකසල්ලසමජ්ජිතා විසඤ්ඤී භුත්වා සයනෙ නිපතිංසු. උභතො වුද්දසගෙහවාසිතො පාසාදං ආරුය්හ සුපුජ්ඣිතකිංසුකසාඛං උච්ඡින්නත්තා විය තස්සා සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා නබ්බෙහි සීමන්තං කත්වා කෙසෙ බන්ධිත්වා නීලසාටකං නිවාසාපෙත්වා හත්ථෙ නීලපිලොතිකඛණ්ඩං වෙදෙත්වා කණ්ණෙසු තිපුපට්ටකෙ පිළන්ධාපෙත්වා තාලපණ්ණපච්ඡිං දත්වා පාසාදතො ඔතාරාපෙත්වා ද්විසු බාහාසු ගහෙත්වා – “තච සාමිකං ගහෙත්වා යාහි”ති මහාපුරිසස්ස අදංසු.

නිලුප්පලම්පි අතිහාරොති අනුක්ඛිත්තපුබ්බා සුබ්බමාලදාරිකා “උට්ඨාහි සාමි, ගච්ඡාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො නිපන්නකොව ආහ “නාහං උට්ඨහාමි”ති. අථ කිත්ති වදාමිති. “උට්ඨෙහි අය්‍ය මාතඤ්චා”ති එවං මං වදාහිති. සා තථා අවොච. න තුය්හං මනුස්සා උට්ඨානසමත්ථං මං අකංසු, බාහාය මං ගහෙත්වා උට්ඨාපෙහිති. සා තථා අකාසි. බොධිසත්තො උට්ඨහන්නො විය පරිවට්ටෙත්වා භූමියං පතිත්වා – “නාසිතං, හො, දිට්ඨමඤ්චලිකාය පඨමං මනුස්සෙහි කොට්ඨාපෙත්වා, ඉදානි සයං කොට්ටෙති”ති විරවිත්ථ. සා කිං කරොමි

අය්‍යාති? ද්විතී භත්තෙහි ගහෙන්වා උට්ඨාපෙහිති. සා තථා උට්ඨාපෙන්වා නිසිදාපෙන්වා ගවිජාම සාමිති. ගවිජා නාම අරඤ්ඤෙ භොන්ති, මයං මනුස්සා, අතිකොට්ටිතොමිති තුය්‍යං මනුස්සෙහි, න සක්කොමි පදසා ගන්තුං, පිට්ඨියා මං නෙහිති. සා ඔනමිත්වා පිට්ඨිං අදාසි. බොධිසත්තො අභිරුහි. කුහිං නෙමි සාමිති? බහිනගරං නෙහිති. සා පාවිනද්වාරං ගන්ත්වා – “ඉධ තෙ සාමි වසනට්ඨාන”න්ති පුච්ඡි. කතරට්ඨානං එතන්ති? පාවිනද්වාරං සාමිති. පාවිනද්වාරෙ වණ්ඩාලපුත්තා වසිතුං න ලහන්තිති අත්තනො වසනට්ඨානං අනාවික්ඛිත්වා ව සබ්බද්වාරානි ආභිණ්ඩාපෙසි. කස්මා? භවග්ගපත්තමස්සා මානං පාතෙස්සාමිති. මහාජනො උක්කුට්ඨිමකාසි – “යපෙන්වා තුම්භාදිසං අඤ්ඤො එතිස්සා මානං හෙදකො නත්ථි”ති.

සා පච්ඡිමද්වාරං පත්වා “ඉධ තෙ සාමි වසනට්ඨාන”න්ති පුච්ඡි. කතරට්ඨානං එතන්ති? පච්ඡිමද්වාරං සාමිති. ඉමිනා ද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා වම්මගෙහං ඔලොකෙන්ති ගවිජාති. සා තත්ථ ගන්ත්වා ආහ “ඉදං වම්මගෙහං තුම්භාකං වසනට්ඨානං සාමි”ති? ආමාති පිට්ඨිතො ඔතරිත්වා වම්මගෙහං පාවිසි.

තත්ථ සත්තට්ඨදිවසෙ වසන්තො සබ්බඤ්ඤාතගවෙසනධීරො එත්තකෙසු දිවසෙසු න ව ජාතිසම්භෙදමකාසි. “මහාකුලස්ස ධීතා සවෙ මං නිස්සාය මහත්තං යසං න පාපුණාති, න වම්භාහං චතුර්විසතියා බුද්ධානං අත්තෙවාසිකො. එතිස්සා පාදධොවනඋදකෙන සකලජම්බුදිපෙ රාජුනං අභිසෙකකිව්වං කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා පුන වින්තෙසි – “අගාරමජ්ඣෙවසන්තො න සක්ඛිස්සාමි, පබ්බජිත්වා පන සක්ඛිස්සාමි”ති. වින්තෙන්වා තං ආමන්තෙසි – “දිට්ඨමඤ්චගලිකෙ මයං පුබ්බෙ එකචරා කම්මං කත්වාපි අකත්වාපි සක්කා ජීවිතුං, ඉදානි පන දාරහරණං පටිපත්තම්භ, කම්මං අකත්වා න සක්කා ජීවිතුං, ත්වං යාවාහං ආගවිජාමි, තාව මා උක්කණ්ඨිත්වා”ති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සුසානාදීසු නන්තකානි සඤ්චිකිත්වා නිවාසනපාරුපනං කත්වා සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකචරො ලද්ධකායවිවෙකො කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙන්වා “ඉදානි සක්කා දිට්ඨමඤ්චගලිකාය අවස්සයෙන මයා භවිතු”න්ති බාරාණසිඅභිමුඛො ගන්ත්වා වීචරං පාරුපිත්වා හික්ඛං වරමානො දිට්ඨමඤ්චගලිකාය ගෙහාහිමුඛො අගමාසි.

සා තං ද්වාරෙ ධීතං දිස්වා අසඤ්ජානන්ති – “අතිවිජට්ඨ, භන්තෙ, වණ්ඩාලානං වසනට්ඨානමෙත”න්ති ආහ. බොධිසත්තො තත්තෙව අට්ඨාසි. සා පුනස්පුනං ඔලොකෙන්ති සඤ්ජානිත්වා භත්තෙහි උරං පහරිත්වා විරවමානා පාදමූලෙ පතිත්වා ආහ – “යදි තෙ සාමි එදිසං විත්තං අත්ථි, කස්මා මං මහතා යසා

පරිභාපෙත්වා අනාථං අකාසී”ති. නානස්පකාරං පරිදෙවං පරිදෙවිත්වා අක්ඛිති පුඤ්ජමානා උට්ඨාය භික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා අන්තොගෙහෙ නිසීදාපෙත්වා භික්ඛං අදාසි. මහාපුරිසො හත්තකිච්චං කත්වා ආහ - “දිට්ඨමඤ්චලිකෙ මා සොචි මා පරිදෙවි, අහං තුය්හං පාදධොවනඋදකෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජ්‍යනං අභිසෙකකිච්චං කාරෙතුං සමත්ථො, ත්වං පන එකං මම වචනං කරොහි, නගරං පවිසිත්වා ‘න මය්හං සාමිකො වණ්ඩාලො, මහාබ්‍රහ්මා මය්හං සාමිකො’ති උග්ගොසයමානා සකලනගරං වරාහී”ති.

එවං චුත්තෙ දිට්ඨමඤ්චලිකා - “පකතියාපි අහං සාමි මුඛදොසෙනෙව ඛාසනං පත්තා, න සක්ඛිස්සාමෙවං වත්තු”න්ති ආහ. බොධිසත්තො - “කිං පන තයා මය්හං අගාරෙ වසන්තස්ස අලිකවචනං සුතපුබ්බං, අහං තදාපි අලිකං න හණාමි, ඉදානි පබ්බජිතො කිං වක්ඛාමි, සච්චවාදී පුරිසො නාමාහ”න්ති වත්වා - “අජ්ජ පක්ඛස්ස අට්ඨමි, ත්වං ‘ඉතො සත්තාහස්සච්චයෙන උපොසථදිවසෙ මය්හං සාමිකො මහාබ්‍රහ්මා වන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති’ති සකලනගරෙ උග්ගොසෙහි”ති වත්වා පක්කාමි.

සා සද්දහිත්වා හට්ඨතුට්ඨා සුරා හුත්වා සායංපාතං නගරං පවිසිත්වා තථා උග්ගොසෙසි. මනුස්සා පාණිනා පාණිං පහරන්තා - “පස්සථ, අම්භාකං දිට්ඨමඤ්චලිකා වණ්ඩාලපුත්තං මහාබ්‍රහ්මානං කරොති”ති හසන්තා කෙළිං කරොන්ති. සා පුනදිවසෙපි තථෙව සායංපාතං පවිසිත්වා - “ඉදානි ඡාහච්චයෙන, පඤ්චාහ-වතුහ-තීහ-ද්වීහ-එකාහච්චයෙන මය්හං සාමිකො මහාබ්‍රහ්මා වන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති”ති උග්ගොසෙසි.

බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු - “අයං දිට්ඨමඤ්චලිකා අතිසුරා හුත්වා කථෙති, කදාචි එවං සියා, එථ මයං දිට්ඨමඤ්චලිකාය වසනට්ඨානං පටිජග්ගාමා”ති වම්මගෙහස්ස බාහිරභාගං සමන්තා තච්ඡාපෙත්වා වාලිකං ඔකිරිංසු. සාපි උපොසථදිවසෙ පාතොව නගරං පවිසිත්වා “අජ්ජ මය්හං සාමිකො ආගමිස්සති”ති උග්ගොසෙසි. බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු - “අයං හො න දුරං අපදිස්සති, අජ්ජ කිර මහාබ්‍රහ්මා ආගමිස්සති, වසනට්ඨානං සංවිදහාමා”ති වම්මගෙහං සමජ්ජාපෙත්වා හරිතුපලිත්තං අහතවත්ථෙහි පරික්ඛිපිත්වා මහාරහං පල්ලඤ්ඤා අත්ථරිත්වා උපරි වෙලවිතානං බන්ධිත්වා ගන්ධමාලදාමානි ඔසාරයිංසු. තෙසං පටිජග්ගන්තානංයෙව සුරියො අත්ථං ගතො.

මහාපුරිසො වන්දෙ උග්ගතමත්තෙ අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය කාමාවචරවිත්තෙන පරිකම්මං කත්වා ඉද්ධිවිත්තෙන

මණ්ඩපෙ වසන්තියා එව ගබ්හවුට්ඨානං අහොසි. මහාපුරිසං පටිච්ච ලද්ධකුමාරො පාසාදිකො අහොසි ලක්ඛණසම්පන්නො. මහාබ්‍රහ්මනො පුත්තො ජාතොති සකල ජම්බුදීපො එකකොලාහලො අහොසි. කුමාරස්ස බීරමණිමූලං හොතුති තතො තතො ආගතධනං කොට්ඨසහස්සං අහොසි. එත්තාවතා නිවෙසනම්පි නිට්ඨිතං. කුමාරස්ස නාමකරණං කරිස්සාමාති නිවෙසනං සජ්ජෙත්වා කුමාරං ගන්ධොදකෙන න්හාපෙත්වා අලඬකරිත්වා මණ්ඩපෙ ජාතත්තා මණ්ඩබ්‍රොහ්මණීයෙව නාමං අකංසු.

කුමාරො සුබ්බෙත සංවඨ්ඨමානො සිජ්ජුග්ගහණවයපත්තොති සකලජම්බුදීපෙ සිජ්ජජානනකා තස්ස සන්තිකෙ ආගන්ත්වා සිජ්ජං සික්ඛාපෙත්ති. කුමාරො මෙධාවී පඤ්ඤවා සුතං සුතං මුතං ආවුණන්නො විය ගණ්හාති, ගහිතගහිතං සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තතෙලං විය තිට්ඨති. යාවතා වාචුග්ගතා පරියත්ති අත්ථී, තෙන අනුග්ගහිතා නාම නාහොසි. බ්‍රාහ්මණා තං පරිවාරෙත්වා වරන්ති, සොපි බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසි. ගෙහෙ අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සාති නිච්චහත්තං භුඤ්ජන්ති. ගෙහම්පිස්ස සත්තද්වාරකොට්ඨකං මහන්තං අහොසි. ගෙහෙ මඬගලදිවසෙ ජම්බුදීපවාසීහි පෙසිතධනං කොට්ඨසහස්සමත්තං අහොසි.

බොධිසත්තො ආවජ්ජෙසි – “පමත්තො නු බො කුමාරො අජ්ජමත්තො”ති. අට්ඨස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා – “බ්‍රාහ්මණහත්තො ජාතො, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං හොති, තං න ජානාති, ගච්ඡාමි තං දමෙමි”ති වීවරං පාරුපිත්වා හික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා – “ද්වාරකොට්ඨකා අතිසම්බාධා, න සක්කා කොට්ඨකෙන පවිසිතු”න්ති ආකාසෙනාගන්ත්වා අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සානං භුඤ්ජනට්ඨානෙ ආකාසඬගණෙ ඔතරි. මණ්ඩබ්‍රාහ්මණකුමාරොපි සුවණ්ණකට්ඨජුං ගාහාපෙත්වා – “ඉධ සුපං දෙථ ඉධ ඔදන”න්ති පරිවිසාපෙත්තො බොධිසත්තං දිස්වා දණ්ඩකෙන සට්ඨිතආසිවිසො විය කුපිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුමමවාසී,

ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;

සඬකාරවොළං පටිමුඤ්ඤිව කණ්ඨෙ,

කො රෙ තුවං හොසි අදක්ඛිණෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.1);

අථ නං මහාසත්තො අකුජ්ඣත්ථාව ඔවදන්තො ආහ –

“අන්තං තවෙදං පකතං යසස්සි,

තං ඛජ්ජරෙ භුඤ්ජරෙ පියායරෙ ව;

ජානාසි මං ත්වං පරදත්තුපජීවිං,

උත්තිට්ඨ පිණ්ඩං ලහනං සපාකො”ති. (ජා. 1.15.2);

සො නයිදං තුම්භාදිසානං පටියත්තන්ති දස්සෙන්නො ආහ –

“අන්තං මමෙදං පකතං බ්‍රාහ්මණානං,

අත්ථත්ථීතං සද්දහතො මමෙදං;

අපෙහි එත්තො කිම්ඨට්ඨිතොසි,

න මාදිසා තුය්හං දදන්ති ජම්මා”ති. (ජා. 1.15.3);

අථ බොධිසත්තො “දානං නාම සගුණස්සපි නිග්ගුණස්සපි යස්ස කස්සවි දාතබ්බං, යථා හි නින්තෙපි ථලෙපි පතිට්ඨාපිතං ඛිජං පථවීරසං ආපොරසඤ්ච ආගම්ම සම්පජ්ජති, එවං නිජ්ඵලං නාම නත්ථී, සුඛෙත්තෙ වපිතඛිජං විය ගුණවත්තෙ මහජ්ඵලං හොති”ති දස්සෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

“ථලෙ ච නින්තෙ ච වපන්ති ඛිජං,

අනුපඛෙත්තෙ ඵලමාසමානා;

එතාය සද්ධාය දදාහි දානං,

අජ්ජෙව ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍ය”ති. (ජා. 1.15.4);

අථ කුමාරො කොධාහිභූතො – “කෙනිමස්ස මුණ්ඩකස්ස පච්චෙසො දින්නො”ති ද්වාරරක්ඛාදයො තජ්ජෙත්වා –

“ඛෙත්තානි මය්හං විදිතානි ලොකෙ,

යෙසාහං ඛිජානි පතිට්ඨපෙමි;

යෙ බ්‍රාහ්මණා ජාතිමන්තූපපන්නා,

තානිධ ඛෙත්තානි සුපෙසලානි”ති. (ජා. 1.15.5) –

ගාථං වත්වා “ඉමං ජම්මං වෙණුපදරෙන පොථෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා සත්තපි ද්වාරකොට්ඨකෙ අතික්කමිත්වා බහි නිහරථා”ති ආහ. අථ නං මහාපුරිසො ආහ –

“ගිරිං නබෙන බණ්ඩි, අයො දන්තෙහි බාදසි;

ජාතවෙදං පදහසි, යො ඉසිං පරිභාසසි”ති. (ජා. 1.15.9);

එවඤ්ච පන වත්වා – “සචෙ ම්‍යායං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගණ්භාපෙත්වා දුක්ඛං උජ්ජාදෙය්‍ය, බහුං අපුඤ්ඤං පසචෙය්‍යා”ති සත්තානුද්දයතාය වෙභාසං

අබ්භුග්ගන්ත්වා අන්තරවිජියං ඔතරි. භගවා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො තමත්ථං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“ඉදං චත්ථාන මාතඨගො, ඉසි සච්චපරක්කමො;

අන්තලික්ඛස්මිං පක්කාමි, බ්‍රාහ්මණානං උදික්ඛන්”න්ති. (ජා. 1.15.10);

තාවදෙව නගරරක්ඛිකදෙවතානං ජෙට්ඨකදෙවරාජා මණ්ඩබ්‍රාහ්මණ භීවං පරිවත්තෙසි. තස්ස මුඛං පරිවත්තෙතිත්වා පච්ඡාමුඛං ජාතං, අක්ඛිති පරිවත්තාති, මුඛෙන බෙළං වමති, සරීරං ථද්ධං සුලෙ ආරොපිතං විය අහොසි. අසිතිසහස්සා පරිවාරකයක්ඛා අසිතිබ්‍රාහ්මණසහස්සාති තථෙව අකංසු. වෙගෙන ගන්ත්වා ඛරන්මපජාපතියා ආරොවයිංසු. සා තරමානරූපා ආගන්ත්වා තං විජ්ජකාරං දිස්වා ගාථමාහ –

“ආවෙධිතං පිට්ඨිතො උත්තමඨගං,

බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙය්‍යං;

සෙතාති අක්ඛිති යථා මතස්ස,

කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසි ඵව”න්ති. (ජා. 1.15.11);

අථස්සා ආරොවෙසුං –

“ඉධාගමා සමණො දුම්මවාසී,

ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව,

සඬකාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ,

සො තෙ ඉමං පුත්තමකාසි ඵව”න්ති. (ජා. 1.15.12);

සා සුත්ථාව අඤ්ඤාසි – “මය්හං යසදායකො අයොයා අනුකම්පාය පුත්තස්ස පමත්තභාවං ඤත්වා ආගතො භවිස්සති”ති. තතො උපට්ඨාකෙ පුච්ඡි –

“කතමං දිසං අගමා භූරිපඤ්ඤො,

අක්ඛාථ මෙ මාණවා ඵතමත්ථං;

ගන්ත්වාන තං පටිකරෙමු අච්චයං,

අජ්ජෙව නං පුත්ත ලභෙමු ජීවිත”න්ති. (ජා. 1.15.13);

තෙ ආහංසු –

“වෙහායසං අගමා භූරිපඤ්ඤො,

පටද්ධුනො පන්තරසෙව චන්දො;

අපිවාපි සො පුරිමදිසං අගච්ඡි,

සච්චජ්ජට්ඨෙඤ්ඤා ඉසි සාධුරුපො”ති. (ජා. 1.15.14);

මහාපුරිසොපි අන්තරවීරියං ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය – “මය්හං පදවළඤ්ජං හත්ථිඅස්සාදීනං වසෙන මා අන්තරධායිත්ථ, දිට්ඨමඤ්ඤායෙව නං පස්සතු, මා අඤ්ඤෙ”ති අධිට්ඨහිත්වා පිණ්ඩාය වරින්වා යාපනමත්තං මිස්සකොදනං ගහෙත්වා පටික්කමනසාලායං නිසින්තො භුඤ්ජිත්වා ථොකං භුත්තාවසෙසං භික්ඛාභාජනෙයෙව යපෙසි. දිට්ඨමඤ්ඤාපි පාසාදා ඔරුය්හ අන්තරවීරියං පටිපජ්ජමානා පදවළඤ්ජං දිස්වා – “ඉදං මය්හං යසදායකස්ස අයාස්ස පද”න්ති පදානුසාරෙනාගන්ත්වා චන්දිත්වා ආහ – “තුම්හාකං, හන්තෙ, දාසෙන කතාපරාධං මය්හං ඛමං, න හි තුම්හෙ කොධවසිකා නාම, දෙථ මෙ පුත්තස්ස ජීවිත”න්ති.

එවඤ්ච පන චන්වා –

“ආවෙධිතං පිට්ඨිතො උත්තමඤ්ඤං,

බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙයාං;

සෙතානි අක්ඛිති යථා මතස්ස,

කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසි එව”න්ති. (ජා. 1.15.15) –

ගාථං අභාසි. මහාපුරිසො ආහ – “න මයං එවරුපං කරොම, පබ්බජිතං පන හිංසන්තෙ දිස්වා පබ්බජිතෙසු සගාරවාහි භූතයක්ඛදෙවතාහි කතං භවිස්සති”ති.

කෙවලං, හන්තෙ, තුම්හාකං මනොපදොසො මා හොතු, දෙවතාහි කතං හොතු, සුඛමාපයා, හන්තෙ, දෙවතා, අපිවාහං, හන්තෙ, කථං පටිපජ්ජාමිති. තෙන හි ඔසධං තෙ කථෙස්සාමි, මම භික්ඛාභාජනෙ භුත්තාවසෙසං හත්තමත්ථි, තත්ථ ථොකං උදකං ආසිඤ්චිත්වා ථොකං ගහෙත්වා තව පුත්තස්ස මුඛෙ පක්ඛිප, අවසෙසං උදකවාටියං ආලොළෙත්වා අසිතියා බ්‍රාහ්මණසහස්සානං මුඛෙ පක්ඛිපාති. සා එවං කරිස්සාමිති හත්තං ගහෙත්වා මහාපුරිසං චන්දිත්වා ගන්ත්වා තථා අකාසි.

මුඛෙ පක්ඛිත්තමත්තෙ ජෙට්ඨකදෙවරාජා – “සාමිම්හි සයං හෙසජ්ජං කරොන්තෙ අම්හෙහි න සක්කා කිඤ්චි කාතු”න්ති කුමාරං විස්සජ්ජෙසි. සොපි බිපිත්වා කිඤ්චි දුක්ඛං අජ්ජත්තපුබ්බො විය පකතිවණ්ණො අහොසි. අථ නං මාතා අවොච – “පස්ස තාත තව කුලුපකානං හිරොත්තජ්ජරහිතානං

විජ්ජකාරං, සමණා පන න ඵවරූපා භොන්ති, සමණෙ තාත භොජෙය්‍යාසී”ති. තතො සෙසකං උදකවාටියං ආලුළාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං මුඛෙ පක්ඛිපාපෙසී. යක්ඛා තාවදෙව විස්සජ්ජෙත්වා පලායිංසු. බ්‍රාහ්මණා ඛිපිත්වා ඛිපිත්වා උට්ඨන්තිත්වා කිං අමිහාකං මුඛෙ පක්ඛිත්තන්ති පුච්ඡිංසු. මාතඨගඉසිස්ස උච්ඡිට්ඨහත්තන්ති. තෙ “චණ්ඩාලස්ස උච්ඡිට්ඨකං බාදාපිතමිහා, අබ්‍රාහ්මණා දානිමිහා ජාතා, ඉදානි තො බ්‍රාහ්මණා ‘අසුද්ධබ්‍රාහ්මණා ඉමෙ’ති සම්භොගං න දස්සන්ති”ති තතො පලායිත්වා මජ්ඣරට්ඨං ගන්ත්වා මජ්ඣරාජස්ස නගරෙ අග්ගාසනිකා බ්‍රාහ්මණා නාම මයන්ති රාජගෙහෙ භුඤ්ජන්ති.

තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො පාපනිග්ගහං කරොන්තො මානජාතිකෙ නිම්මදයන්තො විවරති. අපෙකො “ජාතිමන්තතාපසො නාම මයා සදිසො නත්ථි”ති අඤ්ඤෙසු සඤ්ඤම්පි න කරොති. බොධිසත්තො තං ගඨගාතීරෙ වසමානං දිස්වා “මානනිග්ගහමස්ස කරිස්සාමි”ති තත්ථ අගමාසී. තං ජාතිමන්තතාපසො පුච්ඡි – “කිං ජච්චො භව”න්ති? චණ්ඩාලො අහං ආවරියාති. අපෙහි චණ්ඩාල අපෙහි චණ්ඩාල, හෙට්ඨාගඨගාය වස, මා උපරිගඨගාය උදකං උච්ඡිට්ඨමකාසිති.

බොධිසත්තො – “සාධු ආවරිය, තුම්හෙහි චුත්තට්ඨානෙ වසිස්සාමි”ති හෙට්ඨාගඨගාය වසන්තො “ගඨගාය උදකං පටිසොතං සන්දතු”ති අධිට්ඨාසී. ජාතිමන්තතාපසො පාතොව ගඨගං ඔරුස්භ උදකං ආවමති, ජටා ධොවති. බොධිසත්තො දන්තකට්ඨං බාදන්තො පිණ්ඩං පිණ්ඩං බෙළං උදකෙ පාතෙති. දන්තකට්ඨකුච්ඡිට්ඨකම්පි තත්ථෙව පවාහෙති. යථා වෙ තං අඤ්ඤත්ථ අලග්ගිත්වා තාපසස්සෙව ජටාසු ලග්ගති, තථා අධිට්ඨාසී. බෙළම්පි දන්තකට්ඨම්පි තාපසස්ස ජටාසුයෙව පතිට්ඨාති.

තාපසො චණ්ඩාලස්සිදං කම්මං භවිස්සතිති විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා ගන්ත්වා පුච්ඡි – “ඉදං, හො චණ්ඩාල, ගඨගාය උදකං තයා පටිසොතගාමිකත”න්ති? ආම ආවරිය. තෙන හි ත්වං හෙට්ඨාගඨගාය මා වස, උපරිගඨගාය වසාති. සාධු ආවරිය, තුම්හෙහි චුත්තට්ඨානෙ වසිස්සාමිති තත්ථ වසන්තො ඉද්ධිං පටිජ්ජස්සම්හෙසී, උදකං යථාගතිකමෙව ජාතං. පුන තාපසො තදෙව බ්‍යසනං පාපුණි. සො පුන ගන්ත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි, – “හො චණ්ඩාල, ත්වම්දං ගඨගාය උදකං කාලෙන පටිසොතගාමිං කාලෙන අනුසොතගාමිං කරොසී”ති? ආම ආවරිය. චණ්ඩාල, “ත්වං සුඛවිහාරීතං පබ්බජිතානං සුඛෙන වසිතුං න දෙසී, සත්තමෙ තෙ දිවසෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති. සාධු අවරිය, අහං පන සුරියස්ස උග්ගන්තුං න දස්සාමිති.

අථ මහාසත්තො වින්තෙසි - “එතස්ස අභිසාපො එතස්සෙව උපරි පතිස්සති, රක්ඛාමි න”න්ති සත්තානුද්දයනාය පුනදිවසෙ ඉද්ධියා සූරියස්ස උග්ගන්තුං න අදාසි. ඉද්ධිමතො ඉද්ධිවිසයො නාම අවින්තෙයොයා, තතො පට්ඨාය අරුණුගං න පඤ්ඤායති, රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො නත්ථි, කසිවණිජ්ජාදීනි කම්මානි පයොජෙන්නො නාම නත්ථි.

මනුස්සා - “යක්ඛාවට්ටො නු බො අයං භූතදෙවට්ටොනාගසුපණ්ණාවට්ටො”ති උපද්දවජ්ජන්තා “කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා “රාජකුලං නාම මහාපඤ්ඤං, ලොකස්ස හිතං වින්තෙතුං සක්කොති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති රාජකුලං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. රාජා සුත්වා භීතොපි අභීතාකාරං කත්වා - “මා තාතා භායථ, ඉමං කාරණං ගඬගාතීරවාසී ජාතිමන්තතාපසො ජාතිස්සති, තං පුච්ඡිත්වා නික්කඩ්ඛා භවිස්සාමා”ති කතිපයෙහෙව අත්ථවරකෙහි මනුස්සෙහි සද්ධිං තාපසං උපසඩ්ධිකම්ත්වා කතපට්ඨන්තො තමත්ථං පුච්ඡි. තාපසො ආහ - “ආම මහාරාජ, එකො වණ්ඩාලො අත්ථි, සො ඉමං ගඬගාය උදකං කාලෙන අනුසොතගාමිං කාලෙන පතිසොතගාමිං කරොති, මයා තදත්ථං කිඤ්චි කථිතං අත්ථි, තං පුච්ඡථ, සො ජාතිස්සති”ති.

රාජා මාතඩගඉසිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා - “තුම්හෙ, භන්තෙ, අරුණස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡි. ආම, මහාරාජාති. කිං කාරණා භන්තෙති? ජාතිමන්තතාපසකාරණා, මහාරාජ, ජාතිමන්තතාපසෙන ආගන්ත්වා මං වන්දිත්වා බමාපිතකාලෙ දස්සාමි මහාරාජාති. රාජා ගන්ත්වා “එථ ආචරිය, තාපසං බමාපෙථා”ති ආහ. නාහං, මහාරාජ, වණ්ඩාලං වන්දාමිති. මා ආචරිය, එවං කරොථ, ජනපදස්ස මුඛං පස්සථාති. සො පුත පටික්ඛිපියෙව. රාජා බොධිසත්තං උපසඩ්ධිකම්ත්වා “ආචරියො බමාපෙතුං න ඉච්ඡති”ති ආහ. අබමාපිතෙ අහං සූරියං න මුඤ්චාමිති. රාජා “අයං බමාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අබමාපිතෙ සූරියං න මුඤ්චති, කිං අම්භාකං තෙන තාපසෙන, ලොකං ඔලොකෙස්සාමා”ති “ගච්ඡථ, හො, තාපසසන්තිකං, තං භත්ථෙසු ව පාදෙසු ව ගහෙත්වා මාතඩගඉසිස්ස පාදමුලෙ තෙත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙථ එතස්ස ජනපදානුද්දයනං පටිච්චා”ති ආහ. තෙ රාජපුරියා ගන්ත්වා තං තථා කත්වා ආනෙත්වා මාතඩගඉසිස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙසුං.

අහං නාම බමිතබ්බං බමාමි, අපිව බො පත එතස්ස කථා එතස්සෙව උපරි පතිස්සති. මයා සූරියෙ විස්සජ්ජිතෙ සූරියරස්මි එතස්ස මත්ථකෙ පතිස්සති, අථස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති. තඤ්ච බො පනෙස ඛ්‍යාසනං මා පාපුණාතු, එථ තුම්හෙ එතං ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ ඔතාරෙත්වා මහන්තං

මත්තිකාපිණ්ඩමස්ස සීසෙ යපෙථ. අථාහං සූරියං විස්සජ්ජිස්සාමි. සූරියරස්මි මත්තිකාපිණ්ඩෙ පතිත්වා තං සත්තධා හින්දිස්සති. අට්ඨෙස මත්තිකාපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙත්වා නිමුජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙන තිත්ථෙන උත්තරතු, ඉති නං වදථ, එවමස්ස සොත්ථි භවිස්සතිති. තෙ මනුස්සා “එවං කරිස්සාමා”ති තථා කාරෙසුං. තස්සාපි තට්ථෙව සොත්ථි ජාතා. සො තතො පට්ඨාය – “ජාති නාම අකාරණං, පබ්බජිතානං අබ්භන්තරෙ ගුණොව කාරණං”න්ති ජාතිගොත්තමානං පහාය නිම්මදො අහොසි.

ඉති ජාතිමත්තතාපසෙ දමිතෙ මහාජනො බොධිසත්තස්ස ථාමං අඤ්ඤාසි, මහාකොලාහලං ජාතං. රාජා අත්තතො නගරං ගමනත්ථාය බොධිසත්තං යාවි. මහාසත්තො පටිඤ්ඤං දත්වා තානි ච අසීතිබ්‍රාහ්මණසහස්සානි දමෙස්සාමි, පටිඤ්ඤඤ්ච මොචෙස්සාමිති මජ්ඣරාජස්ස නගරං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණා බොධිසත්තං දිස්වාච – හො, “අයං සො, හො මහාවොරො, ආගතො, ඉදානෙව සබ්බෙ එතෙ මය්හං උච්ඡිට්ඨකං බාදිත්වා අබ්‍රාහ්මණා ජාතානි අමිහෙ පාකට්ඨෙ කරිස්සති, එවං තො ඉධාපි ආවාසො න භවිස්සති, පටිකච්චෙව මාරෙස්සාමා”ති රාජානං පුත උපසඩ්ධකමිත්වා ආහංසු – “තුම්හෙ, මහාරාජ, එතං චණ්ඩාලපබ්බජිතං මා සාධුරුපොති මඤ්ඤිත්ථ, එස ගරුකමත්තං ජානාති, පථවිං ගහෙත්වා ආකාසං කරොති, ආකාසං පථවිං, දූරං ගහෙත්වා සන්තිකං කරොති, සන්තිකං දූරං, ගඬිගං නිවත්තෙත්වා උද්ධගාමිති. කරොති, ඉච්ඡන්තො පථවිං උක්ඛිපිත්වා පාතෙතුං මඤ්ඤෙ සක්කොති. පරස්ස වා විත්තං නාම සබ්බකාලං න සක්කා ගහෙතුං, අයං ඉධ පතිට්ඨං ලහන්තො තුම්හාකං රජ්ජමිපි නාසෙය්‍ය, ජීවිතන්තරායමිපි වංසුපච්ඡෙදමිපි කරෙය්‍ය, අම්හාකං වචනං කරොථ, මහාරාජ, අජ්ජෙව ඉමං මාරෙතුං වට්ඨති”ති.

රාජාතො නාම පරපත්තියා හොන්ති, ඉති සො බහුතං කථාවසෙන නිට්ඨං ගතො. බොධිසත්තො පන නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා උදකථාසුකට්ඨානෙ මිස්සකොදනං භුඤ්ජිත්වා රාජ්‍යානං ගන්ත්වා නිරාපරාධතාය නිරාසඩ්ධකො මඬිගලසිලාපට්ඨෙ නිසිදි. අතීතෙ වත්තාලීස, අනාගතෙ වත්තාලීසානි අසීතිකප්පෙ අනුස්සරිතුං සමත්ථඤ්ඤාණස්ස අනාවජ්ජනතාය මුහුත්තමත්තකෙ කාලෙ සති නප්පහොති, රාජා අඤ්ඤං අජානාපෙත්වා සයමෙව ගන්ත්වා නිරාවජ්ජනතාය පමාදෙන නිසිත්තං මහාපුරිසං අසිනා පහරිත්වා ද්වෙ භාගෙ අකාසි. ඉමස්ස රඤ්ඤො විජිතෙ අට්ඨමං ලොහකූට්ඨස්සං, නවමං කලලවස්සං වස්සි. ඉති ඉමස්සාපි රට්ඨෙය් නව වුට්ඨියො පතිතා. සො ච රාජා සපරිසො මහානිරයෙ නිබ්බත්තො. තෙනාහ සංකිච්චපණ්ඩිතො –

“උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬිගස්මිං යසස්සිතො;

සපාරිසජ්ජො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අභුති” (ජා. 2.19.96) –

එවං මජ්ඣාරඤ්ඤස්ස අරඤ්ඤභූතභාවො වෙදිතබ්බො. මාතඨගස්ස පන ඉසිතො වසෙන තදෙව මාතඨගාරඤ්ඤන්ති චුත්තං.

66. පඤ්ඤාපටිභානානීති පඤ්ඤාධ්‍යාකරණානි. පච්චනීකං කතබ්බන්ති පච්චනීකං කාතබ්බං. අමඤ්ඤිස්සන්ති විලොමභාගං ගණ්හන්තො විය අභොසින්නි අත්ථො.

67. අනුච්චිකාරන්ති අනුච්චාරෙත්වා චිත්තෙත්වා තුලයිත්වා කාතබ්බං කරොහීති චුත්තං හොති. සාධු හොතීති සුන්දරො හොති. තුම්භාදිසස්මිඤ්ඤි මං දිස්වා මං සරණං ගච්ඡන්තෙ නිගණ්ඨං දිස්වා නිගණ්ඨං සරණං ගච්ඡන්තෙ – “කිං අයං උපාලි දිට්ඨදිට්ඨමෙව සරණං ගච්ඡති” ති? ගරභා උප්පජ්ජිස්සති, තස්මා අනුච්චිකාරො තුම්භාදිසානං සාධුති දස්සෙති. පටාකං පරිහරෙය්‍යුන්ති තෙ කිර එවරූපං සාවකං ලහිත්වා – “අසුකො නාම රාජා වා රාජමහාමත්තො වා සෙට්ඨි වා අම්භාකං සරණං ගතො සාවකො ජාතො” ති පටාකං උක්ඛිපිත්වා නගරෙ සොසෙන්තා ආහිණ්ඩන්ති. කස්මා? එවං නො මහන්තභාවො ආවි හවිස්සතීති ව, සවෙ තස්ස “කිමහං එතෙසං සරණං ගතො” ති විජ්ජපිසාරො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තම්පි සො “එතෙසං මෙ සරණගතභාවං බහු ජානන්ති, දුක්ඛං ඉදානි පටිනිවත්තිතු”න්ති විනොදෙත්වා න පටික්කමිස්සතීති ව. “තෙනාහ පටාකං පරිහරෙය්‍යු”න්ති.

68. ඔපානභූතන්ති පටියත්තඋදපාතො විය යිතං. කුලන්ති තව නිවෙසනං. දාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාසීති පුබ්බෙ දසපි විසතිපි සට්ඨිපි ජනෙ ආගතෙ දිස්වා නත්ථීති අවත්වා දෙති. ඉදානි මං සරණං ගතකාරණමත්තෙන්ව මා ඉමෙසං දෙය්‍යධම්මං, උපච්ඡින්නදිත්ථ, සම්පත්තානඤ්ඤි දාතබ්බමෙවාති ඔවදති. සුතමෙතං, හත්තෙති කුතො සුතං? නිගණ්ඨානං සන්තිකා, තෙ කිර කුලසරෙසු එවං පකාසෙන්ති – “මයං ‘යස්ස කස්සපි සම්පත්තස්ස දාතබ්බ’න්ති වදාම, සමණො පන ගොතමො ‘මය්හමෙව දානං දාතබ්බං...පෙ.... න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහජ්ඣල’න්ති වදති” ති. තං සන්ධාය අයං ගහපති “සුතමෙත”න්ති ආහ.

69. අනුපුබ්බිං කථන්ති දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගං, සග්ගානන්තරං මග්ගන්ති එවං අනුපටිපාටිකථං. තත්ථ දානකථන්ති ඉදං දානං නාම සුබ්බානං නිදානං, සම්පත්තීනං මූලං, භොගානං පතිට්ඨා, විසමගතස්ස තාණං ලෙණං ගතිපරායණං, ඉධිලොකපරිලොකෙසු දානසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථී. ඉදඤ්ඤි

අවස්සයටියෙන රතනමයසීභාසනසදිසං, පතිට්ඨානටියෙන මහාපට්ඨසදිසං, ආලම්බනටියෙන ආලම්බනරජ්ජුසදිසං. ඉදඤ්භි දුක්ඛනිත්ථරණටියෙන නාවා, සමස්සාසනටියෙන සඬගාමසුරො, භයපරිත්තාණටියෙන සුසඬබ්බතගරං, මච්ඡෙරමලාදීභි අනුපලිත්තටියෙන පදුමං, තෙසං නිදහනටියෙන අග්ගි, දුරාසදටියෙන ආසිවිසො. අසන්තාසනටියෙන සීහො, බලවත්තටියෙන හත්ථී, අභිමඬගලසම්මතටියෙන සෙනවසහො, බෙමන්තභූමිසම්පාපනටියෙන වලාහකො අස්සරාජා. දානං නාමෙහං මය්හං ගතමග්ගො, මය්හෙවෙසො වංසො, මයා දස පාරමියො පුරෙන්නෙන වෙලාමමභායඤ්ඤො, මහාගොචින්දමභායඤ්ඤො මහාසුදස්සනමභායඤ්ඤො, වෙස්සන්තරමභායඤ්ඤොති අනෙකමභායඤ්ඤො පවත්තිතා, සසභූතෙන ජලිතෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ අත්තානං නිය්‍යාදෙන්තෙන සම්පත්තයාවකානං චිත්තං ගහිතං. දානඤ්භි ලොකෙ සක්කසම්පත්තිං දෙනි, මාරසම්පත්තිං දෙනි, බ්‍රහ්මසම්පත්තිං දෙනි, චක්කවත්තිසම්පත්තිං දෙනි, සාවකපාරමිඤ්ඤාණං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං, අභිසම්බොධිඤ්ඤාණං දෙනීති එවමාදිං දානගුණපටිසංයුත්තං කථං.

යස්මා පන දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති, තස්මා තදනතරං සීලකථං කථෙසි. සීලකථන්ති සීලං නාමෙතං අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං, සීලං නාමෙතං මම වංසො, අහං සඬබපාලනාගරාජකාලෙ, භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ, වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙ, සීලවනාගරාජකාලෙ, මාතුපොසකහත්ථීරාජකාලෙ, ඡද්දන්තහත්ථීරාජකාලෙති අනන්තෙසු අත්තභාවෙසු සීලං පරිපුරෙසිං. ඉධලොකපරලොකසම්පත්තිනඤ්භි සීලසදිසො අවස්සයො, සීලසදිසා පතිට්ඨා, ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථී, සීලාලඬකාරසදිසො අලඬකාරො නත්ථී, සීලපුජ්ඵසදිසං පුජ්ඵං නත්ථී, සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථී. සීලාලඬකාරෙන හි අලඬකතං සීලකුසුමපිළන්ධනං සීලගන්ධානුලිත්තං සදෙවකොපි ලොකො ඔලොකෙන්නො තිත්තිං න ගච්ඡතීති එවමාදිං සීලගුණපටිසංයුත්තං කථං.

ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලබ්භතීති දස්සෙතුං සීලානන්තරං සග්ගකථං කථෙසි. සග්ගකථන්ති අයං සග්ගො නාම ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, නිච්චමෙත්ථ කීළා, නිච්චං සම්පත්තියො ලබ්භන්ති, වාතුමහාරාජිකා දෙවා නවුතිවස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති, තාවතිංසා තිස්සො ච වස්සකොටියො සට්ඨි ච වස්සසතසහස්සානීති එවමාදිං සග්ගගුණපටිසංයුත්තං කථං. සග්ගසම්පත්තිං කථයන්තානඤ්භි බුද්ධානං මුඛං නප්පහොති. චුත්තම්පි වෙනං “අනෙකපරියායෙන බො අහං, භික්ඛවෙ, සග්ගකථං කථෙය්‍ය”න්තිආදි (ම. නි. 3.255).

එවං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන හත්ථිං අලඬ්ඤාත්වා තස්ස සොණ්ඩං ඡන්දන්තො විය – “අයම්පි සග්ගො අනිච්චො අද්ධුවො, න එත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො”ති දස්සන්තං. – “අප්පස්සාදා කාමා චුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා”ති ආදීනා (පාවි. 417; ම. නි. 1.235) නයෙන කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං කපෙසි. තත්ථ ආදීනවොති දොසො. ඔකාරොති අවකාරො ලාමකභාවො. සංකිලෙසොති තෙහි සත්තානං සංසාරෙ සංකිලිස්සනං. යථාහ “කිලිස්සන්ති වත, භො, සත්තා”ති (ම. නි. 2.351).

එවං කාමාදීනවෙන තප්පිත්වා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි. කල්ලචිත්තන්ති අරොගචිත්තං. සාමුක්කංසිකාති සාමං උක්කංසිකා අත්තනායෙව ගහෙත්වා උද්ධරිත්වා ගහිතා, සයම්භුඤ්ඤානෙ දිට්ඨා, අසාධාරණා අඤ්ඤෙසන්ති අත්ථො. කා පනෙසාති, අරියසච්චදෙසනා? තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං සමුදයං නිරොධං මග්ග”න්ති.

විරජං වීතමලන්ති රාගරජාදීනං අභාවා විරජං, රාගමලාදීනං විගතත්තා වීතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති උපරි බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ තිණ්ණං මග්ගානං, චූළරාහුලොවාදෙ ආසවක්ඛයස්සෙතං නාමං. ඉධ පන සොතාපත්තිමග්ගො අධිප්පෙතො. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සන්තං “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම”න්ති ආහ. තඤ්ඤි නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන එවං සබ්බසංඛිතං පටිච්ඡේදන්තං උප්පජ්ජති.

දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො. එස නයො සෙසපදෙසුපි. තිණ්ණා විචිකිච්ඡා අනෙතාති තිණ්ණවිචිකිච්ඡො. විගතා කථංකථා අස්සාති විගතකථංකථො. වෙසාරජ්ජපත්තොති වෙසාරජ්ජං පත්තො. කත්ථ? සත්ථු සාසනෙ. තාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ චත්තතිති අපරජ්ජවචයො.

70. විත්තෙන සම්පට්ඨිජ්ජමානො අභිනන්දිත්වා, වාචාය පසංසමානො අනුමොදිත්වා. ආචරාමීති ථකෙමි පිදහාමි. අනාවටන්ති න ආචරිතං විවටං උග්ගාටිතං.

71. අස්සොසි ඛො දීඝතපස්සිති සො කිර තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය – “පණ්ඩිතො ගහපති, සමණො ච ගොතමො දස්සනසම්පත්තො නියානිකකථො, දස්සනෙපි තස්ස පසිදිස්සති, ධම්මකථායපි පසිදිස්සති, පසිදිත්වා සරණං ගමිස්සති, ගතො නු ඛො සරණං ගහපති න තාව ගතො”ති ඔහිතසොතොව හුත්වා විවරති. තස්මා පයමංයෙව අස්සොසි.

72. තෙන හි සම්මාති බලවසොකෙන අභිභූතො “එත්ථෙව තිට්ඨා”ති වචනං සුත්වාපි අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො දොචාරිකෙන සද්ධිං සල්ලපතියෙව.

මජ්ඣිමාය ද්වාරසාලායාන්ති යස්ස සරස්ස සත්ත ද්වාරකොට්ඨකා, තස්ස සබ්බඅබ්භන්තරතො වා සබ්බබාහිරතො වා පට්ඨාය චතුත්ථද්වාරකොට්ඨකො, යස්ස පඤ්ච, තස්ස තතියො, යස්ස තයො, තස්ස දුතියො ද්වාරකොට්ඨකො මජ්ඣිමද්වාරසාලා නාම. එකද්වාරකොට්ඨකස්ස පන සරස්ස මජ්ඣට්ඨානෙ මඬගලත්ථමහං නිස්සාය මජ්ඣිමද්වාරසාලා. තස්ස පන ගෙහස්ස සත්ත ද්වාරකොට්ඨකා, පඤ්චාතිපි වුත්තං.

73. අග්ගන්තිආදීති සබ්බාති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙවචනාති. යං සුදන්ති එත්ථ යන්ති යං නාටපුත්තං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. පරිග්ගහෙත්වාති තෙනෙව උත්තරාසඬගෙන උදරෙ පරික්ඛිපන්තො ගහෙත්වා. නිසීදාපෙතීති සණ්කං ආවරිය, සණ්කං ආවරියාති මහන්තං තෙලසටං යපෙන්තො විය නිසීදාපෙති. දත්තොසීති කිං ජලොසි ජාතොති අත්ථො. පටිමුක්කොති සීසෙ පරික්ඛිපිත්වා ගහිතො. අණ්ඩභාරකොතිආදිං දුට්ඨුල්ලවචනමපි සමානං උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤථාභාවෙන උප්පන්නබලවසොකතාය ඉදං නාම භණ්ණාමීති අසල්ලක්ඛෙන්වාච භණ්ණති.

74. භද්දිකා, භන්තෙ, ආවට්ඨතීති නිගණ්ඨො මායමෙව සන්ධාය වදන්ති, උපාසකො අත්තනා පටිවිද්ධං සොතාපත්තිමග්ගං. තෙන හීති නිපාතමත්තමෙතං, භන්තෙ, උපමං තෙ කර්ස්සාමිච්චෙව අත්ථො. කාරණවචනං වා, යෙන කාරණෙන තුම්භාකං සාසනං අනියායානිකං, මම සත්ථු නියායානිකං, තෙන කාරණෙන උපමං තෙ කර්ස්සාමිති වුත්තං හොති.

75. උපවිජ්ඣ්ඤාති විජායනකාලං උපගතා. මක්කටච්ඡාපකන්ති මක්කටපොතකං. කිණිත්වා ආනෙහීති මූලං දත්වාච ආහර. ආපණෙසු හි සවිඤ්ඤාණකමිපි අවිඤ්ඤාණකමිපි මක්කටාදිකීළනභණ්ඩකං වික්කිණන්ති. තං සන්ධායෙනං ආහ. රජිතන්ති බහලබහලං පිතාවලෙපනරඬගජාතං ගහෙත්වා රජිත්වා දින්නං ඉමං ඉච්ඡාමීති අත්ථො. ආකොට්ඨපච්චාකොට්ඨන්ති ආකොට්ඨඤ්ඤෙව පරිවත්තෙන්වා පුනස්පුනං ආකොට්ඨඤ්ඤෙව. උභතොභාගවිමට්ඨන්ති මණිපාසාණෙන උභොසු පස්සෙසු සුට්ඨු විමට්ඨං සට්ඨෙන්වා උප්පාදිතච්ඡවිං.

රඬගක්ඛමො හි බොති සවිඤ්ඤාණකමිපි අවිඤ්ඤාණකමිපි රඬගං පිවති. තස්මා එවමාහ. නො ආකොට්ඨනක්ඛමොති සවිඤ්ඤාණකස්ස තාව ආකොට්ඨනඵලකෙ යපෙන්වා කුච්ඡියං ආකොට්ඨස්ස කුච්ඡි හිජ්ජති, කරිසං

නික්බමති. සෙසි ආකොට්ඨස්ස සිසං හිජ්ජති, මත්තලුඬිගං නික්බමති. අවිඤ්ඤාණකො ඛණ්ඩඛණ්ඩිතං ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ. නො විමජ්ජනක්බමොති සවිඤ්ඤාණකො මණ්පාසාණෙන විමද්දියමානො නිල්ලොමනං නිව්ඡවිතඤ්ච ආපජ්ජති, අවිඤ්ඤාණකොපි චවුණ්ණකභාවං ආපජ්ජති. තස්මා එවමාහ. රඬිගක්බමො හි බො බාලානන්ති බාලානං මන්දබුද්ධිනං රඬිගක්බමො, රාගමත්තං ජනෙති, පියො හොති. පණ්ඩිතානං පන නිගණ්ඨවාදො වා අඤ්ඤො වා භාරතරාමසීතාහරණාදි නිරත්ථකකථාමග්ගො අස්පියොව හොති. නො අනුයොගක්බමො, නො විමජ්ජනක්බමොති අනුයොගං වා වීමංසං වා න බමති, ථුසෙ කොට්ටෙන්වා තණ්ඩුලපරියෙසනං විය කදලියං සාරගවෙසනං විය ච රිත්තකො තුව්ඡකොව හොති. රඬිගක්බමො වෙව පණ්ඩිතානන්ති චතුසච්චකථා හි පණ්ඩිතානං පියා හොති, වස්සසතම්පි සුණන්තො තිත්තිං න ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ. බුද්ධච්චනං පන යථා යථාපි ඔගාහිස්සති මහාසමුද්දො විය ගම්හිරමෙව හොතීති “අනුයොගක්බමො ච විමජ්ජනක්බමො වා”ති ආහ. සුණොහි යස්සාහං සාවකොති තස්ස ගුණෙ සුණාහීති භගවතො චණ්ණෙ චත්තුං ආරද්ධො.

76. ධීරස්සාති ධීරං වුවචති පණ්ඩිච්චං, යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන සමන්තාගතස්ස ධාතුආයතනපටිච්චසමුප්පාදට්ඨානාට්ඨානකුසලස්ස පණ්ඩිතස්සාහං සාවකො, සො මය්හං සත්ථාති එවං සබ්බපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පහින්තබ්බලස්සාති හින්තපඤ්චවෙතොබ්බලස්ස. සබ්බපුපුජ්ජනෙ විජිතිංසු විජිතන්ති විජිතිස්සන්ති වාති විජයා. කෙ තෙ, මච්චුමාරකිලෙසමාරදෙවපුත්තමාරාති? තෙ විජිතා විජයා එතෙනාති විජිතවිජයො. භගවා, තස්ස විජිතවිජයස්ස. අනීසස්සාති කිලෙසදුක්ඛෙනපි විපාකදුක්ඛෙනපි නිද්දුක්ඛස්ස. සුසමචිත්තස්සාති දෙවදත්තධනපාලකඅභිගුලිමාලරාහුලථෙරාදීසුපි දෙවමනුස්සෙසු සුට්ඨ සමචිත්තස්ස. වුද්ධසීලස්සාති වඩ්ඪිතාවාරස්ස. සාධුපඤ්ඤස්සාති සුන්දරපඤ්ඤස්ස. වෙසමන්තරස්සාති රාගාදිවිසමං තරිත්වා විතරිත්වා ධීරස්ස. විමලස්සාති විගතරාගාදිමලස්ස.

තුසිතස්සාති තුට්ඨචිත්තස්ස. චන්තලොකාමීසස්සාති චන්තකාමගුණස්ස. මුදිතස්සාති මුදිතාච්චාරවසෙන මුදිතස්ස, පුනරුත්තමෙව වා එතං. පසාදවසෙන හි එකම්පි ගුණං පුනස්පුනං වදන්තියෙව. කතසමණස්සාති කතසාමඤ්ඤස්ස, සමණධම්මස්ස මත්ථකං පත්තස්සාති අත්ථො. මනුජස්සාති

ලොකවොහාරවසෙන එකස්ස සත්තස්ස. නරස්සාති පුනරුත්තං. අඤ්ඤාථා වුවුවමානෙ එකෙකගාථාය දස ගුණා නප්පහොන්ති.

වෙනයිකස්සාති සත්තානං විනායකස්ස. රුවිරධම්මස්සාති සුවිධම්මස්ස. පහාසකස්සාති ඔහාසකස්ස. වීරස්සාති වීරියසම්පන්නස්ස. නිසභස්සාති උසභවසභනිසහෙසු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨිමට්ඨෙන නිසභස්ස. ගම්භීරස්සාති ගම්භීරගුණස්ස, ගුණෙහි වා ගම්භීරස්ස. මොනපත්තස්සාති ඤාණපත්තස්ස. වෙදස්සාති වෙදො වුවුවති ඤාණං, තෙන සමන්තාගතස්ස. ධම්මට්ඨස්සාති ධම්මෙ යිතස්ස. සංවුත්තත්තස්සාති පිහිත්තත්තස්ස.

නාගස්සාති චතුරි කාරණෙහි නාගස්ස. පන්තසෙනස්සාති පන්තසෙනාසනස්ස. පටිමන්තකස්සාති පටිමන්තනපඤ්ඤාය සමන්තාගතස්ස. මොනස්සාති මොනං වුවුවති ඤාණං, තෙන සමන්තාගතස්ස, ධුතකිලෙසස්ස වා. දන්තස්සාති නිබ්බිසෙවනස්ස.

ඉසිසත්තමස්සාති විපස්සිආදයො ඡ ඉසයො උපාදාය සත්තමස්ස. බ්‍රහ්මපත්තස්සාති සෙට්ඨපත්තස්ස. න්හාතකස්සාති න්හාතකිලෙසස්ස. පදකස්සාති අක්ඛරාදීනි සමොධානෙන්වා ගාථාපදකරණකුසලස්ස. විදිතවෙදස්සාති විදිතඤාණස්ස. පුරිත්දදස්සාති සබ්බපයමං ධම්මදානදායකස්ස. සක්කස්සාති සමත්ථස්ස. පත්තිපත්තස්සාති යෙ පත්තබ්බා ගුණා, තෙ පත්තස්ස. වෙය්‍යාකරණස්සාති විත්ථාරෙන්වා අත්ථදීපකස්ස. භගවතා හි අබ්‍යාකතං නාම තන්ති පදං නත්ථි සබ්බෙසංයෙව අත්ථො කථිතො.

විපස්සිස්සාති විපස්සනකස්ස. අනභිනතස්සාති අනතස්ස. නො අපනතස්සාති අදුට්ඨස්ස.

අනනුගතන්තරස්සාති කිලෙසෙ අනනුගතචිත්තස්ස. අසිතස්සාති අබද්ධස්ස.

භූරිපඤ්ඤස්සාති භූරි වුවුවති පථවී, තාය පථවීසමාය පඤ්ඤාය විපුලාය මහන්තාය විත්ථතාය සමන්තාගතස්සාති අත්ථො. මහාපඤ්ඤස්සාති මහාපඤ්ඤාය සමන්තාගතස්ස.

අනුපලිත්තස්සාති තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසෙහි අලිත්තස්ස. ආහුනෙය්‍යස්සාති ආහුතිං පටිග්ගහෙතුං යුත්තස්ස. යක්ඛස්සාති ආනුභාවදස්සනට්ඨෙන ආදිස්සමානකට්ඨෙන වා භගවා යක්ඛො නාම. තෙනාහ “යක්ඛස්සා”ති. මහතොති මහත්තස්ස. තස්ස සාවකොභමස්මීති තස්ස එවංවිවිධගුණස්ස සත්ථස්ස අහං සාවකොති. උපාසකස්ස සොහාපත්තිමග්ගෙනෙව පටිසම්භිදා ආගතා. ඉති පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වා පදසතෙන දසබලස්ස

කිලෙසප්පහානවණ්ණං කට්ඨන්තො “කස්ස තං ගහපති සාවකං ධාරොමා”ති පඤ්ඤාස්ස අත්ථං විස්සජ්ජෙයි.

77. කදා සඤ්ඤාල්භාති කදා සම්පිණ්ඩිතා. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං ඉදානෙව සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආගතො, කදානෙන එතෙ වණ්ණා සම්පිණ්ඩිතා”ති. තස්මා එවමාහ. විචිත්තං මාලං ගන්ථෙය්‍යාති සයම්පි දක්ඛතාය පුප්ඵානම්පි නානාවණ්ණතාය එකතොවණ්ටිකාදිහෙදං විචිත්‍රමාලං ගන්ථෙය්‍යා. එවමෙව ඛො, හත්තෙති එත්ථ නානාපුප්ඵානං මහාපුප්ඵරාසි විය නානාවිධානං වණ්ණානං භගවතො සිනෙරුමත්තො වණ්ණරාසි දට්ඨබ්බො. ඡෙකමාලාකාරො විය උපාලි ගහපති. මාලාකාරස්ස විචිත්‍රමාලාගන්ථනං විය ගහපතිතො තථාගතස්ස විචිත්‍රවණ්ණගන්ථනං.

උණ්හං ලොහිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජීති තස්ස හි භගවතො සක්කාරං අසහමානස්ස එතදහොසි – “අනත්ථිකො දානි අයං ගහපති අම්හෙහි, ස්වෙ පට්ඨාය පණ්ණාස සට්ඨි ජනෙ ගහෙත්වා එතස්ස සරං පවිසිත්වා භුඤ්ජීතුං න ලහිස්සාමි, හින්තා මෙ හත්තකුම්භී”ති. අට්ඨස්ස උපට්ඨාකවිපරිණාමෙන බලවසොකො උප්පජ්ජී. ඉමෙ හි සත්තා අත්තතො අත්තතොව චිත්තයන්ති. තස්ස තස්මිං සොකෙ උප්පන්නෙ අබ්භන්තරං උණ්හං අහොසි, ලොහිතං විලිසිත්ථ, තං මහාවානෙන සමුද්ධරිතං කුටෙ පක්ඛිත්තරජනං විය පත්තමත්තං මුඛතො උග්ගඤ්ජී. නිධානගතලොහිතං වමිත්වා පන අප්පකා සත්තා ජීවිතුං සක්කොන්ති. නිගණ්ඨො තත්ථෙව ජාණුනා පතිතො, අථ නං පාටඨිකියා බහිනගරං නිහරිත්වා මඤ්චකසිට්ඨිකාය ගහෙත්වා පාවං අගමංසු, සො න විරස්සෙව පාවායං කාලමකාසි. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ උග්ගාටිතඤ්ඤාපුග්ගලස්ස වසෙන ධම්මදෙසනා පරිනිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

උපාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා

78. එවං මෙ සුතන්ති කුක්කුරවතිකසුත්තං. තත්ථ කොලියෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. සො හි එකොපි කොලනගරෙ පතිට්ඨිතානං කොලියානං රාජකුමාරානං නිවාසට්ඨානත්තා එවං වුච්චති. තස්මිං කොලියෙසු ජනපදෙ. හලිද්දවසනන්ති තස්ස කිර නිගමස්ස මාපිතකාලෙ පිතකවත්ථනිවත්ථා මනුස්සා නක්ඛත්තං කිලිංසු. තෙ නක්ඛත්තකිලාවසානෙ නිගමස්ස නාමං ආරොපෙන්තා හලිද්දවසනන්ති නාමං අකංසු. තං ගොවරගාමං කත්වා විහරතිති අත්ථො. විහාරො පනෙත්ථ කිඤ්චාපි න නියාමිතො, තථාපි බුද්ධානං

අනුච්ඡවිකෙ සෙනාසනෙයෙව විහාසිති වෙදිතබ්බො. ගොවතිකොති සමාදින්නගොවතො, සීසෙ සිඬගානි යපෙත්වා නඬගුට්ඨං බන්ධිත්වා ගාවිහි සද්ධිං තිණානි බාදන්තො විය වරති. අවෙලොති නග්ගො නිච්චෙලො. සෙනියොති තස්ස නාමං.

කුක්කුරවතිකොති සමාදින්නකුක්කුරවතො, සබ්බං සුනබ්බිරියං කරොති. උභොපෙනෙ සහපංසුකිලිකා සභායකා. කුක්කුරොව පලිකුප්පිත්වාති සුනබ්බො නාම සාමිකස්ස සන්තිකෙ නිසිදන්තො ද්විහි පාදෙහි භූමියං විලෙඛිත්වා කුක්කුරකුප්පිතං කුපන්තො නිසිදති, අයම්පි “කුක්කුරකිරියං කරිස්සාමි”ති භගවතා සද්ධිං සම්මොදිත්වා ද්විහි හත්ථෙහි භූමියං විලෙඛිත්වා සීසං විධුනන්තො ‘භූ භූ’ති කත්වා හත්ථපාදෙ සම්ඤ්ජිත්වා සුනබ්බො විය නිසිදි. ඡමානික්ඛිත්තන්ති භූමියං යපිතං. සමත්තං සමාදින්නන්ති පරිපුණ්ණං කත්වා ගහිතං. කා ගතීති කා නිප්ථත්ති. කො අභිසම්පරායොති අභිසම්පරායම්හි කත්ථ නිබ්බත්ති. අලන්ති තස්ස අප්පියං භවිස්සතීති යාවතතියං පටිබාහති. කුක්කුරවතන්ති කුක්කුරවතසමාදානං.

79. භාවෙතීති වඩ්ඪෙති. පරිපුණ්ණන්ති අනුනං. අබ්බොකිණ්ණන්ති නිරන්තරං. කුක්කුරසීලන්ති කුක්කුරාචාරං. කුක්කුරචිත්තන්ති “අප්ප පට්ඨාය කුක්කුරෙහි කාතබ්බං කරිස්සාමි”ති එවං උප්පන්නචිත්තං. කුක්කුරාකප්පන්ති කුක්කුරානං ගමනාකාරො අත්ථි, තිට්ඨනාකාරො අත්ථි, නිසිදනාකාරො අත්ථි, සයනාකාරො අත්ථි, උච්චාරපස්සාවකරණාකාරො අත්ථි, අඤ්ඤෙ කුක්කුරෙ දිස්වා දන්තෙ විවරිත්වා ගමනාකාරො අත්ථි, අයං කුක්කුරාකප්පො නාම, තං භාවෙතීති අත්ථො. ඉමිනාහං සීලෙනාතිආදීසු අහං ඉමිනා ආචාරෙන වා වතසමාදානෙන වා දුක්කරතපවරණෙන වා මෙටුනවිරතිබ්බුග්ග්වරියෙන වාති අත්ථො. දෙවොති සක්කසුයාමාදීසු අඤ්ඤතරො. දෙවඤ්ඤතරොති තෙසං දුතියතතියට්ඨානාදීසු අඤ්ඤතරදෙවො. මිච්ඡාදිට්ඨිති අදෙවලොකගාමිමග්ගමෙව දෙවලොකගාමිමග්ගොති ගහෙත්වා උප්පන්නතාය සා අස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි නාම භොති. අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමිති තස්ස හි නිරයතො වා තිරච්ඡානයොනිතො වා අඤ්ඤා ගති නත්ථි, තස්මා එවමාහ. සම්පජ්ජමානන්ති දිට්ඨියා අසම්මිස්සං හුත්වා නිපජ්ජමානං.

නාහං, හන්තෙ, එතං රොදාමි, යං මං භගවා එවමාහාති යං මං, හන්තෙ, භගවා එවමාහ, අහමෙතං භගවතො බ්‍යාකරණං න රොදාමි න පරිදෙවාමි, න අනුත්ථුනාමිති අත්ථො. එවං සකම්මකවසෙනත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො, න අස්සුමුඤ්ඤවනමත්තෙන.

“මතං වා අම්ම රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;

ජීවන්තං අම්ම පස්සන්ති, කස්මා මං අම්ම රොදසී”ති. (සං. නි. 1.239) –

අයඤ්චෙන්ථ පයොගො. අපිච මෙ ඉදං, හන්තෙති අපිච ඛො මෙ ඉදං, හන්තෙ, කුක්කුරවතං දීසරත්තං සමාදින්නං, තස්මිං සම්පජ්ජන්තෙපි වුද්ධි නත්ථි, විපජ්ජන්තෙපි. ඉති “එත්තකං කාලං මයා කතකම්මං මොසං ජාත”න්ති අත්තනො විපත්තිං පච්චචෙක්ඛමානො රොදාමි, හන්තෙති.

80. ගොවතන්තිආදීනි කුක්කුරවතාදීසු වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛානි. ගවාකප්පන්ති ගොආකප්පං. සෙසං කුක්කුරාකප්පෙ වුත්තසදිසමෙව. යථා පන තත්ථ අඤ්ඤෙ කුක්කුරෙ දිස්වා දන්තෙ විවරිත්වා ගමනාකාරො, එවමිධ අඤ්ඤෙ ගාවො දිස්වා කණ්ණෙ උක්ඛිපිත්වා ගමනාකාරො වෙදිතඛ්ඛො. සෙසං තාදිසමෙව.

81. චත්තාරිමානි පුණ්ණ කම්මානීති කස්මා ඉමං දෙසනං ආරභි? අයඤ්භි දෙසනා එකච්චකම්මකිරියවසෙන ආගතා, ඉමස්මිඤ්ච කම්මචතුක්කෙ කථිතෙ ඉමෙසං කිරියා පාකටා භවිස්සන්ති ඉමං දෙසනං ආරභි. අපිච ඉමං කම්මචතුක්කමෙව දෙසියමානං ඉමෙ සඤ්ජානිස්සන්ති, තතො එකො සරණං ගමිස්සති, එකො පඛිබ්ජිත්වා අරහත්තං පාපුණිස්සන්ති අයමෙව එතෙසං සප්පායාති ඤාත්වාපි ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ කණ්ණන්ති කාලකං දසඅකුසලකම්මපථකම්මං. කණ්ණවිපාකන්ති අපායෙ නිබ්බත්තනතො කාලකවිපාකං. සුක්කන්ති පණ්ඩරං දසකුසලකම්මපථකම්මං. සුක්කවිපාකන්ති සග්ගෙ නිබ්බත්තනතො පණ්ඩරවිපාකං. කණ්ණසුක්කන්ති වොමිස්සකකම්මං. කණ්ණසුක්කවිපාකන්ති සුඛදුක්ඛවිපාකං. මිස්සකකම්මඤ්භි කත්වා අකුසලෙන තිරව්ජානයොනියං මඬිගලහත්ථිට්ඨානාදීසු උප්පන්නො කුසලෙන පවත්තෙ සුඛං වෙදියති. කුසලෙන රාජකුලෙපි නිබ්බත්තො අකුසලෙන පවත්තෙ දුක්ඛං වෙදියති. අකණ්ණං අසුක්කන්ති කම්මක්ඛයකරං චතුමග්ගවෙනනාකම්මං අධිප්පෙනං. තඤ්භි යදි කණ්ණං භවෙය්‍ය, කණ්ණවිපාකං දදෙය්‍ය. යදි සුක්කං භවෙය්‍ය, සුක්කවිපාකං දදෙය්‍ය. උභයවිපාකස්ස පන අදානතො අකණ්ණාසුක්කවිපාකත්තා “අකණ්ණං අසුක්ක”න්ති වුත්තං. අයං තාව උද්දෙසෙ අත්ථො.

නිද්දෙසෙ පන සඛ්‍යාඛජ්ඣන්ති සදුක්ඛං. කායසඬ්ඛාරාදීසු කායද්වාරෙ ගහණාදිවසෙන වොපනප්පත්තා ද්වාදස අකුසලවෙනනා සඛ්‍යාඛජ්ඣකායසඬ්ඛාරො නාම. වච්ච්චාරෙ හනුසඤ්චොපනවසෙන

වච්ඡෙදපචත්තිකා තායෙව ද්වාදස වච්ඡඛ්ඛාරො නාම. උභයවොපනං අප්පත්තා රහො වින්තයන්තස්ස මනොද්වාරෙ පචත්තා මනොසඛ්ඛාරො නාම. ඉති තිසුපි ද්වාරෙසු කායසුච්චරිතාදිහෙදා අකුසලචෙතනාව සඛ්ඛාරාති වෙදිතඛ්ඛො. ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ චෙතනා ධුරං, උපාලිසුත්තෙ කම්මං. අභිසඛ්ඛරිත්වාති සඛ්ඛඛිසිත්වා, පිණ්ඩං කත්වාති අත්ථො. සඛ්ඛාඛජ්ඣං ලොකන්ති සදුක්ඛං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සඛ්ඛාඛජ්ඣා එස්සා චුසන්තීති සදුක්ඛා විපාකඵස්සා චුසන්ති. එකන්තදුක්ඛන්ති නිරන්තරදුක්ඛං. භූතාති හෙත්වත්ථෙ නිස්සක්කවචනං, භූතකම්මතො භූතස්ස සත්තස්ස උප්පත්ති හොති. ඉදං චුත්තං හොති – යථාභූතං කම්මං සත්තා කරොන්ති, තථාභූතෙන කම්මෙන කම්මසභාගවසෙන තෙසං උපපත්ති හොති. තෙනෙවාහ ‘‘යං කරොති තෙන උපපජ්ජති’’ති. එත්ථ ච තෙනාති කම්මෙන විය චුත්තා, උපපත්ති ච නාම විපාකෙන හොති. යස්මා පන විපාකස්ස කම්මං හෙතු, තස්මා තෙන මූලහෙතුභූතෙන කම්මෙන නිබ්බත්තතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. එස්සා චුසන්තීති යෙන කම්මවිපාකෙන නිබ්බත්තො, තංකම්මවිපාකඵස්සා චුසන්ති. කම්මදායාදාති කම්මදායජ්ජා කම්මමෙව තෙසං දායජ්ජං සන්තකන්ති වදාමි.

අඛ්ඛාඛජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛං. ඉමස්මිං වාරෙ කායද්වාරෙ පචත්තා අට්ඨ කාමාවචරකුසලචෙතනා කායසඛ්ඛාරො නාම. තායෙව වච්ඡද්වාරෙ පචත්තා වච්ඡඛ්ඛාරො නාම. මනොද්වාරෙ පචත්තා තායෙව අට්ඨ, තිස්සො ච හෙට්ඨිමඤ්ඤානචෙතනා අඛ්ඛාඛජ්ඣමනොසඛ්ඛාරො නාම. ඤානචෙතනා තාව හොතු, කාමාවචරා කිත්ති අඛ්ඛාඛජ්ඣමනොසඛ්ඛාරො නාම ජාතාති. කසිණසජ්ජනකාලෙ ච කසිණාසෙවනකාලෙ ච ලඛ්භන්ති. කාමාවචරචෙතනා පට්ඨමජ්ඣානචෙතනාය සට්ඨා, චතුත්ථජ්ඣානචෙතනා තතියජ්ඣානචෙතනාය සට්ඨා. ඉති තිසුපි ද්වාරෙසු කායසුච්චරිතාදිහෙදා කුසලචෙතනාව සඛ්ඛාරාති වෙදිතඛ්ඛො. තතියවාරො උභයමිස්සකවසෙන වෙදිතඛ්ඛො.

සෙය්‍යථාපි මනුස්සාතිආදීසු මනුස්සානං තාව කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං පාකට්ඨෙව, දෙවෙසු පන භූමිමදෙවතානං, විනිපාතිකෙසු වෙමානිකපෙතානං කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං හොතීති වෙදිතඛ්ඛො. හත්ථිආදීසු තිරච්ඡානෙසුපි ලඛ්භතියෙව.

තත්‍රාති තෙසු තිසු කම්මෙසු. තස්ස පභානාය යා චෙතනාති තස්ස පභානත්ථාය මග්ගචෙතනා. කම්මං පත්ථාව මග්ගචෙතනාය අඤ්ඤො පණ්ඩරතරො ධම්මො නාම නත්ථි. ඉදං පන කම්මචතුක්කං පත්ථා ද්වාදස අකුසලචෙතනා කණ්භා නාම, තෙභූමකකුසලචෙතනා සුක්කා නාම, මග්ගචෙතනා අකණ්භා අසුක්කාති ආගතා.

82. “ලභෙය්‍යාහං, හන්තෙ”ති ඉදං සො “චිරං චත මෙ අනිය්‍යානිකපක්ඛෙ යොජෙත්වා අත්තා කිලමිතො, ‘සුක්ඛනදීතීරෙ න්හායිස්සාමී’ති සම්පරිවත්තෙන්තෙන විය පුසෙ කොට්ටෙන්තෙන විය ච න කොචි අත්ථො නිජ්ඣාදිතො, හන්දාහං අත්තානං යොගෙ යොජෙමී”ති චින්තෙත්වා ආහ. අථ හගවා යොනෙන ඛන්ධකෙ තිත්ථියපරිවාසො පඤ්ඤත්තො, යං අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො සාමණෙරභූමියං යීතො – “අහං, හන්තෙ, ඉත්ථන්තාමො අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඬ්ඛාමී උපසම්පදං, ස්වාහං, හන්තෙ, සඬ්ඝං චත්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාවාමී”ති ආදිනා (මහාව. 86) නයෙන සමාදිශිත්වා පරිවසති, තං සන්ධාය “යො ඛො, සෙනිය, අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ පබ්බජ්ජන්ති වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව චුත්තං. අපරිවසිත්වායෙව හි පබ්බජ්ජං ලහති. උපසම්පදත්ථිකෙන පන නාතිකාලෙන ගාමජ්ජවෙසනාදීනි අට්ඨ චත්තානි පුරෙත්තෙන පරිවසිතබ්බං. ආරද්ධචිත්තානි අට්ඨචත්තපුරුෂෙන තුට්ඨචිත්තා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරතො පනෙස තිත්ථියපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය පබ්බජ්ජන්ධකවණ්ණනායං (මහාව. අට්ඨ. 86) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිච මෙත්ථානි අපිච මෙ එත්ථ. පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතානි පුග්ගලනානත්තං විදිතං. අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහොති ඉදං මය්හං පාකටන්ති දස්සෙති.

තතො සෙනියො චින්තෙසි – “අහො අච්ඡරියං බුද්ධසාසනං, යත්ථ එවං සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා යුත්තමෙව ගණ්හන්ති, අයුත්තං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති. තතො සුට්ඨුතරං පබ්බජ්ජාය සඤ්ජාතුස්සාහො සචෙ, හන්තෙති ආදිමාහ. අථ හගවා තස්ස තිබ්බච්ඡන්දතං විදිත්වා න සෙනියො පරිවාසං අරහතීති අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ ත්වං, හික්ඛු, සෙනියං න්හාපෙත්වා පබ්බාජෙත්වා ආනෙහී”ති. සො තථා කත්වා තං පබ්බාජෙත්වා හගවතො සන්තිකං ආනයි. හගවා ගණෙ නිසිදිත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙන චුත්තං – “අලත්ථ ඛො අවෙලො සෙනියො හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පද”න්ති.

අචිරුපසම්පන්නොති උපසම්පන්නො හුත්වා නචිරමෙව. වූපකට්ඨොති චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි කායෙන ච චිත්තෙන ච වූපකට්ඨො. අප්පමත්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අවිජ්ඣන්තො. ආනාපීති කායිකවෙතසිකසඬ්ඛාතෙන වීරියානාපෙන ආනාපී. පහිතත්තොති කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පෙසිතත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය.

කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවාති හෙතුනාව කාරණෙනෙව. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියපරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජපච්චයං ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසීති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසී. එවං විහරන්තොව ඛිණං ඡාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසී.

එවමස්ස පච්චවෙක්ඛණභූමිං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙතුං. “අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා සෙනියො අරහතං අභොසී”ති වුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහත්තානං, භගවතො සාවකානං අරහත්තානං අබ්භත්තරො අභොසීති අයමෙවත්ථ අධිජ්ජායො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

83. එවං මෙ සුතන්ති අභයසුත්තං. තත්ථ අභයොති තස්ස නාමං. රාජකුමාරොති බිම්බිසාරස්ස ඔරසපුත්තො. වාදං ආරොපෙහීති දොසං ආරොපෙහි. තෙරයිකොති නිරයෙ නිබ්බත්තකො. කජ්ජට්ඨොති කජ්ජට්ඨිතිකො. අතෙකිවඡොති බුද්ධසහස්සෙනාපි තිකිච්ඡිතුං න සක්කා. උග්ගිලිතුන්ති ද්වෙ අන්තෙ මොචෙත්වා කටෙතුං අසක්කොන්තො උග්ගිලිතුං බහි නිහරිතුං න සක්ඛිති. ඔගිලිතුන්ති පුච්ඡාය දොසං දත්වා භාරෙතුං අසක්කොන්තො ඔගිලිතුං අන්තො පචෙසෙතුං න සක්ඛිති.

එවං, භන්තෙති නිගණ්ඨො කිර වින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හං සාවකෙ හින්දිත්වා ගණ්භාති, හන්දාහං එකං පඤ්ඤං අභිසංඛරොමි, යං පුට්ඨො සමණො ගොතමො උක්කුට්ඨො හුත්වා නිසින්තො උට්ඨාතුං න සක්ඛිස්සති”ති. සො අභයස්ස ගෙහා නිහට්ඨන්තො සිනිද්ධභොජනං භුඤ්ජන්තො බහු පඤ්ඤෙ අභිසංඛරිත්වා – “එත්ථ සමණො ගොතමො ඉමං නාම දොසං දස්සෙස්සති, එත්ථ ඉමං නාමා”ති සබ්බෙ පභාය වාතුමාසමත්ථකෙ ඉමං පඤ්ඤං අද්දස. අට්ඨස්ස එතදභොසි – “ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස පුච්ඡාය වා විස්සජ්ජතෙ වා න සක්කා දොසො දාතුං, ඔවට්ටිකසාරො අයං, කො නු ඛො ඉමං ගහෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සති”ති. තතො “අභයො රාජකුමාරො පණ්ඩිතො, සො සක්ඛිස්සති තං උග්ගණ්භාපෙමි”ති

නිට්ඨං ගන්ත්වා උග්ගණ්භාපෙසි. සො වාදජ්ඣාසයනාය තස්ස වචනං සම්පට්ඨිතතො “එවං, හත්තෙ,” ති ආහ.

84. අකාලො ඛො අජ්ජාති අයං පඤ්ඤො චතුභි මාසෙහි අභිසංඛිතො, තත්ථ ඉදං ගහෙත්වා ඉදං විස්සජ්ජියමානෙ දිවසභාගො නප්පහොස්සතීති මඤ්ඤන්තො එවං වින්තෙසි. සො දානීති ස්වෙ දානි. අත්තචතුත්ථොති කස්මා ඛහුභි සද්ධිං න නිමන්තෙසි? එවං කිරස්ස අහොසි – “ඛහුසු නිසින්තෙසු ථොකං දත්වා වදන්තස්ස අඤ්ඤං සුත්තං අඤ්ඤං කාරණං අඤ්ඤං තථාරූපං වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙස්සති, එවං සන්තෙ කලහො වා කොලාහලමෙව වා හවිස්සති. අථාපි එකකංයෙව නිමන්තෙස්සාමි, එවම්පි මෙ ගරහා උප්පජ්ජියස්සති ‘යාවමච්ඡරී වායං අහයො, හගවත්තං දිවසෙ දිවසෙ භික්ඛූනං සතෙනපි සහස්සෙනපි සද්ධිං චරත්තං දිස්වාපි එකකංයෙව නිමන්තෙසි’” ති. “එවං පන දොසො න හවිස්සතී” ති අපරෙහි තීභි සද්ධිං අත්තචතුත්ථං නිමන්තෙසි.

85. න ඛිවෙත්ථ, රාජකුමාර, එකංසෙනාති න ඛො, රාජකුමාර, එත්ථ පඤ්ඤො එකංසෙන විස්සජ්ජනං හොති. එවරූපඤ්ඤි වාචං තථාගතො භාසෙය්‍යාපි න භාසෙය්‍යාපි. භාසිතපච්චයෙන අත්ථං පස්සන්තො භාසෙය්‍ය, අපස්සන්තො න භාසෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති හගවා මහානිගණ්ඨො චතුභි මාසෙහි අභිසංඛිතං පඤ්ඤං අසනිපාතෙන පඛිඛතකුටං විය එකච්චනෙනෙව සංවුණ්ණෙසි. අනස්සුං නිගණ්ඨාති නට්ඨා නිගණ්ඨා.

86. අඬකෙ නිසින්තො හොතීති උරුසු නිසින්තො හොති. ලෙසවාදිනො හි වාදං පට්ඨපෙන්නා කිඤ්චිදෙව ඵලං වා පුජ්ථං වා පොත්ථකං වා ගහෙත්වා නිසිදන්ති. තෙ අත්තනො ජයෙ සති පරං අජ්ඣොත්ථරන්ති, පරස්ස ජයෙ සති ඵලං බාදන්තා විය පුජ්ථං සායන්තා විය පොත්ථකං වාචෙන්තා විය වික්ඛෙපං දස්සෙන්ති. අයං පන වින්තෙසි – “සම්මාසම්බුද්ධො එස ඔසට්ඨගාමො පරවාදමද්දනො. සවෙ මෙ ජයො හවිස්සති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ හවිස්සති, දාරකං විජ්ඣත්වා රොදාපෙස්සාමි. තතො පස්සථ, හො, අයං දාරකො රොදති, උට්ඨහථ තාව, පච්ඡාපි ජානිස්සාමා” ති තස්මා දාරකං ගහෙත්වා නිසිදි. හගවා පන රාජකුමාරතො සහස්සගුණෙනපි සතසහස්සගුණෙනපි වාදිවරතරො, “ඉමමෙවස්ස දාරකං උපමං කත්වා වාදං භින්දිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා “තං කිං මඤ්ඤසි රාජකුමාරා” ති ආදිමාහ.

තත්ථ මුඛෙ ආහරෙය්‍යාති මුඛෙ යපෙය්‍ය. ආහරෙය්‍යස්සාහන්ති අපනෙය්‍යං අස්ස අහං. ආදිකෙනෙවාති පට්ඨපයොගෙනෙව. අභුතන්ති අභුතත්ථං. අතච්ඡන්ති න තච්ඡං. අනත්ථසංභිතන්ති න අත්ථසංභිතං න වඩ්ඪිතිස්සිතං.

අප්පියා අමනාපාති නෙව පියා න මනාපා. ඉමිනා නයෙනෙව සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තත්ථ අප්පියපක්ඛෙ පයමවාචා අවොරංයෙව වොරොති, අදාසංයෙව දාසොති, අදුප්පයුත්තංයෙව දුප්පයුත්තොති පවත්තා. න තං තථාගතො භාසති. දුතියවාචා වොරංයෙව වොරො අයන්තිආදිවසෙන පවත්තා. තම්පි තථාගතො න භාසති. තතියවාචා “ඉදාති අකතපුඤ්ඤතාය දුග්ගතො දුබ්බණ්ණො අප්පෙසක්ඛො, ඉධ යත්වාපි පුන පුඤ්ඤං න කරොසි, දුතියවිත්තවාරෙ කථං චතුහි අපායෙහි න මුච්චිස්සසි”ති එවං මහාජනස්ස අත්ථපුරෙක්ඛාරෙන ධම්මපුරෙක්ඛාරෙන අනුසාසනීපුරෙක්ඛාරෙන ච චත්තබ්බවාචා. තත්ථ කාලඤ්ඤා තථාගතොති තස්මිං තතියබ්බාකරණෙ තස්සා වාචාය බ්බාකරණත්ථාය තථාගතො කාලඤ්ඤා හොති, මහාජනස්ස ආදානකාලං ගහණකාලං ජානිත්වාච බ්බාකරොතීති අත්ථො.

පියපක්ඛෙ පයමවාචා අට්ඨානියකථා නාම. සා එවං වෙදිතබ්බා – එවං කීර ගාමවාසිමහල්ලකං නගරං ආගන්ත්වා පානාගාරෙ පිවත්තං චඤ්චෙතුකාමා සම්බහුලා ධුත්තා පිතට්ඨානෙ යත්වා තෙන සද්ධිං සුරං පිවත්තා “ඉමස්ස නිවාසනපාචුරණමපි හත්ථෙ හණ්ඩකමපි සබ්බං ගණ්හිස්සාමා”ති වින්තෙන්වා කතිකං අකංසු – “එකෙකං අත්තපච්චක්ඛකථං කථෙම, යො ‘අභූත’න්ති කථෙසි, කථිතං චා න සද්දහති, තං දාසං කත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති. තම්පි මහල්ලකං පුච්ඡංසු “තුම්භාකමපි තාත රුච්චති”ති. එවං හොතු තාතාති.

එකො ධුත්තො ආහ – මය්හං, හො මාතු, මයි කුච්ඡිගතෙ කපිට්ඨඵලදොහලො අහොසි. සා අඤ්ඤං කපිට්ඨභාරකං අලබ්භමානා මංයෙව පෙසෙසි. අහං ගන්ත්වා රුක්ඛං අභිරුහිතුං අසක්කොන්තො අත්තනාව අත්තානං පාදෙ ගහෙන්වා මුග්ගරං විය රුක්ඛස්ස උපරි බිපිං; අථ සාබ්බො සාබ්බං විචරන්තො ඵලානි ගහෙන්වා ඔතරිතුං අසක්කොන්තො සරං ගන්ත්වා නිස්සෙණිං ආහරිත්වා ඔරුය්හ මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා ඵලානි මාතුයා අදාසිං; තානි පන මහන්තානි හොන්ති වාට්ඨපමාණානි. තතො මෙ මාතරා එකාසනෙ නිසින්තාය සමසට්ඨිඵලානි බාදිතානි. මයා එකුච්ඡඩිගෙන ආනීතඵලෙසු සෙසකානි කුලසන්තකෙ ගාමෙ බුද්දකමහල්ලකානං අහෙසුං. අම්භාකං සරං සොළසහත්ථං, සෙසපරික්ඛාරහණ්ඩකං අපනෙන්වා කපිට්ඨඵලෙහෙව යාව ඡදනං පුරිතං. තතො අතිරෙකානි ගහෙන්වා ගෙහද්වාරෙ රාසිං අකංසු. සො අසිතිහත්ථුබ්බෙධො පබ්බතො විය අහොසි. කිං ඊදිසං, හො සක්කා, සද්දහිතුන්ති?

ගාමිකමහල්ලකො තුණ්හි නිසිදිත්වා සබ්බෙසං කථාපරියොසානෙ පුච්ඡිතො ආහ - “එවං භවිස්සති තාතා, මහන්තං රට්ඨං, රට්ඨමහන්තතාය සක්කා සද්දහිතු”න්ති. යථා ච තෙන, එවං සෙසෙනිපි තථාරූපාසු නික්කාරණකථාසු කථිතාසු ආහ - මය්හම්පි තාතා සුණාම, න තුම්භාකංයෙව කුලානි, අම්භාකම්පි කුලං මහාකුලං, අම්භාකං පන අවසෙසබ්බෙත්තෙහි කප්පාසබ්බෙත්තං මහන්තතරං. තස්ස අනෙකකරීසසතස්ස කප්පාසබ්බෙත්තස්ස මජ්ඣෙ එකො කප්පාසරුක්ඛො මහා අසීතිහත්ථුබ්බෙට්ඨො අහොසි. තස්ස පඤ්ච සාධා, තාසු අවසෙසසාධා එලං න ගණ්හිංසු, පාචිනසාධාය එකමෙව මහාවාට්මත්තං එලං අහොසි. තස්ස ඡ අංසියො, ඡසු අංසියු ඡ කප්පාසපිණ්ඩියො පුප්ඵිතා. අහං මස්සුං කාරෙත්වා න්හාතවිලිත්තො බ්බෙත්තං ගන්ත්වා තා කප්පාසපිණ්ඩියො පුප්ඵිතා දිස්වා ධීතකොච හත්ථං පසාරෙත්වා ගණ්හිං. තා කප්පාසපිණ්ඩියො ථාමසම්පන්නා ඡ දාසා අහෙසුං. තෙ සබ්බෙ මං එකකං ඕභාය පලාතා. එත්තකෙ අද්ධානෙ තෙ න පස්සාමි, අජ්ජ දිට්ඨා, තුම්භෙ තෙ ඡ ජනා. ත්වං නන්දො නාම, ත්වං පුණ්ණො නාම, ත්වං වඩ්ඪමානො නාම, ත්වං චිත්තො නාම ත්වං මඬිගලො නාම, ත්වං පොට්ඨියො නාමාති වත්වා උට්ඨාය නිසින්තකෙයෙව චූළාසු ගහෙත්වා අට්ඨාසි. තෙ “න මයං දාසා”තිපි වත්තුං නාසක්ඛිංසු. අථ තෙ කඩ්ඪන්තො විනිච්ඡයං නෙත්වා ලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යාවජීවං දාසෙ කත්වා පරිභුඤ්ජී. එවරූපිං කථං තථාගතො න භාසති.

දුතියවාචා ආමිසහෙතුචාටුකමයතාදිවසෙන නානප්පකාරා පරෙසං ථොමනවාචා වෙච, වොරකථං රාජකථන්ති ආදිනායප්පවත්තා තිරච්ඡානකථා ච. තම්පි තථාගතො න භාසති. තතියවාචා අරියසච්චසන්නිස්සිතකථා, යං වස්සසතම්පි සුණන්තා පණ්ඩිතා නෙච තිත්තිං ගච්ඡන්ති. ඉති තථාගතො නෙච සබ්බම්පි අප්පියවාචං භාසති න පියවාචං. තතියං තතියමෙව පන භාසිතබ්බකාලං අනතික්කම්ත්වා භාසති. තත්ථ තතියං අප්පියවාචං සන්ධාය හෙට්ඨා දහරකුමාරඋපමා ආගතාති වෙදිතබ්බං.

87. උදාහු යානසොචෙතන්ති උදාහු යානුප්පත්තිකඤ්ඤාණෙන තඬ්ඨණංයෙව තං තථාගතස්ස උපට්ඨාතීති පුච්ඡති. සඤ්ඤාතොති ඤාතො පඤ්ඤාතො පාකටො. ධම්මධාතුති ධම්මසභාවො. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. තං භගවතා සුප්පට්ඨිද්ධං, හත්ථගතං භගවතො. තස්මා සො යං යං ඉච්ඡති, තං තං සබ්බං යානසොච පටිභාතීති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන ධම්මදෙසනා නෙය්‍යපුග්ගලවසෙන පරිනිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. බහුවෙදනීයසුත්තවණ්ණනා

88. එවං මෙ සුතන්ති බහුවෙදනීයසුත්තං. තත්ථ පඤ්චකඨගො ට්පතීති පඤ්චකඨගොති තස්ස නාමං. වාසිඵරසුතිබාදනදණ්ඩමුග්ගරකාළසුත්තනාලිසඨ්ඨාතෙහි වා අඬගෙහි සමන්තාගතත්තා සො පඤ්චඩගොති පඤ්ඤාතො. ට්පතීති වඩ්ඪකීජෙට්ඨකො. උදායිති පණ්ඨිතඋදායිත්ථෙරො.

89. පරියායන්ති කාරණං. ද්වෙපානන්දාති ද්වෙපි, ආනන්ද. පරියායෙනාති කාරණෙන. එත්ථ ච කායිකචෙතසිකවසෙන ද්වෙ වෙදිතඛ්ඛා. සුබාදිවසෙන තිස්සො, ඉන්ද්‍රියවසෙන සුඛින්ද්‍රියාදිකා පඤ්ච, ද්වාරවසෙන චක්ඛුසම්ඵස්සජාදිකා ඡ, උපවිචාරවසෙන “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපවිචරති” තිආදිකා අට්ඨාරස, ඡ ගෙහස්සිතාති සොමනස්සාති, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති සොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතාති දොමනස්සාති, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති දොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා, ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති එවං ඡත්තිංස, තා අතීතෙ ඡත්තිංස, අනාගතෙ ඡත්තිංස, පටිච්ඡපන්නෙ ඡත්තිංසාති එවං අට්ඨවෙදනාසතං වෙදිතඛ්ඛං.

90. පඤ්ච බො ඉමෙ, ආනන්ද, කාමගුණාති අයං පාටිඵක්කො අනුසන්ධි. න කෙවලම්පි ද්වෙ ආදිං කත්වා වෙදනා භගවතා පඤ්ඤත්තා, පරියායෙන එකාපි වෙදනා කථිතා. තං දස්සෙන්නො පඤ්චකඨගස්ස ට්පතිතො වාදං උපත්ථම්හෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි.

අභික්කන්තතරන්ති සුන්දරතරං. පණීතතරන්ති අතප්පකතරං. එත්ථ ච චතුත්ථජ්ඣානතො පට්ඨාය අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, සාපි සන්තට්ඨෙන පණීතට්ඨෙන ච සුඛන්ති චුත්තා. ඡ ගෙහස්සිතාති සුඛන්ති චුත්තාති. නිරොධො අවෙදයිතසුඛවසෙන සුඛං නාම ජාතො. පඤ්චකාමගුණවසෙන හි අට්ඨසමාපත්තිවසෙන ච උප්පන්නං වෙදයිතසුඛං නාම. නිරොධො අවෙදයිතසුඛං නාම. ඉති වෙදයිතසුඛං වා හොතු අවෙදයිතසුඛං වා, තං නිද්දුක්ඛභාවසඨ්ඨාතෙන සුඛට්ඨෙන එකන්තසුඛමෙව ජාතං.

91. යත්ථ යත්ථාති යස්මිං යස්මිං යාතෙ. සුඛං උපලඛිතතීති වෙදයිතසුඛං වා අවෙදයිතසුඛං වා උපලඛිතති. තං තං තථාගතො සුඛස්මිං පඤ්ඤපෙතීති තං සබ්බං තථාගතො නිද්දුක්ඛභාවං සුඛස්මිංයෙව පඤ්ඤපෙතීති. ඉධ භගවා නිරොධසමාපත්තිං සිසං කත්වා නෙය්‍යාපුග්ගලවසෙන අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනා

92. එවං මෙ සුතන්ති අපණ්ණකසුත්තං. තත්ථ චාරිකන්ති අතුරිතචාරිකං.

93. අත්ථී පන වො ගහපතයොති කස්මා ආහ? සො කිර ගාමො අට්ඨිද්වාරෙ නිව්ථියො. නානාවිධා සමණබ්‍රාහ්මණා දිවසං මග්ගං ගන්ත්වා සායං තං ගාමං වාසත්ථාය උපෙන්නි, තෙසං තෙ මනුස්සා මඤ්චපීයානි පත්ථරිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා පාදෙ මක්ඛෙත්වා කප්පියපානකානි දත්වා පුනදිවසෙ නිමන්තෙත්වා දානං දෙන්නි. තෙ පසන්නචිත්තා තෙහි සද්ධිං සම්මන්තයමානා එවං වදන්ති “අත්ථී පන වො ගහපතයො කිඤ්චි දස්සනං ගහිත”න්ති? නත්ථී, හන්තෙති. “ගහපතයො විනා දස්සනෙන ලොකො න නියායාති, එකං දස්සනං රුච්චිත්වා බ්‍රමාපෙත්වා ගහෙතුං වට්ටති, ‘සස්සතො ලොකො’ති දස්සනං ගණ්හථා”ති වත්වා පක්කන්තා. අපරදිවසෙ අඤ්ඤෙ ආගතා. තෙපි තථෙව පුච්ඡංසු. තෙ තෙසං “ආම, හන්තෙ, පුරිමෙසු දිවසෙසු තුම්භාදිසා සමණබ්‍රාහ්මණා ආගන්ත්වා ‘සස්සතො ලොකො’ති අම්භෙ ඉදං දස්සනං ගාහාපෙත්වා ගතා”ති ආරොචෙසු. “තෙ බාලා කිං ජානන්ති? ‘උච්ඡිජ්ජති අයං ලොකො’ති උච්ඡෙදදස්සනං ගණ්හථා”ති එවං තෙපි උච්ඡෙදදස්සනං ගණ්හාපෙත්වා පක්කන්තා. එතෙනුපායෙන අඤ්ඤෙ එකච්චසස්සනං, අඤ්ඤෙ අත්තානන්තං, අඤ්ඤෙ අමරාවික්ඛෙපන්ති එවං ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො උග්ගණ්හාපෙසු. තෙ පන එකදිට්ඨියම්පි පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු. සබ්බපච්ඡා හගවා අගමාසි. සො තෙසං හිතත්ථාය පුච්ඡන්තො “අත්ථී පන වො ගහපතයො”ති ආදිමාහ. තත්ථ ආකාරවතීති කාරණවතී සහෙතුකා. අපණ්ණකොති අවිරද්ධො අද්වෙජ්ඣගාමී එකංසගාහිකො.

94. නත්ථී දින්නන්තිආදි දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි හෙට්ඨා සාලෙයාකසුත්තෙ විත්ථාරිතා. තථා තබ්බිපච්චනිකභූතා සම්මාදිට්ඨි.

95. නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසන්ති යො නෙසං අකුසලතො නික්ඛන්තභාවෙ ආනිසංසො, යො ච වොදානපක්ඛො විසුද්ධිපක්ඛො, තං න පස්සන්තිති අත්ථො. අසද්ධම්මසඤ්ඤත්තීති අභූතධම්මසඤ්ඤාපනා. අත්තානුක්කංසෙතීති යපෙත්වා මං කො අඤ්ඤො අත්තතො දස්සනං පරෙ ගණ්හාපෙතුං සක්කොතිති අත්තානං උක්ඛිපති. පරං වම්භෙතීති එත්තකෙසු ජනෙසු එකොපි අත්තතො දස්සනං පරෙ ගණ්හාපෙතුං න සක්කොතිති එවං පරං හෙට්ඨා ඛිපති. පුබ්බෙව ඛො පනාති පුබ්බෙ මිච්ඡාදස්සනං ගණ්හන්තස්සෙව සුසීලාං පහීනං හොති, දුස්සීලභාවො පච්චුපට්ඨිතො. එවමස්සිමෙති එවං අස්ස ඉමෙ

මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො සත්තං. අපරාපරං උප්පජ්ජනවසෙන පන තෙයෙව මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති නාම.

තත්ත්වා නිසංසං සමණ්ණාහිමණානං ලද්ධිසු. කලිග්ගහොති පරාජයග්ගාහො. දුස්සමත්තො සමාදින්නොති දුග්ගහිතො දුප්පරාමට්ඨො. එකංසං ඵරිත්වා තිට්ඨතීති එකන්තං එකකොට්ඨාසං සකවාදමෙව ඵරිත්වා අධිමුච්චිත්වා තිට්ඨති, “සවෙ බො නත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙයෙව සොත්ථිභාවාවහො හොති. රිඤ්චතීති වජ්ජෙති.

96. සද්ධම්මසඤ්ඤත්තීති භූතධම්මසඤ්ඤාපනා.

කටග්ගහොති ජයග්ගාහො. සුසමත්තො සමාදින්නොති සුග්ගහිතො සුපරාමට්ඨො. උභයංසං ඵරිත්වා තිට්ඨතීති උභයන්තං උභයකොට්ඨාසං සකවාදං පරවාදඤ්ච ඵරිත්වා අධිමුච්චිත්වා තිට්ඨති “සවෙ බො අත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙපි “සවෙ බො නත්ථි පරො ලොකො”ති එවං සන්තෙපි සොත්ථිභාවාවහො හොති. පරතොපි එකංසඋභයංසෙසු ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

97. කරොතොති සහත්ථා කරොන්තස්ස. කාරයතොති ආණන්තියා කාරෙන්තස්ස. ඡින්නොති පරෙසං හත්ථාදිති ඡින්නන්තස්ස. පච්ඤාති දණ්ඩෙන ජිලෙන්තස්ස වා තජ්ජෙන්තස්ස වා. සොචයතොති පරස්ස භණ්ඩහරණාදිහි සොකං සයං කරොන්තස්සපි පරෙහි කාරෙන්තස්සපි. කිලමතොති ආහාරූපච්ඡේද-බන්ධනාගාරප්පවෙසනාදිහි සයං කිලමන්තස්සාපි පරෙහි කිලමාපෙන්තස්සාපි. එන්දතො එන්දාපයතොති පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයම්පි එන්දතො පරම්පි එන්දාපයතො. පාණමතිපාතයතොති පාණං හනන්තස්සපි හනාපෙන්තස්සපි. එවං සබ්බත්ථ කරණකාරාපනවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සන්ධිත්ති සරසන්ධිං. නිල්ලොපන්ති මහාවිලොපං. එකාගාරිකන්ති එකමෙව සරං පරිවාරෙන්වා විලුම්පනං. පරිපන්ථෙ තිට්ඨතොති ආගතාගතානං අවිඡින්නත්ථං මග්ගෙ තිට්ඨතො. කරොතො න කරියති පාපන්ති යංකිඤ්චි පාපං කරොමීති සඤ්ඤාය කරොතොපි පාපං න කරියති, නත්ථි පාපං. සත්තා පන කරොමාති එවංසඤ්ඤිතො හොන්තීති අත්ථො. බුරපරියන්තෙනාති බුරනෙමිනා, බුරධාරසදිසපරියන්තෙන වා. එකං මංසබ්බෙන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. තතොනිදානන්ති එකමංසබ්බකරණනිදානං. දක්ඛිණතීරෙ මනුස්සා කක්ඛලා දාරුණා, තෙ සන්ධාය හනන්තොතිආදි වුත්තං.

උත්තරතීරෙ සද්ධා භොන්ති පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඨසමාමකා,
තෙ සන්ධාය දදන්තොතිආදි වුත්තං.

තත්ථ යජන්තොති මහායාගං කරොන්තො. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන
උපොසථකම්මෙන. සංයමෙනාති සීලසංයමෙන. සච්චවජ්ජෙනාති
සච්චවචනෙන. ආගමොති ආගමනං, පවත්තීති අත්ථො. සබ්බථාපි
පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපන්ති. සුක්කපක්ඛොපි වුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බො. සෙසමෙත්ථ පුරිමවාලෙ වුත්තසදිසමෙව.

100. නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයොති එත්ථ පච්චයො හෙතුවෙවචනං.
උභයෙනාපි විජ්ජමානකමෙව කායදුච්චරිතාදිසංකිලෙසපච්චයං
කායසුචරිතාදිවිසුද්ධිපච්චයං පටික්ඛිපන්ති. නත්ථි බලං, නත්ථි වීරියං, නත්ථි
පුරිසථාමො, නත්ථි පුරිසපරක්කමොති සත්තානං සංකිලෙසිතං වා විසුජ්ඣිතං
වා බලං වා වීරියං වා පුරිසෙන කාතබ්බො නාම පුරිසථාමො වා
පුරිසපරක්කමො වා නත්ථි.

සබ්බෙ සත්තාති ඔට්ඨගොණගද්‍රහාදයො අනවසෙසෙ නිදස්සෙන්ති. සබ්බෙ
පාණාති එකින්ද්‍රියො පාණො ද්වින්ද්‍රියො පාණොති ආදිවසෙන වදන්ති. සබ්බෙ
භූතාති අණ්ඩකොසවත්ථිකොසෙසු භූතෙ සන්ධාය වදන්ති. සබ්බෙ ජීවාති
සාලියවගොධුමාදයො සන්ධාය වදන්ති. තෙසු හෙතෙ විරුහනභාවෙන
ජීවසඤ්ඤිතො. අවසා අබලා අවීරියාති තෙසං අත්තනො වසො වා බලං වා
වීරියං වා නත්ථි. නියතිසඬගතිභාවපරිණතාති එත්ථ නියතීති නියතතා.
සඬගතීති ඡන්තං අභිජාතීතං තත්ථ තත්ථ ගමනං. භාවොති සභාවායෙව. එවං
නියතියා ව සඬගතියා ව භාවෙන ව පරිණතා නානස්පකාරතං පත්තා. යෙන හි
යථා භවිතබ්බං, සො තථෙව භවති. යෙන නො භවිතබ්බං, සො න භවතීති
දස්සෙන්ති. ඡස්වෙවාහිජාතීසුති ඡසු එව අභිජාතීසු යත්වා සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච
පටිසංවෙදෙන්ති, අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමි නත්ථිති දස්සෙන්ති.

තත්ථ ඡ අභිජාතියො නාම කණ්භාහිජාති නීලාහිජාති ලොහිතාහිජාති
හලිද්දාහිජාති සුක්කාහිජාති පරමසුක්කාහිජාතීති. තත්ථ සාකුණ්ණකො සුකරිකො
ලුද්දො මච්ඡසාතකො වොරො වොරසාතකො, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙටි
කුරුරකම්මන්තා, අයං කණ්භාහිජාති නාම. හික්ඛු නීලාහිජාතීති වදන්ති. තෙ
කිර වතුසු පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති. “හික්ඛු ව
කණ්ටකචුත්තිනො”ති අයඤ්චි තෙසං පාළියෙව. අථ වා කණ්ටකචුත්තිකා
එවං නාම එකෙ පබ්බජිතාති වදන්ති. “සමණකණ්ටකචුත්තිකා”තිපි හි තෙසං
පාළි. ලොහිතාහිජාති නාම නිගණ්ඨා එකසාටකාති වදන්ති. ඉමෙ කිර පුරිමෙහි

ද්විතී පණ්ඩරතරා. ගිහී අවෙලකසාවකා හලිද්දාහිජාතීති වදන්ති. ඉති අත්තනො පච්චයදායකෙ නිගණ්ඨෙහිපි ජෙට්ඨකතරෙ කරොන්ති. නන්දො, වච්ඡො, සඬකිච්චො, අයං සුක්කාහිජාතීති වදන්ති. තෙ කිර පුරිමෙහි චතුහි පණ්ඩරතරා. ආජීවකෙ පන පරමසුක්කාහිජාතීති වදන්ති. තෙ කිර සබ්බෙහි පණ්ඩරතරා.

තත්ථ සබ්බෙ සත්තා පයමං සාකුණ්ණිකාදයොව හොන්ති, තතො විසුජ්ඣමානා සක්කාසමණා හොන්ති, තතො විසුජ්ඣමානා නිගණ්ඨා, තතො ආජීවකසාවකා, තතො නන්දාදයො, තතො ආජීවකාති අයමෙතෙසං ලද්ධි. සුක්කපක්ඛො චුත්තපච්චනීකෙන වෙදිතබ්බො. සෙසම්ඨාපි පුරිමවාලෙ චුත්තසදිසමෙව.

ඉමාසු පන තීසු දිට්ඨිසු නත්ථිකදිට්ඨි විපාකං පටිබාහති, අකිරියදිට්ඨි කම්මං පටිබාහති, අහෙතුකදිට්ඨි උභයමිපි පටිබාහති. තත්ථ කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි විපාකො පටිබාහිතො හොති, විපාකං පටිබාහන්තෙනාපි කම්මං පටිබාහිතං. ඉති සබ්බෙපෙනෙ අත්ථතො උභයපටිබාහකා නත්ථිකවාදා වෙව අහෙතුකවාදා අකිරියවාදා ව හොන්ති. යෙ පන තෙසං ලද්ධිං ගහෙත්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තා සජ්ඣායන්ති විමංසන්ති, තෙසං – “නත්ථි දින්තං නත්ථි යිට්ඨං, කරොතො න කරියති පාපං, නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො”ති තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, චිත්තං එකග්ගං හොති, ජවනානි ජවන්ති, පයමජවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදීසු. සත්තමෙ බුද්ධානමිපි අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිනො අරිට්ඨකණ්ටකසදිසා.

තත්ථ කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොචි ද්වෙ, කොචි තීණිපි, එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි ද්විසු තීසු ඔක්කන්තෙසුපි නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොව හොති, පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්චෙව මොක්ඛමග්ගාවරණඤ්ච, අහබ්බො තස්ස අත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමිපි ගන්තුං, පගෙව මොක්ඛං. වට්ටබාණු නාමෙස සත්තො පථවීගොපකො. කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිම්පිති? එකස්මිඤ්ඤෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවත්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොචෙතියෙව. එවරූපස්ස හි යෙහුයොන භවතො චුට්ඨානං නාම නත්ථි.

තස්මා අකල්යාණජනං, ආසිවිසම්චොරගං;

ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍ය, භූතිකාමො විචක්ඛණොති.

103. නත්ථි සබ්බසො ආරූප්පාති අරූපබ්‍රහ්මලොකො නාම සබ්බාකාරෙන නත්ථි. මනොමයාති ඤානචිත්තමයා. සඤ්ඤාමයාති අරූපජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤාමයා. රූපානංයෙව නිබ්බිදාය වීරාගාය නිරොධාය පටිපත්තො හොතීති අයං ලාභී වා හොති තක්කී වා. ලාභී නාම රූපාවචරජ්ඣානලාභී. තස්ස

රුපාවචරෙ කඬ්ඛා නත්ථි, අරුපාවචරලොකෙ අත්ථි. සො – “අහං ආරුප්පා අත්ථිති වදන්තානම්පි නත්ථිති වදන්තානම්පි සුඤ්ඤාමි, අත්ථි නත්ථිති පන න ජානාමි. චතුත්ථජ්ඣානං පදට්ඨානං කත්වා අරුපාවචරජ්ඣානං නිබ්බත්තෙස්සාමි. සචෙ ආරුප්පා අත්ථි, තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි, සචෙ නත්ථි, රුපාවචරවුග්ගලොකෙ නිබ්බත්තිස්සාමි. එවං මෙ අපණ්ණකො ධම්මො අපණ්ණකොව අවිරද්ධොව භවිස්සති”ති තථා පටිපජ්ජති. තක්කි පන අප්පට්ඨද්ධජ්ඣානො, තස්සාපි රුපජ්ඣානෙ කඬ්ඛා නත්ථි, අරුපලොකෙ පන අත්ථි. සො – “අහං ආරුප්පා අත්ථිති වදන්තානම්පි නත්ථිති වදන්තානම්පි සුඤ්ඤාමි, අත්ථි නත්ථිති පන න ජානාමි. කසිණපරිකම්මං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තං පදට්ඨානං කත්වා අරුපාවචරජ්ඣානං නිබ්බත්තෙස්සාමි. සචෙ ආරුප්පා අත්ථි, තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි. සචෙ නත්ථි, රුපාවචරවුග්ගලොකෙ නිබ්බත්තිස්සාමි. එවං මෙ අපණ්ණකො ධම්මො අපණ්ණකොව අවිරද්ධොව භවිස්සති”ති තථා පටිපජ්ජති.

104. භවනිරොධොති නිබ්බානං. සාරාගාය සන්තිකෙති රාගවසෙන වට්ටෙ රජ්ජනස්ස සන්තිකෙ. සංයොගායාති තණ්හාවසෙන සංයොජනත්ථාය. අභිනන්දනායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනන්දනාය. පටිපන්නො භොතීති අයම්පි ලාභී වා භොති තක්කි වා. ලාභී නාම අට්ඨසමාපත්තිලාභී. තස්ස ආරුප්පෙ කඬ්ඛා නත්ථි, නිබ්බානෙ අත්ථි. සො – “අහං නිරොධො අත්ථිතිපි නත්ථිතිපි සුඤ්ඤාමි, සයං න ජානාමි. සමාපත්තිං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤාමි. සචෙ නිරොධො භවිස්සති, අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි. නො චෙ භවිස්සති, ආරුප්පෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති එවං පටිපජ්ජති. තක්කි පන එකසමාපත්තියාපි න ලාභී, ආරුප්පෙ පනස්ස කඬ්ඛා නත්ථි, භවනිරොධෙ අත්ථි. සො – “අහං නිරොධො අත්ථිතිපි නත්ථිතිපි සුඤ්ඤාමි, සයං න ජානාමි, කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා සමාපත්තිපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤාමි. සචෙ නිරොධො භවිස්සති, අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි. නො චෙ භවිස්සති, ආරුප්පෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති එවං පටිපජ්ජති. එත්ථාහ – “අත්ථි දින්නන්තිආදීති තාව අපණ්ණකාති භවන්තු, නත්ථි දින්නන්තිආදීති පන කථං අපණ්ණකාති”ති. ගහණවසෙන. තාති හි අපණ්ණකං අපණ්ණකන්ති එවං ගහිතත්තා අපණ්ණකාති නාම ජාතාති.

105. චත්තාරොමෙති අයං පාටිචක්කො අනුසන්ධි. නත්ථිකවාදො, අහෙතුකවාදො අකිරියවාදො, ආරුප්පා නත්ථි නිරොධො නත්ථිති එවංවාදිනො ව ද්වෙති ඉමෙ පඤ්ච පුග්ගලා හෙට්ඨා තයො පුග්ගලාව භොන්ති.

අත්ථිකවාදාදයො පඤ්ච එකො චතුත්ථපුග්ගලොච භොති. එතමත්ථං දස්සෙතුං
 භගවා ඉමං දෙසනං ආරභී. තත්ථ සබ්බං අත්ථනො උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අපණ්ණකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. හික්ඛුට්ඨගො

1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

107. එවං මෙ සුතන්ති අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං. තත්ථ අම්බලට්ඨිකායං විහරතීති වෙළවනවිහාරස්ස පච්චන්තෙ පධානසරසඛ්ඛෙපෙ විවෙකකාමානං වසනත්ථාය කතෙ අම්බලට්ඨිකාති එවංනාමකෙ පාසාදෙ පච්චෙකං බ්‍රහ්මයන්තො විහරති. කණ්ටකො නාම ජාතකාලතො පට්ඨාය තිබ්බිණොව හොති, එවමෙවං අයම්පි ආයස්මා සත්තවස්සිකසාමණෙරකාලෙයෙව පච්චෙකං බ්‍රහ්මයමානො තත්ථ විහාසි. පට්ඨල්ලානා වුට්ඨිතොති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨාය. ආසනන්ති පකතිපඤ්ඤත්තමෙවෙත්ථ ආසනං අත්ථී, තං පජ්ඣොටෙත්වා යපෙසි. උදකාධානෙති උදකභාජනෙ. “උදකට්ඨානෙ”තිපි පායො.

ආයස්මන්තං රාහුලං ආමන්තෙසීති ඔවාදදානත්ථං ආමන්තෙසි. හගවතා හි රාහුලත්ථෙරස්ස සම්බහුලා ධම්මදෙසනා කතා. සාමණෙරපඤ්ඤං ථෙරස්සෙව වුත්තං. තථා රාහුලසංයුත්තං මහාරාහුලොවාදසුත්තං වුළුරාහුලොවාදසුත්තමීදං අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තන්ති.

අයඤ්චි ආයස්මා සත්තවස්සිකකාලෙ හගවන්තං වීචරකණ්ණෙ ගහෙත්වා “දායජ්ජං මෙ සමණ දෙහී”ති දායජ්ජං යාවමානො හගවතා ධම්මදෙසනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස නියායාදෙත්වා පබ්බාජිතො. අථ හගවා දහරකුමාරා නාම යුත්තායුත්තං කථං කථෙත්ති, ඔවාදමස්ස දෙමීති රාහුලකුමාරං ආමන්තෙත්වා “සාමණෙරෙන නාම, රාහුල, තීරවිජානකථං කථෙතුං න වට්ටති, ත්වං කථයමානො එවරූපං කථං කථෙය්‍යාසී”ති සබ්බබ්‍රද්ධෙහි අවිජහිතං දසපුච්ඡං පඤ්චපණ්ණාසවිස්සජ්ජනං – “එකො පඤ්ඤො එකො උද්දෙසො එකං වෙය්‍යාකරණං ද්වෙ පඤ්ඤා...පෙ.... දස පඤ්ඤා දස උද්දෙසා දස වෙය්‍යාකරණාති. එකං නාම කිං? සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා...පෙ.... දස නාම කිං? දසහඬිගෙහි සමන්තාගතො අරහාති වුච්චති”ති (බු. පා. 4.10) ඉමං සාමණෙරපඤ්ඤං කථෙසි. සුත වින්තෙසි “දහරකුමාරා නාම පියමුසාවාදා හොන්ති, අදිට්ඨමෙව දිට්ඨං අම්හෙහි, දිට්ඨමෙව න දිට්ඨං අම්හෙහිති වදන්ති ඔවාදමස්ස දෙමී”ති අක්ඛිති ඔලොකෙත්වාපි සුඛසඤ්ජානනත්ථං පට්ඨමෙව චතස්සො උදකාධානුපමායො, තතො ද්වෙ හත්ථීඋපමායො එකං ආදාසුපමඤ්ච දස්සෙත්වා ඉමං සුත්තං කථෙසි. චතුසු පන පච්චයෙසු තණ්හාවිවට්ටනං පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගජ්ජහානං කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයස්ස මහන්තභාවඤ්ච දස්සෙත්වා රාහුලසුත්තං (සු. නි. රාහුලසුත්ත) කථෙසි. ආගතාගතට්ඨානෙ හවෙසු

ජන්දරාගො න කත්තබ්බොති දස්සෙතුං රාහුලසංයුත්තං (සං. නි. 2.188 ආදයො) කථෙසි. “අහං සොභාමි, මම වණ්ණායතනං පසන්න”න්ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහස්සිතජන්දරාගො න කත්තබ්බොති මහාරාහුලොවාදසුත්තං කථෙසි.

තත්ථ රාහුලසුත්තං ඉමස්මිං නාම කාලෙ චුත්තන්ති න වත්තබ්බං. තඤ්චි අභිණ්ණොවාදවසෙන චුත්තං. රාහුලසංයුත්තං සත්තවස්සිකකාලතො පටියාය යාව අවස්සිකභික්ඛුකාලා චුත්තං. මහාරාහුලොවාදසුත්තං අට්ඨාරස වස්සසාමණෙරකාලෙ චුත්තං. චූළරාහුලොවාදසුත්තං අවස්සිකභික්ඛුකාලෙ චුත්තං. කුමාරකපඤ්ඤාඤ්ච ඉදඤ්ච අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං සත්තවස්සිකසාමණෙරකාලෙ චුත්තං. තෙසු රාහුලසුත්තං අභිණ්ණොවාදත්ථං, රාහුලසංයුත්තං, ථෙරස්ස විපස්සනාගබ්භගහණත්ථං, මහාරාහුලොවාදං ගෙහස්සිතජන්දරාගවිනොදනත්ථං, චූළරාහුලොවාදං ථෙරස්ස පඤ්චදස-විමුත්තිපරිපාවතීය-ධම්මපරිපාකකාලෙ අරහත්තගාභාපනත්ථං චුත්තං. ඉදඤ්ච පන සන්ධාය රාහුලත්ථෙරො භික්ඛුසඤ්ඤාමජ්ඣෙ තථාගතස්ස ගුණං කථෙන්නො ඉදමාහ -

“කිකිච ඛිජං රක්ඛෙය්‍ය, වාමරී වාලමුත්තමං;

නිපකො සීලසම්පන්නො, මමං රක්ඛි තථාගතො”ති. (අප. 1.2.83);

සාමණෙරපඤ්ඤං අයුත්තවචනපභානත්ථං, ඉදං අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තං සම්පජානමුසාවාදස්ස අකරණත්ථං චුත්තං.

තත්ථ පස්සසි නොති පස්සසි නු. පරිත්තන්ති ථොකං. සාමඤ්ඤන්ති සමණධම්මො. නික්කුජ්ජිත්වාති අධොමුඛං කත්වා. උක්කුජ්ජිත්වාති උත්තානං කත්වා.

108. සෙය්‍යථාපි, රාහුල, රඤ්ඤො නාගොති අයං උපමා සම්පජානමුසාවාදෙ සංවරරහිතස්ස ඔපම්මදස්සනත්ථං චුත්තා. තත්ථ ඊසාදන්තොති රථිසාසදිසදන්තො. උරුල්භවාති අභිවච්ඡිතො ආරොහසම්පන්නො. අභිජාතොති සුජාතො ජාතිසම්පන්නො. සඬගාමාවචරොති සඬගාමං ඔතිණ්ණපුබ්බො. කම්මං කරොතීති ආගතාගතෙ පවට්ඨෙන්නො සාතෙති. පුරත්ථිමකායාදිසු පන පුරත්ථිමකායෙන තාව පටිසෙනාය ඵලකකොට්ඨකමුණ්ඩපාකාරාදයො පාතෙති, තථා පච්ඡිමකායෙන. සීසෙන කම්මං නාම නියමෙත්වා එතං පදෙසං මද්දිස්සාමිති නිවත්තිත්වා ඔලොකෙති, එත්තකෙන සතම්පි සහස්සම්පි ද්වෙධා භිජ්ජති. කණ්ණෙහි කම්මං නාම ආගතාගතෙ සරෙ කණ්ණෙහි පහරිත්වා පාතනං. දන්තෙහි කම්මං නාම

පටිහත්ථිඅස්සහත්ථාරොහඅස්සාරොහපදාදීනං විජ්ඣනං. නඬගුට්ඨොන කම්මං නාම නඬගුට්ඨො ඛන්ධාය දිසාසිලට්ඨියා වා අයමුසලෙන වා ඡෙදනභෙදනං. රක්ඛතෙව සොණ්ඩන්ති සොණ්ඩං පන මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා රක්ඛති.

තත්ථාති තස්මිං තස්ස හත්ථිනො කරණෙ. අපරිච්චත්තන්ති අනිස්සට්ඨං, පරෙසං ඡයං අම්භාකඤ්ච පරාජයං පස්සිති මඤ්ඤති. සොණ්ඩායපි කම්මං කරොතීති අයමුග්ගරං වා ඛදිරමුසලං වා ගහෙත්වා සමන්තා අට්ඨාරසහත්ථට්ඨානං මද්දති. පරිච්චත්තන්ති විස්සට්ඨං, ඉදානි හත්ථියොධාදිසු න කුතොචි භායති, අම්භාකං ඡයං පරෙසඤ්ච පරාජයං පස්සිති මඤ්ඤති. නාහං තස්ස කිඤ්චි පාපන්ති තස්ස දුක්කටාදිආපත්තිවිතික්කමෙ වා මාතුසාතකාදිකම්මෙසු වා කිඤ්චි පාපං අකත්තබ්බං නාම නත්ථි. තස්මා තිහ තෙති යස්මා සම්පජානමුසාවාදිනො අකත්තබ්බං පාපං නාම නත්ථි, තස්මා තයා හසායපි දවකම්මායාපි මුසා න හණ්ස්සාමිති සික්ඛිතබ්බං. පච්චචෙක්ඛණත්ථොති ඔලොකනත්ථො, යං මුඛෙ චජ්ජං හොති, තස්ස දස්සනත්ථොති චුත්තං හොති. පච්චචෙක්ඛිත්වා පච්චචෙක්ඛිත්වාති ඔලොකෙත්වා ඔලොකෙත්වා.

109. සසක්කං න කරණියන්ති එකංසෙනෙව න කාතබ්බං. පටිසංභරෙය්‍යාසීති නිවත්තෙය්‍යාසි මා කරෙය්‍යාසි. අනුපදජ්ජෙය්‍යාසීති අනුපදෙය්‍යාසි උපත්ථම්භෙය්‍යාසි පුනජ්ජුනං කරෙය්‍යාසි. අභොරත්තානුසික්ඛීති රත්තිඤ්ච දිවඤ්ච සික්ඛමානො.

111. අට්ඨිසිතබ්බන්ති අට්ටෙන පිළිතෙන හවිතබ්බං. හරායිතබ්බන්ති ලජ්ජිතබ්බං. ජිගුච්ඡිතබ්බන්ති ගුථං දිස්වා විය ජිගුච්ඡා උජ්ජාදෙනබ්බා. මනොකම්මස්ස පන අදෙසනාවත්ථුකත්තා ඉධ දෙසෙතබ්බන්ති න චුත්තං. කිත්තකෙ පන යානෙ කායකම්මවචිකම්මානි සොධෙතබ්බානි, කිත්තකෙ මනොකම්මන්ති. කායකම්මවචිකම්මානි තාව එකස්මිං පුරෙහත්තෙයෙව සොධෙතබ්බානි. හත්තකිච්චං කත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තෙන හි පච්චචෙක්ඛිතබ්බං. “අරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව ඉමස්මිං යානෙ නිසජ්ජා අත්ථි නු ඛො මෙ ඉමස්මිං අන්තරෙ පරෙසං අජ්ජියං කායකම්මං වා වචිකම්මං වා”ති. සචෙ අත්ථිති ජානාති, දෙසනායුත්තං දෙසෙතබ්බං, ආචිකරණයුත්තං ආචිකාතබ්බං. සචෙ නත්ථි, තෙනෙව පිතිපාමොජ්ජෙන විහාතබ්බං. මනොකම්මං පන එතස්මිං පිණ්ඩපාතපරියෙසනට්ඨානෙ සොධෙතබ්බං. කථං? “අත්ථි නු ඛො මෙ අජ්ජ පිණ්ඩපාතපරියෙසනට්ඨානෙ රුපාදිසු ඡන්දො වා රාගො වා පටිසං වා”ති? සචෙ අත්ථි, “පුන න එවං කරිස්සාමි”ති විත්තෙනෙව අධිට්ඨාතබ්බං. සචෙ නත්ථි, තෙනෙව පිතිපාමොජ්ජෙන විහාතබ්බං.

112. සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා තථාගතසාවකා වා. තස්මාතිහාති යස්මා අතීතෙපි එවං පරිසොධෙසුං, අනාගතෙපි පරිසොධෙස්සන්ති, එතරහිපි පරිසොධෙන්ති, තස්මා තුම්හෙහිපි තෙසං අනුසික්ඛන්තෙහි එවං සික්ඛිතබ්බන්ති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. ඉමං පන දෙසනං භගවා යාව භවග්ගා උස්සිතස්ස රතනරාසිනො යොජනියමණික්ඛන්ධෙන කුටං ගණ්හන්තො විය නෙය්‍යපුග්ගලවසෙන පරිනිට්ඨාපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

113. එවං මෙ සුතන්ති මහාරාහුලොවාදසුත්තං. තත්ථ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිති දස්සනං අවිජ්ඣිත්වා ගමනං අබ්බොවිජ්ජන්තං කත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධි. තදා හි භගවා පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො විලාසිතගමනෙන පුරතො පුරතො ගච්ඡති, රාහුලත්ථෙරො දසබලස්ස පදානුපදිකො හුත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො.

තත්ථ භගවා සුපුජ්ජිතසාලවනමජ්ඣගතො සුභූමිඔතරණත්ථාය නික්ඛන්තමත්තවරවාරණො විය විරොචිත්ථ, රාහුලභද්දො ච වරවාරණස්ස පච්ඡතො නික්ඛන්තගජපොතකො විය. භගවා සායන්හසමයෙ මණිගුහතො නික්ඛමිත්වා ගොවරං පටිපන්නො කෙසරසිභො විය, රාහුලභද්දො ච සිහම්ගරාජානං අනුබන්ධන්තො නික්ඛන්තසිහපොතකො විය. භගවා මණිපබ්බතසස්සිරිකවනසණ්ඨිතො දායබලො මහාබ්‍යග්ගෙසො විය, රාහුලභද්දො ච බ්‍යග්ගරාජානං අනුබන්ධබ්‍යග්ගපොතකො විය. භගවා සිම්බලිදායතො නික්ඛන්තසුපණ්ණරාජා විය, රාහුලභද්දො ච සුපණ්ණරාජස්ස පච්ඡතො නික්ඛන්තසුපණ්ණපොතකො විය. භගවා චිත්තකුටපබ්බතතො ගගනතලං පක්ඛන්දසුවණ්ණහංසරාජා විය, රාහුලභද්දො ච හංසාධිපතිං අනුපක්ඛන්දහංසපොතකො විය. භගවා මහාසරං අජ්ඣොගාලිහා සුවණ්ණමහානාථා විය, රාහුලභද්දො ච සුවණ්ණනාථං පච්ඡා අනුබන්ධනාථාපොතකො විය. භගවා චක්කරතනානුභාවෙන ගගනතලෙ සම්පයාතචක්කවත්තිරාජා විය, රාහුලභද්දො ච රාජානං අනුසම්පයාතපරිණායකරතනං විය. භගවා විගතවලාහකං නහං පටිපන්නතාරකරාජා විය, රාහුලභද්දො ච තාරකාධිපතිතො අනුමග්ගපටිපන්නා පරිසුද්ධඔසධිතාරකා විය.

භගවාපි මහාසම්මතපචේණියං ඔක්කාකරාජවංසෙ ඡාතො, රාහුලභද්දොපි.
 භගවාපි සඬ්ඛෙ පක්ඛිත්තබ්බරසදිසො සුපරිසුද්ධජාතිබත්තියකුලෙ ඡාතො,
 රාහුලභද්දොපි. භගවාපි රජ්ජං පභාය පබ්බජිතො, රාහුලභද්දොපි. භගවතොපි
 සරීරං ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං දෙවනගරෙසු
 සමුස්සිතරතනතොරණං විය සබ්බපාලිචුල්ලො පාරිච්ඡත්තකො විය ච
 අතිමනොහරණං, රාහුලභද්දස්සාපි. ඉති ද්වෙපි අහිනීහාරසම්පන්නා, ද්වෙපි
 රාජපබ්බජිතා, ද්වෙපි බත්තියසුබ්බමාලා, ද්වෙපි සුවණ්ණවණ්ණා, ද්වෙපි
 ලක්ඛණසම්පන්නා එකමග්ගං පටිපන්නා පටිපාටියා ගච්ඡන්තානං ද්වින්නං
 චන්දමණ්ඩලානං ද්වින්නං සූරියමණ්ඩලානං ද්වින්නං
 සක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිම්මිතවසවත්තිමහාබ්බුහ්මාදීනං සිරියා සිරිං
 අභිභවමානා විය විරොචිංසු.

තත්ත්වාස්මා රාහුලො භගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තොව පාදතලතො
 යාව උපරි කෙසන්තා තථාගතං ආලොකෙසි. සො භගවතො බුද්ධචේසවිලාසං
 දිස්වා “සොහති භගවා ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවිචිත්තසරීරො
 බ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛිත්තතාය විජ්ජකිණ්ණසුවණ්ණචුණ්ණමජ්ඣගතො විය,
 විජ්ජුලතාපරික්ඛිත්තො කනකපබ්බතො විය,
 යන්තසුත්තසමාකඩ්ඪිතරතනවිචිත්තං සුවණ්ණඅග්ගිකං විය,
 රත්තපංසුකුලවීචරපටිච්ඡන්තොපි රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තකනකපබ්බතො
 විය, පවාලලතාපටිමණ්ඩිතං සුවණ්ණඅග්ගිකං විය, චිනපිට්ඨචුණ්ණපූජිතං
 සුවණ්ණචේතියං විය, ලාබාරසානුලිත්තො කනකයුපො විය,
 රත්තවලාහකන්තරතො තඩ්ඛණබ්බුග්ගතපුණ්ණවන්දො විය, අහො
 සමතිංසපාරමිතානුභාවසජ්ජිතස්ස අත්තභාවස්ස සිරිසම්පත්ති”ති වින්නෙසි.
 තතො අත්තානම්පි ඔලොකෙත්වා – “අහම්පි සොහාමි. සචෙ භගවා චතුසු
 මහාදීපෙසු චක්කවත්තිරජ්ජං අකරිස්සා, මය්හං පරිණායකට්ඨානන්තරං
 අදස්සා. එවං සන්නෙ අතිවිය ජම්බුදීපතලං අසොභිස්සා”ති අත්තභාවං නිස්සාය
 ගෙහස්සිතං ඡන්දරාගං උප්පාදෙසි.

භගවාපි පුරතො ගච්ඡන්තොව වින්නෙසි – “පරිපුණ්ණච්ඡවිමංසලොභිතො
 දානි රාහුලස්ස අත්තභාවො. රජනීයෙසු රූපාරම්මණාදීසු හි විත්තස්ස
 පක්ඛන්දනකාලො ඡාතො, කිං බහුලතාය නු ඛො රාහුලො විනිනාමෙති”ති.
 අථ සභාවජ්ජනෙනෙව පසන්නඋදකෙ මච්ඡං විය, පරිසුද්ධෙ ආදාසමණ්ඩලෙ
 මුඛනිමිත්තං විය ච තස්ස තං චිත්තුප්පාදං අද්දස. දිස්වාච – “අයං රාහුලො
 මය්හං අත්‍රපො හුත්වා මම පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ‘අහං සොහාමි, මය්හං
 චණ්ණායතනං පසන්න’න්ති අත්තභාවං නිස්සාය ගෙහස්සිතඡන්දරාගං
 උප්පාදෙති, අතිත්ථෙ පක්ඛන්දො උප්පථං පටිපන්නො අගොචරෙ වරති,

දිසාමුල්ලභ අද්ධිකො විය අගන්තබ්බං දිසං ගච්ඡති. අයං බො පනස්ස කිලෙසො අබ්භන්තරෙ වඩ්ඪන්තො අත්තත්ථමපි යථාභූතං පස්සිතුං න දස්සති, පරත්ථමපි, උභයත්ථමපි. තතො නිරයෙපි පටිසන්ධිං ගණ්භාපෙස්සති, තිරච්ඡාන යොනියමපි, පෙත්තිවිසයෙපි, අසුරකායෙපි, සම්බාධෙපි මාතුකුච්ඡස්මිත්ති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ පරිපාතෙස්සති. අයඤ්භි -

අනත්ථජනනො ලොභො, ලොභො චිත්තජපකොපනො;

භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති.

ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;

අන්ධතමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නරං. (ඉතිවු. 88) -

යථා බො පන අනෙකරතනපුරා මහානාචා භින්තඵලකන්තරෙන උදකං ආදියමානා මුහුත්තමපි න අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බා භොති, වෙගෙනස්සා විවරං පිදහිතුං වට්ටති, ඵවමෙවං අයමිපි න අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බො. යාවස්ස අයං කිලෙසො අබ්භන්තරෙ සීලරතනාදීනි න විනාසෙති, තාවදෙව නං නිග්ගණ්භිස්සාමි”ති අජ්ඣාසයමකාසි. ඵවරූපෙසු පන යානෙසු බුද්ධානං නාගවිලෝකනං නාම භොති. තස්මා යන්තෙන පරිවත්තිතසුවණ්ණපට්ඨා විය සකලකායෙනෙව පරිවත්තෙත්වා ධීතො රාහුලභද්දං ආමන්තෙසි. තං සන්ධාය “අථ බො භගවා අපලොකෙත්වා”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ යංකිඤ්චි රූපන්ති ආදීනි සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතාති. නෙතං මමාති ආදීනි මහාභත්ථිපදොපමෙ වුත්තාති. රූපමෙව නු බො භගවාති කස්මා පුච්ඡති? තස්ස කිර - “සබ්බං රූපං නෙතං මම, නෙසොභමස්මි න මෙසො අත්තා”ති සුත්වා - “භගවා සබ්බං රූපං විපස්සනාපඤ්ඤාය ඵවං දට්ඨබ්බන්ති වදති, වෙදනාදීසු නු බො කථං පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති නයො උදපාදි. තස්මා තස්මිං නයෙ ධීතො පුච්ඡති. නයකුසලො හෙස ආයස්මා රාහුලො, ඉදං න කත්තබ්බන්ති වුත්තෙ ඉදමිපි න කත්තබ්බං ඉදමිපි න කත්තබ්බමෙවාති නයසතෙනපි නයසභස්සෙනපි පටිවිජ්ඣති. ඉදං කත්තබ්බන්ති වුත්තෙපි ඵසෙව නයො.

සික්ඛාකාමො හි අයං ආයස්මා, පාතොව ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පත්ථමත්තං වාලිකං ඔකිරති - “අජ්ජ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකා මය්හං උපජ්ඣායස්ස සන්තිකා ඵත්තකං ඔවාදං ඵත්තකං පරිභාසං ලභාමි”ති. සම්මාසම්බුද්ධොපි නං ඵතදග්ගෙ යපෙන්නො - “ඵතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං සික්ඛාකාමානං යදිදං රාහුලො”ති (අ. නි. 1.209) සික්ඛායමෙව අග්ගං කත්වා යපෙසි. සොපි ආයස්මා භික්ඛුසඬ්ඨිමජ්ඣෙ තමෙව සිහනාදං නදි -

“සබ්බමෙනං අභිඤ්ඤාය, ධම්මරාජා පිතා මම;

සම්මුඛා භික්ඛුසඤ්ඤාය, එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

සික්ඛාකාමානහං අග්ගො, ධම්මරාජෙන ථොමිතො;

සද්ධාපබ්බජිතානඤ්ච, සභායො පවරො මම.

ධම්මරාජා පිතා මය්හං, ධම්මාරක්ඛො ච පෙත්තියො;

සාරිපුත්තො උපජ්ඣායො, සබ්බං මෙ ජිනසාසන”න්ති.

අථස්ස භගවා යස්මා න කෙවලං රූපමෙව, වෙදනාදයොපි එවං දට්ඨබ්බා, තස්මා රූපමිති රාහුලාතිආදිමාහ. කො නජ්ජාති කො නු අජ්ජ. ථෙරස්ස කිර එතදහොසි “සම්මාසම්බුද්ධො මය්හං අත්තභාවනිස්සිතං ඡන්දරාගං ඤත්වා ‘සමණෙන නාම එවරූපො විතක්කො න විතක්කිතබ්බො’ති නෙව පරියායෙන කථං කථෙසි, ගච්ඡ භික්ඛු රාහුලං වදෙහි ‘මා පුත එවරූපං විතක්කං විතක්කෙසි’ති න දුතං පෙසෙසි. මං සම්මුක්ඛෙ යත්වායෙව පන සහණ්ඩකං චොරං චූළාය ගණ්හන්තො විය සම්මුඛා සුගතොවාදං අදාසි. සුගතොවාදො ච නාම අසඬ්ඛෙයොහිපි කප්පෙහි දුල්ලහො. එවරූපස්ස බුද්ධස්ස සම්මුඛා ඔවාදං ලහිත්වා කො නු විඤ්ඤා පණ්ඩිතජාතිකො අජ්ජ ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිස්සති”ති. අථෙස ආයස්මා ආහාරකිච්චං පහාය යස්මිං නිසින්තට්ඨානෙ යිතෙන ඔවාදො ලද්ධො, තතොව පටිනිවත්තෙන්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. භගවාපි තං ආයස්මත්තං නිවත්තමානං දිස්වා න එවමාහ – “මා නිවත්ත තාව, රාහුල, භික්ඛාවාරකාලො තෙ”ති. කස්මා? එවං කිරස්ස අහොසි – “අජ්ජ තාව කායගතාසතිඅමතභොජනං භුඤ්ජතු”ති.

අද්දසා ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තොති භගවති ගතෙ පච්ඡා ගච්ඡන්තො අද්දස. එතස්ස කිරායස්මතො එකකස්ස විහරතො අඤ්ඤං වත්තං, භගවතා සද්ධිං විහරතො අඤ්ඤං. යදා හි ද්වෙ අග්ගසාවකා එකාකිතො වසන්ති, තදා පාතොව සෙනාසනං සම්මජ්ජිත්වා සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා සමාපත්තිං අප්පෙත්වා සන්තිසින්තා අත්තතො විත්තරූපියා භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්ති. භගවතා සද්ධිං විහරන්තා පන ථෙරා එවං න කරොන්ති. තදා හි භගවා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවාරො පයමං භික්ඛාවාරං ගච්ඡති. තස්මිං ගතෙ ථෙරො අත්තතො සෙනාසනා නික්ඛමිත්වා – “බහුතං වසනට්ඨානෙ නාම සබ්බෙව පාසාදිකං කාතුං සක්කොන්ති වා, න වා සක්කොන්ති”ති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා අසම්මට්ඨං යානං සම්මජ්ජති. සථෙ කච්චරො අජඬ්ඨිතො හොති, තං ඡඩ්ඬෙති. පානීයට්ඨපෙතබ්බට්ඨානමිහි පානීයකූටෙ අසති පානීයසං යපෙති. ගිලානානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “ආචූසො, තුම්භාකං කිං ආහරාමි, කිං වො

ඉච්ඡිතබ්බ”න්ති? පුච්ඡති. අවස්සිකදහරානං සන්තිකං ගන්ත්වා – “අභිරමථ, ආවුසො, මා උක්කණ්ඨිත්ථ, පටිපත්තිසාරකං බුද්ධසාසන”න්ති ඔවදති. එවං කත්වා සබ්බපච්ඡා හික්ඛාවාරං ගච්ඡති. යථා හි චක්කවත්ති කුභිඤ්චි ගන්තුකාමො සෙනාය පරිවාරිතො පයමං නික්ඛමති, පරිණායකරතනං සෙනඪගානි සංවිධාය පච්ඡා නික්ඛමති, එවං සද්ධම්මචක්කවත්ති භගවා හික්ඛුසඪ්ඨපරිවාරො පයමං නික්ඛමති, තස්ස භගවතො පරිණායකරතනභූතො ධම්මසෙනාපති ඉමං කිච්චං කත්වා සබ්බපච්ඡා නික්ඛමති. සො එවං නික්ඛන්තො තස්මිං දිවසෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං රාහුලභද්දං අද්දස. තෙන වුත්තං “පච්ඡා ගච්ඡන්තො අද්දසා”ති.

අථ කස්මා ආනාපානස්සතිං නියොජෙසී? නිසජ්ජානුච්ඡවිකත්තා. ථෙරො කිර “එතස්ස භගවතා රූපකම්මට්ඨානං කථිත”න්ති අනාවජ්ජිත්වාච යෙනාකාරෙන අයං අවලො අනොබද්ධො හුත්වා නිසින්නො, ඉදමස්ස එතිස්සා නිසජ්ජාය කම්මට්ඨානං අනුච්ඡවිකත්ති චිත්තෙන්වා එවමාහ. තත්ථ ආනාපානස්සතින්ති අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගහෙන්වා තත්ථ චතුක්කපඤ්චකජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං ගණ්භාහීති දස්සෙති.

මහජ්ඣලා හොතීති කීවමහජ්ඣලා හොති? ඉධ හික්ඛු ආනාපානස්සතිං අනුයුත්තො එකාසනෙ නිසින්නොච සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, තථා අසක්කොන්තො මරණකාලෙ සමසීසී හොති, තථා අසක්කොන්තො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා ධම්මකථිකදෙවපුත්තස්ස ධම්මං සුත්වා අරහත්තං පාපුණාති, තතො විරද්ධො අනුප්පන්නෙ බුද්ධුප්පාදෙ පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති, තං අසච්ඡිකරොන්තො බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ බාහියත්ථෙරාදයො විය බිජ්ජාහිඤ්ඤො හොති, එවං මහජ්ඣලා. මහානිසංසාති තස්සෙව වෙච්චනං. වුත්තමපි චෙතං –

“ආනාපානස්සති යස්ස, පරිපුණ්ණා සුභාවිතා;

අනුපුබ්බං පරිචිතා, යථා බුද්ධෙන දෙසිතා;

සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොච චන්දිමා”ති. (ථෙරගා. 548; පටි. ම. 1.1.60) –

ඉමං මහජ්ඣලතං සම්පස්සමානො ථෙරො සද්ධිවිහාරිකං තත්ථ නියොජෙති.

ඉති භගවා රූපකම්මට්ඨානං, ථෙරො ආනාපානස්සතින්ති උභොපි කම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා ගතා, රාහුලභද්දො විහාරෙයෙව ඔභීතො. භගවා තස්ස ඔභීතභාවං ජානන්තොපි නෙව අත්තනා බාදනීයං භොජනීයං ගහෙන්වා

අගමාසි, න ආනන්දත්ථෙරස්ස හත්ථෙ පෙසෙසි, න පසෙනදිමහාරාජඅනාථපිණ්ඩිකාදීනං සඤ්ඤං අදාසි. සඤ්ඤාමත්තකඤ්ඤි ලභිත්වා තෙ කාප්පත්තං අභිහරෙය්‍යං. යථා ච හගවා, එවං සාරිපුත්තත්ථෙරොපි න කිඤ්චි අකාසි. රාහුලත්ථෙරො නිරාහාරො ඡින්නහත්තො අහොසි. තස්ස පනායස්මතො – “හගවා මං විහාරෙ ඔභීනං ජානන්තොපි අත්තනා ලද්ධපිණ්ඩපාතං නාපි සයං ගහෙත්වා ආගතො, න අඤ්ඤස්ස හත්ථෙ පභිණි, න මනුස්සානං සඤ්ඤං අදාසි, උපජ්ඣායොපි මෙ ඔභීතභාවං ජානන්තො තථෙව න කිඤ්චි අකාසි”ති විත්තමිපි න උප්පන්නං, කුතො තප්පච්චයා ඔමානං වා අතිමානං වා ජනෙස්සති. හගවතා පන ආචික්ඛිතකම්මට්ඨානමෙව පුරෙහත්තමිපි පච්ඡාහත්තමිපි – “ඉතිපි රූපං අනිච්චං, ඉතිපි දුක්ඛං, ඉතිපි අසුභං, ඉතිපි අනත්තා”ති අග්ගිං අභිමත්ථෙත්තො විය නිරන්තරං මනසිකත්වා සායන්හසමයෙ වින්තෙසි – “අහං උපජ්ඣායෙන ආනාපානස්සතිං භාවෙහීති වුත්තො, තස්ස වචනං න කරිස්සාමි. ආචරියුපජ්ඣායානඤ්ඤි වචනං අකරොන්තො දුබ්බවො නාම හොති. ‘දුබ්බවො රාහුලො, උපජ්ඣායස්සපි වචනං න කරොති’ති ච ගරහුප්පත්තිතො කක්ඛලතරා පිළා නාම නත්ථි”ති භාවනාවිධානං පුච්ඡිතුකාමො හගවතො සන්තිකං අගමාසි. තං දස්සෙතුං අථ බො ආයස්මා රාහුලොතිආදි වුත්තං.

114. තත්ථ පටිසල්ලානාති එකිභාවතො. යංකිඤ්චි රාහුලාති කස්මා? හගවා ආනාපානස්සතිං පුට්ඨො රූපකම්මට්ඨානං කථෙතීති. රූපෙ ඡන්දරාගප්පභානත්ථං. එවං කිරස්ස අහොසි – “රාහුලස්ස අත්තභාවං නිස්සාය ඡන්දරාගො උප්පන්නො, හෙට්ඨා චස්ස සඬ්ඛෙපෙන රූපකම්මට්ඨානං කථිතං. ඉදානිස්සාපි ද්විවත්තාලිසාය ආකාරෙහි අත්තභාවං විරාජෙත්වා විසඬ්ඛරිත්වා තංනිස්සිතං ඡන්දරාගං අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙස්සාමි”ති. අථ ආකාසධාතුං කස්මා විත්ථාරෙසීති? උපාදාරූපදස්සනත්ථං. හෙට්ඨා හි චත්තාරි මහාභූතානෙව කථිතාති, න උපාදාරූපං. තස්මා ඉමිනා මුඛෙන තං දස්සෙතුං ආකාසධාතුං විත්ථාරෙසි. අපිච අජ්ඣන්තිකෙන ආකාසෙන පරිච්ඡින්නරූපමිපි පාකටං හොති.

ආකාසෙන පරිච්ඡින්නං, රූපං යාති විභූතතං;

තස්සෙවං ආවිභාවත්ථං, තං පකාසෙසි නායකො.

එත්ථ පන පුරිමාසු තාව චතුසු ධාතුසු යං චත්තබ්බං, තං මහාහත්ථිපදොපමෙ වුත්තමෙව.

118. ආකාසධාතුයං ආකාසගතන්ති ආකාසභාවං ගතං. උපාදින්නන්ති ආදින්නං ගතිතං පරාමට්ඨං, සරීරට්ඨකන්ති අත්ථො. කණ්ණවිජ්ජදන්ති මංසලොහිතාදිහි අසම්ඵුට්ඨකණ්ණවිවරං. නාසවිජ්ජදාදිසුපි එසෙව නයො. යෙන වාති යෙන ඡිද්දෙන. අප්ඤ්ඤාහරතීති අත්තො පච්චෙසෙති, ජිව්හාබන්ධනතො හි යාව උදරපටලා මනුස්සානං විදන්ථිවතුරඬගුලං ඡිද්දට්ඨානං හොති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යත්ථ වාති යස්මිං ඔකාසෙ. සන්තිට්ඨතීති පතිට්ඨාති. මනුස්සානඤ්ඤි මහන්තං පටපරිස්සාවනමත්තඤ්ඤව උදරපටලං නාම හොති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අධොභාගං නික්ඛමතීති යෙන හෙට්ඨා නික්ඛමති. ද්වන්තිංසහත්ථමත්තං එකවිසතියා යානෙසු වඩ්ඤං අත්තං නාම හොති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යං වා පනඤ්ඤමිසිති ඉමිනා සුබ්බමසුබ්බමං වම්මමංසාදිඅන්තරගතඤ්ඤවෙව ලොමකුපභාවෙන ව යීතං ආකාසං දස්සෙති. සෙසමෙත්ථාපි පට්ඨිධාතුආදිසු වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

119. ඉදානිස්ස තාදිභාවලක්ඛණං ආවික්ඛන්තො පට්ඨිසමන්ති ආදිමාහ. ඉට්ඨානිට්ඨෙසු හි අරජ්ජන්තො අදුස්සන්තො තාදී නාම හොති. මනාපාමනාපාති එත්ථ අට්ඨ ලොභසහගතචිත්තසම්පයුත්තා මනාපා නාම, ද්වෙ දොමනස්සචිත්තසම්පයුත්තා අමනාපා නාම. චිත්තං න පරියාදාය යස්සන්තීති එතෙ එස්සා උප්පජ්ජිත්වා තව චිත්තං අත්තොමුට්ඨිගතං කරොන්තො විය පරියාදාය ගහෙත්වා යාතුං න සක්ඛිස්සන්ති “අහං සොභාමි, මය්හං චණ්ණායතනං පසන්න”න්ති පුන අත්තභාවං නිස්සාය ඡන්දරාගො නුප්පජ්ජිස්සති. ගුප්තන්ති ආදිසු ගුප්තමෙව ගුප්තං. එවං සබ්බත්ථ.

න කත්ථවි පතිට්ඨිතොති පට්ඨිපබ්බතරුක්ඛාදිසු එකස්මිමිපි න පතිට්ඨිතො, යදි හි පට්ඨියං පතිට්ඨිතො භවෙය්‍ය, පට්ඨියා හිජ්ජමානාය සහෙව හිජ්ජෙය්‍ය, පබ්බතෙ පතමානෙ සහෙව පතෙය්‍ය, රුක්ඛෙ ඡිජ්ජමානෙ සහෙව ඡිජ්ජෙය්‍ය.

120. මෙත්තං රාහුලාති කස්මා ආරහි? තාදිභාවස්ස කාරණදස්සන්තත්ථං. හෙට්ඨා හි තාදිභාවලක්ඛණං දස්සිතං, න ච සක්කා අහං තාදී හොමිති අකාරණා භවිතුං, නපි “අහං උච්චාකුලප්පසුතො බහුස්සුතො ලාහී, මං රාජරාජමහාමත්තාදයො භජන්ති, අහං තාදී හොමී”ති ඉමෙහි කාරණෙහි කොචි තාදී නාම හොති, මෙත්තාදිභාවනාය පන හොතීති තාදිභාවස්ස කාරණදස්සන්තත්ථං ඉමං දෙසනං ආරහි.

තත්ථ භාවයතොති උපචාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්නස්ස. යො ඛ්‍යාපාදොති යො සත්තෙ කොපො, සො පහිසිස්සති. විහෙසාති පාණිආදිහි සත්තානං විහිංසනං. අරතීති පන්තසෙනාසනෙසු වෙව අධිකුසලධම්මෙසු ව

උක්කණ්ඨිතතා. පටිසොති යත්ථ කත්ථචි සත්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු ච පටිභඤ්ඤනකිලෙසො. අසුභන්ති උද්ධුමාතකාදීසු උපචාරජපනං. උද්ධුමාතකාදීසු අසුභභාවනා ච නාමෙසා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතාව. රාගොති පඤ්චකාමගුණිකරාගො. අනිච්චසඤ්ඤන්ති අනිච්චානුපස්සනාය සහජාතසඤ්ඤං. විපස්සනා එව චා එසා අසඤ්ඤාපි සඤ්ඤාසීසෙන සඤ්ඤාති චුත්තා. අස්මිමානොති රූපාදීසු අස්මිති මානො.

121. ඉදානි ථෙරෙන පුච්ඡිතං පඤ්භං විත්ථාරෙන්තො ආනාපානස්සතින්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදං කම්මට්ඨානඤ්ච කම්මට්ඨානභාවනා ච පාළිඅත්ථො ච සද්ධිං ආනිසංසකථාය සබ්බො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සතිනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතොයෙව. ඉමං දෙසනං භගවා නෙය්‍යපුග්ගලවසෙනෙව පරිනිට්ඨාපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. චූළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

122. එවං මෙ සුතන්ති මාලුකාසුත්තං. තත්ථ මාලුකාසුත්තස්සාති එවංනාමකස්ස ථෙරස්ස. යපිතානි පටික්ඛිත්තානීති දිට්ඨිගතානි නාම න ඛ්‍යාකාතබ්බානීති එවං යපිතානි වෙව පටික්ඛිත්තානි ච. තථාගතොති සත්තො. තං මෙ න රූච්චතීති තං අඛ්‍යාකරණං මය්‍හං න රූච්චති. සික්ඛං පච්චක්ඛායාති සික්ඛං පටික්ඛිපිත්වා.

125. කො සන්තො කං පච්චාචික්ඛසීති යාවකො චා හි යාචිතකං පච්චාචික්ඛෙය්‍ය, යාචිතකො චා යාවකං. ත්වං නෙව යාවකො න යාචිතකො, සො දානි ත්වං කො සන්තො කං පච්චාචික්ඛසීති අත්ථො.

126. විද්ධො අස්සාති පරසෙනාය යිතෙන විද්ධො භවෙය්‍ය. ගාල්භපලෙපනෙතාති බහලලෙපනෙන. හිසක්කන්ති වෙජ්ජං. සල්ලකත්තන්ති සල්ලකත්තනං සල්ලකත්තියසුත්තවාචකං. අක්කස්සාති අක්කවාකෙ ගහෙත්වා ජියං කරොන්ති. තෙන චුත්තං “අක්කස්සා”ති. සණ්භස්සාති වෙණුවිලිපස්ස. මරුවාබිරපණ්ණිනම්පි වාකෙහියෙව කරොන්ති. තෙන චුත්තං යදි චා මරුවාය යදි චා බිරපණ්ණිනොති. ගච්ඡන්ති පබ්බතගච්ඡනදිගච්ඡාදීසු ජාතං. රොපිමන්ති රොපෙත්වා වඩ්ඪිතං සරවනතො සරං ගහෙත්වා කතං. සිථිලහනුතොති එවංනාමකස්ස පක්ඛිනො. හෙරවස්සාති කාලසිහස්ස.

සෙම්භාරස්සාති මක්කටස්ස. එවං නොති එතාය දිට්ඨියා සති න භොතීති අත්ථො.

127. අත්ථෙව ඡාතීති එතාය දිට්ඨියා සති බ්‍රහ්මවරියවාසොව නත්ථී, ඡාති පන අත්ථීයෙව. තථා ජරාමරණාදීනීති දස්සෙති. යෙසාහන්ති යෙසං අහං. නිසාතන්ති උපසාතං විනාසං. මම සාවකා හි එතෙසු නිබ්බින්නා ඉධෙව නිබ්බානං පාපුණන්තීති අධිජ්ජායො.

128. තස්මාතිහාති යස්මා අබ්‍යාකතමෙතං, චතුසච්චමෙව මයා බ්‍යාකතං, තස්මාති අත්ථො. න හෙතං මාලුකාසුත්ත අත්ථසංහිතන්ති එතං දිට්ඨිගතං වා එතං බ්‍යාකරණං වා කාරණනිස්සිතං න භොති. න ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිමත්තමපි පුබ්බභාගසීලමත්තමපි න භොති. න නිබ්බිදායාතිආදීසු වට්ටෙ නිබ්බින්නන්තාය වා විරජ්ඣන්තාය වා වට්ටනිරොධාය වා රාගාදිවූපසමන්තාය වා අභිඤ්ඤායො ධම්මෙ අභිජානන්තාය වා චතුමග්ගසඤ්ඤාසම්බොධන්තාය වා අසඤ්ඤානිබ්බානසච්ඡිකිරියන්තාය වා න භොති. එතං හීති එතං චතුසච්චබ්‍යාකරණං. ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතං පුබ්බපදට්ඨානං. සෙසං චුත්තපට්ඨිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බං. ඉමමිපි දෙසනං භගවා නෙයාසුග්ගලවසෙන නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

129. එවං මෙ සුතන්ති මහාමාලුකාසුත්තං. තත්ථ ඔරම්භාගියානීති හෙට්ඨා කොට්ඨාසිකාති කාමභවෙ නිබ්බත්තිසංවත්තනිකාති. සංයොජනානීති ඛන්ධනාති. කස්ස ඛො නාමාති කස්ස දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වා දෙසිතාති ධාරෙසී, කිං ත්වමෙවෙකො අස්සොසී, න අඤ්ඤො කොවීති? අනුසෙතීති අප්පහීනතාය අනුසෙති. අනුසයමානො සංයොජනං නාම භොති.

එත්ථ ච භගවතා සංයොජනං පුච්ඡිතං, ථෙරෙනපි සංයොජනමෙව බ්‍යාකතං. එවං සන්තෙපි තස්ස වාදෙ භගවතා දොසො ආරොපිතො. සො කස්මාති වෙ? ථෙරස්ස තථාලද්ධිකත්තා. අයඤ්ඤි තස්ස ලද්ධි “සමුදාවාරක්ඛණෙයෙව කිලෙසෙහි සංයුත්තො නාම භොති, ඉතරස්මිං ඛණෙ අසංයුත්තො”ති. තෙනස්ස භගවතා දොසො ආරොපිතො. අපායස්මා ආනන්දො වින්තෙසී – “භගවතා භික්ඛුසඤ්ඤාසීති ධම්මං දෙසෙස්සාමීති අත්තනො ධම්මතායෙව අයං ධම්මදෙසනා ආරද්ධා, සා ඉමිනා අපණ්ඩිතෙන භික්ඛුනා විසංවාදිතා. හන්දාහං

භගවන්තං යාවිත්වා භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති. සො එවමකාසි. තං දස්සෙතුං “එවං වුත්තෙ ආයස්මා ආනන්දො”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ සක්කායදිට්ඨිපරිශුට්ඨිතෙනාති සක්කායදිට්ඨියා ගහිතෙන අභිභූතෙන. සක්කායදිට්ඨිපරෙතෙනාති සක්කායදිට්ඨියා අනුගතෙන. නිස්සරණන්ති දිට්ඨිනිස්සරණං නාම නිබ්බානං, තං යථාභූතං නප්පජානාති. අප්පට්ඨිනීතාති අවිනොදිතා අනිභවා. ඔරම්භාගියං සංයොජනන්ති හෙට්ඨාභාගියසංයොජනං නාම හොති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සුක්කපක්ඛො උත්තානත්ථොයෙව. “සානුසයා පභීයතී”ති වචනතො පනෙත්ථ එකච්චෙ “අඤ්ඤං සංයොජනං අඤ්ඤො අනුසයො”ති වදන්ති. “යථා හි සබ්බාඤ්ජනං භත්ත”න්ති වුත්තෙ භත්තතො අඤ්ඤං බ්බාඤ්ජනං හොති, එවං “සානුසයා”ති වචනතො පරිශුට්ඨානසක්කායදිට්ඨිතො අඤ්ඤො අනුසයෙන භවිතබ්බන්ති තෙසං ලද්ධි. තෙ “සසීසං පාරුපිත්වා”ති ආදීහි පටික්ඛිපිතබ්බා. න හි සීසතො අඤ්ඤො පුරිසො අත්ථි. අථාපි සියා – “යදි තදෙව සංයොජනං සො අනුසයො, එවං සන්තෙ භගවතා ථෙරස්ස තරුණුපමො උපාරම්භො දුආරොපිතො හොතී”ති. න දුආරොපිතො, කස්මා? එවං ලද්ධිකත්තාති විත්ථාරිතමෙතං. තස්මා සොයෙව කිලෙසො බන්ධනට්ඨෙත සංයොජනං, අප්පට්ඨිනට්ඨෙත අනුසයොති ඉමමත්ථං සන්ධාය භගවතා “සානුසයා පභීයතී”ති එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

132. තචං ඡෙත්වාති ආදීසු ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – තචච්ඡෙදො විය හි සමාපත්ති දට්ඨබ්බා, චෙග්ගච්ඡෙදො විය විපස්සනා, සාරච්ඡෙදො විය මග්ගො. පටිපදා පන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකාව වට්ටති. එවමෙනෙ දට්ඨබ්බාති එවරූපා පුග්ගලා එවං දට්ඨබ්බා.

133. උපධිවිචෙකාති උපධිවිචෙකෙන. ඉමිනා පඤ්චකාමගුණවිචෙකො කථිතො. අකුසලානං ධම්මානං පහානාති ඉමිනා නිවරණප්පහානං කථිතං. කායදුට්ඨුල්ලානං පටිප්පස්සද්ධියාති ඉමිනා කායාලසියපටිප්පස්සද්ධි කථිතා. විචිච්චෙව කාමෙහිති උපධිවිචෙකෙන කාමෙහි විනා භුත්වා. විචිච්ච අකුසලෙහිති අකුසලානං ධම්මානං පහානෙන කායදුට්ඨුල්ලානං පටිප්පස්සද්ධියා ව අකුසලෙහි විනා භුත්වා. යදෙව තත්ථ හොතීති යං තත්ථ අන්තොසමාපත්තික්ඛණෙයෙව සමාපත්තිසමුට්ඨිතඤ්ච රූපාදිධම්මජානං හොති. තෙ ධම්මෙති තෙ රූපගතන්ති ආදිනා නයෙන වුත්තෙ රූපාදයො ධම්මෙ. අනිච්චතොති න නිච්චතො. දුක්ඛතොති න සුඛතො. රොගතොති ආදීසු ආබාධට්ඨෙත රොගතො, අන්තොදොසට්ඨෙත ගණ්ඩතො, අනුපවිද්ධට්ඨෙත දුක්ඛජනනට්ඨෙත ව සල්ලතො, දුක්ඛට්ඨෙත අසතො, රොගට්ඨෙත

ආබාධතො, අසකට්ඨෙත පරතො, පලුප්පනට්ඨෙත පලොකතො, නිස්සත්තට්ඨෙත සුඤ්ඤතො, න අත්තට්ඨෙත අනත්තතො. තත්ථ අනිච්චතො, පලොකතොති ද්විති පදෙහි අනිච්චලක්ඛණං කථිතං, දුක්ඛතොතිආදීහි ඡහි දුක්ඛලක්ඛණං, පරතො සුඤ්ඤතො අනත්තතොති තීහි අනත්තලක්ඛණං.

සො තෙහි ධම්මෙහීති සො තෙහි එවං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා දිට්ඨෙහි අන්තොසමාපත්තියං පඤ්චක්ඛන්ධධම්මෙහි. චිත්තං පටිචාපෙතීති චිත්තං පටිසංහරති මොචෙති අපනෙති. උපසංහරතීති විපස්සනාචිත්තං තාව සවනවසෙන පුත්තිවසෙන පරියත්තිවසෙන පඤ්ඤත්තිවසෙන ච එතං සන්තං නිබ්බානන්ති එවං අසඬ්ඛතාය අමතාය ධාතුයා උපසංහරති. මග්ගචිත්තං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙනෙව එතං සන්තමෙතං පණීතන්ති න එවං වදති, ඉමිනා පන ආකාරෙන තං පටිච්ඡික්ඛන්තො තත්ථ චිත්තං උපසංහරතීති අත්ථො. සො තත්ථ යිතොති තාය තිලක්ඛණාරම්මණාය විපස්සනාය යිතො. ආසවානං බයං පාපුණාතීති අනුක්කමෙන වත්තාරො මග්ගෙ භාවෙත්වා පාපුණාති. තෙනෙව ධම්මරාගෙනාති සමථවිපස්සනාධම්මෙ ඡන්දරාගෙන. සමථවිපස්සනාසු හි සබ්බසො ඡන්දරාගං පරියාදාතුං සක්කොන්තො අරහත්තං පාපුණාති, අසක්කොන්තො අනාගාමී හොති.

යදෙව තත්ථ හොති වෙදනාගතන්ති ඉධ පන රූපං න ගහිතං. කස්මා? සමතික්කන්තත්තා. අයඤ්චි හෙට්ඨා රූපාවචරජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා රූපං අතික්කමිත්වා අරූපාවචරසමාපත්තිං සමාපන්තොති සමථවසෙනපිනෙන රූපං අතික්කන්තං, හෙට්ඨා රූපං සම්මදෙව සම්මසිත්වා තං අතික්කම්ම ඉදාති අරූපං සම්මසතීති විපස්සනාවසෙනපිනෙන රූපං අතික්කන්තං. අරූපෙ පන සබ්බසොපි රූපං නත්ථිති තං සන්ධායපි ඉධ රූපං න ගහිතං.

අථ කිඤ්චරහීති කිං පුච්ඡාමීති පුච්ඡති? සමථවසෙන ගච්ඡතො චිත්තෙකග්ගතා ධුරං හොති, සො චෙතොවිමුත්තො නාම. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡතො පඤ්ඤා ධුරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාමාති එත්ථ ථෙරස්ස කඬ්ඛා නත්ථි. අයං සභාවධම්මොයෙව, සමථවසෙනෙව පන ගච්ඡන්තෙසු එකො චෙතොවිමුත්තො නාම හොති, එකො පඤ්ඤාවිමුත්තො. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡන්තෙසුපි එකො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති, එකො චෙතොවිමුත්තොති එත්ථ කිං කාරණන්ති පුච්ඡති.

ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතං වදාමීති ඉන්ද්‍රියනානත්තතං වදාමි. ඉදං චුත්තං හොති, න ත්වං, ආනන්ද, දස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡික්ඛි, තෙන තෙ එතං අපාකටං. අහං පන පටිච්ඡික්ඛිං, තෙන මෙ එතං පාකටං. එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියනානත්තතා කාරණං. සමථවසෙනෙව හි ගච්ඡන්තෙසු එකස්ස

භික්ඛුනො චිත්තෙකග්ගතා ධුරං හොති, සො චෙතොවිමුත්තො නාම හොති. එකස්ස පඤ්ඤා ධුරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. විපස්සනාවසෙනෙව ච ගච්ඡන්තෙසු එකස්ස පඤ්ඤා ධුරං හොති, සො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. එකස්ස චිත්තෙකග්ගතා ධුරං හොති, සො චෙතොවිමුත්තො නාම හොති. ද්වෙ අග්ගසාවකා සමථවිපස්සනාධුරන්තරා අරහත්තං පත්තා. තෙසු ධම්මසෙනාපති පඤ්ඤාවිමුත්තො ජාතො, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො චෙතොවිමුත්තො. ඉති ඉන්ද්‍රියවෙමත්තමෙත්ථ කාරණන්ති වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධතියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා

134. එවං මෙ සුතන්ති හද්දාලිසුත්තං. තත්ථ එකාසනභොජනන්ති එකස්මිං පුරෙහත්තෙ අසනභොජනං, භුඤ්ජිතබ්බහත්තන්ති අත්ථො. අප්පාබාධතන්තිආදීති කකචොපමෙ විත්ථාරිතාති. න උස්සහාමීති න සක්කොමි. සියා කුක්කුච්චං සියා විජ්ජපිසාරොති එවං භුඤ්ජන්තො යාවජ්චං බ්‍රහ්මවරියං වරිතං සක්ඛිස්සාමි නු ඛො, න නු ඛොති ඉති මෙ විජ්ජපිසාරකුක්කුච්චං භවෙය්‍යාති අත්ථො. එකදෙසං භුඤ්ජිත්වාති පොරාණකත්ථෙරා කිර පත්තෙ හත්තං පක්ඛිපිත්වා සජ්ජිමිහි දිත්තෙ සජ්ජිතා උණ්භමෙව ථොකං භුඤ්ජිත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා අවසෙසං බහි නිහරිත්වා ඡායුදකථාසුකෙ යානෙ නිසීදිත්වා භුඤ්ජන්ති. එතං සන්ධාය සත්ථා ආහ. හද්දාලි, පන චිත්තෙසි – “සවෙ සකිං පත්තං පුරෙත්වා දිත්තං හත්තං භුඤ්ජිත්වා පුන පත්තං ධොවිත්වා ඔදනස්ස පුරෙත්වා ලද්ධං බහි නිහරිත්වා ඡායුදකථාසුකෙ යානෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ඉති එවං වට්ඨෙය්‍ය, ඉතරථා කො සක්කොති”ති. තස්මා එවමිපි ඛො අහං, හත්තෙ, න උස්සහාමීති ආහ. අයං කිර අතීතෙ අනන්තරාය ජාතියා කාකයොනියං නිබ්බන්ති. කාකා ච නාම මහාජාතකා හොන්ති. තස්මා ජාතකත්ථෙරො නාම අහොසි. තස්ස පන විරචන්තස්සෙව භගවා තං මද්දිත්වා අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිත්වා – “යො පන භික්ඛු විකාලෙ බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 248) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි. තෙන වුත්තං අථ ඛො ආයස්මා, හද්දාලි,...පෙ.... අනුස්සාහං පවෙදෙසීති.

යථා තන්ති යථා අඤ්ඤොපි සික්ඛාය න පරිපූරකාරී එකවිහාරෙපි වසන්තො සත්ථු සම්මුඛිභාවං න දදෙය්‍ය, තථෙව න අදාසීති අත්ථො. නෙව භගවතො උපට්ඨානං අගමාසි, න ධම්මදෙසනට්ඨානං න විතක්කමාලකං, න එකං

භික්ඛාවාරමග්ගං පටිපජ්ජී. යස්මිං කුලෙ භගවා නිසීදති, තස්ස ද්වාරෙපි න අට්ඨාසී. සවස්ස වසනට්ඨානං භගවා ගච්ඡති, සො පුරෙතරමෙව ඤත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති. සද්ධාපබ්බජිතො කිරෙස කුලපුත්තො පරිසුද්ධසීලො. තෙනස්ස න අඤ්ඤො විතක්කො අහොසී, – “මයා නාම උදරකාරණා භගවතො සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං පටිබාහිතං, අනනුවච්ඡිකං මෙ කත”න්ති අයමෙව විතක්කො අහොසී. තස්මා එකවිහාරෙ වසන්තොපි ලජ්ජාය සත්ථු සම්මුඛිභාවං නාදාසී.

135. වීවරකම්මං. කරොන්තිති මනුස්සා භගවතො වීවරසාටකං අදංසු, තං ගහෙත්වා වීවරං කරොන්ති. එතං දොසකන්ති එතං ඔකාසමෙතං අපරාධං, සත්ථු සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තස්ස පටිබාහිතකාරණං සාධුකං මනසි කරොහීති අත්ථො. දුක්කරතරන්ති වස්සඤ්ඤි වසිත්වා දිසාපක්කන්තෙ භික්ඛු කුහිං වසිත්ථාති පුච්ඡන්ති, තෙහි ජෙනවතො වසිම්හාති චුත්තෙ, “ආචුසො, භගවා ඉමස්මිං අන්තොවස්සෙ කතරං ජාතකං කට්ඨෙසී, කතරං සුත්තන්තං, කතරං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසී”ති පුච්ඡිතාරො හොන්ති. තතො “විකාලභොජනසික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසී, හද්දාලි, නාම නං එකො ථෙරො පටිබාහී”ති වක්ඛන්ති. තං සුත්වා භික්ඛු – “භගවතොපි නාම සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්තස්ස පටිබාහිතං අයුත්තං අකාරණ”න්ති වදන්ති. එවං තෙ අයං දොසො මහාජනන්තරෙ පාකටො හුත්වා දුප්පටිකාරතං ආපජ්ජිස්සතීති මඤ්ඤමානා එවමාහංසු. අපිව අඤ්ඤෙපි භික්ඛු පචාරෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගමිස්සන්ති. අථ ත්වං “එථාචුසො, මම සත්ථාරං බමාපෙත්තස්ස සභායා හොථා”ති සඬ්ඝං සන්තිපාතෙස්සසී. තත්ථ ආගන්තුකා පුච්ඡිස්සන්ති, “ආචුසො, කිං ඉමිනාපි භික්ඛුනා කත”න්ති. තතො එතමත්ථං සුත්වා “භාරියං කතං භික්ඛුනා, දසබලං නාම පටිබාහිස්සතීති අයුත්තමෙත”න්ති වක්ඛන්ති. එවමිපි තෙ අයං අපරාධො මහාජනන්තරෙ පාකටො හුත්වා දුප්පටිකාරතං ආපජ්ජිස්සතීති මඤ්ඤමානාපි එවමාහංසු. අථ වා භගවා පචාරෙත්වා චාරිකං පක්කමිස්සති, අථ ත්වං ගතගතට්ඨානෙ භගවතො බමාපනත්ථාය සඬ්ඝං සන්තිපාතෙස්සසී. තත්ථු දිසාවාසිතො භික්ඛු පුච්ඡිස්සන්ති, “ආචුසො, කිං ඉමිනා භික්ඛුනා කත”න්ති...පෙ.... දුප්පටිකාරතං ආපජ්ජිස්සතීති මඤ්ඤමානාපි එවමාහංසු.

එතදවොචාති අප්පතිරූපං මයා කතං, භගවා පන මහන්තෙපි අගුණෙ අලග්ගිත්වා මය්හං අව්චයං පටිග්ගණ්ඨිස්සතීති මඤ්ඤමානො එතං “අව්චයො මං, හන්තෙ,”තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ අව්චයොති අපරාධො. මං අව්චගමාති මං අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො. පටිග්ගණ්ඨාතුති බමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරණත්ථාය, පුන එවරූපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස

බලිතස්ස අකරණත්ථාය. තභ්භාති එකංසෙන. සමයොපි බො තෙ, හද්දාලිති, හද්දාලි, තයා පටිවිජ්ඣිතබ්බයුත්තකං එකං කාරණං අත්ථි, තම්පි තෙ න පටිවිද්ධං න සල්ලක්ඛිතන්ති දස්සෙති.

136. උභතොභාගවිමුත්තොතිආදීසු ධම්මානුසාරී, සද්ධානුසාරීති ද්වෙ එකච්ඡත්තක්ඛණිකා මග්ගසමඬිගිපුග්ගලා. එතෙ පන සත්තපි අරියපුග්ගලෙ භගවතාපි එවං ආණාපෙතුං න යුත්තං, භගවතා ආණත්තෙ තෙසම්පි එවං කාතුං න යුත්තං. අට්ඨානපරිකප්පවසෙන පන අරියපුග්ගලානං සුවචභාවදස්සනත්ථං හද්දාලිත්ථෙරස්ස ව දුබ්බචභාවදස්සනත්ථමෙනං වුත්තං.

අපි නු ත්වං තස්මිං සමයෙ උභතොභාගවිමුත්තොති දෙසනං කස්මා ආරහි? හද්දාලිස්ස නිග්ගහණත්ථං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – හද්දාලි, ඉමෙ සත්ත අරියපුග්ගලා ලොකෙ දක්ඛිණෙය්‍යා මම සාසනෙ සාමිනො, මයි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙන්නෙ පටිබාහිතබ්බයුත්තෙ කාරණෙ සති එතෙසං පටිබාහිතුං යුත්තං. ත්වං පන මම සාසනතො බාහිරකො, මයි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙන්නෙ තුය්හං පටිබාහිතුං න යුත්තන්ති.

රිත්තො තුවණ්හි අත්තො අරියගුණානං අභාවෙන රිත්තකො තුව්ඡකො, ඉස්සරවචනෙ කිඤ්චි න හොති. යථාධම්මං පටිකරොසීති යථා ධම්මො ධීතො, තථෙව කරොසි, බමාපෙසීති වුත්තං හොති. තං තෙ මයං පටිග්ගණ්හාමාති තං තව අපරාධං මයං බමාම. වුඩ්ඪි හෙසා, හද්දාලි, අරියස්ස විනයෙති එසා, හද්දාලි, අරියස්ස විනයෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ වුඩ්ඪි නාම. කතමා? අව්චයං අව්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා. දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තො “යො අව්චයං අව්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොති, ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති ආහ.

137. සත්ථාපි උපවදතීති “අසුකච්ඡාරවාසී අසුකස්ස ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො අසුකස්ස අත්තෙවාසිකො ඉත්ථන්තාමො නාම භික්ඛු ලොකුත්තරධම්මං නිබ්බත්තෙතුං අරඤ්ඤං පටිට්ඨො”ති සුත්වා – “කිං තස්ස අරඤ්ඤවාසෙන, යො මය්හං පන සාසනෙ සික්ඛාය අපරිපූරකාරී”ති එවං උපවදති, සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො, අපිචෙත්ථ දෙවතා න කෙවලං උපවදන්ති, හෙරවාරම්මණං දස්සෙත්වා පලායනාකාරම්පි කරොන්ති. අත්තනාපි අත්තානන්ති සීලං ආවජ්ජන්තස්ස සංකිලිට්ඨට්ඨානං පාකටං හොති, විත්තං විධාවති, න කම්මට්ඨානං අල්ලියති. සො “කිං මාදිසස්ස අරඤ්ඤවාසෙනා”ති විජ්ජට්ඨාරී උට්ඨාය පක්කමති. අත්තාපි අත්තානං උපවදිතොති අත්තනාපි අත්තා උපවදිතො, අයමෙව වා පායො. සුක්කපක්ඛො වුත්තපච්චනීකනයෙන

වෙදිතබ්බො. සො විච්චවෙව කාමෙහිතිආදි එවං සච්ඡිකරොතිති දස්සනත්ථං වුත්තං.

140. පසස්භ පසස්භ කාරණං කරොන්තිති අප්පමත්තකෙපි දොසෙ නිග්ගහෙත්වා පුනප්පුනං කාරෙත්ති. නො තථාති මහත්තෙපි අපරාධෙ යථා ඉතරං, එවං පසස්භ න කාරෙත්ති. සො කිර, “ආවුසො, හද්දාලි, මා වින්තයිත්ථ, එවරුපං නාම හොති, එහි සත්ථාරං බමාපෙහි”ති භික්ඛුසඬ්ඨිකොපි, කඤ්චි භික්ඛුං පෙසෙත්වා අත්තනො සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා, “හද්දාලි, මා වින්තයිත්ථ, එවරුපං නාම හොති”ති එවං සත්ථුසන්තිකාපි අනුග්ගහං පච්චාසිසති. තතො “භික්ඛුසඬ්ඨිකොපි න සමස්සාසිතො, සත්ථාරාපි”ති වින්තෙත්වා එවමාහ.

අථ හගවා භික්ඛුසඬ්ඨිකොපි සත්ථාපි ඔවදිතබ්බස්සත්තමෙව ඔවදති, න ඉතරන්ති දස්සෙතුං ඉධ, හද්දාලි, එකච්චොතිආදිමාහ. තත්ථ අඤ්ඤානාඤ්ඤන්තිආදීනි අනුමානසුත්තෙ විත්ථාරිතානි. න සම්මා චත්තතීති සම්මා චත්තම්පි න චත්තති. න ලොමං පාතෙතීති අනුලොමචත්තෙ න චත්තති, විලොමමෙව ගණ්හාති. න නිත්ථාරං චත්තතීති නිත්ථාරණකචත්තම්හි න චත්තති, ආපත්තිවුට්ඨානත්ථං තුරිතතුරිතො ඡන්දජාතො න හොති. තත්ත්වාති තස්මිං තස්ස දුබ්බචකරණෙ. අභිණ්හාපත්තිකොති නිරන්තරාපත්තිකො. ආපත්තිබහුලොති සාපත්තිකකාලොචස්ස බහු, සුද්ධො නිරාපත්තිකකාලො අප්පොති අත්ථො. න ඛිජ්ජමෙව වූපසම්මතීති ඛිජ්ජං න වූපසම්මති, දීඝසුත්තං හොති. විනයධරා පාදධොවනකාලෙ ආගතං “ගච්ඡාචුසො, චත්තවෙලා”ති වදන්ති. පුන කාලං මඤ්ඤිත්වා ආගතං “ගච්ඡාචුසො, තුය්හං විහාරවෙලා, ගච්ඡාචුසො, සාමණෙරාදීනං උද්දෙසදානවෙලා, අම්භාකං න්භානවෙලා, ථෙරුපට්ඨානවෙලා, මුඛධොවනවෙලා”තිආදීනි චත්වා දිවසභාගෙපි රත්තිභාගෙපි ආගතං උය්‍යාපෙත්තියෙව. “කාය වෙලාය, හන්තෙ, ඔකාසො හවිස්සතී”ති වුත්තෙපි “ගච්ඡාචුසො, ත්වං ඉමමෙව යානං ජානාසී, අසුකො නාම විනයධරත්ථෙරො සිනෙහපානං පිවති, අසුකො විරෙවනං කාරෙති, කස්මා තුරිතොසී”තිආදීනි චත්වා දීඝසුත්තමෙව කරොන්ති.

141. ඛිජ්ජමෙව වූපසම්මතීති ලහුං වූපසම්මති, න දීඝසුත්තං හොති. උස්සුක්කාපන්නා භික්ඛු – “ආවුසො, අයං සුබ්බවො භික්ඛු, ඡන්දවාසිතො නාම ගාමන්තසෙනාසනෙ වසනට්ඨානනිසජ්ජනාදීනි න ඵාසුකානි හොන්ති, භික්ඛාචාරොපි දුක්ඛො හොති, සීඝමස්ස අධිකරණං වූපසමෙමා”ති සන්තිපතිත්වා ආපත්තිතො වුට්ඨාපෙත්වා සුද්ධන්තෙ පතිට්ඨාපෙත්ති.

142. අධිච්චාපත්තිකොති කදාචි කදාචි ආපත්තිං ආපජ්ජති. සො කිඤ්චාපි ලජ්ජී හොති පකතත්තො, දුබ්බවත්තා පනස්ස හික්ඛු තථෙව පටිපජ්ජන්ති.

144. සද්ධාමත්තකෙන වහති පෙමමත්තකෙනාති ආචරියුපජ්ඣායෙසු අප්පමත්තිකාය ගෙහස්සිතසද්ධාය අප්පමත්තකෙන ගෙහස්සිතපෙමෙන යාපෙති. පටිසන්ධිග්ගහණසද්ධා හි අයං පබ්බජ්ජා නාම, නවපබ්බජ්ජිතො පබ්බජ්ජාය ගුණං අජානන්තො ආචරියුපජ්ඣායෙසු පෙමමත්තෙන යාපෙති, තස්මා එවරුපා සඬිගණ්හිතබ්බා. අප්පමත්තකම්පි හි සඬිගහං ලහිත්වා පබ්බජ්ජාය ධීතා අභිඤ්ඤාපත්තා මහාසමණා භවිස්සන්ති. එත්තකෙන කථාමග්ගෙන “ඔවදිතබ්බයුත්තකං ඔවදන්ති, න ඉතර”න්ති ඉමමෙව භගවතා දස්සිතං.

145. අඤ්ඤාය සණ්ඨහිංසුති අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්තෙසු භායමානෙසුති පටිපත්තියා භායමානාය සත්තා භායන්ති නාම. සද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙති පටිපත්තිසද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙ. පටිපත්තිසද්ධම්මොපි හි පටිපත්තිපුරකෙසු සත්තෙසු අසති අන්තරධායති නාම. ආසවට්ඨානීයාති ආසවා තිට්ඨන්ති එතෙසුති ආසවට්ඨානීයා. යෙසු දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකා පරුපවාදවිජ්ජපටිසාරවධබන්ධනාදයො වෙව අපායදුක්ඛවිසෙසභූතා ච ආසවා තිට්ඨන්ති යෙව. යස්මා නෙසං තෙ කාරණං හොන්තිති අත්ථො. තෙ ආසවට්ඨානීයා චිතික්කමධම්මා යාව න සඬිසෙ පාතුභවන්ති, න තාව සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතිති අයමෙත්ථ යොජනා.

එවං අකාලං දස්සෙත්වා පුත කාලං දස්සෙතුං යතො ච බො, හද්දාලීතිආදිමාහ. තත්ථ යතොති යදා, යස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං චා එත්ථ සඬිබ්බෙපත්ථො – යස්මිං කාලෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මාති සඬිබ්බං ගතා චිතික්කමදොසා සඬිසෙ පාතුභවන්ති, තදා සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති. කස්මා? තෙසංයෙව ආසවට්ඨානීයධම්මසඬිබ්බාතානං චිතික්කමදොසානං පටිඝාතාය.

එවං ආසවට්ඨානීයානං ධම්මානං අනුප්පත්තිං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං, උප්පත්තිඤ්ච කාලන්ති වත්වා ඉදානි තෙසං ධම්මානං අනුප්පත්තිකාලඤ්ච උප්පත්තිකාලඤ්ච දස්සෙතුං “න තාව, හද්දාලී, ඉධෙකච්චෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ මහත්තන්ති මහත්තභාවං. සඬිසො හි යාව න ථෙරනවමජ්ඣිමානං වසෙන මහත්තං පත්තො හොති, තාව සෙනාසනානි පහොන්ති, සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මා න උප්පජ්ජන්ති. මහත්තං පත්තෙ පන තෙ උප්පජ්ජන්ති, අථ සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති. තත්ථ මහත්තං පත්තෙ සඬිසෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදානි –

“යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නො උත්තරිද්විරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං (පාවි. 51). යා පන භික්ඛුනී අනුවස්සං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තියං (පාවි. 1171). යා පන භික්ඛුනී එකවස්සං ද්වෙ වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 1175).

ඉමිනා නයෙන වෙදිතබ්බානි.

ලාභග්ගන්ති ලාභස්ස අග්ගං. සඬ්ඝො හි යාව න ලාභග්ගපත්තො හොති, න තාව ලාභං පටිච්ච ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. පත්තෙ පන උප්පජ්ජන්ති, අථ සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති –

“යො පන භික්ඛු අවෙලකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සහත්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 270).

ඉදඤ්චි ලාභග්ගපත්තෙ සඬ්ඝෙ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං.

යසග්ගන්ති යසස්ස අග්ගං. සඬ්ඝො හි යාව න යසග්ගපත්තො හොති, න තාව යසං පටිච්ච ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. පත්තෙ පන උප්පජ්ජන්ති, අථ සත්ථා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති “සුරාමෙරයපානෙ පාවිත්තියං”න්ති (පාවි. 327). ඉදඤ්චි යසග්ගපත්තෙ සඬ්ඝෙ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං.

බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවං. සඬ්ඝො හි යාව න බාහුසච්චපත්තො හොති, න තාව ආසවට්ඨානීයා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති. බාහුසච්චපත්තෙ පන යස්මා එකං නිකායං ද්වෙ නිකායෙ පඤ්චපි නිකායෙ උග්ගහෙත්වා අයොනිසො උම්මුජ්ජමානා පුග්ගලා රසෙන රසං සංසන්දෙත්වා උද්ධම්මං උබ්බිතයං සත්ථු සාසනං දීපෙන්ති, අථ සත්ථා – “යො පන භික්ඛු එවං වදෙය්‍ය තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි (පාවි. 418)...පෙ.... සමණුද්දෙසොපි වෙ එවං වදෙය්‍යා”තිආදිනා (පාවි. 429) නයෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති.

රත්තඤ්ඤානං පත්තොති එත්ථ රත්තියො ජානන්තීති රත්තඤ්ඤා. අත්තනො පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය බහු රත්තියො ජානන්ති, විරපබ්බජිතානි චූත්තං හොති. රත්තඤ්ඤානං භාවං රත්තඤ්ඤානං. තත්‍ර රත්තඤ්ඤානං පත්තෙ සඬ්ඝෙ උපසෙතං වඩ්ගන්තපුත්තං ආරබ්භ සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සො භායස්මා උනාදසවස්සෙ භික්ඛු උපසම්පාදෙන්තෙ දිස්වා එකවස්සො සද්ධිවිහාරිකං උපසම්පාදෙසි. අථ භගවා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි – “න, භික්ඛවෙ, උනාදසවස්සෙන උපසම්පාදෙතබ්බො, යො උපසම්පාදෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා”ති (මහාව. 75). එවං පඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ පුන භික්ඛු “දසවස්සම්භා දසවස්සම්භා”ති බාලා අබ්‍යත්තා උපසම්පාදෙන්ති. අථ භගවා අපරමපි සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි – “න, භික්ඛවෙ, බාලෙන අබ්‍යත්තෙන

උපසම්පාදෙනබ්බො, යො උපසම්පාදෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, බ්‍යත්තෙන හික්ඛුනා පටිබලෙන දසවස්සෙන වා අතිරෙකදසවස්සෙන වා උපසම්පාදෙතු’න්ති. ඉති රත්තඤ්ඤතං පත්තකාලෙ ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤත්තානි.

146. ආජානීයසුසුපමං ධම්මපරියායං දෙසෙසින්ති තරුණාජානීයඋපමං කත්වා ධම්මං දෙසයිං. තත්‍රාති තස්මිං අසරණෙ. න බො, හද්දාලි, එසෙව හෙතුති න එස සික්ඛාය අපරිපූරකාරිභාවොයෙව එකො හෙතු.

147. මුඛාධානෙ කාරණං කාරෙතීති බලීනබන්ධාදීහි මුඛට්ඨපනෙ සාධුකං ගීවං පග්ගණ්භාපෙතුං කාරණං කාරෙති. විසුකායිතානීතිආදීහි විසෙවනාවාරං කට්ඨෙසි. සබ්බානෙව හෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. තස්මිං යානෙති තස්මිං විසෙවනාවාරෙ. පරිනිබ්බායතීති නිබ්බිසෙවනො හොති, තං විසෙවනං ජහතීති අත්ථො. යුගාධානෙති යුගට්ඨපනෙ යුගස්ස සාධුකං ගහණත්ථං.

අනුක්කමෙති චත්තාරොපි පාදෙ එකජ්ජභාරෙතෙව උක්ඛිපනෙ ච නික්ඛිපනෙ ව. පරසෙනාය හි ආවාටෙ යත්වා අසිං ගහෙන්වා ආගච්ඡන්තස්ස අස්සස්ස පාදෙ ඡින්දන්ති. තස්මිං සමයෙ එස එකජ්ජභාරෙතෙව චත්තාරොපි පාදෙ උක්ඛිපිස්සතීති රජ්ජුබන්ධනවිධානෙන එතං කාරණං කරොන්ති. මණ්ඩලෙති යථා අස්සෙ නිසින්තොයෙව භූමියං පතිතං ආවුධං ගහෙතුං සක්කොති, එවං කරණත්ථං මණ්ඩලෙ කාරණං කාරෙති. බුරකාසෙති අග්ගග්ගබුරෙහි පටච්ඡිකමනෙ. රත්තිං ඔක්කන්තකරණස්මිඤ්ඤි යථා පදසද්දො න සුය්‍යති, තදත්ථං එකස්මිං යානෙ සඤ්ඤං දත්වා අග්ගග්ගබුරෙහියෙව ගමනං සික්ඛාපෙත්ති. තං සන්ධායෙතං චුත්තං. ජවෙති සීඝ්‍රාහනෙ. “ධාවෙ”තිපි පාඨො. අත්තනො පරාජයෙ සති පලායනත්ථං, පරං පලායන්තං අනුබන්ධිත්වා ගහණත්ථස්ථෙව එතං කාරණං කාරෙති. දවත්තෙති දවත්තාය, යුද්ධකාලස්මිඤ්ඤි හත්ථීසු වා කොඤ්චනාදං කරොන්තෙසු අස්සෙසු වා හසන්තෙසු රට්ඨෙසු වා නිසොසන්තෙසු යොධෙසු වා උක්කුට්ඨිං කරොන්තෙසු තස්ස රචස්ස අභායිත්වා පරසෙනපවෙසනත්ථං අයං කාරණා කරියති.

රාජගුණෙති රඤ්ඤා ජාතිතබ්බගුණෙ. කුටකණ්ණරඤ්ඤො කිර ගුලවණ්ණො නාම අස්සො අහොසි. රාජා පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා වෙතියපබ්බතං ගමිස්සාමීති කලම්බනදීතීරං සම්පත්තො. අස්සො තීරෙ යත්වා උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, රාජා අස්සාවරියං ආමන්තෙත්වා – “අහො තයා අස්සො සික්ඛාපිතො උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති ආහ. ආවරියො – “සුසික්ඛාපිතො දෙව අස්සො, එවමස්ස හි චිත්තං ‘සවාහං උදකං ඔතරිස්සාමි, වාලං තෙමිස්සති, වාලෙ තින්තෙ රඤ්ඤො අභිගෙ උදකං පාතෙය්‍යා’ති එවං තුම්භාකං සරීරෙ

උදකපාතනහයෙන න ඔතරති, වාලං ගණ්භාපෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසි. අස්සො වෙගෙන ඔතරිත්වා පාරං ගතො. එතදත්ථං අයං කාරණා කරියති. රාජවංසෙති අස්සරාජවංසෙ. වංසො වෙසො අස්සරාජානං, තථාරූපෙන පහාරෙන ඡින්නභින්නසරිරාපි අස්සාරොහං පරසෙනාය අපාතෙත්වා බහි නිහරන්තියෙව. එතදත්ථං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො.

උත්තමෙ ජවෙති ජවසම්පත්තියං, යථා උත්තමජවො හොති, එවං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො. උත්තමෙ හයෙති උත්තමහයභාවෙ, යථා උත්තමහයො හොති, එවං කාරණං කාරෙතීති අත්ථො. තත්ථ පකතියා උත්තමහයොව උත්තමහයකාරණං අරහති, න අඤ්ඤො. උත්තමහයකාරණාය එව ව හයො උත්තමජවං පටිපජ්ජති, න අඤ්ඤොති.

තත්ත්වං වත්ථු – එකො කිර රාජා එකං සින්ධවපොතකං ලභිත්වා සින්ධවභාවං අජානිත්වාච ඉමං සික්ඛාපෙහීති ආචරියස්ස අදාසි. ආචරියොපි තස්ස සින්ධවභාවං අජානන්තො තං මාසබාදකසොටකානං කාරණාසු උපනෙති. සො අත්තනො අනනුවච්ඡිකත්තා කාරණං න පටිපජ්ජති. සො තං දමෙතුං අසක්කොන්තො “කුටස්සො අයං මහාරාජා”ති විස්සජ්ජාපෙසි.

අටෙකදිවසං එකො අස්සාවරියපුබ්බකො දහරො උපජ්ඣායස්ස හණ්ඩකං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො තං පරිබාපිට්ඨෙ වරන්තං දිස්වා – “අනග්ගො, හන්තෙ, සින්ධවපොතකො”ති උපජ්ඣායස්ස කටෙසි. සථෙ රාජා ජානෙය්‍ය, මඬගලස්සං නං කරෙය්‍යාති. ථෙරො ආහ – “මිච්ඡාදිට්ඨිකො, තාත, රාජා අප්පෙව නාම බුද්ධසාසනෙ පසිදෙය්‍ය රඤ්ඤො කටෙහි”ති. සො ගන්ත්වා, – “මහාරාජ, අනග්ගො සින්ධවපොතකො අත්ථී”ති කටෙසි. තයා දිට්ඨො, තාතාති? ආම, මහාරාජාති. කිං ලද්ධං වට්ටතීති? තුම්භාකං භුඤ්ජනකසුචණ්ණථාලෙ තුම්භාකං භුඤ්ජනකහත්තං තුම්භාකං පිවනකරසො තුම්භාකං ගන්ධා තුම්භාකං මාලාති. රාජා සබ්බං දාපෙසි. දහරො ගාභාපෙත්වා අගමාසි.

අස්සො ගන්ධං සාගිත්වාච “මය්‍හං ගුණජානනකආචරියො අත්ථී මඤ්ඤො”ති සීසං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙන්නො අට්ඨාසි. දහරො ගන්ත්වා “හත්තං භුඤ්ජා”ති අච්ඡරං පහරි. අස්සො ආගන්ත්වා සුචණ්ණථාලෙ හත්තං භුඤ්ජී, රසං පිච්චි. අථ නං ගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා රාජපිළන්ධනං පිළන්ධිත්වා “පුරතො පුරතො ගච්ඡා”ති අච්ඡරං පහරි. සො දහරස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මඬගලස්සට්ඨානෙ අට්ඨාසි. දහරො – “අයං තෙ, මහාරාජ, අනග්ගො සින්ධවපොතකො, ඉමිනාව නං නියාමෙන කතිපාහං පටිජග්ගාපෙහි”ති වත්වා නික්ඛමි.

අථ කතිපාහස්ස අච්චයෙන ආගන්ත්වා අස්සස්ස ආනුභාවං පස්සිස්සසි, මහාරාජාති. සාධු ආචරිය කුහිං යත්වා පස්සාමාති? උය්‍යානං ගච්ඡ, මහාරාජාති. රාජා අස්සං ගාහාපෙත්වා අගමාසි. දහරො අච්ඡරං පහරිත්වා “එතං රුක්ඛං අනුපරියාහී”ති අස්සස්ස සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො පක්ඛන්දිත්වා රුක්ඛං අනුපරිගන්ත්වා ආගතො. රාජා නෙව ගච්ඡන්තං න ආගච්ඡන්තං අද්දස. දිට්ඨො තෙ, මහාරාජාති? න දිට්ඨො, තාතාති. චලඤ්ජකදණ්ඩං එතං රුක්ඛං නිස්සාය යපෙථාති වත්වා අච්ඡරං පහරි “චලඤ්ජකදණ්ඩං ගහෙත්වා එහී”ති. අස්සො පක්ඛන්දිත්වා මුඛෙන ගහෙත්වා ආගතො. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති.

පුන අච්ඡරං පහරි “උය්‍යානස්ස පාකාරමත්ථකෙන වරිත්වා එහී”ති. අස්සො තථා අකාසි. දිට්ඨො, මහාරාජාති. න දිට්ඨො, තාතාති. රත්තකම්බලං ආහරාපෙත්වා අස්සස්ස පාදෙ ඛන්ධාපෙත්වා තට්ඨ සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො උල්ලඬ්ඝිත්වා පාකාරමත්ථකෙන අනුපරියාසි. බලවතා පුරිසෙන ආවිඤ්ජනඅලාතග්ගිසිඛා විය උය්‍යානපාකාරමත්ථකෙ පඤ්ඤායිත්ථ. අස්සො ගන්ත්වා සමීපෙ යීතො. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති. මඬගලපොක්ඛරණිපාකාරමත්ථකෙ අනුපරියාහීති සඤ්ඤං අදාසි.

පුන “පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා පදුමපත්තෙසු වාරිකං වරාහී”ති සඤ්ඤං අදාසි. පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා සබ්බපදුමපත්තෙ වරිත්වා අගමාසි, එකං පත්තමපි අනක්කන්තං වා ඵාලිතං වා ඡින්දිතං වා ඛණ්ඩිතං වා නාහොසි. දිට්ඨං, මහාරාජාති. දිට්ඨං, තාතාති. අච්ඡරං පහරිත්වා තං හත්ථතලං උපනාමෙසි. ධාතුපත්ථද්ධො ලඬ්ඝිත්වා හත්ථතලෙ අට්ඨාසි. දිට්ඨං, මහාරාජාති? දිට්ඨං, තාතාති. එවං උත්තමහයො එව උත්තමකාරණාය උත්තමජවං පටිපජ්ජති.

උත්තමෙ සාබ්බලොති මුදුවාචාය. මුදුවාචාය හි, “තාත, ත්වං මා චිත්තයි, රඤ්ඤො මඬගලස්සො හවිස්සසි, රාජහොජනාදීනි ලහිස්සසි”ති උත්තමහයකාරණං කාරෙතබ්බො. තෙන චුත්තං “උත්තමෙ සාබ්බලො”ති. රාජහොග්ගොති රඤ්ඤො උපහොගො. රඤ්ඤො අඬගන්තෙව සඬබං ගච්ඡතීති යත්ථ කත්ථවි ගච්ඡන්තෙන හත්ථං විය පාදං විය අනොහායෙව ගන්තබ්බං හොති. තස්මා අඬගන්ති සඬබං ගච්ඡති, චතුසු වා සෙනඬගෙසු එකං අඬගං හොති.

අසෙබ්බාය සම්මාදිට්ඨියාති අරහත්තඵලසම්මාදිට්ඨියා. සම්මාසඬකජ්ජාදයොපි තංසම්පයුත්තාව. සම්මාඤ්ඤාණං පුබ්බෙ චුත්තසම්මාදිට්ඨියෙව. යපෙත්වා පන අට්ඨ ඵලඬ්ඝානි සෙසා ධම්මා විමුත්තීති වෙදිතබ්බා. සෙසං සබ්බත්ථ

උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා උග්ගට්ඨකඤ්ඤපුග්ගලස්ස වසෙන අරහත්තනිකුටං ගහෙත්වා නිට්ඨාපිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනා

148. එවං මෙ සුතන්ති ලට්ඨකිකොපමසුත්තං. තත්ථ යෙන සො ව්‍යාසණ්ඩොති අයම්පි මහාඋදාසිත්ථෙරො හගවතා සද්ධිංයෙව පිණ්ඩාය පවිසිත්වා සද්ධිං පටික්කම්. තස්මා යෙන සො හගවතා උපසඬකමන්තො ව්‍යාසණ්ඩො තෙනුපසඬකමීති වෙදිතබ්බො. අපහත්තාති අපහාරකො. උපහත්තාති උපහාරකො. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතො.

149. යං හගවාති යස්මිං සමයෙ හගවා. ඉඬ්ඝාති ආණන්තියං නිපාතො. අඤ්ඤට්ඨන්ති විත්තස්ස අඤ්ඤට්ඨන්තං. තඤ්ච බො න හගවන්තං පටිච්ච, එවරුපං පන පණිතභොජනං අලහන්තා කථං යාපෙස්සාමාති එවං පණිතභොජනං පටිච්ච අභොසීති වෙදිතබ්බං. භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා රත්තිභොජනස්ස පණිතභාවං දස්සෙති. සුපෙය්‍යන්ති සුපෙන උපනෙතබ්බං මච්ඡමංසකළීරාදි. සමග්ගා භුඤ්ජිස්සාමාති එකතො භුඤ්ජිස්සාම. සඬබ්බියොති අභිසඬබ්බාරිකබාදනියාති. සබ්බා තා රත්තින්ති සබ්බා තා සඬබ්බියො රත්තිංයෙව භොන්ති, දිවා පන අප්පා පරිත්තා ථොකිකා භොන්ති. මනුස්සා හි දිවා යාගුකඤ්ජියාදීහි යාපෙත්වාපි රත්තිං යථාසත්ති යථාපණිතමෙව භුඤ්ජන්ති.

සුත භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා රත්ති විකාලභොජනෙ ආදීනවං දස්සෙති. තත්ථ අත්ඨකාරතිමිසායන්ති බහලන්ඨකාරෙ. මාණුවෙහීති වොරෙහි. කතකම්මෙහීති කතවොරකම්මෙහි. වොරා කිර කතකම්මා යං නෙසං දෙවතං ආයාචිත්වා කම්මං නිජ්චන්තං, තස්ස උපහාරත්ථාය මනුස්සෙ මාරෙත්වා ගලලොහිතාදීති ගණ්හන්ති. තෙ අඤ්ඤෙසු මනුස්සෙසු මාරියමානෙසු කොලාහලා උප්පජ්ජිස්සන්ති, පබ්බජිතං පරියෙසන්තො නාම නත්ථිති මඤ්ඤමානා භික්ඛු ගහෙත්වා මාරෙත්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අකතකම්මෙහීති අට්ඨිතො ගාමං ආගමනකාලෙ කම්මනිජ්චන්තත්ථං පුරෙතරං බලිකම්මං කාතුකාමෙහි. අසද්ධම්මෙන නිමන්තෙතීති “එහි භික්ඛු අජ්ජෙකරත්ති. ඉධෙව භුඤ්ජිත්වා ඉධ වසිත්වා සමපත්ති. අනුභවිත්වා ස්වෙ ගමිස්සසී”ති මෙට්ඨනධම්මෙන නිමන්තෙති.

පුත භූතපුබ්බන්ති ඉමිනා අත්තනා දිට්ඨකාරණං කථෙති. විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජවිජ්ජොත්තකක්ඛණේ. විස්සරමකාසීති මහාසද්දමකාසී. අභූමිමෙති භූති වඩ්ඪී, අභූති අවඩ්ඪී, විනාසො මය්හන්ති අත්ථො. පිසාවො වත මන්ති පිසාවො මං බාදිතුං ආගතො වත. ආතුමාරි මාතුමාරීති එත්ථ ආතුති පිතා, මාතුති මාතා. ඉදං චුත්තං හොති – යස්ස පිතා වා මාතා වා අත්ථී, තං මාතාපිතරො අමිහාකං පුත්තකොති යථා තථා වා උප්පාදෙත්වා යංකිඤ්චි බාදනීයහොජනීයං දත්වා එකස්මිං යානෙ සයාපෙන්නි. සො එවං රත්තිං පිණ්ඩාය න වරති. තුය්හං පන මාතාපිතරො මතා මඤ්ඤෙ, තෙන එවං වරසීති.

150. එවමෙවාති එවමෙව කිඤ්චි ආනිසංසං අපස්සන්තා නික්කාරණෙනෙව. එවමාහංසුති ගරහන්තො ආහ. තත්ථ ආහංසුති වදන්ති. කිං පනිමස්සාති ඉමස්ස අප්පමත්තකස්ස හෙතු කිං වත්තබ්බං නාම, නනු අපස්සන්තෙන විය අසුණන්තෙන විය හවිතබ්බන්ති. ඔරමත්තකස්සාති පරිත්තමත්තකස්ස. අධිසල්ලිබ්බතෙවායන්ති අයං සමණො නවනීතං පිසන්තො විය පදුමනාළසුත්තං කකථෙත ඔක්කන්තන්තො විය අතිසල්ලෙබ්බති, අතිවායාමං කරොති. සික්ඛාකාමාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදයො විය සික්ඛාකාමා, තෙසු ච අප්පච්චයං උපට්ඨපෙන්නි. තෙසඤ්ඤි එවං හොති “සචෙ එතෙ ‘අප්පමත්තකමෙතං, හරථ හගවා’ති වදෙය්‍යං, කිං සත්ථා න හරෙය්‍ය. එවං පන අවත්වා හගවත්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්නා ‘එවං හගවා, සාධු හගවා, පඤ්ඤාපෙඨ හගවා’ති අතිරෙකතරං උස්සාහං පටිලහන්ති”ති. තස්මා තෙසු අප්පච්චයං උපට්ඨපෙන්නි.

තෙසන්ති තෙසං එකච්චානං මොඝපුරිසානං. තන්ති තං අප්පමත්තකං පහාතබ්බං. ථූලො කලිඨගරොති ගලෙ බද්ධං මහාකට්ඨං විය හොති. ලටුකිකා සකුණිකාති වාතකසකුණිකා. සා කිර රචසතං රචිත්වා නච්චසතං නච්චිත්වා සකිං ගොවරං ගණ්හාති. ආකාසතො භූමියං පතිට්ඨිතං පන නං දිස්වා වච්ඡපාලකාදයො කීළනත්ථං පුතිලතාය බන්ධන්ති. තං සන්ධායෙතං චුත්තං. ආගමෙතීති උපෙති. තඤ්ඤි තස්සාති තං පුතිලතාබන්ධනං තස්සා අප්පසරීරතාය චෙව අප්පථාමතාය ච බලවබන්ධනං නාම, මහන්තං නාළිකෙරරජ්ජු විය දුච්ඡිජ්ජං හොති. තෙසන්ති තෙසං මොඝපුරිසානං සද්ධාමන්දතාය ච පඤ්ඤාමන්දතාය ච බලවං බන්ධනං නාම, දුක්කට්ඨත්ථුමත්තකම්පි මහන්තං පාරාජිකවත්ථු විය දුප්පජ්හං හොති.

151. සුක්කපක්ඛෙ පහාතබ්බස්සාති කිං ඉමස්ස අප්පමත්තකස්ස පහාතබ්බස්ස හෙතු හගවතා වත්තබ්බං අත්ථී, යස්ස නො හගවා පහාතමාහ. නනු එවං හගවතො අධිප්පායං ඤාත්වාපි පහාතබ්බමෙවාති අත්ථො. අප්පොස්සුක්කාති

අනුස්සක්කා. පන්තලොමාති පතිතලොමා, න තස්ස පහාතබ්බහයෙන උද්ධග්ගලොමා. පරදත්තචුත්තාති පරෙහි දිත්තචුත්තීනො, පරතො ලද්ධෙන යාපෙත්තාති අත්ථො. මීගභූතෙන චෙතසා විහරන්තීති අපච්චාසීසනපක්ඛෙ යීතා භුත්වා විහරන්ති. මිගො හි පහාරං ලහිත්වා මනුස්සාවාසං ගන්ත්වා හෙසජ්ජං වා වණුතෙලං වා ලහිස්සාමීති අජ්ඣාසයං අකත්වා පහාරං ලහිත්වාච අගාමකං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පහට්ඨානං හෙට්ඨා කත්වා නිපතිත්වා ඵාසුභූතකාලෙ උට්ඨාය ගච්ඡති. එවං මිගා අපච්චාසීසනපක්ඛෙ යීතා. ඉදං සන්ධාය චුත්තං “මීගභූතෙන චෙතසා විහරන්තී”ති. තඤ්ඤි තස්සාති තං වරත්තබන්ධනං තස්ස හත්ථිනාගස්ස මහාසරීරතාය චෙව මහාථාමතාය ච දුබ්බලබන්ධනං නාම. පුත්තිලතා විය සුඡිජ්ජං හොති. තෙසං තන්ති තෙසං තං කුලපුත්තානං සද්ධාමහන්තතාය ච පඤ්ඤාමහන්තතාය ච මහන්තං පාරාජිකචත්ථුපි දුක්කටචත්ථුමත්තකං විය සුජ්ජප්පහං හොති.

152. දලිද්දොති දාලිද්දියෙන සමන්තාගතො. අස්සකොති නිස්සකො. අනාළ්භියොති අනාඨියො. අගාරකන්ති බුද්දකගෙහං. ඔලුග්ගවිලුග්ගන්ති යස්ස ගෙහයට්ඨියො පිට්ඨිවංසතො මුච්චිත්වා මණ්ඩලෙ ලග්ගා, මණ්ඩලතො මුච්චිත්වා භූමියං ලග්ගා. කාකාතිදායින්ති යත්ථ කිඤ්චිදෙව භුඤ්ජීස්සාමාති අන්තො නිසින්නකාලෙ විසුං ද්වාරකිච්චං නාම නත්ථි, තතො තතො කාකා පවිසිත්වා පරිවාරෙන්නි. සුරකාකා හි පලායනකාලෙ ච යථාසම්මුඛට්ඨානෙනෙව නික්ඛමිත්වා පලායන්ති. නපරමරූපන්ති න පුඤ්ඤවන්තානං ගෙහං විය උත්තමරූපං. ඛට්ටාපිකාති විලීවමඤ්චකො. ඔලුග්ගවිලුග්ගාති ඔණතුණ්ණතා. ධඤ්ඤසමවාපකන්ති ධඤ්ඤඤච සමවාපකඤ්ච. තත්ථ ධඤ්ඤං නාම කුදුසකො. සමවාපකන්ති ලාබ්භිජකුම්භණ්ඩබ්භිජකාදි බ්භිජානං. නපරමරූපන්ති යථා පුඤ්ඤවන්තානං ගන්ධසාලිබ්භාදි පරිසුද්ධං බ්භිජං, න එවරූපං. ඡායිකාති කපණුජායා. නපරමරූපාති පච්ඡිසීසා ලම්බන්ථනී මහොදරා පිසාවා විය බිහවිජා. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො. සො වතස්සං, යොහන්ති සො වතාහං පුරිසො නාම අස්සං, යො කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා පබ්බපෙය්‍යන්ති.

සො න සක්කුණෙය්‍යාති සො එවං චිත්තෙන්වාපි ගෙහං ගන්ත්වා – “පබ්බජ්ජා නාම ලාභගරුකා දුක්කරා දුරාසදා, සත්තපි අට්ඨපි ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ආගන්තබ්බමිපි හොති, එවං යාපෙතුං අසක්කොන්තස්ස මෙ පුන ආගතස්ස වසනට්ඨානං ඉච්ඡිතබ්බං, තිණවල්ලිදබ්බසම්භාරා නාම දුස්සමොධානියා, කිත්ති කරොමි”ති විමංසති. අථස්ස තං අගාරකං වෙජයන්තපාසාදො විය උපට්ඨාති. අථස්ස ඛට්ටාපිකං

ඔලොකෙත්වා – “මයි ගතෙ ඉමං විසඬ්ඛරිත්වා උද්ධනාලාතං කර්ස්සන්ති, පුන අට්ඨන්තිපාදවිලිවාදීති ලද්ධබ්බාති හොන්ති, කින්ති කර්ස්සාමි”ති වින්තෙති. අට්ඨස්ස සා සිරිසයනං විය උපට්ඨාති. තතො ධඤ්ඤකුම්භිං ඔලොකෙත්වා – “මයි ගතෙ අයං සරණි ඉමං ධඤ්ඤං තෙන තෙන සද්ධිං භුඤ්ජිස්සති. පුන ආගතෙන ජීවිතචුත්ති නාම ලද්ධබ්බා හොති, කින්ති කර්ස්සාමි”ති වින්තෙති. අට්ඨස්ස සා අඬ්ඬිතෙළසාති කොට්ඨාගාරසතාති විය උපට්ඨාති. තතො මාතුගාමං ඔලොකෙත්වා – “මයි ගතෙ ඉමං හත්ථිගොපකො වා අස්සගොපකො වා යො කොචි පලොහෙස්සති, පුන ආගතෙන හත්තපාවිකා නාම ලද්ධබ්බා හොති, කින්ති කර්ස්සාමි”ති වින්තෙති. අට්ඨස්ස සා රුපිනී දෙවී විය උපට්ඨාති. ඉදං සන්ධාය “සො න සක්කුණෙය්‍යා”තිආදි චුත්තං.

153. නික්ඛගණානන්ති සුවණ්ණනික්ඛසතානං. වයොති සන්තානතො කතසන්තිවයො. ධඤ්ඤගණානන්ති ධඤ්ඤසකට්ඨසතානං.

154. චත්තාරොමෙ, උදායි, පුග්ගලාති ඉධ කිං දස්සෙති? හෙට්ඨා “තෙ තඤ්ඤෙව පජහන්ති, තෙ තඤ්ඤෙව නප්පජහන්ති”ති පජහනකා ච අප්පජහනකා ච රාසිවසෙන දස්සිතා, න පාටියෙක්කං විහත්තා. ඉදානි යථා නාම දබ්බසම්භාරත්ථං ගතො පුරිසො පටිපාටියා රුක්ඛෙ ඡින්දිත්වා පුන නිවත්තිත්වා වඬ්ඬකඤ්ච පහාය කම්මෙ උපනෙතබ්බයුත්තකමෙව ගණ්හාති, එවමෙව අප්පජහනකෙ ඡඩ්ඞෙත්වා අබ්බොහාරිකෙ කත්වා පජහනකපුග්ගලා චත්තාරො හොන්තිති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

උපධිපහානායාති ඛන්ධුපධිකිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරුපධිකාමගුණුපධිති ඉමෙසං උපධිනං පහානාය. උපධිපටිසංයුත්තාති උපධිඅනුධාවනකා. සරසඬ්ඬකප්පාති එත්ථ සරන්ති ධාවන්තිති සරා. සඬ්ඬකප්පෙන්තිති සඬ්ඬකප්පා. පද්ද්වයෙනපි විතක්කායෙව චුත්තා. සමුදාවරන්තිති අභිභවන්ති අජ්ඣොත්ථරිත්වා චත්තන්ති. සංයුත්තොති කිලෙසෙහි සංයුත්තො. ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතාති ඉන්ද්‍රියනානත්තතා. කදාචි කරහචිති බහුකාලං වීතිවත්තෙත්වා. සතිසම්මොසාති සතිසම්මොසෙන. නිපාතොති අයොකට්ඨාහම්භි පතනං. එත්තාවතා “නප්පජහති, පජහති, ඛිප්පං පජහති”ති තයො රාසයො දස්සිතා. තෙසු චත්තාරො ජනා නප්පජහන්ති නාම, චත්තාරො පජහන්ති නාම, චත්තාරො ඛිප්පං පජහන්ති නාම.

තත්ථ පුටුප්පනො සොතාපන්තො සකදාගාමි අනාගාමිති ඉමෙ චත්තාරො ජනා නප්පජහන්ති නාම. පුටුප්පනාදයො තාව මා පජහන්තු, අනාගාමි කථං න පජහතිති? සොපි හි යාවදෙවස්ස භවලොභො අත්ථි, තාව අභොසුඛං අභොසුඛන්ති අභිනන්දති. තස්මා නප්පජහති නාම. එතෙයෙව පන චත්තාරො

ජනා පජහන්ති නාම. සොනාපන්නාදයො තාව පජහන්තු, පුටුප්පනො කථං පජහන්ති? ආරද්ධවිපස්සකො හි සතිසම්මොසෙන සහසා කිලෙසෙ උප්පන්නො “මාදිසස්ස නාම භික්ඛුනො කිලෙසො උප්පන්නො”ති සංවෙගං කත්වා වීරියං පග්ගස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගෙන කිලෙසෙ සමුග්ගානෙති. ඉති සො පජහති නාම. තෙයෙව චත්තාරො බ්ජ්ජං පජහන්ති නාම. තත්ථ ඉමස්මිං සුත්තෙ, මහාහත්ථිපදොපමෙ (ම. නි. 1.288 ආදයො), ඉන්ද්‍රියභාවනෙති (ම. නි. 3.453 ආදයො) ඉමෙසු සුත්තෙසු කිඤ්චාපි තතියවාරො ගහිතො, පඤ්භො පන දුතියවාරෙතෙව කථිතොති වෙදිතබ්බො.

උපධි දුක්ඛස්ස මූලන්ති එත්ථ පඤ්ච ඛන්ධා උපධි නාම. තං දුක්ඛස්ස මූලන්ති ඉති විදිත්වා කිලෙසුපධිනා නිරුපධි භොති, නිග්ගහණො නිතණ්භොති අත්ථො. උපධිසඬ්ඛයෙ විමුත්තොති තණ්හක්ඛයෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණතො විමුත්තො.

155. එවං චත්තාරො පුග්ගලෙ විත්ථාරෙත්වා ඉදානි යෙ පජහන්ති, තෙ “ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ පජහන්ති”. යෙ නප්පජහන්ති, තෙපි “ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ නප්පජහන්ති”ති දස්සෙතුං පඤ්ච බො ඉමෙ උදාසි කාමගුණාතිආදිමාහ. තත්ථ මිළ්භසුඛන්ති අසුචිසුඛං. අනරියසුඛන්ති අනරියෙහි සෙචිතසුඛං. භායිතබ්බන්ති එතස්ස සුඛස්ස පටිලාභතොපි විපාකතොපි භායිතබ්බං. නෙක්ඛම්මසුඛන්ති කාමතො නික්ඛන්තසුඛං. පච්චෙකසුඛන්ති ගණතොපි කිලෙසතොපි පච්චිත්තසුඛං. උපසමසුඛන්ති රාගාදිවූපසමත්ථාය සුඛං. සම්බොධිසුඛන්ති මග්ගසඬ්ඛාතස්ස සම්බොධස්ස නිබ්බන්තනත්ථාය සුඛං. න භායිතබ්බන්ති එතස්ස සුඛස්ස පටිලාභතොපි විපාකතොපි න භායිතබ්බං, භාවෙනබ්බමෙවෙනං.

156. ඉඤ්ජිතස්මිං වදාමිති ඉඤ්ජනං වලනං එන්දනන්ති වදාමි. කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මින්ති කිඤ්ච තත්ථ ඉඤ්ජිතං. ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතස්මින්ති යෙ එතෙ අනිරුද්ධා විතක්කවිචාරා, ඉදං තත්ථ ඉඤ්ජිතං. දුතියතතියජ්ඣානෙසුපි එසෙව නයො. අනිඤ්ජිතස්මිං වදාමිති ඉදං චතුත්ථජ්ඣානං අනිඤ්ජනං අවලනං නිප්ඵන්දනන්ති වදාමි.

අනලන්ති වදාමිති අකත්තබ්බආලයන්ති වදාමි, තණ්හාලයො එත්ථ න උප්පාදෙනබ්බොති දස්සෙති. අථ වා අනලං අපරියත්තං, න එත්තාවතා අලමෙතන්ති සන්නිට්ඨානං කාතබ්බන්ති වදාමි. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සාපිති එවරූපායපි සන්තාය සමාපත්තියා පහානමෙව වදාමි. අණුං වා ථුලං වාති බුද්දකං වා මහන්තං වා අප්පසාවජ්ජං වා

මහාසාවජ්ජං වා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. දෙසනා පන නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන අරහත්තනිකුටෙනෙව නිට්ඨාපිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වාතුමසුත්තවණ්ණනා

157. එවං මෙ සුතන්ති වාතුමසුත්තං. තත්ථ වාතුමායන්ති එවංනාමකෙ ගාමෙ. පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානීති අධුනා පබ්බජිතානං භික්ඛූනං පඤ්ච සතානි. ථෙරා කීර විත්තෙසුං - “ඉමෙ කුලපුත්තා දසබ්බං අදිස්වාච පබ්බජිතා, එතෙසං භගවත්තං දස්සෙස්සාම, භගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අත්තනො අත්තනො යථාඋපනිස්සයෙන පතිට්ඨභිස්සන්ති”ති. තස්මා තෙ භික්ඛූ ගහෙත්වා ආගතා. පටිසම්මොදමානාති “කච්චාවුසො, බමනීය”න්තිආදිං පටිසන්ථාරකථං කුරුමානා. සෙනාසනානි පඤ්ඤාපයමානාති අත්තනො අත්තනො ආවරියුපජ්ඣායානං වසනට්ඨානානි පුච්ඡිත්වා ද්වාරවාතපානානි විවරිත්වා මඤ්චපීඨකටසාරකාදීනි නීහරිත්වා පජ්ඣොටෙන්වා යථාට්ඨානෙ සණ්ඨාපයමානා. පත්තචීවරානි පටිසාමයමානාති, භන්තෙ, ඉදං මෙ පත්තං යපෙථ, ඉදං චීවරං, ඉදං ථාලකං, ඉදං උදකතුම්බං, ඉමං කත්තරයට්ඨිත්ති එවං සමණපරික්ඛාරෙ සඬිගොපයමානා.

උච්චාසද්දා මහාසද්දාති උද්ධං උග්ගතත්තා උච්චං, පත්ථටත්තා මහන්තං අවිනිබ්භොගසද්දං කරොන්තා. කෙවට්ඨා මඤ්ඤෙ මච්ඡවිලොපෙති කෙවට්ඨානං මච්ඡපච්ඡිද්ධපිතට්ඨානෙ මහාපනො සන්තිපතිත්වා - “ඉධ අඤ්ඤං එකං මච්ඡං දෙහි, එකං මච්ඡථාලං දෙහි, එතස්ස තෙ මහා දින්නො, මය්හං බුද්දකො”ති එවං උච්චාසද්දං මහාසද්දං කරොන්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. මච්ඡගහණත්ථං ජාලෙ පක්ඛිත්තෙපි තස්මිං යානෙ කෙවට්ඨා වෙච අඤ්ඤෙ ව “පට්ටියො න පට්ටියො, ගහිතො න ගහිතො”ති මහාසද්දං කරොන්ති. තම්පි සන්ධායෙනං වුත්තං. පණාමෙමීති නීහරාමි. න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බන්ති තුම්හෙ මාදිසස්ස බුද්ධස්ස වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා එවං මහාසද්දං කරොථ, අත්තනො ධම්මතාය වසන්තා කිං නාම සාරුප්පං කරිස්සථ, තුම්හාදිසානං මම සන්තිකෙ වසනකිච්චං නත්ථීති දීපෙති. තෙසු එකභික්ඛූපි “භගවා තුම්හෙ මහාසද්දමත්තකෙන අම්හෙ පණාමෙථා”ති වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි, සබ්බෙ භගවතො වචනං සම්පට්ච්ඡන්තා “එවං, භන්තෙ,”ති වත්වා නික්ඛමිංසු. එවං පන තෙසං අහොසි “මයං සන්ථාරං පස්සිස්සාම, ධම්මකථං සොස්සාම, සත්ථු සන්තිකෙ වසිස්සාමාති ආගතා. එවරුපස්ස පන ගරුතො සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා මහාසද්දං කරිමහා,

අම්භාකමෙව දොසොයං, පණාමිතම්භා, න නො ලද්ධං භගවතො සන්තිකෙ වත්ථුං, න සුවණ්ණවණ්ණසරීරං ඔලොකෙතුං, න මධුරස්සරෙන ධම්මං සොතු’න්ති. තෙ බලවදොමනස්සජාතා හුත්වා පක්කමිංසු.

158. තෙනුපසඬකමිංසුති තෙ කිර සකායා ආගමනසමයෙපි තෙ භික්ඛු තත්ථෙව නිසින්තා පස්සිංසු. අථ තෙසං එතදහොසි – “කිං නු බො එතෙ භික්ඛු පටිසිත්ථාව පටිනිවත්තා, ජානිස්සාම තං කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඬකමිංසු. හන්දාති වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. කභං පන තුම්භෙති තුම්භෙ ඉදානෙව ආගන්ත්වා කභං ගච්ඡථ, කිං තුම්භාකං කොච්ච පද්ද්දෙවො, උදාහු දසබ්බස්සාති? තෙසං පන භික්ඛුනං, – “ආවුසො, මයං භගවත්තං දස්සනාය ආගතා, දිට්ඨො නො භගවා, ඉදානි අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡාමා”ති කිඤ්චාපි එවං වචනපරිභාරො අත්ථී, එවරූපං පන ලෙසකජ්ජං අකත්වා යථාභූතමෙව ආරොචෙත්වා භගවතා බො, ආවුසො, භික්ඛුසඬසො පණාමිතොති ආභංසු. තෙ පන රාජානො සාසනෙ ධුරවභා, තස්මා වින්තෙසු – “ද්විභි අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං පඤ්චසු භික්ඛුසතෙසු ගච්ඡන්තෙසු භගවතො පාදමුලං විගච්ඡිස්සති, ඉමෙසං නිවත්තනාකාරං කරස්සාමා”ති. එවං වින්තෙත්වා තෙන භායස්මන්තොතිආදිමාභංසු. තෙසුපි භික්ඛුසු “මයං මහාසද්දමත්තකෙන පණාමිතා, න මයං ජීවිතුං අසක්කොන්තා පබ්බජිතා”ති එකභික්ඛුපි පටිජ්ජරිතො නාම නාහොසි, සබ්බෙ පන සමකංයෙව, “එවමාවුසො,”ති සම්පට්ඨිංසු.

159. අභිනන්දතුති භික්ඛුසඬසස්ස ආගමනං ඉච්ඡන්තො අභිනන්දතු. අභිවදතුති එතු භික්ඛුසඬසොති එවං විත්තං උජ්ජාදෙන්තො අභිවදතු. අනුග්ගහිතොති ආමිසානුග්ගහෙන ව ධම්මානුග්ගහෙන ව අනුග්ගහිතො. අඤ්ඤථත්තන්ති දසබ්බස්ස දස්සනං න ලභාමාති පසාදඤ්ඤථත්තං භවෙය්‍ය. විපරිණාමොති පසාදඤ්ඤථත්තෙන විබ්භමත්තානං විපරිණාමඤ්ඤථත්තං භවෙය්‍ය. බීජානං තරුණානන්ති තරුණසස්සානං. සියා අඤ්ඤථත්තන්ති උදකචාරකාලෙ උදකං අලහන්තානං මිලාතභාවෙන අඤ්ඤථත්තං භවෙය්‍ය, සුස්සිත්වා මිලාතභාවං ආපජ්ජනෙන විපරිණාමො භවෙය්‍ය. වච්ඡකස්ස පන බීරපිපාසාය සුස්සනං අඤ්ඤථත්තං නාම, සුස්සිත්වා කාලකිරියා විපරිණාමො නාම.

160. පසාදිතො භගවාති ථෙරො කිර තත්ථ නිසින්තොව දිබ්බවක්ඛුතා භුග්ගානං ආගතං අද්දස, දිබ්බාය සොතධාතුයා ව ආයාවනසද්දං සුණි, වෙතොපරියඤාණෙන භගවතො පසන්නභාවං අඤ්ඤාසි. තස්මා – “කඤ්චි භික්ඛුං පෙසෙත්වා පක්කොසියමානානං ගමනං නාම න එාසුකං, යාව සත්ථා න පෙසෙති, තාවදෙව ගමිස්සාමා”ති මඤ්ඤමානො එවමාභ.

අප්පොස්සුක්කොති අඤ්ඤෙසු කිච්චෙසු අනුස්සුක්කො හුත්වා. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති ඵලසමාපත්තිවිහාරං. අනුයුත්තො මඤ්ඤෙ හගවා විහරිතුකාමො, සො ඉදානි යථාරුචියා විහරිස්සතීති ඵවං මෙ අහොසීති වදති. මයම්පි දානීති මයං පරං ඔවදමානා විහාරතො නික්කඨසීතා, කිං අම්භාකං පරොවාදෙන. ඉදානි මයම්පි දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙතෙව විහරිස්සාමාති දිපෙති. ථෙරො ඉමස්මිං යානෙ විරද්ධො අත්තනො භාරභාවං න අඤ්ඤාසී. අයඤ්ඤි භික්ඛුසඬ්ඨො ද්විත්තම්පි මහාථෙරානං භාරො, තෙන නං පටිසෙධෙන්තො හගවා ආගමෙහීතිආදිමාහ. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පන අත්තනො භාරභාවං අඤ්ඤාසී. තෙනස්ස හගවා සාධුකාරං අදාසී.

161. වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? ඉමස්මිං සාසනෙ වත්තාරි හයානි. යො තානි අහීතො හොති, සො ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨාතුං සක්කොති. ඉතරො පන න සක්කොතිති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ උදකාරොහන්තෙති උදකං ඔරොහන්තෙ පුග්ගලෙ. කුම්භීලභයන්ති සුංසුමාරභයං. සුසුකාභයන්ති වණ්ඨමච්ඡභයං.

162. කොටුපායාසස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො ඌමීසු ඔසීදිත්වා මරති, ඵවං ඉමස්මිං සාසනෙ කොටුපායාසෙ ඔසීදිත්වා විබ්භමති. තස්මා කොටුපායාසො “ඌමිභය”න්ති වුත්තො.

163. ඔදරිකත්තස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො කුම්භීලෙන බාදිතො මරති, ඵවං ඉමස්මිං සාසනෙ ඔදරිකත්තෙන බාදිතො විබ්භමති. තස්මා ඔදරිකත්තං “කුම්භීලභය”න්ති වුත්තං.

164. අරක්ඛිතෙතෙව කායෙනාති සීසප්පවාලකාදිකරණෙන අරක්ඛිතකායො හුත්වා. අරක්ඛිතාය වාචායාති දුට්ඨුල්ලභාසනාදිවසෙන අරක්ඛිතවාචො හුත්වා. අනුපට්ඨිතාය සතියාති කායගතාසතීං අනුපට්ඨාපෙත්වා. අසංවුතෙහීති අපිහිතෙහි. පඤ්චන්තෙතං කාමගුණානං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො ආවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා මරති, ඵවං ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො පඤ්චකාමගුණාවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා විබ්භමති. තස්මා පඤ්ච කාමගුණො “ආවට්ටභය”න්ති වුත්තා.

165. අනුද්ධංසෙතීති කිලමෙති මිලාපෙති. රාගානුද්ධංසෙනාති රාගානුද්ධංසිතෙන. මාතුගාමස්සෙතං අධිවචනන්ති යථා හි බාහිරං උදකං ඔතිණ්ණො වණ්ඨමච්ඡං ආගම්ම ලද්ධප්පහාරො මරති, ඵවං ඉමස්මිං සාසනෙ මාතුගාමං ආගම්ම උප්පන්නකාමරාගො විබ්භමති. තස්මා මාතුගාමො “සුසුකාභය”න්ති වුත්තො.

ඉමානි පන චත්තාරි භයානි භායිත්වා යථා උදකං අනොරොහන්තස්ස උදකං නිස්සාය ආනිසංසො නත්ථී, උදකපිපාසාය පිපාසිතො ච හොති රජොජල්ලෙන කිලිට්ඨසරීරො ච, එවමෙවං ඉමානි චත්තාරි භයානි භායිත්වා සාසනෙ අපබ්බජන්තස්සාපි ඉමං සාසනං නිස්සාය ආනිසංසො නත්ථී, තණ්හාපිපාසාය පිපාසිතො ච හොති කිලෙසරජෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො ච. යථා පන ඉමානි චත්තාරි භයානි අභායිත්වා උදකං ඔරොහන්තස්ස චුත්තජපකාරො ආනිසංසො හොති, එවං ඉමානි අභායිත්වා සාසනෙ පබ්බජිතස්සාපි චුත්තජපකාරො ආනිසංසො හොති. ටෙරො පනාහ – “චත්තාරි භයානි භායිත්වා උදකං අනොතරන්තො සොතං ඡින්දිත්වා පරතීරං පාපුණිතුං න සක්කොති, අභායිත්වා ඔතරන්තො සක්කොති, එවමෙවං භායිත්වා සාසනෙ අපබ්බජන්තොපි තණ්හාසොතං ඡින්දිත්වා නිබ්බානපාරං දට්ඨුං න සක්කොති, අභායිත්වා පබ්බජන්තො පන සක්කොති”ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන නිට්ඨාපිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වාතුමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. නළකපානසුත්තවණ්ණනා

166. එවං මෙ සුතන්ති නළකපානසුත්තං. තත්ථ නළකපානෙති එවංනාමකෙ ගාමෙ. පුබ්බෙ කිර අම්භාකං බොධිසත්තො වානරයොනියං නිබ්බත්තො, මහාකායො කපිරාජා අනෙකවානරසහස්සපරිවුතො පබ්බතපාදෙ විවරති. පඤ්ඤවා බො පන හොති මහාපුඤ්ඤො. සො පරිසං එවං ඔවදති – “ඉමස්මිං පබ්බතපාදෙ තාතා, විසඵලානි නාම හොන්ති, අමනුස්සපරිග්ගහිතා පොක්ඛරණියො නාම හොන්ති, තුම්හෙ පුබ්බෙ බාදිතපුබ්බානෙව ඵලානි බාදථ, පිතපුබ්බානෙව පානීයානි ච පිවථ, එත්ථ වො මං පටිපුච්ඡිතබ්බකිච්චං නත්ථී, අබාදිතපුබ්බානි පන ඵලානි අපිතපුබ්බානි ච පානීයානි මං අපුච්ඡිත්වා මා බාදිත්ථ මා පිවිත්ථා”ති.

තෙ එකදිවසං වරමානා අඤ්ඤං පබ්බතපාදං ගන්ත්වා ගොවරං ගහෙත්වා පානීයං ඔලොකෙන්නා එකං අමනුස්සපරිග්ගහිතං පොක්ඛරණිං දිස්වා සහසා අපිවිත්වා සමන්තා පරිවාරෙත්වා මහාසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා නිසීදිංසු. මහාසත්තො ආගන්ත්වා “කිං තාතා පානීයං න පිවථා”ති ආහ. තුම්භාකං ආගමනං ඔලොකෙමාති. සාධු තාතාති සමන්තා පදං පරියෙසමානො ඔතිණ්ණපදංයෙව අද්දස, න උත්තිණ්ණපදං, දිස්වා සපරිස්සයාති අඤ්ඤාසී. තාවදෙව ච තත්ථ අභිනිබ්බත්තඅමනුස්සො උදකං ද්වෙධා කත්වා උට්ඨාසි සෙනමුබො නිලකුච්ඡි රත්තහත්ථපාදො මහාදායීකො වඬිකදායො විරූපො

බිහවිණො උදකරක්ඛසො. සො එවමාහ – “කස්මා පාතියං න පිවථ, මධුරං උදකං පිවථ, කිං තුම්හෙ එතස්ස වචනං සුඤ්ඤාථ” ති? මහාසත්තො ආහ – “ත්වං ඉධ අධිවත්ථො අමනුස්සො” ති? ආමාහන්ති. ත්වං ඉධ ඔතිණ්ණෙ ලහසීති? ආම ලහාමි, තුම්හෙ පන සබ්බෙ බාදිස්සාමීති. න සක්ඛිස්සසි, යක්ඛාති. පාතියං පන පිවිස්සාමාති? ආම පිවිස්සාමාති. එවං සත්තෙ එකොපි වො න මුච්චිස්සතීති. පාතියඤ්ච පිවිස්සාම, න ච තෙ වසං ගමිස්සාමාති එකනළං ආහරාපෙත්වා කොටියං ගහෙත්වා ධම්මි, සබ්බො එකච්ඡිද්දො අහොසි, තීරෙ නිසීදිත්වාච පාතියං පිවි, සෙසවානරානං පාටියෙක්කෙ නළෙ ආහරාපෙත්වා ධම්මත්වා අදාසි. සබ්බෙ යක්ඛස්ස පස්සන්තස්සෙව පාතියං පිවිංසු. චුත්තම්පි වෙතං –

“දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං, දිස්වානො” තරිතං පදං;

නළෙන වාරිං පිස්සාම, නෙව මං ත්වං වධිස්සසි” ති. (ජා. 1.1.20);

තතො පට්ඨාය යාව අජ්ජදිවසා තස්මිං යානෙ නළා එකච්ඡිද්දාව හොන්ති. ඉමිනා හි සද්ධිං ඉමස්මිං කප්පෙ චත්තාරි කප්පට්ඨියපාටිභාරියාති නාම – චන්දෙ සසබ්බිං, වට්ටකජාතකම්හි සච්චකිරියට්ඨානෙ අග්ගිස්ස ගමනුපච්ඡෙදො, සට්ඨකාරකුම්භකාරස්ස මාතාපිතුනං වසනට්ඨානෙ දෙවස්ස අවස්සනං, තස්සා පොක්ඛරණියා තීරෙ නළානං එකච්ඡිද්දහාවොති. ඉති සා පොක්ඛරණී නළෙන පාතියස්ස පිතත්තා නළකපානාති නාමං ලභී. අපරභාගෙ තං පොක්ඛරණිං නිස්සාය ගාමො පතිට්ඨාසි, තස්සාපි නළකපානන්තෙව නාමං ජාතං. තං සන්ධාය චුත්තං “නළකපානෙ” ති. පලාසවනෙති කිංසුකවනෙ.

167. තග්ග මයං, හන්තෙති එකංසෙනෙව මයං, හන්තෙ, අහිරතා. අඤ්ඤෙපි යෙ තුම්භාකං සාසනෙ අහිරමන්ති, තෙ අම්හෙහි සදිසාව භුත්වා අහිරමන්තීති දිපෙත්ති.

නෙව රාජාහිනීතාතිආදීසු එකො රඤ්ඤො අපරාධං කත්වා පලායති. රාජා කුහිං, හො, අසුකොති? පලාතො දෙවාති. පලාතට්ඨානෙපි මෙ න මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බජෙය්‍ය, මුච්චෙය්‍යාති වදති. තස්ස කොච්ඡෙව සුභදො ගන්ත්වා තං පචත්තිං ආරොචෙත්වා ත්වං සචෙ ජීවිතුම්ච්ඡසි, පබ්බජාහීති. සො පබ්බජිත්වා ජීවිතං රක්ඛමානො වරති. අයං රාජාහිනීතො නාම.

එකො පන වොරානං මූලං ඡින්දන්තො වරති. වොරා සුත්වා “පුරිසානං අත්ථිකභාවං න ජානාති, ජානාපෙස්සාම න” ත්ති වදන්ති. සො තං පචත්තිං සුත්වා පලායති. වොරා පලාතොති සුත්වා “පලාතට්ඨානෙපි නො න

මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බජෙය්‍යා, මුච්චෙය්‍යා”ති වදන්ති. සො තං පචත්තිං සුත්වා පබ්බජති. අයං චොරාහිනීතො නාම.

එකො පන බහුං ඉණං බාදිත්වා තෙන ඉණෙන අට්ටො පිළිතො තම්භා ගාමා පලායති. ඉණසාමිකා සුත්වා “පලාතට්ඨානෙපි තො න මුච්චිස්සති, සචෙ පන පබ්බජෙය්‍යා, මුච්චෙය්‍යා”ති වදන්ති. සො තං පචත්තිං සුත්වා පබ්බජති. අයං ඉණට්ටො නාම.

රාජහයාදීනං පන අඤ්ඤතරෙන භයෙන හීතො අට්ටො ආතුරො හුත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිතො භයට්ටො නාම. දුබ්භික්ඛාදීසු ජීවිතං අසක්කොත්තො පබ්බජිතො ආජීවිකාපකතො නාම, ආජීවිකාය පකතො අභිභූතොති අත්ථො. ඉමෙසු පන එකොපි ඉමෙහි කාරණෙහි පබ්බජිතො නාම නත්ථී, තස්මා “නෙව රාජාහිනීතො”ති ආදිමාහ.

විචෙකන්ති විච්චිච විචිත්තො හුත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – යං කාමෙහි ච අකුසලධම්මෙහි ච විචිත්තෙන පට්මදුතියජ්ඣානසඬ්ඛාතං පිතිසුඛං අධිගන්තබ්බං, සචෙ තං විච්චිච කාමෙහි විච්චිච අකුසලෙහි ධම්මෙහි පිතිසුඛං නාධිගච්ඡති, අඤ්ඤං වා උපරි ද්විත්තං ඥානානං චතුත්තඤ්ච මග්ගානං චසෙන සන්තතරං සුඛං නාධිගච්ඡති, තස්ස ඉමෙ අභිජ්ඣාදයො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්තිති. තත්ථ අරතීති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු උක්කණ්ඨිතතා. තන්දීති ආලසියභාවො. එවං යො පබ්බජිත්වා පබ්බජිතකිච්චං කාතුං න සක්කොති, තස්ස ඉමෙ සත්ත පාපධම්මා උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං පරියාදියන්තිති දස්සෙත්වා ඉදානි යස්ස තෙ ධම්මා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති, සොයෙව සමණකිච්චම්පි කාතුං න සක්කොතිති පුන විචෙකං අනුරුද්ධා...පෙ.... අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති ආහ.

එවං කණ්ඨපක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙනෙව නයෙන සුක්කපක්ඛං දස්සෙතුං පුන විචෙකන්ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො චුත්තනායෙනෙව චෙදිතබ්බො.

168. සඬ්ඛායාති ජානිත්වා. එකන්ති එකච්චං. පටිසෙවතීති සෙවිතබ්බයුත්තකං සෙවති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උපපත්තිසු බ්‍යාකරොතීති සප්පටිසන්ධිකෙ තාව බ්‍යාකරොතු, අප්පටිසන්ධිකෙ කථං බ්‍යාකරොතීති. අප්පටිසන්ධිකස්ස පුන භවෙ පටිසන්ධි නත්ථීති වදන්තො උපපත්තිසු බ්‍යාකරොති නාම.

ජනකුහනත්ථන්ති ජනවිම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති මහාජනස්ස උපලාපනත්ථං. න ඉති මං ජනො ජානාතුති එවං මං මහාජනො ජානිස්සති, එවං

මෙ මහාජනස්ස අන්තරෙ කිත්තිසද්දො උග්ගච්ඡස්සතීති ඉමිනාපි කාරණෙන න ඛ්‍යාකරොතීති අත්ථො. උළාරවෙදාති මහන්තතුවධීනො.

169. සො ඛො පනස්ස ආයස්මාති සො පරිනිබ්බුතො ආයස්මා ඉමස්ස ධීතස්ස ආයස්මතො. එවංසිලොතිආදීසු ලොකියලොකුත්තරමිස්සකාව සීලාදයො වෙදිතඛිබ්බො. එවංධම්මොති එත්ථ පන සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා ධම්මාති අධිජ්ජෙතා. එාසුචිහාරො හොතීති තෙන භික්ඛුනා පූරිතපටිපත්තිං පුරන්තස්ස අරහත්තඵලං සච්ඡිකත්වා ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන එාසුචිහාරො හොති, අරහත්තං පත්තුමසක්කොන්තස්ස පටිපත්තිං පුරයමානස්ස වරතොපි එාසුචිහාරොයෙව නාම හොති. ඉමිනා නයෙන සඛිබ්බාවරෙසු අත්ථො වෙදිතඛිබ්බොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

නළකපානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ගොලියානිසුත්තවණ්ණනා

173. එවං මෙ සුතන්ති ගොලියානිසුත්තං. තත්ථ පදසමාවාරොති දුඛිබ්බසමාවාරො ඔළාරිකාවාරො, පච්චයෙසු සාපෙක්ඛො මහාරක්ඛිතත්ථෙරො විය. තං කිර උපට්ඨාකකුලෙ නිසින්තං උපට්ඨාකො ආහ “අසුකත්ථෙරස්ස මෙ, හන්තෙ, වීවරං දින්ත”න්ති. සාධු තෙ කතං තංයෙව තක්කෙත්වා විහරන්තස්ස වීවරං දෙන්තෙනාති. තුම්භාකම්පි, හන්තෙ, දස්සාමීති. සාධු කරිස්සසි තංයෙව තක්කෙන්තස්සාති ආහ. අයම්පි එවරුපො ඔළාරිකාවාරො අහොසි. සප්පතිස්සෙනාති සපෙට්ඨකෙන, න අත්තානං ජෙට්ඨකං කත්වා විහරිතඛිබ්බං. සෙරිවිහාරෙතාති සච්ඡන්දවිහාරෙන නිරඬ්ඛසවිහාරෙන.

නානුපබ්ජාති න අනුපබ්ජිත අනුපවිසිත්වා. තත්ථ යො ද්විසු මහාථෙරෙසු උභතො නිසින්තෙසු තෙ අනාපුච්ඡිත්වා වීවරෙන වා ජාණුනා වා සට්ඨෙත්තො නිසිදති, අයං අනුපබ්ජිත නිසිදති නාම. එවං අකත්වා පන අත්තතො පත්තආසනසන්තිකෙ යත්වා නිසිදාචුසොති චුත්තෙ නිසිදිතඛිබ්බං. සථෙ න වදන්ති, නිසිදාමි, හන්තෙති ආපුච්ඡිත්වා නිසිදිතඛිබ්බං ආපුච්ඡිතකාලතො පට්ඨාය නිසිදාති චුත්තෙපි අචුත්තෙපි නිසිදිතං වට්ටතියෙව. න පට්ඨානිස්සාමීති එත්ථ යො අත්තතො පත්තාසනං අතික්කමිත්වා නවකානං පාපුණනට්ඨානෙ නිසිදති, අයං නථෙ භික්ඛු ආසනෙන පට්ඨාහති නාම. තස්මිඤ්චි තථා නිසින්තෙ නවා භික්ඛු “අම්භාකං නිසිදිතං න දෙති”ති

උප්ඤ්ඤායන්තා තිට්ඨන්ති වා ආසනං වා පරියෙසන්තා ආභිණ්ඩන්ති. තස්මා අත්තතො පත්තාසනෙයෙව නිසිදිතබ්බං. එවං න පට්ඨාහති නාම.

ආභිසමාචාරිකම්පි ධම්මන්ති අභිසමාචාරිකං චත්තපටිපත්තිමත්තම්පි. නාතිකාලෙනාති න අතිපාතො පවිසිතබ්බං, න අතිදිවා පටික්කම්තබ්බං, භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිංයෙව පවිසිතබ්බඤ්ඤා නික්ඛම්තබ්බඤ්ඤා. අතිපාතො පවිසිත්වා අතිදිවා නික්ඛමන්තස්ස හි චෙතියඤ්ඤානොධියඤ්ඤානචත්තාදීනි පරිභායන්ති. කාලස්සෙව මුඛං ධොවිත්වා මක්කටකසුත්තාති ඡන්දන්තෙන උස්සාවබ්බන්දු නිපාතෙන්තෙන ගාමං පවිසිත්වා යාගුං පරියෙසිත්වා යාව භික්ඛාකාලා අන්තොගාමෙයෙව නානප්පකාරං තිරච්ඡානකථං කථෙන්තෙන නිසිදිත්වා හත්තකිච්චං කත්වා දිවා නික්ඛම්ම භික්ඛුනං පාදධොවනචෙලාය විහාරං පච්චාගන්තබ්බං හොති. න පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තං කුලෙසු චාරිත්තං ආපජ්ජිතබ්බන්ති “යො පන භික්ඛු නිමන්තිතො සහත්තො සමාතො සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු චාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍ය, අඤ්ඤාත්‍ර සමයා පාවිත්තිය”න්ති (පාටි. 299) ඉමං සික්ඛාපදං රක්ඛන්තෙන තස්ස විහඬිගෙ වුත්තං පුරෙහත්තඤ්ඤා පච්ඡාහත්තඤ්ඤා චාරිත්තං න ආපජ්ජිතබ්බං. උද්ධතො හොති වපලොති උද්ධච්චපකතිකො චෙව හොති විවරමණ්ඩන-පත්තමණ්ඩන-සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පුත්තිකායස්ස කෙලායනා මණ්ඩනාති එවං වුත්තෙන ච තරුණදාරකාවවාපලොයන සමන්තාගතො.

පඤ්ඤාචතා භවිතබ්බන්ති විවරකම්මාදීසු ඉතිකත්තබ්බෙසු උපායපඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භවිතබ්බං. අභිධම්මෙ අභිචිතයෙනි අභිධම්මපිටකෙ චෙව විනයපිටකෙ ව පාළිවසෙන චෙව අට්ඨකථාවසෙන ව යොගො කරණීයො. සබ්බන්තිමෙන හි පරිච්ඡෙදෙන අභිධම්මෙ දුකතිකමාතිකාහි සද්ධිං ධම්මහදයවිහඬිගං විනා න වට්ටති. විනයෙ පන කම්මාකම්මවිනිච්ඡයෙන සද්ධිං සුවිනිච්ඡිතාති ද්වෙ පාතිමොක්ඛාති විනා න වට්ටති.

ආරුප්පාති එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො වුත්තා හොන්ති. තා පන සබ්බෙන සබ්බං අසක්කොන්තෙන සත්තසුපි යොගො කරණීයො, ඡසුපි...පෙ.... පඤ්චසුපි. සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන එකං කසිණෙ පරිකම්මකම්මට්ඨානං පගුණං කත්වා ආදාය විවරිතබ්බං, එත්තකං විනා න වට්ටති. උත්තරිමනුස්සධම්මෙති ඉමිනා සබ්බෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ දස්සෙති. තස්මා අරහන්තෙන හුත්වා විහාතබ්බං, අරහත්තං අනභිසම්භුණන්තෙන අනාගාමීඵලෙ සකදාගාමීඵලෙ සොනාපත්තිඵලෙ වා පතිට්ඨාතබ්බං. සබ්බන්තිමෙන පරියායෙන එකං විපස්සනාමුඛං යාව අරහත්තා පගුණං කත්වා

ආදාය විවර්තබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. ඉමං පන දෙසනං ආයස්මා සාරිපුත්තො නෙයාපුග්ගලස්ස වසෙන ආභිසමාවාරිකවත්තතො පට්ඨාය අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපෙත්වා නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ගොලියානිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනා

174. එවං මෙ සුතන්ති කීටාගිරිසුත්තං. තත්ථ කාසීසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. එථ තුම්හෙපි, භික්ඛවෙනි එථ තුම්හෙපි, භික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච ආනිසංසෙ සම්පස්සමානා අඤ්ඤත්‍රෙව රත්තිභොජනා භුඤ්ජථ. ඉති භගවා රත්තිං විකාලභොජනං, දිවා විකාලභොජනන්ති ඉමානි ද්වෙ භොජනානි එකප්පහාරෙන අප්පහාපෙත්වා එකස්මිං සමයෙ දිවා විකාලභොජනමෙව ජහාපෙසි, පුන කාලං අතිනාමෙත්වා රත්තිං විකාලභොජනං ජහාපෙත්තො එවමාහ. කස්මා? ඉමානි හි ද්වෙ භොජනානි වත්තමානානි වට්ටෙ ආවිණ්ණානි සමාවිණ්ණානි නදිං ඔතිණ්ණඋදකං විය අනුපක්ඛන්දානි, නිවාතෙසු ව සරෙසු සුභොජනානි භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතා සුබ්බමාලා කුලපුත්තා ද්වෙ භොජනානි එකප්පහාරෙන පප්පහන්තා කිලමන්ති. තස්මා එකප්පහාරෙන අප්පහාපෙත්වා හද්දාලිසුත්තෙ දිවා විකාලභොජනං ජහාපෙසි, ඉධ රත්තිං විකාලභොජනං. ජහාපෙත්තො පන න තප්පිත්වා වා නිග්ගණ්හිත්වා වා, තෙසං පහානපච්චයා පන අප්පාඛාධතඤ්ච සඤ්ජානිස්සථානි එවං ආනිසංසං දස්සෙත්වා ජහාපෙසි. කීටාගිරීති තස්ස නිගමස්ස නාමං.

175. අස්සප්පුනබ්බසුකානි අස්සප්පි ව පුනබ්බසුකො ව ඡසු ඡබ්බග්ගියෙසු ද්වෙ ගණාවරියා. පණ්ඩුකො ලොහිතකො මෙත්තියො භුම්මජකො අස්සප්පි පුනබ්බසුකොති ඉමෙ ඡ ජනා ඡබ්බග්ගියා නාම. තෙසු පණ්ඩුකලොහිතකා අත්තතො පරිසං ගහෙත්වා සාවත්ථියං වසන්ති, මෙත්තියභුම්මජකා රාජගහෙ, ඉමෙ ද්වෙ ජනා කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා භොන්ති. ආවාසිකානි නිබ්ද්ධවාසිනො, තංතිබන්ධා අකතං සෙනාසනං කරොන්ති, ජිණ්ණං පටිසඬ්ඛරොන්ති, කතෙ ඉස්සරා භොන්ති. කාලිකන්ති අනාගතෙ කාලෙ පත්තබ්බං ආනිසංසං.

178. මයා වෙතං, භික්ඛවෙනි ඉධ කිං දස්සෙති? භික්ඛවෙ, දිවසස්ස තයො වාරෙ භුඤ්ජිත්වා සුඛවෙදනංයෙව උප්පාදෙන්තො න ඉමස්මිං සාසනෙ කිච්චකාරී නාම භොති, එත්තකා පන වෙදනා සෙවිතබ්බා, එත්තකා න සෙවිතබ්බාති එතමත්ථං දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. එවරූපං සුඛවෙදනං පප්පහානි ඉදඤ්ච ගෙහස්සිතසොමනස්සවසෙන වුත්තං, උපසම්පජ්ජ විහරාති

ඉදඤ්ච නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවසෙන. ඉතො පරෙසුපි ද්විසු වාරෙසු ගෙහස්සිතනෙක්ඛම්මසිතානංයෙව දොමනස්සානඤ්ච උපෙක්ඛානඤ්ච වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

181. එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවෙදනං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙසං අප්පමාදෙන කිච්චං කත්තබ්බං, යෙසඤ්ච න කත්තබ්බං, තෙ දස්සෙතුං නාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බෙසංයෙවාතිආදිමාහ. තත්ථ කතං තෙසං අප්පමාදෙනාති තෙසං යං අප්පමාදෙන කත්තබ්බං, තං කතං. අනුලොමිකානීති පටිපත්තිඅනුලොමානි කම්මට්ඨානසප්පායානි, යත්ථ වසන්තෙන සක්කා භොන්ති මග්ගඵලානි පාපුණිතුං. ඉන්ද්‍රියානි සමන්තානායමානානි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සමානං කරුමානා.

182. සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලාති ඉධ කිං දස්සෙති? යෙසං අප්පමාදෙන කරණියං නත්ථි, තෙ ද්වෙ භොන්ති. යෙසං අත්ථි, තෙ පඤ්චාති එවං සබ්බෙපි ඉමෙ සත්ත පුග්ගලා භොන්තීති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

තත්ථ උභතොභාගවිමුත්තොති ද්විහි භාගෙහි විමුත්තො. අරුපසමාපත්තියා රුපකායතො විමුත්තො, මග්ගෙන නාමකායතො. සො චතුත්තං අරුපසමාපත්තීතං එකෙකතො වුට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අරහත්තං පත්තානං චතුත්තං, නිරොධා වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තඅනාගාමීනො ච වසෙන පඤ්චවිධො භොති. පාළි පනෙත්ථ – “කතමො ච පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො, ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති (පු. ප. 208) එවං අභිධම්මෙ අට්ඨවිමොක්ඛලාභිනො වසෙන ආගතා.

පඤ්ඤාවිමුත්තොති පඤ්ඤාය විමුත්තො. සො සුක්ඛවිපස්සකො, චතුහි කුමානෙහි වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තා චත්තාරො වාති ඉමෙසං වසෙන පඤ්චවිධොව භොති. පාළි පනෙත්ථ අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙව ආගතා. යථාහ – “න භෙව බො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති. අයං වුව්චති පුග්ගලො පඤ්ඤාවිමුත්තො”ති.

චුට්ඨන්තං සච්ඡිකරොතීති කායසක්ඛී. යො කුමානඵස්සං පට්ඨං චුසති, පච්ඡා නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකරොති, සො සොතාපත්තිඵලට්ඨං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තමග්ගට්ඨා ඡබ්බිධො භොන්තීති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ – “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති,

පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා එකච්චෙ ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති. අයං වුච්චති පුග්ගලො කායසක්ඛි”ති.

දිට්ඨන්තං පත්තොති දිට්ඨිප්පත්තො. තත්ත්වං සඨබ්බෙපලක්ඛණං — දුක්ඛා සඨාරා, සුඛො නිරොධොති ඤාතං භොති දිට්ඨං විදිතං සවිජ්ඣතං චුසිතං පඤ්ඤායාති දිට්ඨිප්පත්තො. විත්ථාරතො පනෙසොපි කායසක්ඛි විය ඡබ්බිධො භොති. තෙනෙවාහ — “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති...පෙ.... අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති යථාභූතං පජානාති, තථාගතප්පවෙදිතා වස්ස ධම්මා පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා භොන්ති වොචරිතා...පෙ.... අයං වුච්චති පුග්ගලො දිට්ඨිප්පත්තො”ති (පු. ප. 208).

සද්ධාවිමුක්තොති සද්ධාය විමුක්තො. සොපි චුත්තනයෙනෙව ඡබ්බිධො භොති. තෙනෙවාහ — “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ඉදං දුක්ඛන්ති — යථාභූතං පජානාති...පෙ.... අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති යථාභූතං පජානාති. තථාගතප්පවෙදිතා වස්ස ධම්මා පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා භොන්ති වොචරිතා...පෙ.... නො ව ඛො යථා දිට්ඨිප්පත්තස්ස. අයං වුච්චති පුග්ගලො සද්ධාවිමුක්තො”ති (පු. ප. 208). එතෙසු හි සද්ධාවිමුක්තස්ස පුබ්බභාගමග්ගක්ඛණෙ සද්දහන්තස්ස විය ඔකප්පෙන්තස්ස විය අධිමුච්චන්තස්ස විය ව කිලෙසක්ඛයො භොති, දිට්ඨිප්පත්තස්ස පුබ්බභාගමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසවිෂේදකඤ්ඤාණං අදන්ධං තිබ්භං සුරං හුත්වා වහති. තස්මා යථා නාම නාතිතිබ්භණන අසිනා කදලිං ඡින්නන්තස්ස ඡින්නට්ඨානං න මට්ඨං භොති, අසි න සීසං වහති, සද්දො සුයාති, බලවතරො වායාමො කාතබ්බො භොති, එවරූපා සද්ධාවිමුක්තස්ස පුබ්බභාගමග්ගභාවනා. යථා පන නිසිතඅසිනා කදලිං ඡින්නන්තස්ස ඡින්නට්ඨානං මට්ඨං භොති, අසි සීසං වහති, සද්දො න සුයාති, බලවවායාමකිච්චං න භොති, එවරූපා පඤ්ඤාවිමුක්තස්ස පුබ්බභාගමග්ගභාවනා වෙදිතබ්බා.

ධම්මං අනුස්සරතිති ධම්මානුසාරී. ධම්මොති පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤා මග්ගං භාවෙතීති අත්ථො. සද්ධානුසාරිමිති ව එසෙව නයො. උභො පනෙතෙ සොතාපත්තිමග්ගට්ඨායෙව. චුත්තම්පි චෙතං — “යස්ස පුග්ගලස්ස සොතාපත්තිඵලසවිජ්ඣිරියාය පටිපන්නස්ස පඤ්ඤාන්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති, පඤ්ඤාවාහිං පඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤා අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුච්චති පුග්ගලො ධම්මානුසාරී”ති (පු. ප. 208). තථා — “යස්ස පුග්ගලස්ස සොතාපත්තිඵලසවිජ්ඣිරියාය පටිපන්නස්ස සද්ධිත්තියං අධිමත්තං භොති, සද්ධාවාහිං සද්ධාපුබ්බඤ්ඤා අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුච්චති පුග්ගලො සද්ධානුසාරී”ති. අයමෙත්ථ සඨබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙසා

උභතොභාගවිමුත්තාදිකථා විසුද්ධිමග්ගෙ පඤ්ඤාභාවනාධිකාරෙ වුත්තා. තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බා. යා පනෙසා එතෙසං විභාගදස්සනත්ථං ඉධ පාළි ආගතා, තත්ථ යස්මා රූපසමාපත්තියා විනා අරූපසමාපත්තියො නාම නත්ථී, තස්මා ආරුප්පාති වුත්තෙපි අට්ඨ විමොක්ඛා වුත්තාව භොන්තීති වෙදිතඛිබ්බා.

කායෙන චුස්සිත්වාති සහජාතනාමකායෙන චුස්සිත්වා. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වාති පඤ්ඤාය ව එතස්ස අරියසච්චධම්මෙ දිස්වා. එකච්චෙ ආසවාති පයමග්ගාදිහි පහාතඛිබ්බා එකදෙසආසවා. තථාගතප්පවෙදිතාති තථාගතෙන පවෙදිතා චතුසච්චධම්මා. පඤ්ඤාය වොදිට්ඨා භොන්තීති ඉමස්මිං යානෙ සීලං කප්පිතං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගො, ඉමස්මිං ඵලන්ති ඵලං අත්ථෙත අත්ථෙ කාරණෙන කාරණෙ විණ්ණවර්තත්තා මග්ගපඤ්ඤාය සුදිට්ඨා භොන්ති. වොචරිතාති විචරිතා. සද්ධා නිවිට්ඨා භොතිති ඔකප්පනසද්ධා පතිට්ඨිතා භොති. මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමන්තීති මත්තාය ඔලොකනං ඛමන්ති. සද්ධාමත්තන්ති සද්ධායෙව, ඉතරං තස්සෙව වෙච්චනං.

ඉති ඉමෙසු අප්පමාදෙන කරණියෙසු පුග්ගලෙසු තයො පටිවිද්ධමග්ගඵලා සෙබ්බා. තෙසු අනුලොමසෙනාසනං සෙවමානා කල්‍යාණමිත්තෙ හජ්ජමානා ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානායමානා අනුපුබ්බෙන අරහත්තං ගණ්හන්ති. තස්මා තෙසං යථාධිකොව පාළිඅත්ථො. අවසානෙ පන ද්වෙ සොතාපත්තිමග්ගසමඛිගිනො. තෙහි තස්ස මග්ගස්ස අනුලොමසෙනාසනං සෙවිතං, කල්‍යාණමිත්තා හජ්ජා, ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානීතාති. උපරි පන තිණ්ණං මග්ගානං අත්ථාය සෙවමානා හජ්ජමානා සමන්තානායමානා අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්තීති අයමෙත්ථ පාළිඅත්ථො.

විතණ්ඩවාදී පන ඉමමෙව පාළිං ගහෙත්වා - “ලොකුත්තරමග්ගො න එකච්චිත්තක්ඛණිකො, ඛහුච්චිත්තක්ඛණිකො”ති වදන්ති. සො චත්තඛිබ්බො - “යදි අඤ්ඤෙන චිත්තෙන සෙනාසනං පටිසෙවති, අඤ්ඤෙන කල්‍යාණමිත්තෙ හජ්ජති, අඤ්ඤෙන ඉන්ද්‍රියාති සමන්තානෙනති, අඤ්ඤං මග්ගචිත්තන්ති සන්ධාය ත්ථං ‘න එකච්චිත්තක්ඛණිකො මග්ගො, ඛහුච්චිත්තක්ඛණිකො’ති වදස්සි, ඵලං සන්තෙ සෙනාසනං සෙවමානො නිලොභාසං පබ්බතං පස්සති, චනං පස්සති, මිගපක්ඛිනං සද්දං සුණාති, පුප්ඵඵලානං ගන්ධං ඝායති, පානීයං පිචන්තො රසං ඝායති, නිසීදන්තො නිපජ්ජන්තො ඵස්සං චුසති. ඵලං තෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිපි ලොකුත්තරධම්මසමඛිගියෙව හවිස්සති. සථෙ පනෙනං සම්පට්ඨිසි, සත්ථාරා සද්ධිං පටිවිරුප්ඤ්ඤාසි. සත්ථාරා හි පඤ්චවිඤ්ඤාණකායා එකන්තං අබ්‍යාකතාව වුත්තා, තංසමඛිගිස්ස

කුසලාකුසලං පටික්ඛිත්තං, ලොකුත්තරමග්ගො ච එකන්තකුසලො. තස්මා පජහෙනං වාද්”න්ති පඤ්ඤපෙතබ්බො. සචෙ පඤ්ඤත්තිං න උපගච්ඡති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පටිසිත්වා යාගුං පිචාහී”ති උය්‍යාපෙතබ්බො.

183. නාහං, භික්ඛවෙ, ආදිකෙනෙවාති අහං, භික්ඛවෙ, පයමමෙව මණ්ඩුකස්ස උප්පතිත්වා ගමනං විය අඤ්ඤාරාධනං අරහත්තෙ පතිට්ඨානං න වදාමි. අනුපුබ්බසික්ඛාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. පරතො පද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. සද්ධාජාතොති ඔකප්පනියසද්ධාය ජාතසද්ධො. උපසඬකමතීති ගරුනං සමීපං ගච්ඡති. පයිරුපාසතීති සන්තිකෙ නිසීදති. ධාරෙතීති සාධුකං කත්වා ධාරෙති. ඡන්දො ජායතීති කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දො ජායති. උස්සහතීති වීරියං කරොති. තුලෙතීති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති තුලයති. තුලයිත්වා පදහතීති එවං තීරණවිපස්සනාය තුලයන්තො මග්ගපධානං පදහති. පහිතත්තොති පෙසිතවිත්තො. කායෙන චෙව පරමසච්චන්ති නාමකායෙන නිබ්බානසච්චං සච්ඡිකරොති. පඤ්ඤාය වාති නාමකායසම්පයුත්තාය මග්ගපඤ්ඤාය පටිච්ඡික්ඛති පස්සති.

ඉදානි යස්මා තෙ සත්ථු ආගමනං සුත්වා පච්චුග්ගමනමත්තමීපි න අකංසු, තස්මා තෙසං වරියං ගරහන්තො සාපි නාම, භික්ඛවෙ, සද්ධා නාහොසිතිආදිමාහ. තත්ථ කීවදුරෙවීමෙති කිත්තකං දුරෙ යානෙ. යොජනසතමීපි යොජනසහස්සමීපි අපක්කන්තාති වත්තුං වට්ටති, න පන කිඤ්චි ආහ. චතුප්පදං වෙය්‍යාකරණන්ති චතුසච්චබ්‍යාකරණං සන්ධාය චුත්තං.

184. යස්සුද්දිට්ඨස්සාති යස්ස උද්දිට්ඨස්ස. යොපි සො, භික්ඛවෙ, සත්ථාති බාහිරකසත්ථාරං දස්සෙති. එවරුපීති එවංජාතිකා. පණොපණවියාති පණවියා ච ඔපණවියා ච. න උපෙතීති න හොති. කයවික්කයකාලෙ විය අග්ගච්චිඨනභාපනං න හොතීති අත්ථො. අයං ගොණො කිං අග්ගති, වීසති අග්ගතීති හණන්තො පණති නාම. න වීසති අග්ගති, දස අග්ගතීති හණන්තො ඔපණති නාම. ඉදං පටිසෙධෙත්තො ආහ “පණොපණවියා න උපෙතී”ති. ඉදානි තං පණොපණවියං දස්සෙතුං එවඤ්ච නො අස්ස, අථ නං කරෙය්‍යාම, න ච නො එවමස්ස, න නං කරෙය්‍යාමාති ආහ.

කිං පන, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යං තථාගතො සබ්බසො ආමිසෙහි විසංසට්ඨො විහරති, එවං විසංසට්ඨස්ස සත්ථුනො එවරුපා පණොපණවියා කිං යුජ්ජිස්සති? පරියොගාහිය වත්තතොති පරියොගාහිත්වා උක්ඛිපිත්වා ගහෙත්වා වත්තන්තස්ස. අයමනුධම්මොති අයං සභාවො. ජානාති හගවා, නාහං ජානාමීති හගවා එකාසනභොජනෙ ආනිසංසං ජානාති, අහං න ජානාමීති මයි සද්ධාය

දිවසස්ස තයො වාරෙ භොජනං පභාය එකාසනභොජනං භුඤ්ජති.
 රුළුහනීයන්ති රොහනීයං. ඔජවත්තන්ති සිනෙහවත්තං. කාමං තවො වාති
 ඉමිනා චතුරභිගචීරියං දස්සෙති. එත්ථ හි තවො එකං අභිගං, න්හාරු එකං, අට්ඨි
 එකං, මංසලොහිතං එකන්ති එවං චතුරභිගසමන්තාගතං චීරියං අට්ඨිඨහිත්වා
 අරහත්තං අප්පත්වා න චුට්ඨහිස්සාමිති එවං පටිපජ්ජතීති දස්සෙති. සෙසං
 සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. දෙසනං පන භගවා නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන
 අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පරිබ්බාජකවග්ගො

1. තෙව්ජ්ජවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

185. එවං මෙ සුතන්ති තෙව්ජ්ජවච්ඡසුත්තං. තත්ථ එකපුණ්ඩරිකෙති පුණ්ඩරිකො වුව්වති සෙනම්බරුක්ඛො, සො තස්මිං ආරාමෙ එකො පුණ්ඩරිකො අත්ථිති එකපුණ්ඩරිකො. එතදභොසීති තත්ථ පටිසිතුකාමනාය අභොසි. චිරස්සං ඛො, හන්තෙති පකතියා ආගතපුබ්බතං උපාදාය. ධම්මස්ස වානුධම්මන්ති ඉධ සබ්බඤ්ඤාඤාණං ධම්මො නාම, මහාජනස්ස බ්‍යාකරණං අනුධම්මො නාම. සෙසං ජීවකසුත්තෙ (ම. නි. 2.51 ආදයො) වුත්තනයමෙව. න මෙ තෙති අනනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපති. “සබ්බඤ්ඤ සබ්බදස්සාවී අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාති”ති හි ඉදං අනුජානිතබ්බං සියා, – “වරතො ව මෙ...පෙ.... පච්චුපට්ඨිත”න්ති ඉදං පන නානුජානිතබ්බං. සබ්බඤ්ඤාඤාණොන හි ආවජ්ජිත්වා පජානාති. තස්මා අනනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපන්නො එවමාහ.

186. ආසවානං බයාති එත්ථ සකිං ඛිණානං ආසවානං පුන ඛෙපෙතබ්බාහාවා යාවදෙවාති න වුත්තං. පුබ්බෙනිවාසඤාණොන චෙත්ථ භගවා අතීතජානනගුණං දස්සෙති, දිබ්බවක්ඛුඤාණොන පච්චුප්පන්නජානනගුණං, ආසවක්ඛයඤාණොන ලොකුත්තරගුණන්ති. ඉති ඉමාහි තීහි විජ්ජාහි සකලබුද්ධගුණෙ සංඛිපිත්වා කථෙසී.

ගිහිසංයොජනන්ති ගිහිබන්ධනං ගිහිපරික්ඛාරෙසු නිකන්ති. නත්ථි ඛො වච්ඡාති ගිහිසංයොජනං අප්පභාය දුක්ඛස්සන්තකරො නාම නත්ථි. යෙපි හි සන්තතිමහාමත්තො උග්ගසෙතො සෙට්ඨිපුත්තො වීතසොකදාරකොති ගිහිලිඬිගෙ ධීතාව අරහත්තං පත්තා, තෙපි මග්ගෙන සබ්බසංඛාරෙසු නිකන්ති. සුක්ඛාපෙත්වා පත්තා. තං පත්වා පන න තෙන ලිඬිගෙන අට්ඨංසු, ගිහිලිඬිගං නාමෙතං භීතං, උත්තමගුණං ධාරෙතුං න සක්කොති. තස්මා තත්ථ ධීතො අරහත්තං පත්වා තංදිවසමෙව පබ්බජති වා පරිනිබ්බාති වා. භූමදෙවතා පන තිට්ඨන්ති. කස්මා? නිලීයනොකාසස්ස අත්ථිතාය. සෙසකාමහවෙ මනුස්සෙසු සොතාපන්නාදයො තයො තිට්ඨන්ති, කාමාවචරදෙවෙසු සොතාපන්නා සකදාගාමීනො ව, අනාගාමීඛිණාසවා පනෙත්ථ න තිට්ඨන්ති. කස්මා? තඤ්ඤි යානං ලලිතජනස්ස ආවාසො, නත්ථි තත්ථ තෙසං පටිවෙකාරහං පටිච්ඡන්නට්ඨානඤ්ච. ඉති තත්ථ ඛිණාසවො පරිනිබ්බාති, අනාගාමී චට්ඨිත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්තති. කාමාවචරදෙවතො උපරි පන චත්තාරොපි අරියා තිට්ඨන්ති.

සොපාසි කම්මවාදීති සොපි කම්මවාදී අහොසි, කිරියම්පි න පටිබාහිත්ථ. තඤ්චි එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ අත්තානංයෙව ගහෙත්වා කථෙති. තදා කිරි මහාසත්තො පාසණ්ඩපරිගණ්හනත්ථං පබ්බජිතො තස්සපි පාසණ්ඩස්ස නිප්ප්ලභාවං ජානිත්වා වීරියං න භාපෙසි, කිරියවාදී භූත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. තස්මා එවමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

187. එවං මෙ සුතන්ති අග්ගිවච්ඡසුත්තං. තත්ථ න ඛො අහන්ති පයමවාරෙ නාහං සස්සතදිට්ඨිකොති වදති, දුතියෙ නාහං උච්ඡෙදදිට්ඨිකොති. එවං අත්තානන්තිකාදිවසෙන සබ්බවාරෙසු පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. හොති ච න ච හොතීති අයං පනෙත්ථ එකච්චසස්සතවාදො. නෙව හොති න න හොතීති අයං අමරාවික්ඛෙපොති වෙදිතබ්බො.

189. සදුක්ඛන්ති කිලෙසදුක්ඛෙන වෙව විපාකදුක්ඛෙන ච සදුක්ඛං. සවිසාතන්ති තෙසංයෙව ද්විත්තං වසෙන සඋපසාතකං. සඋපායාසන්ති තෙසංයෙව වසෙන සඋපායාසං. සපරිළාහන්ති තෙසංයෙව වසෙන සපරිළාහං.

කිඤ්චි දිට්ඨිගතන්ති කාචි එකා දිට්ඨිපි රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා ගහිතා අත්ථිති පුච්ඡති. අපනීතන්ති නීහං. අපවිද්ධං. දිට්ඨන්ති පඤ්ඤාය දිට්ඨං. තස්මාති යස්මා පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයවයං අද්දස, තස්මා. සබ්බමඤ්ඤිතානන්ති සබ්බෙසං තිණ්ණම්පි තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤිතානං. මථිතානන්ති තෙසංයෙව වෙවචනං. ඉදාති තාති විහජිත්වා දස්සෙත්තො සබ්බඅභංකාර-මමංකාර-මානානුසයානන්ති ආහ. එත්ථ හි අභංකාරො දිට්ඨි, මමංකාරො තණ්හා, මානානුසයො මානො. අනුපාදා විමුත්තොති චතුහි උපාදානෙහි කඤ්චි ධම්මං අනුපාදිසිත්වා විමුත්තො.

190. න උපෙතීති න යුජ්ජති. එත්ථ ච “න උපපජ්ජති”ති ඉදං අනුජානිතබ්බං සියා. යස්මා පන එවං චූත්තෙ සො පරිබ්බාජකො උච්ඡෙදං ගණ්හෙයා, උපපජ්ජතීති පන සස්සතමෙව, උපපජ්ජති ච න ච උපපජ්ජතීති එකච්චසස්සතං, නෙව උපපජ්ජති න න උපපජ්ජතීති අමරාවික්ඛෙපං, තස්මා භගවා – “අයං අප්පතිට්ඨො අනාලම්බො හොතු, සුඛපවෙසනට්ඨානං මා ලහතු”ති අනනුඤ්ඤාය යත්වා අනුඤ්ඤම්පි පටික්ඛිපි. අලන්ති සමත්ථං පරියත්තං. ධම්මොති පච්චයාකාරධම්මො. අඤ්ඤත්‍රයොගෙනාති අඤ්ඤත්ථ පයොගෙන.

අඤ්ඤත්‍රාවරියකෙනාති පච්චයාකාරං අජානන්තානං අඤ්ඤෙසං ආවරියානං සන්තිකෙ වසන්තෙන.

191. තෙන හි වච්ඡාති යස්මා ත්වං සම්මොහමාපාදිත්ති වදෙසි, තස්මා තංයෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමි. අනාභාරො නිබ්බුතොති අප්පච්චයො නිබ්බුතො.

192. යෙන රූපෙනාති යෙන රූපෙන සත්තසඬ්ඛාතං තථාගතං රූපීති පඤ්ඤාපෙය්‍යා. ගම්භීරොති ගුණගම්භීරො. අප්පමෙය්‍යාති පමාණං ගණ්හිතුං න සක්කුණෙය්‍යා. දුප්පරියොගාළ්භොති දුඛගාභො දුප්පාතො. සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දොති යථා මහාසමුද්දො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යා දුප්පාතො, එවමෙව ඛිණ්ණාසවොපි. තං ආරබ්භ උපපජ්ජතිතිආදි සබ්බං න යුජ්ජති. කථං? යථා පරිනිබ්බුතං අග්ගිං ආරබ්භ පුරත්ථිමං දිසං ගතොතිආදි සබ්බං න යුජ්ජති, එවං.

අනිච්චතාති අනිච්චතාය. සාරෙ පතිට්ඨිතන්ති ලොකුත්තරධම්මසාරෙ පතිට්ඨිතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

193. එවං මෙ සුතන්ති මහාවච්ඡසුත්තං. තත්ථ සහකථීති සද්ධිංවාදො, ඛහුං මයා තුම්භෙහි සද්ධිං කථිතපුබ්බන්ති කථං සාරෙති මෙත්තිං සට්ඨෙති. පුරිමානි හි ද්වෙ සුත්තානි එතස්සෙව කථිතානි, සංයුත්තකෙ අබ්‍යාකතසංයුත්තං (සං. නි. 4.416 ආදයො) නාම එතස්සෙව කථිතං – “කිං නු ඛො, භො ගොතම, සස්සතො ලොකො ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති අබ්‍යාකතමෙත”න්ති එවං එකුත්තරනිකායෙපි ඉමිනා සද්ධිං කථිතං අත්ථියෙව. තස්මා එවමාහ. සම්මාසම්බුද්ධොපි තස්ස ආගතාගතස්ස සඬ්ඛහං කත්වා ඔකාසමකාසියෙව. කස්මා? අයඤ්ඤි සස්සතදිට්ඨිකො, සස්සතදිට්ඨිකා ව සීසං ලද්ධිං න විස්සජ්ජෙත්ති, වසාතෙලමක්ඛිතපිලොතිකා විය විරෙන සුජ්ඣන්ති. පස්සති ව භගවා – “අයං පරිබ්බාජකො කාලෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ ලද්ධිං විස්සජ්ජෙත්වා මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ඡ අභිඤ්ඤායො සච්ඡිකත්වා අභිඤ්ඤාතසාවකො භවිස්සති”ති. තස්මා තස්ස ආගතාගතස්ස සඬ්ඛහං කත්වා ඔකාසමකාසියෙව. ඉදං පනස්ස පච්ඡිමගමනං. සො හි ඉමස්මිං සුත්තෙ තරණං වා භොතු අතරණං වා, යට්ඨිං ඔතරිත්වා උදකෙ පතමානො විය සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිස්සාමිති සන්තිට්ඨානං කත්වා ආගතො. තස්මා ධම්මදෙසනං යාවන්තො සාධු මෙ භවං ගොතමොතිආදිමාහ. තස්ස භගවා මූලවසෙන සංඛිත්තදෙසනං, කම්මපථවසෙන විත්ථාරදෙසනං දෙසෙසි.

මූලවසෙන චෙත්ථ අභිසංඛිත්තා දෙසනා, කම්මපථවසෙන සංඛිත්තා විත්ථාරසදිසා. බුද්ධානං පන නිජපරියායෙන විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථී. චතුර්විසතිසමන්තපට්ඨානම්පි හි සත්තපකරණෙ අභිධම්මපිටකෙ ච සබ්බං සංඛිත්තමෙව. තස්මා මූලවසෙනාපි කම්මපථවසෙනාපි සංඛිත්තමෙව දෙසෙසිති වෙදිතබ්බො.

194. තත්ථ පාණාතිපාතා වෙරමණි කුසලන්තිආදීසු පටිපාටියා සත්තධම්මා කාමාවචරා, අනභිජ්ඣාදයො තයො චතුරුමිකාපි වට්ටන්ති.

යතො බො, වච්ඡ, භික්ඛුනොති කිඤ්චාපි අනියමෙත්වා වුත්තං, යථා පන ජීවකසුත්තෙ ච වච්ඡිකිසුත්තෙ ච, එවං ඉමස්මිං සුත්තෙ ච අත්තානමෙව සන්ධායෙනං භගවතා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

195. අත්ථී පනාති කිං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති? අයං කිරස්ස ලද්ධිං – “තස්මිං තස්මිං සාසනෙ සත්ථාව අරහා හොති, සාවකො පන අරහත්තං පත්තුං සමත්ථො නත්ථී. සමණො ච ගොතමො ‘යතො බො, වච්ඡ, භික්ඛුනො’ති එකං භික්ඛුං කථෙත්තො විය කථෙති, අත්ථී නු බො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකො අරහත්තප්පත්තො”ති. එතමත්ථං පුච්ඡිස්සාමිති පුච්ඡති. තත්ථ තිට්ඨතුති භවං තාව ගොතමො තිට්ඨතු, භවඤ්චි ලොකෙ පාකට්ඨො අරහාති අත්ථො. තස්මිං බ්‍යාකතෙ උත්තරි භික්ඛුනීආදීනං වසෙන පඤ්භං පුච්ඡි, භගවාපිස්ස බ්‍යාකාසි.

196. ආරාධකොති සම්පාදකො පරිපූරකො.

197. සෙබ්බාය විජ්ජාය පත්තබ්බන්ති හෙට්ඨිමඵලත්තයං පත්තබ්බං. තං සබ්බං මයා අනුප්පත්තන්ති වදති. විතණ්ඩවාදී පනාහ – “කතමෙ ධම්මා සෙක්ඛා? චත්තාරො මග්ගා අපරියාපන්තා හෙට්ඨිමාති ච තිණි සාමඤ්ඤඵලානී”ති (ධ. ස. 1023) වචනතො අරහත්තමග්ගොපි අනෙත පත්තොයෙව. ඵලං පන අපත්තං, තස්ස පත්තියා උත්තරි යොගං කථාපෙතීති. සො ඵවං සඤ්ඤාපෙතබ්බො –

“යො වෙ කිලෙසානි පභාය පඤ්ච,

පරිපුණ්ණසෙබ්බො අපරිභානධම්මො;

වෙතොවසිප්පත්තො සමාහිතින්ද්‍රියො,

ස වෙ යීතත්තොති නරො පවුච්චති”ති. (අ. නි. 4.5);

අනාගාමිපුග්ගලො හි එකන්තපරිපුණ්ණසෙබ්බො. තං සන්ධාය “සෙබ්බාය විජ්ජාය පත්තබ්බ”න්ති ආහ. මග්ගස්ස පන එකවිත්තක්ඛණිකත්තා තත්ථ

ධීතස්ස පුච්ඡා නාම නත්ථි. ඉමිනා සුත්තෙන මග්ගොපි බහුවිත්තක්ඛණිකො හොතුති වෙ. එතං න බුද්ධවචනං, වුත්තගාථාය ව අත්ථො විරුජ්ඣති. තස්මා අනාගාමීඵලෙ යත්වා අරහත්තමග්ගස්ස විපස්සනං කථාපෙතීති වෙදිතබ්බො. යස්මා පනස්ස න කෙවලං සුද්ධඅරහත්තස්සෙව උපනිස්සයො, ඡන්තමිපි අභිඤ්ඤානං උපනිස්සයො අත්ථි, තස්මා භගවා – “එවමයං සමථෙ කම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙස්සති, විපස්සනාය කම්මං කත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. එවං ඡළභිඤ්ඤො මහාසාවකො භවිස්සතී”ති විපස්සනාමත්තං අකථෙත්වා සමථවිපස්සනා ආචික්ඛි.

198. සති සතිආයතනෙන සති සතිකාරණෙ. කිඤ්චෙත්ථ කාරණං? අභිඤ්ඤා වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං වා අවසානෙ පන අරහත්තං වා කාරණං අරහත්තස්ස විපස්සනා වාති වෙදිතබ්බං.

200. පරිච්ඡේණො මෙ භගවාති සත්ත හි සෙඛා භගවත්තං පරිවරන්ති නාම, ඛිණ්ණාසවෙන භගවා පරිච්ඡේණො හොති. ඉති සඬ්ඛෙපෙන අරහත්තං බ්‍යාකරොන්තො ථෙරො එවමාහ. තෙ පන හික්ඛු තමත්ථං න ජානිංසු, අජානන්තාව තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා. භගවතො ආරොවෙසුං. දෙවතාති තෙසං ගුණානං ලාභී දෙවතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. දීඝනබ්‍යුත්තවණ්ණනා

201. එවං මෙ සුතන්ති දීඝනබ්‍යුත්තං. තත්ථ සුකරබ්‍යායන්ති සුකරබ්‍යාති එවංනාමකෙ ලෙණෙ. කස්සපබුද්ධකාලෙ කිර තං ලෙණං එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ පථවියා වඩ්ඪමානාය අන්තොභූමිගතං ජාතං. අථෙකදිවසං එකො සුකරො තස්ස ඡදනපරියන්තසමීපෙ පංසුං ඛණි. දෙවෙ වුට්ඨෙ පංසුධොතො ඡදනපරියන්තො පාකටො අහොසි. එකො වනවරකො දිස්වා – “පුබ්බෙ සීලවත්තෙහි පරිභූත්තලෙණෙන භවිතබ්බං, පට්ඨගිස්සාමි න”න්ති සමන්තතො පංසුං අපනෙත්වා ලෙණං සොධෙත්වා කුට්ටපරික්ඛෙපං කත්වා ද්වාරවාතපානං යොජෙත්වා සුපරිනිට්ඨිත- සුධාකම්මවිත්තකම්මරජතපට්ටසදිසාය වාලුකාය සන්ථතපරිවෙණං ලෙණං කත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවතො වසන්තථාය අදාසි. ලෙණං ගම්භිරං අහොසි ඔතරිත්වා අභිරුහිතබ්බං. තං සන්ධායෙන වුත්තං.

දීඝනබ්‍යොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. උපසඬ්ඛිකමීති කස්මා උපසඬ්ඛිකමී? සො කිර ථෙරෙ අඩ්ඪමාසපබ්බජිතෙ විත්තෙසි – “මය්හං මාතුලො අඤ්ඤං

පාසණ්ඩං ගන්ත්වා න චිරං තිට්ඨති, ඉදානි පනස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගතස්ස අභිසමාසො ජාතො. පවත්තිමිපිස්ස න සුණාමි, ඔජවත්තං නු බො සාසනං, ජාතිස්සාමි න''න්ති ගන්තුකාමො ජාතො. තස්මා උපසඬකමි. එකමන්තං යිතොති තස්මිං කිර සමයෙ ටෙරො භගවත්තං බීජයමානො යිතො හොති, පරිබ්බාජකො මාතුලෙ හිරොත්තජ්ජෙන යිතකොව පඤ්භං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං “එකමන්තං යිතො”ති.

සබ්බං මෙ නක්ඛමතීති සබ්බා මෙ උපපත්තියො නක්ඛමන්ති, පටිසන්ධියො නක්ඛමන්තීති අධිජ්ජායෙන වදති. එත්තාවතානෙන “උච්ඡෙදවාදොභමස්මි”ති දීපිතං හොති. භගවා පනස්ස අධිජ්ජායං මුඤ්චිත්වා අක්ඛරෙ තාව දොසං දස්සෙන්නො යාපි බො තෙතිආදිමාභ. තත්ථ එසාපි තෙ දිට්ඨි නක්ඛමතීති එසාපි තෙ පයමං රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා ගහිතදිට්ඨි නක්ඛමතීති. එසා වෙ මෙ, හො ගොතම, දිට්ඨි බමෙය්‍යාති මය්භඤ්ඤි සබ්බං නක්ඛමතීති දිට්ඨි, තස්ස මය්භං යා එසා සබ්බං මෙ නක්ඛමතීති දිට්ඨි, එසා මෙ බමෙය්‍ය. යං තං “සබ්බං මෙ නක්ඛමතී”ති වුත්තං, තම්පිස්ස තාදිසමෙව. යථා සබ්බගභණෙන ගහිතාපි අයං දිට්ඨි බමති, එවමෙවං තම්පි බමෙය්‍ය. එවං අත්තනො වාදෙ ආරොපිතං දොසං ඤාත්වා තං පරිහරාමීති සඤ්ඤාය වදති, අත්ථතො පනස්ස “එසා දිට්ඨි න මෙ බමති”ති ආපජ්ජති. යස්ස පනෙසා න බමති න රුච්චති, තස්සායං තාය දිට්ඨියා සබ්බං මෙ න බමතීති දිට්ඨි රුචිතං. තෙන හි දිට්ඨිඅක්ඛමෙන අරුචිතෙන භවිතබ්බන්ති සබ්බං බමතීති රුච්චතීති ආපජ්ජති. න පනෙස තං සම්පට්චිජති, කෙවලං තස්සාපි උච්ඡෙදදිට්ඨියා උච්ඡෙදමෙව ගණ්භාති. තෙනාභ භගවා අතො බො තෙ, අග්ගිවෙස්සන,...පෙ.... අඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිං උපාදියන්තීති. තත්ථ අතොති පජ්ජනකෙසු නිස්සක්කං, යෙ පජ්ජන්ති, තෙහි යෙ නජ්ජප්පන්තිති වුච්චියන්ති, තෙව බහුතරාති අත්ථො. බහු හි බහුතරාති එත්ථ හිකාරො නිපාතමන්තං, බහු බහුතරාති අත්ථො. පරතො තනු හි තනුතරාති පදෙපි එසෙව නයො. යෙ එවමාභංසුති යෙ එවං වදන්ති. තඤ්චෙව දිට්ඨිං නජ්ජප්පන්ති, අඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨිං උපාදියන්තීති මූලදස්සනං නජ්ජප්පන්ති, අපරදස්සනං උපාදියන්ති.

එත්ථ ව සස්සනං ගහෙත්වා තම්පි අජ්ජහාය උච්ඡෙදං වා එකච්චසස්සනං වා ගහෙතුං න සක්කා, උච්ඡෙදමිපි ගහෙත්වා තං අජ්ජහාය සස්සනං වා එකච්චසස්සනං වා න සක්කා ගහෙතුං, එකච්චසස්සනමිපි ගහෙත්වා තං අජ්ජහාය සස්සනං වා උච්ඡෙදං වා න සක්කා ගහෙතුං. මූලසස්සනං පන අජ්ජහාය අඤ්ඤං සස්සනමෙව සක්කා ගහෙතුං. කථං? එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ “රූපං සස්සන”න්ති ගහෙත්වා අපරස්මිං සමයෙ “න සුද්ධරූපමෙව සස්සනං,

වෙදනාපි සස්සතා, විඤ්ඤාණමපි සස්සත”න්ති ගණ්හාති. උච්ඡේදෙපි එකච්චසස්සතෙපි එසෙව නයො. යථා ච ඛන්ධෙසු, එවං ආයතනෙසුපි යොජෙතබ්බං. ඉදං සන්ධාය චුත්තං – “තඤ්චෙව දිට්ඨිං නප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිව දිට්ඨිං උපාදියන්ති”ති.

දුතියවාරෙ අතොති අප්පජ්ජනකෙසු නිස්සක්කං, යෙ නප්පජ්ජන්ති, තෙහි, යෙ පජ්ජන්තිති වුච්චියන්ති, තෙව තනුතරා අප්පතරාති අත්ථො. තඤ්චෙව දිට්ඨිං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිව දිට්ඨිං න උපාදියන්තිති තඤ්ච මූලදස්සනං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිව දස්සනං න ගණ්හන්ති. කථං? එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ “රූපං සස්සත”න්ති ගහෙත්වා අපරස්මිං සමයෙ තත්ථ ආදීනවං දිස්වා “ඔළාරිකමෙතං මය්හං දස්සත”න්ති පජ්ජති “න කෙවලඤ්ච රූපං සස්සතන්ති දස්සනමෙව ඔළාරිකං, වෙදනාපි සස්සතා...පෙ.... විඤ්ඤාණමපි සස්සතන්ති දස්සනං ඔළාරිකමෙවා”ති විස්සජ්ජෙති. උච්ඡේදෙපි එකච්චසස්සතෙපි එසෙව නයො. යථා ච ඛන්ධෙසු, එවං ආයතනෙසුපි යොජෙතබ්බං. එවං තඤ්ච මූලදස්සනං පජ්ජන්ති, අඤ්ඤාදිව දස්සනං න ගණ්හන්ති.

සන්තග්ගිවෙස්සනාති කස්මා ආරභි? අයං උච්ඡේදලද්ධිකො අත්තනො ලද්ධිං නිගුහති, තස්සා පන ලද්ධියා වණ්ණෙ වුච්චමානෙ අත්තනො ලද්ධිං පාතුකරිස්සතීති තිස්සො ලද්ධියො එකතො දස්සෙත්වා විහජ්තුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

සාරාගාය සන්තිකෙතිආදීසු රාගවසෙන වට්ටෙ රජ්ජනස්ස ආසන්නා තණ්හාදිට්ඨිසංයොජනෙන වට්ටසංයොජනස්ස සන්තිකෙ. අභිනන්දනායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව ගිලිත්වා පරියාදියනස්ස ගහණස්ස ච ආසන්නාති අත්ථො. අසාරාගාය සන්තිකෙතිආදීසු වට්ටෙ අරජ්ජනස්ස ආසන්නාතිආදිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච සස්සතදස්සනං අප්පසාවජ්ජං දන්ධවිරාගං, උච්ඡේදදස්සනං මහාසාවජ්ජං බිජ්ජවිරාගං. කථං? සස්සතවාදී හි ඉධලොකං පරලොකඤ්ච අත්ථීති ඡානාති, සුක්කදුක්කටානං එලං අත්ථීති ඡානාති, කුසලං කරොති, අකුසලං කරොත්තො භායති, වට්ටං අස්සාදෙති, අභිනන්දති. බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛිභූතො සීසං ලද්ධිං ජහිතුං න සක්කොති. තස්මා තං සස්සතදස්සනං අප්පසාවජ්ජං දන්ධවිරාගන්ති වුච්චති. උච්ඡේදවාදී පන ඉධලොකපරලොකං අත්ථීති ඡානාති, සුක්කදුක්කටානං එලං අත්ථීති ඡානාති, කුසලං න කරොති, අකුසලං කරොත්තො න භායති, වට්ටං න අස්සාදෙති, නාභිනන්දති, බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛිභාවෙ සීසං දස්සනං පජ්ජති. පාරමිසො පුරෙතුං සක්කොත්තො බුද්ධො හුත්වා, අසක්කොත්තො

අභිනිහාරං කත්වා සාවකො භුත්වා පරිනිබ්බායති. තස්මා උච්ඡේදදස්සනං මහාසාවජ්ජං ඛිජ්ජවිරාගන්ති වුච්චති.

202. සො පන පරිබ්බාජකො එතමත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්වා – “මය්හං දස්සනං සංවණ්ණෙති පසංසති, අද්ධා මෙ සුන්දරං දස්සන”න්ති සල්ලක්ඛෙන්වා උක්කංසෙති මෙ භවත්තිආදිමාහ.

ඉදානි යස්මා අයං පරිබ්බාජකො කඤ්ජියෙනෙව තිත්තකාලාබ්බ, උච්ඡේදදස්සනෙනෙව පූරිතො, සො යථා කඤ්ජියං අප්පහාය න සක්කා ලාබ්බමිහි තෙලථාණිතාදීනි පක්ඛිපිතුං, පක්ඛිත්තානිපි න ගණ්හාති, එවමෙවං තං ලද්ධිං අප්පහාය අභබ්බො මග්ගඵලානං ලාභාය, තස්මා ලද්ධිං ජහාපනත්ථං තත්ත්වභිවෙස්සනාතිආදි ආරද්ධං. විග්ගහොති කලහො. එවමෙතාසං දිට්ඨිතං පහානං හොතිති එවං විග්ගහාදිආදීනවං දිස්වා තාසං දිට්ඨිතං පහානං හොති. සො හි පරිබ්බාජකො “කිං මෙ ඉමිනා විග්ගහාදිනා”ති තං උච්ඡේදදස්සනං පජහති.

205. අථස්ස භගවා වම්මකඤ්ජියෙ ලාබ්බමිහි සප්පිථාණිතාදීනි පක්ඛිපන්තො විය භද්දෙයෙ අමතොසධං පූරෙස්සාමිති විපස්සනං ආචික්ඛන්තො අයං බො පන, අග්ගිවෙස්සන, කායොතිආදිමාහ. තස්සත්ථො වම්මිකසුත්තෙ වුත්තො. අනිච්චතොතිආදීනිපි හෙට්ඨා විත්ථාරිතානෙව. යො කායස්මිං කායජන්දොති යා කායස්මිං තණ්හා. ස්නෙහොති තණ්හාස්නෙහොව. කායන්වයතාති කායානුගමනභාවො, කායං අනුගච්ඡනකකිලෙසොති අත්ථො.

එවං රූපකම්මට්ඨානං දස්සෙන්වා ඉදානි අරූපකම්මට්ඨානං දස්සෙන්තො තිස්සො බොතිආදිමාහ. පුන තාසංයෙව වෙදනානං අසම්මිස්සභාවං දස්සෙන්තො යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙතිආදිමාහ. තත්ත්වං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්මිං සමයෙ සුඛාදීසු එකං වෙදනං වෙදයති, තස්මිං සමයෙ අඤ්ඤා වෙදනා අත්තතො වාරං වා ඕකාසං වා ඕලොකයමානා නිසින්තා නාම නත්ථී, අථ බො අනුප්පන්නාව හොන්ති හින්තඋදකපුප්පුළා විය ව අන්තරහිතා වා. සුඛාපි බොතිආදි තාසං වෙදනානං වුණ්ණවිවුණ්ණභාවදස්සනත්ථං වුත්තං.

න කෙනචි සංවදතීති තස්සනං ගහෙන්වා “සස්සතවාදී අහ”න්ති උච්ඡේදවාදිනාපි සද්ධිං න සංවදති, තමෙව ගහෙන්වා “සස්සතවාදී අහ”න්ති එකච්චසස්සතවාදිනා සද්ධිං න විවදති. එවං තයොපි වාදා පරිවත්තෙන්වා යොජෙතබ්බා. යඤ්ච ලොකෙ වුත්තන්ති යං ලොකෙ කථිතං වොහරිතං, තෙන වොහරති අපරාමසන්තො කිඤ්චි ධම්මං පරාමාසග්ගාහෙන අග්ගණ්හන්තො. වුත්තමිපි චෙතං –

“යො භොති භික්ඛු අරහං කතාවී,

බ්ණාසවො අන්තිමදෙහධාරී;

අහං වදාමිතිපි සො වදෙය්‍ය,

මමං වදන්තිතිපි සො වදෙය්‍ය;

ලොකෙ සමඤ්ඤං කුසලො විදිත්වා,

වොහාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති. (සං. නි. 1.25);

අපරමිපි චුත්තං – “ඉමා බො චිත්ත ලොකසමඤ්ඤා ලොකනිරුත්තියො ලොකවොහාරා ලොකපඤ්ඤත්තියො, යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමස”න්ති (දී. නි. 1.440).

206. අභිඤ්ඤාපභානමාහාති සස්සතාදීසු තෙසං තෙසං ධම්මානං සස්සතං අභිඤ්ඤාය ජානිත්වා සස්සතස්ස පභානමාහ, උච්ඡේදං, එකච්චසස්සතං අභිඤ්ඤාය එකච්චසස්සතස්ස පභානං වදති. රූපං අභිඤ්ඤාය රූපස්ස පභානං වදතිතිආදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පටිසඤ්චික්ඛතොති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චිති අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුද්ධෙහි ආසවෙහි අග්ගහෙත්වාච චිත්තං විමුච්චි. එත්තාවතා වෙස පරස්ස වඩ්ඪිතං හත්තං භුඤ්ජිත්වා බුද්ධං විනොදෙන්තො විය පරස්ස ආරද්ධාය ධම්මදෙසනාය ඤාණං පෙසෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තඤ්චෙව පත්තො, සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස ච මත්ථකං, සොළස ච පඤ්ඤා පටිච්ඡික්ඛිත්වා යීතො. දීඝනබ්බො පන සොතාපත්තිඵලං පත්වා සරණෙසු පතිට්ඨිතො.

භගවා පන ඉමං දෙසනං සුරියෙ ධර්මානෙයෙව නිට්ඨාපෙත්වා ගිජ්ඣකුටා ඔරුය්හ වෙළවනං ගන්ත්වා සාවකසන්නිපාතමකාසී, චතුරඨගසමන්තාගතො සන්නිපාතො අහොසී. තත්ත්මානි අභිගානි – මාසනක්ඛත්තෙන යුත්තො පුණ්ණමඋපොසථදිවසො, කෙනචි අනාමන්තිතානි හුත්වා අත්තනොයෙව ධම්මතාය සන්නිපතිතානි අභිසන්තෙලසානි භික්ඛුසතානි, තෙසු එකොපි පුට්ඨජ්ජනො වා සොතාපන්න-සකදාගාමි-අනාගාමි-සුක්ඛවිපස්සක-අරහත්තෙසු වා අඤ්ඤතරො නත්ථී, සබ්බෙ ඡළභිඤ්ඤාව, එකොපි වෙන්ථ සත්ථකෙන කෙසෙ ඡිත්තදිත්වා පබ්බජිතො නාම නත්ථී, සබ්බෙ එහිභික්ඛුනොයෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

දීඝනබ්බුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

207. එවං මෙ සුතන්ති මාගණ්ඩියසුත්තං. තත්ථ අග්‍යාගාරෙති අග්ගිහොමසාලයං. තිණසන්ථාරකෙති ද්වෙ මාගණ්ඩියා මාතුලො ව භාගිනෙය්‍යො ව. තෙසු මාතුලො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො, භාගිනෙය්‍යොපි සඋපනිස්සයො නවිරස්සෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. අට්ඨස්ස භගවා උපනිස්සයං දිස්වා රමණීයං දෙවගබ්භසදිසං ගන්ධකුට්ඨං පභාය තත්ථ ඡාරිකතිණකවචරාදීහි උක්ඛාපෙ අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා පරසඬගහකරණත්ථං කතිපාහං වසිත්ථ. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. තෙනුපසඬකමීති න කෙවලං තංදිවසමෙව, යස්මා පන තං අග්‍යාගාරං ගාමුපවාලෙ දාරකදාරිකාහි ඔකිණ්ණං අවිචිත්තං, තස්මා භගවා නිච්චකාලම්පි දිවසභාගං තස්මිං වනසණ්ඨෙවීතිනාමෙත්වා සායං වාසන්ථාය තත්ථ උපගච්ඡති.

අද්දසා බො...පෙ.... තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤත්තන්ති භගවා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු තිණසන්ථාරකං සඬසරිත්වා සඤ්ඤාණං කත්වා ගච්ඡති, තංදිවසං පන පඤ්ඤාපෙත්වා අගමාසි. කස්මා? තදා හි පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙත්වා අද්දස - “අජ්ජ මාගණ්ඩියො ඉධාගන්ත්වා ඉමං තිණසන්ථාරකං දිස්වා භාරද්වාපෙන සද්ධිං තිණසන්ථාරකං ආරබ්භ කථාසල්ලාපං කරිස්සති, අථාහං ආගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, සො ධම්මං සුත්වා මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති. පරෙසං සඬගහකරණත්ථමෙව හි මයා පාරමියො පූරිතා”ති තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා අගමාසි.

සමණසෙය්‍යානුරූපං මඤ්ඤති ඉමං තිණසන්ථාරකං “සමණස්ස අනුච්ඡවිකා සෙය්‍යා”ති මඤ්ඤාමි. න ව අසඤ්ඤතසමණස්ස නිචුත්ථට්ඨානමෙනං. තථාහෙත්ථ හත්ථෙන ආකඬ්ඨිතට්ඨානං වා පාදෙන ආකඬ්ඨිතට්ඨානං වා සිසෙන පහට්ඨානං වා න පඤ්ඤායති, අනාකුලො අනාකිණ්ණො අහින්තො ඡෙකෙන චිත්තකාරෙන තුලිකාය පරිච්ඡින්නිත්වා පඤ්ඤත්තො විය. සඤ්ඤතසමණස්ස වසිතට්ඨානං, කස්ස හො වසිතට්ඨානන්ති ප්‍රච්ඡති. භූතභූතොති හතවඬ්ඨිතො මරියාදකාරකස්ස. කස්මා එවමාහ? ඡසු ද්වාලෙසු වඬ්ඨිපඤ්ඤාපනලද්ධිකත්තා. අයඤ්ඤි තස්ස ලද්ධි - වක්ඛු බුහෙතබ්බං වඬ්ඨිපෙතබ්බං, අදිට්ඨං දක්ඛිතබ්බං, දිට්ඨං සමතික්කමිතබ්බං. සොතං බුහෙතබ්බං වඬ්ඨිපෙතබ්බං, අසුතං සොතබ්බං, සුතං සමතික්කමිතබ්බං. සානං බුහෙතබ්බං වඬ්ඨිපෙතබ්බං, අසායිතං සායිතබ්බං, සායිතං සමතික්කමිතබ්බං. ජීව්හා බුහෙතබ්බා වඬ්ඨිපෙතබ්බා, අස්සායිතං සායිතබ්බං, සායිතං සමතික්කමිතබ්බං. කායො බුහෙතබ්බො වඬ්ඨිපෙතබ්බො, අචුට්ඨං චුසිතබ්බං,

ඵට්ඨං සමතික්කමිතබ්බං. මනො චූභෙනබ්බො වඩ්ඪෙතබ්බො, අවිඤ්ඤාතං විජානිතබ්බං, විඤ්ඤාතං සමතික්කමිතබ්බං. එවං සො ඡසු ද්වාරෙසු වඩ්ඪිං පඤ්ඤපෙති. හගවා පන –

“වක්ඛුනා සංවරො සාධු, සාධු සොනෙන සංවරො;

සානෙන සංවරො සාධු, සාධු ජීවිහාය සංවරො.

කායෙන සංවරො සාධු, සාධු වාචාය සංවරො;

මනසා සංවරො සාධු, සාධු සබ්බත්ථ සංවරො;

සබ්බත්ථ සංවුතො හික්ඛු, සබ්බදුක්ඛා පමුවචති”ති. (ධ. ප. 360-361) –

ඡසු ද්වාරෙසු සංවරං පඤ්ඤපෙති. තස්මා සො “වඩ්ඪිහතො සමණො ගොතමො මරියාදකාරකො”ති මඤ්ඤමානො “භූතභූතො”ති ආහ.

අරියෙ ඤායෙ ධම්මෙ කුසලෙති පරිසුද්ධෙ කාරණධම්මෙ අනවජ්ජෙ. ඉමිනා කිං දස්සෙති? එවරුපස්ස නාම උග්ගතස්ස පඤ්ඤාතස්ස යසස්සිනො උපරි වාවං භාසමානෙන වීමංසිත්වා උපධාරෙත්වා මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙත්වා භාසිතබ්බො හොති. තස්මා මා සහසා අභාසි, මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙහිති දස්සෙති. එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරතීති යස්මා අම්භාකං සුත්තෙ එවං ආගච්ඡති, න මයං මුඛාරුළුභිවිජාමත්තං වදාම, සුත්තෙ ව නාම ආගතං වදමානා කස්ස භායෙය්‍යාම, තස්මා සම්මුඛාපි නං වදෙය්‍යාමාති අත්ථො. අප්පොස්සුක්කොති මම රක්ඛනත්ථාය අනුස්සුක්කො අවාචටො හුත්වාති අත්ථො. චුත්තොව නං වදෙය්‍යාති මයා චුත්තොව හුත්වා අප්පච්ඡිතොව කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අම්බජම්බුආදීති ගහෙත්වා විය අපුරයමානො මයා කථිතනියාමෙන හවං භාරද්වාජො වදෙය්‍ය, වදස්සුති අත්ථො.

208. අස්සොසි බොති සත්ථා ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුනා මාගණ්ඩියං තත්ථ ආගතං අද්දස, ද්විත්තං ජනානං භාසමානානං දිබ්බසොනෙන සද්දම්පි අස්සොසි. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එලසමාපත්තියා වුට්ඨිතො. සංවිග්ගොති පිතිසංවෙගෙන සංවිග්ගො වලිතො කම්පිතො. තස්ස කිර එතදහොසි – “නෙව මාගණ්ඩියෙන සමණස්ස ගොතමස්ස ආරොචිතං, න මයා. අම්භෙ මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො එත්ථ තතියොපි නත්ථි, සුතො හවිස්සති අම්භාකං සද්දො තිබ්බණසොනෙන පුරිසෙනා”ති. අථස්ස අබ්භන්තරෙ පිති උප්පජ්ජිත්වා නවනචුතිලොමකූපසහස්සාති උද්ධග්ගාති අකාසි. තෙන චුත්තං “සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජාතො”ති. අථ බො මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකොති පරිබ්බාජකස්ස පහින්තමුඛං විය බීජං පරිපාකගතං ඤාණං, තස්මා සන්නිසිදිතුං

අසක්කොන්තො ආභිණ්ඩමානො පුන සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. තං දස්සෙතුං “අථ බො මාගණ්ඩියො” තිආදි වුත්තං.

209. සත්ථා — “එවං කිර ත්වං, මාගණ්ඩිය, මං අවවා” ති අවත්වාච චක්ඛුං බො, මාගණ්ඩියාති පරිබ්බාජකස්ස ධම්මදෙසනං ආරභී. තත්ථ වසනට්ඨානට්ඨෙත රූපං චක්ඛුස්ස ආරාමොති චක්ඛු රූපාරාමං. රූපෙ රතන්ති රූපරතං. රූපෙන චක්ඛු ආමොදිතං පමොදිතන්ති රූපසමුදිතං. දන්තන්ති නිබ්බිසෙවනං. ගුත්තන්ති ගොපිතං. රක්ඛිතන්ති යපිතරක්ඛං. සංවුතන්ති පිහිතං. සංවරායාති පිටානත්ථාය.

210. පරිවාරිතපුබ්බොති අභිරමිතපුබ්බො. රූපපරිලාභන්ති රූපං ආරබ්භ උප්පජ්ජනපරිලාභං. ඉමස්ස පන තෙ, මාගණ්ඩිය, කිමස්ස වචනීයන්ති ඉමස්ස රූපං පරිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තප්පත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස තයා කිං වචනං වත්තබ්බං අස්ස, වුඩ්ඪිහතො මරියාදකාරකොති ඉදං වත්තබ්බං, න වත්තබ්බන්ති පුච්ඡති. න කිඤ්චි, හො ගොතමාති, හො ගොතම, කිඤ්චි වත්තබ්බං නත්ථි. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො.

211. ඉදානි යස්මා තයා පඤ්චක්ඛන්තො පරිග්ගහෙත්වා අරහත්තප්පත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස කිඤ්චි වත්තබ්බං නත්ථි, අහඤ්ච පඤ්චක්ඛන්තො පරිග්ගහෙත්වා සබ්බඤ්ඤතං පත්තො, තස්මා අහමිපි තෙ න කිඤ්චි වත්තබ්බොති දස්සෙතුං අහං බො පනාතිආදිමාහ. තස්ස මය්හං මාගණ්ඩියාති ගිහිකාලෙ අත්තතො සම්පත්තිං දස්සෙන්නො ආහ. තත්ථ වස්සිකොතිආදිසු යත්ථ සුඛං හොති වස්සකාලෙ වසිතුං, අයං වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො — වස්සං වාසො වස්සං, වස්සං අරහතීති වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ වස්සිකො පාසාදො නාතිඋච්චො හොති නාතිනීචො, ද්වාරවාතපානානිපිස්ස නාතිතනුති නාතිබහුති, භූමත්ථරණපච්චත්ථරණඛජ්ජහොජ්ජානිපෙත්ථ මිස්සකානෙච වට්ටන්ති. හෙමන්තිකෙ ථම්මාපි හිත්තියොපි නිවා හොන්ති, ද්වාරවාතපානානි තනුකානි සුමුච්ඡිද්දානි. උණ්හපච්චෙසනත්ථාය හිත්තිනියුහානි නිහරියන්ති. භූමත්ථරණපච්චත්ථරණනිවාසනපාරුපනානි පනෙත්ථ උණ්හවීරියානි කම්බලාදීනි වට්ටන්ති. ඛජ්ජහොජ්ජං සිනිද්ධං කටුකසන්තිස්සිතඤ්ච. ගිම්හිකෙ ථම්මාපි හිත්තියොපි උච්චා හොන්ති. ද්වාරවාතපානානි පනෙත්ථ බහුති විපුලජාලානි හවන්ති. භූමත්ථරණාදීනි දුකුලමයානි වට්ටන්ති, ඛජ්ජහොජ්ජානි මධුරරසසිතවීරියානි. වාතපානසමීපෙසු චෙත්ථ නච වාටියො යපෙත්වා

උදකස්ස පුරෙත්වා නිලුප්පලාදීහි සඤ්ජාදෙන්ති. තෙසු තෙසු පදෙසෙසු උදකයන්තානි කරොන්ති, යෙහි දෙවෙ වස්සන්තෙ විය උදකධාරා නික්ඛමන්ති.

බොධිසත්තස්ස පන අට්ඨසතසුවණ්ණසංථෙ ව රජතසංථෙ ව ගන්ධොදකස්ස පුරෙත්වා නිලුප්පලගච්ඡකෙ කත්වා සයනං පරිවාරෙත්වා යපයිංසු. මහන්තෙසු ලොහකටාහෙසු ගන්ධකලලං පුරෙත්වා නිලුප්පලපද්මපුණ්ඩරිකානි රොපෙත්වා උතුග්ගහණත්ථාය තත්ථ තත්ථ යපෙසුං. සූරියරස්මීහි පුප්ථානි පුප්ථන්ති. නානාවිධා භමරගණා පාසාදං පවිසිත්වා පුප්ථෙසු රසං ගණ්හන්තා විවරන්ති. පාසාදො අතිසුගන්ධො හොති. යමකහිත්තියා අන්තරෙ ලොහනාලිං යපෙත්වා නවභූමිකපාසාදස්ස උපරි ආකාසධිගණෙ රතනමණ්ඩපමත්ථකෙ සුමුමච්ඡිද්දකං ජාලං බද්ධං අහොසි. එකස්මිං යානෙ සුක්ඛමහිංසවම්මං පසාරෙති. බොධිසත්තස්ස උදකකීළනවෙලාය මහිංසවම්මෙ පාසාණගුලෙ බිපන්ති, මෙසථනිතසද්දො විය හොති. හෙට්ඨා යන්තං පරිවත්තෙන්ති, උදකං අහිරුහිත්වා ජාලමත්ථකෙ පතති, වස්සපතනසලිලං විය හොති. තදා බොධිසත්තො නිලපටං නිවාසෙති, නිලපටං පාරුපති, නිලපසාධනං පසාධෙති. පරිවාරාපිස්ස චත්තාලිසනාටකසහස්සානි නිලචත්ථාහරණානෙව නිලවිලෙපනානි හුත්වා මහාපුරිසං පරිවාරෙත්වා රතනමණ්ඩපං ගච්ඡන්ති. දිවසභාගං උදකකීළං කීළන්තො සීතලං උතුසුඛං අනුභොති.

පාසාදස්ස චතුසු දිසාසු චත්තාරො සරා හොන්ති. දිවාකාලෙ නානාවණ්ණසකුණගණා පාවීනසරතො වුට්ඨාය වීරවමානා පාසාදමත්ථකෙන පච්ඡිමසරං ගච්ඡන්ති. පච්ඡිමසරතො වුට්ඨාය පාවීනසරං, උත්තරසරතො දක්ඛිණසරං, දක්ඛිණසරතො උත්තරසරං ගච්ඡන්ති, අන්තරවස්සසමයො විය හොති. හෙමන්තිකපාසාදො පන පඤ්චභූමිකො අහොසි, වස්සිකපාසාදො සත්තභූමිකො.

නිප්පුරිසෙහීති පුරිසවිරහිතෙහි. න කෙවලඤ්චෙත්ථ තූරියානෙව නිප්පුරිසානි, සබ්බට්ඨානානිපි නිප්පුරිසානෙව. දොවාරිකාපි ඉත්ථියොව, න්භාපනාදිපරිකම්මකරාපි ඉත්ථියොව. රාජා කිර — “තථාරූපං ඉස්සරියසුඛසම්පත්තිං අනුභවමානස්ස පුරිසං දිස්වා පරිසඬකා උප්පජ්ජති, සා මෙ පුත්තස්ස මා අහොසි”ති සබ්බකිච්චෙසු ඉත්ථියොව යපෙසි. තාය රතියා රමමානොති ඉදං චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරති. සන්ධාය වුත්තං.

212. ගහපති චා ගහපතිපුත්තො චාති එත්ථ යස්මා ඛත්තියානං සෙතච්ඡත්තස්මිංයෙව පත්ථනා හොති, මහා ච නෙසං පපඤ්ථො, බ්‍රාහ්මණා මන්තෙහි අතිත්තා මන්තෙ ගවෙසන්තා විවරන්ති, ගහපතිනො පන මුද්දාගණනමත්තං උග්ගහිතකාලතො පට්ඨාය සම්පත්තිංයෙව අනුභවන්ති,

තස්මා ඛත්තියබ්බාහිමණෙ අග්ගහෙත්වා “ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා”ති ආහ. ආවට්ටෙය්‍යාති මානුසකකාමහෙතු ආවට්ටො භවෙය්‍යාති අත්ථො. අභික්කන්තතරාති විසිට්ඨතරා. පණීතතරාති අතප්පකතරා. චුත්තම්පි චෙතං -

“කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මිනෙ;

එවං මානුසකා කාමා, දිබ්බකාමාන සන්තිකෙ”ති. (ජා. 2.21.389) -

සමධිගස්භ නිට්ඨන්ති දිබ්බසුඛං ගණ්හිත්වා තතො විසිට්ඨතරා හුත්වා නිට්ඨති.

ඔපම්මසංසන්දනං පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බං - ගහපතිස්ස පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬ්භිභූතකාලො විය බොධිසත්තස්ස තීසු පාසාදෙසු චත්තාලීසසහස්සඉත්ථිමජ්ඣෙ මොදනකාලො, තස්ස සුවරිතං පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තකාලො විය බොධිසත්තස්ස අභිනික්ඛමනං කත්වා බොධිපල්ලඬකෙ සබ්බඤ්ඤානං පටිවිද්ධකාලො, තස්ස නන්දනවනෙ සම්පත්තිං අනුභවනකාලො විය තථාගතස්ස චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විතිවත්තනකාලො, තස්ස මානුසකානං පඤ්චන්තං කාමගුණානං අපත්ථනකාලො විය තථාගතස්ස චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විතිනාමෙන්තස්ස භීතජනසුඛස්ස අපත්ථනකාලොති.

213. සුඛිති පයමං දුක්ඛිතො පච්ඡා සුඛිතො අස්ස. සෙරීති පයමං වෙජ්ජදුතියකො පච්ඡා සෙරී එකකො භවෙය්‍ය. සයංවසීති පයමං වෙජ්ජස්ස වසෙ චත්තමානො වෙජ්ජෙන නිසිදාති චුත්තෙ නිසිදි, නිපජ්ජාති චුත්තෙ නිපජ්ජී, භුඤ්ජාති චුත්තෙ භුඤ්ජී, පිචාති චුත්තෙ පිචි, පච්ඡා සයංවසී ජාතො. යෙන කාමං ගමොති පයමං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගන්තුං නාලත්ථ, පච්ඡා රොගෙ චූපසන්තෙ චනදස්සන-ගිරිදස්සන-පබ්බතදස්සනාදීසුපි යෙනකාමං ගමො ජාතො, යත්ථ යත්ථෙව ගන්තුං ඉච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව ගච්ඡෙය්‍ය.

එත්ථාපි ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං - පුරිසස්ස කුට්ඨිකාලො විය හි බොධිසත්තස්ස අගාරමජ්ඣෙ වසනකාලො, අඬ්භාරකපල්ලං විය එකං කාමචත්ථු, ද්වෙ කපල්ලානි විය ද්වෙ චත්ථුනි, සක්කස්ස පන දෙවරඤ්ඤො අඬ්ඬතෙය්‍යකොට්ඨානි අඬ්භාරකපල්ලානි විය අඬ්ඬතියනාටකකොට්ඨො, නබ්බෙහි වණ්ණුබානි තච්ඡෙත්වා අඬ්භාරකපල්ලෙ පරිතාපනං විය චත්ථුපට්ඨෙවනං, හෙසජ්ජං ආගම්ම අරොගකාලො විය කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා නික්ඛම්ම බුද්ධභූතකාලෙ චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතියා විතිවත්තනකාලො, අඤ්ඤං කුට්ඨිපුරිසං

දිස්වා අපත්ථනකාලො විය තාය රතියා විතිනාමෙන්තස්ස භීතජනරතියා අපත්ථනකාලොති.

214. උපහතින්ද්‍රියොති කිමිරකුට්ඨෙයන නාම උපහතකායජ්ජසාදො. උපහතින්ද්‍රියාති උපහතපඤ්ඤින්ද්‍රියා. තෙ යථා සො උපහතකායින්ද්‍රියො කුට්ඨී දුක්ඛසම්ඵස්සස්මිංයෙව අග්ගිස්මිං සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලත්ථ, එවං පඤ්ඤින්ද්‍රියස්ස උපහතත්තා දුක්ඛසම්ඵස්සෙස්වෙව කාමෙසු සුඛමිති විපරිතසඤ්ඤං පච්චලත්ථුං.

215. අසුචිතරාති වෙවාතිආදීසු පකතියාව තාති අසුචීති ව දුග්ගන්ධාති ව පූතීති ව, ඉදාති පන අසුචිතරාති වෙව දුග්ගන්ධතරාති ව පූතිතරාති ව භොන්ති. කාචීති තස්ස හි පරිතාපෙන්තස්ස ව කණ්ඩුවන්තස්ස ව පාණකා අන්තො පවිසන්ති, දුට්ඨලොභිතදුට්ඨපුබ්බා පග්ගරන්ති. එවමස්ස කාචි අස්සාදමත්තා භොති.

ආරොග්‍යපරමාති ගාථාය යෙ කෙචි ධනලාභා වා යසලාභා වා පුත්තලාභා වා අත්ථී, ආරොග්‍යං තෙසං පරමං උත්තමං, නත්ථී තතො උත්තරිතරො ලාභොති, ආරොග්‍යපරමා ලාභා. යංකිඤ්චි කුමනසුඛං වා මග්ගසුඛං වා ඵලසුඛං වා අත්ථී, නිබ්බානං තත්ථ පරමං, නත්ථී තතො උත්තරිතරං සුඛන්ති නිබ්බානං පරමං සුඛං. අට්ඨඨගිකො මග්ගානන්ති පුබ්බභාගමග්ගානං පුබ්බභාගමනෙනෙව අමතගාමීනං අට්ඨඨගිකො ඛෙමො, නත්ථී තතො ඛෙමතරො අඤ්ඤො මග්ගො. අථ වා ඛෙමං අමතගාමීනන්ති එත්ථ ඛෙමන්තිපි අමතන්තිපි නිබ්බානස්සෙව නාමං. යාවතා පුටුසමණුවාග්මණා පරජ්ජවාදා ඛෙමගාමීනො ව අමතගාමීනො වාති ලද්ධිවසෙන ගහිතා, සබ්බෙසං තෙසං ඛෙමඅමතගාමීනං මග්ගානං අට්ඨඨගිකො පරමො උත්තමොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

216. ආවරියපාවරියානන්ති ආවරියානඤ්ඤෙව ආවරියාවරියානඤ්ඤව. සමෙතීති එකනාළියා මිතං විය එකතුලාය තුලිතං විය සදිසං භොති නින්නානාකරණං. අනොමජ්ජතීති පාණිං හෙට්ඨා ධිතාරෙන්තො මජ්ජති – “ඉදං තං, භො ගොතම, ආරොග්‍යං, ඉදං තං නිබ්බාන”න්ති කාලෙන සීසං කාලෙන උරං පරිමජ්ජන්තො එවමාහ.

217. ඡෙකන්ති සම්පන්නං. සාහුළුවීරෙනාති කාළකෙහි එළකලොමෙහි කතපුලවීරෙන. සඨිකාරවොළකෙනාතිපි වදන්ති. වාචං නිව්ඡාරෙය්‍යාති කාලෙන දසාය කාලෙන අන්තෙ කාලෙන මජ්ඣෙ පරිමජ්ජන්තො නිව්ඡාරෙය්‍ය, වදෙය්‍යාති අත්ථො. පුබ්බකෙහෙසාති පුබ්බකෙහි එසා. විපස්සිපි හි භගවා...පෙ.... කස්සපොපි භගවා චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසින්තො ඉමං ගාථං

අහාසි, “අත්ථනිස්සිතගාමා”ති මහාජනො උග්ගණ්හි. සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ අපරහාගෙ පරිබ්බාජකානං අන්තරං පට්ඨියා. තෙ පොත්ථකගතං කත්වා පදද්වයමෙව රක්ඛිතුං සක්ඛිංසු. තෙනාහ – සා එතරහි අනුපුබ්බෙන පුට්ඨජනගාමාති.

218. රොගොව භූතොති රොගභූතො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අරියං චක්ඛුන්ති පරිසුද්ධං විපස්සනාඤාණඤ්චෙව මග්ගඤාණඤ්ච. පහොතීති සමත්ථො. හෙසජ්ජං කරෙය්‍යාති උද්ධංවිරෙවනං අධොවිරෙවනං අඤ්ජනඤ්චාති හෙසජ්ජං කරෙය්‍ය.

219. න චක්ඛුති උප්පාදෙය්‍යාති යස්ස හි අන්තරා පිත්තසෙම්භාදිපලිවෙයෙන චක්ඛුපසාදො උපහතො හොති, සො ඡෙකං වෙජ්ජං ආගම්ම සප්පායහෙසජ්ජං සෙවන්තො චක්ඛුති උප්පාදෙති නාම. ඡව්චන්ධස්ස පන මාතුකුච්ඡියංයෙව විනට්ඨාති, තස්මා සො න ලහති. තෙන වුත්තං “න චක්ඛුති උප්පාදෙය්‍යා”ති.

220. දුතියවාරෙ ඡව්චන්ධොති ජාතකාලතො පට්ඨාය පිත්තාදිපලිවෙයෙන අන්ධො. අමුස්මීන්ති තස්මිං පුබ්බෙ වුත්තෙ. අමිත්තතොපි දහෙය්‍යාති අමිත්තො මෙ අයන්ති එවං අමිත්තතො යිපෙය්‍ය. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉමිනා විත්තෙනාති වට්ටෙ අනුගතවිත්තෙන. තස්ස මෙ උපාදානපච්චයාති එකසන්ධි ද්විසඬ්ඛෙපො පච්චයාකාරො කථිතො, වට්ටං විභාවිතං.

221. ධම්මානුධම්මන්ති ධම්මස්ස අනුධම්මං අනුච්ඡවිකං පටිපදං. ඉමෙ රොගා ගණ්ඨා සල්ලාති පඤ්චක්ඛන්ධො දස්සෙති. උපාදානනිරොධාති විවට්ටං දස්සෙන්නො ආහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාගණ්ඨියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා

223. එවං මෙ සුතන්ති සන්දකසුත්තං. තත්ථ පිලක්ඛගුහායන්ති තස්සා ගුහාය ද්වාරෙ පිලක්ඛරුක්ඛො අහොසි, තස්මා පිලක්ඛගුහාත්ථෙව සඬ්ඛං ගතා. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති විවෙකතො වුට්ඨිතො. දෙවකතසොබ්භොති වස්සොදකෙනෙව තින්තට්ඨානෙ ජාතො මහාඋදකරහදො. ගුහාදස්සනායාති එත්ථ ගුහාති පංසුගුහා. සා උන්තමෙ උදකමුත්තට්ඨානෙ අහොසි, එකතො උමඬ්ගං කත්වා බාණුකෙ ව පංසුඤ්ච නීහරිත්වා අන්තො ථම්මෙ උස්සාපෙත්වා මත්ථකෙ පදරච්ඡන්තගෙහසඬ්ඛෙපෙන කතා, තත්ථ තෙ පරිබ්බාජකා වසන්ති. සා වස්සානෙ උදකපුණ්ණා තිට්ඨති, නිදාසෙ තත්ථ වසන්ති. තං සන්ධාය

“ගුහාදස්සනායා”ති ආහ. විහාරදස්සනත්ථඤ්ඤි අනමතග්ගියං පච්චවෙක්ඛිත්වා සමුද්දපබ්බතදස්සනත්ථං වාපි ගන්තුං වට්ටතිති.

උන්නාදිනියාති උච්චං නදමානාය. එවං නදමානාය චස්සා උද්ධඪගමනවසෙන උච්චො, දිසාසු පත්ථට්ඨසෙන මහාසද්දොති උච්චාසද්දමහාසද්දො, තාය උච්චාසද්දමහාසද්දාය. තෙසං පරිබ්බාජකානං පාතොව උට්ඨාය කත්තබ්බං නාම චෙතියවත්තං වා බොධිවත්තං වා ආවරියුපජ්ඣායවත්තං වා යොනිසොමනසිකාරො වා නත්ථී. තෙන තෙ පාතොව උට්ඨාය බාලාතපෙ නිසින්නා, සායං වා කථාය ඵාසුකත්ථාය සන්තිපතිතා “ඉමස්ස හත්ථො සොහණො ඉමස්ස පාදො”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාදාදිනි වා ආරබ්භ ඉත්ථිපුරිසදාරකදාරිකාවණ්ණො වා අඤ්ඤං වා කාමස්සාදහවස්සාදාදිවත්ථුං ආරබ්භ කථං පට්ඨපෙත්වා අනුපුබ්බෙන රාජකථාදිඅනෙකවිධං තිරච්ඡානකථං කථෙන්නි. සා හි අනියායානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථාති තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ “මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො එවංමහානුභාවො”තිආදිනා නයෙන පවත්තා කථා රාජකථා. එස නයො වොරකථාදීසු.

තෙසු “අසුකො රාජා අභිරුපො දස්සනීයො”තිආදිනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා හොති. “සොපි නාම එවං මහානුභාවො ඛයං ගතො”ති එවං පවත්තා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසුපි “මූලදෙවො එවංමහානුභාවො, මෙසමාලො එවංමහානුභාවො”ති තෙසං කම්මං පටිච්ච අහො සුරාති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදීසු “අසුකෙන අසුකො එවං මාරිතො එවං විද්ධො”ති කාමස්සාදවසෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. “තෙපි නාම ඛයං ගතා”ති එවං පවත්තා පන සබ්බත්ථ කථා කම්මට්ඨානමෙව හොති. අපිච අන්තාදීසු “එවං චණ්ණවත්තං ගන්ධවත්තං රසවත්තං එස්සසම්පන්නං බාදිම්භ භුඤ්ජිම්භ පිචිම්භ පරිභුඤ්ජිම්භා”ති කාමස්සාදවසෙන කථෙතුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා – “පුබ්බෙ එවං චණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සීලවත්තානං අදම්භ, චෙතියෙ පූජං අකරිම්භා”ති කථෙතුං වට්ටති.

ඤාතිකථාදීසුපි “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවං විචිත්‍රෙහි යානෙහි වරිම්භා”ති වා අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවරුපා උපාහනා සඨසස්ස අදම්භා”ති වා කථෙතබ්බා. ගාමකථාපි සුනිච්චිද්දන්තිච්චිද්දසුහික්ඛද්දබ්බික්ඛාදිවසෙන වා “අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථා”ති වා එවං අස්සාදවසෙන න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා සද්ධා

පසන්නාති වා ඛයවයං ගතාති වා චත්තුං වට්ටති. නිගමනගරජනපදකථාසුචි ඵසෙව නයො. ඉත්ථිකථාපි වණ්ණසණ්ඨානාදීනි පටිච්ච අස්සාදවසෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතාති ඵවමෙව වට්ටති. සුරකථාපි නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අභොසිති අස්සාදවසෙනෙව න වට්ටති, සද්ධො පසන්නො අභොසි ඛයං ගතොති ඵවමෙව වට්ටති. විසිබ්බකථාපි අසුකා විසිබ්බ සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථාති අස්සාදවසෙනෙව න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතා ඉච්චෙවං වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකථාති කුම්භට්ඨානඋදකතිත්ථකථා වා වුච්චති කුම්භදාසිකථා වා. සාපි “පාසාදිකා නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නාතිආදිනා නයෙනෙව වට්ටති. පුබ්බපෙතකථාති අතීතඤ්ඤාතිකථා. තත්ථ චත්තමානඤ්ඤාතිකථාසදිසොව විනිච්ඡයො.

නානත්තකථාති පුරිමපච්ඡිමකථාවිමුත්තා අවසෙසා නානාසභාවා නිරත්ථකකථා. ලොකක්ඛායිකාති අයං ලොකො කෙන නිමිමිතො, අසුකෙන නාම නිමිමිතො, කාකා සෙනා අට්ඨිතං සෙනත්තා, බකා රත්තා ලොහිතස්ස රත්තත්තාති ඵවමාදිකා ලොකායතචිතණ්ඩසල්ලාපකථා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො, සාගරදෙවෙන ඛණිතත්තා සාගරො, බතො මෙති හත්ථමුද්දාය නිවෙදිතත්තා සමුද්දොති ඵවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛායිකකථා. ඉති භවො, ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං චත්වා පචත්තිතකථා ඉතිභවාභවකථා. ඵත්ථ ච භවොති සස්සතං, අභවොති උච්ඡේදං. භවොති වඬ්ඪී, අභවොති භානි. භවොති කාමසුඛං, අභවොති අත්තකිලමථො. ඉති ඉමාය ඡබ්බිධාය ඉතිභවාභවකථාය සද්ධිං බාත්තිංසතිරච්ඡානකථා නාම භොති. ඵවරුපිං තිරච්ඡානකථං කථෙන්නියා නිසින්නො භොති.

තතො සන්දකො පරිබ්බාජකො තෙ පරිබ්බාජකෙ ඔලොකෙත්වා — “ඉමෙ පරිබ්බාජකා අතිවිය අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අප්පතිස්සා, මයඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස පාතුභාවතො පට්ඨාය සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකූපමා ජාතා, ලාභසක්කාරොපි නො පරිභින්නො. සචෙ පන ඉමං යානං සමණො ගොතමො ගොතමසාවතො වා ගිහිඋපට්ඨාකොපි වාස්ස ආගච්ඡෙය්‍ය, අතිවිය ලජ්ජනීයං භවිස්සති. පරිසදොසො බො පන පරිසජෙට්ඨකස්සෙව උපරි ආරොහති”ති ඉතො විතො ච විලොකෙන්නො ථෙරං අද්දස. තෙන වුත්තං අද්දසා බො සන්දකො පරිබ්බාජකො...පෙ.... තුණ්හී අහෙසුන්ති.

තත්ථ සණ්ඨපෙසිති සික්ඛාපෙසි, වජ්ජමස්සා පටිච්ඡාදෙසි. යථා සුට්ඨපිතා හොති, තථා නං යපෙසි. යථා නාම පරිසමජ්ඣං පවිසන්තො පුරිසො වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං නිවාසනං සණ්ඨපෙති, පාරුපනං සණ්ඨපෙති, රජාකිණ්ණට්ඨානං පුඤ්ජති, එවමස්සා වජ්ජපටිච්ඡාදනත්ථං “අප්පසද්දා හොන්තො”ති සික්ඛාපෙන්නො යථා සුට්ඨපිතා හොති, තථා නං යපෙසිති අත්ථො. අප්පසද්දකාමාති අප්පසද්දං ඉච්ඡන්ති, එකකා නිසිදන්ති, එකකා තිට්ඨන්ති, න ගණසඬගණිකාය යාපෙන්නි. අප්පසද්දවිනීතාති අප්පසද්දෙන නිරවෙන බුද්ධෙන විනීතා. අප්පසද්දස්ස වණ්ණවාදිනොති යං යානං අප්පසද්දං නිස්සද්දං. තස්ස වණ්ණවාදිනො. උපසඬකමිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති ඉධාගන්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය.

කස්මා පනෙස ථෙරස්ස උපසඬකමනං පව්වාසීසතීති. අත්තනො වුද්ධිං පත්ථයමානො. පරිබ්බාජකා කිර බුද්ධෙසු වා බුද්ධසාවකෙසු වා අත්තනො සන්තිකං ආගතෙසු – “අජ්ජ අම්භාකං සන්තිකං සමණො ගොතමො ආගතො, සාරිපුත්තො ආගතො, න ඛො පනෙනෙ යස්ස වා තස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්ති, පස්සථ අම්භාකං උත්තමභාව”න්ති අත්තනො උපට්ඨාකානං සන්තිකෙ අත්තානං උක්ඛිපන්ති උච්චෙ යානෙ යපෙන්නි. භගවතොපි උපට්ඨාකෙ ගණ්හිතුං වායමන්ති. තෙ කිර භගවතො උපට්ඨාකෙ දිස්වා එවං වදන්ති – “තුම්භාකං සත්ථා භවං ගොතමොපි ගොතමස්ස සාවකාපි අම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා. තුම්භෙ පන අම්භෙ අක්ඛිති පස්සිතුං න ඉච්ඡථ, සාමිච්ඡකම්මං න කරොථ, කිං වො අම්භෙහි අපරද්ධ”න්ති. අප්පෙකච්චෙ මනුස්සා – “බුද්ධාපි එතෙසං සන්තිකං ගච්ඡන්ති, කිං අම්භාක”න්ති තතො පට්ඨාය තෙ දිස්වා නප්පමජ්ජන්ති. තුණ්හි අභෙසුන්ති සන්දකං පරිවාරෙත්වා නිස්සද්දා නිසිදිංසු.

224. ස්වාගතං හොතො ආනන්දස්සාති සුආගමනං හොතො ආනන්දස්ස. භවත්තෙ හි නො ආගතෙ ආනන්දො හොති, ගතෙ සොකොති දීපෙති. චිරස්සං බොති පියසමුදාවාරවචනමෙතං. ථෙරො පන කාලෙන කාලං පරිබ්බාජකාරාමං වාරිකත්ථාය ගච්ඡතීති පුරිමගමනං ගහෙත්වා එවමාහ. එවඤ්ච පන වත්ථා න මානත්ථද්ධො හුත්වා නිසිදි, අත්තනො පන ආසනා වුට්ඨාය තං ආසනං පප්ඵොටෙත්වා ථෙරං ආසනෙන නිමන්තෙන්නො නිසිදතු භවං ආනන්දො, ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තන්ති ආහ.

අත්තරාකථා විජ්ජකතාති නිසින්නානං වො ආරම්භතො පට්ඨාය යාව මමාගමනං එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථා විජ්ජකතා, මමාගමනපච්චයා කතමා කථා පරියන්තං න ගතාති පුච්ඡති.

අථ පරිබ්බාජකො “නිරත්ථකකථාව එසා නිස්සාරා වට්ටසන්තිස්සිතා, න තුම්භාකං පුරතො වත්තබ්බතං අරහති”ති දීපෙන්තො තිට්ඨතෙසා, හොතිආදිමාහ. නෙසා හොතොති සථෙ භවං සොතුකාමො භවිස්සති, පච්ඡාපෙසා කථා න දුල්ලහා භවිස්සති, අම්භාකං පනිමාය අත්ථො නත්ථී. හොතො පන ආගමනං ලභිත්වා අඤ්ඤදෙව සුකාරණං කථං සොතුකාමම්භාති දීපෙති. තතො ධම්මදෙසනං යාවත්තො සාධු වත භවත්තං යෙ වාතිආදිමාහ. තත්ථ ආවරියකෙති ආවරියසමයෙ. අනස්සාසිකානීති අස්සාසවරහිතානි. සසක්කන්ති එකංසත්ථෙ නිපාතො, විඤ්ඤ පුරිසො එකංසෙනෙව න වසෙය්‍යාති අත්ථො. වසන්තො ව නාරාධෙය්‍යාති න සම්පාදෙය්‍ය, න පරිපුරෙය්‍යාති චුත්තං හොති. ඤායං ධම්මං කුසලන්ති කාරණභූතං අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං ධම්මං.

225. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. නත්ථී දින්නන්තිආදීති සාලෙය්‍යකසුත්තෙ (ම. නි. 1.440) චුත්තානි. වාතුමභාභූතිකොති වතුමභාභූතමයො. පථවී පථවීකායන්ති අජ්ඣත්තිකා පථවීධාතු බාහිරපථවීධාතුං. අනුපෙතීති අනුයාති. අනුපගච්ඡතීති තස්සෙව වෙවචනං, අනුගච්ඡතීතිපි අත්ථො, උභයෙනාපි උපෙති උපගච්ඡතීති දස්සෙති. ආපාදිසුපි එසෙව නයො. ඉන්ද්‍රියානීති මනවිජ්ජිධාති ඉන්ද්‍රියානි ආකාසං පක්ඛන්දන්ති. ආසන්දිපඤ්ඤවමානි නිපන්තමඤ්ඤෙවන පඤ්ඤමා, මඤ්ඤො වෙව, වත්තාරො මඤ්ඤපාදෙ ගහෙත්වා ධීතා වත්තාරො පුරිසා වාති අත්ථො. යාවාලාභනාති යාව සුසානා. පදානීති අයං එවං සීලවා අහොසි, එවං දුස්සීලොතිආදීනා නයෙන පවත්තානි ගුණපදානි. සරීරමෙව වා එත්ථ පදානීති අධිප්පෙනං. කාපොතකානීති කපොතකවණ්ණානි, පාරාවතපක්ඛවණ්ණානීති අත්ථො.

භස්සන්තාති භස්මන්තා, අයමෙව වා පාළි. ආහුතියොති යං පහණකසක්කාරාදිහෙදං දින්නදානං, සබ්බං තං ඡාරිකාවසානමෙව හොති, න තතො පරං ඵලදායකං හුත්වා ගච්ඡතීති අත්ථො. දත්තුපඤ්ඤත්තන්ති දත්තුහි බාලමනුස්සෙහි පඤ්ඤත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – බාලෙහි අබුද්ධීහි පඤ්ඤත්තමිදං දානං, න පණ්ඩිතෙහි. බාලා දෙන්ති, පණ්ඩිතා ගණ්හන්තීති දස්සෙති. අත්ථීකවාදන්ති අත්ථී දින්නං දින්නඵලන්ති ඉමං අත්ථීකවාදංයෙව වදන්ති තෙසං තුව්ඡං වචනං මුසාවිලාපො. බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ වාති බාලා ව පණ්ඩිතා ව.

අකතෙන මෙ එත්ථ කතන්ති මය්හං අකතෙනෙව සමණකම්මෙන එත්ථ එතස්ස සමයෙ කම්මං කතං නාම හොති, අවුසිතෙනෙව බ්‍රහ්මවරියෙන වුසිතං

නාම හොති. එත්ථාති එතස්මිං සමණධම්මෙ. සමසමාති අතිවිය සමා, සමෙන වා ගුණෙන සමා. සාමඤ්ඤං පත්තාති සමානභාවං පත්තා.

226. කරතොතිආදීනි අපණ්ණකසුත්තෙ වුත්තාති. තථා නත්ථි හෙතුතිආදීනි.

228. චතුත්ථවුග්ගවරියවාසෙ අකථාති අකතා. අකථවිධාති අකතවිධානා, එවං කරොහීති කෙනචි කාරාපිතා න හොන්තීති අත්ථො. අනිම්මිතාති ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතාති අනිම්මාපිතා. කෙචි අනිම්මිතබ්බාති පදං වදන්ති, තං නෙව පාළියං, න අට්ඨකථායං සන්දිස්සති. වඤ්ඤාති වඤ්ඤපසුචඤ්ඤාතාලාදයො විය අඵලා, කස්සචි අජනකාති අත්ථො. එතෙන පථවිකායාදීනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. පබ්බතකුටා විය ධීතාති කුටටියා. ඊසිකටියායිට්ඨිතාති මුඤ්ඤෙ ඊසිකා විය ධීතා. තත්ත්වයමධිප්පායො – යමිදං ජායතීති වුච්චති, තං මුඤ්ඤෙතො ඊසිකා විය විජ්ජමානමෙව නික්ඛමතීති. “එසිකටියායිට්ඨිතා”තිපි පායො, සුනිබ්බාතො එසිකත්ථම්මො නිච්චලො තිට්ඨති, එවං ධීතාති අත්ථො. උභයෙනපි තෙසං විනාසාභාවං දීපෙති. න ඉඤ්ජන්තීති එසිකත්ථම්මො විය ධීතත්තා න වලන්ති. න විපරිණාමෙන්තීති පකතිං න ජහන්ති. න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබ්බාධෙන්තීති අඤ්ඤමඤ්ඤං න උපහනන්ති. නාලන්ති න සමත්ථා.

පථවිකායොතිආදීසු පථවියෙව පථවිකායො, පථවිසමුහො වා. තත්ථාති තෙසු ජීවසත්තමෙසු කායෙසු. නත්ථි හන්තා වාති හන්තුං වා සාතෙතුං වා සොතුං වා සාවෙතුං වා ජානිතුං වා ජානාපෙතුං වා සමත්ථො නාම නත්ථීති දීපෙති. සත්තන්තංත්වෙව කායානන්ති යථා මුග්ගරාසිආදීසු පහටං සත්ථං මුග්ගරාසිආදීනං අන්තරෙන පවිසති, එවං සත්තන්තං කායානං අන්තරෙන ඡිද්දෙන විවරෙන සත්ථං පවිසති. තත්ථ “අහං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමි”ති කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොතීති දස්සෙති. යොනිපමුඛසතසහස්සානීති පමුඛයොනීනං උත්තමයොනීනං වුද්දසසතසහස්සානි අඤ්ඤාති ව සට්ඨිසතාති අඤ්ඤාති ව ඡසතාති. පඤ්ච ව කම්මුහො සතානීති පඤ්ච කම්මසතාති ව, කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දීපෙති. පඤ්ච ව කම්මානි තිණි ව කම්මානීතිආදීසුපි එසෙව නයො. කෙචි පනාහු පඤ්ච කම්මානීති පඤ්චින්ද්‍රියවසෙන භණති. තිණිති කායකම්මාදිවසෙනාති. කම්මෙ ව අභිසකම්මෙ වාති එත්ථ පනස්ස කායකම්මඤ්ච වචිකම්මඤ්ච කම්මන්ති ලද්ධි, මනොකම්මං උපභිසකම්මන්ති. ද්වට්ඨිපටිපදාති ද්වාසට්ඨි පටිපදාති වදති. ද්වට්ඨන්තරකප්පාති එකස්මිං කප්පෙ චතුසට්ඨි අන්තරකප්පා නාම හොන්ති,

අයං පන අඤ්ඤෙ ද්වෙ අජානන්තො එවමාහ. ඡළාභිජාතියො අපණ්ණකසුත්තෙ විත්ථාරිතා.

අට්ඨ පුරිසභූමියොති මන්දභූමි බිඬ්ඛාභූමි විමංසකභූමි උජුගතභූමි සෙක්ඛභූමි සමණභූමි ජිනභූමි පන්තභූමීති ඉමා අට්ඨ පුරිසභූමියොති වදති. තත්ථ ජාතදිවසතො පට්ඨාය සත්තදිවසෙ සම්බාධට්ඨානතො නික්ඛන්තත්තා සත්තා මන්දා භොන්ති මොවුහා. අයං මන්දභූමීති වදති. යෙ පන දුග්ගතිතො ආගතා භොන්ති, තෙ අභිණ්භං රොදන්ති වෙව විරවන්ති ව. සුගතිතො ආගතා තං අනුස්සරිත්වා අනුස්සරිත්වා භසන්ති. අයං බිඬ්ඛාභූමි නාම. මාතෘපිතුනං හත්ථං වා පාදං වා මඤ්චං වා පීඨං වා ගහෙත්වා භූමියං පදනික්ඛිපනං විමංසකභූමි නාම. පදසාව ගන්තුං සමත්ථකාලො උජුගතභූමි නාම. සිප්පානං සික්ඛනකාලො සෙක්ඛභූමි නාම. සරා නික්ඛම්ම පබ්බජනකාලො සමණභූමි නාම. ආවරියං සෙවිත්වා ජානනකාලො ජිනභූමි නාම. භික්ඛු ව පන්තකො ජිතො න කිඤ්චි ආහාති එවං අලාභිං සමණං පන්තභූමීති වදති.

එකුනපඤ්ඤාස ආජීවසතෙති එකුනපඤ්ඤාස ආජීවවුත්තිසතාති. පරිබ්බාජකසතෙති පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජසතාති. නාගාචාසසතෙති නාගමණ්ඩලසතාති. වීසෙ ඉන්ද්‍රියසතෙති වීස ඉන්ද්‍රියසතාති. තිංසෙ නිරයසතෙති තිංස නිරයසතාති. රජොධාතුයොති රජඛකිරණට්ඨානාති. හත්ථපිට්ඨිපාදපිට්ඨාදීති සන්ධාය වදති. සත්ත සඤ්ඤීගබ්භාති ඔට්ඨගොණගද්‍රහඅපපසුම්ගමහිංසෙ සන්ධාය වදති. අසඤ්ඤීගබ්භාති සාලියවගොධුමමුග්ගකඬ්ඛවරකකුදුසකෙ සන්ධාය වදති. නිගණ්ඨීගබ්භාති නිගණ්ඨීමහි ජාතගබ්භා, උච්ඡුචෙචනළාදයො සන්ධාය වදති. සත්ත දෙවාති බහු දෙවා, සො පන සත්තාති වදති. මානුසාපි අනන්තා, සො සත්තාති වදති. සත්ත පිසාවාති පිසාවා මහන්තා, සත්තාති වදති.

සරාති මහාසරා. කණ්ණමුණ්ඩ-රථකාර-අනොතත්ත-සීහපපාතකුලීර-මුවලින්ද-කුණාලදහෙ ගහෙත්වා වදති. පවුටාති ගණ්ඨිකා. පපාතාති මහාපපාතා. පපාතසතාතීති බුද්දකපපාතසතාති. සුපිනාති මහාසුපිනා. සුපිනසතාතීති බුද්දකසුපිනසතාති. මහාකප්පිනොති මහාකප්පානං. එත්ථ එකමහා සරා වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන එකං උදකබිත්ථුං නිහරිත්වා නිහරිත්වා සත්තක්ඛන්තුං තම්හි සරෙ නිරුදකෙ කතෙ එකො මහාකප්පොති වදති. එවරුපානං මහාකප්පානං චතුරාසීතිසතසහස්සාති බෙපෙත්වා බාලා ව පණ්ඨිතා ව දුක්ඛස්සන්තං කරොන්තීති අයමස්ස ලද්ධි. පණ්ඨිතොපි කිර අන්තරා සුඡ්ඤ්ඤං න සක්කොති, බාලොපි තතො උද්ධං න ගච්ඡති.

සීලෙනාති අවෙලකසීලෙන වා අඤ්ඤෙන වා යෙන කෙනවි. වතෙනාති තාදිසෙන වතෙන. තපෙනාති තපොකම්මෙන. අපරිපක්කං පරිපාචෙති නාම යො “අභං පණ්ඩිතො”ති අන්තරා විසුජ්ඣති. පරිපක්කං චුස්ස චුස්ස ඛ්‍යන්තිං කරොති නාම යො “අභං බාලො”ති චුත්තපරිමාණං කාලං අතික්කමිත්වා යාති. හෙවං නත්ථිති එවං නත්ථි. තඤ්ඤි උභයමිපි න සක්කා කාතුන්ති දිපෙති. දොණුමිතෙති දොණුන මිතං විය. සුබ්බුක්ඛෙති සුබ්බුක්ඛං. පරියන්තකතෙති චුත්තපරිමාණෙන කාලෙන කතපරියන්තො. නත්ථි භායනවඩ්ඪනෙන නත්ථි භායනවඩ්ඪනානි. න සංසාරො පණ්ඩිතස්ස භායති, න බාලස්ස වඩ්ඪතීති අත්ථො. උක්කංසාවකංසෙති උක්කංසාවකංසා, භාපනවඩ්ඪනානමෙවෙනං වෙවචනං. ඉදාති තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො සෙය්‍යථාපි නාමාතිආදිමාහ. තත්ථ සුත්තගුලෙති වෙදෙත්වා කතසුත්තගුලං. නිබ්බේදියමානමෙව පලෙභීති පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා යත්වා බිත්තං සුත්තපමාණෙන නිබ්බේදියමානං ගච්ඡති, සුත්තෙ බිණ්ණෙ තත්ථ තිට්ඨති න ගච්ඡති. එවමෙවං චුත්තකාලතො උද්ධං න ගච්ඡතීති දස්සෙති.

229. කිමිදන්ති කිමිදං තව අඤ්ඤාණං, කිං සබ්බඤ්ඤා නාම ත්වන්ති එවං පුට්ඨො සමානො නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්නො සුඤ්ඤං මෙ අගාරන්තිආදිමාහ.

230. අනුස්සවිකො හොතීති අනුස්සවනිස්සිතො හොති. අනුස්සවසව්චොති සවනං සව්චතො ගහෙත්වා යීතො. පිටකසම්පදායාති වග්ගපණ්ණාසකාය පිටකගන්ථසම්පත්තියා.

232. මන්දොති මන්දපඤ්ඤො. මොමුහොති අතිමුල්හො. වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජතීති වාචාය වික්ඛෙපං ආපජ්ජති. කිදිසං? අමරාවික්ඛෙපං, අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති අත්ථො. අථ වා අමරා නාම මච්ඡජාති. සා උම්මුජ්ජනනිම්මුජ්ජනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගහෙතුං න සක්කාති එවමෙව අයමිපි වාදො ඉතො චිතො ච සන්ධාවති, ගාහං න උපගච්ඡතීති අමරාවික්ඛෙපොති වුව්චති. තං අමරාවික්ඛෙපං.

එවන්තිපි මෙ නොතිආදීසු ඉදං කුසලන්ති පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො”ති වදති, තතො කිං අකුසලන්ති චුත්තෙ “තථාතිපි මෙ නො”ති වදති, කිං උභයතො අඤ්ඤථාති චුත්තෙ “අඤ්ඤථාතිපි මෙ නො”ති වදති, තතො තිවිධොනාපි න හොතීති තෙ ලද්ධීති චුත්තෙ “නොතිපි මෙ නො”ති වදති, තතො කිං නො නොති තෙ ලද්ධීති චුත්තෙ “නො නොතිපි මෙ නො”ති වික්ඛෙපමාපජ්ජති, එකස්මිමිපි පක්ඛෙ න තිට්ඨති. නිබ්බිජ්ජ පක්කමතීති අත්තනොපි එස සත්ථා අවස්සයො භවිතුං න සක්කොති, මය්හං කිං

සක්ඛිස්සතීති නිබ්බන්දිත්වා පක්කමති. පුරිමෙසුපි අනස්සාසිකෙසු එසෙවන යො.

234. සන්තිධිකාරකං කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුන්ති යථා පුබ්බෙ ගිහිභූතො සන්තිධිකත්වා වත්ථුකාමෙ පරිභුඤ්ජති, එවං තිලතණ්ඩුලසජ්ජිනවනීතාදීනි සන්තිධිකත්වා ඉදානි පරිභුඤ්ජිතුං අභබ්බොති අත්ථො. නනු ච බිණ්ණාසවස්ස වසනට්ඨානෙ තිලතණ්ඩුලාදයො පඤ්ඤායන්තීති. නො න පඤ්ඤායන්ති, න පනෙස තෙ අත්තනො අත්ථාය යපෙනි, අභාසුකපබ්බජිතාදීනං අත්ථාය යපෙනි. අනාගාමිස්ස කථන්ති. තස්සාපි පඤ්ච කාමගුණා සබ්බසොච පහීනා, ධම්මෙන පන ලද්ධං විචාරෙත්වා පරිභුඤ්ජති.

236. පුත්තමතාය පුත්තාති සො කිර ඉමං ධම්මං සුත්වා ආජීවකා මතා නාමාති සඤ්ඤී භුත්වා එවමාහ. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – ආජීවකා මතා නාම, තෙසං මාතා පුත්තමතා හොති, ඉති ආජීවකා පුත්තමතාය පුත්තා නාම හොන්ති. සමණෙ ගෞතමෙති සමණෙ ගෞතමෙ බ්‍රහ්මවරියවාසො අත්ථී, අඤ්ඤත්ථ නත්ථීති දීපෙනි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සන්දකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මහාසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා

237. එවං මෙ සුතන්ති මහාසකුලුදායිසුත්තං. තත්ථ මොරනිවාපෙනි තස්මිං යානෙ මොරානං අභයං සොසෙත්වා හොජනං අදංසු. තස්මා තං යානං මොරනිවාපොති සඬ්ඛං ගතං. අන්තභාරොති එකස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. තථා වරධරොති. අඤ්ඤෙ වාති න කෙවලං ඉමෙ තයො, අඤ්ඤෙපි අභිඤ්ඤාතා බහු පරිබ්බාජකා. අප්පසද්දස්ස වණ්ණවාදීති ඉධ අප්පසද්දවිනීතොති අවත්වාච ඉදං වුත්තං. කස්මා? න හි භගවා අඤ්ඤෙන විනීතොති.

238. පුරිමානීති භියොයාදිවසං උපාදාය පුරිමානි නාම හොන්ති, තතො පරං පුරිමතරානි. කුතුහලසාලායන්ති කුතුහලසාලා නාම පච්චෙකසාලා නත්ථී, යත්ථ පන නානාතිත්ථියා සමණබ්‍රාහ්මණා නානාවිධං කථං පවත්තෙන්ති, සා බහුතං – “අයං කිං වදති, අයං කිං වදතී”ති කුතුහලජ්ජන්තිට්ඨානතො “කුතුහලසාලා”ති වුච්චති. “කොතුහලසාලා”තිපි පායො. ලාභාති යෙ එවරුපෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ දට්ඨුං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ධම්මකථං වා නෙසං සොතුං ලහන්ති, තෙසං අඬගමගධානං ඉමෙ ලාභාති අත්ථො.

සඬ්ඝිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛානො සඬ්ඝො ඵතෙසං අත්ථිති සඬ්ඝිනො. ස්වෙව ගණො ඵතෙසං අත්ථිති ගණිනො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. යථාභූච්චගුණෙහි වෙව අයථාභූතගුණෙහි ච සමුග්ගතො යසො ඵතෙසං අත්ථිති යසස්සිනො. පූරණාදීනඤ්ඤි “අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො, අප්පිච්ඡතාය වත්ථම්පි න නිවාසෙති”තිආදීනා නයෙන යසො සමුග්ගතො, තථාගතස්ස “ඉතිපි සො භගවා”තිආදීහි යථාභූතගුණෙහි. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති ඉමෙ සාධු සුන්දරා සප්පුරිසාති ඵචං සම්මතා. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො වෙව අත්ථබ්බාලපුට්ඨජනස්ස විභාවිතො ච පණ්ඩිතජනස්ස. තත්ථ තිත්ථියා බාලජනස්ස ඵචං සම්මතා, තථාගතො පණ්ඩිතජනස්ස. ඉමිනා නයෙන පූරණො කස්සපො සඬ්ඝිතිආදීසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. භගවා පන යස්මා අට්ඨතිංස ආරම්මණාති විභජන්තො බහුති නිබ්බානඔතරණතිත්ථාති අකාසි, තස්මා “තිත්ථකරො”ති වත්තුං වට්ටති.

කස්මා පනෙනෙ සබ්බෙපි තත්ථ ඔසටාති? උපට්ඨාකරක්ඛණත්ථඤ්චෙව ලාභසක්කාරත්ථඤ්ච. තෙසඤ්ඤි ඵචං හොති – “අම්භාකං උපට්ඨාකා සමණං ගොතමං සරණං ගච්ඡෙය්‍යං, තෙ ච රක්ඛිස්සාම. සමණස්ස ච ගොතමස්ස උපට්ඨාකෙ සක්කාරං කරොන්තෙ දිස්වා අම්භාකම්පි උපට්ඨාකා අම්භාකං සක්කාරං කරිස්සන්ති”ති. තස්මා යත්ථ යත්ථ භගවා ඔසරති, තත්ථ තත්ථ සබ්බෙ ඔසරන්ති.

239. වාදං ආරොපෙත්වාති වාදෙ දොසං ආරොපෙත්වා. අපක්කන්තාති, අපගතා, කෙච්චි දිසං පක්කන්තා, කෙච්චි ගිහිභාවං පත්තා, කෙච්චි ඉමං සාසනං ආගතා. සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං, අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තන්ති අත්ථො. අසහිතං තෙති තුය්හං වචනං අසහිතං. අධිච්ඡිණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තුය්හං දීඝරත්තාච්ඡිණවසෙන සුප්පගුණං, තං මය්හං ඵකවචනෙනෙව විපරාවත්තං විපරිවත්තිත්වා ඨිතං, න කිඤ්චි ජාතන්ති අත්ථො. ආරොපිතො තෙ වාදොති මයා තච වාදෙ දොසො ආරොපිතො. චර වාදප්පමොක්ඛායාති දොසමොචනත්ථං චර විචර, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාති අත්ථො. නිබ්බෙදෙහි වා සවෙ පහොසිති අථ සයං පහොසි, ඉදානෙව නිබ්බෙදෙහි. ධම්මක්කොසෙනාති සභාවක්කොසෙන.

240. තං නො සොස්සාමාති තං අම්භාකං දෙසිතං ධම්මං සුණිස්සාම. බුද්දමුදුන්ති බුද්දකමක්ඛිකාහි කතං දණ්ඩකමධුං. අනෙලකන්ති නිද්දොසං අපගතමච්ඡිකණ්ඩකං. පිළෙය්‍යාති දදෙය්‍ය. පච්චාසිසමානරූපොති පුරෙත්වා නු

බො නො භොජනං දස්සතිති භාජනහත්ථො පච්චාසිසමානො පච්චුපට්ඨිතො අස්ස. සම්පයොජෙත්වාති අප්පමත්තකං විවාදං කත්වා.

241. ඉතරිතරෙනාති ලාමකලාමකෙන. පච්චිත්තොති ඉදං පරිබ්බාජකො කායච්චෙකමත්තං සන්ධාය වදති, භගවා පන තිහි ච්චෙකෙහි විචිත්තොව.

242. කොසකාභාරාපීති දානපතීනං සරෙ අග්ගහික්ඛායපනත්ථං බුද්දකසරාවා භොන්ති, දානපතීනො අග්ගහත්තං වා තත්ථ යපෙත්වා භුඤ්ජන්ති, පබ්බජිතෙ සම්පත්තෙ තං හත්තං තස්ස දෙන්ති. තං සරාවකං කොසකොති වුච්චති. තස්මා යෙ ව එකෙනෙව හත්තකොසකෙන යාපෙත්ති, තෙ කොසකාභාරාති. බෙලුවාභාරාති බෙලුවමත්තහත්තාභාරා. සමතිත්තිකන්ති ඔට්ඨවට්ටියා හෙට්ඨිමලොසමං. ඉමිනා ධම්මෙනාති ඉමිනා අප්පාභාරතාධම්මෙන. එත්ථ පන සබ්බාකාරෙනෙව භගවා අනප්පාභාරොති න වත්තබ්බො. පධානභූමියං ඡබ්බස්සාති අප්පාභාරොව අහොසි, වෙරඤ්ජායං තයො මාසෙ පත්ථොදනෙනෙව යාපෙසි පාලිලොයාකවනසණ්ඨෙ තයො මාසෙ හිසමුලාලෙහෙව යාපෙසි. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිං කාලෙ අප්පාභාරො අහොසිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඬිගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඬිගං න හින්දන්ති”ති. තස්මා යදි තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්සං, මයා හි තෙ විසෙසතරා. අඤ්ඤො වෙව පන ධම්මො අත්ථි, යෙන මං තෙ සක්කරොන්තිති දස්සෙති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

පංසුකුලිකාති සමාදින්නපංසුකුලිකඬිගා. ලුබ්ච්චරධරාති සත්ථසුත්තලුබාති චීවරාති ධාරයමානා. නන්තකානීති අන්තචිරහිතාති වත්ථබ්බෙසාති, යදි හි නෙසං අන්තො භවෙය්සා, පිලොතිකාති සඬ්ඛං ගච්ඡෙය්සං. උච්චිනිත්වාති එාලෙත්වා දුබ්බලට්ඨානං පභාය ථීරට්ඨානමෙව ගහෙත්වා. අලාබුලොමසානීති අලාබුලොමසදිසසුත්තාති සුබුමානීති දීපෙති. එත්තාවතා ව සත්ථා චීවරසන්තොසෙන අසන්තුට්ඨොති න වත්තබ්බො. අතිමුත්තකසුසානතො හිස්ස පුණ්ණදාසියා පාරුපිත්වා පාතිතසාණපංසුකුලං ගහණදිවසෙ උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවි අකම්පි. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ පංසුකුලං ගණ්හිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඬිගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඬිගං න හින්දන්ති”ති.

පිණ්ඩපාතිකාති අතිරෙකලාහං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නපිණ්ඩපාතිකඬිගා. සපදානවාරිතොති ලොලුප්පවාරං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නසපදානවාරා. උඤ්ජාසකෙ වතෙ රතාති උඤ්ජාවරියසඬ්ඛාතෙ හික්ඛුනං පකතිවතෙ රතා, උච්චනීවසරද්වාරට්ඨායිතො හුත්වා කබරමිස්සකං හත්තං සංහරිත්වා

පරිභුඤ්ජන්තීති අත්ථො. අන්තරසරන්ති බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ උම්මාරතො පට්ඨාය අන්තරසරං, ඉධ ඉන්දබ්බිලතො පට්ඨාය අධිජ්ජෙතං. එත්තාවතා ව සත්ථා පිණ්ඩපාතසන්තොසෙන අසන්තුට්ඨොති න වත්තබ්බො, අප්පාභාරතාය චුත්තනියාමෙනෙව පන සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ නිමන්තනං න සාදයිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්තී”ති.

රුක්ඛමූලිකාති ඡන්තං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නරුක්ඛමූලිකඨගා. අබ්භොකාසිකාති ඡන්තඤ්ච රුක්ඛමූලඤ්ච පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නඅබ්භොකාසිකඨගා. අට්ඨමාසෙති හෙමන්තගිම්හිකෙ මාසෙ. අන්තොවස්සෙ පන චීවරානුග්ගහත්ථං ඡන්තං පටිසන්ති. එත්තාවතා ව සත්ථා සෙනාසනසන්තොසෙන අසන්තුට්ඨොති න වත්තබ්බො, සෙනාසනසන්තොසො පනස්ස ඡබ්බස්සිකමහාපධානෙන ව පාලිලෙයාකවනසංඝ්ඤෙන ව දීපෙතබ්බො. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති – “අහං එකස්මිංයෙව කාලෙ ඡන්තං න පාවිසිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්තී”ති.

ආරඤ්ඤිකාති ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා සමාදින්නආරඤ්ඤිකඨගා. සඨසමජ්ඣෙ ඔසරන්තීති අබ්ද්ධසීමාය කථිතං, බ්ද්ධසීමායං පන වසන්තා අත්තතො වසනට්ඨානෙයෙව උපොසථං කරොන්ති. එත්තාවතා ව සත්ථා තො පටිච්ඡින්නොති න වත්තබ්බො, “ඉච්ඡාමහං, භික්ඛවෙ, අඨ්ඨමාසං පටිසල්ලිසිතු”න්ති (පාරා. 162; 565) එවඤ්ඤිස්ස පටිච්චෙකො පඤ්ඤායති. ඉධ පන එතමත්ථං දස්සෙති “අහං එකස්මිංයෙව තථාරූපෙ කාලෙ පටිසල්ලිසිං, මය්හං පන සාවකා ධුතඨගසමාදානතො පට්ඨාය යාවජීවං ධුතඨගං න භින්දන්තී”ති. මමං සාවකාති මං සාවකා.

244. සනිදානන්ති සප්පච්චයං. කිං පන අප්පච්චයං නිබ්බානං න දෙසෙතීති. තො න දෙසෙති, සහෙතුකං පන තං දෙසනං කත්වා දෙසෙති, තො අහෙතුකන්ති. සප්පාටිභාරියන්ති පුරිමස්සෙවෙනං වෙච්චනං, සකාරණන්ති අත්ථො. තං වතාති එත්ථ වතාති නිපාතමත්තං.

245. අනාගතං වාදපථන්ති අජ්ජ යපෙත්වා ස්වෙ වා පුනදිවසෙ වා අඨ්ඨමාසෙ වා මාසෙ වා සංවච්ඡරෙ වා තස්ස තස්ස පඤ්ඤස්ස උපරි ආගමනවාදපථං. න දක්ඛතීති යථා සච්චකො නිගණ්ඨො අත්තතො නිග්ගහණත්ථං ආගතකාරණං විසෙසෙත්වා වදන්තො න අද්දස, එවං න දක්ඛතීති නෙතං යානං විජ්ජති. සහධම්මෙනාති සකාරණෙන. අන්තරන්තරා කථං ඔපානෙය්‍යුන්ති මම

කථාචාරං පච්ඡින්නිත්වා අන්තරන්තරෙ අත්තනො කථං පවෙසෙය්‍යුන්ති අත්ථො. න ඛො පනාහං, උදාසීනි, උදාසී, අහං අම්බට්ඨසොණදණ්ඩකුට්ඨන්තසච්චකනිගණ්ඨාදීහි සද්ධිං මහාවාදෙ චත්තමානෙපි – “අහො චත මෙ එකසාවකොපි උපමං වා කාරණං වා ආහරිත්වා දදෙය්‍යා”ති එවං සාවකෙසු අනුසාසනිං න පච්චාසීසාමි. මමයෙවාති එවරුපෙසු යානෙසු සාවකා මමයෙව අනුසාසනිං ඔවාදං පච්චාසීසන්ති.

246. තෙසාහං චිත්තං ආරාධෙමිති තෙසං අහං තස්ස පඤ්ඤාසං වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ගණ්ඨාමි සම්පාදෙමි පරිපුරෙමි, අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං න ඛ්‍යාකරොමි, අම්බං පුට්ඨො උබුජං විය උබුජං වා පුට්ඨො අම්බං විය. එත්ථ ච “අධිසීලෙ සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ බුද්ධසීලං නාම කථිතං, “අභික්කන්තෙ ඤාණදස්සනෙ සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, “අධිපඤ්ඤාය සම්භාවෙන්ති”ති චුත්තට්ඨානෙ යානුප්පත්තිකපඤ්ඤා, “යෙන දුක්ඛෙනා”ති චුත්තට්ඨානෙ සච්චඛ්‍යාකරණපඤ්ඤා. තත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඤ්ච සච්චඛ්‍යාකරණපඤ්ඤඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසා පඤ්ඤා අධිපඤ්ඤං භජති.

247. ඉදානි තෙසං තෙසං විසෙසාධිගමානං පටිපදං ආචික්ඛන්තො පුන චපරං උදාසීනිආදිමාහ. තත්ථ අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තාති අභිඤ්ඤාවොසානසංඛ්‍යාතඤ්චෙව අභිඤ්ඤාපාරමිසංඛ්‍යාතඤ්ච අරහත්තං පත්තා.

සම්මජ්ජධානෙති උපායපධානෙ. ඡන්දං ඡනෙතීති කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දං ඡනෙති. වායමතීති වායාමං කරොති. වීරියං ආරහතීති වීරියං පවත්තෙති. චිත්තං පග්ගණ්ඨාතීති චිත්තං උක්ඛිපති. පදහතීති උපායපධානං කරොති. භාවනාය පාරිපුරියාති වඩ්ඪියා පරිපුරණත්ථං. අපිචෙත්ථ – “යා යිති, සො අසම්මොසො...පෙ.... යං වෙපුල්ලං, සා භාවනාපාරිපුරී”ති (විහ. 406) එවං පුරිමං පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමස්ස අත්ථොතිපි වෙදිතබ්බං.

ඉමෙහි පන සම්මජ්ජධානෙහි කිං කථිතං? කස්සපසංයුත්තපරියායෙන සාවකස්ස පුබ්බභාගපටිපදා කථිතා. චුත්තඤ්ඤෙනං තත්ථ –

“චත්තාරොමෙ, ආවුසො, සම්මජ්ජධානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධාවුසො, හික්ඛු, අනුප්පන්නා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතජ්ජං කරොති. උප්පන්නා මෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අප්පහීයමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතජ්ජං කරොති. අනුප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා අනුප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංචත්තෙය්‍යුන්ති ආතජ්ජං කරොති.

උප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යුත්ති ආතප්පං කරොති”ති (සං. නි. 2.145).

එත්ථ ච පාපකා අකුසලාති ලොභාදයො වෙදිතබ්බා. අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මාති සමථවිපස්සනා වෙච මග්ගො ච, උප්පන්නා කුසලා නාම සමථවිපස්සනාව. මග්ගො පන සකිං උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣමානො අනත්ථාය සංවත්තනකො නාම නත්ථි. සො හි ඵලස්ස පච්චයං දත්වාච නිරුජ්ඣති. පුරිමස්මිම්පි චා සමථවිපස්සනාව ගහෙතබ්බාති චුත්තං, තං පන න යුත්තං.

තත්ථ “උප්පන්නා සමථවිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තන්ති”ති අත්ථස්ස ආවිභාවත්ථමිදං වත්ථු – එකො කිර ඛිණාසවත්ථෙරො “මහාචෙතියඤ්ච මහාබොධිඤ්ච වන්දිස්සාමි”ති සමාපත්තිලාභිනා භණ්ඩගාහකසාමණෙරෙන සද්ධිං ජනපදතො මහාවිහාරං ආගන්ත්වා විහාරපරිවෙණං පාවිසි. සායන්භසමයෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨෙ චෙතියං වන්දමානෙ චෙතියං වන්දනත්ථාය න නික්ඛමි. කස්මා? ඛිණාසවානඤ්චි තිසු රතනෙසු මහන්තං ගාරවං හොති. තස්මා භික්ඛුසඬ්ඨෙ වන්දිත්වා පටික්කමන්තෙ මනුස්සානං සායමාසභුත්තවෙලායං සාමණෙරම්පි අජානාපෙත්වා “චෙතියං වන්දිස්සාමි”ති එකකොච නික්ඛමි. සාමණෙරො – “කිං නු බො ථෙරො අවෙලාය එකකොච ගච්ඡති, ජානිස්සාමි”ති උපජ්ඣායස්ස පදානුපදිකො නික්ඛමි. ථෙරො අනාවජ්ජනෙන තස්ස ආගමනං අජානන්තො දක්ඛිණද්වාරෙන චෙතියඬ්ඨගණං ආරුහි. සාමණෙරොපි අනුපදංයෙච ආරුළුහො.

මහාථෙරො මහාචෙතියං උල්ලොකෙත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙත්වා සබ්බං චෙනසො සමන්තාහරිත්වා හට්ඨපහට්ඨො චෙතියං වන්දති. සාමණෙරො ථෙරස්ස වන්දනාකාරං දිස්වා “උපජ්ඣායො මෙ අතිවිය පසන්නචිත්තො වන්දති, කිං නු බො පුජ්ඣාති ලභිත්වා පූජං කරෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. ථෙරො වන්දිත්වා උට්ඨාය සිරසි අඤ්ජලිං යපෙත්වා මහාචෙතියං උල්ලොකෙත්වා ධීතො. සාමණෙරො උක්කාසිත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. ථෙරො පරිවත්තෙත්වා ඔලොකෙත්තො “කදා ආගතොසි”ති පුච්ඡි. තුමහාකං චෙතියං වන්දනකාලෙ, හන්තෙ. අතිවිය පසන්නා චෙතියං වන්දිත්ථ කිං නු බො පුජ්ඣාති ලභිත්වා පූජෙය්‍යාථාති? ආම සාමණෙර ඉමස්මිං චෙතියෙ විය අඤ්ඤත්‍ර එත්තකං ධාතුනං නිධානං නාම නත්ථි, එවරූපං අසදිසං මහාථූපං පුජ්ඣාති ලභිත්වා කො න පූජෙය්‍යාති. තෙන හි, හන්තෙ, අධිවාසෙථ, ආහරිස්සාමිති තාවදෙව ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා හිමවන්තං ගන්ත්වා වණ්ණගන්ධසම්පන්නපුජ්ඣාති පරිස්සාවනං පූරෙත්වා මහාථෙරෙ

දක්ඛිණමුඛතො පච්ඡිමං මුඛං අසම්පත්තෙයෙව ආගන්ත්වා පුජ්ඵපරිස්සාවනං හත්ථෙ යපෙත්වා “පුජෙථ, හත්තෙ,”ති ආහ. ථෙරො “අතිමන්දානි නො සාමණෙර පුජ්ඵානී”ති ආහ. ගච්ඡථ, හත්තෙ, හගවතො ගුණෙ ආවජ්ජිත්වා පුජෙථාති.

ථෙරො පච්ඡිමමුඛනිස්සිතෙන සොපාණෙන ආරුය්හ කුච්ඡිවෙදිකාභූමියං පුජ්ඵපුජං කාතුං ආරද්ධො. වෙදිකාභූමියං පරිපුණ්ණානි පුජ්ඵානි පතිත්වා දුතියභූමියං ඡණ්ණපමාණෙන ඔධිනා පුරයිංසු. තතො ඔතරිත්වා පාදපිට්ඨිකපන්තිං පුජෙසි. සාපි පරිපුරි. පරිපුණ්ණභාවං ඤත්වා හෙට්ඨිමතලෙ විකිරන්තො අගමාසි. සබ්බං චෙතියඛිගණං පරිපුරි. තස්මිං පරිපුණ්ණෙ “සාමණෙර පුජ්ඵානි න ඛියන්ති”ති ආහ. පරිස්සාවනං, හත්තෙ, අධොමුඛං කරොථාති. අධොමුඛං කත්වා වාලෙසි, තදා පුජ්ඵානි ඛිණාති. පරිස්සාවනං සාමණෙරස්ස දත්වා සද්ධිං හත්ථිපාකාරෙන චෙතියං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා පරිවෙණං ගච්ඡන්තො වින්තෙසි – “යාව මහිද්ධිකො වතායං සාමණෙරො, සක්ඛිස්සති නු ඛො ඉමං ඉද්ධානුභාවං රක්ඛිතු”න්ති. තතො “න සක්ඛිස්සති”ති දිස්වා සාමණෙරමාහ – “සාමණෙර ත්වං ඉදානි මහිද්ධිකො, එවරුපං පන ඉද්ධිං නාසෙත්වා පච්ඡිමකාලෙ කාණපෙසකාරියා හත්ථෙන මද්දිතකඤ්ජියං පිච්ඡෙසි”ති. දහරකභාවස්ස නාමෙස දොසොයං, සො උපජ්ඣායස්ස කථායං සංවිජ්ජිත්වා – “කම්මට්ඨානං මෙ, හත්තෙ, ආවික්ඛථා”ති න යාවි, අමහාකං උපජ්ඣායො කිං වදන්ති තං පන අසුණන්තො විය අගමාසි.

ථෙරො මහාවෙතියඤ්ච මහාබොධිඤ්ච වන්දිත්වා සාමණෙරං පත්තච්චරං ගාහාපෙත්වා අනුපුබ්බෙන කුට්ඨෙත්තිස්සමහාවිහාරං අගමාසි. සාමණෙරො උපජ්ඣායස්ස පදානුපදිකො හුත්වා භික්ඛාචාරං න ගච්ඡති, “කතරං ගාමං පච්ඡථ, හත්තෙ,”ති පුච්ඡිත්වා පන “ඉදානි මෙ උපජ්ඣායො ගාමද්වාරං පත්තො හච්ඡෙති”ති ඤත්වා අත්තනො ච උපජ්ඣායස්ස ච පත්තච්චරං ගහෙත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං දත්වා පිණ්ඩාය පච්ඡති. ථෙරො සබ්බකාලං ඔවදති – “සාමණෙර මා එවමකාසි, පුච්ඡ්ජනිද්ධි නාම වලා අනිඛද්ධා, අසප්පායං රූපාදිආරම්මණං ලභිත්වා අප්පමත්තකෙනෙව භිජ්ජති, සන්තාය සමාපත්තියා පරිභිනාය බ්‍රහ්මවරියවාසො සන්ථම්භිතුං න සක්කොති”ති. සාමණෙරො “කිං කථෙති මය්හං උපජ්ඣායො”ති සොතුං න ඉච්ඡති, තථෙව කරොති. ථෙරො අනුපුබ්බෙන චෙතියවන්දනං කරොන්තො කම්මුඛිත්ථුවිහාරං නාම ගතො. තත්ථ වසන්තෙපි ථෙරෙ සාමණෙරො තථෙව කරොති.

අටෙකදිවසං එකා පෙසකාරකීනා අභිරුපා පට්ඨමවයෙ ධීනා කම්මබ්බන්දුගාමනො නික්බමිත්වා පදුමස්සරං ඔරුය්හ ගායමානා පුජ්ථානි භඤ්ජති. තස්මිං සමයෙ සාමණෙරො පදුමස්සරමත්ථකෙන ගච්ඡති, ගච්ඡන්තො පන සිලෙසිකාය කාණමච්ඡිකා විය තස්සා ගීතසද්දෙ බජ්ඣං. තාවදෙවස්ස ඉද්ධි අන්තරහිතා, ඡින්තපක්ඛකාකො විය අහොසි. සන්තසමාපත්තිබලෙන පන තත්ථෙව උදකපිටියෙ අපතිත්වා සිම්බලිතුලං විය පතමානං අනුපුබ්බෙන පදුමසරතීරෙ අට්ඨාසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස පත්තචීවරං දත්වා නිවත්ති. මහාපෙරො “පගෙවෙතං මයා දිට්ඨං, නිවාරියමානොපි න නිවත්තිස්සති”ති කිඤ්ච අවත්වා පිණ්ඩාය පාවිසි.

සාමණෙරො ගන්ත්වා පදුමසරතීරෙ අට්ඨාසි තස්සා පච්චුත්තරණං ආගමයමානො. සාපි සාමණෙරං ආකාසෙන ගච්ඡන්තඤ්ච පුන ආගන්ත්වා ධීතඤ්ච දිස්වා “අද්ධා එස මං නිස්සාය උක්කණ්ඨිතො”ති ඤත්වා “පටික්කම සාමණෙරා”ති ආහ. සො පටික්කමි. ඉතරා පච්චුත්තරිත්වා සාටකං නිවාසෙත්වා තං උපසඬකමිත්වා “කිං, භන්තෙ,”ති පුච්ඡි. සො තමත්ථං ආරොචෙසි. සා බහුහි කාරණෙහි සරාවාසෙ ආදීනවං බ්‍රහ්මචරියවාසෙ ආනිසංසඤ්ච දස්සෙත්වා ඔවදමානාපි තස්ස උක්කණ්ඨං විනොදෙතුං අසක්කොන්ති – “අයං මම කාරණා ඵවරුපාය ඉද්ධියා පරිභීනො, න දානි යුත්තං පරිච්චජිතු”න්ති ඉධෙව තිට්ඨාති වත්වා සරං ගන්ත්වා මාතාපිතුනං තං පවත්ති. ආරොචෙසි. තෙපි ආගන්ත්වා නානජ්ජකාරං ඔවදමානා වචනං අග්ගණ්භන්තං ආහංසු – “ත්වං අම්හෙ උච්චකුලාති සල්ලක්ඛෙසි, මයං පෙසකාරා. සක්ඛිස්සසි පෙසකාරකම්මං කාතු”න්ති සාමණෙරො ආහ – “උපාසක ගිහිභූතො නාම පෙසකාරකම්මං වා කරෙය්‍ය නළකාරකම්මං වා, කිං ඉමිනා සාටකමත්තෙන ලොභං කරොථා”ති. පෙසකාරො උදරෙ බද්ධසාටකං දත්වා සරං නෙත්වා ධීතරං අදාසි.

සො පෙසකාරකම්මං උග්ගණ්භිත්වා පෙසකාරෙහි සද්ධිං සාලාය කම්මං කරොති. අඤ්ඤෙසං ඉත්ථියො පාතොව භන්තං සම්පාදෙත්වා ආහරිංසු, තස්ස භරියා න තාව ආගච්ඡති. සො ඉතරෙසු කම්මං විස්සජ්ජෙත්වා භුඤ්ජමානෙසු තසරං වට්ටෙන්නො නිසීදි. සා පච්ඡා අගමාසි. අථ නං සො “අතිවීරන ආගතාසි”ති තජ්ජෙසි. මාතුගාමො ච නාම අපි චක්කවත්තිරාජානං අත්තනි පටිබද්ධවිත්තං ඤත්වා දාසං විය සල්ලක්ඛෙති. තස්මා සා ඵවමාහ – “අඤ්ඤෙසං සරෙ දාරුපණ්ණලොණාදීනි සන්තිහිතානි, බාහිරතො ආහරිත්වා දායකා පෙසනතකාරකාපි අත්ථි, අහං පන එකිකාව, ත්වම්පි මය්හං සරෙ ඉදං අත්ථි ඉදං නත්ථිති න ජානාසි. සචෙ ඉච්ඡසි, භුඤ්ජ, නො චෙ ඉච්ඡසි, මා භුඤ්ජා”ති. සො “න කෙවලඤ්ච උස්සුරෙ භන්තං ආහරසි, වාචායපි මං

සට්ඨෙසී” ති කුජ්ඣත්වා අඤ්ඤං පහරණං අපස්සන්තො තමෙව තසරදණ්ඩකං තසරතො ලුඤ්චිත්වා බිපි. සා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ඊසකං පරිවත්ති. තසරදණ්ඩකස්ස ච කොටි නාම තිබ්ණා හොති, සා තස්සා පරිවත්තමානාය අක්ඛිකොටියං පවිසිත්වා අට්ඨාසී. සා උභොහි හත්ථෙහි වෙගෙන අක්ඛිං අග්ගහෙසී, හින්තට්ඨානතො ලොහිතං පග්ගරති. සො තස්මිං කාලෙ උපජ්ඣායස්ස වචනං අනුස්සරි - “ඉදං සන්ධාය මං උපජ්ඣායො ‘අනාගතෙ කාලෙ කාණ්ටපෙසකාරියා හත්ථෙහි මද්දිතකඤ්ජියං පිට්ඨස්සසී’ ති ආහ, ඉදං ථෙරෙන දිට්ඨං හවිස්සති, අහො දීඝදස්සී අයො” ති මහාසද්දෙන රොදිතුං ආරහී. තමෙනං අඤ්ඤෙ - “අලං, ආචුසො, මා රොදි, අක්ඛි නාම හින්තං න සක්කා රොදනෙන පටිපාකතිකං කාතු” ති ආහංසු. සො “නාහමෙතමත්ථං රොදාමි, අපිච ඛො ඉමං සන්ධාය රොදාමි” ති සබ්බං පටිපාටියා කථෙසී. එවං උජ්ජන්තා සමට්ඨිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තන්ති.

අපරමිපි වත්ථු - තිංසමත්තා භික්ඛු කල්‍යාණිමහාවෙනියං වන්දිත්වා අට්ඨිමග්ගෙන මහාමග්ගං ඔතරමානා අන්තරාමග්ගෙ ඤාමබ්බත්තෙ කම්මං කත්වා ආගච්ඡන්තං එකං මනුස්සං අද්දසංසු. තස්ස සරිරං මසිමක්ඛිතං විය අහොසී. මසිමක්ඛිතංයෙව එකං කාසාවං කච්ඡං පිළෙත්වා නිවත්ථං, ඔලොකියමානො ඤාමබ්බාණුකො විය බායති. සො දිවසභාගෙ කම්මං කත්වා උපඨිස්ථිකායමානානං දාරුනං කල්‍යාණං උක්ඛිපිත්වා පිට්ඨියං විජ්ජකිණ්ණෙහි කෙසෙහි කුමමග්ගෙන ආගන්ත්වා භික්ඛුනං සම්මුඛෙ අට්ඨාසී. සාමණෙරා දිස්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔලොකයමානා, - “ආචුසො, තුය්හං පිතා තුය්හං මහාපිතා තුය්හං මාතුලො” ති හසමානා ගන්ත්වා “කොනාමො ත්වං උපාසකා” ති නාමං පුච්ඡිංසු. සො නාමං පුච්ඡිතො විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා දාරුකල්‍යාණං ඡඨිඛෙත්වා වත්ථං සංවිධාය නිවාසෙත්වා මහාථෙරෙ වන්දිත්වා “තිට්ඨථ තාව, හන්තෙ,” ති ආහ. මහාථෙරා අට්ඨංසු.

දහරසාමණෙරා ආගන්ත්වා මහාථෙරානං සම්මුඛාපි පරිභාසං කරොන්ති. උපාසකො ආහ - “හන්තෙ, තුමිහෙ මං පස්සිත්වා පරිහසථ, එත්තකෙනෙව මත්ථකං පත්තම්හාති මා සල්ලක්ඛෙථ. අහමිපි පුබ්බෙ තුම්හාදිසොච සමණො අහොසිං. තුම්හාකං පන විත්තෙකග්ගතාමත්තකම්පි නත්ථී, අහං ඉමස්මිං සාසනෙ මහිද්ධිකො මහානුභාවො අහොසිං, ආකාසං ගහෙත්වා පථවිං කරොමි, පථවිං ආකාසං. දුරං ගණ්හිත්වා සන්තිකං කරොමි, සන්තිකං දුරං. චක්කවාලසතසහස්සං බණෙන විනිවිජ්ඣාමි. හත්ථෙ මෙ පස්සථ, ඉදානි මක්කට්ඨත්ථසදිසා, අහං ඉමෙහෙව හත්ථෙහි ඉධ නිසින්තොච වන්දිමසුරියෙ පරාමසිං. ඉමෙසංයෙව පාදානං වන්දිමසුරියෙ පාදකථලිකං කත්වා නිසිදිං. එවරූපා මෙ ඉද්ධි පමාදෙන අන්තරහිතා, තුමිහෙ මා පමජ්ජිත්ථ. පමාදෙන හි

එවරුපං බ්‍යසනං පාපුණන්ති. අප්පමත්තා විහරන්තා ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරොන්ති. තස්මා තුම්හෙ මඤ්ඤෙව ආරම්මණං කරන්වා අප්පමත්තා හොථ, හන්තෙ,”ති තප්පෙත්වා ඔවාදමදාසි. තෙ තස්ස කට්ඨන්තස්සෙව සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා විපස්සමානා තිංසජනා තත්ථෙව අරහත්තං පාපුණිංසුති. එවම්පි උප්පන්නා සමථවිපස්සනා නිරුජ්ඣමානා අනත්ථාය සංවත්තන්තිති වෙදිතබ්බො.

අනුප්පන්නානං පාපකානන්ති වෙන්ථ “අනුප්පන්නො වා කාමාසවො න උප්පජ්ජති”තිආදීසු චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උප්පන්නානං පාපකානන්ති එත්ථ පන චතුබ්බිධං. උප්පන්නං චත්තමානුප්පන්නං භුත්වා විගතූප්පන්නං, ඔකාසකතූප්පන්නං, භූමිලද්ධූප්පන්නන්ති. තත්ථ යෙ කිලෙසා විජ්ජමානා උප්පාදාදිසමඬ්භිතො, ඉදං චත්තමානුප්පන්නං නාම. කම්මෙ පන ජවිතෙ ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධවිපාකො භුත්වා විගතං නාම. කම්මං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධං භවිත්වා විගතං නාම. තදුභයම්පි භුත්වා විගතූප්පන්නන්ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. කුසලාකුසලං කම්මං අඤ්ඤස්ස කම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති, එවං කතෙ ඔකාසෙ විපාකො උප්පජ්ජමානො ඔකාසකරණනො පට්ඨාය උප්පන්නොති සඬ්ඛං ගච්ඡති. ඉදං ඔකාසකතූප්පන්නං නාම. පඤ්චක්ඛන්ධා පන විපස්සනාය භූමි නාම. තෙ අතීතාදිහෙදා භොන්ති. තෙසු අනුසයිතකිලෙසා පන අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්නා වාති න චත්තබ්බො. අතීතඛන්ධෙසු අනුසයිතාපි හි අප්පභීනාව භොන්ති, අනාගතඛන්ධෙසු, පච්චුප්පන්නඛන්ධෙසු අනුසයිතාපි අප්පභීනාව භොන්ති. ඉදං භූමිලද්ධූප්පන්නං නාම. තෙනාහු පොරාණා – “තාසු තාසු භූමීසු අසමුග්ගාතිතකිලෙසා භූමිලද්ධූප්පන්නාති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති”ති.

අපරම්පි චතුබ්බිධං උප්පන්නං සමුදාචාරූප්පන්නං, ආරම්මණාධිගහිතූප්පන්නං, අවික්ඛම්භිතූප්පන්නං අසමුග්ගාතිතූප්පන්නන්ති. තත්ථ සම්පති චත්තමානංයෙව සමුදාචාරූප්පන්නං නාම. සකිං චක්ඛුති උම්මිලෙන්වා ආරම්මණෙ නිමිත්තෙ ගහිතෙ අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ කිලෙසා නුප්පජ්ජිස්සන්තිති න චත්තබ්බො. කස්මා? ආරම්මණස්ස අධිගහිතත්තා. යථා කිං? යථා ධීරරුක්ඛස්ස කුයාරියා ආහතාහතට්ඨානෙ ධීරං න නික්ඛම්ස්සතිති න චත්තබ්බං, එවං. ඉදං ආරම්මණාධිගහිතූප්පන්නං නාම. සමාපත්තියා අවික්ඛම්භිතා කිලෙසා පන ඉමස්මිං නාම යානෙ නුප්පජ්ජිස්සන්තිති න චත්තබ්බො. කස්මා? අවික්ඛම්භිතත්තා. යථා කිං? යථා සචෙ ධීරරුක්ඛෙ කුයාරියා ආහනෙය්‍යුං, ඉමස්මිං නාම යානෙ ධීරං න නික්ඛමෙය්‍යාති න

වත්තබ්බං, එවං. ඉදං අවික්ඛම්භිතුප්පන්නං නාම. මග්ගෙන අසමුග්ගාතිතකිලෙසා පන භවග්ගෙ නිබ්බත්තස්සාපි උප්පජ්ජන්තිති පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. ඉදං අසමුග්ගාතිතුප්පන්නං නාම.

ඉමෙසු උප්පන්නෙසු වත්තමානුප්පන්නං භුත්වා විගතතුප්පන්නං ඔකාසකතුප්පන්නං සමුදාචාරුප්පන්නන්ති වතුබ්බිධං උප්පන්නං න මග්ගවජ්ඣං, භූමිලද්ධුප්පන්නං ආරම්මණාධිගහිතුප්පන්නං අවික්ඛම්භිතුප්පන්නං අසමුග්ගාතිතුප්පන්නන්ති වතුබ්බිධං මග්ගවජ්ඣං. මග්ගො හි උප්පජ්ජමානො එතෙ කිලෙසෙ පජ්භති. සො යෙ කිලෙසෙ පජ්භති, තෙ අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්නා වාති න වත්තබ්බා. චුත්තම්පි චෙතං -

“හඤ්චි අතීතෙ කිලෙසෙ පජ්භති, තෙන හි බිණං බෙපෙති, නිරුද්ධං නිරොධෙති, විගතං විගමෙති අත්ථඨගතං අත්ථඨගමෙති. අතීතං යං නත්ථි, තං පජ්භති. හඤ්චි අනාගතෙ කිලෙසෙ පජ්භති, තෙන හි අජාතං පජ්භති, අනිබ්බත්තං, අනුප්පන්නං, අපාකුභුතං පජ්භති. අනාගතං යං නත්ථි, තං පජ්භති, හඤ්චි පච්චුප්පන්නෙ කිලෙසෙ පජ්භති, තෙන හි රත්තො රාගං පජ්භති, දුට්ඨො දොසං, මුල්ලො මොහං, විනිබ්බද්ධො මානං, පරාමට්ඨො දිට්ඨිං, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චං, අනිට්ඨඨගතො විචිකිච්ඡං, ථාමගතො අනුසයං පජ්භති. කණ්හසුක්කධම්මා යුගනද්ධා සමමෙව වත්තන්ති. සංකිලෙසිකා මග්ගභාවනා භොති...පෙ.... තෙන හි නත්ථි මග්ගභාවනා, නත්ථි ඵලසච්ඡිකිරියා, නත්ථි කිලෙසජ්ජහානං, නත්ථි ධම්මාභිසමයොති. අත්ථි මග්ගභාවනා...පෙ.... අත්ථි ධම්මාභිසමයොති. යථා කථං විය, සෙය්‍යථාපි තරුණො රුක්ඛො අජාතඵලො...පෙ.... අපාකුභුතායෙව න පාකුභවන්ති”ති.

ඉති පාළියං අජාතඵලරුක්ඛො ආගතො, ජාතඵලරුක්ඛෙන පන දීපෙතබ්බං. යථා හි සඵලො තරුණමිබරුක්ඛො, තස්ස ඵලානි මනුස්සා පරිභුඤ්ජෙය්‍යං, සෙසානි පාතෙත්වා පච්ඡියො පුරෙය්‍යං. අථඤ්ඤො පුරිසො තං ඵරසුනා ඡින්දෙය්‍ය, තෙනස්ස නෙව අතීතානි ඵලානි නාසිතානි භොන්ති, න අනාගතපච්චුප්පන්නානි නාසිතානි. අතීතානි හි මනුස්සෙහි පරිභුත්තානි, අනාගතානි අනිබ්බත්තානි, න සක්කා නාසෙතුං. යස්මිං පන සමයෙ සො ඡින්තො, තදා ඵලානියෙව නත්ථිති පච්චුප්පන්නානිපි අනාසිතානි. සචෙ පන රුක්ඛො අච්ඡින්නො, අථස්ස පථවීරසඤ්ච ආපොරසඤ්ච ආගම්ම යාති ඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යං, තානි නාසිතානි භොන්ති. තානි හි අජාතානෙව න ජායන්ති, අනිබ්බත්තානෙව න නිබ්බත්තන්ති, අපාකුභුතානෙව න පාකුභවන්ති, එවමෙව මග්ගො නාපි අතීතාදිහෙදෙ කිලෙසෙ පජ්භති, නාපි න පජ්භති. යෙසඤ්ඤි කිලෙසානං මග්ගෙන ඛන්ධෙසු අපරිඤ්ඤාතෙසු උප්පත්ති සියා, මග්ගෙන

උප්පජ්ජිත්වා බන්ධානං පරිඤ්ඤාතත්තා තෙ කිලෙසා අජාතාව න ජායන්ති,
අනිබ්බත්තාව න නිබ්බත්තන්ති, අපාතුභූතාව න පාතුභවන්ති, තරුණපුත්තාය
ඉත්ථියා පුත අවිජායනත්ථං, බ්‍යාධිතානං රොගවූපසමනත්ථං පිතභෙසජ්ජෙහි
වාපි අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො. එවං මග්ගො යෙ කිලෙසෙ පජහති, තෙ
අතීතා වා අනාගතා වා පච්චුප්පන්තා වාති න වත්තබ්බා, න ච මග්ගො
කිලෙසෙ න පජහති. යෙ පන මග්ගො කිලෙසෙ පජහති, තෙ සන්ධාය
“උප්පන්තානං පාපකාන”න්තිආදි වුත්තං.

න කෙවලඤ්ච මග්ගො කිලෙසෙයෙව පජහති, කිලෙසානං පන අප්පභීනත්තා
යෙ ච උප්පජ්ජෙය්‍යුං උපාදින්නකක්ඛන්ධා, තෙපි පජහතියෙව. වුත්තම්පි වෙනං
– “සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සත්ත
භවෙ යපෙත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යුං නාමඤ්ච රූපඤ්ච,
එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්ති”ති (වුළුති. 6) විත්ථාරො. ඉති මග්ගො
උපාදින්නඅනුපාදින්නතො වුට්ඨාති. භවවසෙන පන සොතාපත්තිමග්ගො
අපායභවතො වුට්ඨාති, සකදාගාමීමග්ගො සුගතිභවෙකදෙසතො,
අනාගාමීමග්ගො සුගතිකාමභවතො, අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො
වුට්ඨාති. සබ්බභවෙහි වුට්ඨාතියෙවාතිපි වදන්ති.

අථ මග්ගක්ඛණෙ කථං අනුප්පන්තානං උප්පාදාය භාවනා හොති, කථං වා
උප්පන්තානං ධීතියාති. මග්ගප්පවත්තියායෙව. මග්ගො හි පවත්තමානො
පුබ්බෙ අනුප්පන්තපුබ්බත්තා අනුප්පන්තො නාම වුච්චති. අනාගතපුබ්බඤ්චි
යානං ආගන්ත්වා අනනුභූතපුබ්බං වා ආරම්මණං අනුභවිත්වා වත්තාරො
භවන්ති “අනාගතට්ඨානං ආගතම්භා, අනනුභූතං ආරම්මණං අනුභවාමා”ති.
යා වස්ස පවත්ති, අයමෙව ධීති නාමාති ධීතියා භාවෙතීතිපි වත්තුං වට්ටති.

ඉද්ධිපාදෙසු සඬ්ඛෙපකථා වෙතොබ්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.185 ආදයො) වුත්තා.
උපසමමානං ගච්ඡති, කිලෙසුපසමත්ථං වා ගච්ඡතිති උපසමගාමී.
සම්බුජ්ඣමානා ගච්ඡති, මග්ගසම්බොධත්ථාය වා ගච්ඡතිති සම්බොධගාමී.

විවෙකනිස්සිතාදීති සබ්බාසවසංවරෙ වුත්තාති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො,
විත්ථාරතො පනායං බොධිපක්ඛියකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

248. විමොක්ඛකථායං විමොක්ඛෙති කෙනට්ඨෙන විමොක්ඛා,
අධිමුච්චනට්ඨෙන. කො පනායං අධිමුච්චනට්ඨො නාම? පච්චනීකධම්මෙහි ච
සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො, ආරම්මණෙ ච අභිරතිවසෙන සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො,
පිතුඅඬිකෙ විස්සට්ඨභිගපච්චභිගස්ස දාරකස්ස සයනං විය අනිග්ගහිතභාවෙන
නිරාසඬිකතාය ආරම්මණෙ පවත්තිති වුත්තං හොති. අයං පනත්ථො

පච්ඡිමවිමොක්ඛෙ නත්ථි, පුරිමෙසු සබ්බෙසු අත්ථි. රුපී රූපානි පස්සතීති එත්ථ අජ්ඣත්තකෙසාදීසු නීලකසිණාදිවසෙන උප්පාදිතං රූපජ්ඣානං රූපං, තදස්ස අත්ථිති රුපී. බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති බහිද්ධාපි නීලකසිණාදීනි රූපානි ඥානවක්ඛුනා පස්සති. ඉමිනා අජ්ඣත්ත බහිද්ධාවත්ථුකෙසු කසිණෙසු උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස වත්තාරිපි රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි.

අජ්ඣත්තං අරූපසඤ්ඤීති අජ්ඣත්තං න රූපසඤ්ඤී, අත්තනො කෙසාදීසු අනුප්පාදිතරූපාවචරජ්ඣානොති අත්ථො. ඉමිනා බහිද්ධා පරිකමිමං කත්වා බහිද්ධාව උප්පාදිතජ්ඣානස්ස රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි. සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති ඉමිනා සුච්ඡද්ධෙසු නීලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු ඥානානි දස්සිතානි. තත්ථ කිඤ්චාපි අන්තොඅප්පනායං සුභන්ති ආභොගො නත්ථි, යො පන සුච්ඡද්ධං සුභකසිණං ආරම්මණං කත්වා විහරති, සො යස්මා සුභන්ති අධිමුත්තො භොතීති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ පන ‘‘කථං සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති විමොක්ඛො. ඉධ හික්ඛු මෙත්තාසභගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා භොන්ති. කරුණාසභගතෙන, මුදිතාසභගතෙන, උපෙක්ඛාසභගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා භොන්ති. එවං සුභන්තෙව අධිමුත්තො භොතීති විමොක්ඛො’’ති (පටි. ම. 1.212) වුත්තං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. අයං අට්ඨමො විමොක්ඛොති අයං චතුත්තං බන්ධානං සබ්බසො විස්සට්ඨත්තා විමුත්තත්තා අට්ඨමො උත්තමො විමොක්ඛො නාම.

249. අභිභායතනකථායං අභිභායතනානීති අභිභවනකාරණානි. කිං අභිභවන්ති? පච්චනීකධම්මෙපි ආරම්මණානිපි. තානි හි පටිපක්ඛහාවෙන පච්චනීකධම්මෙ අභිභවන්ති, පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරිතාය ආරම්මණානි. අජ්ඣත්තං රූපසඤ්ඤීතිආදීසු පන අජ්ඣත්තරූපෙ පරිකමිමවසෙන අජ්ඣත්තං රූපසඤ්ඤී නාම භොති. අජ්ඣත්තඤ්ච නීලපරිකමිමං කරොන්තො කෙසෙ වා පිත්තෙ වා අක්ඛිතාරකාය වා කරොති, පිතපරිකමිමං කරොන්තො මෙදෙ වා ඡවියා වා හත්ථතලපාදතලෙසු වා අක්ඛිතං පිතට්ඨානෙ වා කරොති, ලොහිතපරිකමිමං කරොන්තො මංසෙ වා ලොහිතෙ වා ජීවිහාය වා අක්ඛිතං රත්තට්ඨානෙ වා කරොති, ඔදාතපරිකමිමං කරොන්තො අට්ඨිමිහි වා දන්තෙ වා නබ්බෙ වා අක්ඛිතං සෙතට්ඨානෙ වා කරොති. තං පන සුනීලං සුපිතකං සුලොහිතකං සුඔදාතං න භොති, අසුච්ඡද්ධමෙව භොති.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති යස්සෙතං පරිකම්මං අප්ඤ්ඤානං උප්පන්නං හොති, නිමිත්තං පන බහිද්ධා, සො එවං අප්ඤ්ඤානං පරිකම්මස්ස බහිද්ධා ව අප්පනාය වසෙන – “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතී”ති වුච්චති. පරිත්තානීති අවධිසීතානි. සුචණ්ණදුබ්බණ්ණානීති සුචණ්ණානි වා හොන්තු දුබ්බණ්ණානි වා, පරිත්තවසෙනෙව ඉදමභිභායතනං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තානි අභිභුය්‍යානි යථා නාම සම්පන්නගහණිකො කට්ඨජුමත්තං හත්තං ලභිත්වා “කිමෙත්ථ භුඤ්ජිතබ්බං අත්ථී”ති සඬකඬිසීත්වා එකකබ්ලමෙව කරොති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො – “කිමෙත්ථ පරිත්තකෙ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ථී, නායං මම භාරො”ති තානි රූපානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො. ඡානාමි පස්සාමීති ඉමිනා පනස්ස ආහොගො කටීතො, සො ව බො සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස, න අන්තොසමාපත්තියං. එවංසඤ්ඤී හොතීති ආහොගසඤ්ඤායපි ඤානසඤ්ඤායපි එවංසඤ්ඤී හොති. අභිභවසඤ්ඤා නිස්ස අන්තොසමාපත්තියං අත්ථී, ආහොගසඤ්ඤා පන සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්සෙව.

අප්පමාණානීති වධිසීතප්පමාණානි, මහන්තානීති අත්ථො. අභිභුය්‍යානි එත්ථ පන යථා මහග්ගසො පුරිසො එකං හත්තවධිසීතකං ලභිත්වා “අඤ්ඤාපි හොතු, අඤ්ඤාපි හොතු, කිමෙසා මය්හං කරස්සතී”ති තං න මහන්තතො පස්සති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො “කිමෙත්ථ සමාපජ්ජිතබ්බං, නයිදං අප්පමාණං, න මය්හං චිත්තෙකග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථී”ති තානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො.

අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤීති අලාභිතාය වා අනත්ථිකතාය වා අප්ඤ්ඤානරූපෙ පරිකම්මසඤ්ඤාචරතිතො. එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති යස්ස පරිකම්මම්පි නිමිත්තම්පි බහිද්ධාව උප්පන්නං, සො එවං බහිද්ධා පරිකම්මස්ස වෙව අප්පනාය ව වසෙන – “අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතී”ති වුච්චති. සෙසමෙත්ථ චතුත්ථාභිභායතනෙ වුත්තනයමෙව. ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං විතක්කවර්තවසෙන ආගතං, අප්පමාණං මොහවර්තවසෙන, සුචණ්ණං දොසවර්තවසෙන, දුබ්බණ්ණං රාගවර්තවසෙන. එතෙසඤ්ඤි එතානි සප්පායානි. සා ව නෙසං සප්පායනා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙවරියනිද්දෙසෙ වුත්තා.

පඤ්චමඅභිභායතනාදීසු නිලානීති සබ්බසඬගාහිකවසෙන වුත්තං. නිලවණ්ණානීති වණ්ණවසෙන. නිලනිදස්සනානීති නිදස්සනවසෙන.

අපඤ්ඤායමානවිවරානි අසම්භින්නවණ්ණානි එකනීලානෙව භුත්වා දිස්සන්තීති වුත්තං හොති. නීලනිභාසානීති ඉදං පන ඔභාසවසෙන වුත්තං, නීලොභාසානි නීලපභායුත්තානීති අත්ථො. එතෙන නෙසං සුචිසුද්ධතං දස්සෙති. විසුද්ධවණ්ණවසෙනෙව හි ඉමානි චත්තාරි අභිභායතනානි වුත්තානි. උමාපුප්ඵත්ති එතඤ්ඤි පුප්ඵං සිනිද්ධං මුදුං දිස්සමානමපි නීලමෙව හොති. ගිරිකණ්ණිකපුප්ඵාදීනි පන දිස්සමානානි සෙනධාතුකානි හොන්ති. තස්මා ඉදමෙව ගහිතං, න තානි. බාරාණසෙය්‍යකන්ති බාරාණසියං භවං. තත්ථ කිර කප්පාසොපි මුදු, සුත්තකන්තිකායොපි තත්තවායාපි ඡෙකා, උදකමපි සුචි සිනිද්ධං, තස්මා චත්ථං උභතොභාගවිමට්ඨං හොති, ද්වීසු පස්සෙසු මට්ඨං මුදු සිනිද්ධං බායති. ජිතානීතිආදීසු ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “නීලකසිණං උග්ගණ්හන්තො නීලස්මි. නිමිත්තං ගණ්හාති පුප්ඵස්මි. වා චත්ථස්මි. වා වණ්ණධාතුයා වා”තිආදිකං පනෙත්ථ කසිණකරණඤ්චෙව පරිකම්මඤ්ච අප්පනාවිධානඤ්ච සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො වුත්තමෙව.

අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තානි ඉතො පුබ්බෙසු සතිපට්ඨානාදීසු තෙ ධම්මෙ භාවෙත්වා අරහත්තප්පත්තාව අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තා නාම හොන්ති, ඉමෙසු පන අට්ඨසු අභිභායතනෙසු විණ්ණවසිභාවායෙව අභිඤ්ඤාචොසානපාරමිප්පත්තා නාම.

250. කසිණකථායං සකලට්ඨෙන කසිණානි, තදාරම්මණානං ධම්මානං බ්‍රහ්මකට්ඨෙන අධිට්ඨානට්ඨෙන වා ආයතනානි. උද්ධන්ති උපරි ගගනතලාහිමුඛං. අධොති හෙට්ඨා භූමිතලාහිමුඛං. තිරියන්ති බ්‍රහ්මකට්ඨෙහිමුඛෙ සමන්තා පරිවිජින්නිවා. එකච්චො හි උද්ධමෙව කසිණං වඩ්ඪෙති, එකච්චො අධො, එකච්චො සමන්තතො. තෙන තෙන කාරණෙන එවං පසාරෙති ආලොකමිව රූපදස්සනකාමො. තෙන වුත්තං – “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති උද්ධංඅධොතිරිය”න්ති. අද්වයන්ති දිසාඅනුදිසාසු අද්වයං. ඉදං පන එකස්ස අඤ්ඤාභාවානුපගමනත්ථං වුත්තං. යථා හි උදකං පට්ටිස්ස සබ්බදිසාසු උදකමෙව හොති අනඤ්ඤං, එවමෙවං පථවිකසිණං පථවිකසිණමෙව හොති, නත්ථී තස්ස අඤ්ඤො කසිණසම්භෙදොති. එස නයො සබ්බත්ථං. අප්පමාණන්ති ඉදං තස්ස තස්ස ඵරණඅප්පමාණවසෙන වුත්තං. තඤ්ඤි චෙතසා ඵරන්තො සකලමෙව ඵරති, අයමස්ස ආදි, ඉදං මජ්ඣන්ති පමාණං ගණ්හාතීති. විඤ්ඤාණකසිණන්ති චෙත්ථ කසිණග්ගාට්ඨාකායෙ පවත්තං විඤ්ඤාණං. තත්ථ කසිණවසෙන කසිණග්ගාට්ඨාකායෙ, කසිණග්ගාට්ඨාකාසවසෙන තත්ථ පවත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංඅධොතිරියතා වෙදිතබ්බො. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො.

කම්මට්ඨානභාවනානායෙන පනෙනාති පට්ඨිකසිණාදීති විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තානෙව. ඉධාපි විණ්ණවසිභාවෙනෙව අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා භොන්තිති වෙදිතබ්බං. තථා ඉතො අනන්තරෙසු චතුසු ඤානෙසු. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං මහාඅස්සපුරසුත්තෙ වුත්තමෙව.

252. විපස්සනාඤාණෙ පන රුපීතිආදීනමත්ථො වුත්තොයෙව. එත්ථ සිතමෙත්ථ පටිබද්ධන්ති එත්ථ වාතුමහාභුතිකෙ කායෙ නිස්සිතඤ්ච පටිබද්ධඤ්ච. සුභොති සුන්දරො. ඡාතිමාති සුපරිසුද්ධආකරසමුට්ඨිතො. සුපරිකම්මකතොති සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනීතපාසාණසක්ඛරො. අවිජ්ජාති තනුවිජ්ජි. විජ්ජසන්නොති සුට්ඨු විජ්ජසන්නො. සබ්බාකාරසම්පන්නොති ධොවන වෙධනාදීහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි සම්පන්නො. නීලන්තිආදීහි චණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙති. තාදිසඤ්චි ආවුතං පාකටං භොති.

එවමෙව බොති එත්ථ එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං — මණි විය හි කරජකායො. ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී හික්ඛු. හත්ථෙ කරිත්වා පච්චවෙක්ඛතො “අයං බො මණි”ති මණිතො ආවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං අභිනීහරිත්වා නිසිත්තස්ස හික්ඛුතො වාතුමහාභුතිකකායස්ස ආවිභූතකාලො. “තත්ත්වං සුත්තං ආවුත”න්ති සුත්තස්ස ආවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං අභිනීහරිත්වා නිසිත්තස්ස හික්ඛුතො තදාරම්මණානං එස්සපඤ්චමකානං වා සබ්බවිත්තවෙතසිකානං වා විපස්සනාඤාණස්සෙව වා ආවිභූතකාලොති.

කිං පනෙතං ඤාණස්ස ආවිභූතං, පුග්ගලස්සාති. ඤාණස්ස, තස්ස පන ආවිභාවත්තා පුග්ගලස්ස ආවිභූතාව භොන්ති. ඉදඤ්ච විපස්සනාඤාණං මග්ගස්ස අනන්තරං, එවං සන්නෙපි යස්මා අභිඤ්ඤාවාලෙ ආරද්ධෙ එතස්ස අන්තරාවාලො නත්ථි, තස්මා ඉධෙව දස්සිතං. යස්මා ච අනිච්චාදිවසෙන අකතසම්මසනස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවසද්දං සුණන්තො පුබ්බෙතිවාසානුස්සනියා හෙරවෙ ඛන්ධෙ අනුස්සරතො දිබ්බෙන චක්ඛුතා හෙරවරූපං පස්සතො භයසන්නායො උප්පජ්ජති, න අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසනස්ස, තස්මා අභිඤ්ඤාපත්තස්ස භයවිනොදකහෙතුසම්පාදනත්ථමිච්ච ඉදං ඉධෙව දස්සිතං. ඉධාපි අරහත්තවසෙතෙව අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තතා වෙදිතබ්බං.

253. මනොමයිද්ධියං විණ්ණවසිතාය. තත්ථ මනොමයන්ති මනෙන නිබ්බත්තං. සබ්බඛගපච්චඛිගිත්ති සබ්බෙහි අඛිගෙහි ච පච්චඛිගෙහි ච සමන්තාගතං. අභීනින්ද්‍රියන්ති සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්ද්‍රියං. ඉද්ධිමතා

නිමිතරූපඤ්ඤා සචෙ ඉද්ධිමා ඔදානො, තම්පි ඔදානං. සචෙ අවිද්ධකණ්ණො, තම්පි අවිද්ධකණ්ණන්ති එවං සබ්බාකාරෙහි තෙන සදිසමෙව හොති. මුඤ්ජමහා ඊසිකන්තිආදි උපමත්තයම්පි තං සදිසභාවදස්සන්තංමෙව චුත්තං. මුඤ්ජසදිසා එව හි තස්ස අන්තො ඊසිකා හොති. කොසසදිසොයෙව අසී, වට්ටාය කොසියා වට්ටං අසිමෙව පක්ඛිපන්ති, පත්ථාය පත්ථං.

කරණධාති ඉදම්පි අභිකඤ්චුකස්ස නාමං, න විලීවකරණධකස්ස. අභිකඤ්චුකො හි අභිනා සදිසොව හොති. තත්ථ කිඤ්චාපි “පුරිසො අභිං කරණධා උද්ධරෙය්‍යා”ති හත්ථෙන උද්ධරමානො විය දස්සිතො, අථ බො විත්තෙනෙවස්ස උද්ධරණං වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤා අභි නාම සජාතියං යීතො, කට්ඨන්තරං වා රුක්ඛන්තරං වා නිස්සාය, තවතො සරීරනික්කඩ්ඪනපයොගසඬ්ඛාතෙන ථාමෙන, සරීරං බාදමානං විය පුරාණතථං ජිගුච්ඡන්තොති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි සයමෙව කඤ්චුකං ජහාති, න සක්කා තතො අඤ්ඤාන උද්ධරිතුං. තස්මා විත්තෙන උද්ධරණං සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති මුඤ්ජාදිසදිසං ඉමස්ස හික්ඛුතො සරීරං, ඊසිකාදිසදිසං නිමිතරූපන්ති ඉදමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං. නිමිමානවිධානං පනෙත්ථ පරතො ව ඉද්ධිවිධාදිපඤ්චඅභිඤ්ඤාකථා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාති තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. උපමාමත්තමෙව හි ඉධ අධිකං.

තත්ථ ඡෙකකුම්භකාරාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණලාභී හික්ඛු දට්ඨබ්බො. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. ඉච්ඡිතිච්ඡිතභාජනවිකතිආදිකරණං විය තස්ස හික්ඛුතො විකුබ්බනං දට්ඨබ්බං. ඉධාපි විණ්ණවසිතාවසෙනෙව අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිජ්ජත්තතා වෙදිතබ්බා. තථා ඉතො පරාසු චතුසු අභිඤ්ඤාසු.

255. තත්ථ දිබ්බසොතධාතුඋපමායං සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අජ්ජකසිරෙනෙවාති නිද්දුක්ඛෙනෙව. විඤ්ඤාපෙය්‍යාති ජානාපෙය්‍ය. තත්ථ එවං වාතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙත්තෙ සඬ්ඛධමකෙ “සඬ්ඛසද්දො අය”න්ති වචන්ථාපෙත්තානං සත්තානං තස්ස සඬ්ඛසද්දස්ස ආවිභූතකාලො විය යොගිතො දුරසන්තිකභෙදානං දිබ්බානඤ්චෙව මානුසකානඤ්ච සද්දානං ආවිභූතකාලො දට්ඨබ්බො.

256. වෙතොපරියඤ්ඤාණ-උපමායං දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බතෙන සමන්තාගතො. මණ්ඩනකජාතිකොති යුවාපි සමානො න අලසියො කිලිට්ඨවත්ථසරීරො, අථ බො මණ්ඩනකපකතිකො, දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ න්භායිත්වා සුද්ධවත්ථ-පරිදහන-අලඬිකාරකරණසිලොති අත්ථො.

සකණිකන්ති කාලතිලකවඩ්ඛ-මුඛදුසිපිළකාදීනං අඤ්ඤතරෙන සදොසං. තත්ථ යථා තස්ස මුඛනිමිත්තං පච්චවෙක්ඛතො මුඛදොසො පාකටො හොති, එවං වෙනොපරියඤාණාය චිත්තං අභිනීහරිත්වා නිසින්නස්ස හික්ඛුනො පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකටං හොතිති වෙදිතබ්බං. පුබ්බෙනිවාසඋපමාදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං මහාඅස්සපුරෙ වුත්තමෙව.

259. අයං බො උදාසි පඤ්චමො ධම්මොති එකුනචීසති පබ්බානි පටිපදාවසෙන එකං ධම්මං කත්වා පඤ්චමො ධම්මොති වුත්තො. යථා හි අට්ඨකනාගරසුත්තෙ (ම. නි. 2.17 ආදයො) එකාදස පබ්බානි පුච්ඡාවසෙන එකධම්මො කතො, එවමිධ එකුනචීසති පබ්බානි පටිපදාවසෙන එකො ධම්මො කතොති වෙදිතබ්බානි. ඉමෙසු ච පන එකුනචීසතියා පබ්බෙසු පටිපාටියා අට්ඨසු කොට්ඨාසෙසු විපස්සනාඤාණෙ ච ආසවක්ඛයඤාණෙ ච අරහත්තවසෙන අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තතා වෙදිතබ්බා, සෙසෙසු විණ්ණවසිභාවවසෙන. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසකුලුදාසිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සමණමුණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

260. එවං මෙ සුතන්ති සමණමුණ්ඩිකසුත්තං. තත්ථ උග්ගාහමානොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස නාමං. සුමනොති පකතිනාමං. කිඤ්චි කිඤ්චි පන උග්ගහිතුං උග්ගාහෙතුං සමත්ථතාය උග්ගාහමානොති නං සඤ්ජානන්ති. සමයං පවදන්ති එත්ථාති සමයප්පවාදකං. තස්මිං කිර යානෙ වඩ්ඪිකාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිප්පභූතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ච පබ්බජිතා සන්නිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්ති කට්ඨන්ති දීපෙන්නි, තස්මා සො ආරාමො සමයප්පවාදකොති වුච්චති. ස්වෙව තින්ද්‍රකාචීරසඬ්ඛාතාය තිම්බරුසකරුක්ඛපන්නියා පරික්ඛිත්තත්තා තින්ද්‍රකාචීරං. යස්මා පනෙත්ථ පයමං එකා සාලා අහොසි, පච්ඡා මහාපුඤ්ඤං පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා, තස්මා තමෙව එකං සාලං උපාදාය ලද්ධනාමවසෙන එකසාලකොති වුච්චති. මල්ලිකාය පන පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුප්ඵළසඤ්ජන්තො ආරාමොති කත්වා මල්ලිකාය ආරාමොති සඬ්ඛං ගතො. තස්මිං සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාචීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ. පටිවසතීති වාසථාසුතාය වසති. දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්ස දිවා නාම මජ්ඣන්භාතික්කමො, තස්මිං දිවස්සස්ස දිවාභූතෙ අතික්කන්තමත්තෙ මජ්ඣන්හිකෙ නික්ඛමීති අත්ථො. පටිසල්ලිනොති තතො

තතො රූපාදිගොචරතො චිත්තං පටිසංභරිත්වා ලීනො, කුමාරතිසෙවනවසෙන එකිභාවං ගතො. මනොභාවනීයානන්ති මනවඨ්ඨනකානං, යෙ ආවජ්ජතො මනසිකරොතො චිත්තං විනිවරණං හොති උත්තමති වඨ්ඨති. යාවතාති යත්තකා. අයං තෙසං අඤ්ඤතරොති අයං තෙසං අබ්භන්තරො එකො සාවකො. අජ්ජෙව නාමාති තස්ස උපසඬකමනං පත්ථයමානො ආහ. පත්ථනාකාරණං පන සන්දකසුත්තෙ වුත්තමෙව.

261. එතදවොචාති දන්දපඤ්ඤො අයං ගහපති, ධම්මකථාය නං සඬගණ්හිත්වා අත්තතො සාවකං කර්ස්සාමීති මඤ්ඤමානො එතං “චතුහි බො”ති ආදිවචනං අවොච. තත්ථ පඤ්ඤපෙමීති දස්සෙමි යපෙමි. සම්පන්නකුසලන්ති පරිපුණ්ණකුසලං. පරමකුසලන්ති උත්තමකුසලං. අයොජ්ඣන්ති වාදයුද්ධෙන යුජ්ඣන්ති වාලෙතුං අසක්කුණෙය්‍යං අවලං නික්කම්පං ථීරං. න කරොතීති අකරණමත්තමෙව වදති, එත්ථ පන සංවරජ්ජහානං වා පටිසෙවනජ්ජහානං වා න වදති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

නෙව අභිනන්දීති තිත්ථියා නාම ජානිත්වාපි අජානිත්වාපි යං වා තං වා වදන්තීති මඤ්ඤමානො නාභිනන්දි. න පටික්කොසීති සාසනස්ස අනුලොමං විය පසන්නාකාරං විය වදතීති මඤ්ඤමානො න පටිසෙධෙති.

262. යථා උග්ගාහමානස්සාති යථා තස්ස වචනං, එවං සන්නෙ උත්තානසෙය්‍යකො කුමාරො අයොජ්ඣසමණො ථීරසමණො භවිස්සති, මයං පන එවං න වදාමාති දීපෙති. කායොතිපි න භොතීති සකකායො පරකායොතිපි විසෙසඤාණං න හොති. අඤ්ඤත්‍රු එන්ද්‍රිතමත්තාති පච්චත්ථරණෙ වලිසම්පස්සෙන වා මඬ්ගුලදට්ඨෙන වා කායඑන්ද්‍රිතමත්තං නාම හොති. තං යපෙත්වා අඤ්ඤං කායෙන කරණකම්මං නාම නත්ථී. තම්පි ව කිලෙසසහගතවිත්තෙනෙව හොති. වාචාතිපි න භොතීති මිච්ඡාවාචා සම්මාවාචාතිපි නානත්තං න හොති. රොදිතමත්තාති ජීසවිජාපිපාසාපරෙතස්ස පන රොදිතමත්තං හොති. තම්පි කිලෙසසහගතවිත්තෙනෙව. සඬකජ්ජොති මිච්ඡාසඬකජ්ජො සම්මාසඬකජ්ජොතිපි නානත්තං න හොති. විකුජ්ජමත්තාති විකුජ්ජමත්තං රොදනහසිතමත්තං හොති. දහරකුමාරකානඤ්ඤි චිත්තං අතීතාරම්මණං පවත්තති, නිරයතො ආගතා නිරයදුක්ඛං සරිත්වා රොදන්ති, දෙවලොකතො ආගතා භසන්ති, තම්පි කිලෙසසහගතවිත්තෙනෙව හොති. ආජීවොති මිච්ඡාජීවො සම්මාජීවොතිපි නානත්තං න හොති. අඤ්ඤත්‍රු මාතුථඤ්ඤාති ථඤ්ඤවොරදාරකා නාම හොන්ති, මාතරි ධීරං පායන්ති යා අපිච්චා අඤ්ඤවිහිතකාලෙ පිට්ඨිපස්සෙන ආගන්ත්වා ථඤ්ඤං පිචන්ති.

එත්තකං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො මිච්ඡාජීවො නත්ථි. අයමපි කිලෙසසහගතවිත්තෙනෙව හොතීති දස්සෙති.

263. එවං පරිබ්බාජකවාදං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි සයං සෙක්ඛභූමියං මාතිකං යපෙන්නො චතුභි බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ සමධිග්ගහ නිට්ඨතීති විසෙසෙත්වා නිට්ඨති. න කායෙන පාප කම්මන්තිආදීසු න කෙවලං අකරණමත්තමෙව, භගවා පන එත්ථ සංවරජපහානපටිසඬ්ඛා පඤ්ඤාපෙති. තං සන්ධායෙවමාහ. න වෙව සම්පන්නකුසලන්තිආදි පන ඛිණ්ණාසවං සන්ධාය චුත්තං.

ඉදානි අසෙක්ඛභූමියං මාතිකං යපෙන්නො දසභි බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ තිණි පදානි නිස්සාය ද්වෙ පයමචතුක්කා යපිතා, එකං පදං නිස්සාය ද්වෙ පච්ඡිමචතුක්කා. අයං සෙක්ඛභූමියං මාතිකා.

264. ඉදානි තං විභජන්නො කතමෙ ව ථපති අකුසලසීලානිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතවිත්තං. සදොසන්ති පටිසසම්පයුත්තවිත්තද්වයං. සමොහන්ති විචිකිච්ඡුද්ධවචසහගතවිත්තද්වයමපි වට්ටති, සබ්බාකුසලවිත්තානිපි. මොහො සබ්බාකුසලෙ උජ්ජජ්ජතීති හි චුත්තං. ඉතොසමුට්ඨානාති ඉතො සරාගාදිවිත්තතො සමුට්ඨානං උජ්ජත්ති එතෙසන්ති ඉතොසමුට්ඨානා.

කුහින්ති කතරං යානං පාපුණිත්වා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. එත්ථෙපතෙති සොනාපත්තිඵලෙ භූමිමං. පාතිමොක්ඛසංවරසීලඤ්භි සොනාපත්තිඵලෙ පරිපුණ්ණං හොති, තං යානං පත්වා අකුසලසීලං අසෙසං නිරුජ්ඣති. අකුසලසීලන්ති ව දුස්සීලස්සෙතං අධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං.

අකුසලානං සීලානං නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව සොනාපත්තිමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම හොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම හොන්ති.

265. විතරාගන්තිආදීහි අට්ඨවිධං කාමාවචරකුසලවිත්තමෙව චුත්තං. එතෙන හි කුසලසීලං සමුට්ඨාති.

සීලවා හොතීති සීලසම්පන්නො හොති ගුණසම්පන්නො ව. නො ව සීලමයොති අලමෙත්තාවතා, නත්ථි ඉතො කිඤ්චි උත්තරි කරණීයන්ති එවං සීලමයො න හොති. යත්ථස්ස තෙති අරහත්තඵලෙ භූමිමං. අරහත්තඵලඤ්භි පත්වා අකුසලසීලං අසෙසං නිරුජ්ඣති.

නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම භොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම භොන්ති.

266. කාමසඤ්ඤාදීසු කාමසඤ්ඤා අට්ඨලොභසහගතචිත්තසහජාතා, ඉතරා ද්වෙ දොමනස්සසහගතචිත්තද්වයෙන සහජාතා.

පයමං ඤානන්ති අනාගාමිඵලපයමජ්ඣානං. එත්ථෙතෙති අනාගාමිඵලෙ භුම්මං. අනාගාමිඵලඤ්ඤි පත්වා අකුසලසඬ්ඨකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.

නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අනාගාමිමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම භොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම භොන්ති. නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාදයො හි තිස්සොපි අට්ඨකාමාවචරකුසලසහජාතසඤ්ඤාව.

267. එත්ථෙතෙති අරහත්තඵලෙ භුම්මං. දුතියජ්ඣානිකං අරහත්තඵලඤ්ඤි පාපුණ්ත්වා කුසලසඬ්ඨකප්පා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. නිරොධාය පටිපන්නොති එත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා නිරොධාය පටිපන්නො නාම භොති, ඵලපත්තෙ පන තෙ නිරොධිතා නාම භොන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සමණමුණ්ඩකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. චූළසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනා

270. ඵචං මෙ සුතන්ති චූළසකුලුදායිසුත්තං. තත්ථ යදා පන, හන්තෙ, හගවාති ඉදං පරිබ්බාජකො ධම්මකථං සොතුකාමො හගවතො ධම්මදෙසනාය සාලයභාවං දස්සෙන්නො ආහ.

271. තංයෙවෙත්ථ පටිභාතුති සචෙ ධම්මං සොතුකාමො, තුය්හෙවෙත්ථ එකො පඤ්ඤො එකං කාරණං උපට්ඨාතු. යථා මං පටිභාසෙය්‍යාති යෙන කාරණෙන මම ධම්මදෙසනා උපට්ඨහෙය්‍ය, එතෙන හි කාරණෙන කථාය සමුට්ඨිතාය සුඛං ධම්මං දෙසෙතුන්ති දිපෙති. තස්ස මය්හං, හන්තෙති සො කිර තං දිස්වා – “සචෙ හගවා ඉධ අභවිස්සා, අයමෙතස්ස භාසිතස්ස අත්ථොති දීපසහස්සං විය උජ්ජලාපෙත්වා අජ්ජ මෙ පාකටං අකරිස්සා”ති දසබ්ලංයෙව අනුස්සරි. තස්මා තස්ස මය්හං, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අහො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතද්වයං. තෙන තස්ස හගවත්තං අනුස්සරන්තස්ස එතදහොසි “අහො නුන හගවා අහො නුන සුගතො”ති. යො ඉමෙසන්ති යො ඉමෙසං ධම්මානං. සුකුසලොති සුට්ඨු කුසලො නිපුණො ඡෙකො. සො හගවා අහො නුන කථෙය්‍ය, සො සුගතො අහො නුන කථෙය්‍ය, තස්ස හි හගවතො

පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණස්ස අනෙකානි කප්පකොට්ඨහස්සානි එකඨගණානි පාකටානීති, අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො.

තස්ස වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භාති යො හි ලාභී හොති, සො “පුබ්බෙ ත්වං ඛත්තියො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො අහොසි”ති චුත්තෙ ජානන්තො සක්කච්චං සුස්සුසති. අලාභී පන – “එවං හවිස්සති එවං හවිස්සති”ති සීසකම්පමෙත්තමෙව දස්සෙති. තස්මා එවමාහ – “තස්ස වාහං පුබ්බන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤාණස්ස වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තං ආරාධෙය්‍ය”න්ති.

සො වා මං අපරන්තන්ති දිබ්බවක්ඛුලාහිතො හි අනාගතංසඤ්ඤාණං ඉජ්ඣති, තස්මා එවමාහ. ඉතරං පුබ්බෙ චුත්තනයමෙව.

ධම්මං තෙ දෙසෙස්සාමීති අයං කිර අතීතෙ දෙසියමානෙපි න බුජ්ඣස්සති, අනාගතෙ දෙසියමානෙපි න බුජ්ඣස්සති. අට්ඨස්ස හගවා සණ්ඨසුබ්බං පච්චයාකාරං දෙසෙතුකාමො එවමාහ. කිං පන තං බුජ්ඣස්සතීති? එතං පගෙව න බුජ්ඣස්සති, අනාගතෙ පනස්ස වාසනාය පච්චයො හවිස්සතීති දිස්වා හගවා එවමාහ.

පංසුපිසාවකන්ති අසුච්චියානෙ නිබ්බන්තපිසාවං. සො හි එකං මූලං ගහෙත්වා අදිස්සමානකායො හොති. තත්‍රිදං වත්ථු – එකා කිර යක්ඛීනී ද්වෙ දාරකෙ ථුපාරාමද්වාරෙ නිසීදාපෙත්වා ආහාරපරියෙසනත්ථං නගරං ගතා. දාරකා එකං පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරං දිස්වා ආහංසු, – “හන්තෙ, අම්භාකං මාතා අන්තො නගරං පච්චියා, තස්සා වදෙය්‍යාථ ‘යං වා තං වා ලද්ධකං, ගහෙත්වා සීසං ගච්ඡ, දාරකා තෙ ජීසව්ජිතං සන්ධාරෙතුං න සක්කොන්ති””ති. තමහං කථං පස්සිස්සාමීති? ඉදං, හන්තෙ, ගණ්හථාති එකං මූලඛණ්ඩං අදංසු. ථෙරස්ස අනෙකානි යක්ඛසහස්සානි පඤ්ඤායංසු, සො දාරකෙහි දින්නසඤ්ඤාණෙන තං යක්ඛීනිං අද්දස විරූපං බීහව්ජං කෙවලං වීජීයං ගබ්භමලං පච්චාසීසමානං. දිස්වා තමත්ථං කථෙසි. කථං මං ත්වං පස්සසීති චුත්තෙ මූලඛණ්ඩං දස්සෙසි, සා අච්ඡින්නදිත්වා ගණ්හි. එවං පංසුපිසාවකා එකං මූලං ගහෙත්වා අදිස්සමානකායා හොන්ති. තං සන්ධායෙස “පංසුපිසාවකම්පි න පස්සාමී”ති ආහ. න පක්ඛායතීති න දිස්සති න උපට්ඨාති.

272. දීඝාපි බො තෙ එසාති උදාසි එසා තව වාචා දීඝාපි හවෙය්‍ය, එවං වදන්තස්ස වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පවත්තෙය්‍ය, න ච අත්ථං දීපෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. අජ්ජාට්ඨීරකතන්ති අනිය්‍යානිකං අමූලකං නිරත්ථකං සම්පජ්ජතීති අත්ථො.

ඉදානි තං වණ්ණං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපි, හත්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තොති විසභාගවණ්ණෙ රත්තකම්බලෙ යපිතො. එවංවණ්ණො අත්තා හොතීති ඉදං යො සුභකිණ්භදෙවලොකෙ නිබ්බත්තක්ඛන්ධෙ සන්ධාය – “අම්භාකං මතකාලෙ අත්තා සුභකිණ්භදෙවලොකෙ ඛන්ධා විය ජොතෙතී”ති වදති.

273. අයං ඉමෙසං උභින්නන්ති යො කිර යස්මා මණ්ණස්ස බහි ආභා න නිච්ඡරති, බජ්ජොපනකස්ස අඬිගුලද්වඬිගුලවතුරඬිගුලමත්තං නිච්ඡරති, මහාබජ්ජොපනකස්ස පන බලමණ්ඩලමත්තමිපි නිච්ඡරතියෙව, තස්මා එවමාහ.

විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙඝවිගමෙන දුරිභූතෙති අත්ථො. විගතවලාහකෙති අපගතමෙඝෙ. දෙවෙති ආකාසෙ. ඔසධිතාරකාති සුක්කතාරකා. සා හි යස්මා තස්සා උදයතො පට්ඨාය තෙන සඤ්ඤාණෙන ඔසධානි ගණ්හන්තිපි පිචන්තිපි, තස්මා “ඔසධිතාරකා”ති වුච්චති. අභිදො අඬිඪරත්තසමයන්ති අභින්නො අඬිඪරත්තසමයෙ. ඉමිනා ගගනමජ්ඣෙ යිතවන්දං දස්සෙති. අභිදො මජ්ඣන්තිකෙපි එසෙව නයො.

අතො බොති යෙ අනුභොන්ති, තෙහි බහුතරා, බහු වෙව බහුතරා වාති අත්ථො. ආභා නානුභොන්තීති ඔභාසං න වළඤ්ජන්ති, අත්තතො සරිරොභාසෙනෙව ආලොකං ඵරිත්වා විහරන්ති.

274. ඉදානි යස්මා යො “එකන්තසුඛං ලොකං පුච්ඡිස්සාමි”ති නිසින්තො, පුච්ඡාමුල්ලො පන ජාතො, තස්මා නං භගවා තං පුච්ඡං සරාපෙන්නො කිං පන, උදාසි, අත්ථි එකන්තසුඛො ලොකොතිආදිමාහ. තත්ථ ආකාරවතීති කාරණවතී. අඤ්ඤතරං වා පන තපොගුණන්ති අවෙලකපාළිං සන්ධායාහ, සුරාපානවිරතීති අත්ථො.

275. කතමා පන සා, හත්තෙ, ආකාරවතී පටිපදා එකන්තසුඛස්සාති කස්මා පුච්ඡති? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං සත්තානං එකන්තසුඛං වදාම, පටිපදං පන කාලෙන සුඛං කාලෙන දුක්ඛං වදාම. එකන්තසුඛස්ස ඛො පන අත්තතො පටිපදායපි එකන්තසුඛාය භවිතබ්බං. අම්භාකං කථා අනිය්‍යානිකා, සත්ථු කථාව නිය්‍යානිකා”ති. ඉදානි සත්ථාරංයෙව පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමිති තස්මා පුච්ඡති.

එත්ථ මයං අනස්සාමාති එතස්මිං කාරණෙ මයං අනස්සාම. කස්මා පන එවමාහංසු? තෙ කිර පුබ්බෙ පඤ්චසු ධම්මෙසු පතිට්ඨාය කසිණපරිකම්මං කත්වා තතියජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා අපරිභීනජ්ඣානා කාලං කත්වා සුභකිණ්භෙසු නිබ්බත්තන්තීති ජානන්ති, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන කාලෙ

කසිණපරිකම්මමිපි න ජානිංසු, තතියජ්ඣානමිපි නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. පඤ්ච පුබ්බභාගධම්මෙ පන “ආකාරවතී පටිපදා”ති උග්ගහෙත්වා තතියජ්ඣානං “එකන්තසුඛො ලොකො”ති උග්ගණ්හිංසු. තස්මා එවමාහංසු. උත්තරිතරන්ති ඉතො පඤ්චහි ධම්මෙහි උත්තරිතරං පටිපදං වා තතියජ්ඣානතො උත්තරිතරං එකන්තසුඛං ලොකං වා න ජානාමාති චුත්තං හොති. අප්පසද්දෙ කත්වාති එකප්පභාරෙතෙව මහාසද්දං කාතුං ආරද්ධෙ නිස්සද්දෙ කත්වා.

276. සච්ඡිකිරියාහෙතුති එත්ථ ද්වෙ සච්ඡිකිරියා පටිලාභසච්ඡිකිරියා ව පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා ව. තත්ථ තතියජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා සුභකිණ්හලොකෙ තෙසං දෙවානං සමානායුචණ්ණො හුත්වා නිබ්බත්තති, අයං පටිලාභසච්ඡිකිරියා නාම. චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා ඉද්ධිවිකුබ්බනෙන සුභකිණ්හලොකං ගන්ත්වා තෙහි දෙවෙහි සද්ධිං සන්තිට්ඨති සල්ලපති සාකච්ඡං ආපජ්ජති, අයං පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා නාම. තාසං ද්විත්නමිපි තතියජ්ඣානං ආකාරවතී පටිපදා නාම. තඤ්ඤි අනුප්පාදෙත්වා නෙව සක්කා සුභකිණ්හලොකෙ නිබ්බත්තිතුං, න චතුත්ථජ්ඣානං උප්පාදෙතුං. ඉති දුට්ඨම්පෙන සච්ඡිකිරියං සන්ධාය – “එතස්ස නුත, හන්තෙ, එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකිරියාහෙතු”ති ආහ.

277. උදඤ්චනිකොති උදකචාරකො. අන්තරායමකාසීති යථා පබ්බජ්ජං න ලහති, එවං උපද්දුතමකාසී යථා තං උපනිස්සයවිපන්නං. අයං කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මමකාසී. අථස්ස එකො සභායකො භික්ඛු සාසනෙ අනභිරතො, “ආචුසො, විබ්භමිස්සාමී”ති ආරොචෙසී. සො තස්ස පත්තචීවරෙ ලොහං උප්පාදෙත්වා ගිහිභාවාය වණ්ණං අභාසී. ඉතරො තස්ස පත්තචීවරං දත්වා විබ්භමී. තෙනස්ස කම්මුතා ඉදාති හගවතො සම්මුඛා පබ්බජ්ජාය අන්තරායො ජාතො. හගවතා පනස්ස පුරිමසුත්තං අතිරෙකභාණවාරමත්තං, ඉදං භාණවාරමත්තන්ති එත්තකාය තන්තියා ධම්මො කථිතො, එකදෙසනායපි මග්ගඵලපටිච්චෙධො න ජාතො, අනාගතෙ පනස්ස පච්චයො භවිස්සතීති හගවා ධම්මං දෙසෙති. අනාගතෙ පච්චයභාවඤ්චස්ස දිස්වා හගවා ධරමානො එකං භික්ඛුමිපි මෙත්තාවිහාරිමිහි එතදග්ගෙ න යිපෙසී. පස්සති හි හගවා – “අනාගතෙ අයං මම සාසනෙ පබ්බජිත්වා මෙත්තාවිහාරීනං අග්ගො භවිස්සතී”ති.

සො හගවති පරිනිබ්බුතෙ ධම්මාසොකරාජකාලෙ පාටලිපුත්තෙ නිබ්බත්තිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තප්පත්තො අස්සගුත්තත්ථෙරො නාම හුත්වා මෙත්තාවිහාරීනං අග්ගො අහොසී. ථෙරස්ස මෙත්තානුභාවෙන තිරච්ඡානගතාපි

මෙත්තචිත්තං පටිලභිංසු, ථෙරො සකලජම්බුදීපෙ භික්ඛුසඤ්ජසං ඔවාදාචරියො
 හුත්වා වත්තනියෙනාසනෙ ආවසී, තිංසයොජනමත්තා අට්ඨි එකං පධානසරං
 අහොසී. ථෙරො ආකාසෙ වම්මබණ්ඩං පත්ථරිත්වා තත්ථ නිසින්තො
 කම්මට්ඨානං කථෙසී. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ භික්ඛාචාරම්පි අගන්ත්වා
 විහාරෙ නිසින්තො කම්මට්ඨානං කථෙසී, මනුස්සා විහාරමෙව ගන්ත්වා
 දානමදංසු. ධම්මාසොකරාජා ථෙරස්ස ගුණං සුත්වා දට්ඨුකාමො තික්ඛත්තුං
 පහිණි. ථෙරො භික්ඛුසඤ්ජසං ඔවාදං දම්මීති එකචාරම්පි න ගතොති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසකුලදායිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනා

278. එවං මෙ සුතන්ති වෙබ්බසසුත්තං. තත්ථ වෙබ්බසොති අයං කීර
 සකුලදායිස්ස ආචරියො, සො “සකුලදායි පරිබ්බාජකො පරමවණ්ණපඤ්ඤෙ
 පරාජිතො”ති සුත්වා “මයා සො සාධුකං උග්ගහාපිතො, තෙනාපි සාධුකං
 උග්ගහිතං, කථං නු ඛො පරාජිතො, හන්දාහං සයං ගන්ත්වා සමණං ගොතමං
 පරමවණ්ණපඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති රාජගහතො
 පඤ්චවත්තාලීසයොජනං සාවත්ථිං ගන්ත්වා යෙන භගවා, තෙනුපසඤ්ඤාමි,
 උපසඤ්ඤාමිත්වා පන ධීතකොච භගවතො සන්තිකෙ උදානං උදානෙසී. තත්ථ
 පුරිමසදිසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

280. පඤ්ච ඛො ඉමෙති කස්මා ආරහි? අගාරියොපි එකච්චො කාමගරුකො
 කාමාධිමුත්තො හොති, එකච්චො තෙක්ඛම්මගරුකො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො
 හොති. පබ්බජිතොපි ච එකච්චො කාමගරුකො කාමාධිමුත්තො හොති,
 එකච්චො තෙක්ඛම්මගරුකො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො හොති. අයං පන
 කාමගරුකො කාමාධිමුත්තො හොති. සො ඉමාය කථාය කට්ඨිමානාය
 අත්තතො කාමාධිමුත්තත්තං සල්ලක්ඛෙස්සති, එවමස්සායං දෙසනා සප්පායා
 භවිස්සතීති ඉමං දෙසනං ආරහි. කාමග්ගසුඛන්ති නිබ්බානං අධිජ්ජෙතං.

281. පාපිතො භවිස්සතීති අජානනභාවං පාපිතො භවිස්සති. නාමකංයෙව
 සම්පජ්ජතීති නිරත්ථකවචනමත්තමෙව සම්පජ්ජති. තිට්ඨතු පුබ්බන්තො
 තිට්ඨතු අපරන්තොති යස්මා තුය්හං අතීතකථාය අනුච්ඡවිකං
 පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං නත්ථි, අනාගතකථාය අනුච්ඡවිකං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං
 නත්ථි, තස්මා උභයම්පෙතං තිට්ඨතුති ආහ. සුත්තබන්ධනෙහීති
 සුත්තමයබන්ධනෙහි. තස්ස හි ආරක්ඛත්ථාය හත්ථපාදෙසු වෙච ගීවාය ච

සුත්තකානි බන්ධන්ති. තානි සන්ධායෙනං වුත්තං. මහල්ලකකාලෙ පනස්ස තානි සයං වා පුතීනි හුත්වා මුඤ්චන්ති, ඡන්දිත්වා වා හරන්ති.

එවමෙව බොති ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – දහරස්ස කුමාරස්ස සුත්තබන්ධනානං අජානනකාලො විය අවිජ්ජාය පුරිමාය කොට්ඨා අජානනං, න හි සක්කා අවිජ්ජාය පුරිමකොටි ඤාතුං, මොචනකාලෙ ජානනසදිසං පන අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාබන්ධනස්ස පමොක්ඛො ජානොති ජානනං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රාජවග්ගො

1. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

282. එවං මෙ සුතන්ති සට්ඨකාරසුත්තං. තත්ථ සිතං පාත්වාකාසීති මහාමග්ගෙන ගච්ඡන්තො අඤ්ඤතරං භූමිප්පදෙසං ඔලොකෙන්වා – “අත්ථි නු ඛො මයා වරියං වරමානෙන ඉමස්මිං යානෙ නිවුත්ථපුබ්බ”න්ති ආවජ්ජන්තො අද්දස – “කස්සපබුද්ධකාලෙ ඉමස්මිං යානෙ වෙගලිඬිගං නාම ගාමනිගමො අහොසි, අහං තදා ජොතිපාලො නාම මාණුවො අහොසිං, මය්හං සභායො සට්ඨකාරො නාම කුම්භකාරො අහොසි, තෙන සද්ධිං මයා ඉධ එකං සුකාරණං කතං, තං භික්ඛුසඬ්ඨසස්ස අපාකටං පටිච්ඡන්තං, හන්ද නං භික්ඛුසඬ්ඨසස්ස පාකටං කරොමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ ධීතකොව සිතපාතුකම්මකාසි, අග්ගග්ගදන්තෙ දස්සෙන්වා මන්දහසිතං හසි. යථා හි ලොකියමනුස්සා උරං පහරන්තා – “කුහං කුහ”න්ති හසන්ති, න එවං බුද්ධා, බුද්ධානං පන හසිතං හට්ඨපහට්ඨාකාරමත්තමෙව හොති.

හසිතඤ්ච නාමෙතං තෙරසහි සොමනස්සසහගතචිත්තෙහි හොති. තත්ථ ලොකියමහාජනො අකුසලතො චතුහි, කාමාවචරකුසලතො චතුහිති අට්ඨහි චිත්තෙහි හසති, සෙක්ඛා අකුසලතො දිට්ඨිසම්පයුත්තානි ද්වෙ අපනෙත්වා ඡහි චිත්තෙහි හසන්ති, බ්‍රහ්මාසවා චතුහි සහෙතුකකිරියචිත්තෙහි එකෙන අහෙතුකකිරියචිත්තෙනානි පඤ්චහි චිත්තෙහි හසන්ති. තෙසුපි බලවාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ද්විහි ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙහි හසන්ති, දුබ්බලාරම්මණෙ දුහෙතුකචිත්තද්වයෙන ච අහෙතුකචිත්තෙන වාති තීහි චිත්තෙහි හසන්ති. ඉමස්මිං පන යානෙ කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතුසොමනස්සසහගතචිත්තං හගවතො හට්ඨපහට්ඨාකාරමත්තං හසිතං උප්පාදෙසි.

තං පනෙතං හසිතං එවං අප්පමත්තකම්පි ථෙරස්ස පාකටං අහොසි. කථං? තථාරූපෙ හි කාලෙ තථාගතස්ස චතුහි දායාහි චතුද්දීපිකමහාමෙසමුඛතො සතෙරතාවිජ්ජුලතා විය විරොචමානා මහාතාලක්ඛන්ධපමාණා රස්මිවට්ටියො උට්ඨහිත්වා තික්ඛන්තුං සිසවරං පදක්ඛිණං කත්වා දායග්ගෙසුයෙව අන්තරධායන්ති. තෙන සඤ්ඤාණෙන ආයස්මා ආනන්දො හගවතො පච්ඡතො ගච්ඡමානොපි සිතපාතුභාවං ජානාති.

හගවත්තං එතදවොචාති – “එත්ථ කිර කස්සපො හගවා භික්ඛුසඬ්ඨසං ඔවදි, චතුසච්චප්පකාසනං අකාසි, හගවතොපි එත්ථ නිසීදිතුං රූපිං උප්පාදෙස්සාමි, එවමයං භූමිභාගො ද්විහි බුද්ධෙහි පරිභුත්තො හවිස්සති, මහාජනො

ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා චෙතියට්ඨානං කත්වා පරිවරන්තො සග්ගමග්ගපරායණො භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා එතං “තෙන හි, හන්තෙ,”තිආදිවචනං අවොච.

283. මුණ්ඩකෙන සමණකෙනාති මුණ්ඩං මුණ්ඩොති, සමණං වා සමණොති වත්තුං වට්ටති, අයං පන අපරිපක්කඤ්ඤාණත්තා බ්‍රාහ්මණකුලෙ උග්ගහිතවොහාරවසෙනෙව හීලෙන්තො එවමාහ. සොත්තිසිනානින්ති සිනානත්ථාය කතසොත්තිං. සොත්ති නාම කුරුවින්දපාසාණවුණ්ණාති ලාබ්‍ය බන්ධිත්වා කතගුලිකකලාපකා වුච්චති, යං සන්ධාය – “තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු කුරුවින්දකසුත්තියා නභායන්ති”ති (වුළුව. 243) වුත්තං. තං උභොසු අන්තෙසු ගහෙන්වා සරීරං සංසන්ති. එවං සම්මාති යථා එතරහිපි මනුස්සා “චෙතියවන්දනාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡාමා”ති වුත්තා උස්සාහං න කරොන්ති, “නටසමජ්ජාදිදස්සනත්ථාය ගච්ඡාමා”ති වුත්තා පන එකවචනෙනෙව සම්පට්ඨිජන්ති, තථෙව සින්භායිතුන්ති වුත්තෙ එකවචනෙන සම්පට්ඨිජන්තො එවමාහ.

284. ජොතිපාලං මාණවං ආමන්තෙසීති එකපස්සෙ අරියපරිභාරෙන පයිමතරං ත්භායිත්වා පච්චුත්තරිත්වා යීතො තස්ස මහන්තෙන ඉස්සරියපරිභාරෙන ත්භායන්තස්ස ත්භානපරියොසානං ආගමෙන්වා තං නිවත්ථනිවාසනං කෙසෙ වොදකෙ කුරුමානං ආමන්තෙසී. අයන්ති ආසන්නත්තා දස්සෙන්තො ආහ. ඔවට්ඨිකං විනිවට්ඨෙත්වාති නාගබලො බොධිසත්තො “අපෙහි සම්මා”ති ඊසකං පරිවත්තමානොව තෙන ගහිතගහණං විස්සජ්ජාපෙත්වාති අත්ථො. කෙසෙසු පරාමසිත්වා එතදවොචාති සො කිර චිත්තෙසී – “අයං ජොතිපාලො පඤ්ඤවා, සකිං දස්සනං ලභමානො තථාගතස්ස දස්සනෙපි පසිදිස්සති, ධම්මකථායපි පසිදිස්සති, පසන්තො ව පසන්නාකාරං කාතුං සක්ඛිස්සති, මිත්තා නාම එතදත්ථං භොන්ති, යංකිඤ්චි කත්වා මම සභායං ගහෙන්වා දසබලස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති. තස්මා නං කෙසෙසු පරාමසිත්වා එතදවොච.

ඉත්තරජච්චොති අඤ්ඤජාතිකො, මයා සද්ධිං අසමානජාතිකො, ලාමකජාතිකොති අත්ථො. න වතිදන්ති ඉදං අම්භාකං ගමනං න වත ඔරකං භවිස්සති න බුද්දකං, මහන්තං භවිස්සති. අයඤ්චි න අත්තනො ථාමෙන ගණ්හි, සත්ථු ථාමෙන ගණ්හිති ගහණස්මිංයෙව නිට්ඨං අගමාසි. යාවතාදොහිපිති එත්ථ දොකාරහිකාරපිකාරා නිපාතා, යාවතුපරිමන්ති අත්ථො. ඉදං වුත්තං භොති – “වාචාය ආලපනං ඔවට්ඨිකාය ගහණඤ්ච අතික්කමිත්වා යාව කෙසග්ගහණමිපි තත්ථ ගමනත්ථං පයොගො කත්තබ්බො”ති.

285. ධම්මියා කථායාති ඉධ සතිපට්ඨානත්ථාය පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තා ධම්මී කථා වෙදිතබ්බා. තස්ස හි භගවා, – “ජොතිපාල, ත්වං න ලාමකට්ඨානං ඔතිණ්ණසත්තො, මහාබොධිපල්ලඬිකෙ පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පත්ථෙත්වා ඔතිණ්ණොසි, තාදිසස්ස නාම පමාදවිභාරො න යුත්තො” තිආදිනා නයෙන සතිපට්ඨානාය ධම්මං කථෙසි. පරසමුද්දවාසීථෙරා පන වදන්ති – “ජොතිපාල, යථා අහං දසපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡෙදිත්වා විසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරො ලොකෙ විවරාමි, එවමෙවං ත්වම්පි දසපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡෙදිත්වා සමණගණපරිවාරො ලොකෙ විවරිස්සසි. එවරූපෙන නාම තයා පමාදං ආපජ්ජිතුං න යුත්ත”න්ති යථාස්ස පබ්බජ්ජාය විත්තං නමති, එවං කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං කථෙසිති.

286. අලත්ථ බො, ආනන්ද,...පෙ.... පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පදන්ති පබ්බජිත්වා කිමකාසි? යං බොධිසත්තෙනි කත්තබ්බං. බොධිසත්තා හි බුද්ධානං සම්මුඛෙ පබ්බජන්ති. පබ්බජිත්වා ච පන ඉත්තරස්සත්තා විය පතිතසිඬ්ගා න භොන්ති, චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ පන සුපතිට්ඨාය තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා තෙරස ධුතඬිගාති සමාදාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරයමානා සමණධම්මං කරොන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා යාව අනුලොමඤ්ඤාණං ආහච්ච තිට්ඨන්ති, මග්ගඵලත්ථං වායාමං න කරොන්ති. ජොතිපාලොපි තථෙව අකාසි.

287. අඬ්ඪමාසුපසම්පන්නෙති කුලදාරකඤ්ඤි පබ්බාජෙත්වා අඬ්ඪමාසමපි අවසිත්වා ගතෙ මාතාපිතුනං සොකො න වූපසම්මති, සොපි පත්තචීවරග්ගහණං න ජානාති, දහරහික්ඛුසාමණෙරෙහි සද්ධිං විස්සාසො න උජ්ජජ්ජති, ථෙරෙහි සද්ධිං සිනෙහො න පතිට්ඨාති, ගතගතට්ඨානෙ අනභිරති උජ්ජජ්ජති. එත්තකං පන කාලං නිවාසෙ සති මාතාපිතරො පස්සිතුං ලහන්ති. තෙන තෙසං සොකො තනුභාවං ගච්ඡති, පත්තචීවරග්ගහණං ජානාති, සාමණෙරදහරහික්ඛුහි සද්ධිං විස්සාසො ජායති, ථෙරෙහි සද්ධිං සිනෙහො පතිට්ඨාති, ගතගතට්ඨානෙ අභිරමති, න උක්කණ්ඨති. තස්මා එත්තකං වසිතුං වට්ටතිති අඬ්ඪමාසං වසිත්වා පක්කාමි.

පණ්ඩුපුට්ඨකස්ස සාලිනොති පුට්ඨකෙ කත්වා සුක්ඛාපිතස්ස රත්තසාලිනො. තස්ස කිර සාලිනො වජ්ජකාලනො පට්ඨාය අයං පරිභාරො – කෙදාරා සුපරිකම්මකතා භොන්ති, තත්ථ ඛිජාති පතිට්ඨාපෙත්වා ගන්ධොදකෙන සිඤ්චිංසු, වජ්ජකාලෙ විතානං විය උපරි වත්ථකිලඤ්ජං බන්ධිත්වා පරිපක්කකාලෙ විහිසිසාති ඡින්දිත්වා මුට්ඨිමත්තෙ පුට්ඨකෙ කත්වා යොත්තබ්බෙධෙ වෙහාසංයෙව

සුක්ඛාපෙත්වා ගන්ධවුණ්ණානි අත්ථරිත්වා කොට්ඨකෙසු පුරෙත්වා තතියෙ වස්සෙ විවරිංසු. එවං තිවස්සං පරිවුත්ථස්ස සුගන්ධරත්තසාලිතො අපගතකාලකෙ සුපරිසුද්ධෙ තණ්ඩුලෙ ගහෙත්වා ඛජ්ජකච්ඡකතිමිපි හත්තමිපි පටියාදිශිංසු. තං සන්ධාය වුත්තං පණ්ණිකං බාදනීයං භොජනීයං...පෙ.... කාලං ආරොවාපෙසීති.

288. අධිවුට්ඨො මෙනි කිං සන්ධාය වදති? වෙගළිඨගතො නික්ඛමනකාලෙ සට්ඨකාරො අත්තතො සන්තිකෙ වස්සාවාසං වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං අග්ගහෙසි, තං සන්ධාය වදති. අහුදෙව අඤ්ඤථත්තං අහු දොමනස්සන්ති තෙමාසං දානං දාතුං, ධම්මඤ්ඤං සොතුං, ඉමිනා ච නියාමෙන විසති භික්ඛුසහස්සානි පටිජග්ගිතුං නාලත්ථත්ති අලාභං ආරබ්භ විත්තඤ්ඤථත්තං විත්තදොමනස්සං අහොසි, න තථාගතං ආරබ්භ. කස්මා? සොතාපන්නත්තා. සො කිර පුබ්බෙ බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසි. අපේකස්මිං සමයෙ පච්චන්තෙ කුපිතෙ වූපසමනත්ථං ගච්ඡන්තො උරච්ඡදං නාම ධිතරමාහ – “අම්ම අම්මාකං දෙවෙ මා පමජ්ජී”ති. බ්‍රාහ්මණා තං රාජධිතරං දිස්වා විසඤ්ඤිතො අහෙසුං. කෙ ඉමෙ වාති වුත්තෙ තුම්මාකං භූමිදෙවාති. භූමිදෙවා නාම එවරූපා භොන්තිති නිට්ඨුහිත්වා පාසාදං අභිරුහි. සා එකදිවසං වීථිං ඔලොකෙන්ති ධිතා කස්සපස්ස හගවතො අග්ගසාවකං දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා අනුමොදනං සුණමානායෙව සොතාපන්නා හුත්වා “අඤ්ඤෙපි භික්ඛු අත්ථී”ති පුච්ඡිත්වා “සත්ථා විසතියා භික්ඛුසහස්සෙහි සද්ධිං ඉසිපතනෙ වසති”ති ච සුත්වා නිමන්තෙත්වා දානං අදාසි.

රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ආගතො. අථ නං පඨමතරමෙව බ්‍රාහ්මණා ආගන්ත්වා ධිතු අවණ්ණං වත්වා පරිහින්දිංසු. රාජා පන ධිතු ජාතකාලෙයෙව වරං අදාසි. තස්සා “සත්ත දිවසානි රජ්ජං දාතබ්බ”න්ති වරං ගණ්හිංසු. අථස්සා රාජා සත්ත දිවසානි රජ්ජං නියාතෙසි. සා සත්ථාරං භොජයමානා රාජානං පක්කොසාපෙත්වා බහිසාණියං නිසිදාපෙසි. රාජා සත්ථු අනුමොදනං සුත්වා ච සොතාපන්නො ජාතො. සොතාපන්නස්ස ච නාම තථාගතං ආරබ්භ ආසාතො නත්ථී. තෙන වුත්තං – “න තථාගතං ආරබ්භා”ති.

යං ඉච්ඡති තං හරතුති සො කිර භාජනානි පච්චිත්වා කයචික්කයං න කරොති, එවං පන වත්වා දාරුත්ථාය වා මත්තිකත්ථාය වා පලාලත්ථාය වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති. මහාජනා “සට්ඨකාරෙන භාජනානි පක්කානී”ති සුත්වා පරිසුද්ධතණ්ඩුලලොණදධිතෙලථාණිකාදීනි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. සවෙ භාජනං මහග්ගං භොති, මූලං අජ්ජං, යං වා තං වා දත්වා ගණ්හාමාති තං න ගණ්හන්ති. ධම්මිකො වාණිජො මාතාපිතරො පටිජග්ගති, සම්මාසම්බුද්ධං

උපට්ඨහති, බහු නො අකුසලං භවිස්සතීති පුන ගන්ත්වා මූලං ආහරන්ති. සචෙ පන භාජනං අප්පග්ගං හොති, ආහනං මූලං බහු, ධම්මිකො වාණිජො, අම්භාකං පුඤ්ඤං භවිස්සතීති යථාහනං සරසාමිකා විය සාධුකං පටිසාමෙත්වා ගච්ඡන්ති. එවංගුණො පන කස්මා න පබ්බජතීති. රඤ්ඤො වචනපථං පච්ඡන්දන්තො අන්ධෙ ජිණ්ණෙ මාතෘපිතරො පොසෙතීති ආහ.

289. කො නු බොති කුහිං නු බො. කුම්භියාති උක්ඛලිතො. පරියොගාති සුපභාජනතො. පරිභුඤ්ජාති භුඤ්ජ. කස්මා පනෙතෙ එවං වදන්ති? සට්ඨකාරො කිර හත්තං පච්ඡන්වා සුපං සම්පාදෙත්වා මාතෘපිතරො හොපෙත්වා සයම්පි භුඤ්ජීත්වා හගවතො වඩ්ඪමානකං හත්තසුපං පට්ඨපෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා ආධාරකං උපට්ඨපෙත්වා උදකං පච්චුපට්ඨපෙත්වා මාතෘපිතූනං සඤ්ඤං දත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති. තස්මා එවං වදන්ති. අභිවිස්සත්ථොති අතිවිස්සත්ථො. පීතිසුඛං න විජහතීති න නිරන්තරං විජහති, අථ බො රත්තිභාගෙ වා දිවසභාගෙ වා ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා යස්මිං යස්මිං බණෙ – “සදෙවකෙ නාම ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො මය්හං ගෙහං පටිසිත්වා සහත්ථෙත ආමිසං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජති, ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරති, තස්මිං තස්මිං බණෙ පඤ්චවණ්ණා පීති උප්පජ්ජති. තං සන්ධාය එවං වුත්තං.

290. කළොපියාති පච්ඡිතො. කිං පන හගවා එවමකාසීති. පච්චයො ධම්මිකො, භික්ඛූනං පත්තෙ හත්තසද්දියො, තස්මා එවමකාසී. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිපි ව සාවකානංයෙව හොති, බුද්ධානං සික්ඛාපදවෙලා නාම නත්ථි. යථා හි රඤ්ඤො උය්‍යානෙ පුප්ඵළානි හොන්ති, අඤ්ඤසං තාති ගණ්හන්තානං නිග්ගහං කරොන්ති, රාජා යථාරූපියා පරිභුඤ්ජති, එවංසම්පදමෙතං. පරසමුද්දවාසීථෙරා පන “දෙවතා කිර පටිග්ගහෙත්වා අදංසු”ති වදන්ති.

291. හරථ, හන්තෙ, හරථ හදුමුබාති අම්භාකං පුත්තො “කුහිං ගතොසී”ති වුත්තෙ – “දසබලස්ස සන්තික”න්ති වදති, කුහිං නු බො ගච්ඡති, සත්ථු වසනට්ඨානස්ස ඔවස්සකභාවම්පි න ජානාතීති පුත්තෙ අපරාධසඤ්ඤිතො ගහණෙ තුට්ඨවිත්තා එවමාහංසු.

තෙමාසං ආකාසච්ඡදනං අට්ඨාසීති හගවා කිර චතුත්තං වස්සිකානං මාසානං එකං මාසං අතික්කමිත්වා තිණං ආහරාපෙසි, තස්මා එවමාහ. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – ආකාසං ඡදනමස්සාති ආකාසච්ඡදනං. න දෙවොතිවස්සීති කෙවලං නාතිවස්සී, යථා පනෙත්ථ පකතියා ව නිබ්බකොසස්ස උදකපාතට්ඨානබ්හන්තරෙ එකම්පි උදකබිත්ථු නාතිවස්සී, එවං සනඡදනගෙහබ්හන්තරෙ විය න වාතාතපාපි ආබාධං අකංසු, පකතියා උතුළුරණමෙව අහොසී. අපරභාගෙ තස්මිං නිගමෙ ඡඩ්ඨිතෙපි තං යානං

අනොවස්සකමෙව අහොසි. මනුස්සා කම්මං කරොන්තා දෙවෙ වස්සන්තෙ තත්ථ සාටකෙ යපෙත්වා කම්මං කරොන්ති. යාව කප්පුට්ඨානා තං යානං තාදිසමෙව භවිස්සති. තඤ්ච ඛො පන න තථාගතස්ස ඉද්ධානුභාවෙන, තෙසංයෙව පන ගුණසම්පත්තියා. තෙසඤ්ඤි – “සම්මාසම්බුද්ධො තත්ථ න ලභෙය්‍ය, අම්භාකං නාම ද්විත්තං අන්ධකානං නිවෙසනං උත්තිණං කාරෙසි”ති න තප්පච්චයා දොමනස්සං උදපාදි – “සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො අම්භාකං නිවෙසනා තිණං ආභරාපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං ඡාදාපෙසි”ති පන තෙසං අනප්පකං බලවසොමනස්සං උදපාදි. ඉති තෙසංයෙව ගුණසම්පත්තියා ඉදං පාටිභාරියං ඡාතන්ති වෙදිතබ්බං.

292. තණ්ඩුලවාහසතානීති එත්ථ ද්වෙ සකටානි එකො වාහොති වෙදිතබ්බො. තදුපියඤ්ච සුපෙය්‍යන්ති සුපත්ථාය තදනුරූපං තෙලවාණිතාදිං. විසතිහික්ඛුසහස්සස්ස තෙමාසත්ථාය භත්තං භවිස්සතීති කිර සඤ්ඤාය රාජා එත්තකං පෙසෙසි. අලං මෙ රඤ්ඤොව භොතුති කස්මා පටික්ඛිපි? අධිගතඅප්පිච්ඡතාය. එවං කිරස්ස අහොසි – “නාහං රඤ්ඤා දිට්ඨපුබ්බො, කථං නු ඛො පෙසෙසි”ති. තතො චිත්තෙසි – “සත්ථා බාරාණසිං ගතො, අද්ධා සො රඤ්ඤො වස්සාවාසං යාවියමානො මය්හං පටිඤ්ඤාතභාවං ආරොචෙත්වා මම ගුණකථං කටෙසි, ගුණකථාය ලද්ධලාභො පන නටෙන නච්චිත්වා ලද්ධං විය ගායකෙන ගායිත්වා ලද්ධං විය ව භොති. කිං මය්හං ඉමිනා, කම්මං කත්වා උප්පන්නෙන මාතාපිතුනම්පි සම්මාසම්බුද්ධස්සපි උපට්ඨානං සක්කා කාතු”න්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා

293. එවං මෙ සුතන්ති රට්ඨපාලසුත්තං. තත්ථ පුල්ලකොට්ඨිකන්ති පුල්ලකොට්ඨං පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරං. සො කිර ජනපදො නිච්චසස්සො සදා බීජහණ්ඩං නික්ඛමති, බලහණ්ඩං පවිසති. තෙන තස්මිං නිගමෙ කොට්ඨා නිච්චපුරාව භොන්ති. තස්මා සො පුල්ලකොට්ඨිකන්තෙව සඬ්ඛං ගතො.

294. රට්ඨපාලොති කස්මා රට්ඨපාලො? හින්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථොති රට්ඨපාලො. කදා පනස්සෙතං නාමං උප්පන්නන්ති. පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ. ඉතො හි පුබ්බෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ වස්සසතසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු පදුමුත්තරො නාම සත්ථා උප්පජ්ජිත්වා හික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො ලොකහිතාය වාරිකං වරි, යං සන්ධාය වුත්තං –

“නගරං භංසවතී නාම, ආනන්දො නාම ඛත්තියො;

සුජාතා නාම ජනිකා, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුනො”ති. (බු. වං. 12.19);

පදුමුත්තරෙ පන අනුජ්ජන්තො එව භංසවතියා ද්වෙ කුටුම්භිකා සද්ධා පසන්නා කපණුද්ධිකයාවකාදීනං දානං පට්ඨපයිංසු. තදා පබ්බතවාසිනො පඤ්චසතා තාපසා භංසවතීං අනුජ්ජන්තා. තෙ ද්වෙපි ජනා තාපසගණං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා උපට්ඨහිංසු. තාපසා කිඤ්චිකාලං වසිත්වා පබ්බතපාදමෙව ගතා. ද්වෙ සඬ්ඝත්ථෙරා ඔහිසිංසු. තදා තෙසං තෙ යාවජීවං උපට්ඨානං අකංසු. තාපසෙසු භුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කරොන්තෙසු එකො සක්කභවනස්ස වණ්ණං කට්ඨෙ, එකො භූමින්ධරනාගරාජභවනස්ස.

කුටුම්භිකෙසු එකො සක්කභවනං පත්ථනං කත්වා සක්කො හුත්වා නිබ්බත්තො, එකො නාගභවනෙ පාලිතනාගරාජා නාම. තං සක්කො අත්තනො උපට්ඨානං ආගතං දිස්වා නාගයොනියං අභිරමසීති පුච්ඡී. සො නාභිරමාමීති ආහ. තෙන හි පදුමුත්තරස්ස භගවතො දානං දත්වා ඉමස්මිං යානෙ පත්ථනං කරොහි, උභො සුඛං වසිස්සාමාති. නාගරාජා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා භික්ඛුසතසභස්සපරිවාරස්ස භගවතො සත්තාහං මහාදානං දදාමානො පදුමුත්තරස්ස දසබ්ලස්ස පුත්තං උපරෙවතං නාම සාමණෙරං දිස්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දිබ්බවත්ථානි දත්වා සාමණෙරස්ස යානන්තරං පත්ථෙසි. භගවා අනාගතං ඔලොකෙත්වා — “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම බුද්ධස්ස පුත්තො රාහුලකුමාරො භවිස්සති”ති දිස්වා “සමිජ්ඣස්සති තෙ පත්ථනා”ති කට්ඨෙ. නාගරාජා තමත්ථං සක්කස්ස කට්ඨෙ. සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා තට්ඨෙව සත්තාහං දානං දත්වා භින්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා සද්ධාපබ්බජිතං රට්ඨපාලං නාම කුලපුත්තං දිස්වා — “අහමිපි අනාගතෙ ලොකස්මිං තුම්භාදිසෙ බුද්ධෙ උජ්ජන්තො භින්තං රට්ඨං සන්ධාරෙතුං පාලෙතුං සමත්ථකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා අයං කුලපුත්තො විය සද්ධාපබ්බජිතො රට්ඨපාලො නාම භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනමකාසි. සත්ථා සමිජ්ඣනකභාවං ඤාත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“සරාජිකං වාතුවණ්ණං, පොසෙතුං යං පහොස්සති;

රට්ඨපාලකුලං නාම, තත්ථ ජායස්සතෙ අය”න්ති. —

එවං පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ තස්සෙතං නාමං උජ්ජන්තන්ති වෙදිතබ්බං.

එතදහොසීති කිං අහොසි? යථා යථා බොතිආදි. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපකථා — අහං බො යෙන යෙන කාරණෙන භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, තෙන තෙන

මෙ උපපරික්ඛතො එවං හොති – “යදෙනං සික්ඛත්තයබ්බමචරියං එකදිවසමපි අබණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං වරිතබ්බං, එකදිවසමපි ච කිලෙසමලෙන අමලිතං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුද්ධං, සඬ්ඛලිබ්බතං විලිබ්බසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසජ්ජපටිභාගං කත්වා වරිතබ්බං, නයිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන එකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං, යංනුනාහං කෙසඤ්ච මස්සඤ්ච ඕහාරෙත්වා කාසායරසජිතතාය කාසායානි බ්බමචරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍ය”න්ති.

අවිරපක්කන්තෙසු පුල්ලකොට්ඨිකෙසු බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඛමිති රට්ඨපාලො අනුට්ඨිතෙසු තෙසු න භගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචි. කස්මා? තත්ථස්ස බහු ඤාතිසාලොහිතා මිත්තාමචවා සන්ති, තෙ – “ත්වං මාතාපිතුනං එකපුත්තකො, න ලබ්භා තයා පබ්බජිතු”න්ති බාහායමපි ගහෙත්වා ආකඬ්ඨෙය්‍යාං, තතො පබ්බජ්ජාය අන්තරායො භවිස්සතීති සහෙව පරිසාය උට්ඨගිත්වා ථොකං ගන්ත්වා පුන කෙනචි සරීරකිච්චලෙසෙන නිවත්තිත්වා භගවන්තං උපසඬ්ඛමිම පබ්බජ්ජං යාචි. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො අවිරපක්කන්තෙසු පුල්ලකොට්ඨිකෙසු...පෙ.... පබ්බාජෙතු මං භගවා”ති. භගවා පන යස්මා රාහුලකුමාරස්ස පබ්බජිතතො පහුති මාතාපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාජෙති, තස්මා නං පුච්ඡ අනුඤ්ඤාතොසි පන ත්වං, රට්ඨපාල, මාතාපිතුහි...පෙ.... පබ්බජ්ජායාති.

295. අම්මතාතාති එත්ථ අම්මාති මාතරං ආලපති, තාතාති පිතරං. එකපුත්තකොති එකොව පුත්තකො, අඤ්ඤො කොචි ජෙට්ඨො වා කනිට්ඨො වා නත්ථි. එත්ථ ච එකපුත්තොති වත්තබ්බෙ අනුකම්පාවසෙන එකපුත්තකොති වුත්තං. පියොති පිතිජනකො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. සුබ්බෙති සුබ්බෙන එධිතො, සුබ්බසංවඩ්ඪිතොති අත්ථො. සුබ්බපරිහතොති සුබ්බෙන පරිහතො, ජාතකාලතො පහුති ධාතීහි අඬ්ඬකතො අඬ්ඬකං ආහරිත්වා ධාරියමානො අස්සකරථකාදීහි බාලකීළනකෙහි කීළයමානො සාදුරසභොජනං භොජයමානො සුබ්බෙන පරිහටො. න ත්වං, තාත රට්ඨපාල, කස්සචි දුක්ඛස්ස ජානාසීති ත්වං, තාත රට්ඨපාල අජ්ජමත්තකම්පි කලභාගං දුක්ඛස්ස න ජානාසී න සරසීති අත්ථො. මරණෙනපි තෙ මයං අකාමකා විනා භවිස්සාමාති සචෙපි තච අම්හෙසු ජීවමානෙසු මරණං භවෙය්‍ය, තෙන තෙ මරණෙනපි මයං අකාමකා අනිච්ඡකා න අත්තතො රුටියා විනා භවිස්සාම, තයා වියොගං පාපුණ්ණස්සාමාති අත්ථො. කිං පන මයං තන්ති එවං සන්තෙ කිං පන කිං නාම

තං කාරණං, යෙන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම. අථ වා කිං පන මයං තත්ති කෙන පන කාරණෙන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාමාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

296. තත්ථෙවාති යත්ථ නං යිතං මාතෘපිතරො නානුජානිංසු, තත්ථෙව යානෙ. අනන්තරහිතායාති කෙනවි අත්ථරණෙන අනත්ථතාය. පරිවාරෙහීති ගන්ධබ්බනටනාටකාදීති පච්චුපට්ඨපෙත්වා තත්ථ සභායකෙහි සද්ධිං යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙහි සඤ්චාරෙහි, ඉතො විතො ව උපනෙහීති චුත්තං හොති. අථ වා පරිවාරෙහීති ගන්ධබ්බනටනාටකාදීති පච්චුපට්ඨපෙත්වා සභායකෙහි සද්ධිං ලළ උපලළ රම, කීළස්සුතිපි චුත්තං හොති. කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තොති අත්තනො පුත්තදාරෙහි සද්ධිං හොගෙ භුඤ්ජන්තො. පුඤ්ඤානි කරොන්තොති බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච ආරබ්භ දානප්පදානාදීති සුගතිමග්ගසංසොධකානි කුසලකම්මානි කරොන්තො. තුණ්හී අහොසීති කථානුප්පබන්ධවිච්ඡේදනත්ථං නිරාලාපසල්ලාපො අහොසි.

අථස්ස මාතෘපිතරො තික්ඛන්තුං වත්වා පටිච්චනම්පි අලභමානා සභායකෙ පක්කොසාපෙත්වා “එස වො සභායකො පබ්බජිතුකාමො, නිවාරෙථ න”න්ති ආහංසු. තෙපි තං උපසඬ්ඝමිත්වා තික්ඛන්තුං අවොචුං, තෙසම්පි තුණ්හී අහොසි. තෙන චුත්තං – අථ බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා...පෙ.... තුණ්හී අහොසීති. අථස්ස සභායකානං තික්ඛන්තුං වත්වා එතදහොසි – “සථෙ අයං පබ්බජ්ජං අලභමානො මරිස්සති, න කොචි ගුණො ලබ්භති. පබ්බජ්ජං පන නං මාතෘපිතරොපි කාලෙන කාලං පස්සිස්සන්ති, මයම්පි පස්සිස්සාම, පබ්බජ්ජාපි ව නාමෙසා භාරියා, දිවසෙ දිවසෙ මත්තිකාපත්තං ගහෙත්වා පිණ්ඩාය වරිතබ්බං, එකසෙය්‍යං එකභත්තං බ්‍රහ්මචරියං අතිදුක්කරං, අයඤ්ච සුබ්‍රමාලො නාගරිකජාතියො, සො තං වරිතුං අසක්කොන්තො පුන ඉධෙව ආගමිස්සති, හන්දස්ස මාතෘපිතරො අනුජානාපෙස්සාම”ති. තෙ තථා අකංසු. මාතෘපිතරොපි නං “පබ්බජිතෙන ව පන තෙ මාතෘපිතරො උද්දස්සෙතබ්බො”ති ඉමං කතිකං කත්වා අනුජානිංසු. තෙන චුත්තං – “අථ බො රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස සභායකා යෙන රට්ඨපාලස්ස කුලපුත්තස්ස මාතෘපිතරො...පෙ.... අනුඤ්ඤාතොසි මාතෘපිතුහි...පෙ.... උද්දස්සෙතබ්බො”ති. තත්ථ උද්දස්සෙතබ්බාති උද්ධං දස්සෙතබ්බො, යථා තං කාලෙන කාලං පස්සන්ති, එවං ආගන්ත්වා අත්තානං දස්සෙතබ්බො.

299. බලං ගහෙත්වාති සප්පායභොජනානි භුඤ්ජන්තො උච්ඡාදනාදීහි ව කායං පරිහරන්තො කායබලං ජනෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා අස්සුමුඛං

ඤාතිපරිවට්ටං පභාය යෙන භගවා තෙනුපසඬකමී...පෙ.... පබ්බාපේතු මං, හන්තෙ, භගවාති. භගවා සමීපෙ යීතං අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තෙසි - “තෙන භි භික්ඛු රට්ඨපාලං පබ්බාපෙහි වෙව උපසම්පාදෙහි වා”ති. සාධු, හන්තෙති ඛො සො භික්ඛු භගවතො පටිස්සුත්වා රට්ඨපාලං කුලපුත්තං ජීනදත්තියං සද්ධිවිහාරිකං ලද්ධා පබ්බාපෙසි වෙව උපසම්පාදෙසි ව. තෙන වුත්තං - “අලත්ථ ඛො රට්ඨපාලො කුලපුත්තො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පද”න්ති.

පහිතත්තො විහරන්තොති ද්වාදස සංවච්ඡරාති එවං විහරන්තො. නෙය්‍යපුග්ගලො හි අයමායස්මා, තස්මා පුඤ්ඤවා අභිනීභාරසම්පන්නොපි සමානො “අජ්ජ අජ්ජෙව අරහත්ත”න්ති සමණධම්මං කරොන්තොපි ද්වාදසමෙ වස්සෙ අරහත්තං පාපුණි.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති මය්හං මාතෘපිතරො පබ්බජ්ජං අනුජානමානා - “තයා කාලෙන කාලං ආගන්ත්වා අම්භාකං දස්සනං දාතබ්බ”න්ති වත්වා අනුජානිංසු, දුක්කරකාරිකා ඛො පන මාතෘපිතරො, අභඤ්ච යෙනජ්ඣාසයෙන පබ්බජිතො, සො මෙ මත්ථකං පත්තො, ඉදානි භගවත්තං ආපුච්ඡිත්වා අත්තානං මාතෘපිතූනං දස්සෙස්සාමිති වින්තෙත්වා ආපුච්ඡිතුකාමො උපසඬකමී. මනසාකාසිති “කිං නු ඛො රට්ඨපාලෙ ගතෙ කොචි උපද්දවො භවිස්සති”ති මනසි අකාසි. තතො “භවිස්සති”ති ඤත්වා “සක්ඛිස්සති නු ඛො රට්ඨපාලො තං මද්දිතු”න්ති ඔලොකෙත්තො තස්ස අරහත්තසම්පත්තිං දිස්වා “සක්ඛිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. තෙන වුත්තං - යථා භගවා අඤ්ඤාසි...පෙ.... කාලං මඤ්ඤාසිති.

මිගචීරෙති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. තඤ්ඤි රඤ්ඤා - “අකාලෙ සම්පත්තපබ්බජිතානං දින්නමෙව ඉදං, යථාසුඛං පරිභුඤ්ජන්තු”ති එවමනුඤ්ඤාතමෙව අහොසි, තස්මා ථෙරො - “මම ආගතභාවං මාතෘපිතූනං ආරොචෙස්සාමි, තෙ මෙ පාදධොවනඋණ්හොදකපාදමක්ඛනතෙලාදීනි පෙසිස්සන්ති”ති විත්තමිපි අනුජ්ජාදෙත්වා උය්‍යානමෙව පාවිසි. පිණ්ඩාය පාවිසිති දුතියදිවසෙ පාවිසි.

මජ්ඣිමායාති සත්තද්වාරකොට්ඨකස්ස සරස්ස මජ්ඣිමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ. උල්ලිඛාපෙතීති කප්පකෙන කෙසෙ පහරාපෙති. එතදවොචාති - “ඉමෙ සමණකා අම්භාකං පියපුත්තකං පබ්බාපෙත්වා වොරානං හත්ථෙ නික්ඛිපිත්වා විය එකදිවසමිපි න දස්සාපෙන්නි, එවං ඵරුසකාරකා එතෙ පුන ඉමං යානං උපසඬකමිතබ්බං මඤ්ඤන්ති, එත්තොව නිකඩ්ඪිතබ්බා එතෙ”ති වින්තෙත්වා එතං “ඉමෙහි මුණ්ඩකෙහි”ති ආදිවචනං අවොච. ඤාතිදාසීති ඤාතකානං දාසී.

ආභිදොසිකන්ති පාරිවාසිකං එකරත්තාතික්කන්තං පුත්තිභූතං. තත්ථායං පදත්ථො – පුත්තිභාවදොසෙන අභිභූතොති අභිදොසො, අභිදොසොව ආභිදොසිකො. එකරත්තාතික්කන්තස්සෙව නාමසඤ්ඤා එසා යදිදං ආභිදොසිකොති, තං ආභිදොසිකං. කුම්මාසන්ති යවකුම්මාසං. ඡඩ්ඛෙතුකාමා හොතීති යස්මා අන්තමසො දාසකම්මකාරානං ගොරුපානම්පි අපරිභොගාරහො, තස්මා නං කවචරං විය ඛහි ඡඩ්ඛෙතුකාමා හොති. සචෙතන්ති සචෙ එතං. භගිනීති අරියවොහාරෙන අත්තනො ධාතිං ඤාතිදාසිං ආලපති. ඡඩ්ඛනීයධම්මන්ති ඡඩ්ඛෙතඛිබ්බසභාවං. ඉදං වුත්තං හොති – “භගිනි එතං සචෙ ඛහි ඡඩ්ඛනීයධම්මං නිස්සට්ඨපරිග්ගහං, ඉධ මෙ පත්තෙ ආකිරාහි”ති. කිං පන එවං වත්තුං ලබ්භති, විඤ්ඤත්ති වා පයුත්තවාචා වා න හොතීති. න හොති. කස්මා? නිස්සට්ඨපරිග්ගහත්තා. යඤ්ඤි ඡඩ්ඛනීයධම්මං නිස්සට්ඨපරිග්ගහං, යත්ථ සාමිකා අනාලයා හොන්ති, තං සබ්බං “දෙථ ආහරථ ආකිරථා”ති වත්තුං වට්ටති. තෙනෙව හි අයමායස්මා අග්ගඅරියවංසිකො සමානොපි එවමාහ.

හත්ථානන්ති භික්ඛාගහණත්ථං පත්තං උපනාමයතො මණ්ඩන්ධතො පභූති ද්විත්තම්පි හත්ථානං. පාදානන්ති නිවාසනන්තතො පට්ඨාය ද්විත්තම්පි පාදානං. සරස්සාති සචෙ තං භගිනීති වාවං නිච්ඡාරයතො සරස්ස ව. නිමිත්තං අග්ගහෙසිති හත්ථපිට්ඨිආදීති ඔලොකයමානා – “පුත්තස්ස මෙ රට්ඨපාලස්ස විය සුවණ්ණකච්ඡපපිට්ඨිසදිසා ඉමා හත්ථපාදපිට්ඨියො, හරිතාලවට්ටියො විය සුවට්ටිතා අභිගුලියො, මධුරො සරො”ති ගිහිකාලෙ සල්ලක්ඛිතපුබ්බං ආකාරං අග්ගහෙසි සඤ්ජාති සල්ලක්ඛෙසි. තස්ස භායස්මතො ද්වාදසවස්සාති අරඤ්ඤාචාසඤ්චෙව පිණ්ඩියාලොපහොජනඤ්ච පරිභුඤ්ජන්තස්ස අඤ්ඤාදිසො සරීරවණ්ණො අහොසි, තෙන නං සා ඤාතිදාසි දිස්වාච න සඤ්ජාති, නිමිත්තං පන අග්ගහෙසිති.

300. රට්ඨපාලස්ස මාතරං එතදවොචාති ථෙරස්ස අභිගපච්චඩ්ගාති සණ්ඨාපෙත්වා ථඤ්ඤං පායෙත්වා සංවඩ්ඪිතධාතීපි සමානා පබ්බජිත්වා මහාඛණ්ණාසවභාවජ්ජත්තෙන සාමිපුත්තෙන සද්ධිං – “ත්ථං නු ඛො, මෙ භන්තෙ, පුත්තො රට්ඨපාලො”තිආදිවචනං වත්තුං අවිසහන්ති වෙගෙන සරං පවිසිත්වා රට්ඨපාලස්ස මාතරං එතදවොච. යග්ගෙති ආරොචනත්ථෙ නිපාතො. සචෙ ඡෙ සච්චන්ති එත්ථ ඡෙති ආලපතෙ නිපාතො. එවඤ්ඤි තස්මිං දෙසෙ දාසිජනං ආලපන්ති, තස්මා “ත්ථඤ්ඤි, හොති දාසි, සචෙ සච්චං භණ්ඨි”ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

උපසඩ්ධකමිති කස්මා උපසඩ්ධකමි? මහාකුලෙ ඉත්ථියො බහි නික්ඛමන්තා ගරහං පාපුණන්ති, ඉද්දඤ්ච අව්වායිකකිච්චං, සෙට්ඨිස්ස නං ආරොචෙස්සාමිති වින්තෙති. තස්මා උපසඩ්ධකමි. අඤ්ඤතරං කුට්ටමුලන්ති තස්මිං කිර දෙසෙ දානපතීනං සරෙසු සාලා හොන්ති, ආසනානි චෙත්ථ පඤ්ඤත්තානි හොන්ති, උපට්ඨාපිතං උදකකඤ්ජියං. තත්ථ පබ්බජිතා පිණ්ඩාය වරින්වා නිසිදින්වා භුඤ්ජන්ති. සචෙ ඉච්ඡන්ති, දානපතීනම්පි සන්තකං ගණ්හන්ති. තස්මා තම්පි අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස ඊදිසාය සාලාය අඤ්ඤතරං කුට්ටමුලන්ති චෙදිතබ්බං. න හි පබ්බජිතා කපණමනුස්සා විය අසාරුජ්ජෙ යානෙ නිසිදින්වා භුඤ්ජන්තිති.

අත්ථි නාම තාතාති එත්ථ අත්ථිති විජ්ජමානත්ථෙ, නාමාති පුච්ඡනත්ථෙ මඤ්ඤනත්ථෙ වා නිපාතො. ඉද්දඤ්ච චුත්තං හොති – අත්ථි නු බො, තාත රට්ඨපාල, අම්භාකං ධනං, නනු මයං නිද්ධනාති වත්තබ්බා, යෙසං නො ත්වං ඊදිසෙ යානෙ නිසිදින්වා ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිස්සසි. තථා අත්ථි නු බො, තාත රට්ඨපාල, අම්භාකං ජීවිතං, නනු මයං මතාති වත්තබ්බා, යෙසං නො ත්වං ඊදිසෙ යානෙ නිසිදින්වා ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිස්සසි. තථා අත්ථි මඤ්ඤෙ, තාත රට්ඨපාල, තච අබ්භන්තරෙ සාසනං නිස්සාය පටිලද්ධො සමණගුණො, යං ත්වං සුභොජනරසසංවඩ්ඪිතොපි ඉමං ජිගුච්ඡනෙය්‍යං ආභිදොසිකං කුම්මාසං අමතම්ච නිබ්බිකාරො පරිභුඤ්ජිස්සසිති. සො පන ගහපති දුක්ඛාභිතුන්නතාය එතමත්ථං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තුමසක්කොන්තො – “අත්ථි නාම, තාත රට්ඨපාල, ආභිදොසිකං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිස්සසි”ති එත්තකමෙව අවච. අක්ඛරවින්තකා පනෙත්ථ ඉදං ලක්ඛණං වදන්ති – අනොකජ්ජනාමරිසනත්ථවසෙනෙනං අත්ථිසද්දෙ උපපදෙ “පරිභුඤ්ජිස්සසි”ති අනාගතවචනං කතං. තස්සායමත්ථො – “අත්ථි නාම...පෙ.... පරිභුඤ්ජිස්සසි, ඉදං පච්චක්ඛමිපි අහං න සද්දහාමි න මරිසයාමි”ති. ඉදං එත්තකං වචනං ගහපති ථෙරස්ස පත්තමුඛවට්ටියං ගහෙත්වා ධීතකොච කථෙසි. ථෙරොපි පිතරි පත්තමුඛවට්ටියං ගහෙත්වා ධීතෙයෙව තං පුතිකුම්මාසං පරිභුඤ්ජි සුනඛවත්තසදිසං පුතිකුක්කුටණ්ඩම්ච හින්තට්ඨානෙ පුතිකං වායන්තං. පුපුජ්ජනෙන කිර තථාරූපං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිතුං න සක්කා. ථෙරො පන අරියද්ධියං යත්වා දිබ්බොජං අමතරසං පරිභුඤ්ජමානො විය පරිභුඤ්ජිත්වා ධම්මකරණෙන උදකං ගහෙත්වා පත්තඤ්ච මුඛඤ්ච හත්ථපාදෙ ව ධොවින්වා කුතො නො ගහපතීතිආදිමාහ.

තත්ථ කුතො නොති කුතො නු. නෙව දානන්ති දෙය්‍යධම්මවසෙන නෙව දානං අලත්ථම්භ. න පච්චක්ඛානන්ති “කිං, තාත රට්ඨපාල, කච්චි තෙ බමනීයං, කච්චිසි අජ්ජකිලමථෙත ආගතො, න තාච තාත ගෙහෙ හත්තං සම්පාදියති”ති එවං පටිසන්ථාරවසෙන පච්චක්ඛානමිපි න අලත්ථම්භ. කස්මා පන ථෙරො

එවමාහ? පිතු අනුග්ගහෙන. එවං කිරස්ස අහොසි – “යථා එස මං වදති, අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතෙ එවං වදති මඤ්ඤෙ. බුද්ධසාසනෙ ච පත්තන්තරෙ පදුමං විය හස්මාජන්තො අග්ගි විය චෙග්ගුපට්ච්ඡන්තො චන්දනසාරො විය සුත්තිකාපට්ච්ඡන්තං මුත්තරතනං විය වලාහකපට්ච්ඡන්තො චන්දිමා විය මාදිසානං පට්ච්ඡන්තගුණානං භික්ඛූනං අන්තො නත්ථි, තෙසුපි න එවරූපං වචනං පවත්තෙස්සති, සංවරෙ යස්සති”ති අනුග්ගහෙන එවමාහ.

එහි තාතාති තාත තුය්හං සරං මා හොතු, එහි සරං ගමිස්සාමාති වදති. අලන්ති ථෙරො උක්කට්ඨඵකාසනිකතාය පටික්ඛිපන්තො එවමාහ. අධිවාසෙසිති ථෙරො පන පකතියා උක්කට්ඨසපදානචාරිකො ස්වාතනායහික්ඛං නාම නාධිවාසෙති, මාතු අනුග්ගහෙන පන අධිවාසෙසි. මාතු කිරස්ස ථෙරං අනුස්සරිත්වා මහාසොකො උප්පජ්ජි, රොදනෙනෙව පක්කක්ඛි විය ජාතා, තස්මා ථෙරො “සවාහං තං අපස්සිත්වා ගමිස්සාමි, හදයම්පිස්සා ථාලෙය්‍යා”ති අනුග්ගහෙන අධිවාසෙසි. කාරාපෙත්වාති එකං හිරඤ්ඤස්ස, එකං සුවණ්ණස්සාති ද්වෙ පුඤ්ජෙ කාරාපෙත්වා. කීවමහන්තා පන පුඤ්ජා අහෙසුන්ති. යථා ඔරතො ධීතො පුරිසො පාරතො ධීතං මජ්ඣිමප්පමාණං පුරිසං න පස්සති, එවං මහන්තා.

301. ඉදං තෙ තාතාති කභාපණුපුඤ්ජඤ්ච සුවණ්ණපුඤ්ජඤ්ච දස්සෙන්නො ආහ. මත්තිකන්ති මාතිතො ආගතං, ඉදං තෙ මාතාමහියා මාතු ඉමං ගෙහං ආගච්ඡන්ති යා ගන්ධමාලාදීනං අත්ථාය දින්නං ධනන්ති අත්ථො. අඤ්ඤං පෙත්තිකං අඤ්ඤං පිතාමහන්ති යං පන තෙ පිතු ච පිතාමහානඤ්ච සන්තකං, තං අඤ්ඤංයෙව, නිහිතඤ්ච පයුත්තඤ්ච අතිවිය බහු. එත්ථ ච “පිතාමහ”න්ති තද්ධිතලොපං කත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. “පෙතාමහ”න්ති චා පායො. සක්කා තතොනිදානන්ති ධනහෙතු ධනපච්චයා. තං තං ධනං රක්ඛන්තස්ස ච රාජාදීනං වසෙන ධනපරික්ඛයං පාපුණන්තස්ස කස්සචි උප්පජ්ජමානසොකාදයො සන්ධාය එවමාහ. එවං චුත්තෙ සෙට්ඨි ගහපති – “අහං ඉමං උප්පබ්බාපෙස්සාමිති ආනෙසිං, සො දානි මෙ ධම්මකථං කාතුං ආරද්ධො, අයං න මෙ වචනං කරිස්සති”ති උට්ඨාය ගන්ත්වා අස්ස ඔරොධානං ද්වාරං විවරාපෙත්වා – “අයං වො සාමිකො, ගච්ඡථ යං කිඤ්චි කත්වා නං ගණ්හිතුං වායමථා”ති උයොයාපෙසි. සුවයෙ ධීතා නාටකිත්ථියො නික්ඛමිත්වා ථෙරං පරිවාරයිංසු, තාසු ද්වෙ ජෙට්ඨකිත්ථියො සන්ධාය පුරාණදුතිසිකාතිආදි චුත්තං. පච්චෙකං පාදෙසු ගහෙත්වාති එකෙකමිහි පාදෙ නං ගහෙත්වා.

කීදිසා නාම තා අය්‍යපුත්ත අච්ඡරායොති කස්මා එවමාහංසු? තදා කිර සම්බහුලෙ බත්තියකුමාරෙපි බ්‍රාහ්මණකුමාරෙපි සෙට්ඨිපුත්තෙපි

මහාසම්පත්තියො පහාය පබ්බජන්තෙ දිස්වා පබ්බජ්ජාගුණං අජානන්තා කථං සමුට්ඨාපෙත්ති “කස්මා එතෙ පබ්බජන්ති”ති. අට්ඨකථෙකෙ වදන්ති “දෙවච්ඡරාදෙවනාටකානං කාරණා”ති. සා කථා විත්ථාරිකා අහොසි. තං ගහෙත්වා සබ්බා එවමාහංසු. අථ ථෙරො පටික්ඛිපන්නො න බො මයං හගිනීතිආදිමාහ. සමුදාවරතීති වොහරති වදති. තත්ථෙව මුච්ඡිකා පපතිංසුති තං හගිනිවාදෙන සමුදාවරන්තං දිස්වා “මයං අජ්ජ ආගමිස්සති, අජ්ජ ආගමිස්සති”ති ද්වාදස වස්සානි බහි න නික්ඛන්තා, එතං නිස්සාය නො දාරකා න ලද්ධා, යෙසං ආනුභාවෙන ජීවෙය්‍යාම, ඉතො වම්භා පරිහිනා අඤ්ඤතො ව. අයං ලොකො නාම අත්තනොව වින්තෙසි, තස්මා තාපි “ඉදානි මයං අනාථා ජාතා”ති අත්තනොව වින්තයමානා – “අනත්ථිකො දානි අම්භෙහි අයං, සො අම්භෙ පජාපතියො සමානා අත්තනා සද්ධිං එකමාතුකුච්ඡියා සයිතදාරිකා විය මඤ්ඤති”ති සමුප්පන්නබලවසොකා හුත්වා තස්මිංයෙව පදෙසෙ මුච්ඡිකා පපතිංසු, පතිතාති අත්ථො.

මා නො විභෙදෙථාති මා අම්භෙ ධනං දස්සෙත්වා මාතුගාමෙ ව උයොයාජෙත්වා විභෙදයිත්ථ, විභෙසා හෙසා පබ්බජිතානන්ති. කස්මා එවමාහ? මාතාපිතුනං අනුග්ගහෙන. සො කිර සෙට්ඨි – “පබ්බජිතලිඬ්ඨං නාම කිලිට්ඨං, පබ්බජ්ජාවෙසං භාරෙත්වා න්භායිත්වා තයො ජනා එකතො භුඤ්ජිස්සාමා”ති මඤ්ඤමානො ථෙරස්ස හික්ඛං න දෙති. ථෙරො – “මාදිසස්ස බිණ්ණාසවස්ස ආහාරන්තරායං කත්වා එතෙ බහුං අපුඤ්ඤං පසවෙය්‍යු”න්ති තෙසං අනුග්ගහෙන එවමාහ.

302. ගාථා අභාසීති ගාථායො අභාසි. තත්ථ පස්සාති සන්තිකෙ යිතජනං සන්ධාය වදති. චිත්තන්ති චිත්තවිචිත්තං. බිම්බන්ති අත්තභාවං. අරුකායන්ති නවන්තං වණමුඛානං වසෙන වණකායං. සමුස්සිතන්ති තිණි අට්ඨිසතානි නවහි න්භාරුසතෙහි බන්ධිත්වා නවහි මංසපෙසිසතෙහි ලිම්පිත්වා සමන්තතො උස්සිතං. ආතුරන්ති ජරාතුරතාය රොගාතුරතාය කිලෙසාතුරතාය ව නිච්චාතුරං. බහුසඬ්ඛප්පන්ති පරෙසං උප්පන්නපත්ථනාසඬ්ඛප්පෙහි බහුසඬ්ඛප්පං. ඉත්ථිනඤ්ඞි කායෙ පුරිසානං සඬ්ඛප්පා උප්පජ්ජන්ති, තෙසං කායෙ ඉත්ථිනං. සුසානෙ ඡඩ්ඨිතකලෙවරභූතමිපි වෙතං කාකකුලලාදයො පත්ථයන්තියෙවාති බහුසඬ්ඛප්පො නාම භොති. යස්ස නත්ථි ධූවං යිතීති යස්ස කායස්ස මායාමරිච්චෙණපිණ්ඩ උදකපුප්පුළාදිතං විය එකංසෙනෙව යිති නාම නත්ථි, හිජ්ජනධම්මතාව නියතා.

තවෙන ඔනද්ධන්ති අල්ලමනුස්සවමිමෙන ඔනද්ධං. සහ වත්ථෙහි සොහතිති ගන්ධාදීහි මණ්ඩුණ්ඩලෙහි ව චිත්තකතම්පි රූපං වත්ථෙහි සහෙව සොහති, විනා වත්ථෙහි ජෙගුවිජං හොති අනොලොකනක්ඛමං.

අලත්තකකතාති අලත්තකෙන රඤ්ජිතා. වුණ්ණකමක්ඛිතන්ති සාසපකක්කෙන මුඛපිළකාදීති නීහරිත්වා ලොණමත්තිකාය දුට්ඨලොහිතං විලියාපෙත්වා තිලපිට්ඨෙන ලොහිතං පසාදෙත්වා හලිද්දියා වණ්ණං සම්පාදෙත්වා වුණ්ණකගණ්ඩිකාය මුඛං පහරන්ති, තෙනෙස අතිවිය විරොචති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

අට්ඨාපදකතාති රසොදකෙන මක්ඛිත්වා නලාටපරියන්තෙ ආවත්තනපරිවත්තෙ කත්වා අට්ඨාපදකරවනාය රචිතා. අඤ්ජනීති අඤ්ජනනාලිකා.

ඔදහීති යපෙසි. පාසන්ති වාකරාජාලං. නාසදාති න සට්ඨං. නිවාපන්ති නිවාපසුත්තෙ වුත්තනිවාපතිණ්ණසදිසභොජනං. කන්දන්තෙති විරවමානෙ පරිදෙවමානෙ. ඉමාය හි ගාථාය ථෙරො මාතෘපිතරො මිගලුද්දකෙ විය කත්වා දස්සෙසි, අවසෙසඤ්ඤාතකෙ මිගලුද්දකපරිසං විය, හිරඤ්ඤසුවණ්ණං වාකරාජාලං විය, අත්තනා භුත්තභොජනං නිවාපතිණ්ණං විය, අත්තනං මහාමිගං විය කත්වා දස්සෙසි. යථා හි මහාමිගො යාවදත්ථං නිවාපතිණ්ණං බාදිත්වා පානියං පිචිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා දිසං ඔලොකෙත්වා “ඉමං නාම යානං ගතස්ස සොත්ථි හවිස්සති”ති මිගලුද්දකානං පරිදෙවන්තානංයෙව වාකරං අසට්ඨයමානොව උජ්ජන්තිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සනච්ඡායස්ස ඡත්තස්ස විය ගුම්ඛස්ස හෙට්ඨා මන්දමන්දෙන වාතෙන ඛිජයමානො ආගතමග්ගං ඔලොකෙත්තො තිට්ඨති, එවමෙව ථෙරො ඉමා ගාථා භාසිත්වා ආකාසෙනෙව ගන්ත්වා මිගවීරෙ පච්චුපට්ඨාසි.

කස්මා පන ථෙරො ආකාසෙන ගතොති. පිතා කිරස්ස සෙට්ඨි සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු අග්ගලං දාපෙත්වා මල්ලෙ ආණාපෙසි – “සචෙ නික්ඛමිත්වා ගච්ඡති, හත්ථපාදෙසු නං ගහෙත්වා කාසායාති හරිත්වා ගිහිවෙසං ගණ්හාපෙථා”ති. තස්මා ථෙරො – “එතෙ මාදිසං මහාඛිණාසවං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගහෙත්වා අපුඤ්ඤං පසචෙය්‍යං, තං තෙසං මා අහොසි”ති වින්තෙත්වා ආකාසෙන අගමාසි. පරසමුද්දවාසිත්ථෙරානං පන – “ධීතකොව ඉමා ගාථා භාසිත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො කොරබ්‍යස්ස මිගවීරෙ පච්චුපට්ඨාසි”ති අයං වාචනාමග්ගොයෙව.

303. මීගවොති තස්ස උය්‍යානපාලස්ස නාමං. සොධෙත්තොති උය්‍යානමග්ගං සමං කාරෙත්වා අත්තොඋය්‍යානෙ තච්ඡිතබ්බයුත්තට්ඨානාති තච්ඡාපෙත්තො සම්මජ්ජිතබ්බයුත්තාති යානාති සම්මජ්ජාපෙත්තො වාලුකාඔකිරණ-පුප්ඵවිකිරණ-පුණ්ණසංච්චයපන-කදලික්ඛන්ධයපනාදීති ච කරොත්තොති අත්ථො. යෙන රාජා කොරබොයා තෙනුපසඬකමීති අම්භාකං රාජා සදා ඉමස්ස කුලපුත්තස්ස වණ්ණං කට්ඨෙසි, පස්සිතුකාමො එතං, ආගතභාවං පනස්ස න ජානාති, මහා බො පනායං පණ්ණාකාරො, ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමීති චිත්තෙත්වා යෙන රාජා කොරබොයා තෙනුපසඬකමී.

කිත්තයමානො අභොසීති සො කිර රාජා ථෙරං අනුස්සරිත්වා බලමජ්ඣෙපි නාටකමජ්ඣෙපි – “දුක්කරං කතං කුලපුත්තෙන තාව මහන්තං සම්පත්තිං පහාය පබ්බජිත්වා පුනනිවත්තිත්වා අනපලොකෙත්තෙනා”ති ගුණං කට්ඨෙසි, තං ගහෙත්වා අයං එවමාහ. විස්සජ්ජෙථාති වත්වාති ඔරොධමහාමත්තබලකායාදීසු යස්ස යං අනුච්ඡවිකං, තස්ස තං දාපෙත්වාති අත්ථො. උස්සටාය උස්සටායාති උස්සිතාය උස්සිතාය, මහාමත්තමහාරට්ඨිකාදීනං වසෙන උග්ගතුග්ගතමෙව පරිසං ගහෙත්වා උපසඬකමීති අත්ථො. ඉධ භවං රට්ඨපාලො භත්ථත්ථරෙ නිසීදතුති භත්ථත්ථරො තනුකො බහලපුප්ඵාදිගුණං කත්වා අත්ථතො අභිලක්ඛිතො හොති, තාදිසෙ අනාපුච්ඡිත්වා නිසීදිතුං න යුත්තන්ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

304. පාරිජුඤ්ඤානීති පාරිජුඤ්ඤාභාවා පරික්ඛයා. ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුඩ්ඞොති වයොවුඩ්ඞො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති අද්ධානං අතික්කන්තො. වයොඅනුප්පත්තොති පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො. පබ්බජනීති ධුරවිහාරං ගන්ත්වා භික්ඛු වන්දිත්වා, – “හන්තෙ, මයා දහරකාලෙ බහුං කුසලං කතං, ඉදානි මහල්ලකොමිහි, මහල්ලකස්ස වෙසා පබ්බජ්ජා නාම, චෙතියඬගණං සම්මජ්ජිත්වා අප්පහරිතං කත්වා ජීවිස්සාමි, පබ්බාපෙථ මං, හන්තෙ,”ති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙත්තො යාවති, ථෙරා අනුකම්පාය පබ්බාපෙත්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො.

අප්පාබාධොති අරොගො. අප්පාතඬකොති නිද්දුක්ඛො. සමවෙපාකිනියාති සමවිපාවනියා. ගහණියාති කම්මජතෙජොධාතුයා. තත්ථ යස්ස භුත්තභුත්තො ආහාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තට්ඨ තිට්ඨති, උභොපෙතෙ න සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතා. යස්ස පන භුත්තකාලෙ භත්තච්ඡන්දො උප්පජ්ජතෙව, අයං සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතො. නාතිසීතාය නච්චුණ්භායාති තෙනෙව කාරණෙන නාතිසීතාය නච්චුණ්භාය.

අනුපුබ්බෙනාති රාජානො වා හරන්තිතිආදිනා අනුක්කමෙන. දුතියවාගර රාජහයවොරහයජාතකහයාදිනා අනුක්කමෙන.

305. ධම්මුද්දෙසා උද්දිට්ඨාති ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා. උපනියාතිති ජරාමරණසන්තිකං ගච්ඡති, ආයුක්ඛයෙන වා තත්ථ නියාති. අද්ධුවොති ධුවට්ඨානවිරහිතො. අතාණොති තායිතුං සමත්ථොන වීරහිතො. අනභිස්සරොති අසරණො අභිසරිත්වා අභිගන්ත්වා අස්සාසෙනුං සමත්ථොන වීරහිතො. අස්සකොති නිස්සකො සකහණ්ඩවිරහිතො. සබ්බං පභාය ගමනීයන්ති සකහණ්ඩන්ති සල්ලක්ඛිතං සබ්බං පභාය ලොකෙන ගන්තබ්බං. තණ්හාදාසොති තණ්හාය දාසො.

306. හත්ථිස්මිත්ති හත්ථිස්ප්පෙ. කතාවීති කතකරණියො, සික්ඛිතසික්ඛො පගුණසිප්පොති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. ඌරුබලීති ඌරුබලසම්පන්නො. යස්ස හි එලකඤ්ච ආවුධඤ්ච ගහෙත්වා පරසෙනං පවිසිත්වා අභින්නං භින්දතො භින්තං සන්ධාරයතො පරහත්ථගතං රජ්ජං ආහරිතුං ඌරුබලං අත්ථී, අයං ඌරුබලී නාම. බාහුබලීති බාහුබලසම්පන්නො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. අලමත්තොති සමත්ථඅත්තභාවො.

පරියොධාය වත්තිස්සන්තිති උප්පන්නං උප්පද්දවං ඔධාය අවත්ථරිත්වා වත්තිස්සන්තිති සල්ලක්ඛෙත්වා ගහිතා.

සංවිජ්ජති ඛො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ පහුතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණන්ති ඉදං සො රාජා උපරි ධම්මුද්දෙසස්ස කාරණං ආහරන්තො ආහ.

අථාපරං එතදවොචාති එතං “පස්සාමි ලොකෙ”තිආදිනා නයෙන චතුන්නං ධම්මුද්දෙසානං අනුගීතිං අවොච.

307. තත්ථ භියෙය්‍යාච කාමෙ අභිපත්ථයන්තිති එකං ලභිත්වා ද්වෙ පත්ථයන්ති, ද්වෙ ලභිත්වා චත්තාරොති එවං උත්තරුත්තරි චත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ පත්ථයන්තියෙව.

පසය්හාති සපත්තගණං අභිභවිත්වා. සසාගරන්තන්ති සද්ධිං සාගරන්තෙන. ඔරං සමුද්දස්සාති යං සමුද්දස්ස ඔරතො සකරට්ඨං, තෙන අතිත්තරූපොති අත්ථො. න හත්ථීති න හි අත්ථී.

අහො වතා නොති අහො වත නු, අයමෙව වා පායො. අමරාති වාහුති අමරං ඉති ච ආහු. ඉදං චුත්තං හොති – යං මතං ඤාතී පරිවාරෙත්වා කන්දන්ති, තං – “අහො වත අම්භාකං භාතා මතො, පුත්තො මතො”තිආදීනිපි වදන්ති.

ඵසන්ති ඵස්සන්ති මරණඵස්සං ඵසන්ති. තථෙව ඵ්ථිඨොති යථා බාලො, ධිරොපි තථෙව මරණඵස්සෙන ඵ්ථිඨො, අඵ්ථිඨො නාම නත්ථි, අයං පන විසෙසො. බාලො ච බාලා චධිතොව සෙතීති බාලො බාලභාවෙන මරණඵස්සං ආගම්ම චධිතොව සෙති අභිභතොව සයති. අකතං චත මෙ කල්‍යාණන්තිආදිච්ඡපට්ඨාරවසෙන චලති වෙධති විජ්ජන්දති. ධිරො ච න වෙධතීති ධිරො සුගතිනිමිත්තං පස්සන්තො න වෙධති න චලති.

යාය වොසානං ඉධාධිගච්ඡතීති යාය පඤ්ඤාය ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බකිච්චවොසානං අරහත්තං අධිගච්ඡති, සාව ධනතො උත්තමතරා. අබ්‍යාසිතත්තාති අපරියොසිතත්තා, අරහත්තපත්තියා, අභාවෙනාති අත්ථො. භවාභවෙසුති භීතප්පණිතෙසු භවෙසු.

උපෙති ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකන්ති තෙසු පාපං කරොන්තෙසු යො කොච්ඡන්තො පරම්පරාය සංසාරං ආපජ්ජිත්වා ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකං උපෙති. තස්සප්පපඤ්ඤොති තස්ස තාදිසස්ස අප්පපඤ්ඤස්ස අඤ්ඤො අප්පපඤ්ඤො අභිසද්දහන්තො.

සකම්මුතා භඤ්ඤතීති අත්තනා කතකම්මවසෙන “කසාහිපි තාලෙති” තිආදීහි කම්මකාරණාහි භඤ්ඤති. පෙච්ච පරම්හි ලොකෙති ඉතො ගන්ත්වා පරම්හි අපායලොකෙ.

විරූපරූපෙනාති විවිධරූපෙන, නානාසභාවෙනාති අත්ථො. කාමගුණෙසුති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙසු සබ්බකාමගුණෙසු ආදීනවං දිස්වා. දහරාති අන්තමසො කලලමත්තභාවං උපාදාය තරුණා. වුඩ්ඨාති වස්සසතාතික්කන්තා. අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යාති අවිරුද්ධං අද්වජ්ඣගාමිං එකන්තනියානිකං සාමඤ්ඤමෙව “සෙය්‍යා, උත්තරිතරඤ්ච පණිතතරඤ්චා” ති උපධාරෙත්වා පබ්බජිතොස්මි මහාරාජාති. තස්මා යං ත්වං චද්ධි – “කිං දිස්වා චා සුත්වා චා” ති, ඉදං දිස්වා ච සුත්වා ච පබ්බජිතොස්මිති මං ධාරෙහීති දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා

308. එවං මෙ සුතන්ති මසදෙවසුත්තං. තත්ථ මසදෙවඅම්බවනෙති පුබ්බෙ මසදෙවො නාම රාජා තං අම්බවනං රොපෙසි. තෙසු රුක්ඛෙසු පලුප්පමානෙසු අපරභාගෙ අඤ්ඤෙපි රාජානො රොපෙසුංයෙව. තං පන පට්ඨමවොභාරවසෙන

මසදෙවම්බවනන්තෙව සඬ්ඛං ගතං. සිතං පාත්වාකාසීති සායන්හසමයෙ විහාරවාරිකං වරමානො රමණීයං භූමිභාගං දිස්වා – “වසිතපුබ්බං නු ඛො මෙ ඉමස්මිං ඔකාසෙ”ති ආවජ්ජන්තො – “පුබ්බෙ අහං මසදෙවො නාම රාජා හුත්වා ඉමං අම්බවනං රොපෙසිං, එත්ථෙව පබ්බජිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිං. තං ඛො පනෙතං කාරණං හික්ඛුසඬ්ඝස්ස අපාකටං, පාකටං කර්ස්සාමි”ති අග්ගග්ගදන්තෙ දස්සෙන්තො සිතං පාතු අකාසි.

ධම්මො අස්ස අත්ථිති ධම්මිකො. ධම්මෙන රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. ධම්මෙ ධීතොති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මෙ ධීතො. ධම්මං වරතීති සමං වරති. තත්‍ර බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසුති යොපි සො පුබ්බරාජුහි බ්‍රාහ්මණානං දින්නපරිහාරො, තං අභාපෙත්වා පකතිනියාමෙනෙව අදාසි, තථා ගහපතිකානං. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. පක්ඛස්සාති ඉමිනා පාටිභාරිකපක්ඛොපි සඬ්ගහිතො. අට්ඨමිඋපොසට්ඨස්ස හි පච්චුග්ගමනානුග්ගමනවසෙන සත්තමියඤ්ච නවමියඤ්ච, වාතුද්දසපන්නරසානං පච්චුග්ගමනානුග්ගමනවසෙන තෙරසියඤ්ච පාටිපදෙ වාති ඉමෙ දිවසා පාටිභාරිකපක්ඛාති වෙදිතබ්බා. තෙසුපි උපොසට්ඨං උපවසි.

309. දෙවදුතාති දෙවොති මච්චු, තස්ස දුතාති දෙවදුතා. සිරස්මිඤ්ච පලිතෙසු පාතුභූතෙසු මච්චුරාජස්ස සන්නිකෙ ධීතො විය හොති, තස්මා පලිතාති මච්චුදෙවස්ස දුතාති වුච්චන්ති. දෙවා විය දුතාතිපි දෙවදුතා. යථා හි අලඬ්ඝනපටියත්තාය දෙවතාය ආකාසෙ යත්වා “අසුකදිවසෙ මරිස්සතී”ති වුත්තෙ තං තථෙව හොති, එවං සිරස්මිං පලිතෙසු පාතුභූතෙසු දෙවතාඛ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති. තස්මා පලිතාති දෙවසදිසා දුතාති වුච්චන්ති. විසුද්ධිදෙවානං දුතාතිපි දෙවදුතා. සබ්බබොධිසත්තා හි ජිණ්ණඛ්‍යාධිතමතපබ්බජිතෙ දිස්වා සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජන්ති. යථාහ –

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච ඛ්‍යාධිතං,

මතඤ්ච දිස්වා ගතමායුසඬ්ඛයං;

කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා,

තස්මා අහං පබ්බජිතොමිහි රාජා”ති.

ඉමිනා පරියායෙන පලිතාති විසුද්ධිදෙවානං දුතත්තා දෙවදුතාති වුච්චන්ති.

කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වාති සතසහස්සුට්ඨානකං ජෙට්ඨකගාමං දත්වා. කස්මා අදාසි? සංවිග්ගමානසත්තා. තස්ස හි අඤ්ජලිස්මිං යපිතානි පලිතානි දිස්වාච සංවෙගො උප්පජ්ජති. අඤ්ඤානි චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි ආයු අත්ථි, එවං සත්තෙපි මච්චුරාජස්ස සත්තිකෙ යිතං විය අත්තානං මඤ්ඤමානො සංවිග්ගො පබ්බජ්ජං රොචෙති. තෙන චුත්තං –

“සිරෙ දිස්වාන පලිතං, මසදෙවො දිසම්පති;

සංවෙගං අලහී ධිරො, පබ්බජ්ජං සමරොචයි”ති.

අපරම්පි චුත්තං –

“උත්තමඬගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;

පාතුභූතා දෙවදූතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති.

පුරිසයුගෙති වංසසම්භවෙ පුරිසෙ. කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වාති තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජන්තාපි හි පයමං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා පබ්බජන්ති, තතො පට්ඨාය වඩ්ඪිතෙ කෙසෙ ඛන්ධිත්වා ජටාකලාපධරා හුත්වා විවරන්ති. බොධිසත්තොපි තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. පබ්බජිතො පන අනෙසනං අනනුයුඤ්ජිත්වා රාජගෙහතො ආහංචික්ඛාය යාපෙන්නො බ්‍රහ්මචිහාරං භාවෙසි. තස්මා සො මෙත්තාසහගතෙනාතිආදි චුත්තං.

කුමාරකිළිතං කිළිති අඬකෙන අඬකං පරිහරියමානො කිළි. මාලාකලාපං විය හි නං උක්ඛිපිත්වාච විවරිංසු. රඤ්ඤො මසදෙවස්ස පුත්තො...පෙ.... පබ්බජීති ඉමස්ස පබ්බජිතදිවසෙ පඤ්ච මඬගලානි අගෙසුං. මසදෙවරඤ්ඤො මතකහත්තං, තස්ස රඤ්ඤො පබ්බජිතමඬගලං, තස්ස පුත්තස්ස ඡත්තුස්සාපනමඬගලං, තස්ස පුත්තස්ස උපරජ්ජමඬගලං, තස්ස පුත්තස්ස නාමකරණමඬගලන්ති එකස්මිංයෙව සමයෙ පඤ්ච මඬගලානි අගෙසුං, සකලජම්බුදීපතලෙ උත්තඬගලමහොසි.

311. පුත්තපපුත්තකාති පුත්තා ච පුත්තපුත්තා වාති එවං පවත්තා තස්ස පරම්පරා. පච්ඡිමකො අහොසිති පබ්බජ්ජාපච්ඡිමකො අහොසි. බොධිසත්තො කිර බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො – “පවත්තති නු බො තං මයා මනුස්සලොකෙ නිහතං කල්‍යාණවත්ත”න්ති ආවජ්ජන්තො අද්දස – “එත්තකං අද්ධානං පවත්තති, ඉදානි න පවත්තිස්සති”ති. න බො පනාහං මය්හං පචෙණියා උච්ඡිජ්ජිතුං දස්සාමිති අත්තනො වංසෙ ජාතරඤ්ඤායෙව අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අත්තනො වංසස්ස නෙමිං සංචෙත්තො විය නිබ්බත්තො, තෙනෙවස්ස නිමිති නාමං අහොසි. ඉති සො පබ්බජිතරාජුතං

සබ්බපච්ඡිමකො භුත්වා පබ්බජිතොති පබ්බජ්ජාපච්ඡිමකො අහොසි. ගුණෙහි පන අතිරෙකතරො. තස්ස හි සබ්බරාජ්ඣහි අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණා අහෙසුං. චතුසු ද්වාරෙසු සතසහස්සං සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා දෙවසිකං දානං අදාසි, අනුපොසථිකස්ස ච දස්සනං නිවාරෙසි. අනුපොසථිකෙසු හි රාජානං පස්සිස්සාමාති ගතෙසු දොචාරිකො පුච්ඡති “තුම්හෙ උපොසථිකා නො වා”ති. යෙ අනුපොසථිකා භොන්ති, තෙ නිවාරෙති “අනුපොසථිකානං රාජා දස්සනං න දෙති”ති. “මයං ජනපදවාසිනො කාලෙ භොජනං කුභිං ලභිස්සාමා”තිපි තත්ථ වචනොකාසො නත්ථි. චතුසු හි ද්වාරෙසු රාජඬගණෙ ච අනෙකාති හත්තවාට්ඨසහස්සාති පටියත්තානෙව භොන්ති. තස්මා මහාජනො ඉච්ඡතිච්ඡිතට්ඨානෙ මස්සුං කාරෙත්වා න්හායිත්වා වත්ථාති පරිවත්තෙත්වා යථාරුචිතං භොජනං භුඤ්ජිත්වා උපොසථංගාති අධිට්ඨාය රඤ්ඤො ගෙහද්වාරං ගච්ඡති. දොචාරිකෙන “උපොසථිකා තුම්හෙ”ති පුච්ඡිතපුච්ඡිතා “ආම ආමා”ති වදන්ති. තෙන හි ආගච්ඡතාති පවෙසෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙති. ඉති ඉමෙහි ද්වීහි ගුණෙහි අතිරෙකතරො අහොසි.

312. දෙවානං තාවතිංසානන්ති තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තදෙවානං. තෙ කිර දෙවා විදෙහරට්ඨෙ මිථිලනගරවාසිනො රඤ්ඤො ඔවාදෙ යත්වා පඤ්ච සීලාති රක්ඛිත්වා උපොසථංකම්මං කත්වා තත්ථ නිබ්බත්තා රඤ්ඤො ගුණකථං කට්ඨන්ති. තෙ සන්ධාය වුත්තං “දෙවානං තාවතිංසාන”න්ති.

නිසින්තො භොතීති පාසාදවරස්ස උපරිගතො දානඤ්ච සීලඤ්ච උපපරික්ඛමානො නිසින්තො භොති. එවං කිරස්ස අහොසි – “දානං නු බො මහන්තං උදාහු සීලං, යදි දානං මහන්තං, අජ්ඣොත්ථරිත්වා දානමෙව දස්සාමි. අථ සීලං, සීලමෙව පුරිස්සාමි”ති. තස්ස “ඉදං මහන්තං ඉදං මහන්ත”න්ති නිච්ඡිතුං අසක්කොත්තස්සෙව සක්කො ගන්ත්වා පුරතො පාතුරහොසි. තෙන වුත්තං අථ බො, ආනන්ද,...පෙ.... සම්මුඛෙ පාතුරහොසිති. එවං කිරස්ස අහොසි – “රඤ්ඤො කඬ්ඛා උප්පන්නා, තස්ස කඬ්ඛච්ඡෙදනත්ථං පඤ්ඤාඤ්ච කට්ඨස්සාමි, ඉධාගමනත්ථාය පටිඤ්ඤාඤ්ච ගණ්ඨස්සාමි”ති. තස්මා ගන්ත්වා සම්මුඛෙ පාතුරහොසි. රාජා අදිට්ඨපුබ්බං රූපං දිස්වා භීතො අහොසි ලොමහට්ඨජාතො. අථ නං සක්කො – “මා හායි, මහාරාජ, විස්සත්ථො පඤ්ඤං පුච්ඡ, කඬ්ඛං තෙ පටිවිනොදෙස්සාමි”ති ආහ.

රාජා –

“පුච්ඡාමි තං මහාරාජ, සබ්බභූතානම්ස්සර;

දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ඣල”න්ති. –

පඤ්ඤාං පුච්ඡි. සක්කො – “දානං නාම කිං, සීලමෙව ගුණවිසිට්ඨතාය මහන්තං. අහඤ්ඤි පුබ්බෙ, මහාරාජ, දසවස්සසහස්සානි දසන්තං ජට්ඨසහස්සානං දානං දත්වා පෙත්තිවිසයතො න මුත්තො, සීලවත්තා පන මය්හං දානං භුඤ්ජන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;

මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

න හෙතෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;

යෙ කායෙ උපපජ්ජන්ති, අනාගාරා තපස්සිනෝ”ති. (ජා. 2.22.429-430);

එවං රඤ්ඤො කඬ්ඛං විනොදෙන්වා දෙවලොකගමනාය පට්ඨඤ්ඤාගහණත්ථං ලාභා තෙ මහාරාජාතිආදිමාහ. තත්ථ අවිකම්පමානොති අභායමානො. අධිවාසෙසීති අහං මහාජනං කුසලං සමාදපෙමි, පුඤ්ඤවත්තානං පන වසනට්ඨානං දිස්වා ආගතෙන මනුස්සපථෙ සුඛං කථෙතුං භොතිති අධිවාසෙසි.

313. එවං හද්දන්තවාති එවං භොතු හද්දකං තච වචනන්ති වත්වා. යොජෙත්වාති එකස්මිංයෙව යුගෙ සහස්සඅස්සාජාතියෙ යොජෙත්වා. තෙසං පන පාටියෙක්කං යොජනකිච්චං නත්ථි, මනං ආගමම යුත්තායෙව භොන්ති. සො පන දිබ්බරථො දියඬිඬියොජනසතිකො භොති, නද්ධිතො පට්ඨාය රථසීසං පඤ්ඤාසයොජනාති, අක්ඛන්ධො පණ්ණාසයොජනාති, අක්ඛන්ධතො පට්ඨාය පච්ඡාභාගො පණ්ණාසයොජනාති, සබ්බො සත්තවණ්ණරතනමයො. දෙවලොකො නාම උද්ධං, මනුස්සලොකො අධො, තස්මා හෙට්ඨාමුඛං රථං පෙසෙසීති න සල්ලක්ඛෙනබ්බං. යථා පන පකතිමග්ගං පෙසෙති, එවමෙව මනුස්සානං සායමාසහත්තෙ නිට්ඨිතෙ වන්දෙන සද්ධිං යුගනද්ධං කත්වා පෙසෙසි, යමකචන්දා උට්ඨිතා විය අහෙසුං. මහාජනො දිස්වා “යමකචන්දා උග්ගතා”ති ආහ. ආගච්ඡන්තෙ ආගච්ඡන්තෙ න යමකචන්දා, එකං විමානං, න විමානං, එකො රථොති. රථොපි ආගච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තො පකතිරථප්පමාණොච, අස්සාපි පකතිඅස්සප්පමාණොච අහෙසුං. එවං රථං ආහරිත්වා රඤ්ඤො පාසාදං පදක්ඛිණං කත්වා පාචිනසීහපඤ්ජරට්ඨානෙ රථං නිවත්තෙත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛං කත්වා සීහපඤ්ජරෙ යත්වාච ආරොහනසජ්ජං යිපෙසි.

අභිරුහ මහාරාජාති රාජා – “දිබ්බයානං මෙ ලද්ධ”න්ති න තාවදෙව අභිරුහි, නාගරානං පන ඔවාදං අදාසි “පස්සථ තාතා, යං මෙ සක්කෙන දෙවරඤ්ඤො දිබ්බරථො පෙසිතො, සො ච බො න ජාතිගොත්තං වා කුලජ්ජදෙසං වා පටිච්ච පෙසිතො, මය්හං පන සීලාචාරගුණෙ පසිදිත්වා පෙසිතො. සචෙ තුම්හෙපි සීලං

රක්ඛිස්සථ, තුම්භාකම්පි පෙසෙස්සති, එවං රක්ඛිතුං යුත්තං නාමෙතං සීලං. නාහං දෙවලොකං ගන්ත්වා විරායිස්සාමි, අප්පමත්තා හොථා”ති මහාජනං ඔවදිත්වා පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා රථං අභිරුහි. තතො මාතලී සඬිගාහකො “අහම්පි මහාරාජස්ස මමානුච්ඡවිකං කරිස්සාමි”ති ආකාසමිහි ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙත්වා අපිච මහාරාජාතිආදිමාහ.

තත්ථ කතමෙනාති, මහාරාජ, ඉමෙස්ස මග්ගෙස්ස එකො නිරයං ගච්ඡති, එකො දෙවලොකං, තෙස්ස තං කතමෙන නෙමි. යෙනාති යෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා යත්ථ පාපකම්මන්තා පාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදියන්ති, තං යානං සක්කා හොති පස්සිතුන්ති අත්ථො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ජාතකෙපි –

“කෙන තං නෙමි මග්ගෙන, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;

යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා”ති. (ජා. 2.22.450) –

ගාථාය අයමෙවත්ථො. තෙනෙවාහ –

“නිරයෙ තාව පස්සාමි, ආවාසෙ පාපකම්මිනං;

යානාති ලුද්දකම්මානං, දුස්සීලානඤ්ච යා ගති”ති. (ජා. 2.22.451);

උභයෙනෙව මං මාතලී නෙහීති මාතලී ද්විහි මග්ගෙහි මං නෙහි, අහං නිරයං පස්සිතුකාමො දෙවලොකමිහිති. පයමං කතමෙන නෙමිති. පයමං නිරයමග්ගෙන නෙහිති. තතො මාතලී අත්තනො ආනුභාවෙන රාජානං පඤ්චදස මහානිරයෙ දස්සෙසි. විත්ථාරකථා පනෙත්ථ –

“දස්සෙසි මාතලී රඤ්ඤො, දුග්ගං වෙතරණිං නදිං;

කුට්ඨං බාරසංයුත්තං, තත්තං අග්ගිසිඬුපම”න්ති. (ජා. 2.22.452) –

ජාතකෙ චුත්තනයෙන වෙදිතඛ්ඛා. නිරයං දස්සෙත්වා රථං නිවත්තෙත්වා දෙවලොකාහිමුඛං ගන්ත්වා බීරණිදෙවධිතාය සොණදින්නදෙවපුත්තස්ස ගණදෙවපුත්තානඤ්ච විමානාති දස්සෙන්නො දෙවලොකං නෙසි. තත්ත්වා විත්ථාරකථා –

“යදි තෙ සුතා බීරණි ජීවලොකෙ,

ආමායදාසී අහු බ්‍රාහ්මණස්ස;

සා පත්තකාලෙ අතිට්ඨං විදිත්වා,

මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දි;

සංයමා සංවිභාගා ව,

සා විමානස්මි මොදතී”ති. (ජා. 2.22.507) –

ජාතකෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛා.

එවං ගච්ඡතො පන තස්ස රථනෙමි වට්ටියා චිත්තකූටද්වාරකොට්ඨකස්ස උම්මාරෙ පහතමත්තෙව දෙවනගරෙ කොලාහලං අහොසි. සක්කං දෙවරාජානං එකකංයෙව ඔහාය දෙවසඬිසො මහාසත්තං පච්චුග්ගමනමකාසි, තං දෙවතානං ආදරං දිස්වා සක්කො චිත්තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො – “අභිරම, මහාරාජ, දෙවෙසු දෙවානුභාවෙනා”ති ආහ. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං රාජා අජ්ජ ආගන්ත්වා එකදිවසෙනෙව දෙවගණං අත්තනො අභිමුඛමකාසි. සචෙ එකං ද්වෙ දිවසෙ වසිස්සති, න මං දෙවා ඔලොකෙස්සන්ති”ති. සො උසුයමානො, “මහාරාජ, තුය්හං ඉමස්මිං දෙවලොකෙ වසිතුං පුඤ්ඤං නත්ථි, අඤ්ඤෙසං පුඤ්ඤෙන වසාහී”ති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන එවමාහ. බොධිසත්තො – “නාසක්ඛි ජරසක්කො මනං සන්ධාරෙතුං, පරං නිස්සාය ලද්ධං බො පන යාවිත්වා ලද්ධහණ්ඩකං විය හොති”ති පටික්ඛිපන්තො අලං මාරිසාතිආදිමාහ. ජාතකෙපි චුත්තං –

“යථා යාවිතකං යානං, යථා යාවිතකං ධනං;

එවංසම්පදමෙවෙ තං, යං පරතො දානපච්චයා;

න වාහමෙතමිච්ඡාමි, යං පරතො දානපච්චයා”ති. (ජා. 2.22.585-586) –

සඛ්ඛං වත්තඛ්ඛං. බොධිසත්තො පන මනුස්සත්තභාවෙන කතිවාරෙ දෙවලොකං ගතොති. වත්තාරො – මන්ධාතුරාජකාලෙ සාධිතරාජකාලෙ ගුත්තිලවීණාවාදකකාලෙ නිමිමහාරාජකාලෙති. සො මන්ධාතුකාලෙ දෙවලොකෙ අසඬිබ්බෙය්‍යං කාලං වසි, තස්මිඤ්චි වසමානෙයෙව ඡත්තිංස සක්කා වට්ඨි. සාධිතරාජකාලෙ සත්තාහං වසි, මනුස්සගණනාය සත්ත වස්සසතාති හොන්ති. ගුත්තිලවීණාවාදකකාලෙ ව නිමිරාජකාලෙ ව මුහුත්තමත්තං වසි, මනුස්සගණනාය සත්ත දිවසාති හොන්ති.

314. තත්ථෙව මිථිලං පටිනෙසීති පටිනෙත්වා පකතිසිරිගඛ්ඛෙයෙව පතිට්ඨාපෙසි.

315. කළාරජනකොති තස්ස නාමං. කළාරදන්තතාය පන කළාරජනකොති චුත්තො. න සො අගාරස්මා අනගාරියං පඛ්ඛජීති එත්තකමත්තමෙව න අකාසි, සෙසං සඛ්ඛං පාකතිකමෙව අහොසි.

316. සමුච්ඡේදො භොතීති එත්ථ කල්‍යාණවත්තං කො සමුච්ඡන්දති, කෙන සමුච්ඡන්තං, කො පවත්තෙති, කෙන පවත්තිතං නාම භොතීති අයං විභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සීලවා හික්ඛු “න සක්කා මයා අරහත්තං ලද්ධු”න්ති වීරියං අකරොත්තො සමුච්ඡන්දති. දුස්සීලෙන සමුච්ඡන්තං නාම භොතී. සත්ත සෙබා පවත්තෙත්ති. ඛිණ්ණාවෙන පවත්තිතං නාම භොතී. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මසදෙවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මධුරසුත්තවණ්ණනා

317. එවං මෙ සුතන්ති මධුරසුත්තං. තත්ථ මහාකච්චානොති ගිහිකාලෙ උජ්ජෙනිකරඤ්ඤො පුරොහිතපුත්තො අභිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො සුවණ්ණවණ්ණො ව. මධුරායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. ගුන්දාවනොති කණ්භකගුන්දාවනෙ. අවන්තිපුත්තොති අවන්තිරට්ඨෙ රඤ්ඤො ධිතාය පුත්තො. වුද්ධො වෙව අරහා වාති දහරං අරහත්තම්පි න තථා සම්භාවෙන්ති යථා මහල්ලකං, ටෙරො පන වුද්ධො වෙව අභොසි අරහා ව. බ්‍රාහ්මණා, භො කච්චානාති සො කිර රාජා බ්‍රාහ්මණලද්ධිකො, තස්මා එවමාහ. බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොතිආදීසු ජාතිගොත්තාදීනං පඤ්ඤාපනට්ඨානෙ බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨාති දස්සෙති. භීතො අඤ්ඤො වණ්ණොති ඉතරෙ තයො වණ්ණො භීතා ලාමකාති වදති. සුක්කොති පණ්ඩරො. කණ්භොති කාලකො. සුජ්ඣන්තිති ජාතිගොත්තාදිපඤ්ඤාපනට්ඨානෙසු සුජ්ඣන්ති. බ්‍රහ්මුනො පුත්තාති මහාබ්‍රහ්මුනො පුත්තා. ඔරසා මුඛතො ජාතාති උරෙ වසිත්වා මුඛතො නික්ඛන්තා, උරෙ කත්වා සංවද්ධිතාති වා ඔරසා. බ්‍රහ්මජාති බ්‍රහ්මතො නිබ්බන්තා. බ්‍රහ්මනිම්මිතාති බ්‍රහ්මුනා නිම්මිතා. බ්‍රහ්මදායාදාති බ්‍රහ්මුනො දායාදා. සොසොයෙව බො එසොති වොහාරමත්තමෙවෙනං.

318. ඉජ්ඣෙය්‍යාති සමිජ්ඣෙය්‍ය, යත්තකාති ධනාදීති පත්ථෙය්‍ය, තත්තකෙහිස්ස මනොරථො පුරෙය්‍යාති අත්ථො. ඛත්තියොපිස්සාස්සාති ඛත්තියොපි අස්ස ඉස්සරියසම්පත්තස්ස පුබ්බුට්ඨායී අස්ස. නෙසං එත්ථ කිඤ්චීති න එතෙසං එත්ථ කිඤ්චී.

322. ආසනෙන වා නිමන්තෙය්‍යාමාති නිසින්නාසනං පජ්ඨොටෙත්වා ඉධ නිසිදාති වදෙය්‍යාම. අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති අභිහරිත්වා තං නිමන්තෙය්‍යාම. තත්ථ දුට්ඨො අභිභාරො වාචාය වෙව කායෙන ව. “තුම්භාකං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ මමං වීචරාදීහි වදෙය්‍යාම යෙනත්ථො”ති වදන්තො හි

වාචාය අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. චීවරාදිවෙකල්ලං සල්ලක්ඛෙත්වා “ඉදං ගණ්හථා”ති තානි දෙන්තො පන කායෙන අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. තදුභයමිපි සන්ධාය “අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි න”න්ති ආහ. රක්ඛාවරණගුත්තින්ති රක්ඛාසඬ්ඛාතඤ්චෙව ආවරණසඬ්ඛාතඤ්ච ගුත්තිං. යා පනෙසා ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ යපෙන්තෙන රක්ඛා, සා ධම්මිකා නාම සංවිහිතා න භොති. යථා පන අවෙලාය කට්ඨභාරිකාපණ්ණභාරිකාදයො විහාරං න පවිසන්ති, මිගලුද්දකාදයො විහාරසීමාය මිගෙ වා මච්ඡෙ වා න ගණ්හන්ති, එවං සංවිදහන්තෙන ධම්මිකා නාම සංවිහිතා භොති. තං සන්ධායාහ “ධම්මික”න්ති.

එවං සන්තෙති එවං චතුත්තමිපි වණ්ණානං පබ්බජිතානං පබ්බජිතසක්කාරොන සමෙ සමානෙ. සෙසං පබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මධුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

324. එවං මෙ සුතන්ති බොධිරාජකුමාරසුත්තං. තත්ථ කොකනදොති කොකනදං වුව්චති පදුමං. සො ච මඩ්ගලපාසාදො ඔලොකනකපදුමං දස්සෙත්වා කතො, තස්මා කොකනදොති සඬ්ඛං ලභී.

325. යාව පච්ඡිමසොපානකලෙවරාති එත්ථ පච්ඡිමසොපානකලෙවරන්ති පයමං සොපානඵලකං වුත්තං. අද්දසා බොති ඔලොකනත්ථංයෙව ද්වාරකොට්ඨකෙ ධීතො අද්දස. භගවා තුණ්හී අභොසීති “කිස්ස නු බො අත්ථාය රාජකුමාරොන අයං මහාසක්කාරො කතො”ති ආවජ්ජන්තො පුත්තපත්ථනාය කතභාවං අඤ්ඤාසී. සො හි රාජකුමාරො අපුත්තකො, සුතඤ්චානෙන අභොසී – “බුද්ධානං කිර අධිකාරං කත්වා මනසා ඉච්ඡිතං ලහන්ති”ති. සො – “සවාහං පුත්තං ලභිස්සාමි, සම්මාසම්බුද්ධො මම වෙලජ්ජට්ඨං අක්කමිස්සති. නො වෙ ලභිස්සාමි, න අක්කමිස්සති”ති පත්ථනං කත්වා සන්ථරාපෙසී. අථ භගවා “නිබ්බත්තිස්සති නු බො එතස්ස පුත්තො”ති ආවජ්ජෙත්වා “න නිබ්බත්තිස්සති”ති අද්දස.

පුබ්බෙ කිර සො එකස්මිං දීපෙ වසමානො සමච්ඡන්දෙන සකුණපොතකෙ බාදි. සවස්ස මාතුගාමො අඤ්ඤොව භවෙය්‍ය, පුත්තං ලභෙය්‍ය. උභොහි පන සමානච්ඡන්දෙහි හුත්වා පාපකම්මං කතං, තෙනස්ස පුත්තො න නිබ්බත්තිස්සතිති අඤ්ඤාසී. දුස්සෙ පන අක්කන්තෙ – “බුද්ධානං අධිකාරං කත්වා පත්ථිතපත්ථිතං ලහන්තිති ලොකෙ අනුස්සවො, මයා ච මහාඅභිනිහාරො කතො, න ච පුත්තං ලභාමි, තුච්ඡං ඉදං වචන”න්ති

මිච්ඡාගහණං ගණ්හෙය්‍ය. තිත්ථියාපි – “නත්ථි සමණානං අකත්තබ්බං නාම, වෙලප්පටිකං මද්දන්තා ආභිණ්ඩන්ති”ති උජ්ඣායෙය්‍යං. එතරහි ච අක්කමන්තෙසු බහු භික්ඛු පරචිත්තවිදුනො, තෙ භබ්බං ජානිත්වා අක්කමිස්සන්ති, අභබ්බං ජානිත්වා න අක්කමිස්සන්ති. අනාගතෙ පන උපනිස්සයො මන්දො භවිස්සති, අනාගතං න ජානිස්සන්ති. තෙසු අක්කමන්තෙසු සචෙ පත්ථිතං ඉජ්ඣිස්සති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ ඉජ්ඣිස්සති, – “පුබ්බෙ භික්ඛුසඤ්ඤාසං අභිනිහාරං කත්වා ඉච්ඡිතිච්ඡිතං ලහන්ති, තං ඉදානි න ලහන්ති. තෙයෙව මඤ්ඤෙ භික්ඛු පටිපත්තිපුරකා අහෙසුං, ඉමෙ පටිපත්තිං පුරෙතං න සක්කොන්ති”ති මනුස්සා විප්පට්ඨාරිතො භවිස්සන්තිති ඉමෙහි කාරණෙහි භගවා අක්කමිතං අනිච්ඡන්තො තුණ්හි අහොසි. සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි “න, භික්ඛවෙ, වෙලප්පටිකා අක්කමිත්තබ්බා”ති (වුළුව. 268). මඬගලත්ථාය පඤ්ඤත්තං අනක්කමන්තෙසු පන අක්කමනත්ථාය අනුපඤ්ඤත්තිං යපෙසි – “ගිහී, භික්ඛවෙ, මඬගලිකා, අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගිහීනං මඬගලත්ථායා”ති (වුළුව. 268).

326. පච්ඡිමං ජනතං තථාගතො අනුකම්පතීති ඉදං ථෙරො වුත්තෙසු කාරණෙසු තතියං කාරණං සන්ධායාහ. න බො සුබ්බෙත සුබ්බන්ති කස්මා ආහ? කාමසුඛල්ලිකානුයොගසඤ්ඤී හුත්වා සම්මාසම්බුද්ධො න අක්කමි, තස්මා අහමිපි සත්ථාරා සමානච්ඡන්දො භවිස්සාමිති මඤ්ඤමානො ඵළමාහ.

327. සො බො අහන්තිආදි “යාව රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ”ති තාව මහාසච්චකෙ (ම. නි. 1.364 ආදයො) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තතො පරං යාව පඤ්චවග්ගියානං ආසවක්ඛයා පාසරාසිසුත්තෙ (ම. නි. 1.272 ආදයො) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

343. අඬකුසගස්සෙ සිප්පෙති අඬකුසගහණසිප්පෙ. කුසලො අහන්ති ඡෙකො අහං. කස්ස පනායං සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිති? පිතු සන්තිකෙ, පිතාපිස්ස පිතු සන්තිකෙව උග්ගණ්හි. කොසම්බියං කිර පරන්තපරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. රාජමහෙසි ගරුභාරා ආකාසතලෙ රඤ්ඤා සද්ධිං බාලාතපං තප්පමානා රත්තකම්බලං පාරුපිත්වා නිසින්තා හොති, එකො හත්ථිලිඬගසකුණො “මංසපෙසි”ති මඤ්ඤමානො ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. සා “ජඬධෙය්‍ය ම”න්ති භයෙන නිස්සද්දා අහොසි, සො තං පබ්බතපාදෙ රුක්ඛට්ටපෙ යපෙසි. සා පාණිස්සරං කරොන්ති මහාසද්දමකාසි. සකුණො පලාසි, තස්සා තත්ථෙව ගබ්හවුට්ඨානං අහොසි. තියාමරත්තිං දෙවෙ වස්සන්තෙ කම්බලං පාරුපිත්වා නිසිදි. තතො ච අවිදුරෙ තාපසො වසති. සො තස්සා සද්දෙන අරුණෙ උග්ගතෙ රුක්ඛමූලං ආගතො ජාතිං පුච්ඡිත්වා

නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා ඔතාරෙත්වා අත්තනො වසන්ට්ඨානං නෙත්වා යාගුං පායෙසි. දාරකස්ස මෙසඋතුඤ්ඤි පබ්බතඋතුඤ්ඤි ගහෙත්වා ජාතත්තා උදෙනොති නාමං අකාසි. තාපසො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා ද්වෙපි ජනෙ පොසෙසි.

සා එකදිවසං තාපසස්ස ආගමනවෙලාය පවිචුග්ගමනං කත්වා ඉත්ථිකුත්තං දස්සෙත්වා තාපසං සීලහෙදං ආපාදෙසි. තෙසං එකතො වසන්තානං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ පරන්තපරාජා කාලං අකාසි. තාපසො රත්තිභාගෙ නක්ඛත්තං ඔලොකෙත්වා රඤ්ඤො මතභාවං ඤත්වා – “තුය්හං රාජා මනො, පුත්තො තෙ කිං ඉධ වසිතුං ඉච්ඡති, උදාහු පෙත්තිකෙ රජ්ජෙ ඡත්තං උස්සාපෙතු”න්ති පුච්ඡි. සා පුත්තස්ස ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා ඡත්තං උස්සාපෙතුකාමකඤ්ඤිස්ස ඤත්වා තාපසස්ස ආරොවෙසි. තාපසො ච හත්ථිගන්ථසිප්පං ජානාති, කුතොනෙත උද්ධං? සක්කස්ස සන්තිකා. පුබ්බෙ කිරස්ස සක්කො උපට්ඨානං ආගන්ත්වා “කෙන කිලමථා”ති පුච්ඡි. සො “හත්ථිපරිස්සයො අත්ථි”ති ආරොවෙසි. තස්ස සක්කො හත්ථිගන්ථඤ්ඤිවෙව විණකඤ්ඤි දත්වා “පලාපෙතුකාමතාය සති ඉමං තත්තිං වාදෙත්වා ඉමං සිලොකං වදෙය්‍යාථ, පක්කොසිතුකාමතාය සති ඉමං සිලොකං වදෙය්‍යාථා”ති ආහ. තාපසො තං සිප්පං කුමාරස්ස අදාසි. සො එකං වටරුක්ඛං අභිරුහිත්වා හත්ථිසු ආගතෙසු තත්තිං වාදෙත්වා සිලොකං වදති, හත්ථි භිතා පලාසිංසු.

සො සිප්පස්ස ආනුභාවං ඤත්වා පුනදිවසෙ පක්කොසනසිප්පං පයොපෙසි. ඡෙට්ඨකහත්ථි ආගන්ත්වා බන්ධං උපනාමෙසි. සො තස්ස බන්ධගතො යුද්ධසමත්තෙ තරුණහත්ථි උච්චිතිත්වා කම්බලඤ්ඤි මුද්දිකඤ්ඤි ගහෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛන්තො අනුපුබ්බෙන තං තං ගාමං පවිසිත්වා – “අහං රඤ්ඤො පුත්තො, සම්පත්තිං අත්ථිකා ආගච්ඡන්තු”ති ජනසඬ්ගහං කත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා – “අහං රඤ්ඤො පුත්තො, මය්හං ඡත්තං දෙථා”ති අසද්දහන්තානං කම්බලඤ්ඤි මුද්දිකඤ්ඤි දස්සෙත්වා ඡත්තං උස්සාපෙසි. සො හත්ථිවිත්තකො හුත්වා “අසුකට්ඨානෙ සුන්දරො හත්ථි අත්ථි”ති චුත්තෙ ගන්ත්වා ගණ්භාති. වණ්ඩපජ්ජොතො “තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං ගණ්භිස්සාමි”ති කට්ඨහත්ථිං පයොපෙත්වා තස්ස අන්තො යොධෙ නිසිදාපෙත්වා තං හත්ථිං ගහණත්ථාය ආගතං ගණ්භිත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං ගහණත්ථාය ධීතරං උයොපෙසි. සො තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා තං ගහෙත්වා අත්තනො නගරංයෙව අගමාසි. තස්සා කුච්ඡියං උජ්ජන්තො අයං බොධිරාජකුමාරො අත්තනො පිතු සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්භි.

344. පදානියඬගානීති පදානං වුච්චති පදහනභාවො, පදානමස්ස අත්ථිති පදානියො. පදානියස්ස භික්ඛුනො අඬගානීති පදානියඬගානි. සද්ධොති සද්ධාය සමන්තාගතො. සා පනෙසා ආගමනසද්ධා අධිගමසද්ධා ඔකප්පනසද්ධා පසාදසද්ධාති චතුබ්බිධා. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං සද්ධා අභිනිභාරතො පට්ඨාය ආගතත්තා ආගමනසද්ධා නාම. අරියසාවකානං පටිච්චෙධෙන අධිගතත්තා අධිගමසද්ධා නාම. බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝොති වුත්තෙ අවලභාවෙන ඔකප්පනං ඔකප්පනසද්ධා නාම. පසාදුප්පත්ති පසාදසද්ධා නාම, ඉධ පන ඔකප්පනසද්ධා අධිප්පෙනා. බොධිත්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණං. තං සුප්පට්ඨිද්ධං තථාගතෙනාති සද්දහති, දෙසනාසීසමෙව චෙතං, ඉමිනා පන අඬගෙන තිසුපි රතනෙසු සද්ධා අධිප්පෙනා. යස්ස භි බුද්ධාදිසු පසාදො බලවා, තස්ස පදානං වීරියං ඉජ්ඣති.

අප්පාඛාධොති අරොගො. අප්පාතඬකොති නිද්දුක්ඛො. සමච්චෙපාකිනියාති සමච්චාවනියා. ගහණියාති කම්මජනෙජොධාතුයා. නාතිසීතාය නාව්වුණ්භායාති අතිසීතගහණිකො හි සීතභීරු භොති, අව්වුණ්භගහණිකො උණ්භභීරු, තෙසං පදානං න ඉජ්ඣති. මජ්ඣිමගහණිකස්ස ඉජ්ඣති. තෙනාහ “මජ්ඣිමාය පදානක්ඛමායා”ති. යථාභූතං අත්තානං ආචිකත්තාති යථාභූතං අත්තතො අගුණං පකාසෙනා. උදයත්ථගාමිනියාති උදයඤ්ච අත්ථඤ්ච ගන්තුං පරිච්ඡන්දිතුං සමත්ථාය, එතෙන පඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකං උදයබ්බයඤ්ඤාණං වුත්තං. අරියායාති පරිසුද්ධාය. නිබ්බේධිකායාති අනිබ්බේදධුප්පබ්බෙ ලොභක්ඛන්ධාදයො නිබ්බිජ්ඣිතුං සමත්ථාය. සම්මාදුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති තදඬගවසෙන කිලෙසානං පභිනත්තා යං දුක්ඛං බියති, තස්ස දුක්ඛස්ස බයගාමිනියා. ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි විපස්සනාපඤ්ඤාව කථිතා. දුප්පඤ්ඤස්ස භි පදානං න ඉජ්ඣති. ඉමානි ච පඤ්ච පදානියඬගානි ලොකියානෙව චෙදිතබ්බානි.

345. සායමනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සතීති අත්ථඬගතෙ සුරියෙ අනුසිට්ඨො අරුණුග්ගමනෙ විසෙසං අධිගමිස්සති. පාතමනුසිට්ඨො සායන්ති අරුණුග්ගමනෙ අනුසිට්ඨො සුරියත්ථඬගමනාවෙලායං. අයඤ්ච පන දෙසනා නෙයාපුග්ගලවසෙන වුත්තා. දන්ධපඤ්ඤො හි නෙයාපුග්ගලො සත්තභි දිවසෙහි අරහත්තං පාපුණාති, තික්ඛපඤ්ඤො එකදිවසෙන, සෙසදිවසෙ මජ්ඣිමපඤ්ඤාවසෙන චෙදිතබ්බං. අහො බුද්ධො අහො ධම්මො අහො ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතාති යස්මා බුද්ධධම්මානං උළාරතාය ධම්මස්ස ච ස්වාක්ඛාතතාය පාතො කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා සායං අරහත්තං පාපුණාති, තස්මා පසංසන්තො එවමාහ. යත්ථ භි නාමාති විම්භයත්ථෙ නිපාතො.

346. කුච්ඡමතීති ආපන්නසත්තා. යො මෙ අයං, භන්තෙ, කුච්ඡගතොති කිං පනෙවං සරණං ගහිතං හොතීති. න හොති. අවිත්තකසරණගමනං නාම නත්ථි, ආරක්ඛො පනස්ස පච්චුපට්ඨිතොව හොති. අථ නං යදා මහල්ලකකාලෙ මාතෘපිතරො, – “තාත, කුච්ඡගතමෙව තං සරණං ගණ්භාපයිමිහා”ති සාරෙන්නි, සො ච සල්ලක්ඛෙත්වා “අහං සරණං ගතො උපාසකො”ති සතිං උප්පාදෙති, තදා සරණං ගහිතං නාම හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අභිගුලිමාලසුත්තවණ්ණනා

347. එවං මෙ සුතන්ති අභිගුලිමාලසුත්තං. තත්ථ අභිගුලීනං මාලං ධාරෙතීති කස්මා ධාරෙති? ආචරියවචනෙන. තත්ත්වං අනුපුබ්බිකථා –

අයං කිර කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතස්ස මන්තාණියා නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. බ්‍රාහ්මණියා රත්තිභාගෙ ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. තස්ස මාතූකුච්ඡතො නික්ඛමනකාලෙ සකලනගරෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු, රඤ්ඤො මඬිගලසකුන්තොපි සිරිසයනෙ යපිතා අසිලට්ඨිපි පජ්ජලි. බ්‍රාහ්මණො නික්ඛමිත්වා නක්ඛත්තං ඔලොකෙන්තො චොරනක්ඛත්තෙන ජාතොති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා සුබසෙය්‍යභාවං පුච්ඡි.

රාජා “කුතො, මෙ ආචරිය, සුබසෙය්‍යා? මය්හං මඬිගලාවුධං පජ්ජලි, රජ්ජස්ස වා ජීවිතස්ස වා අන්තරායො භවිස්සති මඤ්ඤො”ති. මා භායි, මහාරාජ, මය්හං සරෙ කුමාරො ජාතො, තස්සානුභාවෙන න කෙවලං තුය්හං නිවෙසනෙ, සකලනගරෙපි ආවුධානි පජ්ජලිතානීති. කිං භවිස්සති ආචරියාති? වොරො භවිස්සති මහාරාජාති. කිං එකචොරකො, උදාහු රජ්ජද්‍රුසකො වොරොති? එකචොරකො දෙවාති. එවං වත්වා ච පන රඤ්ඤො මනං ගණ්භිතුකාමො ආහ – “මාරෙථ නං දෙවා”ති. එකචොරකො සමානො කිං කරිස්සති? කරිසසභස්සබ්බෙත්තෙ එකසාලිසිසං විය හොති, පටිජග්ගථ නන්ති. තස්ස නාමග්ගහණං ගණ්භන්තා සයනෙ යපිතමඬිගලඅසිලට්ඨි, ඡදනෙ යපිතා සරා, කප්පාසපිචුම්භි යපිතං තාලවණ්ටකරණසත්ථකන්ති එතෙ පජ්ජලන්තා කිඤ්චි න හිංසිංසු, තස්මා අහිංසකොති නාමං අකංසු. තං සිජ්ජුග්ගහණකාලෙ තක්කසීලං පෙසයිංසු.

සො ධම්මන්තෙවාසිකො හුත්වා සිජ්ජං පට්ඨපෙසි. වත්තසම්පන්නො කිංකාරපටිස්සාවී මනාපචාරී පියවාදී අහොසි. සෙසඅන්තෙවාසිකා බාහිරකා අහෙසුං. තෙ – “අහිංසකමාණවකස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය මයං න

පඤ්ඤායාම, කථං නං භින්දෙය්‍යාමා”ති? නිසිදිත්වා මන්තයන්තා – “සබ්බෙහි අතිරෙකපඤ්ඤත්තා දුප්පඤ්ඤොති. න සක්කා වත්තුං, වත්තසම්පන්නත්තා දුබ්බත්තොති. න සක්කා වත්තුං, ජාතිසම්පන්නත්තා දුප්ජාතොති න සක්කා වත්තුං, කින්නි කර්ස්සාමා”ති? තතො එකං ඛරමන්තං මන්තයිංසු “ආචරියස්ස අන්තරං කත්වා නං භින්දිස්සාමා”ති තයො රාසි භුත්වා පයමං එකච්චෙ ආචරියං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨංසු. කිං තාතාති? ඉමස්මිං ගෙහෙ එකා කථා සුය්‍යතීති. කිං තාතාති? අභිංසකමාණුවො තුම්භාකං අන්තරෙ දුබ්භතීති මඤ්ඤාමාති. ආචරියො සන්තප්පෙත්වා – “ගච්ඡට්ඨං වසලා, මා මෙ පුත්තං මය්හං අන්තරෙ පරිභින්දාමා”ති නිට්ඨුහි. තතො ඉතරෙ, අථ ඉතරෙහි තයොපි කොට්ඨාසා ආගන්ත්වා තථෙව වත්වා – “අම්භාකං අසද්දහන්තා උපපරික්ඛිත්වා ජානාමා”ති ආහංසු.

ආචරියො සිනෙහෙන වදන්තෙ දිස්වා “අත්ථි මඤ්ඤෙ සන්ථවො”ති පරිභිජ්ජිත්වා වින්තෙසි “සාතෙමි න”න්ති. තතො වින්තෙසි – “සචෙ සාතෙස්සාමි ‘දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අත්තනො සන්තිකං සිප්පුග්ගහණත්ථං ආගතෙ මාණවකෙ දොසං උප්පාදෙත්වා ජීවිතා වොරොපෙතී”ති. පුන කොචි සිප්පුග්ගහණත්ථං න ආගමිස්සති, එවං මෙ ලාභො පරිභායිස්සති, අථ නං සිප්පස්ස පරියොසානුපචාරොති වත්වා ජඩ්ඝසහස්සං සාතෙහීති වක්ඛාමි. අවස්සං එත්ථ එකො උට්ඨාය තං සාතෙස්සති”ති.

අථ නං ආහ – “එහි තාත ජඩ්ඝසහස්සං සාතෙහි, එවං තෙ සිප්පස්ස උපචාරො කතො භවිස්සති”ති. මයං අභිංසකකුලෙ ජාතා, න සක්කා ආචරියාති. අලද්ධුපචාරං සිප්පං එලං න දෙති තාතාති. සො පඤ්චාවුධං ගහෙත්වා ආචරියං වන්දිත්වා අට්ඨං පට්ඨෙය්‍යා. අට්ඨං පට්ඨනට්ඨානෙපි අට්ඨමජ්ඣෙපි අට්ඨිතො නික්ඛමනට්ඨානෙපි යත්වා මනුස්සෙ සාතෙති. වත්ථං වා වෙය්‍යං වා න ගණ්හාති. එකො ද්වෙති ගණිතමත්තමෙව කරොන්තො ගච්ඡති, ගණනම්පි න උග්ගණ්හාති. පකතියාපි පඤ්ඤවා එස, පාණාතිපාතිනො පන විත්තං න පනිට්ඨාති, තස්මා අනුක්කමෙන ගණනම්පි න සල්ලක්ඛෙසි, එකෙකං අඩ්ගුලිං ඡින්දිත්වා යපෙති. යපිතට්ඨානෙ අඩ්ගුලියො විනස්සන්ති, තතො විජ්ඣිත්වා අඩ්ගුලීනං මාලං කත්වා ධාරෙසි, තෙනෙව වස්ස අඩ්ගුලිමාලොති සඩ්ධා උදපාදි. සො සබ්බං අරඤ්ඤං නිස්සඤ්චාරමකාසි, දාරුආදීනං අත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි.

රත්තිභාගෙ අන්තොගාමම්පි ආගන්ත්වා පාදෙන පහරිත්වා ද්වාරං උග්ගාතෙති. තතො සයිතෙයෙව මාරෙත්වා එකො එකොති ගහෙත්වා ගච්ඡති. ගාමො ඔසරිත්වා නිගමෙ අට්ඨාසි, නිගමො නගරෙ. මනුස්සා තියොජනතො පට්ඨාය

සරානි පභාය දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙත්වා ආගම්ම සාවත්ථිං පරිවාරෙත්වා බන්ධාලාරං බන්ධිත්වා රාජභිගණෙ සන්නිපතිත්වා – “වොරො, තෙ දෙව, විජිතෙ අභිගුලිමාලො නාමා”තිආදීනි වදන්තා කන්දන්ති. හග්ගවො “මය්හං පුත්තො හවිස්සති”ති ඤත්වා බ්‍රාහ්මණිං ආහ – හොති අභිගුලිමාලො නාම වොරො උප්පන්නො, සො න අඤ්ඤො, තච පුත්තො අහිංසකකුමාරො. ඉදානි රාජා තං ගණ්හිතුං නික්ඛමිස්සති, කිං කත්තබ්බන්ති? ගච්ඡ සාමි, පුත්තං මෙ ගහෙත්වා එහීති. නාහං හද්දෙ උස්සහාමි, චතුසු හි ජනෙසු විස්සාසො නාම නත්ථි, වොරො මෙ පුරාණසභායොති අවිස්සාසනීයො, සාබා මෙ පුරාණසන්ථතාති අවිස්සාසනීයා, රාජා මං පුජෙතිති අවිස්සාසනීයො, ඉත්ථි මෙ වසං ගතාති අවිස්සාසනීයාති. මාතු හදයං පන මුදුකං හොති. තස්මා අහං පන ගන්ත්වා මය්හං පුත්තං ආනෙස්සාමිති නික්ඛන්තා.

තංදිවසඤ්ච හගවා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො අභිගුලිමාලං දිස්වා – “මයි ගතෙ එතස්ස සොත්ථි හවිස්සති. අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ ධීතො චතුප්පදිකං ගාථං සුත්වා මම සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා ඡ අහිඤ්ඤා සච්ඡිකරිස්සති. සචෙ න ගමිස්සාමි, මාතරි අපරජ්ඣිත්වා අනුද්ධරණීයො හවිස්සති, කරිස්සාමිස්ස සභිගහ”න්ති පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙන්වා පිණ්ඩාය පවිසිත්වා කතහත්තකිච්චො තං සභිගණ්හිතුකාමො විහාරා නික්ඛමි. එතමත්ථං දස්සෙතුං “අථ ඛො හගවා”තිආදි වුත්තං.

348. සභිකරිත්වා සභිකරිත්වාති සභිකෙතං කත්වා වග්ගවග්ගා හුත්වා. හත්ථත්ථං ගච්ඡන්තීති හත්ථෙ අත්ථං විනාසං ගච්ඡන්ති. කිං පන තෙ හගවන්තං සඤ්ජානිත්වා එවං වදන්ති අසඤ්ජානිත්වාති? අසඤ්ජානිත්වා. අඤ්ඤාතකචෙසෙන හි හගවා එකකොච අගමාසි. වොරොපි තස්මිං සමයෙ දීඝරත්තං දුබ්භොජනෙන ච දුක්ඛසෙය්‍යාය ච උක්කණ්ඨිතො හොති. කිත්තකා පනානෙන මනුස්සා මාරිතාති? එකෙනුනසහස්සං. සො පන ඉදානි එකං ලහිත්වා සහස්සං පුරෙස්සතීති සඤ්ඤී හුත්වා යමෙව පයමං පස්සාමි, තං සාතෙත්වා ගණනං පුරෙත්වා සිප්පස්ස උපවාරං කත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා න්හායිත්වා වත්ථානි පරිවත්තෙන්වා මාතාපිතරො පස්සිස්සාමිති අට්ඨමජ්ඣතො අට්ඨිමුඛං ආගන්ත්වා එකමන්තං ධීතොච හගවන්තං අද්දස. එතමත්ථං දස්සෙතුං “අද්දසා ඛො”තිආදි වුත්තං.

ඉද්ධාහිසභිබාරං අහිසභිබාසීති මහාපථවිං උම්මියො උට්ඨපෙන්නො විය සංහරිත්වා අපරභාගෙ අක්කමති, ඔරභාගෙ වලියො නික්ඛමන්ති, අභිගුලිමාලො සරක්ඛෙපමන්තං මුඤ්චිත්වා ගච්ඡති. හගවා පුරතො මහන්තං අභිගණං දස්සෙන්වා සයං මජ්ඣෙකො හොති, වොරො අත්තෙ. සො “ඉදානි නං

පාපුණිත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති සබ්බථාමෙන ධාවති. භගවා අභිගණස්ස පාරිමන්තෙ භොති, වොරො මජ්ඣෙ. සො “එත්ථ නං පාපුණිත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති වෙගෙන ධාවති. භගවා තස්ස පුරතො මාතිකං වා ඵලං වා දස්සෙති, එතෙනුපායෙන තිණි යොජනානි ගහෙත්වා අගමාසි. වොරො කිලමි, මුඛෙ ඛෙළො සුස්සි, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චිංසු. අථස්ස “අච්ඡරියං වත භො”ති එතදභොසි. මිගම්පිති මිගං කස්මා ගණ්හාති? ඡාතසමයෙ ආභාරත්ථං. සො කිර එකං ගුම්ඛං සට්ඨෙත්වා මිගෙ උට්ඨාපෙති. තතො චිත්තරූපියං මිගං අනුබන්ධන්තො ගණ්හිත්වා පචිත්වා බාදති. පුච්ඡෙය්‍යන්ති යෙන කාරණෙනායං ගච්ඡන්තොව යිතො නාම, අහඤ්ච යිතොව අට්ඨිතො නාම, යංනුනාහං ඉමං සමණං තං කාරණං පුච්ඡෙය්‍යන්ති අත්ථො.

349. නිධායාති යො විහිංසනත්ථං භූතෙසු දණ්ඨො පවත්තයිතබ්බො සියා, තං නිධාය අපනෙත්වා මෙත්තාය ඛන්තියා පටිසඬ්ඛාය අවිහිංසාය සාරණියධම්මෙසු ව යිතො අහන්ති අත්ථො. තුවමට්ඨිතොසිති පාණෙසු අසඤ්ඤතත්තා එත්තකාති පාණසහස්සාති සාතෙන්තස්ස තව මෙත්තා වා ඛන්ති වා පටිසඬ්ඛා වා අවිහිංසා වා සාරණියධම්මො වා නත්ථී, තස්මා තුවං අට්ඨිතොසි, ඉදානි ඉරියාපථෙන යිතොපි නිරයෙ ධාවස්සසි, තිරච්ඡානායොනියං පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙ වා ධාවස්සසිති වුත්තං භොති.

තතො වොරො – “මහා අයං සීහනාදො, මහන්තං ගජ්ජිතං, න ඉදං අඤ්ඤස්ස භවස්සති, මහාමායාය පුත්තස්ස සිද්ධත්ථස්ස සමණරඤ්ඤො එතං ගජ්ජිතං, දිට්ඨො වතමිහි මඤ්ඤෙ තිබ්බෙවක්ඛුනා සම්මාසම්බුද්ධෙන, සඬ්ඛකරණත්ථං මෙ භගවා ආගතො”ති චිත්තෙන්වා විරස්සං වත මෙතිආදිමාහ. තත්ථ මහිතොති දෙවමනුස්සාදීහි චතුපච්චයපුජාය පූජිතො. පච්චුපාදීති විරස්සං කාලස්ස අවචයෙන මය්හං සඬ්ඛහත්ථාය ඉමං මහාවනං පටිපජ්ජී. පහාය පාපන්ති පජ්ඣත්වා පාපං.

ඉත්ථෙවාති එවං වත්ථායෙව. ආවුධන්ති පඤ්චාවුධං. සොබ්බෙති සමන්තතො ඡින්නෙ. පපාතෙති එකතො ඡින්නෙ. නරකෙති එලිතට්ඨානෙ. ඉධ පන තිහිපි ඉමෙහි පදෙහි අරඤ්ඤමෙව වුත්තං. අකිරිති බිපි ඡඩ්ඨෙසි.

තමෙහි හික්ඛුති තදා අවොවාති භගවතො ඉමං පබ්බාපෙන්නො කුහිං සත්ථකං ලහිස්සාමි, කුහිං පත්තච්චරන්ති පරියෙසනකිච්චං නත්ථී, කම්මං පන ඔලොකෙසි. අථස්ස පුබ්බෙ සීලවන්තානං අට්ඨපරික්ඛාරභණ්ඩකස්ස දින්නභාවං ඤත්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා – “එහි හික්ඛු ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, වර බුහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති ආහ. සො සහ

වචනෙනෙව ඉද්ධිමයපත්තච්චරං පටිලභි. තාවදෙවස්ස ගිහිලිඬගං අන්තරධායි,
සමණලිඬගං පාතුරහොසි.

“තිච්චරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සූචි ව ඛන්ධනං;

පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙයෙන, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො”ති. —

එවං චුත්තා අට්ඨ පරික්ඛාරා සරීරපටිබද්ධාව හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. එසෙව තස්ස
අහු භික්ඛුභාවොති එස ඵහිභික්ඛුභාවො තස්ස උපසම්පන්නභික්ඛුභාවො
අහොසි, න භි ඵහිභික්ඛුනං විසුං උපසම්පදා නාම අත්ථි.

350. පච්ඡාසමණෙනාති භණ්ඩග්ගාහකෙන පච්ඡාසමණෙන, තෙනෙව
අත්තනො පත්තච්චරං ගාභාපෙත්වා තං පච්ඡාසමණං කත්වා ගතොති අත්ථො.
මාතාපිස්ස අට්ඨඋසහමත්තෙන යානෙන අන්තරිතා, — “තාත, අභිංසක කත්ථ
ධීතොසි, කත්ථ නිසින්තොසි, කුභිං ගතොසි? මයා සද්ධිං න කථෙසි තාතා”ති
වදන්ති ආභිණ්ඩත්වා අපස්සමානා එත්තොව ගතා.

පඤ්චමත්තෙහි අස්සසතෙහීති සචෙ චොරස්ස පරාජයො භවිස්සති,
අනුබන්ධිත්වා නං ගණ්ඨිස්සාමි. සචෙ මය්හං පරාජයො භවිස්සති, චෙගෙන
පලායිස්සාමිති සල්ලහුකෙන බලෙන නික්ඛමි. යෙන ආරාමොති කස්මා ආරාමං
අගමාසි? සො කිර චොරස්ස භායති, චිත්තෙන ගන්තුකාමො න ගච්ඡති,
ගරභාහයෙන නික්ඛමි. තෙනස්ස එතදහොසි — “සම්මාසම්බුද්ධං වන්දිත්වා
නිසීදිස්සාමි, සො පුච්ඡිස්සති ‘කස්මා බලං ගහෙත්වා නික්ඛන්තොසි’ති. අථාහං
ආරොචෙස්සාමි, භගවා භි මං න කෙවලං සම්පරායිකෙනෙව අත්ථෙන්න
සඬගණ්ඨාති, දිට්ඨධම්මිකෙනපි සඬගණ්ඨාතියෙව. සො සචෙ මය්හං ජයො
භවිස්සති, අධිවාසෙස්සති. සචෙ පරාජයො භවිස්සති ‘කිං තෙ, මහාරාජ, එකං
චොරං ආරබ්භ ගමනෙනා’ති වක්ඛති. තතො මං ජනො එවං සඤ්ජානිස්සති —
‘රාජා චොරං ගහෙතුං නික්ඛන්තො, සම්මාසම්බුද්ධෙන පන නිවත්තිතො’ති”
ගරභමොක්ඛං සම්පස්සමානො අගමාසි.

කුතො පනස්සාති කස්මා ආහ? අපි නාම භගවා තස්ස උපනිස්සයං
ඔලොකෙත්වා තං ආනෙත්වා පබ්බාපෙය්‍යාති භගවතො පරිගණ්ඨනත්ථං ආහ.
රඤ්ඤොති න කෙවලං රඤ්ඤොයෙව භයං අහොසි, අවසෙසොපි මහාජනො
භීතො ඵලකාචුධාති ඡඩ්ඬෙත්වා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙව පලායිත්වා නගරං
පවිසිත්වා ද්වාරං පිධාය අට්ඨාලකෙ ආරුය්හ ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. එවඤ්ච
අචොව — “අඬගුලිමාලො ‘රාජා මය්හං සන්තිකං ආගච්ඡති’ති ඤත්වා
පය්මතරං ආගන්ත්වා ජෙතවනෙ නිසින්තො, රාජා තෙන ගහිතො, මයං පන
පලායිත්වා මුත්තා”ති. නත්ථි තෙ ඉතො භයන්ති අයඤ්ඨි ඉදාති

කුන්ටකිපිල්ලිකං ජීවිතා න වොරොපෙති, නත්ථි තෙ ඉමස්ස සන්තිකා භයන්ති අත්ථො.

කථං ගොත්තොති? කස්මා පුච්ඡති? පබ්බජිතං දාරුණකම්මෙන උප්පන්නනාමං ගහෙත්වා වොහරිතුං න යුත්තං, මාතෘපිතූනං ගොත්තවසෙන නං සමුදාවරිස්සාමීති මඤ්ඤමානො පුච්ඡී. පරික්ඛාරානන්ති එතෙසං අත්ථාය අහං උස්සුක්කං කරිස්සාමීති අත්ථො. කට්ඨන්තොයෙව ච උදරෙ බද්ධසාටකං මුඤ්චිත්වා ථෙරස්ස පාදමූලෙ යපෙසි.

351. ආරඤ්ඤිකොතිආදීති චත්තාරි ධූතඛිගානි පාළියං ආගතානි. ථෙරෙන පන තෙරසපි සමාදින්නානෙව අහෙසුං, තස්මා අලන්ති ආහ. යඤ්චි මයං, හත්තෙති කිං සන්ධාය වදති? “හත්ථිමිපි ධාවන්තං අනුබන්ධිත්වා ගණ්හාමී”ති ආගතට්ඨානෙ රඤ්ඤා පෙසිතහත්ථාදයො සො එවං අග්ගහෙසි. රාජාපි – “හත්ථිහිසෙව නං පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හට්, අස්සෙහෙව, රථෙහෙවා”ති එවං අනෙකචාරං බහු හත්ථාදයො පෙසෙසි. එවං ගතෙසු පන තෙසු – “අහං අරෙ අඛිගුලිමාලො”ති තස්මිං උට්ඨාය සද්දං කරොන්නෙ එකොපි ආවුධං පරිවත්තෙතුං නාසක්ඛි, සබ්බෙව කොට්ටෙත්වා මාරෙසි. හත්ථි අරඤ්ඤහත්ථි, අස්සා අරඤ්ඤඅස්සා, රජාපි තත්ථෙව හිජ්ජන්තිති ඉදං සන්ධාය රාජා එවං වදති.

පිණ්ඩාය පාවිසිති න ඉදං පයමං පාවිසි. ඉත්ථිදස්සනදිවසං සන්ධාය පනෙතං වුත්තං. දෙවසිකම්පි පනෙස පවිසතෙව, මනුස්සා ච නං දිස්වා උත්තසන්නිපි පලායන්තිපි ද්වාරම්පි ථකෙන්නි, එකච්චෙ අඛිගුලිමාලොති සුත්ථාව පලායිත්වා අරඤ්ඤං වා පවිසන්ති, සරං වා පවිසිත්වා ද්වාරං ථකෙන්නි. පලායිතුං අසක්කොන්නා පිට්ඨිං දත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරො උච්චගයාගුම්පි කට්ඨජුහික්ඛම්පි න ලහති, පිණ්ඩපාතෙන කිලමති. බහි අලහන්තො නගරං සබ්බසාධාරණන්ති නගරං පවිසති. යෙන ද්වාරෙන පවිසති, තත්ථ අඛිගුලිමාලො ආගතොති කුටසහස්සානං හිජ්ජනකාරණං හොති. එතදහොසිති කාරුඤ්ඤප්පත්තියා අහොසි. එකෙන උනමනුස්සසහස්සං සාතෙන්තස්ස එකදිවසම්පි කාරුඤ්ඤං නාහොසි, ගබ්හමූල්භාය ඉත්ථියා දස්සනමත්තෙනෙව කථං උප්පන්නන්ති? පබ්බජ්ජාබලෙන, පබ්බජ්ජාබලඤ්චි එතං.

තෙන භීති යස්මා තෙ කාරුඤ්ඤං උප්පන්නං, තස්මාති අත්ථො. අරියාය ජාතියාති, අඛිගුලිමාල, එතං ත්වං මා ගණ්චි, නෙසා තව ජාති. ගිහිකාලො එස, ගිහි නාම පාණම්පි හනන්ති, අදින්නාදානාදීතිපි කරොන්නි. ඉදානි පන තෙ අරියා නාම ජාති. තස්මා ත්වං “යතො අහං, හගිනි, ජාතො”ති සථෙ එවං

වත්තුං කුක්කුච්චායසී, තෙන හි “අරියාය ජාතියා”ති එවං විසෙසෙත්වා වදාහීති උයොයාපෙසී.

තං ඉත්ථීං එතදවොචාති ඉත්ථීනං ගබ්භවුට්ඨානට්ඨානං නාම න සක්කා පුරිසෙන උපසඬ්ඡිකම්තුං. ථෙරො කිං කරොසීති? අඬ්ගුලිමාලත්ථෙරො සච්චකිරියං කත්වා සොත්ථිකරණත්ථාය ආගතොති ආරොවාපෙසී. තතො තෙ සාණියා පරික්ඛිපිත්වා ථෙරස්ස ඛණිසාණියං පීඨකං පඤ්ඤාපෙසුං. ථෙරො තත්ථ නිසීදිත්වා – “යතො අහං හගිති සබ්බඤ්ඤවුද්ධස්ස අරියාය ජාතියා ජාතො”ති සච්චකිරියං අකාසී, සහ සච්චවචනෙනෙව ධමකරණතො මුත්තඋදකං විය දාරකො නික්ඛමි. මාතාපුත්තානං සොත්ථි අහොසී. ඉමඤ්ච පන පරිත්තං න කිඤ්චි පරිස්සයං න මද්දති, මහාපරිත්තං නාමෙතත්ති වුත්තං. ථෙරෙන නිසීදිත්වා සච්චකිරියකතට්ඨානෙ පීඨකං අකංසු. ගබ්භමුල්ලං තිරච්ඡානගතිත්ථිමිපි ආනෙත්වා තත්ථ නිසජ්ජාපෙත්ති, තාවදෙව සුඛෙන ගබ්භවුට්ඨානං හොති. යා දුබ්බලා හොති න සක්කා ආනෙතුං, තස්සා පීඨකධොවනඋදකං නෙත්වා සීසෙ සිඤ්චන්ති, තඬ්ඛණංයෙව ගබ්භවුට්ඨානං හොති, අඤ්ඤම්පි රොගං වූපසමෙති. යාව කජ්ජා තිට්ඨනකපාටිභාරියං කිරෙතං.

කිං පන හගවා ථෙරං වෙජ්ජකම්මං කාරාපෙසීති? න කාරාපෙසී. ථෙරඤ්චි දිස්වා මනුස්සා භිතා පලායන්ති. ථෙරො භික්ඛාහාරෙන කිලමති, සමණධම්මං කාතුං න සක්කොති. තස්ස අනුග්ගහෙන සච්චකිරියං කාරෙසී. එවං කිරස්ස අහොසී – “ඉදානි කිර අඬ්ගුලිමාලත්ථෙරො මෙත්තචිත්තං පටිලහිත්වා සච්චකිරියාය මනුස්සානං සොත්ථිභාවං කරොතීති මනුස්සා ථෙරං උපසඬ්ඡිකම්තබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති, තතො භික්ඛාහාරෙන අකිලමන්තො සමණධම්මං කාතුං සක්ඛිස්සති”ති අනුග්ගහෙන සච්චකිරියං කාරෙසී. න හි සච්චකිරියා වෙජ්ජකම්මං හොති. ථෙරස්සාපි ච “සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස චිත්තං කම්මට්ඨානාහිමුඛං න ගච්ඡති, අට්ඨියං යත්වා මනුස්සානං සාතිතට්ඨානමෙව පාකටං හොති. “දුග්ගතොමිහි, බුද්දකපුත්තොමිහි, ජීවිතං මෙ දෙහි සාමීති මරණභිතානං වචනාකාරො ච හත්ථපාදවිකාරො ච ආපාථං ආගච්ඡති, සො විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා තතොව උට්ඨාය ගච්ඡති, අට්ඨස්ස හගවා තං ජාතිං අබ්බොහාරිකං කත්වාචායං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං ගණ්භිස්සතීති අරියාය ජාතියා සච්චකිරියං කාරෙසී. එකො වූපකට්ඨොතිආදි වත්ථසුත්තෙ (ම. නි. 1.80) විත්ථාරිතං.

352. අඤ්ඤානපි ලෙඩ්චු ඛිත්තොති කාකස්සනබ්බකරාදීනං පටික්කමාපනත්ථාය සමන්තා සරක්ඛෙපමත්තෙ යානෙ යෙන කෙනචි දිසාභාගෙන ඛිත්තො ආගන්ත්වා ථෙරස්සෙව කායෙ පතති. කිත්තකෙ යානෙ එවං හොති? ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා පටිනිවත්තෙත්වා යාව ගණ්ඨිකපටිමුක්කට්ඨානං ආගච්ඡති, තාව හොති. භිත්තෙන සීසෙනාති මහාවම්මං ඡිත්තදිත්වා යාව අට්ඨිමරියාදා භිත්තෙන.

බ්‍රාහ්මණාති ඛිණාසවහාවං සන්ධාය ආහ. යස්ස ඛො ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙනාති ඉදං සභාගදිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං සන්ධාය චුත්තං. කම්මඤ්චි කරියමානමෙව තයො කොට්ඨාසෙ පුරෙති. සත්තස්ස චිත්තෙස්ස කුසලා වා අකුසලා වා පඨමජචනවෙනනා දිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං නාම හොති. තං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. තථා අසක්කොන්තං අභොසිකම්මං, නාභොසි කම්මවිපාකො, න භවිස්සති කම්මවිපාකො, නත්ථි කම්මවිපාකොති ඉමස්ස තිකස්ස වසෙන අභොසිකම්මං නාම හොති. අත්ථසාධිකා සත්තමජචනවෙනනා උපපජ්ජවෙදනීයකම්මං නාම. තං අනන්තරෙ අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. තථා අසක්කොන්තං චුත්තනයෙනෙව තං අභොසිකම්මං නාම හොති. උභින්නමන්තරෙ පඤ්චජචනවෙනනා අපරාපරියවෙදනීයකම්මං නාම හොති. තං අනාගතෙ යදා ඕකාසං ලහති, තදා විපාකං දෙති. සති සංසාරජ්වත්තියා අභොසිකම්මං නාම න හොති. ථෙරස්ස පන උපපජ්ජවෙදනීයඤ්ච අපරාපරියවෙදනීයඤ්චාති ඉමාති ද්වෙ කම්මාති කම්මක්ඛයකරෙන අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ඝාටිතාති, දිට්ඨධම්මවෙදනීයං අත්ථි. තං අරහත්තජ්ජත්තස්සාපි විපාකං දෙති යෙව. තං සන්ධාය භගවා “යස්ස ඛො ත්වං”න්තිආදිමාහ. තස්මා යස්ස ඛොති එත්ථ යාදිසස්ස ඛො ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, කම්මස්ස විපාකෙනාති එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අබ්භා මුත්තොති දෙසනාසිසමත්තමෙතං, අබ්භා මහිකා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි පන උපක්කිලෙසෙහි මුත්තො වන්දිමා ඉධ අධිජ්ජෙතො. යථා හි එවං නිරුපක්කිලෙසො වන්දිමා ලොකං පභාසෙති, එවං පමාදකිලෙසවිමුත්තො අජ්ජමත්තො භික්ඛු ඉමං අත්තතො ඛන්ධායතනධාතුලොකං පභාසෙති, විහතකිලෙසන්ධකාරං කරොති.

කුසලෙන පිටියතීති මග්ගකුසලෙන පිටියති අජ්ජට්ඨන්ධිකං කරියති. යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙති බුද්ධසාසනෙ කායෙන වාචාය මනසා ච යුත්තජ්ජයුත්තො විහරති. ඉමා තිස්සො ථෙරස්ස උදානගාථා නාම.

දිසා හි මෙති ඉදං කිර ථෙරො අත්තනො පරිත්තාණාකාරං කරොන්තො ආහ. තත්ථ දිසා හි මෙති මම සපත්තා. යෙ මං එවං උපවදන්ති – “යථා මයං අඬගුලිමාලෙන මාරිත්තානං ඤාතකානං වසෙන දුක්ඛං වෙදියාම, එවං අඬගුලිමාලොපි වෙදියතු”ති, තෙ මය්හං දිසා චතුසච්චධම්මකථං සුණන්තුති අත්ථො. යුඤ්ජන්තුති කායවාචාමනෙහි යුත්තජ්ජයුත්තා විහරන්තු. යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තොති යෙ සන්තො සජ්ජුරියා ධම්මංයෙව ආදාපෙන්නි සමාදාපෙන්නි ගණ්භාපෙන්නි, තෙ මනුජා මය්හං සපත්තා භජන්තු සෙවන්තු පශිරූපාසන්තුති අත්ථො.

අවිරොධජ්ජසංසින්නති අවිරොධො වුච්චති මෙත්තා, මෙත්තාපසංසකානන්ති අත්ථො. සුණන්තු ධම්මං කාලෙනාති ඛණෙ ඛණෙ ඛන්තිමෙත්තාපට්ඨසංඛාරණියධම්මං සුණන්තු. තඤ්ච අනුච්චියන්තුති තඤ්ච ධම්මං අනුකරොන්තු පුරෙන්නු.

න හි ජාතු සො මමං හිංසෙති යො මය්හං දිසො, සො මං එකංසෙනෙව න හිංසෙය්‍ය. අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චි නන්ති න කෙවලං මං, අඤ්ඤම්පි පන කඤ්චි පුග්ගලං මා හිංසන්තු මා විහෙයෙන්නු. පජ්ජය්‍ය පරමං සන්තින්ති පරමං සන්තිභූතං නිබ්බානං පාපුණ්ත්වා. රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරෙති තසා වුච්චන්ති සතණ්භා, ථාවරා නිත්තණ්භා. ඉදං වුත්තං හොති – යො නිබ්බානං පාපුණාති, සො සබ්බං තසථාවරං රක්ඛිතුං සමත්ථො හොති. තස්මා මය්හම්පි දිසා නිබ්බානං පාපුණන්තු, එවං මං එකංසෙනෙව න හිංසිස්සන්තිති. ඉමා තිස්සො ගාථා අත්තනො පරිත්තං කාතුං ආහ.

ඉදානි අත්තනොව පටිපත්තිං දීපෙන්නො උදකඤ්චි නයන්ති නෙත්තිකාති ආහ. තත්ථ නෙත්තිකාති යෙ මාතිකං සොධෙත්වා ඛන්ධිතබ්බට්ඨානෙ ඛන්ධිත්වා උදකං නයන්ති. උසුකාරාති උසුකාරකා. නමයන්තීති තෙලකඤ්ජිකෙන මක්ඛෙත්වා කුක්කුළෙ තාපෙත්වා උන්නතුන්නතට්ඨානෙ නමෙත්තා උජුං කරොන්ති. තෙජනන්ති කණ්ඩං. තඤ්ච ඉස්සාසො තෙජං කරොති, පරඤ්ච තජ්ජෙති, තස්මා තෙජනන්ති වුච්චති. අත්තානං දමයන්තීති යථා නෙත්තිකා උජුමග්ගෙන උදකං නයන්ති, උසුකාරා තෙජනං, තච්ඡකා ච දාරුං උජුං කරොන්ති, එවමෙවං පණ්ඩිතා අත්තානං දමෙන්නි උජුකං කරොන්ති නිබ්බිසෙවනං කරොන්ති.

තාදිනාති ඉට්ඨානිට්ඨාදීසු නිබ්බිකාරෙන – “පඤ්චභාකාරෙහි භගවා තාදී, ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, වත්තාවිති තාදී, වත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, තන්තිද්දෙසාති තාදී”ති (මහානි. 38; 192) එවං තාදිලක්ඛණජ්ජත්තෙන

සත්ථාරා. භවනෙත්තීති භවරජ්ජු, තණ්හායෙනං නාමං. තාය හි ගොණා විය ගීවාය රජ්ජුයා, සත්තා භද්දෙය ඛද්ධා තං තං භවං නීයන්ති, තස්මා භවනෙත්තීති වුච්චති. චුට්ඨො කම්මවිපාකෙනාති මග්ගචෙතනාය චුට්ඨො. යස්මා හි මග්ගචෙතනාය කම්මං පච්චති විපච්චති ඩය්හති, පරික්ඛයං ගච්ඡති, තස්මා සා කම්මවිපාකොති වුත්තා. තාය හි චුට්ඨත්තා එස අණණො නික්කිලෙසො ජාතො, න දුක්ඛචෙදනාය අණණො. භුඤ්ජාමීති චෙත්ථ ථෙය්‍යපරිභොගො ඉණපරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො සාමිපරිභොගොති චත්තාරො පරිභොගො චෙදිතඛිබ්බා. තත්ථ දුස්සිලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො නාම. සො හි චත්තාරො පච්චයෙ ථෙතෙත්වා භුඤ්ජති. වුත්තම්පි චෙතං “ථෙය්‍යාය චො, හික්ඛචෙ, රට්ඨපිණ්ඩො භුත්තො”ති (පාරා. 195). සීලවතො පන අපච්චචෙක්ඛණපරිභොගො ඉණපරිභොගො නාම. සත්තන්තං සෙක්ඛානං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. ඛිණාසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො නාම. ඉධ කිලෙසඉණානං අභාවං සන්ධාය “අණණො”ති වුත්තං. “අනිණො”තිපි පායො. සාමිපරිභොගං සන්ධාය “භුඤ්ජාමි භොජන”න්ති වුත්තං.

කාමරතිසන්ථවන්ති දුච්චෙසුපි කාමෙසු තණ්හාරතිසන්ථවං මා අනුයුඤ්ජථ මා කරිත්ථ. නයිදං දුම්මන්තිතං මමාති යං මයා සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා පබ්බජ්ස්සාමීති මන්තිතං, තං මම මන්තිතං න දුම්මන්තිතං. සංවිහත්තෙසු ධම්මෙසුති අහං සත්ථාති එවං ලොකෙ උප්පන්තෙහි යෙ ධම්මා සංවිහත්තා, තෙසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං නිබ්බානං, තදෙව අහං උපගමං උපගතො සම්පත්තො, තස්මා මය්හං ඉදං ආගමනං ස්වාගතං නාම ගතන්ති. තිස්සො විජ්ජාති පුබ්බෙතිවාසදිබ්බචක්ඛුආසවක්ඛයපඤ්ඤා. කතං බුද්ධස්ස සාසනන්ති යං බුද්ධස්ස සාසනෙ කත්තඛිබ්බච්චං අත්ථි, තං සබ්බං මයා කතං. තිහි විජ්ජාහි නවහි ච ලොකුත්තරධම්මෙහි දෙසනං මත්ථකං පාපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අඬුගුලිමාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා

353. එවං මෙ සුතන්ති පියජාතිකසුත්තං. තත්ථ නෙව කම්මන්තා පටිභන්තිති න සබ්බෙන සබ්බං පටිභන්ති, පකතිනියාමෙන පන න පටිභන්ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ච න පටිභාතීති න රුච්චති. ආලාභනන්ති සුසානං. අඤ්ඤාත්තන්ති විචණ්ණනාය අඤ්ඤාථාභාවො. ඉන්ද්‍රියානි නාම

මනොවිඤ්ඤායා ධම්මා, පතිට්ඨිතොකාසං පන සන්ධාය ඉදං වුත්තං. පියජාතිකාති පියතො ජායන්ති. පියජපභාවිකාති පියතො පභවන්ති.

355. සචෙ තං, මහාරාජාති තස්ස අත්ථං අසල්ලක්ඛයමානාපි සත්ථරි සද්ධාය ඵලං වදන්ති. චර පිරොති අපෙහි අම්භාකං පරෙ, අනජ්ඣත්තිකභූතෙති අත්ථො. අථ වා චර පිරොති පරතො ගච්ඡ, මා ඉධ තිට්ඨාතිපි අත්ථො.

356. ද්විධා ඡෙත්වාති අසිනා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කරොන්තො ඡිත්ඤිත්වා. අත්තානං උජ්ඣාලෙසීති තෙනෙව අසිනා අත්තතො උදරං ඵාලෙසී. යදි හි තස්ස සා අජ්ජියා භවෙය්‍ය, ඉදානි අඤ්ඤං මාතුගාමං ගණ්හිස්සාමීති අත්තානං න සාතෙය්‍ය. යස්මා පනස්ස සා පියා අහොසි, තස්මා පරලොකෙපි තාය සද්ධිං සමඬ්භිභාවං පත්ථයමානො ඵලමකාසී.

357. පියා තෙ වජිරීති ඵලං කිරස්සා අහොසි – “සවාහං, ‘භූතපුබ්බං, මහාරාජ, ඉමිස්සායෙව සාවත්ථීයං අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථීයා’තිආදිකථං කථෙය්‍යං, ‘කො තෙ ඵලං අකාසී, අපෙහි නත්ථී ඵත්තී මං පටිසෙධෙය්‍ය, චත්තමානෙනෙව නං සඤ්ඤාපෙස්සාමී’ති වින්තෙත්වා ඵලමාහ. විපරිණාමඤ්ඤථාභාවාති ඵත්ථ මරණවසෙන විපරිණාමො, කෙනචි සද්ධිං පලායිත්වා ගමනවසෙන අඤ්ඤථාභාවො වෙදිතබ්බො.

වාසභායාති වාසභා නාම රඤ්ඤො ඵකා දෙවී, තං සන්ධායාහ.

පියා තෙ අභන්ති කස්මා සබ්බපච්ඡා ආහ? ඵලං කිරස්සා අහොසි – “අයං රාජා මය්හං කුපිතො, සවාහං සබ්බපඨමං ‘පියා තෙ අභ’න්ති පුච්ඡෙය්‍යං, ‘න මෙ ත්වං පියා, චර පිරො’ති වදෙය්‍ය, ඵලං සන්තෙ කථා පතිට්ඨානං න ලහිස්සති’”ති කථාය පතිට්ඨානත්ථං සබ්බපච්ඡා පුච්ඡී. කාසිකොසලෙසු ජඩ්ඞිතභාවෙන විපරිණාමො, පටිරාජුනං භත්ථගමනවසෙන අඤ්ඤථාභාවො වෙදිතබ්බො.

ආවමෙහීති ආවමනොදකං දෙහි. ආවමිත්වා භත්ථපාදෙ ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා සත්ථාරං නමස්සිතුකාමො ඵලමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා

358. ඵලං මෙ සුතන්ති බාහිතිකසුත්තං. තත්ථ ඵකපුණ්ඩරිකං නාගන්ති ඵලංනාමකං භත්ථී. තස්ස කිර ඵාසුකානං උපරි තාලඵලමත්තං පණ්ඩරට්ඨානං

අත්ථි, තෙනස්ස එකපුණ්ඩරිකොති නාමං අකංසු. සිරිවඩ්ඪං මහාමත්තන්ති පච්චෙකහත්ථිං. අභිරුහිත්වා කථාචාසුකත්ථං සද්ධිං ගච්ඡන්තං එවංනාමකං මහාමත්තං. ආයස්මානොති එත්ථ නොති පුච්ඡාය නිපාතො. මහාමත්තො ථෙරස්ස සඨසාට්ඨත්තධාරණාකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා “එවං, මහාරාජා”ති ආහ.

359. ඔපාරම්භොති උපාරම්භං දොසං ආරොපනාරහො. කිං පුච්ඡාමිති රාජා පුච්ඡති. සුන්දරිවත්ථුස්මිං උප්පන්නමිදං සුත්තං, තං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. යඤ්භි මයං, හන්තෙති, හන්තෙ, යං මයං විඤ්ඤාමිති ඉදං පදං ගහෙත්වා පඤ්ඤෙන පරිපුරෙතුං නාසක්ඛිමිහා, තං කාරණං ආයස්මතා එවං වදන්තෙන පරිපුරිතං.

360. අකුසලොති අකොසල්ලසම්භූතො. සාවජ්ජොති සදොසො. සංඛ්‍යාබජ්ජෙධාති සදුක්ඛො. දුක්ඛවිපාකොති ඉධ නිස්සන්දවිපාකො කථිතො. තස්සාති තස්ස එවං අත්තඛ්‍යාබාධාදීනං අත්ථාය පවත්තකායසමාවාරස්ස.

සබ්බාකුසලධම්මපභිනො ඛො, මහාරාජ, තථාගතො කුසලධම්මසමන්තාගතොති එත්ථ සබ්බෙසංයෙව අකුසලානං ධම්මානං පහානං වණ්ණෙතීති. ආම වණ්ණෙතීති චුත්තෙ යථා පුච්ඡා, තථා අත්ථො චුත්තො හවෙය්‍ය. එවං ඛ්‍යාකරණං පන න භාරියං. අප්පභිනඅකුසලොපි හි පහානං වණ්ණෙය්‍ය, හගවා පන පභිනාකුසලතාය යථාකාරී තථාවාදීති දස්සෙතුං එවං ඛ්‍යාකාසි. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව නයො.

362. බාහිතිකාති බාහිතිරට්ඨෙ උට්ඨිතවත්ථස්සෙතං නාමං. සොළසසමා ආයාමෙනාති ආයාමෙන සමසොළසහත්ථා. අට්ඨසමා විත්ථාරෙනාති විත්ථාරෙන සමඅට්ඨහත්ථා.

363. භගවතො පාදාසීති භගවතො නිය්‍යාතෙසි. දත්වා ච පන ගන්ධකුටියං විතානං කත්වා බන්ධි. තතො පට්ඨාය ගන්ධකුටි භියොයාසොමත්තාය සොභි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. නෙය්‍යපුග්ගලස්ස පන වසෙන අයං දෙසනා නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ධම්මචෙතියසුත්තවණ්ණනා

364. එවං මෙ සුතන්ති ධම්මචෙතියසුත්තං. තත්ථ මෙදාළපන්ති නාමෙතං තස්ස, තස්ස හි නිගමස්ස මෙදවණ්ණො පාසාණා කිරෙත්ථ උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා මෙදාළපන්ති සඨ්ඛං ගතං. සෙනාසනං පනෙත්ථ අනියතං, තස්මා න තං චුත්තං. නගරකන්ති එවංනාමකං සක්ඛ්‍යානං නිගමං. කෙනවිදෙව කරණියෙනාති

න අඤ්ඤාන කරුණියෙන, අයං පන ඛන්ධුලසෙනාපතිං සද්ධිං ද්වත්තිංසාය පුත්තෙහි එකදිවසෙනෙව ගණ්හවාති ආණාපෙසි, තංදිවසඤ්චස්ස හරියාය මල්ලිකාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං හගවා නිමන්තිතො, බුද්ධප්පමුඛෙ භික්ඛුසඤ්චසෙ සරං ආගන්ත්වා නිසින්තමත්තෙ “සෙනාපති කාලඤ්ඤා”ති සාසනං ආහරිත්වා මල්ලිකාය අදංසු. සා පණ්ණං ගහෙත්වා මුඛසාසනං පුච්ඡි. “රඤ්ඤා අයො සෙනාපති සද්ධිං ද්වත්තිංසාය පුත්තෙහි එකප්පහාරෙනෙව ගහාපිතො”ති ආරොචෙසු. මහාජනගතං මා කරිත්වාති ඔවට්ටිකාය පණ්ණං කත්වා භික්ඛුසඤ්චසං පරිච්ඡි. තස්මිං සමයෙ එකා සප්පිවාටි නිහරිතා, සා උම්මාරෙ ආහච්ච භින්තා, තං අපනෙත්වා අඤ්ඤා ආහරාපෙත්වා භික්ඛුසඤ්චසං පරිච්ඡි.

සත්ථා කතහත්තකිච්චො කථාසමුට්ඨාපනත්ථං – “සප්පිවාටියා භින්තපච්චයා න චින්තෙතඛ්ඛ”න්ති ආහ. තස්මිං සමයෙ මල්ලිකා පණ්ණං නිහරිත්වා හගවතො පුරතො යපෙත්වා – “හගවා ඉමං ද්වත්තිංසාය පුත්තෙහි සද්ධිං සෙනාපතිතො මතසාසනං, අහං එතම්පි න චින්තයාමි, සප්පිවාටිපච්චයා කිං චින්තෙයාමි”ති ආහ. හගවා – “මල්ලිකෙ, මා චින්තයි, අනමතග්ගෙ සංසාර නාම චත්තමානානං හොති එත”න්ති අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කත්වා අගමාසි. මල්ලිකා ද්වත්තිංසසුණ්ණියායො පක්කොසාපෙත්වා ඔවාදං අදාසි. රාජා මල්ලිකං පක්කොසාපෙත්වා “සෙනාපතිතො අම්භාකං අන්තරෙ භින්තදොසො අත්ථි නත්ථි”ති පුච්ඡි. නත්ථි සාමිති. සො තස්සා චචනෙන තස්ස නිද්දොසභාවං ඤත්වා විජ්ජිසාරී බලවදොමනස්සං උප්පාදෙසි. සො – “එවරුපං නාම අදොසකාරකං මං සම්භාවයිත්වා ආගතං සභායකං විනාසෙසි”න්ති තතො පට්ඨාය පාසාදෙ වා නාටකෙසු වා රජ්ජසුඛෙසු වා චින්තස්සාදං අලහමානො තත්ථ තත්ථ විචරිතුං ආරද්ධො. එතදෙව කිච්චං අහොසි. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “කෙනච්චෙව කරුණියෙනා”ති.

දීඝං කාරායනන්ති දීඝකාරායනො නාම ඛන්ධුලසෙනාපතිස්ස භාගිනෙයො “එතස්ස මෙ මාතුලො අදොසකාරකො නික්කාරණෙන ඝාතිතො”ති රඤ්ඤා සෙනාපතිට්ඨානෙ යපිතො. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. මහච්චා රාජානුභාවෙනාති මහතා රාජානුභාවෙන, ධරණිතලං භින්දන්තො විය සාගරං පරිචත්තෙන්තො විය විචිත්තවෙසසොහෙන මහතා බලකායෙනාති අත්ථො. පාසාදිකානීති දස්සනෙනෙව සහ රඤ්ජනකානී. පසාදනීයානීති තස්සෙව වෙච්චනං. අථ වා පාසාදිකානීති පසාදජනකානී. අප්පසද්දානීති නිස්සද්දානී. අප්පනිග්ගොසානීති අවිභාවිතත්ථෙන නිග්ගොසෙන රහිතානී. විජනවාතානීති විගතජනවාතානී. මනුස්සරාහස්සෙය්‍යකානීති මනුස්සානං රහස්සකම්මානුච්ඡවිකානී, රහස්සමන්තං මන්තෙන්තානං අනුරූපානීති අත්ථො. පටිසල්ලානසාරුප්පානීති

නිලියනභාවස්ස එකිභාවස්ස අනුච්ඡවිකානි. යත්ථ සුදං මයන්ති න තෙන තත්ථ භගවා පයිරුපාසිතපුබ්බො, තාදිසෙසු පන පයිරුපාසිතපුබ්බො, තස්මා යාදිසෙසු සුදං මයන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

අත්ථී, මහාරාජානි පණ්ඩිතො සෙනාපති “රාජා භගවත්තං මමායතී”ති ජානාති, සො සචෙ මං රාජා “කහං භගවා”ති වදෙය්‍ය, අදන්ධායන්තෙන ආචික්ඛිතුං යුත්තන්ති වරපුරිසෙ පයොපෙත්වා භගවතො නිවාසනට්ඨානං ඤත්වාච විහරති. තස්මා එවමාහ. ආරාමං පාවිසීති බහිනිගමෙ බන්ධාවාරං බන්ධාපෙත්වා කාරායනෙන සද්ධිං පාවිසී.

366. විහාරොති ගන්ධකුටිං සන්ධායාහංසු. ආළින්දන්ති පමුඛං. උක්කාසිත්වාති උක්කාසිතසද්දං කත්වා. අග්ගළන්ති කවාටං. ආකොටෙහීති අග්ගනබෙන ඊසකං කුඤ්චිකච්ඡිද්දසමීපෙ කොටෙහීති වුත්තං හොති. ද්වාරං කිර අතිඋපරි අමනුස්සා, අතිහෙට්ඨා දීඝජාතිකා කොටෙත්ති. තථා අකොටෙත්වා මජ්ඣෙ ඡිද්දසමීපෙ කොටෙතබ්බං, ඉදං ද්වාරකොට්ටකචත්තන්ති දීපෙන්තා වදන්ති. තත්ථෙචාති භික්ඛුහි වුත්තට්ඨානෙයෙව. බග්ගඤ්ච උණ්ඨිසඤ්චාති දෙසනාමත්තමෙතං,

වාලබ්ඡනිමුණ්ඨිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්චුපාහනං;

ඔරුය්හ රාජා යානම්හා, යපයිත්වා පටිච්ඡදන්ති. —

ආගතාති පන පඤ්චපි රාජකකුඛභණ්ඩානි අදාසී. තස්මා පන අදාසීති. අතිගරුතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකං උද්ධතවෙසෙන ගන්තුං න යුත්තන්ති ව, එකකොච උපසඬකමිත්වා අත්තනො රුචිවසෙන සම්මොදිස්සාමි වාති. පඤ්චසු හි රාජකකුඛභණ්ඩෙසු නිවත්තිතෙසු ත්වං නිවත්තාති වත්තබ්බං න හොති, සබ්බෙ සයමෙව නිවත්තන්ති. ඉති ඉමෙහි ද්විහි කාරණෙහි අදාසී. රහායතීති රහස්සං කරොති නිගුහති. අයං කිරස්ස අධිප්පායො “පුබ්බෙපි අයං රාජා සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං චතුක්කණ්ණමත්තං මන්තෙත්වා මය්හං මාතුලං සද්ධිං ද්වත්තිංසාය පුත්තෙහි ගණ්භාපෙසී, ඉදානිපි චතුක්කණ්ණමත්තං මන්තෙතුකාමො, කච්චි නු බො මං ගණ්භාපෙස්සති”ති. එවං කොපවසෙනස්ස එතදහොසී.

විවරි භගවා ද්වාරන්ති න භගවා උට්ඨාය ද්වාරං විවරි, විවරතුති පන හත්ථං පසාරෙසී. තතො — “භගවා තුම්හෙහි අනෙකෙසු කප්පකොටීසු දානං දදමානෙහි න සහත්ථා ද්වාරවිවරණකම්මං කත”න්ති සයමෙව ද්වාරං විවටං. තං පන යස්මා භගවතො මනෙන විවටං, තස්මා “විවරි භගවා ද්වාර”න්ති වත්තුං වට්ටති. විහාරං පවිසිත්වාති ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා. තස්මිං පන

පට්ටියමත්තෙයෙව කාරායනො පඤ්ච රාජකකුට්ඨභණ්ඩානි ගහෙත්වා
 බන්ධාලාරං ගන්ත්වා විට්ඨුහං ආමන්තෙසි “ඡත්තං සම්ම උස්සාපෙහි”ති.
 මය්හං පිතා කිං ගතොති? පිතරං මා පුච්ඡ, සචෙ ත්වං න උස්සාපෙසි, තං
 ගණ්හිත්වා අහං උස්සාපෙමිති. “උස්සාපෙමි සම්මා”ති සම්පට්චිඡී. කාරායනො
 රඤ්ඤො එකං අස්සඤ්ච අසිඤ්ච එකමෙව ච පරිවාරිකං ඉත්ථිං යපෙත්වා –
 “සචෙ රාජා ජීවිතෙන අත්ථිකො, මා ආගච්ඡතු”ති විට්ඨුහස්ස ඡත්තං
 උස්සාපෙත්වා තං ගහෙත්වා සාවත්ථිමෙව ගතො.

367. ධම්මන්වයොති පච්චක්ඛඤාණසංඛ්ඛාතස්ස ධම්මස්ස අනුනායො
 අනුමානං, අනුබුද්ධිති අත්ථො. ඉදානි යෙනස්ස ධම්මන්වයෙන
 “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදි භොති, තං දස්සෙතුං ඉධ පනාහං,
 භන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ ආපාණකොට්ඨකන්ති පාණොති ජීවිතං, තං මරියාදං
 අන්තො කරිත්වා, මරණසමයෙපි වරන්තියෙව, තං න චිතික්කමන්තිති චුත්තං
 භොති. “අපාණකොට්ඨක”න්තිපි පායො, ආජීවිතපරියන්තන්ති අත්ථො. යථා
 එකච්චෙ ජීවිතහෙතු අතික්කමන්තා පාණකොට්ඨකං කත්වා වරන්ති, න එවන්ති
 අත්ථො. අයම්පි ඛො මෙ, භන්තෙති බුද්ධසුබුද්ධතාය ධම්මස්වාක්ඛාතතාය
 සංඝසපුප්පට්පන්නතාය ච එතං එවං භොති, එවඤ්ඤි මෙ, භන්තෙ, අයං භගවති
 ධම්මන්වයො භොතිති දීපෙති. එසෙව නායො සබ්බත්ථ.

369. න විය මඤ්ඤෙ වක්ඛුං බන්ධන්තෙති වක්ඛුං අබන්ධන්තෙ විය.
 අපාසාදිකඤ්ඤි දිස්වා පුන ඔලොකනකිච්චං න භොති, තස්මා සො වක්ඛුං න
 බන්ධති නාම. පාසාදිකං දිස්වා පුනස්පුනං ඔලොකනකිච්චං භොති, තස්මා සො
 වක්ඛුං බන්ධති නාම. ඉමෙ ච අපාසාදිකා, තස්මා එවමාහ. බන්ධුකරොගො
 නොති කුලරොගො. අම්භාකං කුලෙ ජාතා එවරූපා භොන්තිති වදන්ති.
 උළාරන්ති මහෙසක්ඛං. පුබ්බෙනාපරන්ති පුබ්බතො අපරං විසෙසං. තත්ථ
 කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තිං නිබ්බත්තෙන්තො උළාරං පුබ්බෙ විසෙසං
 සඤ්ජානාති නාම, සමාපත්තිං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤේත්වා
 අරහත්තං ගණ්හන්තො උළාරං පුබ්බතො අපරං විසෙසං සඤ්ජානාති නාම.

370. සාතෙතායං වා සාතෙතුන්ති සාතෙතබ්බයුත්තකං සාතෙතුං. ජාපෙතායං
 වා ජාපෙතුන්ති ධනෙන වා ජාපෙතබ්බයුත්තකං ජාපෙතුං ජානිතුං අධනං කාතුං.
 පබ්බාපෙතායං වා පබ්බාපෙතුන්ති රට්ඨතො වා පබ්බාපෙතබ්බයුත්තකං
 පබ්බාපෙතුං.

373. ඉසිදත්තපුරාණාති ඉසිදත්තො ච පුරාණො ච. තෙසු එකො බ්‍රහ්මචාරී,
 එකො සදාරසන්තුට්ඨො. මමහත්තාති මම සත්තකං භත්තං එතෙසන්ති

මමහත්තා. මමයානාති මම සත්තකං යානං එතෙසන්ති මමයානා. ජීවිකාය දාතාති ජීවිතවුත්තිං දාතා. වීමංසමානොති උපපරික්ඛමානො. තදා කිර රාජා නිද්දං අනොක්කන්තොව ඔක්කන්තො විය භුත්වා නිපජ්ජී. අථ තෙ ථපතයො “කතරස්මිං දිසාභාගෙ භගවා”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකස්මිං නාමා”ති සුත්වා මන්තයිංසු – “යෙන සම්මාසම්බුද්ධො, තෙන සීසෙ කතෙ රාජා පාදතො හොති. යෙන රාජා, තෙන සීසෙ කතෙ සත්ථා පාදතො හොති, කිං කරිස්සාමා”ති? තතො නෙසං එතදහොසි – “රාජා කුප්පමානො යං අමිභාකං දෙති, තං අච්ඡන්දෙය්‍ය. න ඛො පන මයං සක්කොම ජානමානා සත්ථාරං පාදතො කාතු’න්ති රාජානං පාදතො කත්වා නිපජ්ජිංසු. තං සන්ධාය අයං රාජා එවමාහ.

374. පක්කාමීති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා කාරායනස්ස ධීතට්ඨානං ගතො, තං තත්ථ අදිස්වා ඛන්ධාවාරට්ඨානං ගතො, තත්ථාපි අඤ්ඤං අදිස්වා තං ඉත්ථී පුච්ඡී. සා සබ්බං පවත්තිං ආචික්ඛි. රාජා – “න ඉදානි මයා එකකෙන තත්ථ ගන්තබ්බං, රාජගහං ගන්ත්වා භාගිනෙය්‍යෙන සද්ධිං ආගන්ත්වා මය්හං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමී”ති රාජගහං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කණාපකහත්තඤ්චෙව භුඤ්ජී, බහලඋදකඤ්ච පිටි. තස්ස සුබ්බමාලපකතිකස්ස ආභාරො න සම්මා පරිණාමී. සො රාජගහං පාපුණන්තොපි විකාලෙ ද්වාරෙසු පිහිතෙසු පාපුණි. “අජ්ජ සාලායං සයිත්වා ස්වෙ මය්හං භාගිනෙය්‍යං පස්සිස්සාමී”ති බහිනගරෙ සාලාය නිපජ්ජී. තස්ස රත්තිභාගෙ උට්ඨානාති පවත්තිංසු, කතිපයවාරෙ බහි නික්ඛමී. තතො පට්ඨාය පදසා ගන්තුං අසක්කොන්තො තස්සා ඉත්ථීයා අඬකෙ නිපජ්ජිත්වා බලවපච්චුසෙ කාලමකාසි. සා තස්ස මතභාවං ඤත්වා – “ද්විසු රජ්ජෙසු රජ්ජං කාරෙත්වා ඉදානි පරස්ස බහිනගරෙ අනාථසාලාය අනාථකාලකිරියං කත්වා නිපන්තො මය්හං සාමි කොසලරාජා”තිආදීනි වදමානා උච්චාසද්දෙන පරිදෙවිතුං ආරභි. මනුස්සා සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා ආගන්ත්වා දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ආගතකාරණං ඤත්වා මහාපරිභාරෙන සරිරකිච්චං කරිත්වා “විට්ඨහං ගණ්හිස්සාමී”ති හෙරිං වරාපෙත්වා බලකායං සන්තිපාතෙසි. අමච්චා පාදෙසු පතිත්වා – “ස්වෙ, දෙව, තුම්භාකං මාතුලො අරොගො අස්ස, තුම්භාකං ගන්තුං යුත්තං භවෙය්‍ය, ඉදානි පන විට්ඨහොපි තුම්භෙ නිස්සාය ඡත්තං උස්සාපෙතුං අරහතියෙවා”ති සඤ්ඤාපෙත්වා නිවාරෙසුං.

ධම්මවෙතියානීති ධම්මස්ස චිත්තිකාරවචනානි. තීසු හි රතනෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තිකාරෙ කතෙ සබ්බත්ථ කතොයෙව හොති, තස්මා භගවති චිත්තිකාරෙ කතෙ ධම්මොපි කතොව හොතීති භගවා “ධම්මවෙතියානී”ති ආහ.

ආදිබ්‍රහ්මවරියකානීති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතානි,
පුබ්බභාගපටිපත්තිභූතානීති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවානි.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධම්මවේනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා

375. එවං මෙ සුතන්ති කණ්ණකත්ථලසුත්තං. තත්ථ උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤාති තස්ස රට්ඨස්සපි නගරස්සපි එතදෙව නාමං, භගවා උරුඤ්ඤානගරං උපනිස්සාය විහරති. කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කණ්ණකත්ථලං නාම එකො රමණීයො භූමිභාගො අත්ථී, සො මිගානං අභයත්ථාය දින්තත්තා මීගදායොති වුව්වති, තස්මිං කණ්ණකත්ථලෙ මීගදායෙ. කෙනච්චෙව කරණීයෙනාති න අඤ්ඤෙන, අනන්තරසුත්තෙ වුත්තකරණීයෙනෙව. සොමා ච භගීනී සකුලා ච භගීනීති ඉමා ද්වෙ භගිනියො රඤ්ඤො පජාපතියො. භත්තාභිභාරෙති භත්තං අභිහරණට්ඨානෙ. රඤ්ඤො භුඤ්ජනට්ඨානඤ්ඤි සබ්බාපි ඔරොධා කට්ඨජුආදීනි ගහෙත්වා රාජානං උපට්ඨාතුං ගච්ඡන්ති, තාපි තථෙව අගමංසු.

376. කිං පන, මහාරාජාති කස්මා එවමාහ? රඤ්ඤො ගරභපරිමොචනත්ථං. එවඤ්ඤි පරිසා වින්තෙයා – “අයං රාජා ආගච්ඡමානොව මාතුගාමානං සාසනං ආරොචෙති, මයං අත්තනො ධම්මතාය භගවන්තං දට්ඨුං ආගතොති මඤ්ඤාම, අයං පන මාතුගාමානං සාසනං ගහෙත්වා ආගතො, මාතුගාමදාසො මඤ්ඤෙ, එස පුබ්බෙපි ඉමිනාව කාරණෙන ආගච්ඡති” ති. පුච්ඡිතො පන සො අත්තනො ආගමනකාරණං කථෙස්සති, එවමස්ස අයං ගරභා න උප්පජ්ජිස්සතිති ගරභමොචනත්ථං එවමාහ.

378. අබ්භද්දාභාසීති කථෙසි. සකිදෙව සබ්බං උස්සති සබ්බං දක්ඛිනීති යො එකාවජ්ජනෙන එකචිත්තෙන අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තං සබ්බං උස්සති වා දක්ඛිනී වා, සො නත්ථීති අත්ථො. එකෙන හි චිත්තෙන අතීතං සබ්බං ජානිස්සාමිති ආවජ්ජිත්වාපි අතීතං සබ්බං ජානිතුං න සක්කා, එකදෙසමෙව ජානාති. අනාගතපච්චුජ්ජන්තං පන තෙන චිත්තෙන සබ්බෙනෙව සබ්බං න ජානාතිති. එස නයො ඉතරෙසු. එවං එකචිත්තවසෙනායං පඤ්ඤො කථිතො. හෙතුරූපන්ති හෙතුසභාවං කාරණජාතිකං. සහෙතුරූපන්ති සකාරණජාතිකං. සම්පරාසිකාහං, හත්තෙති සම්පරායගුණං අහං, හත්තෙ, පුච්ඡාමි.

379. පඤ්චිමානීති ඉමස්මිං සුත්තෙ පඤ්ච පඨානියඨිගාති ලොකුත්තරමිස්සකානි කථිතානි. කථිතඨිගණවාසීවුළුසමුද්දත්ථෙරො පන

“තුම්භාකං, හන්තෙ, කිං රුච්චතී”ති චුත්තෙ “මය්හං ලොකුත්තරානෙවාති රුච්චතී”ති ආහ. පධානවෙමත්තතන්ති පධානනානත්තං. අඤ්ඤාදිසමෙව හි පුට්ඨජනස්ස පධානං, අඤ්ඤාදිසං සොතාපන්නස්ස, අඤ්ඤාදිසං සකදාගාමිනො, අඤ්ඤාදිසං අනාගාමිනො, අඤ්ඤාදිසං අරහතො, අඤ්ඤාදිසං අසීතිමහාසාවකානං, අඤ්ඤාදිසං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං, අඤ්ඤාදිසං පච්චෙකඛුද්ධානං, අඤ්ඤාදිසං සබ්බඤ්ඤඛුද්ධානං. පුට්ඨජනස්ස පධානං සොතාපන්නස්ස පධානං න පාපුණාති...පෙ.... පච්චෙකඛුද්ධස්ස පධානං සබ්බඤ්ඤඛුද්ධස්ස පධානං න පාපුණාති. ඉමමත්ථං සන්ධාය “පධානවෙමත්තතං වදාමි”ති ආහ. දන්තකාරණං ගච්ඡෙය්‍යුන්ති යං අකුට්ඨකාරණං, අනවච්ඡින්නදනං, ධුරස්ස අව්ච්ඡින්නදනන්ති දන්තෙසු කාරණං දිස්සති, තං කාරණං උපගච්ඡෙය්‍යුන්ති අත්ථො. දන්තභූමීන්ති දන්තෙහි ගන්තබ්බභූමිං.

අස්සද්ධොතිආදියු පුට්ඨජනසොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිනො චත්තාරොපි අස්සද්ධා නාම. පුට්ඨජනො හි සොතාපන්නස්ස සද්ධං අප්පත්තොති අස්සද්ධො, සොතාපන්නො සකදාගාමස්ස, සකදාගාමී අනාගාමස්ස, අනාගාමී අරහතො සද්ධං අප්පත්තොති අස්සද්ධො, ආබාධො අරහතොපි උප්පජ්ජති පඤ්චපි බන්ධාබාධා නාම භොන්ති. අරියසාවකස්ස පන සධො මායාවීති නාමං නත්ථී. තෙනෙව ථෙරො – “පඤ්ච පධානියඬිගානි ලොකුත්තරානි කට්ඨානීති මය්හං රුච්චතී”ති ආහ. අස්සබ්බකසුත්තන්තෙ පන – “තයො ව, භික්ඛවෙ, අස්සබ්බකෙ තයො ව පුරිසබ්බකෙ දෙසෙස්සාමි”ති (අ. නි. 3.141) එත්ථ අරියසාවකස්සාපි සම්බොධිනාමං ආගතං, තස්ස වසෙන ලොකුත්තරමිස්සකා කට්ඨානි චුත්තං. පුට්ඨජනො පන සොතාපන්නිමග්ගචීරියං අසම්පත්තො...පෙ.... අනාගාමී අරහත්තමග්ගචීරියං අසම්පත්තොති කුසිතොපි අස්සද්ධො විය චත්තාරොව භොන්ති, තථා දුප්පඤ්ඤො.

එවං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – අදන්තහත්ථිආදයො විය හි මග්ගපධානරහිතො පුග්ගලො. දන්තහත්ථිආදයො විය මග්ගපධානවා. යථා අදන්තා හත්ථිආදයො කුටාකාරං අකත්වා අව්ච්ඡින්නදිත්වා ධුරං අපාතෙත්වා දන්තගමනං වා ගන්තුං දන්තභූමිං වා පත්තුං න සක්කොන්ති, එවමෙවං මග්ගපධානරහිතො මග්ගපධානවතා පත්තබ්බං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති. යථා පන දන්තහත්ථිආදයො කුටාකාරං අකත්වා අව්ච්ඡින්නදිත්වා ධුරං අපාතෙත්වා දන්තගමනං වා ගන්තුං දන්තභූමිං වා පත්තුං සක්කොන්ති, එවමෙවං මග්ගපධානවා මග්ගපධානවතා පත්තබ්බං පාපුණ්තුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති. ඉදං චුත්තං භොති – “සොතාපන්නිමග්ගපධානවා සොතාපන්නිමග්ගපධානවතා

පත්තොකාසං පාපුණිතුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති...පෙ.... අරහත්තමග්ගපධානවා අරහත්තමග්ගපධානවතා පත්තොකාසං පාපුණිතුං නිබ්බත්තෙතබ්බං ගුණං නිබ්බත්තෙතුං සක්කොති’’ති.

380. සම්මප්පධානාති මග්ගපධානෙන සම්මප්පධානා. න කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි යදිදං විමුක්තියා විමුක්තින්ති යං එකස්ස ඵලවිමුක්තියා ඉතරස්ස ඵලවිමුක්තිං ආරබ්භ නානාකරණං වත්තබ්බං සියා, තං න කිඤ්චි වදාමිති අත්ථො. අවිචියා වා අවිචින්ති අවිචියා වා අවිචිමිහි. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො, භුමිමත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. කිං පන ත්වං, මහාරාජාති, මහාරාජ, කිං ත්වං? “සන්ති දෙවා වාතුමහාරාජිකා, සන්ති දෙවා තාවතිංසා...පෙ.... සන්ති දෙවා පරනිමිමිතවසවත්තිනො, සන්ති දෙවා තතුත්තරි’’න්ති එවං දෙවානං අත්ථිභාවං න ජානාසි, යෙන එවං වදෙසීති. තතො අත්ථිභාවං ජානාමි, මනුස්සලොකං පන ආගච්ඡන්ති නාගච්ඡන්තිති ඉදං පුච්ඡන්තො යදි වා තෙ, හත්තෙතිආදිමාහ. සබ්බාඛජ්ඣාති සදුක්ඛා, සමුච්ඡෙදප්පහානෙන අප්පහීනවෙතසිකදුක්ඛා. ආගන්තාරොති උපපත්තිවසෙන ආගන්තාරො. අබ්බාඛජ්ඣාති සමුච්ඡන්තදුක්ඛා. අනාගන්තාරොති උපපත්තිවසෙන අනාගන්තාරො.

381. පහොතිති සක්කොති. රාජා හි පුඤ්ඤවත්තමිපි ලාභසක්කාරසම්පන්නං යථා න කොචි උපසඬ්ඨකමති, එවං කරොන්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. තං අපුඤ්ඤවත්තමිපි සකලගාමං පිණ්ඩාය වරින්වා යාපනමත්තං අලහන්තං යථා ලාභසක්කාරසම්පන්නො හොති, එවං කරොන්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. බ්‍රහ්මවරියවත්තමිපි ඉත්ථිහි සද්ධිං සම්පයොජෙත්වා සීලවිනාසං පාපෙන්තො බලක්කාරෙන වා උප්පබ්බාජෙත්තො තම්භා යානා වාවෙතුං සක්කොති. අබ්‍රහ්මවරියවත්තමිපි සම්පන්නකාමගුණං අමච්චං බන්ධනාගාරං පවෙසෙත්වා ඉත්ථිනං මුබ්බමිපි පස්සිතුං අදෙනන්තො තම්භා යානා වාවෙති නාම. රට්ඨතො පන යං ඉච්ඡති, තං පබ්බාජෙති නාම.

දස්සනායපි නප්පහොන්තිති කාමාවචරෙ තාව අබ්බාඛජ්ඣෙ දෙවෙ සබ්බාඛජ්ඣා දෙවා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනායපි නප්පහොන්ති. කස්මා? අරහතො තත්ථ යානාභාවතො. රූපාවචරෙ පන එකවිමානස්මිංයෙව තිට්ඨන්ති ච නිසිදන්ති වාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනාය පහොන්ති, එතෙහි දිට්ඨං පන සල්ලක්ඛිතං පටිච්ඡිද්ධං ලක්ඛණං දට්ඨුං සල්ලක්ඛිතං පටිච්ඡික්කිතුං න සක්කොන්තිති ඤාණවක්ඛුනා දස්සනාය නප්පහොන්ති, උපරිදෙවෙ ච වක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනොනාපිති.

382. කො නාමො අයං, භන්තෙති රාජා ථෙරං ජානන්තොපි අජානන්තො විය පුච්ඡති. කස්මා? පසංසිතුකාමතාය. ආනන්දරූපොති ආනන්දසභාවො. චුග්ගපුච්ඡාපි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. අථ ඛො අඤ්ඤතරො පුරිසොති සා කිර කථා විට්ඨුහෙනෙව කථිතා, තෙ “තයා කථිතා, තයා කථිතා”ති කුපිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉමස්මිංයෙව යානෙ අත්තනො අත්තනො බලකායං උට්ඨාපෙත්වා කලහමිපි කරෙය්‍යුන්ති නිවාරණත්ථං සො රාජපුරිසො එතදවොච. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. අයං පන දෙසනා නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනා

383. එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රහ්මායුසුත්තං. තත්ථ මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිත්ති මහතාති ගුණමහත්තෙනපි මහතා, සඤ්ඤාමහත්තෙනපි. සො හි භික්ඛුසඤ්ඤා ගුණෙහිපි මහා අහොසි අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගතත්තා, සඤ්ඤායපි මහා පඤ්චසතසඤ්ඤාත්තා. භික්ඛුනං සඤ්ඤාන භික්ඛුසඤ්ඤා, දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤාසඤ්ඤාසඤ්ඤාන සමානගුණෙනාති අත්ථො. සද්ධිත්ති එකතො. පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහිති පඤ්ච මත්තා එතෙසන්ති පඤ්චමත්තාති. මත්තාති පමාණං වුච්චති, තස්මා යථා භොජනෙ මත්තඤ්ඤාති වුත්තෙ භොජනෙ මත්තං ජානාති පමාණං ජානාතිති අත්ථො භොති, එවමිධාපි තෙසං භික්ඛුසතානං පඤ්චමත්තා පඤ්චපමාණන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. භික්ඛුනං සතාති භික්ඛුසතාති. තෙහි පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි.

විසවස්සසතිකොති විසාධිකවස්සසතිකො. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙදයජුච්චෙදසාමවෙදානං. ඔට්ඨපහතකරණවසෙන පාරං ගතොති පාරගු. සහ නිසංඝ්ඛුතා ව කෙටුහෙන ව සනිසංඝ්ඛුකෙටුහානං, නිසංඝ්ඛුති නාමනිසංඝ්ඛුරුක්ඛාදීනං වෙච්චනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පවිකප්පො කථිතං උපකාරාය සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිහාසපඤ්චමානන්ති ආට්ඨබ්බණුවෙදං චතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසව්චනප්පට්ඨසංයුත්තො පුරාණකථාසඤ්ඤානො ඉතිහාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිහාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං. පදඤ්ච තදවසෙසඤ්ච ඛ්‍යාකරණං අධියති පච්චෙදෙති වාති පදකො වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතං වුච්චති විතණ්ඩවාදසත්ථං. මහාපුරිසලක්ඛණන්ති මහාපුරිසානං බුද්ධාදීනං ලක්ඛණදීපකං ද්වාදසසහස්සගන්ථප්පමාණං සත්ථං, යත්ථ සොළසසහස්සගාථාපරිමාණාය බුද්ධමත්තා නාම අහෙසුං, යෙසං වසෙන “ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතා බුද්ධා නාම භොන්ති, ඉමිනා පච්චෙකබුද්ධා නාම භොන්ති, ඉමිනා ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසීතිමහාසාවකා, බුද්ධමාතා, බුද්ධපිතා, අග්ගපට්ඨාකො, අග්ගපට්ඨායිකා, රාජා චක්කවත්ති”ති අයං විසෙසො ඤායති. අනවයොති ඉමෙසු ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනුතො පරිපුරකාරී, අවයො න භොතිති වුත්තං භොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථතො ව ගන්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. අස්සොසි බොතිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සාලෙය්‍යකසුත්තෙ (ම. නි. 1.439 ආදයො) වුත්තමෙව.

384. අයං තාතාති අයං මහල්ලකතාය ගන්තුං අසක්කොන්තො මාණවං ආමන්තෙත්වා එවමාහ. අපිව එස බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි “ඉමස්මිං ලොකෙ ‘අහං බුද්ධො අහං බුද්ධො’ති උග්ගතස්ස නාමං ගහෙත්වා බහු ජනා විවරන්ති, තස්මා න මෙ අනුස්සවමත්තෙනෙව උපසඬ්ඨකමිතුං යුත්තං. එකච්චඤ්ඤි උපසඬ්ඨකමත්තස්ස අපක්කමනමිපි ගරු හොති, අනත්ථොපි උප්පජ්ජති. යංනුනාහං මම අන්තෙවාසිකං පෙසෙත්වා ‘බුද්ධො වා නො වා’ති ජානිත්වා උපසඬ්ඨකමෙය්‍ය”න්ති තස්මා මාණවං ආමන්තෙත්වා “අයං තාතා”තිආදිමාහ. තං භවත්තන්ති තස්ස භවතො. තථා සන්තංයෙවාති තථා සතොයෙව. ඉදඤ්ඤි ඉත්ථමිභූතාඛ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං. යථා කථං පනාහං, හොති එත්ථ කථං පනාහං, හො, තං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමි, යථා සක්කා සො ඤාතුං, තථා මෙ ආචික්ඛාති අත්ථො. යථාති වා නිපාතමත්තමෙවෙනං. කථන්ති අයං ආකාරපුච්ඡා, කෙනාකාරෙන්නාහං භවත්තං ගොතමං ජානිස්සාමිති අත්ථො.

එවං චූත්තෙ කිර නං උපජ්ඣායො – “කිං ත්වං, තාත, පථවියං යිතො පථවිං න පස්සාමිති විය වන්දිමසුරියානං ඔභාසෙ යිතො වන්දිමසුරියෙ න පස්සාමිති විය වදෙසි”තිආදීති වත්වා ජානනාකාරං දස්සෙන්නො ආගතාති බො තාතාතිආදිමාහ. තත්ථ මන්තෙසුති වෙදෙසු. තථාගතො කිර උප්පජ්ජස්සතිති පටිකච්චෙව සුද්ධාවාසා දෙවා වෙදෙසු ලක්ඛණාති පක්ඛිපිත්වා “බුද්ධමන්තා නාම එතෙ”ති බ්‍රාහ්මණවෙසෙන වෙදෙ වාවෙන්ති “තදනුසාරෙන මහෙසක්ඛා සත්තා තථාගතං ජානිස්සන්ති”ති. තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණාති ආගච්ඡන්ති. පරිනිබ්බුතෙ පන තථාගතෙ අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති, තෙන එතරහි නත්ථි. මහාපුරිසස්සාති පණ්ඩිසමාදානඤාණකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස. ද්වෙයෙව ගතියොති ද්වෙ එව නිට්ඨා. කාමඤ්චායං ගතියද්දො – “පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.153) භවහෙදෙ වත්තති, “ගති මිගානං පවන”න්තිආදීසු (පරි. 339) නිවාසට්ඨානෙ, “එවං අධිමත්තගතිමන්තො”තිආදීසු (ම. නි. 1.161) පඤ්ඤාය, “ගතිගත”න්තිආදීසු විසට්ඨාවෙ, ඉධ පන නිට්ඨායං වත්තතිති වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිඤ්චාපි යෙහි සමන්තාගතො රාජා හොති, න තෙහෙව බුද්ධො හොති, ජාතිසාමඤ්ඤතො පන තාතියෙව තාතීති චූච්චන්ති. තෙන චූත්තං – “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති. සථෙ අගාරං අජ්ඣාචසතීති යදි අගාරෙ වසති, රාජා හොති චක්කවත්ති. චතුහි අච්ඡරියධම්මෙහි සඬ්ඨගභවත්ථූහි ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා. චක්කරතනං වත්තෙති, චතුහි සම්පත්තිචක්කෙහි වත්තෙති, තෙහි ව පරං වත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපථචක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්ති. එත්ථ ව රාජාති සාමඤ්ඤං, චක්කවත්තීති විසෙසනං. ධම්මෙන වරතීති ධම්මිකො, ඤායෙන සමෙන වත්තතිති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලභිත්වා රාජා ජාතොති

ධම්මරාජා. පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා. චතුරත්තාය ඉස්සරොති චාතුරත්තො, චතුසමුද්දත්තාය චතුබ්බිධදීපභූසිතාය ච පථවියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣත්තං කොපාදිපච්චත්ථිකෙ ඛනිද්ධා ච සබ්බරාජානො විජෙසිති විජ්ඣාථි. ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තොති ජනපදෙ ථාවරභාවං ධුවභාවං පත්තො, න සක්කා කෙනචි වාලෙතුං, ජනපදො වා තම්හි ථාවරියජ්ජත්තො අනුස්සුක්කො සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධිති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො. සෙය්‍යථිදත්ති නිපාතො, තස්ස තාති කතමානීති අත්ථො. චක්කරතනන්තිආදීසු චක්කඤ්ච තං රතිජනනත්ථෙන රතනඤ්චාති චක්කරතනං. එසෙව නයො සබ්බත්ථ.

ඉමෙසු පන රතනෙසු අයං චක්කචත්තිරාජා චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙන විජිතෙ යථාසුඛං අනුවචරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුඛමනුභවති. පඨමෙන චස්ස උස්සාහසත්තියොගො, හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙනි පභුසත්තියොගො, පච්ඡිමෙන මන්තසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො භොති, ඉත්ථිමණිරතනෙනි තිවිධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණිරතනෙනි භොගසුඛමනුභවති, සෙසෙහි ඉස්සරියසුඛං. විසෙසතො චස්ස පුරිමාති තීණි අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමාති අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ රතනසුත්තස්ස (සං. නි. 5.222-223) උපදෙසතො ගහෙතබ්බො. අපිව බාලපණ්ඩිතසුත්තෙපි (ම. නි. 3.255) ඉමෙසං රතනානං උජ්ජත්තික්කමෙන සද්ධිං චණ්ණනා ආගමිස්සති.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකජාතිකා. වීරඬගරූපාති දෙවපුත්තසදිසකායා, එවං තාව එකෙ චණ්ණයන්ති, අයං පනෙත්ථ සභාවො – වීරාති උත්තමසුරා වුවචන්ති. වීරානං අඬගං වීරඬගං, වීරකාරණං වීරියන්ති වුත්තං භොති. වීරඬගං රූපං එතෙසන්ති වීරඬගරූපා, වීරියමයසරීරා වියාති වුත්තං භොති. පරසෙනජ්ජමද්දනාති සවෙ පටිමුඛං තිට්ඨෙය්‍ය පරසෙනා, තං මද්දිතුං සමත්ථාති අධිජ්ජායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො” තිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙන.

අරහං භොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ඨච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුවචරිතජදනෙනි සත්තහි පටිච්ඡන්තෙ කිලෙසන්ධකාරලොකෙ තං ඡදනං විචට්ඨෙන්වා සමන්තතො

සඤ්ජාතාලොකො භුත්වා යීතොති විවට්ඨච්ඡදො. තත්ථ පයමෙන පදෙන පුජාරහතා, දුතියෙන තස්සා හෙනු යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති, තතියෙන බුද්ධත්තහෙනුභූතා විවට්ඨච්ඡදතා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අථ චා විවට්ඨො ච විච්ඡදො චාති විවට්ඨච්ඡදො, වට්ටරහිතො ඡදනරහිතො චාති චුත්තං හොති. තෙන අරහං වට්ටාභාවෙන, සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදද්වයස්සෙව හෙනුද්වයං චුත්තං හොති. දුතියවෙසාරජ්ජෙන වෙන්ථ පුරිමසිද්ධි, පයමෙන දුතියසිද්ධි, තතියචතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මචක්ඛුං, දුතියං බුද්ධචක්ඛුං, තතියං සමන්තචක්ඛුං සාධෙතීතිපි වෙදිතබ්බං. ත්වං මත්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉමිනාස්ස සුරභාවං ජනෙති.

385. සොපි තාය ආවරියකථාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොහො එකොභාසජාතො විය බුද්ධමත්තෙ සම්පස්සමානො එවං, හොති ආහ. තස්සත්ථො – යථා, හො, මං ත්වං වදසී, එවං කරස්සාමීති. සමන්තෙසීති ගවෙසී, එකං ද්වෙති චා ගණයන්තො සමානයි. අද්දසා බොති කථං අද්දස? බුද්ධානඤ්චි නිසින්නානං චා නිපන්නානං චා කොචි ලක්ඛණං පරියෙසිතුං න සක්කොති, යීතානං පන වඩ්ඤ්මන්තානං චා සක්කොති. තස්මා ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතං දිස්වා බුද්ධා උට්ඨායාසනා තිට්ඨන්ති චා වඩ්ඤ්මං චා අධිට්ඨන්ති. ඉති ලක්ඛණදස්සනානුරූපෙ ඉරියාපථෙ වත්තමානස්ස අද්දස. යෙභුයොනාති පායෙන, බහුකාති අද්දස, අප්පාති න අද්දසාති අත්ථො. තතො යාති න අද්දස, තෙසං දීපනත්ථං චුත්තං යපෙත්වා ද්වෙති. කඨබ්බීති “අහො වත පස්සෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං උප්පාදෙති. විච්ඡිච්ඡතීති තතො තතො තාති විචින්නො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨුං. නාධිමුච්චතීති තාය විච්ඡිච්ඡාය සන්තිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසීදතීති තතො “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති භගවති පසාදං නාපජ්ජති. කඨබ්බාය චා දුබ්බලා විමති චුත්තා, විච්ඡිච්ඡාය මජ්ඣිමා, අනධිමුච්චනතාය බලවතී, අසම්පසාදෙන තෙහි තීහි ධම්මෙහි චිත්තස්ස කාලුස්සියභාවො. කොසොහිතෙති වත්ථිකොසෙන පටිච්ඡන්තෙ. වත්ථගුය්‍හෙති අභිගජාතෙ. භගවතො හි වාරණස්සෙව කොසොහිතවත්ථගුය්හං සුවණ්ණවණ්ණං පදුමගබ්භසමානං, තං සො වත්ථපටිච්ඡන්තත්තා, අන්තොමුඛගතාය ච ජීවිහාය පහුතභාවං අසල්ලක්ඛෙන්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඨබ්බී අහොසි විච්ඡිච්ඡී.

අථ බො භගවාති අථ භගවා චිත්තෙසි – “සවාහං ඉමස්ස එතාති ද්වෙ ලක්ඛණාති න දස්සෙස්සාමි, නික්කඨබ්බො න භවිස්සති. එතස්ස කඨබ්බාය සති ආවරියොපිස්ස නික්කඨබ්බො න භවිස්සති, අථ මං දස්සනාය න ආගමිස්සති, අනාගතො ධම්මං න සොස්සති, ධම්මං අසුණන්තො තීණි සාමඤ්ඤථලාති න

සච්ඡිකරිස්සති. එතස්මිං පන නික්කඨිබ්බෙ ආචරියොපිස්ස නික්කඨිබ්බො මං උපසඨිකමිත්වා ධම්මං සුත්වා තිණි සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරිස්සති. එතදත්ථංයෙව ච මයා පාරමියො පුරිතා. දස්සෙස්සාමිස්ස තානි ලක්ඛණානී”ති.

තථාරූපං ඉද්ධාභිසඨිබ්බාරමකාසි. කථංරූපං? කිමෙත්ථ අඤ්ඤෙන චත්තබ්බං? චුත්තමෙතං නාගසෙනත්ථෙරරෙනෙව මිලිත්දරඤ්ඤා පුට්ඨෙන -

ආහ ව දුක්කරං, හත්තෙ නාගසෙන, හගවතා කතන්ති. කිං මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රහ්මායුබ්බරාහ්මණස්ස ච අත්තෙවාසිඋත්තරස්ස ච බාවරියස්ස අත්තෙවාසිනං සොළසබ්‍රාහ්මණානඤ්ඤව සෙලස්ස ච බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තෙවාසිනං තිසතමාණවානඤ්ඤව දස්සෙසි, හත්තෙති. න, මහාරාජ, හගවා ගුය්හං දස්සෙති, ඡායං හගවා දස්සෙති, ඉද්ධියා අභිසඨිබ්බරිත්වා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනබද්ධං වීචරපාරුතං ඡායාරූපකමත්තං දස්සෙසි මහාරාජාති. ඡායං දිට්ඨෙය් සති දිට්ඨෙය්ථෙව. නනු, හත්තෙති? තිට්ඨතෙතං, මහාරාජ, හදයරූපං දිස්වා බුජ්ඣනකසත්තො හවෙය්, හදයමංසං නීහරිත්වා දස්සෙය් සම්මාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසි, හත්තෙ නාගසෙනාති.

නිත්තාමෙත්වාති නීහරිත්වා. අනුමසිති කථිනසුචිං විය කත්වා අනුමජ්ජි. තථා කරණෙන චෙත්ථ මුදුභාවො, කණ්ණසොතානුමසනෙන දීඝභාවො, නාසිකසොතානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුචුලභාවො පකාසිතොති චෙදිතබ්බො. උභොපි කණ්ණසොතානීතිආදීසු චෙත්ථ බුද්ධානං කණ්ණසොතෙසු මලං වා ජල්ලිකා වා නත්ථි, ධොවිත්වා යපිතරජතපනාලිකා විය භොන්ති, තථා නාසිකසොතෙසු, තානිපි හි සුපරිකම්මකතකඤ්ඤවනපනාලිකා විය ච මණිපනාලිකා විය ච භොන්ති. තස්මා ජීවිහං නීහරිත්වා කථිනසුචිං විය කත්වා මුඛපරියන්තෙ උපසංහරන්තො දක්ඛිණකණ්ණසොතං පච්චෙසෙත්වා තතො නීහරිත්වා වාමකණ්ණසොතං පච්චෙසෙසි, තතො නීහරිත්වා දක්ඛිණනාසිකසොතං පච්චෙසෙත්වා තතො නීහරිත්වා වාමනාසිකසොතං පච්චෙසෙසි, තතො නීහරිත්වා පුචුලභාවං දස්සෙත්තො රත්තවලාහකෙන අඨ්ඨවන්දං විය ච සුවණ්ණපත්තං විය ච රත්තකම්බලපටලෙන විජ්ජුජොතසදිසාය ජීවිහාය කෙවලකප්පං නලාටමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙසි.

යංනුනාහන්ති කස්මා විත්තෙසි? අහඤ්භි මහාපුරිසලක්ඛණානි සමන්තෙසිත්වා ගතො “දිට්ඨානි තෙ, තාත, මහාපුරිසලක්ඛණානී”ති ආචරියෙන පුච්ඡිතො “ආම, ආචරියා”ති චත්තුං සක්ඛිස්සාමි. සථෙ පන මං “කිරියාකරණමස්ස කිදිස”න්ති පුච්ඡිස්සති, තං චත්තුං න සක්ඛිස්සාමි, න ජානාමිති චුත්තෙ පන ආචරියො කුජ්ඣස්සති “නනු ත්වං මයා සබ්බම්පෙතං ජානනත්ථාය පෙසිතො,

කස්මා අජානිත්වා ආගතොසි”ති, තස්මා යන්ත්‍රනාහන්ති චිත්තෙන්වා අනුබන්ධි. භගවා න්හානට්ඨානං මුඛධොවනට්ඨානං සරීරපට්ඨගනට්ඨානං රාජරාජමහාමත්තාදීනං ඔරොධෙනි සද්ධිං පරිවාරෙන්වා නිසින්නට්ඨානන්ති ඉමානි චත්තාරි යානානි යපෙන්වා සෙසට්ඨානෙසු අන්තමසො එකගන්ධකුට්ඨමිපි ඔකාසමකාසි.

ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ - “අයං කීර බ්‍රහ්මායුබ්‍රාහ්මණස්ස මාණවො උත්තරො නාම ‘බුද්ධො වා නො වා’ති තථාගතස්ස බුද්ධභාවං වීමංසන්තො වරති, බුද්ධවීමංසකො නාමාය”න්ති පාකටො ජාතො. යමහි යමහි යානෙ බුද්ධා වසන්ති, පඤ්ච කිච්චානි කතානෙව හොන්ති, තානි හෙට්ඨා දස්සිතානෙව. තත්ථ පච්ඡාහත්තං අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා දන්තබ්බිතං චිත්තබ්බිජනිං ගහෙන්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්තෙ භගවති උත්තරොපි අවිදුරෙ නිසීදති. ධම්මස්සවනපරියොසානෙ සද්ධා මනුස්සා ස්වාතනාය භගවත්තං නිමන්තෙන්වා මාණවමිපි උපසඬකමිත්වා එවං වදන්ති - “තාත, අම්හෙහි භගවා නිමන්තිතො, ත්වමිපි භගවතා සද්ධිං ආගන්ත්වා අම්භාකං ගෙහෙ හත්තං ගණ්හෙය්‍යාසි”ති. පුනදිවසෙ තථාගතො භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො ගාමං පටිසති, උත්තරොපි පදවාරෙ පදවාරෙ පරිග්ගණ්හන්තො පදානුපදිකො අනුබන්ධති. කුලගෙහං පට්ටිසකාලෙ දක්ඛිණොදකග්ගහණං ආදිං කත්වා සබ්බං ඔලොකෙන්තො නිසීදති. හත්තකිච්චාවසානෙ තථාගතස්ස පත්තං භූමියං යපෙන්වා නිසින්නකාලෙ මාණවකස්ස පාතරාසහත්තං සජ්ජෙන්ති. සො එකමන්තෙ නිසින්නො භුඤ්ජිත්වා පුන ආගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ යත්වා හත්තානුමොදනං සුත්වා භගවතා සද්ධිංයෙව විහාරං ගච්ඡති.

තත්ථ භගවා භික්ඛූනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමෙන්තො ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ නිසීදති. භික්ඛූහි හත්තකිච්චං කත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙන්වා ආගම්ම වන්දිත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ භගවා ගන්ධකුට්ඨං පටිසති, මාණවොපි භගවතා සද්ධිංයෙව ගච්ඡති. භගවා පරිවාරෙන්වා ආගතං භික්ඛුසඬ්ඨං ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යිතො ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙන්වා ගන්ධකුට්ඨං පටිසති, මාණවොපි පටිසති. භගවා බුද්දකමඤ්චෙ අප්පමත්තකං කාලං නිසීදති, මාණවොපි අවිදුරෙ ඔලොකෙන්තො නිසීදති. භගවා මුහුත්තං නිසීදිත්වා සීසොක්කමනං දස්සෙති, - “හොතො ගොතමස්ස විහාරවෙලා හට්ඨස්සති”ති මාණවො ගන්ධකුට්ඨවාරං පිදහන්තො නික්ඛමිත්වා එකමන්තං නිසීදති. මනුස්සා පුරෙහත්තං දානං දත්වා භුත්තපාතරාසා සමාදින්නඋපොසථඬිගා සුද්ධුත්තරාසඬිගා මාලාගන්ධාදිහත්වා ධම්මං සුණ්ණස්සාමානි විහාරං ආගච්ඡන්ති, වක්කවත්තිතො බන්ධාවාරට්ඨානං විය හොති.

භගවා මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙත්වා වුට්ඨාය පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡන්දිත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජති. සමාපත්තිතො වුට්ඨාය මහාජනස්ස ආගතභාවං ඤත්වා ගන්ධකුට්තො නික්ඛම්ම මහාජනපරිවුතො ගන්ධමණ්ඩලමාළං ගත්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනගතො පරිසාය ධම්මං දෙසෙති. මාණවොපි අවිදුරෙ නිසිදිත්වා – “කිං නු බො සමණො ගොතමො ගෙහස්සිතවසෙන පරිසං උස්සාදෙන්තො වා අපසාදෙන්තො වා ධම්මං දෙසෙති, උදාහු තො”ති අක්ඛරක්ඛරං පදං පදං පරිග්ගණ්හාති. භගවා තථාච්චිං කථං අකථෙත්වාච කාලං ඤත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසී. මාණවො ඉමිනා නියාමෙන පරිග්ගණ්හන්තො සත්ත මාසෙ එකතො විචරිත්වා භගවතො කායද්වාරාදීසු අණුමත්තම්පි අවක්ඛලිතං න අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං බුද්ධභූතස්ස මනුස්සභූතො මාණවො න පස්සෙය්‍ය, යස්ස බොධිසත්තභූතස්ස ඡබ්බස්සානි පධානභූමියං අමනුස්සභූතො මාරො දෙවපුත්තො ගෙහස්සිතවිතක්කමත්තම්පි අදිස්වා බුද්ධභූතං එකසංවච්ඡරං අනුබන්ධිත්වා කිඤ්චි අපස්සන්තො –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;

ඔතාරං නාධිගච්ඡස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448) –

ආදිගාථායො වත්වා පක්කාමි. තතො මාණවො වින්තෙසි – “අහං භවන්තං ගොතමං සත්ත මාසෙ අනුබන්ධමානො කිඤ්චි වජ්ජං න පස්සාමි. සචෙ පනාහං අඤ්ඤෙපි සත්ත මාසෙ සත්ත වා වස්සානි වස්සසතං වා වස්සසහස්සං වා අනුබන්ධෙය්‍යං, නෙවස්ස වජ්ජං පස්සෙය්‍යං. ආචරියො බො පනස්ස මෙ මහල්ලකො, යොගක්ඛෙමං නාම න සක්කා ජානිතුං. සමණස්ස ගොතමස්ස සභාවගුණෙනෙව බුද්ධභාවං වත්වා මය්හං ආචරියස්ස ආරොචෙස්සාමි”ති භගවන්තං ආපුච්ඡිත්වා හික්ඛුසඬ්ඝං වන්දිත්වා නික්ඛම්මි.

ආචරියස්ස සන්තිකඤ්ච පන ගන්ත්වා – “කච්චි, තාත උත්තර, තං භවන්තං ගොතමං තථාසන්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො”ති පුච්ඡිතො, “ආචරිය, කිං වදෙසි? චක්කවාළං අතිසම්බාධං, භවග්ගං අතිනීවං, තස්ස හි, භොතො ගොතමස්ස ආකාසං විය අපරියන්තො ගුණගණො. තථාසන්තංයෙව, භො, තං භවන්තං ගොතම”න්තිආදීනි වත්වා යථාදිට්ඨානි ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පටිපාටියා ආචික්ඛිත්වා කිරියසමාවාරං ආචික්ඛි. තෙන වුත්තං – “අථ බො උත්තරො මාණවො...පෙ.... එදිසො ව එදිසො ව භවං ගොතමො තතො ව හියො”ති.

386. තත්ථ සුඡ්පතිට්ඨිතපාදොති යථා හි අඤ්ඤෙසං භූමියං පාදං යථෙත්තානං අග්ගතලං වා පණ්හි වා පස්සං වා පයමං ඵුසති, වෙමජ්ඣං වා පන ඡිද්දං භොති, උක්ඛිපන්තානම්පි අග්ගතලාදීසු එකකොට්ඨාසොව පයමං උට්ඨහති, න එවං

තස්ස. තස්ස පන සුවණ්ණපාදුකතලං විය එකස්පභාරෙතෙව සකලං පාදතලං භූමිං ඵුසති, භූමිතො උට්ඨහති. තස්මා “සුප්පතිට්ඨිතපාදො ඛො පන සො භවං ගොතමො”ති වදති.

තත්‍රිදං භගවතො සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය – සචෙපි හි භගවා අනෙකසතපොරිසං නරකං අක්කමිස්සාමිති පාදං නිහරති, තාවදෙව නින්තට්ඨානං වාතපූරිතං විය කම්මාරහස්තං උන්නමිත්වා පට්ඨිසමං හොති, උන්නතට්ඨානමපි අන්තො පට්ඨති. දුරෙ අක්කමිස්සාමිති අභිනිහරන්තස්ස සිනෙරුප්පමාණොපි පබ්බතො සෙදිතචෙත්තඬකුරො විය නමිත්වා පාදසමීපං ආගච්ඡති. තථා හිස්ස යමකපාටිභාරියං කත්වා යුගන්ධරපබ්බතං අක්කමිස්සාමිති පාදෙ අභිනිහරතො පබ්බතො නමිත්වා පාදසමීපං ආගතො, සො තං අක්කමිත්වා දුතියපාදෙන තාවතිංසභවනං අක්කමි. න හි චක්කලක්ඛණෙන පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානං විසමං භවිතුං සක්කොති. බාණු වා කණ්ඩකො වා සක්ඛරකථලා වා උච්චාරපස්සාවො වා බෙළසිඬ්ඝාණිකාදීනි වා පුරිමතරාව අපගච්ඡන්ති, තත්ථ තත්ථෙව ව පට්ඨිං පට්ඨන්ති. තථාගතස්ස හි සීලතෙජෙන පඤ්ඤාතෙජෙන ධම්මතෙජෙන දසන්තං පාරමිතං ආනුභාවෙන අයං මහාපට්ඨි සමා මුදු පුප්ඵාහිකිණ්ණො හොති. තත්‍ර තථාගතො සමං පාදං නික්ඛිපති, සමං උද්ධරති, සබ්බාවන්තෙහි පාදතලෙහි භූමිං ඵුසති.

චක්කානීති ද්විසු පාදෙසු ද්වෙ චක්කානි. තෙසං අරා ව නෙමි ව නාහි ව පාළියං චුත්තාව. සබ්බාකාරපරිපූරානීති ඉමිනා පන අයං විසෙසො චෙදිතබ්බො – තෙසං කිර චක්කානං පාදතලස්ස මජ්ඣෙ නාහි දිස්සති, නාහිපරිච්ඡින්නා වට්ටලෙඛා දිස්සති, නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටො දිස්සති, පනාළිමුඛං දිස්සති, අරා දිස්සන්ති, අරෙසු වට්ටලෙඛා දිස්සන්ති, නෙමි දිස්සන්ති, නෙමිමණිකා දිස්සන්ති. ඉදං තාව පාළිආගතමෙව.

සම්බහුලවාරො පන අනාගතො, සො ඵවං දට්ඨබ්බො – සත්ති සිරි වච්ඡො නන්දි සොවත්තිකො වටංසකො වඩ්ඪමානකං මච්ඡයුගලං හද්දපීයං අඬකුසං තොමරො පාසාදො තොරණං සෙතච්ඡත්තං බග්ගො තාලචණ්ටං මොරහත්ථකො වාළඛිජනී උණ්හිසං පත්තො මණි කුසුමදාමං නීලුප්පලං රත්තූප්පලං සෙතූප්පලං පදුමං පුණ්ඩරිකං පුණ්ණසට්ඨො පුණ්ණපාති සමුද්දො චක්කවාළො හිමවා සිනෙරු වන්දිමසුරියා නක්ඛත්තානි චත්තාරො මහාදීපා ද්වෙපරිත්තදීපසහස්සානි, අන්තමසො චක්කචත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බො චක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො.

ආයතපණ්හීති දිසපණ්හි, පරිපුණ්ණපණ්හීති අත්ථො. යථා හි අඤ්ඤෙසං අග්ගපාදො දිසො හොති, පණ්හිමත්ථකෙ ජඩ්ඝා පතිට්ඨාති, පණ්හි තච්ඡෙත්වා

යපිතා විය හොති, න ඵලං තථාගතස්ස. තථාගතස්ස පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු ද්වෙ කොට්ඨාසා අග්ගපාදො හොති, තතියෙ කොට්ඨාසෙ ජඩ්ඝා පතිට්ඨාති, චතුත්ථෙ කොට්ඨාසෙ ආරග්ගෙන වට්ටෙත්වා යපිතා විය රත්තකම්බලෙ ගෙණ්ඩුකසදිසා පණ්ඨි හොති.

දීඝඛගුලීති යථා අඤ්ඤෙසං කාවි අඛගුලි දීඝා හොති, කාවි රස්සා, න ඵලං තථාගතස්ස. තථාගතස්ස පන මක්කටස්සෙව දීඝහත්ථපාදඛගුලියො මූලෙ ථූලා අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා අග්ගෙ තනුකා නියාසතෙලෙන මද්දිත්වා වට්ටිතහරිතාලවට්ටිසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං “දීඝඛගුලී”ති.

මුදුතලුනහත්ථපාදොති සජ්ජිමණ්ඩෙ ඔසාදෙත්වා යපිතං සතචාරවිහතකප්පාසපටලං විය මුදු, ජාතමත්තකුමාරස්ස විය ව නිච්චකාලං තලුනා ව හත්ථපාදා අස්සාති මුදුතලුනහත්ථපාදො.

ජාලහත්ථපාදොති න වම්මෙන පට්ඨද්ධඅඛගුලන්තරො. ඵදිසො හි ඵණහත්ථකො පුරිසදොසෙන උපහතො පබ්බජ්ජමිපි න ලහති. තථාගතස්ස පන චතස්සො හත්ථඛගුලියො පඤ්චපි පාදඛගුලියො ඵකප්පමාණා හොන්ති, තාසං ඵකප්පමාණත්තාය යවලක්ඛණං අඤ්ඤමඤ්ඤං පට්ඨිජ්ඣිත්වා තිට්ඨති. අථස්ස හත්ථපාදා කුසලෙන වඩ්ඪකිනා යොජිතජාලවාතපානසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං “ජාලහත්ථපාදො”ති.

උද්ධං පතිට්ඨිතගොප්ඵකත්තා උස්සඛ්ඛා පාදා අස්සාති උස්සඛ්ඛපාදො. අඤ්ඤෙසඤ්ඨි පිට්ඨිපාදෙ ගොප්ඵකා හොන්ති. තෙන තෙසං පාදා ආණ්ඛද්ධා විය ථද්ධා හොන්ති, න යථාසුඛං පරිවත්තන්ති, ගච්ඡන්තානං පාදතලාති න දිස්සන්ති. තථාගතස්ස පන අභිරුහිත්වා උපරි ගොප්ඵකා පතිට්ඨහන්ති. තෙනස්ස නාහිතො පට්ඨාය උපරිමකායො නාචාය යපිතසුවණ්ණපට්ඨා විය නිච්චලො හොති, අධොකායොව ඉඤ්ජති. සුඛෙන පාදා පරිවත්තන්ති. පුරතොපි පච්ඡතොපි උභයපස්සෙසුපි යත්වා පස්සන්තානං පාදතලාති පඤ්ඤායන්ති, න හත්ථිනං විය පච්ඡතොයෙව.

ඵණ්ණජඩ්ඝොති ඵණ්ණිගසදිසජඩ්ඝො මංසුස්සදෙන පරිපුණ්ණජඩ්ඝො, න ඵකතො ඛද්ධපිණ්ඩිකමංසො, සමන්තතො සමසණ්ඨිතෙන මංසෙන පරික්ඛිත්තාහි සුවට්ටිතාහි සාලිගබ්භසදිසාහි ජඩ්ඝාහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

අනොනමන්තොති අනමන්තො. ඵතෙනස්ස අබුජ්ජඅවාමනභාවො දීපිතො. අවසෙසජනා හි බුජ්ජා වා හොන්ති වාමනා වා, බුජ්ජානං උපරිමකායො අපරිපුණ්ණො හොති, වාමනානං හෙට්ඨිමකායො. තෙ අපරිපුණ්ණකායත්තා

න සක්කොත්ති අනොනමන්තා ජණ්ණකානි පරිමජ්ජිතුං. තථාගතො පන පරිපුණ්ණභයකායත්තා සක්කොති.

උසභවාරණාදීනං විය සුවණ්ණපද්ධතණ්ණිකසදිසෙ කොසෙ ඔහිතං පටිච්ඡන්තං වත්ථගුය්හං අස්සාති කොසොහිතවත්ථගුය්හො. වත්ථගුය්හන්ති වත්ථෙන ගුහිතබ්බං අභිගජාතං වුවිවති.

සුවණ්ණවණ්ණොති ජාතිහිඨගුලකෙන මජ්ජිත්වා දීපිදායාය සංසිත්වා ගෙරුකපරිකම්මං කත්වා යපිතසනසුවණ්ණරූපකසදිසොති අත්ථො. එතෙනස්ස සනසිතිද්ධසණ්භසරීරතං දස්සෙත්වා ඡට්ඨණ්ණදස්සනත්ථං කඤ්චනසන්තිහත්තවොති වුත්තං, පුරිමස්ස වා වෙවචනමෙව එතං.

රජොජල්ලන්ති රජො වා මලං වා. න උපලිම්පතීති න ලග්ගති, පද්ධපලාසතො උදකබ්බිද්ධ විය විවට්ඨති. හත්ථධොවනපාදධොවනාදීනි පන උතුග්ගහණත්ථාය වෙව දායකානං පුඤ්ඤඵලත්ථාය ව බුද්ධා කරොන්ති, වත්තසීසෙනාපි ව කරොන්තියෙව. සෙනාසනං පවිසන්තෙන හි හික්ඛුනා පාදෙ ධොවිත්වා පවිසිතබ්බන්ති වුත්තමෙතං.

උද්ධග්ගලොමොති ආවට්ඨපරියොසානෙ උද්ධග්ගානි හුත්වා මුඛසොහං උල්ලොකයමානානි විය යීතානි ලොමානි අස්සාති උද්ධග්ගලොමො.

බ්‍රහ්මපුගත්තොති බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො, උජුමෙව උග්ගතදීසසරීරො. යෙහුයොන හි සත්තා ඛන්ධෙ කට්ඨං ජාණුසුති තීසු යානෙසු නමන්ති. තෙ කට්ඨං නමන්තා පච්ඡතො නමන්ති, ඉතරෙසු ද්වීසු යානෙසු පුරතො. දීසසරීරා පනෙකෙ පස්සවඨිකා හොන්ති, එකෙ මුඛං උන්නාමෙත්වා නක්ඛන්තානි ගණයන්තා විය වරන්ති, එකෙ අප්පමංසලොහිතා සුලසදිසා හොන්ති, පවෙධමානා ගච්ඡන්ති. තථාගතො පන උජුමෙව උග්ගන්ත්වා දීසප්පමාණො දෙනගරෙ උස්සිතසුවණ්ණතොරණං විය හොති.

සත්තුස්සදොති ද්වෙ හත්ථපිට්ඨියො ද්වෙ පාදපිට්ඨියො ද්වෙ අංසකුටානි ඛන්ධොති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදො අස්සාති සත්තුස්සදො. අඤ්ඤෙසං පන හත්ථපාදපිට්ඨියු න්හාරුජාලා පඤ්ඤායන්ති, අංසකුටඛන්ධෙසු අට්ඨිකොට්ඨියො, තෙ මනුස්සපෙතා විය බායන්ති, න තථාගතො. තථාගතො පන සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදත්තා නිගුල්හන්හාරුජාලෙහි හත්ථපිට්ඨාදීහි වට්ටෙත්වා යපිතසුවණ්ණවණ්ණාලිඨගසදිසෙන ඛන්ධෙන සිලාරූපකං විය විත්තකම්මරූපකං විය ව බායති.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං විය කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. සීහස්ස හි පුරත්ථිමකායොව පරිපුණ්ණො හොති, පච්ඡිමකායො අපරිපුණ්ණො. තථාගතස්ස පන සීහස්ස පුබ්බද්ධකායොව සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො. සොපි සීහස්සෙව න තත්ථ තත්ථ විනතුන්නතාදිවසෙන දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො, දීඝයුත්තයානෙ පන දීඝො, රස්සකිසපුලඅනුවට්ඨිතයුත්තට්ඨයානෙසු තථාවිධොව හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“මනාපියෙ ව බො, හික්ඛෙවෙ, කම්මවිපාකෙ පච්චුපට්ඨිතෙ යෙහි අඬගෙහි දීඝෙහි සොහති, තාති අඬගාති දීඝාති සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි රස්සෙහි සොහති, තාති අඬගාති රස්සාති සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි පුලෙහි සොහති, තාති අඬගාති පුලාති සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි කිසෙහි සොහති, තාති අඬගාති කිසාති සණ්ඨහන්ති. යෙහි අඬගෙහි වට්ටෙහි සොහති, තාති අඬගාති වට්ටාති සණ්ඨහන්ති”ති.

ඉති නානාවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙන විත්තිතො දසහි පාරමිහි සජ්ජිතො තථාගතස්ස අත්තභාවො, තස්ස ලොකෙ සබ්බසිජ්ජිතො වා ඉද්ධිමන්නො වා පටිරූපකම්පි කාතුං න සක්කොන්ති.

විතත්තරංසොති අත්තරංසං චුච්චති ද්විත්තං කොට්ඨානමන්තරං, තං විතං පරිපුණ්ණමස්සාති විතත්තරංසො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි තං යානං නිත්තං හොති, ද්වෙ පිට්ඨිකොට්ඨා පාටියෙක්කං පඤ්ඤායන්ති. තථාගතස්ස පන කට්ඨො පටියාය මංසපටලං යාව ඛන්ධා උග්ගම්ම සමුස්සිතසුවණ්ණඵලකං විය පිට්ඨිං ඡාදෙත්වා පතිට්ඨිතං.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො. යථා පණ්ණාසහත්ථතාය වා සතහත්ථතාය වා සමක්ඛන්ධසාබ්බො නිග්‍රොධො දීඝතොපි විත්ථාරතොපි එකජ්ජමාණොව හොති, එවං කායතොපි බ්‍යාමතොපි එකජ්ජමාණො. යථා අඤ්ඤෙසං කායො වා දීඝො හොති බ්‍යාමො වා, න එවං විසමජ්ජමාණොති අත්ථො. තෙනෙව “යාවතක්ඛස්ස කායො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යාවතකො අස්සාති යාවතක්ඛස්ස.

සමච්චික්ඛන්ධොති සමච්චිතක්ඛන්ධො. යථා එකෙ කොඤ්ඤා විය බකා විය වරාහා විය ව දීඝගලා වඬිකගලා පුපුලගලා ව හොන්ති, කථනකාලෙ සිරාජාලං පඤ්ඤායති, මන්දො සරො නික්ඛමති, න එවං තස්ස. තථාගතස්ස පන සුවට්ඨිතසුවණ්ණාලිඬගසදීඝො ඛන්ධො හොති, කථනකාලෙ සිරාජාලං න පඤ්ඤායති, මෙසස්ස විය ගජ්ජතො සරො මහා හොති.

රසග්ගසග්ගීති එත්ථ රසං ගසන්තීති රසග්ගසා, රසහරණිනමෙතං අධිවචනං, තා අග්ගා අස්සාති රසග්ගසග්ගී. තථාගතස්ස හි සත්ත රසහරණිසහස්සාති උද්ධග්ගාති හුත්වා ගීවායමෙව පටිමුක්කාති. තිලඵලමත්තොපි ආහාරො ජීවිහග්ගෙ යපිතො සබ්බං කායං අනුඵරති, තෙනෙව මහාපධානං පදහන්තස්ස එකතණ්ඩුලාදීහිපි කාළායයුසපසතෙනාපි කායස්ස යාපනං අහොසි. අඤ්ඤෙසං පන තථා අභාවා න සකලකායං ඔජා ඵරති, තෙන තෙ බන්ධාබාධා හොන්ති. ඉදං ලක්ඛණං අප්පාබාධතාසඬ්ඛාතස්ස නිස්සන්දඵලස්ස වසෙන පාකටං හොති.

සීහස්සෙව හනු අස්සාති සීහහනු. තත්ථ සීහස්ස හෙට්ඨිමහනුමෙව පරිපුණ්ණං හොති, න උපරිමං. තථාගතස්ස පන සීහස්ස හෙට්ඨිමං විය ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති ද්වාදසියං පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති හොන්ති.

චත්තාලීසදන්තොතිආදීසු උපරිමහනුකෙ පතිට්ඨිතා වීසති, හෙට්ඨිමෙ වීසතීති චත්තාලීස දන්තා අස්සාති චත්තාලීසදන්තො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පරිපුණ්ණදන්තානම්පි ද්වත්තිංස දන්තා හොන්ති, තථාගතස්ස චත්තාලීසං.

අඤ්ඤෙසඤ්ඤ ව කෙවි දන්තා උච්චා කෙවි නිචාති වීසමා හොන්ති, තථාගතස්ස පන අයපට්ටජින්නසඬ්ඛපටලං විය සමා.

අඤ්ඤෙසං කුම්භිලානං විය දන්තා විරලා හොන්ති, මච්ඡමංසාදීති බාදන්තානං දන්තන්තරං පුරති. තථාගතස්ස පන කතකලතාය සමුස්සාපිතවජිරපන්ති විය අවිරලා තුලිකාය දස්සිතපරිච්ඡෙදා විය දන්තා හොන්ති.

සුසුක්කදායොති අඤ්ඤෙසඤ්ඤ පුතිදන්තා උට්ඨහන්ති, තෙන කාචි දායා කාළාපි විවණ්ණාපි හොන්ති. තථාගතො සුසුක්කදායො ඔසධිතාරකම්පි අතික්කම්ම විරොවමානාය පහාය සමන්තාගතදායො, තෙන චුත්තං “සුසුක්කදායො”ති.

පහුතජීවිහොති අඤ්ඤෙසං ජීවිහා පුලාපි හොති කිසාපි රස්සාපි ථද්ධාපි වීසමාපි, තථාගතස්ස පන මුදු දීසා පුපුලා වණ්ණසම්පන්නා හොති. සො තං ලක්ඛණං පරියෙසිතුං ආගතානං කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං මුදුකත්තා තං ජීවිහං කථිනසුචිං විය වට්ටෙන්වා උභො නාසිකසොතාති පරාමසති, දීසත්තා උභො කණ්ණසොතාති පරාමසති, පුපුලත්තා කෙසන්තපරියොසානං කෙවලම්පි නලාටං පටිච්ඡාදෙති. එවං තස්සා මුදුදීසපුපුලභාවං පකාසෙන්තො කඬ්ඛං විනොදෙති. එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං ජීවිහං සන්ධාය “පහුතජීවිහො”ති චුත්තං.

බ්‍රහ්මස්සරොති අඤ්ඤෙ ඡින්නස්සරාපි භින්නස්සරාපි කාකස්සරාපි භොන්ති,
තථාගතො පන මහාබ්‍රහ්මුනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො.
මහාබ්‍රහ්මුනො හි පිත්තසෙම්භෙහි අපලිබ්බද්ධත්තා සරො විසුද්ධො භොති.
තථාගතෙනාපි කතකම්මං වත්ථුං සොධෙති, වත්ථුස්ස සුද්ධත්තා නාහිතො
පට්ඨාය සමුට්ඨහන්තො සරො විසුද්ධො අට්ඨඨගසමන්තාගතොව සමුට්ඨාති.
කරවිකො විය භණ්ණිති කරවිකභාණී, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති
අත්ථො.

තත්‍රිදං කරවිකරුතස්ස මඤ්ජුත්තාය – කරවිකසකුණෙ කිර මධුරරසං අම්බපක්කං
මුඛතුණ්ඩකෙන පහරිත්වා පග්ගරිතං රසං සායිත්වා පක්ඛෙන තාලං දත්වා
විකුජමානෙ චතුප්පදාදීති මත්තාති විය ලළිතුං ආරහන්ති. ගොවරප්පසුතාපි
චතුප්පදා මුඛගතාතිපි තිණාති ඡඩ්ඛෙත්වා තං සද්දං සුණන්ති, වාළමිගා
බුද්දකම්මගෙ අනුබන්ධමානා උක්ඛිත්තපාදං අනුක්ඛිපිත්වාව තිට්ඨන්ති,
අනුබද්ධමිගාපි මරණභයං භිත්වාපි තිට්ඨන්ති, ආකාසෙ පක්ඛන්දපක්ඛිතොපි
පක්ඛෙ පසාරෙත්වා තිට්ඨන්ති, උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං අප්ථොටෙන්තා
තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. එවං මඤ්ජුරුතා කරවිකා.

අසන්ධිමිත්තාපි ධම්මාසොකස්ස දෙවී – “අත්ථී නු බො, භන්තෙ, බුද්ධසද්දෙන
සදිසො කස්සවි සද්දො”ති සඬ්ඝං පුච්ඡී. අත්ථී කරවිකසකුණස්සාති. කුහිං,
භන්තෙ, සකුණාති? හිමවන්තෙති. සා රාජානං ආහ, – “දෙව, කරවිකසකුණං
දට්ඨුකාමා”ති. රාජා “ඉමස්මිං පඤ්ජරෙ නිසීදිත්වා කරවිකො ආගච්ඡතු”ති
සුවණ්ණපඤ්ජරං විස්සජ්ජෙසි. පඤ්ජරො ගන්ත්වා එකස්ස කරවිකස්ස පුරතො
අට්ඨාසි. සො “රාජාණාය ආගතො පඤ්ජරො, න සක්කා අගන්තු”න්ති තත්ථ
නිසීදි. පඤ්ජරො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතොව අට්ඨාසි. කරවිකං සද්දං
කාරාපෙතුං න සක්කොන්ති. අථ රාජා “කථං භණෙ ඉමෙ සද්දං කරොන්ති”ති
ආහ? ඤාතකෙ දිස්වා දෙවාති. අථ නං රාජා ආදාසෙහි පරික්ඛිපාපෙසි. සො
අත්තතොව ඡායං දිස්වා “ඤාතකා මෙ ආගතා”ති මඤ්ඤමානො පක්ඛෙන
තාලං දත්වා මඤ්ජුස්සරෙන මණ්ඩංසං ධම්මානො විය වීරවි. සකලනගරෙ
මනුස්සා මත්තා විය ලළිංසු. අසන්ධිමිත්තා වින්තෙසි – “ඉමස්ස තාව
තිරච්ඡානස්ස එවං මධුරො සද්දො, කීදිසො නු බො
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසිරිපත්තස්ස භගවතො අහොසි”ති පීතිං උප්පාදෙත්වා
තං පීතිං අවිජහිත්වා සත්තහි ඡඩ්ඝසතෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.
එවං මධුරො කරවිකසද්දො. තතො සතභාගෙන සහස්සභාගෙන ච මධුරතරො
තථාගතස්ස සද්දො, ලොකෙ පන කරවිකතො අඤ්ඤස්ස මධුරරස්ස අභාවතො
“කරවිකභාණී”ති වුත්තං.

අභිනීලනෙත්තොති න සකලනීලනෙත්තොව, නීලයුත්තට්ඨානෙ පනස්ස උමාපුප්ඵසදිසෙන අතිවිසුද්ධෙන නීලවණ්ණෙන සමන්තාගතාති අක්ඛිති හොන්ති. පීතයුත්තට්ඨානෙ කණ්ණිකාරපුප්ඵසදිසෙන පීතවණ්ණෙන, ලොහිතයුත්තට්ඨානෙ බන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසෙන ලොහිතවණ්ණෙන, සෙනයුත්තට්ඨානෙ ඔසධිතාරකසදිසෙන සෙනවණ්ණෙන, කාළයුත්තට්ඨානෙ අද්දාරිට්ඨකසදිසෙන කාළවණ්ණෙන සමන්තාගතාති සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාටිතමණිසිහපඤ්ජරසදිසාති බායන්ති.

ගොපඬුමොති එත්ථ පඬුමන්ති සකලං වක්ඛුහණ්ඩං අධිජ්ජෙනං. තං කාළවච්ඡකස්ස බහලධාතුකං හොති, රත්තවච්ඡකස්ස විජ්ජසන්තං, තංමුහුත්තජාතරත්තවච්ඡසදිසවක්ඛුහණ්ඩොති අත්ථො. අඤ්ඤෙසඤ්චි අක්ඛිහණ්ඩා අපරිපුණ්ණා හොන්ති, හත්ථිමුසිකකාකාදීනං අක්ඛිසදිසෙහි විනිශ්චයෙන ගම්භිරොහිපි අක්ඛිති සමන්තාගතා හොන්ති. තථාගතස්ස පන ධොවිත්වා මජ්ජිත්වා යපිතමණිගුලිකා විය මුදුසිනිද්ධනීලසුඬුමපඬුමාවිතාති අක්ඛිති.

උණ්ණාති උණ්ණලොමං. හමුකන්තරෙති ද්විත්තං හමුකානං වෙමජ්ඣෙක නාසිකමත්ථකෙයෙව ජාතා. උග්ගන්ත්වා පන නලාටමජ්ඣජාතා. ඔදාතාති පරිසුද්ධා ඔසධිතාරකවණ්ණා. මුදුති සජ්ජිමණ්ඩෙ ඔසාදෙන්වා යපිතසතවාරවිහතකජ්ජාසපටලසදිසා. තුලසන්තිහාති සිමබ්ලිතුලලතාතුලසමානා, අයමස්සා ඔදාතතාය උපමා. සා පනෙසා කොටියං ගහෙන්වා ආකඩ්ඪියමානා උපඩ්ඪබාහුජ්ජමාණා හොති, විස්සට්ඨා දක්ඛිණාවට්ටවසෙන ආවට්ටිත්වා උද්ධග්ගා හුත්වා සන්තිට්ඨති, සුවණ්ණඵලකමජ්ඣෙ යපිතරජතපුප්ඵලකා විය සුවණ්ණසටතො නික්ඛමමානා බීරධාරා විය අරුණජ්ජහාරඤ්ජිතෙ ගමනතලෙ ඔසධිතාරකා විය ව අතිමනොහරාය සිරියා විරොවති.

උණ්භිසසීසොති ඉදං පරිපුණ්ණනලාටතඤ්චෙව පරිපුණ්ණසීසතඤ්චාති ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච චුත්තං. තථාගතස්ස හි දක්ඛිණකණ්ණචුලිකතො පට්ඨාය මංසපටලං උට්ඨහිත්වා සකලං නලාටං ඡාදයමානං පූරයමානං ගන්ත්වා වාමකණ්ණචුලිකාය පතිට්ඨිතං, රඤ්ඤො බද්ධඋණ්භිසපට්ටො විය විරොවති. පච්ඡිමහවිකබ්බසත්තානං කිර ඉමං ලක්ඛණං විදිත්වා රාජුනං උණ්භිසපට්ටං අකංසු, අයං තාව එකො අත්ථො. අඤ්ඤෙ පන ජනා අපරිපුණ්ණසීසා හොන්ති, කෙච් කජ්ජසීසා, කෙච් ඵලසීසා, කෙච් අට්ඨිසීසා, කෙච් තුම්බසීසා, කෙච් පබ්භාරසීසා. තථාගතස්ස පන ආරග්ගෙන වට්ටෙන්වා යපිතං විය සුපරිපුණ්ණං උදකපුප්ඵලසදිසං සීසං හොති. තත්ථ පුරිමනයෙන උණ්භිසවෙයීතසීසො වියාති

උණ්භිසසිසො. දුතියනයෙන උණ්භිසං විය සබ්බත්ථ පරිමණ්ඩලසිසොති උණ්භිසසිසො.

ඉමානි පන මහාපුරිසලක්ඛණානි කම්මං කම්මසරික්ඛකං ලක්ඛණං ලක්ඛණානිසංසන්ති ඉමෙ චත්තාරො කොට්ඨාසෙ එකෙකස්මිං ලක්ඛණෙ දස්සෙත්වා කථිතානි සුකථිතානි හොන්ති. තස්මා භගවතා ලක්ඛණසුත්තෙ (දී. නි. 3.200-202) චුත්තානි ඉමානි කම්මාදීනි දස්සෙත්වා කථෙතබ්බානි. සුත්තවසෙන විනිච්ඡිතුං අසක්කොන්තෙන සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය තස්සෙව සුත්තස්ස වණ්ණනාය චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බානි.

ඉමෙහි බො, හො, සො භවං ගොතමොති, හො ආචරිය, ඉමෙහි ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි සො භවං ගොතමො සමන්තාගතො දෙවනගරෙ සමුස්සිතරතනවිචිත්තං සුවණ්ණතොරණං විය යොජනසතුබ්බෙධො සබ්බපාලිචුල්ලො පාරිච්ඡත්තකො විය සෙලන්තරම්භි සුපුප්ඵිතසාලරුක්ඛො විය තාරාගණපටිමණ්ඩිතගගනතලම්භ ව අත්තනො සිරිවිභවෙන ලොකං ආලොකං කුරුමානො විය චරතීති ඉමත්ථම්පි දීපෙත්වා කිරියාවාරං ආචික්ඛිතුං ගච්ඡන්තො බො පනාතිආදිමාහ.

387. දක්ඛිණෙනානි බුද්ධානඤ්ඤි යත්වා වා නිසීදිත්වා වා නිපජ්ජිත්වා වා ගමනං අභිනීභරන්තානං දක්ඛිණපාදොව පුරතො හොති. සතතපාටිභාරියං කිරෙතං. නාතිදුරෙ පාදං උද්ධරතීති තං දක්ඛිණපාදං න අතිදුරෙ යපෙස්සාමීති උද්ධරති. අතිදුරඤ්ඤි අභිහරියමානෙ දක්ඛිණපාදෙන වාමපාදො ආකඬ්ඨියමානො ගච්ඡෙය්‍ය, දක්ඛිණපාදොපි දුරං ගන්තුං න සක්කුණෙය්‍ය, ආසන්නෙයෙව පතිට්ඨහෙය්‍ය, එවං සති පදවිච්ඡෙදො නාම හොති. දක්ඛිණපාදෙ පන පමාණෙනෙව උද්ධතෙ වාමපාදොපි පමාණෙනෙව උද්ධරියති, පමාණෙන උද්ධතො පතිට්ඨහන්තොපි පමාණෙයෙව පතිට්ඨාති. එවමනෙන තථාගතස්ස දක්ඛිණපාදකිච්චං වාමපාදෙන නියමිතං, වාමපාදකිච්චං දක්ඛිණපාදෙන නියමිතන්ති වෙදිතබ්බං.

නාතිසිසන්ති දිවා විහාරහත්තත්ථාය ගච්ඡන්තො භික්ඛු විය න අතිසිසං ගච්ඡති. නාතිසණ්කන්ති යථා පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ඔකාසං න ලහති, එවං න අතිසණ්කං ගච්ඡති. අද්දුවෙන අද්දුවන්ති ජණ්ණුකෙන ජණ්ණුකං, න සත්ථිං උන්නාමෙතීති ගම්භිරෙ උදකෙ ගච්ඡන්තො විය න උරුං උන්නාමෙති. න ඔනාමෙතීති රුක්ඛසාධාමෙදනදණ්ඩකුසපාදො විය න පච්ඡතො ඔසක්කාපෙති. න සන්නාමෙතීති ඔබ්බානාබ්බට්ඨානෙහි පාදං කොට්ටෙන්තො විය න ථද්ධං කරොති. න විනාමෙතීති යන්තරූපකං

කීළාපෙන්තො විය න ඉතො විතො ච වාලෙති. අධරකායොවාති හෙට්ඨිමකායොව ඉඤ්ජති, උපරිමකායො නාවාය යපිතසුචණ්ණපටිමා විය නිච්චලො හොති. දුරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තො හි බුද්ධානං ධීතභාවං වා ගමනභාවං වා න ජානාති. කායබලෙනාති බාහා ඛිපන්තො සරිරතො සෙදෙහි මුච්චන්තෙහි න කායබලෙන ගච්ජති. සබ්බකායෙනෙවාති ගීවං අපරිචන්තෙන්වා රාහුලොවාදෙ චුත්තනාගාපලොකිතවසෙනෙව අපලොකෙති.

න උද්ධන්තිආදීසු නක්ඛත්තාති ගණෙන්තො විය න උද්ධං උල්ලොකෙති, නට්ඨං කාකණ්ඨකං වා මාසකං වා පරියෙසන්තො විය න අධො ඔලොකෙති, න හත්ථිඅස්සාදයො පස්සන්තො විය ඉතො විතො ච විපෙක්ඛමානො ගච්ජති. යුගමත්තන්ති නවවිදන්ථිමත්තෙ චක්ඛුති යපෙන්වා ගච්ජන්තො යුගමත්තං පෙක්ඛති නාම, භගවාපි යුගෙ යුත්තො සුදන්තආජාතීයො විය එත්තකං පස්සන්තො ගච්ජති. තතො චස්ස උත්තරීති යුගමත්තතො පරං න පස්සතීති න චත්තබ්බො. න හි කුට්ටං වා කවාටං වා ගච්ජො වා ලතා වා ආවරිතුං සක්කොති, අථ බ්වස්ස අනාවරණඤ්ඤාණස්ස අනෙකාති චක්කවාළසභස්සාති එකභිගණානෙව හොන්ති. අන්තරසරන්ති හෙට්ඨා මහාසකුලුදායිසුත්තෙ ඉන්දබ්ලිතො පට්ඨාය අන්තරසරං, ඉධ සරඋම්මාරතො පට්ඨාය වෙදිතබ්බං. න කායන්තිආදි පකතිඉරියපට්ඨෙතෙව පච්ඡතීති දස්සන්තං චුත්තං. දලිද්දමනුස්සානං නිච්ඡරකං පච්ඡන්තෙපි හි තථාගතෙ ඡදනං වා උග්ගච්ජති, පථවී වා ඔගච්ජති, භගවා පන පකතිගමනෙනෙව ගච්ජති. නාතිදුරෙති අතිදුරෙ පරිචන්තන්තෙන හි එකං ද්වෙ පදවාරෙ පිට්ඨිභාගෙන ගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති. නාව්වාසන්තෙති අව්වාසන්තෙ පරිචන්තන්තෙන එකං ද්වෙ පදවාරෙ පුරතො ගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති. තස්මා යස්මිං පදවාරෙ ධීතෙන පුරතො වා පච්ජතො වා අගන්ත්වා නිසිදිතබ්බං හොති, තත්ථ පරිචන්තති.

පාණිනාති කට්ඨානාබාධිකො විය න ආසනං හත්ථෙහි ගහෙන්වා නිසිදති. පක්ඛිපතීති යො කිඤ්චි කම්මං කත්වා කීළන්තො ධීතකොව පතති, යොපි ඔරිමං අභිගං නිස්සාය නිසින්තො සංසන්තො යාව පාරිමඬිගා ගච්ජති, පාරිමඬිගං වා නිස්සාය නිසින්තො තට්ඨෙව යාව ඔරිමඬිගා ආගච්ජති, සබ්බො සො ආසනෙ කායං පක්ඛිපති නාම. භගවා පන එවං අකත්වා ආසනස්ස මජ්ඣෙ ඔලම්බකං ධාරෙන්තො විය තුලපිචුං යපෙන්තො විය සණ්ඨකං නිසිදති. හත්ථකුක්කුච්චන්ති පත්තමුඛවට්ටියං උදකබ්න්දුයපනං මක්ඛිකබ්ජනියා පණ්ණවිජෙදනථාලනාදි හත්ථෙත අසංයතකරණං. පාදකුක්කුච්චන්ති පාදෙන භූමිසංසනාදි අසංයතකරණං.

න ජම්භතීති න භායති. න කම්පතීති න ඔසිදති. න වෙධතීති න චලති. න පරිතස්සතීති භයපරිතස්සනායපි තණ්හාපරිතස්සනායපි න පරිතස්සති. එකච්චො හි ධම්මකථාදීනං අත්ථාය ආගන්ත්වා මනුස්සෙසු වන්දිත්වා ධීතෙසු “සක්ඛිස්සාමි නු ඛො තෙසං චිත්තං ගණ්හන්තො ධම්මං වා කථෙතුං, පඤ්භං වා පුච්ඡිතො විස්සජ්ජෙතුං, හත්තානුමොදනං වා කාතු”න්ති භයපරිතස්සනාය පරිතස්සති. එකච්චො “මනාපා නු ඛො මෙ යාගු ආගච්ඡිස්සති, මනාපං අන්තරඛජ්ජක”න්ති වා තණ්හාපරිතස්සනාය පරිතස්සති. තදුභයමිපි තස්ස නත්ථිති න පරිතස්සති. විවෙකාවච්චොති විවෙකෙ නිබ්බානෙ ආවට්ටමානසො භුත්වා. විවෙකචත්තොතිපි පායො, විවෙකචත්තයුත්තො භුත්වාති අත්ථො. විවෙකචත්තං නාම කතහත්තකිච්චස්ස හික්ඛුතො දිවාචිහාරෙ සමථවිපස්සනාවසෙන මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පල්ලඤ්ඤං ආභුජිත්වා නිසිදනං. එවං නිසින්නස්ස හි ඉරියාපථො උපසන්නො හොති.

න පත්තං උන්නාමෙතීතිආදීසු එකච්චො පත්තමුඛවට්ටියා උදකදානං ආහරන්තො විය පත්තං උන්නාමෙති, එකො පාදපිට්ඨියං යපෙන්නො විය ඔනාමෙති, එකො ඛද්ධං කත්වා ගණ්හාති, එකො ඉතො චිතො ච එන්ද්‍රාපෙති, එවං අකත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා ඊසකං නාමෙත්වා උදකං පටිග්ගණ්හාතීති අත්ථො. න සම්පරිවත්තකන්ති පරිවත්තෙත්වා පයමමෙව පත්තපිට්ඨියං න ධොවති. නාතිදුරෙති යථා නිසින්නාසනතො දුරෙ පතති, න එවං ඡඩ්ඛෙති. නාවිවාසන්නෙති පාදමූලෙයෙව න ඡඩ්ඛෙති. විච්ඡඩ්ඛයමානොති විකිරන්තො, යථා පටිග්ගාහකො තෙමති, න එවං ඡඩ්ඛෙති.

නාතිථොකන්ති යථා එකච්චො පාපිච්ඡො අප්පිච්ඡතං දස්සෙන්නො මුට්ඨිමත්තමෙව ගණ්හාති, න එවං. අතිබහුන්ති යාපනමත්තතො අතිරෙකං. බ්‍යඤ්ජනමත්තායාති බ්‍යඤ්ජනස්ස මත්තා නාම ඔදනතො චතුත්ථො භාගො. එකච්චො හි හත්තෙ මනාපෙ හත්තං බහුං ගණ්හාති, බ්‍යඤ්ජනෙ මනාපෙ බ්‍යඤ්ජනං බහුං. සත්ථා පන තථා න ගණ්හාති. න ච බ්‍යඤ්ජනෙනාති අමනාපඤ්ඤි බ්‍යඤ්ජනං යපෙත්වා හත්තමෙව භුඤ්ජන්තො, හත්තං වා යපෙත්වා බ්‍යඤ්ජනමෙව බාදන්තො බ්‍යඤ්ජනෙන ආලොපං අතිනාමෙති නාම. සත්ථා එකන්තරිකං බ්‍යඤ්ජනං ගණ්හාති, හත්තමිපි බ්‍යඤ්ජනමිපි එකතොව නිට්ඨන්ති. ද්වන්තික්ඛන්තුන්ති තථාගතස්ස හි පුපුච්චිභාය දන්තානං උපනිතභොජනං ද්වන්තික්ඛන්තුං දන්තෙහි පුට්ඨමත්තමෙව සණ්භකරණියපිට්ඨවිලෙපනං විය හොති, තස්මා එවමාහ. න මුඛෙ අවසිට්ඨාති පොක්ඛරපත්තෙ පතිතඋදකබින්දු විය විනිවත්තිත්වා පරගලමෙව යාති, තස්මා අවසිට්ඨා න හොති. රසපටිසංවෙදීති මධුරතිත්තකදුකාදිරසං ජානාති.

බුද්ධානඤ්ඤි අත්තමසො පාතියෙපි දිබ්බොජා පක්ඛිත්තාව හොති, තෙන නෙසං සබ්බත්තේව රසො පාකටො හොති, රසගෙධො පන නත්ථි.

අට්ඨකථාසමන්තාගතන්ති “නෙව දවායා”ති වුත්තෙහි අට්ඨහි අඬගෙහි සමන්තාගතං. විසුද්ධිමග්ගෙ පනස්ස විනිවිජයො ආගතොති සබ්බාසවසුත්තෙ වුත්තමෙතං. හත්තේසු ධොතෙසුති සත්ථා කිං කරොති? පයමං පත්තස්ස ගහණට්ඨානං ධොවති. තත්ථ පත්තං ගහෙත්වා සුබ්බමජාලහත්ථං පෙසෙත්වා ද්වෙ වාරෙ සඤ්චාරෙති. එත්තාවතා පොක්ඛරපත්තෙ පතිතඋදකං විය විනිවත්තිත්වා ගවිජති. න ච අනත්ථිකොති යථා එකච්චො පත්තං ආධාරකෙ යපෙත්වා පත්තෙ උදකං න පුඤ්ජති, රජෙ පතත්තෙ අජ්ඣුපෙක්ඛති, න එවං කරොති. න ච අතිවෙලානුරක්ඛිති යථා එකච්චො පමාණාතික්කන්තං ආරක්ඛං යපෙති, භුඤ්ජිත්වා චා පත්තෙ උදකං පුඤ්ජිත්වා විවරහොගන්තරං පවෙසෙත්වා පත්තං උදරෙන අක්කමිත්වා ගණ්හාති, න එවං කරොති.

න ච අනුමොදනස්සාති යො හි භුත්තමත්තොව දාරකෙසු හත්තත්ථාය රොදන්තෙසු ඡාතජ්ඣන්තෙසු මනුස්සෙසු භුඤ්ජිත්වා අනාගතෙස්වෙව අනුමොදනං ආරහති, තතො සබ්බකම්මාති ඡඩ්ඛෙත්වා එකච්චො ආගවිජන්ති, එකච්චො අනාගතාව හොන්ති, අයං කාලං අතිනාමෙති. යොපි මනුස්සෙසු ආගන්ත්වා අනුමොදනත්ථාය වන්දිත්වා නිසින්තෙසු අනුමොදනං අකත්ථාව “කථං තිස්ස, කථං චුස්ස, කථං සුමන, කථං තිස්සෙ, කථං චුස්සෙ, කථං සුමනෙ, කච්චිත්ථ අරොගා, සස්සං සම්පන්න”න්තිආදිං පාටියෙක්කං කථං සමුට්ඨාපෙති, අයං අනුමොදනස්ස කාලං අතිනාමෙති, මනුස්සානං පන ඔකාසං ඤත්වා ආයාචිතකාලෙ කරොන්තො නාතිනාමෙති නාම, සත්ථා තථා කරොති.

න තං හත්තන්ති කිං හත්තං නාමෙතං උත්තණ්ඩුලං අතිකිලින්නන්තිආදීනි වත්ථා න ගරහති. න අඤ්ඤං හත්තන්ති ස්වාතනාය ච පුනදිවසාය ච හත්තං උප්පාදෙස්සාමිති හි අනුමොදනං කරොන්තො අඤ්ඤං හත්තං පටිකඬ්ඛති. යො චා – “යාව මාතුගාමානං හත්තං පච්චති, තාව අනුමොදනං කරිස්සාමි, අථ මෙ අනුමොදනාවසානෙ අත්තනො පක්කහත්තනොපි ථොකං දස්සන්ති”ති අනුමොදනං වඩ්ඤති, අයම්පි පටිකඬ්ඛති නාම. සත්ථා න එවං කරොති. න ච මුච්චිතුකාමොති එකච්චො හි පටිසංමුඤ්චිත්වා ගවිජති, වෙගෙන අනුබන්ධිතබ්බො හොති. සත්ථා පන න එවං ගවිජති, පරිසාය මජ්ඣෙ යිතොව ගවිජති. අච්චුක්කට්ඨන්ති යො හි යාව හනුකට්ඨිතො උක්ඛිපිත්වා පාරුපති, තස්ස අච්චුක්කට්ඨං නාම හොති. යො යාව ගොප්ඵකා ඔතාරෙත්ථාව පාරුපති, තස්ස අච්චුක්කට්ඨං හොති. යොපි උගතො උක්ඛිපිත්වා උදරං විවරිත්වා යාති,

තස්සපි අවිචුක්කට්ඨං හොති. යො එකංසං කත්වා ථනං විවරිත්වා යාති, තස්සපි අවිචුක්කට්ඨං. සත්ථා තං සබ්බං න කරොති.

අල්ලීනන්ති යථා අඤ්ඤෙසං සෙදෙන තින්තං අල්ලියති, න එවං සත්ථු. අපකට්ඨන්ති බලිසාටකො විය කායතො මුච්චිත්වාපි න තිට්ඨති. වාතොති චෙරම්භවාතොපි උට්ඨහිත්වා වාලෙතුං න සක්කොති. පාදමණ්ඩනානුයොගන්ති ඉට්ඨකාය සංසනාදීහි පාදසොභානුයොගං. පක්ඛාලෙන්වාති පාදෙනෙව පාදං ධොවිත්වා. සො නෙව අත්තබ්‍යාබාධායාතිආදීනි න පුබ්බෙනිවාසවෙනොපරියඤ්ඤාණානං අත්ථිතාය වදති, ඉරියාපථසන්තතං පන දිස්වා අනුමානෙන වදති. ධම්මන්ති පරියත්තිධම්මං. න උස්සාදෙතීති කිං මහාරට්ඨික, කිං මහාකුටුම්භිකාතිආදීනි වත්වා ගෙහස්සිතවසෙන න උස්සාදෙති. න අපසාදෙතීති “කිං, උපාසක, කථං තෙ විහාරමග්ගො ඤාතො? කිං භයෙන නාගච්ඡසි? න හි හික්ඛු කිඤ්චි අවිජ්න්දිත්වා ගණ්හන්ති, මා භායී”ති වා “කිං තුය්හං එවං මච්ඡරියජීවිතං නාමා”ති වා ආදීනි වත්වා ගෙහස්සිතපෙමෙන න අපසාදෙති.

විස්සට්ඨොති සිනිද්ධො අපලිබුද්ධො. විඤ්ඤෙය්‍යාති විඤ්ඤාපතීයො පාකටො, විස්සට්ඨත්තායෙව චෙස විඤ්ඤෙය්‍යො හොති. මඤ්ජුති මධුරො. සචතීයොති සොතසුබ්බො, මධුරත්තායෙව චෙස සචතීයො හොති. බිත්දුති සම්පිණ්ඩිතො. අවිසාරීති අවිසටො, බිත්දුත්තායෙව චෙස අවිසාරී හොති. ගම්භීරොති ගම්භීරසමුට්ඨිතො. නින්තාදීති නින්තාදවා, ගම්භීරත්තායෙව චෙස නින්තාදී හොති. යථාපරිසන්ති චක්කවාලපරියන්තම්පි එකාබද්ධපරිසං විඤ්ඤාපෙති. බහිද්ධාති අභිගුලිමත්තම්පි පරිසතො බහිද්ධා න ගච්ඡති. තස්මා? සො එවරූපො මධුරස්සරො අකාරණා මා නස්සිති. ඉති භගවතො සොසො පරිසාය මත්ථකෙනෙව වරති.

අවලොකයමානාති සිරස්මි. අඤ්ජලිං යපෙත්වා භගවන්තං ඔලොකෙන්තාව පච්චොසක්කිත්වා දස්සනවිජ්ජනට්ඨානෙන වන්දිත්වා ගච්ඡන්ති. අවිජ්ජිතත්තාති යො හි කථං සුත්වා වුට්ඨිතො අඤ්ඤං දිට්ඨසුතාදිකං කථං කටෙන්නො ගච්ඡති, එස සභාවෙන විජ්ජති නාම. යො පන සුතධම්මකථාය වණ්ණං කටෙන්නොව ගච්ඡති, අයං න විජ්ජති නාම, එවං අවිජ්ජන්තභාවෙන පක්කමන්ති. ගච්ඡන්තන්ති රජ්ජයන්තවසෙන රතනසත්තුබ්බෙධං සුවණ්ණග්ගිකං විය ගච්ඡන්තං. අද්දසාම ධීතන්ති සමුස්සිතකඤ්චනපබ්බතං විය ධීතං අද්දසාම. තතො ව භීයෙයාති විත්ථාරෙත්වා ගුණෙ කටෙතුං අසක්කොන්නො අවසෙසෙ ගුණෙ සංඛිපිත්වා කලාපං විය සුත්තකබද්ධං විය ව කත්වා විස්සජ්ජෙන්නො එවමාහ. අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො – මයා කථිතගුණෙහි අකථිතාව බහුතරා.

මහාපථවිමහාසමුද්දාදයො විය හි තස්ස භොතො අනන්තා අප්පමෙය්‍යා ගුණා ආකාසමිව විත්ථාරිතාති.

390. අප්පට්ඨංවිදිතොති අවිඤ්ඤාතආගමනො. පබ්බජිතෙ උපසඬ්ඤාමන්තෙන හි විවරපරිකමමාදිසමයෙ වා එකං නිවාසෙත්වා සරීරහඤ්ජනසමයෙ වා උපසඬ්ඤාමිත්වා තතොව පටිනිවත්තිතබ්බං හොති, පටිසන්ථාරමත්තමිපි න ජායති. පුරෙතරං පන ඔකාසෙ කාරිතෙ දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා විවරං පාරුපිත්වා හික්ඛු විවිත්තෙ යානෙ නිසීදති, තං ආගන්ත්වා පස්සන්තා දස්සනෙනපි පසීදන්ති, පටිසන්ථාරො ජායති, පඤ්ඤාකරණං වා ධම්මකථා වා ලබ්භති. තස්මා පණ්ඩිතා ඔකාසං කාරෙන්නි. සො ච නෙසං අඤ්ඤතරො, තෙනස්ස එතදභොසි. ජිණ්ණො වුඩ්ඪොති අත්තනො උග්ගතභාවං අකපෙත්වා කස්මා එවමාහ? බුද්ධා නාම අනුද්දයසම්පන්නා හොන්ති, මහල්ලකභාවං ඤත්වා සීසං ඔකාසං කරිස්සන්ති එවමාහ.

391. ඔරමිය ඔකාසමකාසීති වෙගෙන උට්ඨාය ද්විධා හිජ්ජිත්වා ඔකාසමකාසී.

යෙ මෙති යෙ මයා. නාරිසමානසව්භයාති නාරිසමානනාමං ඉත්ථිලිඬ්ඨං, තෙන අවිහාතබ්බාති නාරිසමානසව්භයා, ඉත්ථිලිඬ්ඨගෙන වත්තබ්බාති වොහාරකුසලතාය එවං වදති. පහුතජීවිහොති පුටුලජීවිහො. නිත්තාමයෙතන්ති නිහර එතං.

393. කෙවලීති සකලගුණසම්පන්නො.

394. පච්චභාසීති එකප්පහාරෙන පුච්ඡිතෙ අට්ඨ පඤ්ඤෙ ඛ්‍යාකරොත්තො පතිඅභාසී. යො වෙදීති යො විදති ජානාති, යස්ස පුබ්බෙතිවාසො පාකටො. සග්ගාපායඤ්ච පස්සන්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං කටීතං. ජාතික්ඛයං පත්තොති අරහත්තං පත්තො. අභිඤ්ඤා වොසිතොති තං අරහත්තං අභිජානිත්වා වොසිතො වොසානප්පත්තො. මුතීති අරහත්තඤ්ඤාණමොනෙය්‍යෙන සමන්තාගතො.

විසුද්ධන්ති පණ්ඩරං. මුත්තං රාගෙහීති කිලෙසරාගෙහි මුත්තං. පහීනජාතිමරණොති ජාතික්ඛයප්පත්තත්තා පහීනජාතිකො, ජාතිපහානෙනෙව පහීනමරණො. බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලීති යං බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලී සකලභාවො, තෙන සමන්තාගතො, සකලචතුමග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසොති අත්ථො. පාරගු සබ්බධම්මානන්ති සබ්බෙසං ලොකීයලොකුත්තරධම්මානං අභිඤ්ඤාය පාරං ගතො, සබ්බධම්මෙ අභිජානිත්වා ධිතොති අත්ථො. පාරගුති වා එත්තාවතා පරිඤ්ඤාපාරගු පඤ්චන්තං බන්ධානං, පහානපාරගු සබ්බකිලෙසානං, භාවනාපාරගු චතුන්තං මග්ගානං, සච්ඡිකිරියාපාරගු නිරොධස්ස,

සමාපත්තිපාරගු සබ්බසමාපත්තිනන්ති අයමත්ථො චුත්තො. පුන සබ්බධම්මානන්ති ඉමිනා අභිඤ්ඤාපාරගු චුත්තොති. බුද්ධො තාදී පච්චවතීති තාදියො ඡහි ආකාරෙහි පාරං ගතො සබ්බාකාරොන චතුත්තං සච්චානං බුද්ධත්තා බුද්ධොති පච්චවතීති.

කිං පන එත්තාවතා සබ්බෙ පඤ්ඤා විස්සජ්ජිතා හොන්තීති? ආම විස්සජ්ජිතා, විත්තං විසුද්ධං ඡානාති, මුත්තං රාගෙහිති ඉමිනා තාව බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණොති පට්ඨමපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. පාරගුති ඉමිනා වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගුති දුතියපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. පුබ්බෙනිවාසන්තිආදීහි ඉමාසං තිස්සන්තං විජ්ජානං අත්ථිතාය තෙවිජ්ජොති තතියපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. මුත්තං රාගෙහි සබ්බයොති ඉමිනාව නිස්සට්ඨතා පාපධම්මානං සොත්තියොති චතුත්ථපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. ඡාතික්ඛයං පත්තොති ඉමිනා පන අරහත්තස්සෙව චුත්තත්තා පඤ්චමපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. වොසිතොති ච බ්‍රහ්මවරියස්ස කෙවලීති ච ඉමෙහි ඡට්ඨපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. අභිඤ්ඤා වොසිතො මුනීති ඉමිනා සත්තමපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. පාරගු සබ්බධම්මානං, බුද්ධො තාදී පච්චවතීති ඉමිනා අට්ඨමපඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති.

395. දානකට්ඨන්තිආදීනි හෙට්ඨා සුත්තෙ විත්ථාරිතානෙව. පච්චපාදීනි පටිපජ්ජි. ධම්මස්සානුධම්මන්ති ඉමස්මිං සුත්තෙ ධම්මො නාම අරහත්තමග්ගො, අනුධම්මො නාම හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා තිණි ව සාමඤ්ඤඵලාති, තාති පටිපාටියා පටිලභීති අත්ථො. න ච මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසීති මඤ්ච ධම්මකාරණා න කිලමෙසි, න පුනස්සුතං කථාපෙසීති චුත්තං හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. තත්ථ පරිනිබ්බාසීති පන පදෙන දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගහිතන්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සෙලසුත්තවණ්ණනා

396. ඵවං මෙ සුතන්ති සෙලසුත්තං. තත්ථ අඛගුත්තරාපෙසුතිආදි පොතලියසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව. අඛස්සෙලසෙහිති අඛස්සෙන තෙලසෙහි, ද්වාදසහි සතෙහි පඤ්ඤාසාය ච හික්ඛුහි සද්ධිත්ති චුත්තං හොති. තෙ පන සාවකසන්තිපාතෙ සන්තිපතිතා හික්ඛුයෙව සබ්බෙ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතා ඛිණාසවා. කෙණියොති තස්ස නාමං, ඡට්ටොති තාපයො. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලො, ධනරක්ඛණත්ථාය පන තාපසපබ්බජ්ජං සමාදාය

රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා වසති පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි වණ්ඡජං පයොජෙත්වා කුලසහස්සස්ස නිස්සයො හුත්වා, අස්සමෙපි වස්ස එකො තාලරුක්ඛො දිවසෙ දිවසෙ එකං සොවණ්ණමයං තාලඵලං මුඤ්චතීති වදන්ති. සො දිවා කාසායානි ධාරෙති, ජට්ඨා ව ඛන්ධති, රත්තිං කාමසම්පත්තිං අනුභවති. ධම්මියා කථායානි පානකානිසංසප්පිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය. අයඤ්ඤි කෙණ්ඩියො තුව්ඡහත්ථො භගවතො දස්සනාය ගන්තුං ලජ්ජායමානො – “චිකාලභොජනා විරතානම්පි පානකං කප්පති”ති වින්තෙත්වා සුසඬ්ඛතඛදරපානං පඤ්චහි කාපසතෙහි ගාහාපෙත්වා අගමාසි. එවං ගතභාවො වස්ස – “අථ ඛො කෙණ්ඩියස්ස ජට්ඨස්ස එතදභොසි කිං නු ඛො අහං සමණස්ස ගොතමස්ස භරාපෙය්‍යා”න්ති හෙසජ්ජක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 300) පාළිආරුළුභොයෙව.

දුතියම්පි ඛො භගවාති කස්මා පුනස්පුනං පටික්ඛිපි? තිත්ථියානං පටික්ඛෙපපසන්නතාය, අකාරණමෙතං, නත්ථි බුද්ධානං පච්චයහෙතු එවරූපං කොභඤ්ඤං. අයං පන අඬ්ඬතෙළසානි භික්ඛුසතානි දිස්වා එත්තකානංයෙව භික්ඛං පටියාදෙස්සති, ස්වෙව සෙලො තීහි පුරිසසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිස්සති. අයුත්තං ඛො පන නවකෙ අඤ්ඤතො පෙසෙත්වා ඉමෙහෙව සද්ධිං ගන්තුං, ඉමෙ වා අඤ්ඤතො පෙසෙත්වා නවකෙහි සද්ධිං ගන්තුං. අථාපි සබ්බෙ භගෙත්වා ගම්ස්සාමි, භික්ඛාහාරො නප්පහොස්සති. තතො භික්ඛුසු පිණ්ඩාය වරන්තෙසු මනුස්සා උජ්ඣායස්සන්ති – “විරස්සාපි කෙණ්ඩියො සමණං ගොතමං නිමන්තෙත්වා යාපනමත්තං දාතුං නාසක්ඛි”ති, සයම්පි විජ්ජපිසාරී භවිස්සති. පටික්ඛෙපෙ පන කතෙ “සමණො ගොතමො පුනස්පුනං ‘ත්චඤ්ච බ්‍රාහ්මණෙසු අභිජ්ජසන්නො’ති බ්‍රාහ්මණානං නාමං ගණ්භාති”ති වින්තෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙපි නිමන්තෙතුකාමො භවිස්සති, තතො බ්‍රාහ්මණෙ පාටියෙක්කං නිමන්තෙස්සති, තෙ තෙන නිමන්තිතා භික්ඛු හුත්වා භුඤ්ජිස්සන්ති. එවමස්ස සද්ධා අනුරක්ඛිතා භවිස්සතීති පුනස්පුනං පටික්ඛිපි. කිඤ්චාපි ඛො, භොති ඉමිනා ඉදං දීපෙති, – “භො ගොතම, කිං ජාතං යදි අහං බ්‍රාහ්මණෙසු අභිජ්ජසන්නො, අධිවාසෙතු භවං ගොතමො, අහං බ්‍රාහ්මණානම්පි දාතුං සක්කොමි තුම්භාකම්පි”ති.

කායවෙය්‍යාවටිකන්ති කායවෙය්‍යාවච්චං. මණ්ඩලමාළන්ති දුස්සමණ්ඩපං.

397. ආවාහොති කඤ්ඤාගහණං. විවාහොති කඤ්ඤාදානං. සො මෙ නිමන්තිතොති සො මයා නිමන්තිතො. අථ බ්‍රාහ්මණො පරිපක්කොපනිස්සයත්තා බුද්ධසද්දං සුත්වාච අමතෙනෙනවාහිසිත්තො පසාදං ආවිකරොත්තො බුද්ධොති, භො කෙණ්ඩිය, වදෙසීති ආහ. කෙණ්ඩියො යථාභූතං

ආවික්ඛන්තො බුද්ධොති, හො සෙල, වදාමිති ආහ. තතො නං පුනපි දළ්භිකරණත්ථං පුච්ඡි, ඉතරොපි තථෙව ආරොචෙසි.

398. අථස්ස කප්පසතසහස්සෙහිපි බුද්ධසද්දස්සෙව දුල්ලහභාවං සම්පස්සතො. එතදහොසිති. එතං “සොසොපි ඛො”තිආදි අහොසි. නිලවනරාජීති නිලවණ්ණරුක්ඛපන්ති. පදෙ පදන්ති පදප්පමාණෙ පදං. අවිවාසන්තෙ හි අතිදුරෙ වා පාදෙ නික්ඛිපමානෙ සද්දො උට්ඨාති, තං පටිසෙධෙන්තො එවමාහ. සීභාව එකවරාති ගණවාසී සීහො සීහපොතකාදිහි සද්ධිං පමාදං ආපජ්ජති, එකවරො අප්පමන්තො හොති. ඉති අප්පමාදවිහාරං දස්සෙන්තො එකවරසීහෙන ඔපම්මං කරොති. මා මෙ හොන්තොති ආචාරං සික්ඛාපෙන්තො ආහ. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිප්පායො – සවෙ තුම්භෙ කථාචාරං අලහිත්වා මම කථාය අන්තරෙ කථං පච්චෙසස්සථ, “අන්තෙවාසිකෙ සික්ඛාපෙතං නාසක්ඛි”ති මය්හං ගරහා උප්පජ්ජස්සති, තස්මා ඔකාසං පස්සිත්වා මන්තෙය්‍යාථාති. නො ව ඛො නං ජානාමිති විපස්සිපි ඛොධිසත්තො චතුරාසීතිසහස්සත්ථෙරපබ්බජිතපරිවාරො සත්ත මාසාති ඛොධිසත්තවාරිකං වරි, බුද්ධුප්පාදකාලො විය අහොසි. අම්භාකම්පි ඛොධිසත්තො ජබ්බස්සාති ඛොධිසත්තවාරිකං වරි. එවං පරිපුණ්ණසරීරලක්ඛණෙහි සමන්තාගතාපි බුද්ධා න හොන්ති. තස්මා බ්‍රාහ්මණො “නො ව ඛො නං ජානාමි”ති ආහ.

399. පරිපුණ්ණකායොති ලක්ඛණෙහි පරිපුණ්ණතාය අභීනඤ්ඤාය ව පරිපුණ්ණසරීරො. සුරුච්ඡි සුන්දරසරීරප්පහො. සුජාතොති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ව සුතිබ්බන්තො. වාරුදස්සනොති සුචිරම්පි පස්සන්තානං අතිත්තිජනකො මනොහරදස්සනො. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණසදිසවණ්ණො. සුසුක්කදායොති සුචුදු සුක්කදායො. මහාපුරිසලක්ඛණාති පඨමං චුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙව චචනත්තරෙන නිගමෙන්තො ආහ.

ඉදාති තෙසු ලක්ඛණෙසු අත්තතො විත්තරුචිතාති ගහෙන්වා ථොමෙන්තො පසන්නනෙත්තොතිආදිමාහ. භගවා හි පඤ්චවණ්ණපසාදසම්පත්තියා පසන්නනෙත්තො, පුණ්ණවන්දසදිසමුඛතාය සුමුඛො, ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා බ්‍රහ්ම, බ්‍රහ්මුප්පගත්තතාය උපු, ප්‍රතිමන්තතාය පතාපවා. යම්පි චෙන්ථ පුබ්බෙ චුත්තං, තං “මජ්ඣෙ සමණසඤ්ඤා”ති ඉමිනා පරියායෙන ථොමයතා පුන චුත්තං. එදිසො හි එවං විරොචති. උත්තරගාථායපි එසෙව නයො. උත්තමවණ්ණොති උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්ස. රථෙසහොති උත්තමසාරථී. ජම්බුසණ්ඩස්සාති ජම්බුදීපස්ස. පාකටෙන ඉස්සරියං ඉස්සරො හොති.

බත්තියාති ජාතිබත්තියා. භොගීති භොගියා. රාජානොති යෙ කෙච්චි රජ්ජං කාරෙන්තා. රාජාභිරාජාති රාජුතං පුජතීයො, අධිරාජා හුත්වා, චක්කවත්තීති අධිප්පායො. මනුජන්දොති මනුස්සාධිපති පරමිස්සරො හුත්වා.

එවං චුත්තෙ භගවා - “යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ සකචණ්ණෙ භඤ්ඤාමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති”ති ඉමං සෙලස්ස මනොරථං පුරෙන්නො රාජාභමස්මීතිආදිමාහ. තත්‍රායමධිප්පායො - යං මං ත්වං සෙල “රාජා අරහසි භවිතු”න්ති යාවසි, එත්ථ අප්පොස්සුක්කො භොති රාජාභමස්මී. සති ච රාජත්තෙ යථා අඤ්ඤො රාජා යොජනසතං වා අනුසාසති යොජනසහස්සං වා, චක්කවත්ති හුත්වාපි චතුදීපපරියන්තමත්තං වා, නාහමෙවං පරිච්ඡින්නවිසයො, අභඤ්භි ධම්මරාජා අනුත්තරො භවග්ගතො අවිච්ඡරියන්තං කත්වා තිරියං අප්පමාණලොකධාතුයො අනුසාසාමි. යාවතා හි අපදද්විපදාදිහෙදා සත්තා, අහං තෙසං අග්ගො. න හි මෙ කොචි සීලෙන වා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන වා පටිභාගො අත්ථි, ස්වාහං එවං ධම්මරාජා අනුත්තරො අනුත්තරෙතෙව චතුසතිපට්ඨානාදිහෙදෙන ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි. ඉදං පජහථ, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථාති ආණාචක්කං, ඉදං බො පන, හික්ඛෙවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චන්තිආදිනා පරියත්තිධම්මෙන ධම්මචක්කමෙව වා. චක්කං අප්පට්චත්තියන්ති යං චක්කං අප්පට්චත්තියං භොති සමණෙන වා...පෙ.... කෙනචි වා ලොකස්මින්ති.

එවං අත්තානං ආවිකරොන්තං භගවන්තං දිස්වා පීතිසොමනස්සජාතො සෙලො පුන දළ්භිකරණත්ථං සම්බුද්ධො පටිජානාසීති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කො නු සෙනාපතීති රඤ්ඤො භොතො ධම්මෙන පවත්තිතස්ස චක්කස්ස අනුපවත්තකො සෙනාපති කො නුති පුච්ඡි.

තෙන ච සමයෙන භගවතො දක්ඛිණපස්සෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො නිසින්තො භොති සුවණ්ණපුඤ්ජො විය සිරියා සොහමානො, තං දස්සෙන්තො භගවා මයා පවත්තිතන්ති ගාථමාහ. තත්ථ අනුජාතො තථාගතන්ති තථාගතං හෙතුං අනුජාතො, තථාගතෙන හෙතුනා ජාතොති අත්ථො. අපිච අවජාතො අනුජාතො අතිජාතොති තයො චුත්තා. තෙසු අවජාතො දුස්සීලො, සො තථාගතස්ස පුත්තො නාම න භොති. අතිජාතො නාම පිතරා උත්තරිතරො, තාදිසොපි තථාගතස්ස පුත්තො නත්ථි. තථාගතස්ස පන එකො අනුජාතොව පුත්තො භොති, තං දස්සෙන්තො එවමාහ.

එවං “කො නු සෙනාපති”ති පඤ්භං බ්‍යාකරිත්වා යං සෙලො ආහ “සම්බුද්ධො පටිජානාසී”ති, තත්‍ර නං නික්කඬ්ඛං කාතුකාමො “නාහං පටිඤ්ඤාමත්තෙතෙව පටිජානාමි, අපිවාහං ඉමිනා කාරණෙන බුද්ධො”ති

ඤාපෙතං අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති ගාථමාහ. තත්‍ර අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති විජ්ජා ච විමුක්ති ච. භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං. පභාතබ්බං සමුදයසච්චං. හෙතුවචනෙන පන ඵලසිද්ධිතො තෙසං ඵලානි නිරොධසච්චවදුක්ඛසච්චානිපි චුත්තානෙව හොන්ති. ඵචං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකතං පරිඤ්ඤාතබ්බං පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදම්පෙත්ථ සඬගහිතන්ති චතුසච්චභාවනාඵලඤ්ච විමුක්තිඤ්ච දස්සෙන්නො “බුජ්ඣිතබ්බං බුජ්ඣිත්වා බුද්ධො ජාතොස්මි”ති යුත්තහෙතුනා බුද්ධභාවං සාධෙති.

ඵචං නිජපරියායෙන අත්තානං ආවිකත්වා අත්තනි කඬබාවිතරණත්ථං බ්‍රාහ්මණං අතිචාරියමානො විනයස්සුති ගාථත්තයමාහ. තත්ථ සල්ලකත්තොති රාගාදිසල්ලකත්තනො. අනුත්තරොති යථා බාහිරවෙජ්ජෙන වූපසමිතරොගො ඉමස්මිඤ්ඤෙවත්තභාවෙ කුප්පති, න ඵචං. මයා වූපසමිතස්ස පන රොගස්ස භවත්තරෙපි උප්පත්ති නත්ථි, තස්මා අහං අනුත්තරොති අත්ථො. බ්‍රහ්මභූතොති සෙට්ඨභූතො. අතිතුලොති තුලං අතීතො, නිරූපමොති අත්ථො. මාරසෙනාප්පමද්දනොති කාමා තෙ පඨමා සෙනානි ඵචං ආගතාය මාරසෙනාය පමද්දනො. සබ්බාමීත්තෙති

බන්ධකිලෙසාහිසඬබාරමච්චුදෙවපුත්තමාරසඬබාතෙ සබ්බපච්චත්ථිකෙ.
වසිකත්වාති අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා. අකුතොභයොති කුතොචි අභයො.

ඵචං චුත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තාවදෙව භගවති සඤ්ජාතපසාදො පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා ඉමං හොන්තොති ගාථත්තයමාහ. තත්ථ කණ්භාහිජාතිකොති චණ්ඩාලාදිනිවකුලෙ ජාතො. තතො තෙපි මාණවකා පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා හුත්වා ඵවඤ්චෙ රූච්චති, හොතොති ගාථමාහංසු. අථ සෙලො තෙසු මාණවකෙසු තුට්ඨවිත්තො තෙ ච දස්සෙන්නො පබ්බජ්ජං යාවන්නො “බ්‍රාහ්මණා”ති ගාථමාහ.

තතො භගවා යස්මා සෙලො අතීතෙ පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ තෙසංයෙව තිණ්ණං පුරිසසතානං ගණසෙට්ඨො හුත්වා තෙහි සද්ධිං පරිවෙණං කාරෙත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා තෙන කම්මෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං අනුභවමානො පච්ඡිමෙ භවෙ තෙසංයෙව ආචරියො හුත්වා නිබ්බත්තො, තඤ්ච තෙසං කම්මං විමුක්තිපරිපාකාය පරිපක්කං ඵහිහික්ඛුභාවස්ස ච උපනිස්සයභූතං, තස්මා තෙ සබ්බෙව ඵහිහික්ඛුපබ්බජ්ජං පබ්බාපෙන්නො ස්වාක්ඛාතන්ති ගාථමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකන්ති සයමෙව දට්ඨබ්බං පච්චක්ඛං. අකාලිකන්ති මග්ගානන්තරඵලූප්පත්තියා න කාලන්තරං පත්තබ්බඵලං. යත්ථ අමොසාති යස්මිං මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙ අප්පමත්තස්ස සික්ඛත්තයපුරුණෙන සික්ඛතො පබ්බජ්ජා අමොසා හොති, සඵලානි අත්ථො. ඵවඤ්ච වත්වා “ඵච හික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ සබ්බෙ පත්තචීවරධරා හුත්වා

ආකාසෙනාගන්ත්වා වස්සසතිකත්ථෙරා විය සුවිනීතා භගවන්තං අභිවාදයිංසු. එවමිමං තෙසං එහිහික්ඛුභාවං සන්ධාය “අලත්ථ ඛො සෙලො”ති ආදි වුත්තං.

400. ඉමාහීති ඉමාහි කෙණියස්ස චිත්තානුකූලාහි ගාථාහි. තත්ථ අග්ගිපරිවරියං විනා බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො “අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා”ති වුත්තං. අග්ගිහුත්තසෙට්ඨා අග්ගිපුහනප්පධානාති අත්ථො. වෙදෙ සජ්ඣායන්තෙහි පයමං සජ්ඣායිතබ්බතො, සාවිත්තී, “ඡන්දසො මුඛ”න්ති වුත්තො. මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා “මුඛ”න්ති වුත්තො. නදීනං ආධාරතො පටිසරණතො ච සාගරො “මුඛ”න්ති වුත්තො. චන්දයොගවසෙන “අජ්ජ කත්තිකා අජ්ජ රොහිණී”ති සඤ්ඤාණතො ආලොකකරණතො සොම්මභාවතො ච “නක්ඛත්තානං මුඛං චන්දො”ති වුත්තං. තපන්තානං අග්ගත්තා ආදිච්චො “තපනං මුඛ”න්ති වුත්තො. දක්ඛිණෙය්‍යානං පන අග්ගත්තා විසෙසෙන තස්මිං සමයෙ බුද්ධජ්ජමුඛං සඬ්ඝං සන්ධාය “පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬ්ඝො එව යජනං මුඛ”න්ති වුත්තං. තෙන සඬ්ඝො පුඤ්ඤස්ස ආයමුඛන්ති දස්සෙති.

යං තං සරණන්ති අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරණගාථමාහ. තස්සත්ථො – පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා භගවා යස්මා මයං ඉතො අට්ඨමෙ දිවසෙ තං සරණං ආගතමිහා, තස්මා අත්තනා තච සාසනෙ අනුත්තරෙන දමථෙන දන්තාමිහා, අහො තෙ සරණස්ස ආනුභාවොති.

තතො පරං භගවන්තං ද්විති ගාථාහි ථොමෙත්වා තතියාය චන්දනං යාවන්තො හික්ඛවො තිසකා ඉමෙති ආදිමාහාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සෙලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා

401. එවං මෙ සුතන්ති අස්සලායනසුත්තං. තත්ථ නානාවෙරජ්ජකානන්ති අඬ්ගමගධාදීහි නානප්පකාරෙහි වෙරජ්ජෙහි ආගතානං, තෙසු වා රට්ඨෙසු ජාතසංවඬ්චානන්තිපි අත්ථො. කෙනච්චෙදවාති යඤ්ඤපාසනාදිනා අනියමිතකිච්චෙන. වාතුචණ්ණිත්ති චතුචණ්ණසාධාරණං. මයං පන ත්භානසුද්ධියා භාවනාසුද්ධියාපි බ්‍රාහ්මණා ච සුජ්ඣන්තිති වදාම, අයුත්තමපි සමණො ගොතමො කරොතීති මඤ්ඤමානා එවං චිත්තයිංසු. වුත්තසිරොති වාපිතසිරො.

ධම්මවාදීති සභාවවාදී. දුෂ්පටිමන්තියාති අම්භාදිසෙහි අධම්මවාදීහි දුක්ඛෙන පටිමන්තිතබ්බා භොන්ති. ධම්මවාදිනො නාම පරාජයො න සක්කා කාතුන්ති දස්සෙති. පරිබ්බාජකන්ති පබ්බජ්ජාවිධානං, තයො වෙදෙ උග්ගභෙත්වා සබ්බපච්ඡා පබ්බජන්තා යෙහි මන්තෙහි පබ්බජන්ති, පබ්බජිතා ච යෙ මන්තෙ පරිහරන්ති, යං වා ආචාරං ආචරන්ති, තං සබ්බං භොතා වරිතං සික්ඛිතං. තස්මා තුය්හං පරාජයො නත්ථි, ජයොව භවිස්සතීති මඤ්ඤන්තා එවමාහංසු.

402. දිස්සන්ති ඛො පනාතිආදි තෙසං ලද්ධිහින්දනත්ථං වුත්තං. තත්ථ බ්‍රාහ්මණියොති බ්‍රාහ්මණානං පුත්තපටිලාභත්ථාය ආවාහවිවාහවසෙන කුලා ආතීතා බ්‍රාහ්මණියො දිස්සන්ති. තා ඛො පනෙතා අපරෙන සමයෙන උතුනියොපි භොන්ති, සඤ්ජාතපුෂ්ඨාති අත්ථො. ගබ්භිනියොති සඤ්ජාතගබ්භා. විජායමානාති පුත්තධීතරො ජනයමානා. පායමානාති දාරකෙ ථඤ්ඤං පායන්තියො. යොනිජාව සමානාති බ්‍රාහ්මණීනං පස්සාවමග්ගෙන ජාතා සමානා. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. කථං? බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො...පෙ.... බ්‍රහ්මදායාදාති. යදි පන තෙසං සච්චවචනං සියා, බ්‍රාහ්මණීනං කුච්ඡි මහාබ්‍රහ්මුනො උරො භවෙය්‍ය, බ්‍රාහ්මණීනං පස්සාවමග්ගො මහාබ්‍රහ්මුනො මුඛං භවෙය්‍ය, එත්තාවතා “මයං මහාබ්‍රහ්මුනො උරෙ වසින්වා මුඛතො නික්ඛන්තා”ති වත්තුං මා ලභන්තුති අයං මුඛතො ජාතවිෂේදකවාදො වුත්තො.

403. අයොසා හුත්වා දාසො භොති, දාසො හුත්වා අයොසා භොතීති බ්‍රාහ්මණො සහරියො වණ්ණිජ්ජං පයොජෙන්නො යොනකරට්ඨං වා කම්බොජරට්ඨං වා ගන්ත්වා කාලං කරොති, තස්ස ගෙහෙ වයප්පත්තෙ පුත්තෙ අසති බ්‍රාහ්මණී දාසෙන වා කම්මකරෙන වා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙති. එකස්මිං දාරකෙ ජාතෙ සො පුරියො දාසොව භොති, තස්ස ජාතදාරකො පන දායජ්ජසාමීකො භොති. මාතිතො සුද්ධො පිතිතො අසුද්ධො සො වණ්ණිජ්ජං පයොජෙන්නො මජ්ඣිමපදෙසං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණදාරිකං ගහෙත්වා තස්සා කුච්ඡිස්මිං පුත්තං පටිලභති, සොපි මාතිතොව සුද්ධො භොති පිතිතො අසුද්ධො. එවං බ්‍රාහ්මණසමයස්මිඤ්ඤෙව ජාතිසම්භෙදො භොතීති දස්සන්ත්ථමෙතං වුත්තං. කිං බලං, කො අස්සාසොති යත්ථ තුම්හෙ දාසා භොන්තා සබ්බෙව දාසා භොථ, අයොසා භොන්තා සබ්බෙව අයොසා භොථ, එත්ථ වො කො ථාමො, කො අවස්සයො, යං බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොති වද්ධාති දීපෙති.

404. ඛත්තියොව නු ඛොතිආදයො පුත්තවිෂේදකවාදා නාම භොන්ති.

408. ඉදානි වාතුවණ්ණසුද්ධිං දස්සෙන්නො ඉධ රාජාතිආදිමාහ. සාපානදොණියාති සුනානං පිවනදොණියා. අග්ගිකරණියන්ති සීතවිනොදනඅන්ධකාරවිධමනහත්තපචනාදි අග්ගිකිච්චං. එත්ථ අස්සලායනාති එත්ථ සබ්බස්මිං අග්ගිකිච්චං කරොත්තෙ.

409. ඉදානි යදෙනං බ්‍රාහ්මණා වාතුවණ්ණසුද්ධිති වදන්ති, එත්ථ වාතුවණ්ණාති නියමො නත්ථි. පඤ්චමො හි පාදසිකවණ්ණොපි අත්ථිති සංඛිත්තෙන තෙසං වාදෙ දොසදස්සනත්ථං ඉධ ඛත්තියකුමාරොතිආදිමාහ. තත්‍ර අමුත්‍ර ච පනෙසානන්ති අමුස්මිඤ්ච පන පුරිමනයෙ එතෙසං මාණවකානං කිඤ්චි නානාකරණං න පස්සාමිති වදති. නානාකරණං පන තෙසමපි අත්ථියෙව. ඛත්තියකුමාරස්ස හි බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය උප්පන්නො ඛත්තියපාදසිකො නාම, ඉතරො බ්‍රාහ්මණපාදසිකො නාම, එතෙ භීතජාතිමාණවකා.

එවං පඤ්චමස්ස වණ්ණස්ස අත්ථිතාය වාතුවණ්ණසුද්ධිති එතෙසං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි සුන වාතුවණ්ණසුද්ධියං ඔවදන්තො තං කිං මඤ්ඤසීතිආදිමාහ. තත්ථ සද්ධෙති මතකහත්තෙ. ථාලිපාකෙති පණ්ණාකාරහත්තෙ. යඤ්ඤෙති යඤ්ඤහත්තෙ. පාහුනෙති ආගන්තුකානං කතහත්තෙ. කිං භීති කිං මහජ්ඵලං හවිස්සති, නො හවිස්සතීති දීපෙති.

410. භූතපුබ්බන්ති අස්සලායන පුබ්බෙ මයි ජාතියා භීතතරෙ තුම්භෙ සෙට්ඨතරා සමානාපි මයා ජාතිවාදෙ පඤ්භං පුට්ඨා සම්පාදෙතුං න සක්ඛිත්ථ, ඉදානි තුම්භෙ භීතතරා හුත්වා මයා සෙට්ඨතරෙන බුද්ධානං සකෙ ජාතිවාදපඤ්භං පුට්ඨා කිං සම්පාදෙස්සථ? න එත්ථ චිත්තා කාතබ්බාති මාණවං උපත්ථම්භෙන්නො ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අසිතොති කාළකො. දෙවලොති තස්ස නාමං, අයමෙව හගවා තෙන සමයෙන. පටලියොති ගණඬිගණුපාහනා. පත්ථණ්ඩිලෙති පණ්ණසාලපරිවෙණෙ. කො නු බොති කහං නු බො. ගාමණ්ඩලරූපො වියාති ගාමදාරකරූපො විය. සො බ්වාහං, හො, හොමීති සො අහං, හො, අසිතදෙවලො හොමීති වදති. තදා කිර මහාසත්තො කොණ්ඩදමකො හුත්වා විවරති. අභිවාදෙතුං උපක්කමීංසුති වන්දිතුං උපක්කමං අකංසු. තතො පට්ඨාය ච වස්සසතිකතාපසොපි තදහුජාතං බ්‍රාහ්මණකුමාරං අවන්දන්තො කොණ්ඩිතො හොති.

411. ජනිකා මාතාති යාය තුම්භෙ ජනිතා, සා වො ජනිකා මාතා. ජනිකාමාතුති ජනිකාය මාතු. යො ජනකොති යො ජනකො පිතා. “යො ජනිකො පිතාතෙව” වා පාඨො.

අසිතෙනාති පඤ්චාභිඤ්ඤෙන අසිතෙන දෙවලෙන ඉසිනා ඉමං ගන්ධබ්බපඤ්ඤං පුට්ඨා න සම්පායිස්සන්ති. යෙසන්ති යෙසං සත්තන්තං ඉසිනං. න පුණ්ණො දබ්බිගාහොති තෙසං සත්තන්තං ඉසිනං දබ්බිං ගහෙත්වා පණ්ණං පටිත්වා දායකො පුණ්ණො නාම එකො අහොසි, සො දබ්බිගහණසිප්පං ජානාති. ත්වං සාවරියකො තෙසං පුණ්ණොපි න හොති, තෙන ඤාතං දබ්බිගහණසිප්පමත්තම්පි න ජානාසීති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

අයං පන අස්සලායනො සද්ධො අහොසි පසන්තො, අත්තනො අන්තොනිවෙසනෙයෙව වෙතියං කාරෙසි. යාවජ්ජදිවසා අස්සලායනවංසෙ ජාතා නිවෙසනං කාරෙත්වා අන්තොනිවෙසනෙ වෙතියං කරොත්තෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා

412. එවං මෙ සුතන්ති සොටමුඛසුත්තං. තත්ථ ඛෙමියම්බවනෙති එවංනාමකෙ අම්බවනෙ. ධම්මිකො පරිබ්බජොති ධම්මිකා පබ්බජ්ජා. අදස්සනාති තුම්භාදිසානං වා පණ්ඩිතානං අදස්සනෙන. යො වා පනෙත්ථ ධම්මොති යො වා පන එත්ථ ධම්මො සභාවො, තස්සෙව වා අදස්සනෙන. ඉමිනා “අම්භාකං කථා අප්පමාණං, ධම්මොව පමාණ”න්ති දස්සෙති. තතො ථෙරො “නවඋපොසථාගාරෙ විය බහුනා කම්මෙන ඉධ භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා වඩ්ඪිකමා ඔරුය්හ පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසීදි. තං දස්සෙතුං එවං චුත්තෙතිආදි චුත්තං.

413. වත්තාරොමෙ බ්‍රාහ්මණාති ථෙරස්ස කිර එතදහොසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො ‘ධම්මිකං පබ්බජ්ජං උපගතො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා නත්ථි’ති වදති. ඉමස්ස වත්තාරො පුග්ගලෙ ද්වෙ ව පරිසා දස්සෙත්වා ‘චතුත්ථං පුග්ගලං කතරාය පරිසාය බහුලං පස්සසි’ති පුච්ඡස්සාමි, ජානමානො ‘අනාගාරියපරිසාය’න්ති වක්ඛති. එවමෙනං සකමුඛෙනෙව ‘ධම්මිකො පරිබ්බජො අත්ථි’ති වදාපෙස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරභි.

414. තත්ථ සාරත්තරත්තාති සුට්ඨු රත්තරත්තා. සානුග්ගහා වාචා භාසිතා සකාරණා වාචා භාසිතා. චුත්තඤ්ඤෙනං මයා “අම්භාකං කථා අප්පමාණං, ධම්මොව පමාණ”න්ති.

421. කිං පන තෙන ගිහි නාම කප්පියමපි අකප්පියමපි වදෙය්‍යාති විවෙචනත්ථං පුච්ඡි. කාරාපෙසීති මාපෙසි. කාරාපෙත්වා ච පන කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තො. එතස්ස කිර ජානනසිජ්ජෙ මාතරමපි පිතරමපි සාතෙත්වා අත්තාව සාතෙතබ්බොති ආගච්ඡති. එතං සිජ්ජං ජානන්තො යපෙත්වා එතං අඤ්ඤො සග්ගෙ නිබ්බත්තො නාම නත්ථී, එස පන ථෙරං උපනිස්සාය පුඤ්ඤං කත්වා තත්ථ නිබ්බත්තිත්වා ච පන “කෙනාහං කම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තො”ති ආවජ්ජෙත්වා යථාභූතං ඤත්වා එකදිවසං ජීණ්ණාය භොජනසාලාය පටිසඬ්ඛරණත්ථං සඬ්ඝෙ සන්නිපතිතෙ මනුස්සවෙසෙන ආගන්ත්වා පුච්ඡි – “කිමත්ථං, හන්තෙ, සඬ්ඝො සන්නිපතිතො”ති? භොජනසාලාය පටිසඬ්ඛරණත්ථන්ති. කෙනෙසා කාරිතාති? සොටමුඛෙනාති. ඉදානි සො කුහින්ති? කාලඬ්ඛකතොති. අත්ථී පනස්ස කොච්ඡි ඤාතකොති? අත්ථී එකා හගිනීති. පක්කොසාපෙථ නන්ති. හික්ඛු පක්කොසාපෙසුං. සො තං උපසඬ්ඛමිත්වා – “අහං, තච භාතා, සොටමුඛො නාම ඉමං සාලං කාරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තො, අසුකෙ ච අසුකෙ ච යානෙ මයා යපිතං ධනං අත්ථී, තං ගහෙත්වා ඉමඤ්ච භොජනසාලං කාරෙහි, දාරකෙ ච පොසෙහි”ති වත්වා හික්ඛුසඬ්ඝං වන්දිත්වා වෙහාසං උජ්ජතිත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වඩ්ඪිසුත්තවණ්ණනා

422. එවං මෙ සුතන්ති වඩ්ඪිසුත්තං. තත්ථ දෙවචනෙ සාලචනෙති තස්මිං කිර දෙවතානං බලිකම්මං කරියති, තෙන තං දෙවචනන්තිපි සාලචනන්තිපි වුවචති. ඔපාසාදං අජ්ඣාචසතීති ඔපාසාදනාමකෙ බ්‍රාහ්මණගාමෙ වසති, අභිභවිත්වා චා ආවසති, තස්ස සාමී හුත්වා යාය මරියාදාය තත්ථ වසිතබ්බං, තාය මරියාදාය වසති. උපසග්ගවසෙන පනෙත්ථ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං, තථස්ස අනුජ්ජයොගත්තාව සෙසපදෙසු. තත්ථ ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බං. සත්තුස්සදන්ති සත්තෙහි උස්සදං උස්සන්තං, බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං.

පොසාවනියහත්ථීඅස්සමොරමිගාදිඅනෙකසත්තසමාකිණ්ණඤ්ඤාති අත්ථො. යස්මා පන සො ගාමො බහි ආවජ්ඣිත්වා ජාතෙන හත්ථීඅස්සාදීනං සාසතිණෙන වෙච ගෙහවිජ්ජනතිණෙන ච සම්පන්නො, තථා දාරුකට්ඨෙහි වෙච ගෙහසම්භාරකට්ඨෙහි ච, යස්මා වස්ස අබ්භන්තරෙ වට්ටවතුරස්සාදිසණ්ඨානා බහු පොක්ඛරණියො, ජලජකුසුමවිචිත්තානි ච බහි

අනෙකානි තළාකානි වා උදකස්ස නිව්වහරිතානෙව භොන්ති, තස්මා සතිණකට්ඨොදකන්ති චුත්තං.

සහ ධඤ්ඤෙන සධඤ්ඤං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිහෙදං බහුධඤ්ඤසන්නිවයන්ති අත්ථො. එත්තාවතා යස්මිං ගාමෙ බ්‍රාහ්මණො සෙනවිජන්තං උස්සාපෙත්වා රාජලීලාය වසති. තස්ස සම්ඤ්ඤිමිපත්ති දීපිතා භොති. රාජතො ලද්ධං භොග්ගං රාජභොග්ගං. කෙන දින්නන්ති වෙ, රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං. රාජදායන්ති රඤ්ඤා දායභූතං, දායජ්ජන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මදෙය්‍යන්ති සෙට්ඨදෙය්‍යං, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඨිමෙපෙන භුඤ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. අථ වා රාජභොග්ගන්ති සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්තෙන තිත්ථපබ්බතාදීසු සුඬිකං ගණ්හන්තෙන සෙනවිජන්තං උස්සාපෙත්වා රඤ්ඤා හුත්වා භුඤ්ජිතබ්බං. තත්ථ රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායන්ති. එත්ථ රඤ්ඤා දින්නත්තා රාජදායං, දායකරාජදීපනත්ථං පනස්ස “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති ඉදං චුත්තං. බ්‍රහ්මදෙය්‍යන්ති සෙට්ඨදෙය්‍යං, යථා දින්නං න පුන ගහෙතබ්බං භොති නිස්සට්ඨපරිච්චන්තං, එවං දින්නන්ති අත්ථො.

423. බහු බහු හුත්වා සංහතාති සඬ්ඝා. එකෙකිස්සා දිසාය සඬ්ඝො තෙසං අත්ථිති සඬ්ඝී. පුබ්බෙ ගාමස්ස අන්තො අගණා බහි නික්ඛමිත්වා ගණා සම්පන්නාති ගණීභූතා. උත්තරෙතමුඛාති උත්තරදිසාහිමුඛා. ඛත්තං ආමන්තෙසීති ඛත්තා චුච්චති පුච්ඡිතපඤ්ඤාකරණසමත්ථො මහාමත්තො, තං ආමන්තෙසී. ආගමෙත්තුති මුහුත්තං පටිමානෙත්තු, අවිජන්තුති චුත්තං භොති.

424. නානාවෙරජ්ජකානන්ති නානාවිධෙසු රජ්ජෙසු අඤ්ඤෙසු කාසිකොසලාදීසු ජාතා වා නිවසන්ති වා, තතො වා ආගතාති නානාවෙරජ්ජකා, තෙසං නානාවෙරජ්ජකානං. කෙනවිදෙවාති අනියමිතෙන යඤ්ඤපාසනාදිනා කෙනවි කිච්චෙන. තෙ තස්ස ගමනං සුත්වා වින්තෙසුං – “අයං, වඩ්ඤී, උග්ගතබ්‍රාහ්මණො, යෙහුයොන ව අඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණා සමණං ගොතමං සරණං ගතා, අයමෙව න ගතො. ස්වායං සවෙ තත්ථ ගමිස්සති, අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස ආවට්ටනියා මායාය ආවට්ටිතො සරණං ගමිස්සති. තතො එතස්සාපි ගෙහද්වාරෙ බ්‍රාහ්මණානං අසන්නිපාතො භවිස්සති. හන්දස්ස ගමනන්තරායං කරොමා”ති සම්මන්තයිත්වා තත්ථ අගමංසු. තං සන්ධාය “අථ ඛො තෙ බ්‍රාහ්මණා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ උභතොති ද්විති පක්ඛෙහි. මාතිතො ච පිතිතො වාති, භොතො මාතා බ්‍රාහ්මණී, මාතුමාතා බ්‍රාහ්මණී, තස්සාපි මාතා බ්‍රාහ්මණී. පිතා බ්‍රාහ්මණො, පිතුපිතා බ්‍රාහ්මණො, තස්සපි පිතා බ්‍රාහ්මණොති. එවං භවං උභතො සුජාතො, මාතිතො ච පිතිතො ච. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධා තෙ මාතු ගහණී, සංසුද්ධා තෙ මාතු කුච්ඡීති අත්ථො. යාව සත්තමා පිතාමහයුගාති එත්ථ පිතු පිතා පිතාමහො, පිතාමහස්ස යුගං පිතාමහයුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං වුච්චති. අභිලාපමත්තමෙව චෙතං, අත්ථතො පන පිතාමහොච පිතාමහයුගං. තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගහිතා. එවං යාව සත්තමො පුරිසො, තාව සංසුද්ධගහණිකො. අථ වා අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති දස්සෙති. අක්ඛිත්තොති අපනෙථ එතං, කිං ඉමිනාති එවං අක්ඛිත්තො අනවක්ඛිත්තො. අනුපක්කුට්ඨොති න උපකුට්ඨො, න අක්කොසං වා නින්දං වා පත්තපුබ්බො. කෙන කාරණෙනාති. ජාතිවාදෙන, ඉතිපි හීනජාතිකො එසොති එවරූපෙන වචනෙනාති අත්ථො. ඉමිනාපඨගෙනාති ඉමිනාපි කාරණෙන.

අඨමස්සාති ඉස්සරො. මහද්ධනොති මහතා ධනෙන සමන්තාගතො. භොතො හි ගෙහෙ පථවියං පංසුවාලිකා විය බහු ධනං, සමණො පන ගොතමො අධනො හික්ඛාය උදරං පුරෙත්වා යාපෙතීති දස්සෙත්ති. මහාභාගොති පඤ්චකාමගුණවසෙන මහාඋපභොගො. එවං යං යං ගුණං වදන්ති, තස්ස තස්ස පටිපක්ඛවසෙන භගවතො අගුණංයෙව දස්සෙමාති මඤ්ඤමානා වදන්ති.

අභිරූපොති අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අධිකරූපො. දස්සනීයොති දිවසම්පි පස්සන්තානං අතිත්තිකරණතො දස්සන යොග්ගො, දස්සනෙනෙව විත්තපසාදජනනතො පාසාදිකො. පොක්ඛරතා වුච්චති සුන්දරභාවො, වණ්ණස්ස පොක්ඛරතා වණ්ණපොක්ඛරතා, තාය වණ්ණපොක්ඛරතාය, වණ්ණසම්පත්තියාති අත්ථො. පොරාණා පන පොක්ඛරන්ති සරීරං වදන්ති, වණ්ණං වණ්ණමෙව. තෙසං මතෙන වණ්ණො ච පොක්ඛරඤ්ච වණ්ණපොක්ඛරාති, තෙසං භාවො වණ්ණපොක්ඛරතා. ඉති පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති උත්තමපරිසුද්ධෙන වණ්ණෙන චෙව සරීරසණ්ඨානසම්පත්තියා වාති අත්ථො. බ්‍රහ්මවණ්ණිති සෙට්ඨවණ්ණි, පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙනෙව සමන්තාගතොති අත්ථො. බ්‍රහ්මවච්ඡසීති මහාබ්‍රහ්මුතො සරීරසදිසෙන සරීරෙන සමන්තාගතො. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති භොතො සරීරෙ දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකො මහා. සබ්බානෙව තෙ අභිගපච්චඨගාති දස්සනීයානෙව, තාති වාපි මහන්තානෙවාති දීපෙති.

සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. වුද්ධං වච්ඡිතං සීලමස්සාති වුද්ධසීලී. වුද්ධසීලෙනාති වුද්ධෙන වච්ඡිතෙන සීලෙන. සමන්තාගතොති යුත්තො, ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙවචනං. සබ්බමෙතං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති.

කාලයාණවාචොතිආදීසු කලයාණා සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා වාචා අස්සාති කලයාණවාචො. කලයාණං මධුරං වාක්කරණං අස්සාති කලයාණවාක්කරණො. වාක්කරණන්ති උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ වා භවත්තා පොරී. නාගරිකිත්ථියා සුබ්බමාලත්තනෙන සදිසාතිපි පොරී. තාය පොරියා. විස්සට්ඨායාති අපලිබුද්ධාය, සන්දිට්ඨවිලම්භිතාදිදොසරහිතාය. අනෙලගලායාති ඵලගලෙන විරහිතාය. ඵකච්චස්ස හි කථෙත්තස්ස ඵලං ගලති, ලාලා වා පග්ගරති, බෙළුප්පිතාති වා නික්ඛමන්ති, තස්ස වාචා ඵලගලා නාම හොති. තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාතිආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා භාසිතත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය. සෙසමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙ උත්තානමෙව.

425. ඵචං වුත්තෙති ඵචං තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි වුත්තෙ, වච්ඡිති, “ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො වණ්ණෙ වුච්චමානෙ අතුස්සනකසත්තො නාම නත්ථි, වණ්ණමස්ස හණ්ත්වා නිවාරෙස්සාමාති ජාතිආදීහි මම වණ්ණං වදන්ති, න ඛො පන මෙ යුත්තං අත්තනො වණ්ණෙ රජ්ජිතුං. හන්දාහං එතෙසං වාදං හින්දිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස මහන්තභාවං ඤාපෙත්වා එතෙසං තත්ථ ගමනං කරොමී”ති වින්තෙත්වා තෙන හි, හො, මමාපි සුණාටාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි “උභතො සුජාතො”තිආදයො අත්තනො ගුණෙහි සදිසා ගුණා, තෙපි “කො වාහං, කෙ ව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණා”ති අත්තනො ගුණෙහි උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො, ඉතරෙ පන එකන්තෙනෙව භගවතො මහන්තභාවදීපනත්ථං පකාසෙති. මයමෙව අරභාමාති ඵචං නියමෙත්තො චෙත්ථ ඉදං දීපෙති – යදි ගුණමහන්තතාය උපසඬ්ඤාමිතබ්බො නාම හොති, යථා සිනෙරුං උපනිධාය සාසපො, මහාසමුද්දං උපනිධාය ගොපදකං, සත්තසු මහාසරෙසු උදකං උපනිධාය උස්සාවබ්බිත්ථු පරිත්තො ලාමකො, ඵචමෙවං සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණෙ උපනිධාය අම්භාකං ගුණා පරිත්තා ලාමකා, තස්මා මයමෙව අරභාම තං භවත්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬ්ඤාමිතුන්ති.

භූමිගතඤ්ච වෙහාසට්ඨඤ්චාති ඵත්ථ රාජඬ්ඤාණෙ වෙච උය්‍යානෙ ව සුධාමට්ඨා පොක්ඛරණියො සත්තරතනපුරිං කත්වා භූමියං යපිතං ධනං භූමිගතං නාම,

පාසාදනියුහාදයො පන පුරෙත්වා යජිතං වෙහාසට්ඨං නාම. එවං තාව කුලපරියායෙන ආගතං. තථාගතස්ස පන ජාතදිවසෙයෙව සඬ්ඛො එලො උප්පලො පුණ්ඩරිකොති චත්තාරො නිධයො උපගතා. තෙසු සඬ්ඛො ගාවුතිකො, එලො අඬ්ඨයොජනිකො, උප්පලො තිගාවුතිකො පුණ්ඩරිකො යොජනිකොති. තෙසුපි ගහිතගහිතට්ඨානං පුරතියෙව. ඉති භගවා පහුතං භිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඔහාය පබ්බජිතොති වෙදිතබ්බො. දහරො වාතිආදීනි හෙට්ඨා විත්ථාරිතානෙව.

අබුද්දාවකාසොති එත්ථ භගවති අපරිමාණොයෙව දස්සනාවකාසොති වෙදිතබ්බො. තත්‍රිදං චත්ථුං - රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො “සමණස්ස කිර ගොතමස්ස පමාණං ගහෙතුං න සක්කා”ති සුත්වා භගවතො පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ සට්ඨිහත්ථං වෙළං ගහෙත්වා නගරද්වාරස්ස බහි යත්වා සම්පත්තෙ භගවති වෙළං ගහෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි, වෙළ භගවතො ජාණුමත්තං පාපුණි. පුනදිවසෙ ද්වෙ වෙළු සට්ඨෙත්වා සමීපෙ අට්ඨාසි, භගවා ද්විත්තං වෙළුනං උපරි ද්විවෙණුමත්තමෙව පඤ්ඤායමානො, “බ්‍රාහ්මණ, කිං කරොසි”ති ආහ? තුම්හාකං පමාණං ගණ්හාමිති. “බ්‍රාහ්මණ, සවෙපි ත්වං සකලචක්කවාලගබ්භං පුරෙත්වා යීතවෙළං සට්ඨෙත්වා ආගමීස්සසි, නෙව මෙ පමාණං ගහෙතුං සක්ඛිස්සසි. න හි මයා චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච තථා පාරමියො පුරිතා, යථා මෙ පරො පමාණං ගණ්හෙයා, අතුලො බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො අප්පමෙයො”ති චත්වා ධම්මපදෙ ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසීතිපාණසහස්සානි අමතං පිටිංසු.

අපරමපි චත්ථු - රාහු කිර අසුරින්දො චත්තාරි යොජනසහස්සානි අට්ඨ ව යොජනසතානි උච්චො, බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතානි, හත්ථතලපාදතලානං පුටුලතා තිණි යොජනසතානි, අඬ්ගුලිපබ්බානි පණ්ණාසයොජනානි, හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං, නලාටං තියොජනසතං, සීසං නවයොජනසතං. සො - “අහං උච්චොස්මි, සත්ථාරං ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති න ගච්ඡති. සො එකදිවසං භගවතො වණ්ණං සුත්වා “යථා කථඤ්ච ඔලොකෙස්සාමි”ති ආගතො. භගවා තස්ස අප්ඣාසයං විදිත්වා “චතුසු ඉරියාපටෙසු කතරෙන දස්සෙමි”ති වින්තෙත්වා “යීතකො නාම නීවොපි උච්චො විය පඤ්ඤායති, නිපන්නොවස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති, “ආනන්ද, ගන්ධකුට්පරිවෙණෙ මඤ්චකං පඤ්ඤාපෙහි”ති චත්වා තත්ථ සීහසෙයාං කප්පෙසි. රාහු ආගන්ත්වා නිපන්නං භගවත්තං ගිවං උන්නාමෙත්වා නහමජ්ඣෙ පුණ්ණචන්දං විය උල්ලොකෙති. කිමිදං අසුරින්දාති ව චුත්තෙ, භගවා ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමිති න ගච්ඡන්ති. න මයා අසුරින්ද අධොමුඛෙන පාරමියො පුරිතා, උද්ගග්ගං මෙ

කත්වා දානං දින්නන්ති. තංදිවසං රාහු සරණං අගමාසි. එවං භගවා අබුද්දාවකාසො දස්සනාය.

චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සීලවා. තං පන සීලං අරියං උත්තමං පරිසුද්ධං, තෙනාහ අරියසීලීති. තදෙව අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං, තෙනාහ කුසලසීලීති. කුසලෙන සීලෙනාති ඉදමස්ස වෙවචනං. බහුනං ආවරියපාවරියොති භගවතො එකෙකාය ධම්මදෙසනාය චතුරාසිතිපාණසහස්සාති අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිවන්ති. තස්මා බහුනං ආවරියො, සාවකවිනෙය්‍යානං පාවරියොති.

බිණ්ණකාමරාගොති එත්ථ කාමං භගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා බිණ්ණා, බ්‍රාහ්මණො පන තෙ න ජානාති, අත්තනො ජානනට්ඨානෙයෙව ගුණං කථෙති. විගතවාපල්ලොති “පත්තමණ්ඩනා විවරමණ්ඩනා සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පුත්තිකායස්ස...පෙ.... කෙලනා පටිකෙලනා”ති එවං චුත්තවාපලාවර්තීතො.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කත්වා විවරති. බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදිහෙදාය බ්‍රාහ්මණපජාය. (අවිරුද්ධො හි සො) එතිස්සාය පජාය පුරෙක්ඛාරො. අයඤ්ඤි පජා සමණං ගොතමං පුරතො කත්වා වරතීති අත්ථො. අපිච අපාපපුරෙක්ඛාරොති න පාපපුරෙක්ඛාරො, න පාපං පුරතො කත්වා වරති, පාපං න ඉච්ඡතීති අත්ථො. කස්ස? බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය අත්තනා සද්ධිං පටිවිරුද්ධායපි බ්‍රාහ්මණපජාය අවිරුද්ධො හිතසුඛත්ථිකොයෙවාති චුත්තං හොති.

තිරොරට්ඨාති පරරට්ඨතො. තිරොජනපදාති පරජනපදතො. සංපුච්ඡිතුං ආගච්ඡන්තීති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො වෙච බ්‍රාහ්මණගන්ධබ්බාදයො ව පඤ්ඤෙ අභිසඬ්ඛරිත්වා පුච්ඡස්සාමාති ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කෙචි පුච්ඡාය වා දොසං විස්සජ්ජනසම්පට්චිජනෙ වා අසමත්ථතං සල්ලක්ඛෙත්වා අපුච්ඡිත්වාච තුණ්හි නිසීදන්ති, කෙචි පුච්ඡන්ති, කෙසඤ්චි භගවා පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙත්වා විස්සජ්ජෙති. එවං සබ්බෙසම්පි තෙසං විමතියො තීරං පත්වා මහාසමුද්දස්ස ඌම්මියො විය භගවන්තං පත්වාච හිජ්ජන්ති. සෙසමෙත්ථ තථාගතස්ස වණ්ණෙ උත්තානමෙව.

අනිථි නො තෙ හොන්තීති තෙ අම්හාකං ආගන්තුකා නවකා පාහුනකා හොන්තීති අත්ථො. පරියාපුණාමීති ජානාමි. අපරිමාණවණ්ණොති තථාරූපෙනෙව සබ්බඤ්ඤානාපි අප්පමෙය්‍යාවණ්ණො, පගෙව මාදිසෙනාති දස්සෙති. චුත්තම්පි වෙතං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණස්ස වණ්ණං,

කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;

බ්‍රියෙථ කප්පො විරදීසමන්තරෙ,

වණ්ණො න බ්‍රියෙථ තථාගතස්සා”ති.

ඉමං පන ගුණකථං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා චිත්තයිංසු “යථා, වඩ්ඤී, සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණං භාසති, අනොමගුණො සො භවං ගොතමො, එවං තස්ස ගුණ ජානමානෙන ඛො පන ඉමිනා අතිවිරං අධිවාසිතං, හන්ද නං අනුවත්තමා”ති අනුවත්තමානා “තෙන හි, භො”ති ආදිමාහංසු.

426. ඔපාතෙතීති පච්චෙසෙති. සංපුරෙක්ඛරොන්තීති පුත්තමත්තනත්තමත්තමිපි සමානං පුරතො කත්වා විවරන්ති.

427. මන්තපදන්ති මන්තායෙව මන්තපදං, වෙදොති අත්ථො. ඉතිහිතිහ පරම්පරායාති එවං කිර එවං කිරාති පරම්පරභාවෙන ආගතන්ති දිපෙති. පිටකසම්පදායාති පාවචනසඬ්ඛාතසම්පත්තියා. සාවිත්තිආදීහි ඡන්දබන්ධෙනි ව වග්ගබන්ධෙනි ව සම්පාදෙන්වා ආගතන්ති දස්සෙති. තත්ථ වාති තස්මිං මන්තපදෙ. පවත්තාරොති පවත්තයිතාරො. යෙසන්ති යෙසං සන්තකං. මන්තපදන්ති වෙදසඬ්ඛාතං මන්තමෙව. ගීතන්ති අට්ඨකාදීහි දසහි පොරාණකබ්‍රාහ්මණෙහි පදසම්පත්තිවසෙන සජ්ඣායිතං. පවුත්තන්ති අඤ්ඤෙසං වුත්තං, වාචිතන්ති අත්ථො. සමීහිතන්ති සමුපබ්‍රුජ්ඣං රාසිකතං, පිණ්ඩං කත්වා යපිතන්ති අත්ථො. තදනුගායන්තීති එතරහි බ්‍රාහ්මණා තං තෙහි පුබ්බෙ ගීතං අනුගායන්ති අනුසජ්ඣායන්ති වාදෙන්ති. තදනුභාසන්තීති තං අනුභාසන්ති, ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං. භාසිතමනුභාසන්තීති තෙහි භාසිතං සජ්ඣායිතං අනුසජ්ඣායන්ති. වාචිතමනුවාවෙන්තීති තෙහි අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුවාවෙන්ති. සෙය්‍යථීදන්ති තෙ කතමෙති අත්ථො. අට්ඨකොතිආදීති තෙසං නාමානි, තෙ කිර දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා පරුපසාතං අකත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස භගවතො පාවචනෙන සහ සංසන්දෙන්වා මන්තෙ ගන්ථෙසුං, අපරාපරෙ පන බ්‍රාහ්මණා පාණාතිපාතාදීති පක්ඛිපිත්වා තයො වෙදෙ හින්දිත්වා බුද්ධවචනෙන සද්ධිං විරුද්ධෙ අකංසු.

428. අන්ධවෙණිති අන්ධපවෙණි. එකෙන හි චක්ඛුමතා ගහිතයට්ඨියා කොටිං එකො අන්ධො ගණ්භාති, තං අන්ධං අඤ්ඤො, තං අඤ්ඤොති එවං පණ්ණාස සට්ඨි අන්ධා පටිපාටියා සට්ඨා අන්ධවෙණිති වුවචති. පරම්පරාසංසත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගා, යට්ඨිග්ගාහකෙනපි චක්ඛුමතා විරහිතාති අත්ථො.

එකො කිර ධුත්තො අත්ඨගණං දිස්වා “අසුකස්මිං නාම ගාමෙ ඛජ්ජභොජ්ජං සුලහ”න්ති උස්සාහෙත්වා තෙහි “තත්ථ නො සාමී තෙහි, ඉදං නාම තෙ දෙමා”ති චුත්තෙ ලඤ්ජං ගහෙත්වා අත්තරාමග්ගෙ මග්ගා ඔක්කම්ම මහන්තං ගච්ඡං අනුපරිගන්ත්වා පුරිමස්ස හත්ථෙත පච්ඡිමස්ස කච්ඡං ගණ්භාපෙත්වා “කිඤ්චි කම්මං අත්ථී, ගච්ඡථ තාව තුම්හෙ”ති වත්වා පලායී. තෙ දිවසමපි ගන්ත්වා මග්ගං අවින්දමානා “කහං, හො, චක්ඛුමා කහං මග්ගො”ති පරිදෙවිත්වා මග්ගං අවින්දමානා තත්ථෙව මරිංසු. තෙ සන්ධාය චුත්තං “පරම්පරාසංසත්තා”ති. පුරිමොපිති පුරිමෙසු දසසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. මජ්ඣිමොපිති මජ්ඣෙ ආචරියපාචරියෙසු එකොපි. පච්ඡිමොපිති ඉදානි බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි.

පඤ්ච බොති පාළිආගතෙසු ද්විසු අඤ්ඤෙපි එවරූපෙ තයො පක්ඛිපිත්වා වදති. ද්වෙධාවිපාකානි භූතවිපාකා වා අභූතවිපාකා වා. නාලමෙත්ථානි, භාරද්වාජ, සච්චං අනුරක්ඛිස්සාමිති පටිපන්නෙන විඤ්ඤානා “යං මයා ගහිතං, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති එත්ථ එකංසෙනෙව නිට්ඨං ගත්තුං නාලං න යුත්තන්ති උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවරිත්වා යපෙසි.

430. ඉධ, භාරද්වාජ, භික්ඛුනි ජීවකසුත්තෙ (ම. නි. 2.51 ආදයො) විය මහාවච්ඡසුත්තෙ (ම. නි. 2.193 ආදයො) විය ව අත්තානඤ්ඤෙව සන්ධාය වදති. ලොහනීයෙසු ධම්මෙසුනි ලොහධම්මෙසු. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව තයො.

432. සද්ධං නිවෙසෙතීති ඔකප්පනියසද්ධං නිවෙසෙති. උපසඬ්ඤානීති උපගච්ඡති. පයිරූපාසතීති සන්තිකෙ නිසීදති. සොතන්ති පසාදසොතං ඔදහති. ධම්මන්ති දෙසනාධම්මං සුභානි. ධාරෙතීති පගුණං කත්වා ධාරෙති. උපපරික්ඛතීති අත්ථතො ව කාරණතො ව විමංසති. නිජ්ඣානං බමන්තීති ඔලොකනං බමන්ති, ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධිති එවං උපට්ඨහන්තීති අත්ථො. ඡන්දොති කත්තුකමායතා ඡන්දො. උස්සහතීති වායමති. තුලෙතීති අනිච්චාදිවසෙන තීරෙති. පදහතීති මග්ගපධානං පදහති. කායෙන වෙව පරමසච්චන්ති සහජාතනාමකායෙන ව නිබ්බානං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව කිලෙසෙ නිබ්බිජ්ඣත්වා තදෙව විභූතං පාකටං කරොත්තො පස්සති.

433. සච්චානුබොධොති මග්ගානුබොධො. සච්චානුප්පත්තීති ඵලසච්ඡිකිරියා. තෙසංයෙවාති හෙට්ඨා චුත්තානං ද්වාදසන්තං, එවං දීඝං මග්ගවාදං අනුලොමෙති, තස්මා නායමත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තෙසංයෙවාති තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මානං. පධානන්ති මග්ගපධානං. තඤ්චි

එලසච්ඡිකිරියසඬ්ඛාතාය සච්චානුප්පත්තියා බහුකාරං, මග්ගෙ අසති එලාභාවතොති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධතියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වඩ්ඤ්ඤාත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා

437. එවං මෙ සුතන්ති එසුකාරිසුත්තං. තත්ථ බ්ලං ඔලග්ගෙය්‍යුත්ති කොට්ඨාසං ලග්ගාපෙය්‍යං, ඉමිනා සත්ථධම්මං නාම දස්සෙති. සත්ථවාහො කිර මහාකන්තාරපට්ඨන්තො අත්තරාමග්ගෙ ගොණෙ මනෙ මංසං ගහෙත්වා සබ්බෙසං සත්ථිකානං “ඉදං බාදිත්වා එත්තකං මූලං දාතබ්බ”න්ති කොට්ඨාසං ඔලග්ගෙති, ගොණමංසං නාම බාදන්තාපි අත්ථි අබාදන්තාපි, මූලං දාතුං සක්කොන්තාපි අසක්කොන්තාපි. සත්ථවාහො යෙන මූලෙන ගොණො ගහිතො, තස්ස නික්ඛමනත්ථං සබ්බෙසං බලක්කාරෙන කොට්ඨාසං දත්වා මූලං ගණ්හාති, අයං සත්ථධම්මො. එවමෙවං බ්‍රාහ්මණාපි ලොකස්ස පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වා අත්තනොව ධම්මතාය චතස්සො පාරිවරියා පඤ්ඤපෙන්නීති දස්සෙතුං එවමෙව බොතිආදිමාහ. පාපියො අස්සාති පාපං අස්ස. සෙය්‍යො අස්සාති හිතං අස්ස. අථ වා පාපියොති පාපකො ලාමකො අත්තහාවො අස්ස. සෙය්‍යොති සෙට්ඨො උත්තමො. සෙය්‍යංසොති සෙය්‍යො. උච්චාකුලීනතාති උච්චාකුලීනත්තෙන සෙය්‍යො. පාපියංසොති පාපියො. උච්චාකුලීනතා ව ද්විසු කුලෙසු වඩ්ඤ්ඤාති බත්තියකුලෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ ව, උළාරවණ්ණනා තිසු. වෙස්සොපි හි උළාරවණ්ණො හොති. උළාරහොගතා වතුසුපි. සුද්දොපි හි අත්තමසො වණ්ඩාලොපි උළාරහොගො හොතියෙව.

440. භික්ඛාවරියන්ති කොට්ඨනෙනපි හි බ්‍රාහ්මණෙන භික්ඛා වරිතබ්බාව, පොරාණකබ්‍රාහ්මණා අසිතිකොට්ඨනාපි එකවෙලං භික්ඛං වරන්ති. කස්මා? දුග්ගතකාලෙ වරන්තානං ඉදානි භික්ඛං වරිතුං ආරද්ධාති ගරහා න භවිස්සතීති. අතිමඤ්ඤමානොති යො භික්ඛාවරියවංසං හරිත්වා සත්තජීවකසිකම්මවණ්ණප්පාදිහි ජීවිකං කප්පෙති, අයං අතිමඤ්ඤති නාම. ගොපො වාති යථා ගොපකො අත්තනා රක්ඛිතබ්බං හණ්ඩං ටෙන්නන්තො අකිච්චකාරි හොති, එවන්ති අත්ථො. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසිතබ්‍යාහඬිගීන්ති තිණලායනඅසිතඤ්ඤවෙව කාපඤ්ඤ. අනුස්සරතොති යත්ථ ජාතො, තස්මිං පොරාණෙ මාතෘපෙත්තිකෙ කුලවංසෙ අනුස්සරියමානොති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

එසුකාරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා

445. එවං මෙ සුතන්ති ධනඤ්ජානිසුත්තං. තත්ථ දක්ඛණාගිරිස්මිත්ති ගිරිති පබ්බතො, රාජගහං පරික්ඛිපිත්වා යිතපබ්බතස්ස දක්ඛණදිසාභාගෙ ජනපදස්සෙතං නාමං. තණ්ඩුලපාලිද්ද්වාරායාති රාජගහස්ස කිර ද්වත්තිංසමභාද්වාරාති චතුසට්ඨිචුද්දකද්වාරාති, තෙසු එකං තණ්ඩුලපාලිද්ද්වාරං නාම, තං සන්ධායෙවමාහ. රාජානං නිස්සායාති “ගච්ඡ මනුස්සෙ අපිලෙන්වා සස්සභාගං ගණ්හාහි”ති රඤ්ඤා පෙසිතො ගන්ත්වා සබ්බමෙව සස්සං ගණ්හාති, “මා නො, භන්තෙ, නාසෙහි”ති ච චුත්තෙ – “රාජකුලෙ චුත්තං මන්දං, අහං රඤ්ඤා ආගමනකාලෙයෙව එවං ආණත්තො, මා කන්දිත්ථා”ති එවං රාජානං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ විලුම්පති. ධඤ්ඤං යෙභුය්‍යෙන අත්තතො සරං පවෙසෙත්වා අප්පකං රාජකුලෙ පවෙසෙති. කිං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං න පිළං අකාසීති ච චුත්තො – “ආම, මහාරාජ, ඉමස්මිං වාගෙ ඛෙත්තාති මන්දසස්සාති අගෙසුං, තස්මා අපිලෙන්තස්ස මෙ ගණ්හතො න ඛහුං ජාත”න්ති එවං බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ නිස්සාය රාජානං විලුම්පති.

446. පයො පියතන්ති තරුණබිරං පිචතු. තාව භත්තස්සාති යාව බිරං පිචිත්වා නිසිදිස්සථ, තාවදෙව භත්තස්ස කාලො හවිස්සති. ඉධෙව හි නො පාතරාසහත්තං ආහරිස්සන්තීති දස්සෙති. මාතාපිතරොතිආදීසු මහල්ලකා මාතාපිතරො මුදුකාති අත්ථරණපාචුරණාති සුබ්බමාති චත්ථාති මධුරභොජනං සුගන්ධගන්ධමාලාදීති ච පරියෙසිත්වා පොසෙතබ්බො. පුත්තධිතානං නාමකරණමඬිගලාදීති සබ්බකිච්චාති කරොන්තෙන පුත්තදාරො පොසෙතබ්බො. එවඤ්ඤි අකරියමානෙ ගරහා උප්පජ්ජති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

447. අධම්මචාරීති පඤ්ච දුස්සීලාකම්මාති වා දස දුස්සීලාකම්මාති වා ඉධ අධම්මො නාම. උපකඬ්ඨෙය්‍යුන්ති පඤ්චවිධබන්ධනාදිකම්මකරණත්ථං තං තං නිරයං කඬ්ඨෙය්‍යුං.

448. ධම්මචාරීති ධම්මිකසිවච්ඡ්ජාදිකම්මකාරී. පටික්කමන්තීති ඔසරන්ති පරිභායන්ති. අභික්කමන්තීති අභිසරන්ති වඩ්ඞන්ති. සෙය්‍යොති වරතරං. භීතෙති නිහිතො ලාමකෙ. කාලඬිකතො ච සාරිපුත්තාති ඉදං භගවා “තනුස්ස ගන්ත්වා දෙසෙහි”ති අධිජ්ජායෙන ථෙරමාහ. ථෙරොපි තංඛණංයෙව ගන්ත්වා

මහාබ්‍රහ්මනො ධම්මං දෙසෙසී, තතො පට්ඨාය වාතුප්පදිකං ගාථං කථෙන්නොපි චතුසච්චවිමුත්තං නාම න කථෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

454. එවං මෙ සුතන්ති වාසෙට්ඨසුත්තං. තත්ථ ඉච්ඡානඤ්චගලවනසණ්ඨෙති ඉච්ඡානඤ්චගලගාමස්ස අවිදුරෙ වනසණ්ඨෙ. චඬ්ඤ්ඤි ආදයො පඤ්චපි ජනා රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පුරොහිතා එව. අඤ්ඤෙ ච අභිඤ්ඤාතාති අඤ්ඤෙ ච බහු අභිඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණා. තෙ කිර ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ මාසෙ ද්විසු යානෙසු සන්තිපතන්ති. යදා ජාතිං සොධෙතුකාමා භොන්ති, තදා පොක්ඛරසාතිස්ස සන්තිකෙ ජාතියොධනත්ථං උක්කට්ඨාය සන්තිපතන්ති. යදා මන්තෙ සොධෙතුකාමා භොන්ති, තදා ඉච්ඡානඤ්චගලෙ සන්තිපතන්ති. ඉමස්මිං කාලෙ මන්තසොධනත්ථං සන්තිපතිංසු. අයමන්තරා කථාති යං අත්තනො සභායකභාවානුරූපං කථං කථෙන්නා අනුච්චරිංසු, තස්සා කථාය අත්තරා අයමඤ්ඤො කථා උදපාදි. සීලවාති ගුණවා. චත්තසම්පන්නොති ආචාරසම්පන්නො.

455. අනුඤ්ඤාතපට්ඤ්ඤාතාති සික්ඛිතා තුම්හෙති එවං ආචරියෙහි අනුඤ්ඤාතා, ආම ආචරිය සික්ඛිතමිහාති එවං සයඤ්ච පට්ඤ්ඤාතා. අස්මාති භවාම. අහං පොක්ඛරසාතිස්ස, තාරුක්ඛස්සායං මාණුවොති අහං පොක්ඛරසාතිස්ස ඡෙට්ඨන්තෙවාසී අග්ගසිස්සො, අයං තාරුක්ඛස්සාති දීපෙති.

තෙවිජ්ජානන්ති තිවෙදානං බ්‍රාහ්මණානං. යදක්ඛාතන්ති යං අත්ථනො ච ඛාඤ්ජනතො ච එකං පදම්පි අක්ඛාතං. තත්‍ර කෙවලිනොස්මසෙති තං සකලං ජානනතො තත්ථ නිට්ඨාගතමිහාති අත්ථො. ඉදානි තං කෙවලිභාවං ආචිකරොන්තො පදකස්මාතිආදිමාහ. තත්ථ ජප්පෙ ආචරියසාදිසාති කථනට්ඨානෙ මයං ආචරියසදිසායෙව.

කම්මුනාති දසකුසලකම්මපථකම්මුනා. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ සත්තවිධං කායච්චිකම්මං සන්ධාය “යතො බො, හො, සීලවා හොති”ති ආහ, තිවිධං මනොකම්මං සන්ධාය “චත්තසම්පන්නො”ති. තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො භොති. චක්ඛුමාති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමන්තභාවෙන භගවන්තං ආලපති.

බයාතිතන්ති උනහාවං අතීතං, පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. පෙච්චාති උපගන්ත්වා. නමස්සන්තීති නමො කරොන්ති.

වක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නන්ති අවිජ්ජන්ධකාරෙ ලොකෙ තං අන්ධකාරං විධමිත්වා ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථදස්සනෙන වක්ඛු භුත්වා සමුප්පන්නං.

456. එවං වාසෙට්ඨෙන ථොමෙත්වා යාවිතො හගවා ද්වෙපි ජනෙ සඬගණ්හන්තො තෙසං වො අහං බ්‍යක්ඛිස්සන්තිආදිමාහ. තත්ථ බ්‍යක්ඛිස්සන්ති බ්‍යාකරිස්සාමි. අනුපුබ්බන්ති තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණවින්තා, තිණරුක්ඛකීටපටඬගතො පට්ඨාය අනුපට්ඨායා ආචික්ඛිස්සාමිති අත්ථො. ජාතිවිභඩගන්ති ජාතිවින්ථාරං. අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියොති තෙසං තෙසඤ්ඤි පාණානං ජාතියො අඤ්ඤමඤ්ඤා නානප්පකාරාති අත්ථො.

තිණරුක්ඛෙති අනුපාදින්නකජාතිං කත්වා පච්ඡා උපාදින්නකජාතිං කට්ඨස්සාමි, එවං තස්ස ජාතිහෙදො පාකටො හවිස්සතීති ඉමං දෙසනං ආරහි. මහාසිවත්ථෙරො පන “කිං, හත්තෙ, අනුපාදින්නකං ඛිජනානතාය නානං, උපාදින්නං කම්මනානතායාති? එවං වත්තුං න වට්ටතී”ති පුච්ඡිතො ආම න වට්ටති. කම්මඤ්ඤි යොනියං ඛිපති. යොනිසිද්ධා ඉමෙ සත්තා නානාවණ්ණා හොන්තීති. තිණරුක්ඛෙති එත්ථ අන්තොථෙග්ගු බහිසාරා අන්තමසො තාලනාලිකෙරාදයොපි තිණානෙව, අන්තොසාරා පන බහිථෙග්ගු සබ්බෙ රුක්ඛා නාම. න වාපි පට්ඨානරෙති මයං තිණා මයං රුක්ඛාති වා, අහං තිණං, අහං රුක්ඛොති වා එවං න ජානන්ති. ලිඬගං ජාතිමයන්ති අජානන්තානම්පි ව තෙසං ජාතිමයමෙව සණ්ඨානං අත්තනො මූලභූතතිණාදිසදිසමෙව හොති. කිං කාරණා? අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො. යස්මා අඤ්ඤා තිණජාති, අඤ්ඤා රුක්ඛජාති. තිණෙසුපි අඤ්ඤා තාලජාති, අඤ්ඤා නාලිකෙරජාති, එවං විත්ථාරෙතබ්බං. ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – යං ජාතිවසෙන නානා හොති, තං අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනාපි අඤ්ඤජාතිතො විසෙසෙන ගය්හති. යදි ව ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හවෙය්‍ය, සොපි අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනා ඛත්තියතො වෙස්සතො සුද්දතො වා විසෙසෙන ගය්හෙය්‍ය, න ව ගය්හති. තස්මා න ජාතියා බ්‍රාහ්මණොති. පරතො පන “යථා එතාසු ජාතීසු”ති ගාථාය එතමත්ථං වචිහෙදෙනෙව ආචිකරිස්සති.

එවං අනුපාදින්නකෙසු ජාතිං දස්සෙත්වා උපාදින්නකෙසු දස්සෙන්නො තතො කීටෙතිආදිමාහ. යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙති කුන්ථකිපිල්ලිකං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො. එත්ථ ව යෙ උප්පතිත්වා ගච්ඡන්ති, තෙ පටඬගා නාම.

අඤ්ඤාමඤ්ඤා හි ජාතියොති තෙසම්පි නිලරත්තාදිවණ්ණවසෙන ජාතියො නානප්පකාරාව භොන්ති.

බුද්දකෙති කාළකාදයො. මහල්ලකෙති සසබ්බාරාදයො.

පාදුදරෙති උදරපාදෙ, උදරංයෙව නෙසං පාදාති වුත්තං භොති. දීඝපිට්ඨිකෙති සප්පානඤ්ඤි සිසතො යාව නඬගුට්ඨා පිට්ඨියෙව භොති, තෙන තෙ “දීඝපිට්ඨිකා”ති වුච්චන්ති.

උදකෙති ඔදකෙ, උදකමහි ජාතෙ.

පක්ඛිති සතුණෙ. තෙ හි පත්තෙහි යන්තිති පත්තයානා, වෙහාසං ගච්ඡන්තිති විහඬගමා.

එවං ථලජලාකාසගොවරානං පාණානං ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා ඉදාති යෙනාධිජ්ජායෙන තං දස්සෙති, තං ආවිකරොන්තො යථා එතාසුති ගාථමාහ. තස්සත්ථො සඬබ්බෙපෙන වුත්තොව. විත්ථාරතො පනෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සයමෙව දස්සෙත්තො න කෙසෙහිතිආදිමාහ. තත්‍රායං යොජනා – යං වුත්තං “නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගජාතිමයං පුපු”ති, තං එවං නත්ථිති වෙදිතබ්බං. සෙයාථිදං? න කෙසෙහිති. න හි – “බ්‍රාහ්මණානං එදිසා කෙසා භොන්ති, ඛත්තියානං එදිසා”ති නියමො අත්ථි යථා හත්ථිඅස්සමිගාදිනන්ති ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බං.

ලිඬගං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසුති ඉදං පන වුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනන්ති වෙදිතබ්බං. තස්සායං යොජනා – එවං යස්මා ඉමෙහි කෙසාදිහි නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං පුපු, තස්මා වෙදිතබ්බමෙන “බ්‍රාහ්මණාදිහෙදෙසු මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසු”ති.

457. ඉදාති එවං ජාතිහෙදෙ අසතිපි “බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො”ති ඉදං නානත්තං යථා ජාතං, තං දස්සෙතුං පච්චත්තන්ති ගාථමාහ. තත්ථ වොකාරන්ති නානත්තං. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – යථා හි තිරච්ඡානානං යොනිසිද්ධමෙව කෙසාදිසණ්ඨානෙන නානත්තං, තථා බ්‍රාහ්මණාදීනං අත්තනො අත්තනො සරීරෙ තං නත්ථි. එවං සත්තෙපි යදෙන “බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො”ති වොකාරං, තං වොකාරඤ්ච මනුස්සෙසු සමඤ්ඤාය පවුච්චති, වොහාරමත්තෙනෙව පවුච්චති.

එත්තාවතා හගවා භාරද්වාජස්ස වාදං නිග්ගණ්හිත්වා ඉදාති යදි ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හවෙය්‍ය, ආජීවසීලාචාරවිපන්නොපි බ්‍රාහ්මණො හවෙය්‍ය. යස්මා

පන පොරාණා බ්‍රාහ්මණා තස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං න ඉච්ඡන්ති, ලොකෙ ච අඤ්ඤෙපි පණ්ඩිතමනුස්සා, තස්මා වාසෙට්ඨස්ස වාදං පග්ගණ්හන්තො යො හි කොචි මනුස්සෙසුති අට්ඨ ගාථා ආහ. තත්ථ ගොරක්ඛන්ති ඛෙන්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති චුත්තං හොති. ගොති හි පට්ඨියා නාමං, තස්මා එවමාහ. පුට්ඨිප්පෙනාති තත්තවායකම්මාදිනානාසිප්පෙන. වොහාරන්ති වණ්ඡ්ජං. පරපෙස්සෙනාති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකම්මෙන. ඉස්සත්ථන්ති ආවුධජීවිකං, උසුඤ්ච සත්තිං වාති චුත්තං හොති. පොරොහිච්චෙනාති පුරොහිතකම්මෙන.

එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන ච ලොකවොහාරෙන ච ආජීවසීලාචාරවිපත්තස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙත්වා එවං සන්තෙ න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො, ගුණෙහි පන බ්‍රාහ්මණො හොති. තස්මා යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතො යො ගුණවා, සො බ්‍රාහ්මණො, අයමෙත්ථ ඤායොති එවමෙතං ඤායං අත්ථතො ආපාදෙත්වා ඉදාති නං වච්ඡෙදෙන පකාසෙත්තො න වාහං බ්‍රාහ්මණන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – අහඤ්ඤි ය්වායං චතුත්තං යොනීතං යත්ථ කත්ථවි ජාතො, තත්‍රාපි විසෙසෙන යො බ්‍රාහ්මණස්ස සංවණ්ණිකාය මාතරි සම්භූතො, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං, යා වායං උභතො සුජාතොතිආදිනා නයෙන බිරාහ්මණෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසඬ්ඛාතා යොති චුත්තා, සංසුද්ධගහණිකොති ඉමිනා ච මාතිසම්පත්ති, තතොපි ජාතසම්භූතත්තා යොනිජො මත්තිසම්භවොති චුච්චති, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං ඉමිනා ච යොනිජමත්තිසම්භවමත්තෙන න බ්‍රාහ්මණං බුමි. කස්මා? යස්මා, හො හොති, වචනමත්තෙන අඤ්ඤෙහි සකිඤ්චනෙහි විසිට්ඨත්තා හොවාදි නාම සො හොති, සචෙ හොති සකිඤ්චනො සපලිබොධො. යො පනායං යත්ථ කත්ථවි ජාතොපි රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනො, සබ්බගහණපට්තිස්සග්ගෙන අනාදානො, අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං. කස්මා? යස්මා බාහිතපාපොති.

458. කිඤ්චහියොසා සබ්බසංයොජනං ඡෙත්වාතිආදි සත්තවිසති ගාථා. තත්ථ සබ්බසංයොජනන්ති දසවිධසංයොජනං. න පරිතස්සතීති තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. සඬ්ඛාතිගන්ති රාගසඬ්ඛාදියො අතික්කන්තං. විසංයුත්තන්ති චතුහි යොනීහි සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං.

නද්ධිත්ති උපනාහං. වරත්තන්ති තණ්හං. සන්දානන්ති යුත්තපාසං, දිට්ඨිපරිසුට්ඨානස්සෙතං අධිවචනං. සහනුක්කමන්ති අනුක්කමො චුච්චති පාසෙ පචෙසනගණ්ඨි, දිට්ඨානුසයස්සෙතං නාමං. උක්ඛිත්තපලිසන්ති එත්ථ පලිසොති අවිජ්ජා. බුද්ධන්ති චතුසච්චබුද්ධං. තිතික්ඛතීති ඛමති.

බන්තිබලන්ති අධිවාසනබන්තිබලං. සා පන සකිං උප්පන්නා බලානිකං නාම න හොති, පුනප්පුනං උප්පන්නා පන හොති. තස්සා අත්ථිතාය බලානිකං.

වතවත්තන්ති ධුතඬගවත්තං. සීලවත්තන්ති ගුණවත්තං. අනුස්සදන්ති රාගාදිඋස්සදවරහිතං. ‘අනුස්සුත’න්තිපි පායො, අනවස්සුතන්ති අත්ථො. දන්තන්ති නිබ්බිසෙවනං.

න ලිම්පතීති න අල්ලියති. කාමෙසුති කිලෙසකාමවත්ථුකාමෙසු.

දුක්ඛස්ස පජානාති, ඉධෙව බයන්ති එත්ථ අරහත්තඵලං දුක්ඛක්ඛයොති අධිප්පෙතං. පජානාතීති අධිගමවසෙන ජානාති. පන්නභාරන්ති ඔහිතභාරං, බන්ධකිලෙසඅභිසඬ්ඛාරකාමගුණභාරෙ ඔතාරත්ථා යීතං. විසංයුත්තපදං වුත්තත්ථමෙව.

ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරෙසු ආරම්මණෙසු පවත්තපඤ්ඤං. මෙධාවීන්ති පකතිපඤ්ඤාය පඤ්ඤවත්තං.

අනාගාරෙහි වුභයන්ති අනාගාරෙහි ව විසංසට්ඨං උභයඤ්ච, ද්විභිපි චෙනෙහි විසංසට්ඨමෙවාති අත්ථො. අනොකසාරීන්ති ඔකං වුච්චති පඤ්චකාමගුණාලයො, තං අනල්ලියමානන්ති අත්ථො. අප්පිච්ඡන්ති අනිච්ඡං.

තසෙසුති සතණ්හෙසු. ථාවරෙසුති නිත්තණ්හෙසු.

අත්තදණ්ඨෙසුති ගහිතදණ්ඨෙසු. නිබ්බුතන්ති කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතං. සාදානෙසුති සඋපාදානෙසු.

ඔහිතොති පතිතො.

459. අකක්කසන්ති නිද්දොසං. සදොසො හි රුක්ඛොපි සකක්කසොති වුච්චති. විඤ්ඤාපනින්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිකං. සච්චන්ති අවිසංවාදිකං. උදීරයෙති භණති. යාය නාභිසප්පෙති යාය ගිරාය පරස්ස සප්පනං වා ලග්ගනං වා න කරොති, තාදිසං අඵරුසං ගිරං භාසතීති අත්ථො.

දීසන්ති සුත්තාරුල්භහණ්ඩං. රස්සන්ති විප්පකිණ්ණහණ්ඩං. අණුන්ති බුද්දකං. ථුලන්ති මහත්තං. සුභාසුහන්ති සුන්දරාසුන්දරං. දීසහණ්ඩඤ්ඤි අප්පග්ගමපි හොති මහග්ගමපි. රස්සාදීසුපි එසෙව නයො. ඉති එත්තාවතා න සබ්බං පරියාදිණ්ණං, ‘සුභාසුහ’න්ති ඉමිතා පන පරියාදිණ්ණං හොති.

නිරාසයන්ති නිත්තණ්හං.

ආලයාති තණ්හාලයා. අඤ්ඤායාති ජානිත්වා. අමනොගධන්ති අමතබ්භන්තරං. අනුප්පත්තන්ති අනුපවිට්ඨං.

උභො සඬගන්ති උභයමපෙතං සඬගං. පුඤ්ඤඤ්ඤි සග්ගෙ ලග්ගාපෙති, අපුඤ්ඤං අපායෙ, තස්මා උභයමපෙතං සඬගන්ති ආහ. උපච්චගාති අතීතො.

අනාවලන්ති ආවලකරණකිලෙසවිරහිතං. නන්දීභවපරික්ඛිණන්ති පරික්ඛිණනන්දිං පරික්ඛිණභවං.

“යො ඉම”න්ති ගාථාය අවිජ්ජායෙව විසංවාදකට්ඨේන පලිපට්ඨා, මහාවිදුග්ගතාය දුග්ගං, සංසරණට්ඨේන සංසාරො, මොහනට්ඨේන මොහොති චුත්තො. තිණ්ණොති චතුරොසතිණ්ණො. පාරඬගතොති නිබ්බානං ගතො. ඤායිති ආරම්මණලක්ඛණුපනිජ්ඣානවසෙන ඤායී. අනෙජොති නිත්තණ්ණො. අනුපාදාය නිබ්බූතොති කිඤ්චි ගහණං අග්ගහෙත්වා සබ්බකිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බූතො.

කාමෙති දුට්ඨෙපි කාමෙ. අනාගාරොති අනාගාරො හුත්වා. පරිබ්බජෙති පරිබ්බජති. කාමභවපරික්ඛිණන්ති ඛිණකාමං ඛිණභවං.

මානුසකං යොගන්ති මානුසකං පඤ්චකාමගුණයොගං. දිබ්බං යොගන්ති දිබ්බං පඤ්චකාමගුණයොගං. සබ්බයොගවිසංයුත්තන්ති සබ්බකිලෙසයොගවිසංයුත්තං.

රතින්ති පඤ්චකාමගුණරතිං. අරතින්ති කුසලභාවනාය උක්කණ්ඨිතං. වීරන්ති වීරියවන්තං.

සුගතන්ති සුන්දරං යානං ගතං, සුන්දරාය වා පටිපත්තියා ගතං.

ගතින්ති නිබ්බත්තිං. පුරෙති අතීතෙ. පච්ඡාති අනාගතෙ. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්තෙ. කිඤ්චනන්ති කිඤ්චනකාරකො කිලෙසො.

මහෙසින්ති මහන්තෙ ගුණෙ පරියෙසනට්ඨේන මහෙසිං. විජිතාවිනන්ති විජිතවිජයං.

460. එවං භගවා ගුණතො ඛිණාසවංයෙව බ්‍රාහ්මණං දස්සෙත්වා යෙ ජාතිතො බ්‍රාහ්මණොති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං අජානන්තා, සාව නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨිති දස්සෙත්තො සමඤ්ඤා හෙසාති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො — යදිදං බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො භාරද්වාජො වාසෙට්ඨොති නාමගොත්තං පකප්පිතං කතං අභිසඬ්ඛතං, සමඤ්ඤා හෙසා ලොකස්මිං, වොහාරමත්තන්ති අත්ථො. කස්මා? යස්මා සමුච්චා සමුදාගතං සමඤ්ඤාය ආගතං. එතඤ්ඤි තත්ථ තත්ථ

ජාතකාලෙයෙවස්ස ඤාතිසාලොභිතෙහි පකප්පිතං කතං. නො චෙ නං එවං පකප්පෙය්‍යං, න කොචි කිඤ්චි දිස්වා අයං බ්‍රාහ්මණොති වා භාරද්වාජොති වා ජාතෙය්‍යා. එවං පකප්පිතං පෙනං දීඝරත්තානුසයිතං, දිට්ඨිගතමජානතං, තං පකප්පිතං නාමගොත්තං. “නාමගොත්තමත්තමෙතං, වොභාරත්ථං පකප්පිත”න්ති, අජානන්තානං සත්තානං භද්‍රෙයෙ දීඝරත්තං දිට්ඨිගතමනුසයිතං. තස්ස අනුසයිතත්තා තං නාමගොත්තං අජානන්තා නො පබ්බන්ති, “ජාතියා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති අජානන්තාව එවං වදන්තිති වුත්තං හොති.

එවං “යෙ ‘ජාතියො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොභාරමත්තං අජානන්තා, සාව නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙත්වා ඉදානි නිජ්ජරියායමෙව ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්තො කම්මවාදඤ්ච පතිට්ඨපෙන්නො න ජච්චාතිආදිමාහ. තත්ථ “කම්මුනා”ති උපඨිඨගාථාය විත්ථාරණත්ථං කස්සකො කම්මුනාතිආදි වුත්තං. තත්ථ කම්මුනාති පච්චුජ්ජන්තො න කසිකම්මාදිනිබ්බත්තකචෙතනාකම්මුනා.

පටිච්චසමුප්පාදදස්සාති ඉමිනා පච්චයෙන එවං හොතිති එවං පටිච්චසමුප්පාදදස්සාවිනො. කම්මවිපාකකොච්ඡාති සම්මානාවමානාරහකුලෙ කම්මවසෙන උජ්ජත්ති හොති, අඤ්ඤාපි භීතපණීතතා භීතපණීතෙ කම්මෙ විපච්චමානෙ හොතිති. එවං කම්මවිපාකකුසලා.

කම්මුනා වත්තතීති ගාථාය පන ලොකොති වා පජාති වා සත්තොති වා එකොයෙවත්ථො, වචනමත්තභෙදො. පුරිමපදෙන චෙත්ථ “අත්ථි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා සෙට්ඨො සජ්ජා”ති දිට්ඨියා පටිසෙධො චෙදිතබ්බො. කම්මුනා හි තාසු තාසු ගතීසු වත්තති ලොකො, තස්ස කො සජ්ජාති. දුතියපදෙන “එවං කම්මුනා නිබ්බත්තොපි ච පචත්තෙපි අතීතපච්චුජ්ජන්තභෙදෙන කම්මුනා වත්තති, සුබදුක්ඛාති පච්චනුහොන්තො භීතපණීතාදිභෙදඤ්ච ආපජ්ජන්තො පචත්තති”ති දස්සෙති. තතියෙන තමෙවත්ථං නිගමෙති “එවං සබ්බථාපි කම්මනිබන්ධනා සත්තා කම්මෙනෙව බද්ධා හුත්වා පචත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. චතුත්ථෙන තමෙත්ථං උපමාය විභාවෙති. යථා හි රථස්ස යායතො ආණි නිබන්ධනං හොති, න තාය අනිබද්ධො යාති, එවං ලොකස්ස නිබ්බත්තතො ච පචත්තතො ච කම්මං නිබන්ධනං, න තෙන අනිබද්ධො නිබ්බත්තති න පචත්තති.

ඉදානි යස්මා එවං කම්මනිබන්ධනො ලොකො, තස්මා සෙට්ඨෙන කම්මුනා සෙට්ඨභාවං දස්සෙන්නො තපෙනාති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තපෙනාති ධුතඨගතපෙන. බ්‍රහ්මවරියෙනාති මෙථුනවිරතියා. සංයමෙනාති සීලෙන. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන. එතෙනාති එතෙන සෙට්ඨෙන පරිසුද්ධෙන

බ්‍රහ්මභූතෙන කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොති. කස්මා? යස්මා එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තමං, යස්මා එතං කම්මං උත්තමො බ්‍රාහ්මණගුණොති චුත්තං හොති. “බ්‍රහ්මාන”න්තිපි පායො. අයං පනෙත්ථ චචනත්ථො – බ්‍රහ්මං ආනෙතීති බ්‍රහ්මානං, බ්‍රාහ්මණභාවං ආවහතීති චුත්තං හොති.

දුතියගාථාය සන්තොති සන්තකිලෙසො. බ්‍රහ්මා සක්කොති බ්‍රහ්මා ච සක්කො ච, යො එවරුපො, සො න කෙවලං බ්‍රාහ්මණො, අථ ඛො බ්‍රහ්මා ච සක්කො ච සො විජානතං පණ්ඩිතානං, එවං වාසෙට්ඨ, ජානාහීති චුත්තං හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සුභසුත්තවණ්ණනා

462. එවං මෙ සුතන්ති සුභසුත්තං. තත්ථ තොදෙය්‍යපුත්තොති තුදිගාමවාසිනො තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො. ආරාධකො හොතීති සම්පාදකො හොති පරිපූරකො. ඤායං ධම්මන්ති කාරණධම්මං. කුසලන්ති අනවජ්ජං.

463. මිච්ඡාපට්ඨත්තින්ති අනියානිකං අකුසලපට්ඨං. සම්මාපට්ඨත්තින්ති නියානිකං කුසලපට්ඨං.

මහට්ඨන්තිආදීසු මහන්තෙහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි වා උපකරණෙහි වා බහුහි අත්ථො එත්ථාති මහට්ඨං. මහන්තාති නාමග්ගහණමඬිගලාදීති කිච්චාති එත්ථාති මහාකිච්චං. ඉදං අජ්ජ කත්තබ්බං, ඉදං ස්වෙති එවං මහන්තාති අධිකාරසඬ්ඛාතාති අධිකරණාති එත්ථාති මහාධිකරණං. බහුතං කම්මෙ යුත්තජ්ජයුත්තතාවසෙන පිළාසඬ්ඛාතො මහාසමාරම්භො එත්ථාති මහාසමාරම්භං. සරාවාසකම්මට්ඨානන්ති සරාවාසකම්මං. එවං සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. කසිකම්මෙ චෙත්ථ නඬිගලකොට්ඨං ආදිං කත්වා උපකරණානං පරියෙසනවසෙන මහට්ඨතා, චණ්ණිජාය යථාධීතංයෙව හණ්ඩං ගහෙත්වා පරිවත්තනවසෙන අජ්ජට්ඨතා වෙදිතබ්බා. විපජ්ජමානන්ති අවුට්ඨිඅතිවුට්ඨිආදීහි කසිකම්මං, මණ්ණුවණ්ණාදීසු අවිජෙකතාදීහි ච චණ්ණිජකම්මං අජ්ජඵලං හොති, මූලවිජෙදම්පි පාපුණාති. විපරියායෙන සම්පජ්ජමානං මහජ්ඵලං චූළන්තෙවාසිකස්ස විය.

464. එවමෙව ඛොති යථා කසිකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං හොති, එවං සරාවාසකම්මට්ඨානම්පි. අකතකල්‍යාණො හි කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. මහාදත්තසෙනාපති නාම කිරෙකො බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසි,

තස්ස මරණසමයෙ නිරයො උපට්ඨාසි. සො බ්‍රාහ්මණෙනි “කිං පස්සසි”ති චුත්තො? ලොභිතසරත්ති ආහ. බ්‍රහ්මලොකො හො එසොති. බ්‍රහ්මලොකො නාම හො කහන්ති? උපරීති. මය්හං හෙට්ඨා උපට්ඨාතීති. කිඤ්චාපි හෙට්ඨා උපට්ඨාති, තථාපි උපරීති කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො. “ඉමිනා අමිභාකං යඤ්ඤ දොසො දිත්තො”ති සහස්සං ගහෙත්වා නීහරිතුං අදංසු. සම්පජ්ජමානං පන මහජ්ඵලං හොති. කතකල්‍යාණො හි කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. සකල්‍යාය ගුත්තිලවිමානකථාය දීපෙනබ්බං. යථා පන තං චණ්ඨජකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානං අජ්ජඵලං හොති, එවං සීලෙසු අපරිපූරකාරිනො අනෙසනාය යුත්තස්ස පබ්බජ්ජාකම්මට්ඨානමපි. එවරූපා හි නෙව ඤානාදිසුඛං න සග්ගමොක්ඛං ලහති. සම්පජ්ජමානං පන මහජ්ඵලං හොති. සීලානි හි පුරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අරහත්තම්පි පාපුණාති.

බ්‍රාහ්මණා, හො ගොතමොති ඉධ කිං පුච්ඡාමීති පුච්ඡති? බ්‍රාහ්මණා වදන්ති – “පබ්බජිතො ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ පුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, ගහට්ඨොව පුරෙති”ති. සමණො පන ගොතමො – “ගිහිස්ස වා අහං මාණව පබ්බජිතස්ස වා”ති පුනස්පුනං වදති, නෙව පබ්බජිතං මුඤ්චති, මය්හමෙව පුච්ඡං මඤ්ඤෙ න සල්ලක්ඛෙතීති වාගසීසෙන පඤ්ච ධම්මෙ පුච්ඡාමීති පුච්ඡති. සචෙ තෙ අගරුති සචෙ තුය්හං යථා බ්‍රාහ්මණා පඤ්ඤපෙන්නි, තථා ඉධ භාසිතුං භාරියං න හොති, යදි න කොචි අභාසුකභාවො හොති, භාසස්සුති අත්ථො. න ඛො මෙ, හොති කිං සන්ධායාහ? පණ්ඩිතපටිරූපකානඤ්චි සන්තිකෙ කථෙතුං දුක්ඛං හොති, තෙ පදෙ පදෙ අක්ඛරෙ අක්ඛරෙ දොසමෙව වදන්ති. එකන්තපණ්ඩිතා පන කථං සුත්වා සුකථිතං පසංසන්ති, දුක්කථිතෙ පාළිපදඅත්ථධායඤ්ජනෙසු යං යං විරූජ්ඣති, තං තං උජුං කත්වා දෙන්ති. භගවතා ව සදිසො එකන්තපණ්ඩිතො නාම නත්ථී, තෙනාහ “න ඛො මෙ, හො ගොතම, ගරු, යත්ථස්ස භවත්තො වා නිසින්තො භවත්තරූපො වා”ති. සච්චන්ති වච්ඡච්චං. තපන්ති තපවරියං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙථුනවිරතිං. අජ්ඣෙකන්ති මන්තගහණං. වාගන්ති ආමිසපරිච්චාගං.

466. පාපිකො භවිස්සතීති. අජානනභාවං පාපිකො භවිස්සති. එතදවොචාති භගවතා අන්ධවෙණුපමාය නිග්ගහිතො තං පච්චාහරිතුං අසක්කොන්තො යථා නාම දුබ්බලසුනතො මීගං උට්ඨපෙත්වා සාමිකස්ස අභිමුඛං කත්වා සයං අපසක්කති, එවමෙවං ආවරියං අපදිසන්තො එවං “බ්‍රාහ්මණො”ති ආදිවචනං අවොච. තත්ථ පොක්ඛරසාතීති ඉදං තස්ස නාමං, “පොක්ඛරසාසී”තිපි චුච්චති. තස්ස කිර කායො සෙනපොක්ඛරසදිසො දෙවනගරෙ උස්සාපිතරජතතොරණං විය සොහති, සිසං පනස්ස කාළවණ්ණඉන්ද්‍රිලමයං විය, මස්සුපි වන්දමණ්ඩලෙ කාළමෙසරාජී විය බායති, අක්ඛිති නිලුප්පලසදිසාති, නාසා

රජතපනාළිකා විය සුවට්ටිතා සුපරිසුද්ධා, හත්ථපාදතලානි චෙව මුඛඤ්ච කතලාබාරසපරිකම්මං විය සොහති. අතිවිය සොහග්ගප්පත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තභාවො. අරාජකෙ යානෙ රාජානං කාතුං යුත්තමිමං බ්‍රාහ්මණං, එවමෙස සස්සිරිකො, ඉති නං පොක්ඛරසදිසත්තා “පොක්ඛරසාති”ති සඤ්ජානන්ති, පොක්ඛරෙ පන සො නිබ්බත්තො, න මාතුකුච්ඡියන්ති ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා “පොක්ඛරසායි”තිපි සඤ්ජානන්ති. ඔපමඤ්ඤොති උපමඤ්ඤගොත්තො. සුභගවනිකොති උක්කට්ඨාය සුභගවනස්ස ඉස්සරො. හස්සකංයෙවාති හසිතබ්බකඤ්ඤෙව. නාමකංයෙවාති ලාමකංයෙව. තදෙව තං අත්ථාභාවෙන රිත්තකං. රිත්තකත්තා ච තුව්ඡකං. ඉදානි නං භගවා සාවරියකං නිග්ගණ්හිතුං කිං පන මාණුවාතිආදිමාහ.

467. තත්ථ කතමා තෙසං සෙය්‍යොති කතමා වාවා තෙසං සෙය්‍යො, පාසංසතරොති අත්ථො. සම්මුච්චාති සම්මුතියා ලොකවොහාරෙන. මන්තාති තුලයිත්වා පරිග්ගණ්හිත්වා. පටිසඬ්ඛායාති ජානිත්වා. අත්ථසංහිතන්ති කාරණනිස්සිතං. එවං සන්තෙති ලොකවොහාරං අමුඤ්චිත්වා තුලයිත්වා ජානිත්වා කාරණනිස්සිතං කත්වා කට්ඨිකාය සෙය්‍යභාවෙ සති. ආවුතොති ආවරිතො. නිවුතොති නිවාරිතො. ඔපුටොති ඔනද්ධො. පරියොනද්ධොති පලිවෙය්ගිතො.

468. ගධිතොතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව. සචෙ තං, හො ගොතම, යානන්ති සචෙ එතං කාරණමත්ථි. ස්වාස්සාති ධුමජාරිකාදීනං අභාවෙන සො අස්ස අග්ගි අව්චිමා ච වණ්ණිමා ච පහස්සරො වාති. තපුපමාහං මාණුවාති තප්පට්ඨාගං අහං. ඉදං වුත්තං හොති – යථෙව හි තිණකට්ඨුපාදානං පටිච්ච ජලමානො අග්ගි ධුමජාරිකඬ්ඛාරානං අත්ථිකාය සදොසො හොති, එවමෙවං පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පන්නා පීති ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකාදීනං අත්ථිකාය සදොසා. යථා පන පරිච්චත්තතිණකට්ඨුපාදානො ධුමාදීනං අභාවෙන පරිසුද්ධො, එවමෙවං ලොකුත්තරජ්ඣානද්වයසම්පයුත්තා පීති ජාතිආදීනං අභාවෙන පරිසුද්ධාති අත්ථො.

469. ඉදානි යෙ තෙ බ්‍රාහ්මණෙහි වාගසීසෙන පඤ්ච ධම්මා පඤ්ඤත්තා, තෙපි යස්මා පඤ්චෙව හුත්වා න නිච්චලා තිට්ඨන්ති, අනුකම්පාජාතිකෙන සද්ධිං ඡ ආපජ්ජන්ති. තස්මා තං දොසං දස්සෙතුං යෙ තෙ මාණුවාතිආදිමාහ. තත්ථ අනුකම්පාජාතිකත්ති අනුකම්පාසභාවං.

කත්ථ බහුලං සමනුපස්සසීති ඉදං භගවා යස්මා – “එස ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ පබ්බජිතො පරිපුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, ගහට්ඨො පරිපුරෙති”ති ආහ,

තස්මා – “පබ්බජිතොව ඉමෙ පුරෙති, ගහට්ඨො පුරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති තෙනෙව මුඛෙන භණාපෙතුං පුච්ඡති.

න සතතං සමීතං සච්චවාදීතිආදීසු ගහට්ඨො අඤ්ඤස්මිං අසති වළඤ්ජනකමුසාවාදම්පි කරොතියෙව, පබ්බජිතා අසිනා සීසෙ ඡිජ්ජන්තෙපි ද්වෙ කථා න කටෙන්නි. ගහට්ඨො ව අන්තොතෙමාසමත්තම්පි සික්ඛාපදං රක්ඛිතුං න සක්කොති, පබ්බජිතො නිව්චමෙව තපස්සී සීලවා තපනිස්සිතකො හොති. ගහට්ඨො මාසස්ස අට්ඨදිවසමත්තම්පි උපොසථකම්මං කාතුං න සක්කොති, පබ්බජිතා යාවජීවං බ්‍රහ්මචාරිනො හොන්ති. ගහට්ඨො රතනසුත්තමඬිගලසුත්තමත්තම්පි පොත්ථකෙ ලිඛිත්වා යපෙති, පබ්බජිතා නිව්චං සජ්ඣායන්ති. ගහට්ඨො සලාකහත්තම්පි අඛණ්ඩං කත්වා දාතුං න සක්කොති, පබ්බජිතා අඤ්ඤස්මිං අසති කාකසුනබාදිනම්පි පිණ්ඩං දෙන්ති, භණ්ඩග්ගාහකදහරස්සපි පත්තෙ පක්ඛිපන්නෙවාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. විත්තස්සාහමෙතෙන්ති අහං එතෙ පඤ්ච ධම්මෙ මෙත්තවිත්තස්ස පරිවාරෙ වදාමිති අත්ථො.

470. ජාතවද්ධොති ජාතො ව වඩ්ඪිතො ව. යො හි කෙවලං තත්ථ ජාතොව හොති, අඤ්ඤත්ථ වඩ්ඪිතො, තස්ස සමන්තා ගාමමග්ගා න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති, තස්මා ජාතවද්ධොති ආහ. ජාතවද්ධොපි හි යො චිරං නික්ඛන්තො, තස්ස න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති, තස්මා තාවදෙව අවසටන්ති ආහ, තංඛණමෙව නික්ඛන්තන්ති අත්ථො. දන්ධායිතත්තන්ති “අයං නු ඛො මග්ගො අයං න නු ඛො”ති කඬ්ඛාවසෙන චිරායිතත්තං. විත්ථායිතත්තන්ති යථා සුබ්බමං අත්ථජාතං සහසා පුච්ඡිතස්ස කස්සචි සරිරං ථද්ධභාවං ගණ්හාති, එවං ථද්ධභාවගහණං. නත්ථෙවාති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස අප්පට්ඨනභාවං දස්සෙති. තස්ස හි පුරිසස්ස මාරාවට්ටනාදීනං වසෙන සීයා ඤාණස්ස පටිසාතො, තෙන සො දන්ධායෙය්‍ය වා විත්ථායෙය්‍ය වා, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පන අප්පට්ඨනං, න සක්කා තස්ස කෙනචි අන්තරායො කාතුන්ති දීපෙති.

සෙය්‍යථාපි මාණව ඛලවා සඬ්ඛධමොති එත්ථ ඛලවාති ඛලසම්පන්නො. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අප්පකසිරෙනාති අකිච්ඡෙන අදුක්ඛෙන. දුබ්බලො හි සඬ්ඛධමකො සඬ්ඛං ධමන්තොපි න සක්කොති වතස්සො දිසා සරෙන විඤ්ඤාපෙතුං, නාස්ස සඬ්ඛසද්දො සබ්බසො ඵරි. ඛලවතො පන විජ්ජාරිකො හොති, තස්මා ඛලවාති ආහ. මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියාති එත්ථ මෙත්තායාති චුත්තෙ උපචාරොපි අප්පනාපි වට්ටති, වෙතොවිමුත්තියාති චුත්තෙ පන අප්පනාව වට්ටති. යං පමාණකතං කම්මන්ති පමාණකතං කම්මං නාම

කාමාවචරං වුච්චති, අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං. තෙසුපි ඉධ බ්‍රහ්මචිහාරකම්මඤ්ඤෙව අධිප්පෙනං. තඤ්චි පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔධිසකඅනොධිසක දිසාචරණවසෙන වඩ්ඪෙත්වා කතත්තා අප්පමාණකතන්ති වුච්චති. න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨතීති තං කාමාවචරකම්මං තස්මිං රූපාරූපාවචරකම්මෙ න ඔභියති න තිට්ඨති. කිං වුත්තං හොති? කාමාවචරකම්මං තස්ස රූපාරූපාවචරකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා යාතුං වා රූපාරූපාවචරකම්මං ඵරිත්වා පරියාදිශිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා පතිට්ඨාතුං වා න සක්කොති, අථ ඛො රූපාරූපාවචරකම්මමෙව කාමාවචරං මහොසො විය පරිත්තඋදකං ඵරිත්වා පරියාදිශිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති, තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසහඛ්‍යතං උපනෙතීති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සඨගාරවසුත්තවණ්ණනා

473. එවං මෙ සුතන්ති සඨගාරවසුත්තං. තත්ථ වඤ්චලිකප්පෙනි එවංනාමකෙ ගාමෙ. අභිප්පසන්නාති අවෙච්චප්පසාදවසෙන පසන්නා. සා කිර සොනාපන්නා අරියසාවිකා භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස හරියා. සො බ්‍රාහ්මණො පුබ්බෙ කාලෙන කාලං බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා තෙසං සක්කාරං කරොති. ඉමං පන බ්‍රාහ්මණිං සරං ආනෙත්වා අභිරූපාය මහාකුලාය බ්‍රාහ්මණියා චිත්තං කොපෙනුං අසක්කොන්තො බ්‍රාහ්මණානං සක්කාරං කාතුං නාසක්ඛි. අථ නං බ්‍රාහ්මණා දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ — “නයිදානි ත්වං බ්‍රාහ්මණලද්ධිකො, එකාහම්පි බ්‍රාහ්මණානං සක්කාරං න කරොසි”ති නිප්පිළෙන්ති. සො සරං ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා තමත්ථං ආරොචෙත්වා — “සවෙ, හොති එකදිවසං මුඛං රක්ඛිතුං සක්කුණෙය්‍යාසි, බ්‍රාහ්මණානං එකදිවසං භික්ඛං දදෙය්‍ය”න්ති ආහ. තුය්හං දෙය්‍යධම්මං රුච්චනකට්ඨානෙ දෙහි, කිං මය්හං එත්ථාති. සො බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා අප්පොදකං පායාසං පවාපෙත්වා සරඤ්ච සුප්ඤ්ඤාපෙත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙ නිසීදාපෙසි. බ්‍රාහ්මණි මහාසාටකං නිවාසෙත්වා කට්ඨජුං ගහෙත්වා පරිවිසන්ති දුස්සකණ්ණකෙ පක්ඛලිත්වා “බ්‍රාහ්මණෙ පරිවිසාමි”ති සඤ්ඤමපි අකත්වා ආසෙවනවසෙන සහසා සත්ථාරමෙව අනුස්සරිත්වා උදානං උදානෙසි.

බ්‍රාහ්මණො උදානං සුත්වා “උහතොපක්ඛිකො එස සමණස්ස ගොතමස්ස සහායො, නාස්ස දෙය්‍යධම්මං ගණ්හිස්සාමා”ති කුපිතා හොජනානි ඡඩ්ඪෙත්වා නික්ඛමීංසු. බ්‍රාහ්මණො — “නනු පයමංයෙව තං අවචං ‘අප්පෙකදිවසං මුඛං

රක්ඛෙය්‍යාසී’ති, එත්තකං තෙ බීරඤ්ච තණ්ඩුලාදීනි ච නාසිතානී’ති අතිවිය කොපවසං උපගතො – “එවමෙව පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණස්ස වණ්ණං භාසති, ඉදානි ත්‍යාගං වසලී තස්ස සත්ථුනො වාදං ආරොපෙස්සාමී’ති ආහ. අථ නං බ්‍රාහ්මණී “ගච්ඡ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ගන්ත්වා විජානිස්සසී’ති වත්වා “න බ්‍රාහ්මණං තං, බ්‍රාහ්මණ, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... වාදං ආරොපෙය්‍යා’ති ආදිමාහ. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා –

“කිංසු ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කිංසු ඡෙත්වා න සොචති;

කිස්සස්සු එකධම්මස්ස, වධං රොචෙසි ගොතමා’ති. (සං. නි. 1.187) –

පඤ්භං පුච්ඡි. සත්ථා ආහ –

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොචති;

කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ;

වධං අරියා පසංසන්ති, තඤ්භි ඡෙත්වා න සොචති’ති. (සං. නි. 1.187) –

පඤ්භං කථෙසි. සො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. තස්සෙව කනිට්ඨභාතා අක්කොසකභාරද්වාජො නාම “භාතා මෙ පබ්බජිතො’ති සුත්වා භගවත්තං උපසඬකමිත්වා අක්කොසිත්වා භගවතා විනිතො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. අපරො තස්ස කනිට්ඨො සුන්දරිකභාරද්වාජො නාම. සොපි භගවත්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. අපරො තස්ස කනිට්ඨො පිඨගලභාරද්වාජො නාම. සො පඤ්භං පුච්ඡිත්වා පඤ්භඛ්‍යාකරණපරියොසානෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. සඬගාරවො මාණුවොති අයං තෙසං සබ්බකනිට්ඨො තස්මිං දිවසෙ බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකභත්තග්ගෙ නිසින්තො. අවභූතාවාති අවධිසීභූතා අවමඬගලභූතායෙව. පරභූතාවාති විනාසං පත්තායෙව. විජ්ජමානානන්ති විජ්ජමානෙසු. සීලපඤ්ඤාණන්ති සීලඤ්ච ඤාණඤ්ච න ජානාසි.

474. දිට්ඨධම්මාහිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තාති දිට්ඨධම්මෙ අහිඤ්ඤාතෙ ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ අභිජානිත්වා වොසිතවොසානා හුත්වා පාරමිසඬාතං සබ්බධම්මානං පාරභූතං නිබ්බානං පත්තා මයන්ති වත්වා ආදිබ්‍රහ්මවරියං පටිජානන්තිති අත්ථො. ආදිබ්‍රහ්මවරියන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතා උප්පාදකා ජනකාති එවං පටිජානන්තිති වුත්තං භොති. තක්කිති තක්කගාහී. වීමංසිති වීමංසකො, පඤ්ඤාචාරං වරාපෙත්වා එවංවාදී. තෙසාහමස්මීති තෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං අභමස්මි අඤ්ඤතරො.

485. අට්ඨිතවතන්ති අට්ඨිතතපං, අස්ස පධානපදෙන සද්ධිං සම්බන්ධො, තථා සප්පුරිසපදස්ස. ඉදඤ්ඞි චුත්තං හොති — හොතො ගොතමස්ස අට්ඨිතපධානවතං අහොසි, සප්පුරිසපධානවතං අහොසීති. අත්ථි දෙවාති පුට්ඨො සමානොති ඉදං මාණවො “සම්මාසම්බුද්ධො අජානන්තොව පකාසෙසී”ති සඤ්ඤාය ආහ. එවං සන්තෙති තුම්භාකං අජානනභාවෙ සන්තෙ. තුව්ඡං මුසා හොතීති තුම්භාකං කථා අඵලා නිජ්ඵලා හොති. එවං මාණවො භගවත්තං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හාති නාම. විඤ්ඤුනා පුරිසෙනාති පණ්ඩිතෙන මනුස්සෙන. ත්වං පන අවිඤ්ඤුතාය මයා බ්‍යාකතම්පි න ජානාසීති දීපෙති. උච්චෙන සම්මතන්ති උච්චෙන සද්දෙන සම්මතං පාකටං ලොකස්මිං. අධිදෙවාති සුසුදාරකාපි හි දෙවා නාම හොන්ති, දෙවියො නාම හොන්ති දෙවා පන අධිදෙවා නාම, ලොකෙ දෙවො දෙවීති ලද්ධනාමෙහි මනුස්සෙහි අධිකාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සඨගාරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මජ්ඣිමපණ්ණාස-අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුභාවි ධාරෙචි වරාවි ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....